

சுவடிக்கலை

ஆசிரியர் ஈழக இவக்கீயச்செம்மல் புலவர் இரச. இனங்குமரன்

அரிமாப் பதிப்பகம் அம்மாப்பேட்டை சேலம்-636 663. முதைல் பேதிப்பு 19**8**ி இரண்டாம் பதிப்பு 199**%**

© பதிப்பு உரிமைபெ**ற்றது**

விலை உருபா 80-00 அரிவசப்: பதிப்பசம் வெளியீடு:

அச்சிட்டோர் பொண்முடி அச்சகம் அம்மாப்பேட்டை சேலிம்.686 008 தொலைபேசி 246281

அரிமாப் புலைர்

செந்தமிழ் நூற்பரப்பில் இச்சுவடிக்கலை நன்னூலாக போற்றப்பெறும். தமிழின் பெரு மையைக் காலந்தோறும் பாராட்டிப் போற்றி வந் துள்ளனர் நம்முன்னோர்கள்.

பல்வேறு த∷றைகளில் தமிழ் ஏற்றம் பெற் றிருக்கிறது. ஏற்றத்திற்கு உழைத்த பெருமக் களை எண்ணி மகிழ்கிறோம்.

மங்காப் பெரும்புகழ்கொண்டது, தொண்மை வாய்ந்தது, மூத் த தொல்கு டி மரபினோர் போற்றிவளர்த்த பெரு மையது என்றெல்லாம் பாராட்டிமகிழ்வர். இத்துறையில் உழைத்து செம் மாந்த புலமையினைப் பெற்ற நன்மக்களை எண்ணி நயந்து போற்றுகிறோம்.

தமிழில் இந்நூல் புதுமை சேர்க்கிறது. இது போன்ற நூற்கள் நலம்பயப்பன. புதிய நூற் பதிப்புகள் அறிவுவளம், சிந்தனைத்திறன் முதலாம் செழுமை சேர்ப்பன. பதிப்பகங்கள் நாட்டின் அறிவுத்திரனில் உரமேற்றி ஓளி கூட்டுவதாகும். இச்சுவடிக்கலை காலங்கடந்து வெளி வரு கிறது. இவ்வருமையான நூலை எங்கள் அரிமாப் பதிப்பக வெளியீடாக வெளியிடஉரிமை அளித்த செந்தமிழ் வித்தகர் பெரும்புலவர் இரா. இளங்கு மரனார் அவர்கட்கு நன்றியினை உரித்தாக்கு கின்றோம். எங்கள் கவனக் குறைவால் நேர்ந்த கால நீட்டிப் பிற்காக வருந்தி மன்னிக்க வேண்டுகிறோம்.

அருமையான இந்நூலை வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிதோம்.

"குற்றங் களை**ந்து** குறைபெய்து **வாசித்தல்** கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்"

புலவர் **மி. மு. சின்னாண்டார்** அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-686008.

நூல்வருமுறையும் கன்றியுரையும்

ஒவ்வொரு தனிமனித வாழ்வும் குமுகாயத்தைச் சார்ந்தே இயல்கின்றது. முற்றும் துறந்த துறவு வாழ்வே எனினும் குமு காயத் துணே அறவே இன்றி இயலாது. ஆகலின் ஒவ்வொரு மனி தரும் குமுகாயத்திற்குக் கடன்பட்டவரே என்பதும், அக்கடனேத் தீர்ப்பதற்குரிய கடப்பாடு உடையவரே என்பதும் அடிப்படை உண்மைகளாம்.

இருந்த இடத்திலே இருந்து கொண்டே உலக நடவடிக்கை கீன நேருக்கு நேர் கேட்கி ரேம்; நேருக்கு நேர் அப்படி அப்படியே காண்கிரேம்; பல்வேறு ஊர் தி களில் உலர வருகின்ரேம்; காலத்தையும் இடத்தையும் சுருக்கிக் கைவந்த நலங்கள் கொள்கிரேம். இவற்றையெல்லாம் எய்தித் துய்க்கும் பொழுதில் இந்நலங்களேயெல்லாம் ஒருங்கே நாம் எய்துதற்குப் பாடுபட்ட பண்புசால் மக்களே எண்ணி நெஞ்சார வாழ்த்தி நேயம் கூர்ந்து இருக்க வேண்டுமேயன்ரே! அந்நினேவு நமக்குத் ததும்புகின்றதா?

நம் ஊணுக்குள் எத்துணேப் பேர்களின் உழைப்பு அமைந் துள்ளது? நம் உடைக்குள், எத்துணேப் பேர்களின் பாடு ஊடாடி யிருக்கின்றது? நம் உறைவிடத்துள், எத்துணேப் பேர்களின் முழுதுறு முயற்சி கெழுமிக் கிடக்கிறது? நாம் எண்ணிப் பார்த்து நம்மால் அவ்வுழைப்பாளர்க்குச் செலுத்தவேண்டிய கடினக் குன்றுமல் குறையாமல் செலுத்த வேண்டும் அல்லவோ! அப்படிச் செலுத்துதல்தானே உலக நலங் குறித்த ஒழுக்கமாம். அதனுல் தானே, பொய்யாமொழியார் ''பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலகம்'' என்றுர்.

உண்டி, உடை, உறைவிடம், உதவும் ஏந்துகள் என்பன வெல்லாம் உயர்ந்தவையே! ஆனுல் இவற்றுக்கெல்லாம் மூலமாக வும் மாந்தரை, மாந்தர் என அடையாளம் காட்டுவதாகவும் தாம் பெற்ற இன்பம் பிறரும் எய்துமாறு செய்விக்கவல்லதாகவும் வாய்த்தது மொழியேயன்ரே! ''மொழி இல்லாவிட்டால் என்ன? மொழியறிவால் வாழ்வுச் சிக்கலேத் தீர்த்துவிட முடியுமா?'' என்பவர் உளராளுல், அவர்கள் அடிப்படைச் சிந்தூன்யை அறவே து றந்து விட்டவர்கள் ஆவர் மொழியறிவில்லாத நாளில் வாழ்ந்த காட்டு விலங்காண்டு வாழ்வு படிப்படியே மாறி மாறி இதுகால் எய்திவரும் உயரிய எண்ணங்கள் ஏற்றங்கள் எல்லாம் மொழியால் நாம் அடைந்தனவேயாம் என்பதை மேலோட்ட மாக எண்ணுவாரும் அறிவர்.

மொழிவல்லாரெல்லாம் 'புதியது புணேயும்' புலமையரோ என்பரேல், ''புதியது புணந்தவர் புணவெல்லாம் மொழிவழியே தாம் நாம் அடைகின்ருேம்; அடையவும் செய்வோம். அவ்வாறு அடைவதை அன்றி மாற்று வழியோ. குறுக்கு வழியோ வேரென் லும் இன்ரும்'' என்க. இவற்ருல், ஒவ்வொருவரும் அவர்தம் தாய்மொழியைப் போற்றிக் காத்தலும், புதுப்புதுத் துறைகளால் வளர்த்தலும் இன்றியமையாததாம்.

ஒரு பொருளின் மதிப்பு எவ்வாறு முடிவு செய்யப்படுகிறது? தங்கத்திற்கும், இரும்பிற்கும் ஏன் வி ஸ் மா ன வேறுபாடு? ஒரு பொருள் கிடைத்தற்கு அல்லது ஆக்கு தற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட முயற்சி, அதன் பயனீடு, எளிதாகக் கிடைக்காத அருந்தல் நிஸ், இவற்றைக் கொண்டெல்லாம் விஸ்மான ஏற்ற இறக்கம் எய்துகின்றது. அவ்வகையில், நம் தாய்த் தமிழ் மொழியையும், அதன் இலக்கண இலக்கிய நூல்களேயும் மதிப்பிடு தற்கு இச்சுவடிக் கீஸ் உதவும் – உதவவேண்டும் – என்னும் உந்தும் உணர்வால் இயற்றப்பெற்றதாம்.

கடல்கோளால் ஒழிந்த நூல்கள் எத்துணே எத்துணே! எரி நெருப்புக்கு இரையாய நூல்கள் எத்துணே எத்துணே?கறையானுக் கும் கால அழிப்புக்கும் உட்பட்ட நூல்கள் எத்துணே? எத்துணே? ''அனலில் அழியாத தமிழ்; புனலில் போகாத தமிழ்'' என்று சொல்லிக்கெண்டே அறிவறியா மூடத்தையே அணிகலமாகக் கொண்டவர்கள் பதினெட்டாம் பெருக்குக்கும் 'ஆகுதித்' தீயிற் கும் படைத்தொழித்த நூல்கள் எத்துணே எத்துணே? இவற்றுக்கும் இடையேயும் அங்கொருவரும் இங்கொருவருமாக இருந்து ஏடு கீனத் தொகுத்து வைத்த ஏந்தல்கள் தொண்டு எளிமை யானதோ?

'' வண்டியில் ஏற்றும் அளவுக்கு ஏடுகள் மண்டியிருந் தன'' என்று பாராட்டுமளவுக்கு - தஃமைறைக்குமளவுக்கு மஃல போலக் குவிக்கப்பட்ட சுவடிகள் என்று வியப்புறுமளவுக்கு - ஏடு கீனத் தொகுத்து வைத்திருந்தாரும், அவர்களுள் இருந்ததனர் என்றுல். அவர்கள் எத்தகு பாராட்டுக்கு உரியவர்கள் - அவர்கள் அன்று காத்திராவிட்டால், அவற்றைப் பதிப்பித்தோ, பதிப் பாளர்க்கு உதவியோ நிஃபெறுத்தியிராவிட்டால் இன்று நாம் ஒவ்காப்புலமைத் தொல்காப்பியம் உடையோம்; ''உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ளம் உருக்கும் வள்ளுவர் வாய்மொழி'' உடை யோம்; ''நெஞ்சையள்ளும் கொஞ்சு தமிழ்ச் சிலம்பை உடை யோம்'' என்று கூறிக் கூறிப் பெருமிதம் அடைய முடியுமோ? ' தொல்பழந்தமிழ்''என்பதையோ,''ஞாலத்தின் முதன்மொழி'' என்பதையோ, ''என்றுமுள தென்றமிழ்" என்பதையோ சான்று கொண்டு நிறுவவும் முடியுமோ?

மூலவைப்பகமாம் நூல்கள் கிட்டா த நிஃமையிலேயே கிடைத்த நூல்கள் அளவில் ஆராய்ந்த கால்டுவெலார், தமிழ் ''உயர்தனிச் செம் மொழி' என்பதையும், ''பிறமொழியின் தொடர்பு இல்லாமல் இயங்க வல்லது'' என்பதையும் வெளிப்படத் தெளிவாக்கிஞர். அவர்க்குத் தொல்காப்பியமும் கழகநூல்களும், காணும்பேறு வாய்த்திருந்தால் 'ஞாலமுதன்மொழி ஈதே' என்னும் முடிவுக்கும் வந்திருப்பார்! உலகெல்லாம் கூட்டுண்ணவும் வைத் திருப்பார்!

முகில் மூட்டம் எவ்வளவுதான் மறைத்தாலும் கதிரின் முழுதொளி வெளிப்படாது இருப்பதில்ஃயே! அந்நிஃ, இந்நாட் டார் முயலாவிடினும்—தடைபல புரிந்து நடைமுறை கெடுத்தார் எனினும்—அயல்நாட்டு ஆய்வாளர்களால் வெளிப்படுதல் ஒருதஃ யாம்! இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாய் அமைந்த பழந்தமிழ் நூற்சுவடிகளேப் போற்றிப் பாதுகாத்தும் பதிப்பித்தும் உதவீய பெருமக்களே நெஞ்சார நிணந்து நன்றி பாராட்டு முகத்தான் எழுந்ததே இச் சுவடிக்கஃயொம்!

நம் நன்றியை நிணத்தோ அவர்கள் பாடுபட்டனர்? 'என் கடன்பணி செய்து கிடப்பதே' என்னும் ஊற்றத்தில் பணிசெய்த அவர்கள் நம் பாராட்டை விரும்பிச் செய்தனர் அல்லர்; ஆஞல், நாம் நிணவுகூர்தல், நம் நன்றிக் கடஞதலுடன், நம்மையும் நம் மொழியையும் வாழவைத்தற்கும், வழிவழி வருவார்க்கு வரலாற் றுண்மை எடுத்துரைத்தற்கும் வாய்ப்பாம் என்பதால் இத்ததை நூல்கள் வேண்டுவனவாம்.

''ஏடுகள் தொகுத்து வைக்கப் பெற்றுள்ள இடமே தமிழ்க் கோயில்'' என்பதுதொடங்கி நடையிடுகிறது இச் சுவடிக்கலே அக் கோயில் வழிபாடு செய்யும் தொண்டராவார் இவர்இவரெனச் சுட்டுகிறது. கவடி என்னும் சொல்லாய்வு பொருளாய்வுகளில் புகுந்து சுவடிக்கு அமைந்த அகப்பகை புறப்பகைகளே விளக்குகிறது; சுவடி யில் எழுதும் எழுத்தாணிபற்றியும், தமிழ் எழுத்து வடிவம் பற்றி யும் ஆராய்கிறது. ஏடுகளேப் போற்றிக் காத்தவர்களேயும், ஏடுதொகுத்தவர்களேயும், பதிப்பாளர்களேயும் விரித்துச் சொல் கிறது. பொருட் செல்வர் போலவே சுவடிச் செல்வருள்ளும் இரு வேறு வகையர் இருத்தலேக் குறித்துக் காட்டுகிறது.

பதிப்புப் பணியைக் கால வரிசையில் கருதியுரைக்கிறது. பதிப்புப்பணியை எதிர்காலத்துச் செய்ய வருவார்க்குப் படிப்பினே யாக நிறையும் குறையும், செய்யத்தக்கன என்பவற்றை விரிகின் றது. ஆய்வு நூற்பட்டியும், வெளியீட்டு நூல்பட்டியும், சிறப்புப் பெயர் அகராதியும் இணேப்பாகத் தொடர்கின்றன. இன்னும் எத்துணேயோ விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வரவேண்டிய இச் சுவடிக்கலே, அறிமுக நூல் என்னும் பெயரால் இயன்ற அளவும் சுருங்கியே வெளிவருகின்றது. உள்தலேப்பு ஒவ்வொன்றும் ஒவ் வொரு நூலாதற்குரியது என்பதை ஆராய்ச்சியாளர் நன்கு அறிவர் ஆகலின், ஒரு சிறியமுயற்சி எனக் கொள்வாராக.

1975—76 ஆம் ஆண்டுகளில் நான்கு திங்கள் காலம் சென்னே இலிங்கிச் செட்டித் தெருவில் அமைந்துள்ள 'மறைமலே யடிகள் நூல் நிஃலயத்து, 'வள்ளலார் திருவருள் மண்டைபம்' என் உறையுளாக இருந்தது! அந்நான்கு திங்களும், ஆராவிருப்பால் அமைந்துண்ணும் அமுழ்தத் தமிழ்ச் சுவடிகளே அருளியது அடி-களார் நூலகம்! நூலக நிறுவனர் தாமரைச் செல்வர் திரு. வ. சுப்பையாபிள்ளே அவர்கள் தண்ணளியும், அவர்கள் மருகரும் இந்நாள் கழக ஆட்சியாளரும் அந்நாள் அடிகளார் நூலக நூலகரு மாகிய திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி, எம். ஏ., பி. லிப்., அவர்கள் அரவணேப்பும், ''வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்'' என்னும் இறைமொழியை நிறைமொழி**யா**க்கி என்னேத் தளிர்ப்பித்தன. இடைஇடையே திருவான்மியூர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிஃயமும், கன்னிமாரா நூல் நிலேயமும் அரசினர் ஓலேச்சுவடி நூலகமும் என் ஆர்வ மிக்க ஆய்வுக்கு நிழல் தந்துதவின. என் இளந்தைப் பருவந் தொட்டே யான் தொகுத்து வைத்துள்ள நூல்களும் உதவின. இவற்ருல் உருக்கொண்டது இச்சுவடிக்கஃலயாம். ஆதலால் இங்குச் சுட்டப் பெற்ற பெருமக்களேயும் நூலகப் பொறுப்பாளர் ளேகயும் நெஞ்சாரத் ௌந்து நன்றி செலுத்து கிறேன். பயன்கொண்ட அந்நூல்களையெல்லாம் வெளியிட்ட பெருமக்களையும், அவர்க ளுக்கு ஏட்டுச் சுவடிகள் உதவிய சான்றோர்களையும் நினைந்து வழிபடுகிறேன்.

எட்டாண்டுகளுக்கு முன்னரே எழுதி முடிக்கப்பெற்று இப்பொழுது வெளிப்படுகின்றது. இதனை வெளியிடுபவர் சேலம் அரிமாப் பதிப்பகத்தார்; பதிப்பக உரிமையாளர் அரிமாப் புலவர் திருமலி மி. மு. சின்னாண்டார் ஆவர். இவர் மொழி ஞாயிறு பாவாணர்க்கு அன்பர்; அணுக்கர்; அவர்க்கு உற்றுழி உதவிய உரிமையர்; பாவாணர்க்கும் இவர்க்கும் இருந்த கடிதத் தொடர்பு பெரிது! சிந்திச் சிதறியவை போக எஞ்சியவையாக 178 கடிதங் களை கைவயம் கொண்டுள்ளார்! பாவாணர்க்கும் இவர்க்கும் உள்ள நெருக்கம் இதனால் வெளிப்படும். இத்தகு ஆர்வலர், சுவடிக்கலையை வெளியிடும் பொறுப்பைத் தம்பதிப்பக வழியே மேற்கொண்டார். அன்றியும் இதன் மெய்ப்பை முற்றாகத் தாமே பார்த்துதவும் கடமையையும் எடுத்துக்கொண்டுள்ளார். ஆகலின் ஒன்றாக இரண்டாக ஒன்றிய நன்றியை அவர்க்கு உரைத்துக்கொள்கிறேன்.

எத்தனை எத்தனைப் பிறவிகள் எடுத்தாலும் இத்தந்தையர் தாயர் மகவாப் பிறக்கும் பேறு வேண்டும் என்னும் ஏக்கத்தை எப்பொழுதும் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும்; எந்தையும் தாயுமாம் படிக்கராமர் வாழவந்தாள் பொன்னார் திருவடிகளுக்கு, இச் சுவடிக்கலைவை 'அடியுரை' யாக்கி வழிபடுகின்றேன்.

பாவாணர் ஆராய்ச்சி நூலகம் ''தமிழ்ச் செல்வம்'' திருநகர், மதுரை-6. தமிழ்த் தொண்டன்

இரா. இளங்குமரன்

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
	ப திப் புரை	15.
	நூல்வருமுறையும் நன்றியுகரயும்	G
1.	<i>தமி</i> ழ்க் கோயில்	1
2 .	தமிழ்த் தொண்டர்கள்	4
3.	ஏடும் எழுத்தாணியும்	9
4.	இய <i>ற்</i> கைக் கேடும் <i>செயற்</i> கைக் கேடும்	19
5.	நயத்தகு நலங்கள்	51
6,	தமிழ் வரிவடிவும் மாற்றங்களும்	63
7.	ஏடுபோற்றிய பீடுடையாளர்	77
8.	ஏடு தொகுத்த ஏந்தல்கள்	106
9	பழந்தமிழ்ப் பு இப்பாளர்க ள்	134
10.	கொடையாளரும் கருமியும்	155
11	ப திப்புப் பணி	164
12.	நிறையும் குறையும்	205
13.	செய் யத்தக்க ண	335
	இணேப்பு — 1	351
	இணேப்பு — 2	355
	இணேப்பு — 3	361

சுவடிக்கலை

l. தமிழ்க் கோயில்

தை லகத்தில் தாய் வழிபாடே தொன்மையானது என்பர். தாய் வழிபாட்டில் இருந்தே தெய்வ வழிபாடு தொடங்கியது என்றும் கூறுவர். பெற்ற தாயையும், பேசும் மொழியையும், பிறந்த நாட்டையும் தெய்வ மாகப் போற்றுவது தமிழர்களின் வழக்கமாகும். தாய் வழிபாடே. தாய்மொழி வழிபாடாகவும், தாய்நாட்டு வழிபாடாகவும் விரிவடைந்தது என்பது பொருந்தும்.

''தமிழ்த் தெய்வத்தை உள் நிணேந்து ஏத்**தல் செய்** வாம்'' என்று தமிழ்த் தெய்வத்தை வழிபட்டு தொடங்குவது புலவர்கள் வழக்கமாயிற்று. ''இருந்தமிழே உன்ணெல் இருந்தேன் இமையோர், விருந்தமிழ்தம் என்று லும் வேண்டேன்'' என்று தமிழ்ப் பணியையே தெய்வத் திருப்பணியாகக்கொண்டு வொழ்ந்த புலவர் பெருமக்களும் இருந்தனர். அவர்கள் தமிழ் ஏடுகளேத் தொகுத்தும் படி பெடுத்தும் பாதுகாத்தும் ஆராய்ந்தும் தம்பணியைத் தமிழ்த் தெய்வ வழிபாடாகவே செய்து வந்தனர். தம் மைத் தேடிவந்த மாணவர்களுக்கு உண்டியும் உடையும் உறையுளும்வழங்கி உள்ளார்ந்த அன்பொடும் தந்தை நிலே யில் இருந்து தாய்மொழி இலக்கிய இலக்கணங்களேக் கற்பித்தனர். இத்தகைய தமிழ்த் தொண்டர்களின் தகு இ மிக்க செயல்களாலேயே, ''எங்கள் தமிழ்மொழி என்றென் றும் வாழியவே" என்று நாம் பெருமிதத்தோடு இன்று வாழ்**த்து**ப் பாட முடிகின்றது. வாழ்த்**துப்** பாடுவது நமக்கு எளிமையானது! ஆனுல் தமிழை வாழவைத்த பெருமக்கள் வாழகைவெப்பதற்காகப் பட்டபாடுகள் எத்துணே! எத்துணே!

வறுமைக்கும், முதுமைக்கும். நோய்க்கும், பகைக்கும், தீக் கும், நீருக்கும், செல்லுக்கும், அந்துக்கும் இடையே போரா டிப் போராடிப் பட்ட அல்லவ்கள் எத்துணே! எத்துணே!! 1 அவர்கள் செய்த செயற்கரும் தொண்டுகளேக் காண்பதே இச் 'சுவடிக் கீஸ்' ஆகும்.

ஏடுகளேத் தொகுத்தலும், ஆராய்தலும், பதிப்பித் தலுமே தவவாழ்வாகக் கொண்டவர் பெரும்பேராசிரியர். தென்மொழிச் செல்வர் அறி ஞர் உ. வே. சுமிநாதைய்யர் அவர்கள் ஆவர். தாம் வாழ்ந்த இல்லத்தைத் 'தமிழ்க் கோயில்' ஆக்கிய பெருந்தகை அவர். தாம் கண்டு களி கூர்ந்து கனிந்துருகி வழிப்பட்ட தமிழ்க் கோயில்களே 'என் சேரித்திர'த்தில் இயம்புகிறுர்:

திருநெல்வேலி 'மேமீலவி தியில் உள்ள கவிராஜ ஈகவர மூர்த்**நி**ப் பிள்ளே வீட்டில் புத்தக அறை இருந்தது. அதுதான் அவர்கள் பரம்பரை வீடு. புத்தக அறையைத் திறந்து காட் டிஞர்கள் பார்த்தவுடன் என் உடம்பு சிலிர்த்தது 'தமிழ்ச் சங்கத்தில் முன்பு இப்படித்தான் சு வ டி களே வைத்திருந் தார்களோ?' என்று விம்மி தமடைந்தேன். ஏட்டுச் சுவடி களே அடுக்கடுக்காகவும் ஒழுங்காகவும் வைத்திருந்தார்கள். சு வ டி களே க் கட்டிவைத்திருந்த முறையே திருத்தமாக இருந்தது. புழுதி இல்கே; பூச்சி இல்கே; ஏடுகள் ஒன்றே டொன்று கலக்கவில்கே. தமிழ்த் தெய்வத்தின் கோயிலென்று சொல்லும்படி இருந்தது அவ்விடம்' 2

பத்துப் பாட்டுச் சுவடிகளேத் தேடிக்கொண்டு ஐயரவர் கள் அவேந்த காலம் அது. அச்சு வடி அங்கேயும் முழுமை யாகக் கிடைக்கவில்லே! 'இனி வேறு எங்கே கிடைக்கப்

^{1 &}quot;தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் - அதைத் தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர்" எனத் தாயின் மணிக்கொடியைப் புகழ்வது நமக்கு எவ்வளவு எனிதானது! ஆளுல் தாயின் மணிக்கொடியினுள்ளே அடங்கிக்கிடக்கும் "தியாக' வரலாறுகள் எத்துணே! எத்துணே! என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பவர் இதனத் தெள்ளிதின் உணரமுடியும்.

² என் சரித்திரம் பக், 873.

போகிறது?' என்று துயருற்று ரீ. "சங்கப் புலவருடைய வீட்டைப்போல விளங்கும் இவ்விடத்தில் தமிழ்ச் செல்வம் முழுவதும் கிடைக்குமென்று முதலில் எண்ணினேன். நான் எதைத்தேடி வந்தேனே அது முற்றும் கிடைக்கவில்ஃயே! தமிழுலகத்தில் இந்தத் தமிழாலயத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த இடம் எங்கே இருக்கப்போகிறது! இங்கே அகப்படாதது வேறு எங்கே அகப்படும்! சங்கத்துச் சான்றேர்கள் இயற் றிய நூல்களேத் தமிழுலகம் இப்படி ஆதரவின்றிப் போக்கி விட்டதே!" 1 என்று வருத்தத்தோடு கூறிஞர்.

மி இ ஸ்ப்பட்டி என்றவுடன் தமிழாராய்ச்சியாளர் களுக்கு அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் நிண்வே உண்டாகும். அப்புலவர் பெருமகளூர் வீட்டுக்கு ஐயர் ஏடு தேடிச் சென் ரூர். அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் வீட்டிலுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளேக் கண்டார். 'அவர் வீடு தமிழ் மகள் ஆலயமாகத் 'தோற்றியது' 2 கண்டு விபமிதம் அடைந்தார்.

ஏடுகளேத் தொகுத்துப் பாதுகாத்த புலவர் பெரு மக்கள் இல்லங்களே 'தமிழ்க் கோயிலகள்' என்பது 'தமிழ்த் தாத்தா'வின் தேர்ச்சியுரை. அத்தமிழ்க் கோயில் தொண் டர்களாக விளங்கிய புலவர் பெருமக்களே தமிழ் ஆழ்வார் கள், தமிழ் நாயனமார்கள், தமிழ்ப் பிக்குகள், தமிழ்த நீர்த்தங் கரர்கள், தமிழ் அடியார்கள்! 'அவர்கள் அடிப்பொடி எம் முடி மேலன்' எனக்கொண்டு எழுப்பப்பெறும் தமிழ்க் கோயில் இச்'சுவடிக் கல்!'

¹ என் சரித்திரம் பக். 874.

^{2 .} u.s. 944.

2. தமிழ்த் தொண்டர்கள்

தொரல்காப்பியம் ஏறத்தாழ மூவாபிர ஆண்டுப் பழமையான நூல். அதஃன இன்று நாம் அச்சு வடிவத்தில் காண்கிரும் அதனே முதற்கண் பெதிப்பித்த அறிஞர் களுக்கு ஏட்டுச் சுவடிகளே மூலமாக இருந்தன. அந்த ஏட்டுச் சுவடிகள், ஆசிரியர் தொல்காப்பியஞர் கையெழுத் தில் இருந்தனையா? இல்லே! தொல்காப்பியஞர் கையெ ழுத்து எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை நாம் அறிந்துகொள் வதற்கு வாய்ப்பு இல்லே. ஒருவேனே, தொல்காப்பியஞர் எழுதிய எழுத்தே நம் கைக்குக்கிடைத்திருக்குமானுல் அத கோ நாம் படிக்கமுடியாமல் போகலாம்! நாம் இப் பொழுது எழுதும் எழுத்தைத் தொல்காப்பியஞர் பார்ப் பாராணுல் அவரால் படிக்கமுடியாமல் போகவும் கூடும்! ஏனெனில். அவர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட எழுத்திற்கும் இப்பொழுது நாம் எழுதும் எழுத்திற்கும் இடைப்பட்ட வேறுபாடுகள் மிகுதியாம். இவ்வாருகவும், தொல்காப்பிய ஞர் நூலே, அவர் கூறியமுறையில் சரியான பொருளில் அறிந்துகொண்டு படிக்கவும் புலமை பெறவும் ஆராய்ச்சி செய்யவும் நம்**டிரல்** முடிகி**ன்**றன என்*ரு*ல் வியப்பாகவே தோன்றும் அந்த வியப்பான வேஃவையக் காலந்தோறும் தவருமல் செய்துவந்த புலமைச் செல்வர்கள் எவர்கள் என்று அறியவும் ஆவல் தோன்றும்!

தொல்காப்பியர் தாம் இயற்றிய நூ ஃ ச் சுவடியிலே எழுதி வைத்திருப்பார். அவரிடம் பயின்ற மாணவர்களுக்கு அந் நூ ஃ ஓதியிருப்பார்; அவர்களுக்கு அந்நூல் பாடம் செய்தற்கு வேண்டியதாக இருந்திருக்கும்; ஒரு சுவடியை வைத்துக்கொண்டு பல மாணவர்கள் என்ன செய்ய இய லும்? தத்தமக்கு வேண்டும் என்னும் ஆர்வத் தால் ஒவ் வொரு படி அவர்கள் எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள் பின்னே அவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் சென்று புலமைத் தொழில்நடாத்த நேர்ந்திருக்கலாம். அவர்களுக்கு மாணவ ராயீஞர் பலராகலாம் அவர்கள் அனேவருக்கும் ஒரு சுவடி போதாதே! ஆதலால், ஆசிரியர் வைத்திருந்த சுவடியைப் பார்த்து அவர் மாணவர்களும் படியெடுத்துக்கொண்டிருப் பார்கள். ஆசிரியர்க்கு நண்பர்களாகிய ஆசிரியர்களும், புலமையாளர்களும் தொல்காப்பியத்தின் அருமை பெரு மைகளேக் கேள்வியுற்றுத் தாமும் அதனப் படியெடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் இப்படியே தொல்காப்பியம் தமிழ் கூற நல்லுலகத்துப் புலமைச் செல்வர் இல்லங்களிலெல் லாம் கோயில் கொண்டிருத்தல்வேண்டும்.

ஏட்டுச் சுவடிகள் எவ்வளவு காலம்தான் அழியாமல் இருக்கமுடியும்! அச்சிட்ட புத்தைகங்களே நூற்றுண்டு வொழ் வது அரிதாக இருப்பது கண்கூடு. அவ்வாருகவும் ஏட்டுச் சுவடிகள் கால வெள்ளத்தை – மூவாயிர ஆண்டுக் கால வெள்ளத்தைக்-கடந்து செவற்றிகொள்ள முடியுமா? சிறந்த சுவடியாகத் தேர் ந்து. சீரிய பாடங்கள் செய்து, போற்றிக் காக்கப்பெற்று வரும் ஏட்டுச் சுவடிகளே முந் நூறு, நானூறு ஆண்டுக்காலட வொழமுடியும் என்பெர்! அவ வாருக மூவாயிர ஆண்டுள் எத்து‱யோமுறை, தவருமல் படியெடுத்துப் பாதுகாத்து வந்தமையால்தான் நட்கையில் தொல்காப்பியஞர் அருளிய தொல்காப்பியம் இடைத்தது. ஒவ்வொருவரும் தாம் படித்துவரும் ஏட்டையே படி யெடுத்தமையால் காலந்தோறும் ஏற்பட்டுவந்**த எ**ழுத்**து** மாற்றங்கள் அவர்களுக்குப் புத்தொகத் தேடேவரைமல் - மயக் கம் உண்டொக்காமல் - இயல்பாகத் தோன்றின. வழி வழியே படியெடுக்கவும் படிக்கவும் தடையின்றி ஆயிற்று. இத்தகைய படியெடுப்புப் பணி இல்லாது போயிருக்குமா ூல் தொக்காப்பியஞர் கை இயழுத்துச் சுவடியே நமக்குக் _ இடைப்பினும் நன்மை எளிமையாக வாய்த்திரா*து. கா*ல

இடைவெளி வழித்தடத்தையே மாற்றியமைப்பது போல, மொழித் தடத்தையும் மாற்றியமைத்துவிடும் அல்லவா!

பிராமி எழுத்தில் கில கல்வெட்டுகள் கிடைத்தன. ஆணுல் அவற்றைப் படிக்கமுடியவில்லே. படிக்க**முடியாத கல்** கெட்டால் ஆகும் பயனென்ன? ஓர் அறிஞர் - 'ஜேம் ஸ் பிரினலெய்' அயராது முயன்றூர்! தொடர்பற்றுப் போன பிரா மி எழுத்துக் கல்வெட்டைப் படிப்பதற்குத் தாழ்க் கோல் கண்டுபிடித்தார்.

"இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் மிகப் பழைய காலத்தில் வழங்கிவந்த நாணயங்களில் ஒருபக்கம் பிராமி எழுத்தும் மற்*ரு*ருப்க்கம் கிரேக்க எழுத்தும் எழு**தப்பட்** யுருந்**தன.** கிரேக்க எழுத்துகளி**ன் உதவியீ**றுல் அந்த நாண யங்களில் இருந்த பிராமி எழுத்துகளே இவர் வாசித்தார். இவ்வசறு சில பிரசமி எழுத்துகளின் ஒலியைத் தெரிந்து கொண்டு. பின்னர் மேலும் ஆராய்ந்து மற்றைப் பிராமி எழுத்துகளின் ஒலி பையும் கண்டறிந்தார். இவ்வாறு மறைந்து மறக்கப்பட்டுக் கிடந்த பிராமி எழுத்துக்களேப் படிப்பதற்குத் திறவுகோல் - கண்டுபிடிக்கப்பட்டபடியால், பீராமி எழுத்துச் சாசனங்கள் வாசித்துப் பொருள் அறி யப்பட்டன," 1 தொடர்பற்றுப்போஞல் தொல்காப்பியத் தின் நிலேமையும் இவ்வாறுதானே ஆகியிருக்குப்! இந்நில் ஆகாமல், வழிவழியே படியெடுத்துப் பாதுகாத்த புலமையாளர்களே, நமக்குத் தொல்காப்பியம் என்னும் கருவூலத்தைக் கைம்மேல் தந்த வள்ளல்கள் ஆவர். இவர்கள் தமிழ்த் தொண்டர் வரி சையில் முதல்வர் ஆவர்.

அடுத்துத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களாக நமக் குக் கிடைத்துள்ளவற்றை நோக்குங்கால் சில செய்திகள் புலப்படுகின்றன.

> க) பழமையானவற்றுள் மூலமாகமட்டும் இருந்த நூற்சுவடிகள் மிகுதியாக அழிந்துள்ளன.

^{1 17-}ஆம் தூற்குண்டில் தமிழ் இலக்கியம் பக், 86 , 6,

- உரையுடன் கூடிய நூற்சுவடிகளே மிகுதியாக நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.
- உரையாலேயே மூலபாடத்தைக் கண்டு
 நூலாக அமைத்துக்கொள்ளவும் நேர்ந்துள்ளது.
- ச) உரைகளாலேயே நாம் இழந்துபோன தமிழ்ச் செல்வங்களின் பெயர்களேயோ பகுதிகளேயோ குறிப்புகளேயோ அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இவற்றுல் உரைகண்ட பெருமக்கள் மூலநூல் அழிந்து படாமக் பெரிதும் காத்துள்ளார்கள் என்பது வீனங்கும். மூலநூலில் இருந்த இருண்ட பகுதிகளேயெல்லாம் ஒளிவிளக்கம் செய்து வெளிப்படுத்தியதுடன் அழி யாவாழ் வுதந்தவர்களும் உரையாசிரியப் பெருமக்கள் என்பது தகும். ஆதலின் உரை யாசிரியர்கள் தமிழ்த் தொண்டார்களுள் இரண்டாமவர் ஆவர்.

நாடறிந்த புலவர்களாக இருந்தவர்களிடமும் எல் லாச் சவை டிகை ஞம் படியெடுக்கப்பெற்றே, தொகுக்கப் பெற்ரே இருக்கும் என்பதற்கு இல்லே. பல நூல் கனே த் தொகுத்தாரிடமும் இல அரிய நூல்கள் இல்லாமல் இருக் கக்கூடும் சில நூல்களே தொகுத்தாரிடமும், பல நூல் களேத் தொகுத்தாரிடத்தில் இல்லாத நூல்களும் இருக்கக் கூடும். வாழையடி வாழையாகவரும் புலமையாளர் வழியி லும் புலமையில்லார் தோன்றிவிடுவதும் உண்டு. புலமை இல்லார் ஏடுகளின்மேல் அன்புகொள்வாரோ? போற்றிக் காக்கும். நாட்டமுடையவராக இருப்பரோ? இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளே யெல்லாம் ஒருங்கே போக்கும்வகையான் சில சாண்ருர்களும், அமைப்புகளும், மடங்களும் ஏடு தொகுத்துப்போற்றும் கடைப்பிடியை மேற்கொண்டன. இக்கடைப் பிடியால் காலக்கோளின் வாய்ப்படாது காக்கப்பெற்ற சுவ டிகள் மலப்பல, ஆகலின் ஏடுதொ**குத்துப் போ**ற்றிய சான்ருர் கள், தமிழ்த்தொண்டர் வரிசையில் மூளளுமவர் ஆவர்.

பத்துப்பாட்டு முதற்படுப்புக்கு மூலப்படி கிடைக்கவில்லே, படுப்பு முடிந்த பின்னரே அதனே முதற்கண் வெளியிட்ட டாக்டர் உ. வே. சா. அவர் களுக்குக் களக்காட்டில் மூலப்படி கிடைத்தது, என் சரித்திரம். பக். 938.

அடுத்த நிலேயிலே போற்றத்தக்கவர்கள் ஏட்டுக்குவடிகள் நூல்களாக்கிய பதிப்பாளர்கள் ஆவர். அவர்கள் அலே ந்த அலேச்சலேயும். இழந்த இழப்பையும், எடுத்த முயற்கியையும் எளிதில் கூறிவிடத் தொலேயாது. வசையம்புகளே ஏவி, வாட்டுவார் இடையேயும், அசையாது நின்று, அமைந்த பணிசெய்த பெருமக்கள் பதிப்புப் பேராசிரியர்கள். அவர்கள் காலத்தால் பணிசெய்திரார் எனின் 'ஞாலத்தின் மூத்தமொழி' என் நாம் கூறும் பெருமிதம் நமக்கு எப்படி உண்டாகியிருக்கமுடியும்? ஆதலால் இவர்களும் நம் நண்றிக்கு உரியவர்கள். இந்நாற்கூறுபட்ட நண் மக்களும் தமிழ்த் தெய்வ வழிபாட்டில் தலேசிறந்த தொண்டர்கள் என்பது விளங்கும். இவர்களே தமிழ்த் தெய்வத்திற்கு எழுப்பப் பெற்ற திருக்கோயிலின் நான்கு தூண்கள் போன்றவர்கள்.

3. ஏடும் எழுத்**தாணி**யும்

நூம் முன்னேர் பயன்படுத்திய எழுதேபொருள் பிண ஓஸ்யாகும். சில நாட்டினர் ஒருவகைக் கோரைப்புல்லின் தாள்களேயும் மூங்கல் சில்களேயும் எழுது பொருள்களாகப் பயன்படுத்தினர். ஆடு மாடு முதலியவற்றின் தோகுகளேயும் எழுதுபொருளாகப் பயன்படுத்திய நாடுகளும் உண்டு, நம் நாட்டின் இயற்கைக்கு ஏற்றவாறு பணேயோலேயைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர் எனலாம்.

பிணயுள் தாளிப்பின என்பது ஒன்று. அதினச் சிதாளம் என்றும் கூறுவர் அதன் ஓலேயையும் எழுதுவதற்குப் பயன் படுத்தினர். மற்றும், 1 மாதவி கோவலனுக்குத் தாழைமட லில் முடங்கல் வரைந்த செய்தியைச் இலப்பதிகாரம் தெரி விக்கிறது. ஆதலால் தாழை மடிலேயும் எழுதுவதற்கு நம் முன்னேர் பயன்படுத்தினர் என அறியலாம்.

ஓஃ என்பது வெற்று ஓஃலையை அல்லாமல் முடங்கல் எழுதப்பட்ட ஓஃலையையும் குறித்தது. ஓர் அரசர் மற்ரூர் அரசருக்குத் தூதர் வழியே முடங்கல் அனுப்புதஃல் 'ஓஃல போக்குதல்' என்பர். இத்தகைய முடங்கல் ஓஃலயின்மேல், முத்திரையிட்டு அனுப்பும் வழக்கமும் இருந்ததைக் 2 கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றுல் அறியலாம்.

^{1 &}quot;தாழை முடங்கல் வெண்தோடு" சிலப். 8:49. முடங்கல் என்பது ஓலேயைச் சுருட்டுதலால் வந்த பெயர்.

² கலித். 94 : 42; சிலப். 13 : 76.

ஒஸ்க்கடிதைத்தை 'ஓஸ்ப் பாகுஷ்' எனவும் வழங்குவர் என் பதை 3 அடியார்க்கு நல்லார் உரையாலும் 4 நச்சிஞர்க்கினியர் உரையாலும் அறி ய முடிகின்றது. 5 புலவர்கள் வள்ளல் களுக்கு எழுதும் கடிதக்கவி 'ஓஸ்த் தூக்கு' என்றும், இட்டுக் களி எனறும் பெயர்பெற்றது. சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் நிகழ்ந்த 'குடவோஸ்' முறை தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அவ் வோக் , பெயரும் குடும்பும் தகு தியும் பிறவும் எழுதப் பெற்ற சீட்டே ஆகும். கடன் ஒப்பந்தம் முதலியவை எழு திய ஓஸ் 'ஆவண ஓஸ்' ஆகும். ஆவணங்கள் பாதுகாப்பில் வைக்கப்பெற்ற இடம் 'ஆவணக்களி' எனப்பெற்றது. ஆவ ணத்தின் முதல் ஓஸ் 'மூல ஓஸ்' என்றும். அதற்குப் பதில் ஒஸ் பை டியோஸ்' என்றும் பெயர் பெற்றமை சுந்தரர் வரலாற்றுல் விளங்கும்.

இனி, அரசராயிஞர் கூறும் செய்தியை ஒ வேயில் எழுதுவார் 'திருமந்திரவோல்' என்றும், அவர்கள் தவேவராக இருப்பார் 'திருமந்திரவோல்' என்றும், அவர்கள் தவேவராக இருப்பார் 'திருமந்திரவோல் நாயகம்' என்றும் பெயர் பெற்றனர். அரசரீன் செயல்நடவடிக்கை முதலியவற்றை எழுதுவார் 'பட்டோ லே' என்றும், கணக்கெழுதுவார் 6 'ஓலேக்கணக்கர்' என்றும், ஊர் நடவடிக்கைகளே அவையோர்க்குப்படித்துக் காட்டுவார் 'நீட்டோலே' என்றும் பெயர் பெற்றனர். 7 நீட்டோலே வாசிக்கமாட்டாதவர் அறிவுடையார் பழிப்புக்கு ஆளாயீனர். 8 ''வெள்ளோல் கண்பார்க்கக்கையால் எழுதாரும்'' இகழப்பட்டனரி:

³ ANÚ. 13:93-95.

⁴ திந்தா. 1653, 2147,

^{5 &#}x27;'மன்னுடை மன்றத்து ஓலேத் தூக்கினும்'' - நன்.

^{6 &#}x27;'ஓஃலக் கணக்கர் ஒலியடங்கும் புன்செக்கா மாஃபப் பொழுது'' நாலடி – 397.

^{7 &#}x27;'சபைநடுவே, நீட்டோல் வாகியா நின்ருன், குறிப்பறிய, மாட்டாதவன் நன்மரம்'' - வாக்- 13. ''எழுத்தோல் பல்லசர்முன் நீட்ட விளியா, வழுக்கோல் கொண்டுவிடும்'' - நாலடி. 252

^{8 &#}x27;'வெண்பா இருகாலில் கல்லானே வெள்ளோல், கண்பார்க்கக் கையால் எழுதான்ப் - பெண்பாவி, பெற்றுன் பெற்றுள் பிறர் நகைக்கப் பெற்றுனே, எற்றுேமற் தெற்றும் றெற்று''
ந தனைவயார்.

ஓஃஸ்யுள் முதிர்ந்தது முற்றல் ஓஸ், காய்ந்த ஓஸ், வற்றல் ஓஸ் எனப்படும் இளவோல் குருத்தோஸ், பச்சோஸ், சாரோஸ் எனப்படும். இவ்ளிருவகை ஒஃல்களும் எழுதுவதற்குப் பத ஞைக அமையா மூதிரோஸ்யோ இளவோலேயோ நெடுங் காலம் உழைக்கவும்மாட்டா. ஆதலால் இவ்விருவகை ஓஃல களேயும் விலக்கி இடைப்பட்ட ஓஃலையயே எழுதுவதற்குத் தேர்ந்தெடுப்பர்.

முதற்கண் வாளமான ஒல்லையத் தேர்ந்து அவரவர் விருப்பம்போல் ஒர் அளவாக நறுக்கி எடுத்துக்கொள்வர். தறுக்கி எடுப்பதை ஓல் வாருதல் என்பர். ஓல் பை ஒத்த அளவாக நறுக்கி இண் சேர்த்தலேச் 'சுவடி சேர்த்தல்' என் பர். சுவடி என்பது இண்யான ஒல் என்பதேயாம். இண் யான தடத்தைச், 'சுவடு' என்பதும், இண்யான காளே கீளச் சுவடிக் காள்கள் என்பதும், இண்யான பிள்ளேகளேச் சுவடிப் பிள்ளேகள் என்பதும் இன்றும் கேட்கக் கூடியவையே யாம். இண் என்னும் பொருள் தரும் சுவடி, சோடிய ச யிற்று. அதனே 'ஜோடி' ஆக்கியது எழுத்து மாற்று வேல்ல யாம்!

அளவாக 1 நறுக்கி எடுத்த ஒங்கைள் வலுவடையண வாகவும், பூச்சியால் அரிக்கப்படாதனவுமாக இருப்பதற்கு. வெந்நீரில் போட்டு ஒரு சீராக வெதுப்பி எடுத்துக் காய வைப்பர். பனிப்பதப்படுத்துவதும் உண்டு. அதன் பின்னர் ஓங்யின் நீளத்திற்குத் தக்கவாறு ஒருதுளேயோ, இரு துளே களோ இடுவர் புத்தகங்களுக்கு அட்டை கட்டுவதுபோல, ஏட்டுச்சுவடியின் இரு பக்கங்களிலும் இரண்டு 2 மரச்சட் டங்களேச் சேர்ப்பர். இச்சட்டத்திற்குக் 'கமை ப' என்பைது பெயர்.

ஏட்டுச் சுவடியைக் கட்டுவதேற்குக் கயிற்றைப் பயன் படுத்துவர். கயிற்றின் தலேப்பில், பணேயோல்லைய அதன்

¹ ஓல்க்கு 'நறுக்கு' என்றும் 'முநி' என்றும் பெயர் வந்தது இதனுவேயாம்.

நிலக்கதவு மேலுள்ள சட்டம் 'கம்பை' எனப்பெறுதல் இன்றும் வழக்கிலுள்ளது.

ஈர்க்குடன் கெளிமூக்குப்போலக் கத்தரித்துக் கட்டியிருப்பர். அதற்குக் 'கிளிமூக்கு' என்பது பெயர். அது கயிறு உருவிக் கொண்டு வராமல் தடுக்கும் தடையாகும். ஒற்றைத்தீன யுடைய சுவடியைக் கபிற்றுல் மட்டும் கட்டுவர். இரட்டைத் துண்களேயுடைய சுவடிகீனப் பொருத்தும் சட்டத் தின் ஒரு துணேயில் 'சுள்ளாணி' என்னும் ஒரு குச்சியைப் பொருத்தியிருப்பர் சுள்ளாணியை 'நாராசம' என்றும் கூறுவர். ஏட்டின் ஒருதூன்யைச் சட்டத்திலுள்ள சுள்ளாணியில் பொருந்துமாறு சேர்ப்பர். மற்றுரு தூன்வைழியே கயிற்றை இழுத்துக் கட்டுவர். சுள்ளாணியும், கட்டும் ஏடு கள் கீலையாமலும். உதிர்ந்துபோகாமலும் காக்கும். சட்டங் களோ ஏடு பழுதுபட்டுப் போகாமல் உதவும்.

சுவடிச் சட்டங்களின் மேல் ஓவியங்கள் எழுதுவதும் வண்ணைங்கள் தீட்டுவதும் உண்டு. ஓஃச் சுவடிகளே என்று லும் காணக் காணக் களிப்பூட்டுவனவோன அமைப்புகளில் அவற்றைச் செய்வர். 1 "சில ஏட்டுச் சுவடிகள் உருண் டைக் கழிகள் போலவும், சிவலிங்கம் போலவும் இருக்கும்" என்பேர்.

மஞ்சளே அரைத்து ஏடுகளில் பூசுவர். வசம்பு, மணித் தக்காளி இலேச் சாறு, ஊமத்தை இலேச் சாறு, மாவிலேக் கரி, அறுகம்புல் கரி ஆகியவற்றைக் கூட்டிச் சேர்த்த ஒரு வகை 'மை' யை யும் தடவுவர். இவற்ருல் ஏட்டிலுள்ள எழுத்துத் தெளிவாகத் தெரியும்; கண்ணுக்கும் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; ஏடும் பூச்சி முதலியவற்ருல் அரிக்கப்படாது. ஏடுகளில் இவ்வாறு மை தடவிப் படிக்கத் தொடங்குவ தால், ஏடு படிக்கத் தொடங்குவதை 'மையாடல்' என்று கூறும் வழக்கம் உண்டாயிற்று. தமிழைக் குழந்தையாக் கிக்கொஞ்சும் தமிழ்விடுதாது என்னும் நூல், ஏடுகளில் மஞ் சன் பூசுதலேயும், மை தீட்டுதலேயும் உட்கொண்டு,

''மஞ்சட் குளிப்பாட்டி மையிட்டு முப்பாலும் மிஞ்சப் புகட்ட மிக வளர்ந்**தாய்''** எ**ன்று** பாராட்டுகிறது.

l родпораваном ; I. us. 143,

சுவடிகளேப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கும் எடுத்துச் செல்வதற்கும் பயன்படுத்திய பலகையைத் 'தூக்கு' என்பர். 'அசை' என்றும் கூறுவர். 1 'கவளி' என்பார் சேக்கிழாரடிகள். செல்வக் குடும்பங்களில் தூக்குகளைத் தூக்கிச் செல்வதற் கெனத் தனி ஆள்களே ஏற்படுத்தியிருப்பர். அவர்களுக்குத் 2 'தூக்குத்தூக்கி' என்பது பெயர். சுவடிகள், குழந்தைகள் போல அசையாகிய தொட்டிலில் கிடப்பதைத் தமிழ்விடு தூது.

"பள்ளிக்கூடத்தசையாம் பற்பலதொட் டிற்படத்தி தள்ளிச் சிருர்கூடித் தாலாட்டி' என்று தாலாட்டுகிறது.

ஓணேயும் ஏடும் மிகப் பழமையான சொற்கள். புல்லி னத்தின் உறுப்புகளேக் கூறும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியஞர்,

3 ''தோடே மடலே ஓஃ என்று ஏடே இதழே பாளே என்று ஈர்க்கே குஸேயென நேர்ந்தன பிறவும் புல்லொடு வருமெனச் சொல்லினர் புலவர்''

என்று கூறுமுகத்தான், தமக்கு முந்தைப் புலவர்கள் காலந்தொட்டே வழக்குண்கைமடைத் தெரிவித்தார்.

இத்நாளில் 'தாள்' என நாம் வழங்கு அதும் புல்லின் உறுப்புப் பெயரேயோம். 'பே பே ரை சு' என்னும் ஒருவகைப் புல்லின்தாளே 'பேப்பா்' என்னும் பெயா் பெற்றது என்பா். காலம் கடத்தும், இடங்கடந்தும் சில அடிப்படைகள் மாரு என்பதற்குத் தாளும் 'பேப்பரும்' எடுத்துக்காட்டாம்.

இனிச் சுவடி என்னும் சொல் இப்பொழுது பெருக வழங்கு கின்றது. நூல் நிலையத்தைச் 'சுவடிச்சாமே' என்பார். பாவேந்தர் யாரதிதாசஞர். ஆசிரியர் கொங்குவேளிர்,

^{1 &#}x27;'கையினிற் படைகரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி'' - மெய்ப்பொருள், 7.

² தூக்குத்தூக்கி என்பதொரு நாடகம் அண்மைக் காலம்வரை நடந்தது.

³ தொல், பொகுள், மரபு, 86,

1 · பட்டுச் சுவேதமொடு பாட்டுப்புற மெழுதிய கட்டமை சுவடி பற்றிய கையினர் ''

என்பார். 'வொத்தகம்' என்னும் சொல்லேயும் அவர் வழங்கு கின்றுர்:

> 2 ''அறநில் பெற்ற அருள்கொள் அவையைத்து நிறைநூல் பொத்தக நெடுமணே ஏற்றி''

என்பது அது. 'பொத்தகக்கட்டும்', 'பொத்தகக் கைவின்'யும் அவரால் பேசப்படுகின்றன. 3 சிந்தாமணியும் பொத்தகம்' என்னும் சொல்லே ஆள்கின்றது. 4 கலேமகள் வாழ்த்தாக உள்ள ஒரு வெண்பா 'பொத்தகமும் ஞானத்து முத்திரை யும்'' எனத் தொடங்குகின்றது, மொழிக்கு முதலா ம் எழுத்துகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுத் தரும் 5 நேமிநாதவுரை, பகர வரிசைக்குப் ''படை, பாடி, பிறை, பீரம், புறம், பூமி, பெற்றம், பேதை, பைதல் பொத்தகம், போதம், பௌவம்'' என்கின்றது இதனல் அவர் காலத்தில் புத்தகம் என்பதனி னும் பொத்தகம் என்பதே பெருவழக்காக இருந்தது என் பது புலப்படும் ஏனெனில் அவர் பகர உகரத் திற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் புத்தகம் என்பதையே காட்டியிருக் கலாம் அல்லவா; நன்னூல் உரையாசிரியர் சங்கர நமச்சிவாயர் பல பொருளான் இயைந்த ஒரு பொருள் என்பதற்கு,

> ''பலவின் இயைந்தவும் ஒன்றெனப் படுமே அடிசில் பொத்தகம் சேணே அமைந்த கதவ மாலே கம்பல மண்ய''

என்பதை எடுத்துக்காட்டாக வழங்கியுள்ளார்.

பு **த் த** கம் என்னும் சொல்லும் முன்னரே வழங்கி யதை அறிய முடிகின்றது. புத்தகம் தொகுத்து வைத்தும் புலமை பெருதாரைக் கருதி,

¹ பெருங். 3.1:120.1

⁴ பெருந்தொகை, 118,

² Gugs. 1. 36:225.6

⁵ நூற்பா, 7 உரை.

³ Haman 2009.

'புத்தஃமே சாலத் தொகுத்தும் பொருள்தெரியாரி உய்த்தக மெல்லாம் நிறைப்பினும்-மற்றவற்றைப் போற்றும் புலவரும் வேறே;பொருள் தெரிந்து தேற்றும் புலவரும் வேறு''

என்கிறது நாலடியார், (318) 'புத்தகக்கவனி ஏந்தி' முத்த நாதன் செல்வதைச் சேக்குழாரடிக**ள் உரைப்**பதை பூன்னே கண்டோம். இந்நாளில் புத்தக**ம் என்**னும் சொல்லே பெருவழக்காக உண்மை எவரும் அறிந்ததே.

ஏட்டில் எழுதுவதற்குப் பயன் பெடுத்திய கருவி 'எழுத்தாணி' எனப்பெற்றது. ஆணி என்பது பல பொருள் தரும் சொல் ஆகலின் வெளிப்பட வீளைக்குவதற்காக எழுத் தாணி என்னும் பெயரைப் பெற்றது. 1 ''பித்திகைகை கொழுமுகை ஆணி'' என்று இளங்கோவடிகள் உரைப்பதால் 'ஆணி' என்னும் பெயர் வழக்கும் புலப்படும்.

எழுத்தாணியை 'ஊஃ' என்னும் வழக்கே மிகுதியாக இருந்தது என்பதை இலக்கியங்களால் அறியலாம். 2 'மையெழுததூஃ' என்றும், 3 'செம்பொன் ஊஃ' என்றும் இந்தாமணி எழுத்தாணியைச் சுட்டுகின்றது. ''மொய்யிலே வேல் மாறன் களிறு மருப்பு ஊஃயாக மறங்கனல் வேல் மன்னர் உருத்தகு மார்பு ஒலேயாக வையைகமெல்லாம் எமது என்று எழுதுவதை 4 மூத்தொள்ளாயிரம் எழில்மிக இயம்புகின்றது. சீவகன் அகன்ற மார்பம் ஒலேயாக, அசனி வேகம் என்றும் களிற்றின் மருப்பு ஊை யாக எழுதுவிப் பேன் எனக் கட்டியங்காரன் கழுறுவதைக்கோட்டுகின்றது 5 இந்தாமணி.

எழுத்தாணியை 'ஓஃல நீட்டும் படை' என்று கூறுகிறது 6 இவாகர**ம். அத**ற்கு 'ஊசி, சுண்டம், ஆணி' என்னும் **மு**ப்

¹ இலப். 8 55

⁴ BILD. 21.

² UTLEV. 1767.

⁵ unLd. 1121.

³ பாடல். 369.

⁶ செயற்கை வடிவப் பெயர்த் தொகுதி

பெயர்கள் உண்மையையும் அது வெளியிடுகின்றது. 'எழுது கோல்' என நாம் இப்பொழுது வழங்கும் பெயரைச் சூடாமணி நிகண்டு கூறுகின்றது. அதற்கு அடிப்படை 1 "எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணேபோல்'' என வள்ளுவர் வழங்கும் உவமையே என்பது புலப்படுகின்றது. 2 "நாளென ஒன்று போற்காட்டி'' என்பதால் நாம் 'நாட் காட்டி' என்பதைப் படைத்துக் கொள்ளவில்ஃயைர! அது போல் என்க.

3 "எழுத்தாணிகளில் குண்டெழுத்தாணி, வாரெழுத் தாணி, மடக்கெழுத்தாணி என 4 வேவ்வேறு வகையுண்டு. வாரெழுத்தாணிக்குப் பண்யோலேயினுலே உறை செய்து அதற்குள் செருகி வைப்பார்கள். மடக்கெழுத்தானிக்குப் பிடி இருக்கும். மடக்கிக் கொள்ளலாம் அந்தப் பிடி மரத் தினைவா தந்தத்தினுலோ மாட்டுக் கொம்பினுலோ அமைக்கப்படும்"

5 ''ஒருபக்கம் வாருவதற்குக் கத்தியும் மறுபக்கம் எழுதுவதற்கு எழுத்தாணியும் அமைந்ததைப் பார்த்தே 'பே ஞக் கத் தி' என்ற பெயர் வந்ததென்று தோன்றுகின் றது. ஒருபக்கத்தில் இரண்டு கத்தியும் ஒருபக்கம் இரண்டு எழுத்தாணியும் உள்ள மடக்கெழுத்தாணிகளும் இருந்தன''

எழுத்தாணியும் கத்தியும் இணேந்திருப்ப**தைக்கண்ட** ஒரு புலவர் காளமேகப் புலவரிடம் 'எழுத்தாணி' என்று எடுத் துச் 'சூரிகூத்தி' என முடியுமாறு ஒரு வெண்பாப் பாட வேண்டிஞர். அப்படியே அவர் பாடிஞர்:

¹ 另质点 1285。

² திருக் 334,

³ என் சரித்திரம், பக், 81 - 2.

^{4 &#}x27;வெளிமூக்கு எழுத்தாணி' என ஒருவகை எழுத்தாணியும் உண்டு.

⁵ நல்லுரைக்கோவை I, பக். 144 - 5.

பீ 'எழுத்தா ணிதுபெண் ணிதனேமுனி காதில் வழுத்தா ரணக்குகணே வாதுக் - கழைத்ததுவும் மாரன்கை விமைான்முன் காத்ததுவும் நன்ருகும் தீரமுள்ள சூரிக்கத் தி."

என்பது அப்பாடல்.

பொருள் மயக்காகிய பிரிச் செய்யுள் (விடு **க வி)** திணே திரிந்துவரு**ம்** என்பதற்குச் சேஞவரையர்

> ''எழுதுவரிக் கோலத்தார் ஈவார்க் குரியார் தொழு**திமை**க் க**ண்ண**ணேந்**த தோ**ட்டார் -முழுதகலா

நாணிற் செறிந்தார் நலங்கிள்ளி நாடோறும் பேணற் கமைந்தார் பெரிது"

என்னும் வெண்பாலைக் காட்டிப், ''² புத்தகம் என்னும் பொதுள்மேல் நீணே நிரிந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க'' என்று எழுதுகிறுர் (அதொல். சொல். 449) ஏடு எழுத்தாணி ஆகியவற்றின் செல்வாக்கை இவை காட்டுவனவாம்.

ஏட்டில் எழுதுவதுபற்றியும் இவ்விடத்தில் அறிதல் தகும். 3 ''எழுதுபவர்கள் எழுத்தாணியை வலக்கையில் பிடித்துக்கொண்டு இடக்கையில் ஏட்டைப் பிடித்திருப் பார்கள். எழுதும் பொழுது இடக்கைப் பெருவிரல் நகத் தில் சிறிதளவு பள்ளஞ் செய்து அந்த இடத்தில் எழுத் தாணியைச் சார்த்திக்கொண்டு எழுதுவார்கள் நாம் இக் காலத்தில் காகிதத்தில் எழுதுவதைப் போன்ற வேகத் தோடே ஏட்டில் எழுதுவதுண்டு''

¹ வாதுக்கழைத்தது - 'சூர்', வில் - 'இக்கு' (கரும்பு) காத்தது - 'அத்தி' (கஜேந்திரன் என்னும் யாணி) எனப்பிரித்துத் பொருள் கொள்க,

² ஏட்டை உயர்தினப் பெண்டிராக்கிக் கூறியமையால் திண்திரிதல் என்றுர், இஃதிரட்டுறல் அணி, எழுதுவரிக் கோலம், ஈவார்க்குரிமை. மைக்கண் அணேதல், நாணிற் செறிதல், பேணற்கமைதல் ஆகியவை ஏட்டிற்கும் மகளிர்க்கும் பொது. வரிக்கோலம் - வரி உடிவம்; ஓவியத் தெழுதும் அழகிய வடிவம்; தொழுதி . தொகுதி, தோடு - இதழ், நாண் - கமிறும் நாணமும், பேணல் - விரும்பல்.

³ நல்லுரைக் கோவை I. பக். 145,

அழுகுற எழுதா **வதென் அ**ருமையையையு**ம், அத**ீனப் பழு**தேற வோ** இப்பதன் **அரு**மையையையும் உணர்ந்த ஒள்கையையார்.

> ''எழு**தரிது முன்னம் எ**ழு**திய பின்னர்ப்** பழுதறவா சிப்பரிது''

என்றுர். பணேயேட்டிலே முத்துக்கோத்தாற்போல எழுது வார் இருந்தனர் என்றுல் அவர் தம் கைவண்ணத்தை எவ்வளவு பாராட்டினும் தகும் அத்தகைய கைகளே ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தும் நம்கலேச் செல்வங் களே அழியாமல் நமக்கு எடுத்து வழங்கிய வள்ளன்மைத் 'தெக்கை'களாம்!

4. இயற்கைக் கேடு**ம்** செயற்கைக் கேடு**ம்**

து மிழ் நாடு முப்பக்கமும் கடல் சூழ்ந்த நாடு. இயற்கை அரணுக முந்நீர் அமைந்தது நன்மையே ஆயி னும் அதஞல் நிகழ்ந்த தீமையும் உண்டு. அத்தீமை 'கடல் கோள்' என்பதாம்

கடல் நீர் பொங்கி எழுந்து நிலத்தின்மேல் படை யெடுத்துவந்து நாடு நகரங்களேக் கொள்ளே கொள்வதே கடல்கோள். நாடு நகரங்களேயே அழிக்கும் கடல்கோள் ஏடுகளேத் தாமா எஞ்சவிடும்? இத்தகைய ஒரு கடல் கோளால் அழிந்தவற்றை அடியார்க்குநல்லார் எழுதுகின்றோர்.

1 "தென் பாலி முகத்திற்கு வடைவெல்லேயாகிய பஃறுளி என்னும் ஆற்றிற்கும் குமரி என்னும் ஆற்றீற்கும் இடையே எழுநூற்றுக்காவத வாறும் இவற்றின் நீர்மலி வான் எனமலிந்த ஏழ்தெங்க நாடும், ஏழ்மதுரை நாடும். ஏழ்முன்பாகு நாடும், ஏழ்பின்பால் நாடும், ஏழ்கு ன்ற நாடும், ஏழ்குணகாரை நாடும், ஏழ்குறும்பளே நாடும். என்னும் இந்த நோற்பத்தொன்பது நாடும் குமரி கொல்லம் முதலிய பண்மல் நாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க் குமரி வடபெருங் கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டு ஒழித் தீது என்பது அது. இப்படியும் கடல்கோள் உண்டோ? அழிபாடும் நிகழுமோ என ஐயுறுவார் உளராயின் தெளி விக்கிறது அறிவியல் உலகம்

^{1 90}ii. 8:

1961-ஆம் ஆண்டு மே மாத**ம் 21-ஆ**ம் நாள் ^இலி நாட்டில் ஒரு நிலநடுக்க**ம் உ**ண்டாயிற்று. **அதன்** விளேவு கண்டும் கேட்டுமிராத கொடுமையாயிற்று.

சிலி நாட்டின் ''நடு மையத்தில் உள்ள 'கன் ஸெப் ஷன்' என்னும் நகரமும் அதை அடுத்த பகுதிகளும் கொடிய பூகம்பத்துக்கு உள்ளாயின. அப்போது அங்குள்ள வீடுகள் கிடுகிடுத்து ஆடி விழுந்தன. பாலங்கள் உடைந்து தகர்ந்து போயின. பல இடங்களில் தீப்பற்றிக்கொண்டேது. வாணம் கீறியதுபோல் பெருவெள்ளமாக மழை பொழிந்தது; அந்நகருக்கு 25 மைல் இதற்காக உள்ள 'காரணல்' என்னும் சுரங்கப்பட்டணத்தில் உள்ள வீடு களில் பாதி தகர்ந்து விழுந்தன; இன்னும் பல வெடித்துப் போயின; அயலில் உள்ள 'கிலோவேக்' தீவிலும், லாங்கிவே, காஸ் டிரோ முதலிய இடங்களிலும் பூ கம் பத்தா ல் மிகுந்த சேதம் உண்டாயிற்று.

''கள் ஸெப்சன் நகரத்தில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஒருவரும் எதிர் பாரா நில்யில் திடுரென்று இந்தப் பேராபத்து அவர்களேத் தாக்கியது. அவர்களில் பலர் துரதிர்ஸ்டெ**ம்வாய்**ந்த அந்**த** நகரைவிட்டு வெளியேறிக் காடுகளோயும் வயல்களோயும் அடைந்து அப்பாற்சென்று உயிர்தப்ப முயன்றுர்கள். வீடு களும் **கட்**டிடங்களும் நொறுங்கி விழுந்**த**போ*து அவற்*றில் பலர் அகப்பட்டுக் கொண்டு மாண்டார்கள். விழும் பாலங்களில் இருந்து ஆற்றில் தள்ளெப்பட்டுப் பலர் உயிர் இழந்**தார்**கள். அவர்கள் செல்லும் **பாதைகள் ப**ல கீறியு**ம் வெடித்தும் வா**ய்பிளந்தும் வழி மறித்தன. பூ**கம்** பத்தால் இடிந்து விடும் கட்டிடங்களின் பேரோசையும் இங்கும் அங்கும் பற்றி வாகு நோக்கிஎழும் தீயின் செந்நா வும் அவர்களே அச்சுறுத்தி வெருட்டினை ஆகாயவிமானங் கள் வானி**ல் ஏ**றிப் பறக்க முடியவில்*ல*ே. **அத**னுலும் *த*ந்திக் கம்பிகள் டெலிபோன் கம்பிகள் முதலியன அேறுந்துபோன தர்லும் அங்கு நிகழும் செய்திகளே வெளியிடங்களுக்கு உடனே அறிவித்தேத் தூ‱ா தேட வழியில்லாமல்

போய்விட்டது. சுமார் 70,000 சதுர மைல் பரப்புள்ள நிலப்பகுதி இவ்வாறு பெருஞ்சேதத்துக்கு உள்ளாயிற்று.

''நிலம் கிற வானம்பொழிய தீ சூழ நேர்ந்த சேதங்கள் போதா என்பதுபோல் கடலில் இருந்து ஆழிப் பேரலேகள் கிளம்பி, நிலத்தின்மீது படைபெடுத்து வந்து அதை மோதிப் புடைத்து அழித்தன கோரல் முதலிய சிற் சிலை இடங்களில் இந்த அல்லைகள் 30 அடி உயரம்வரை ஒங்கி உயர்ந்தன. 'லே பூ' முதலிய வேறு இடங்களில் 10 அடி உயரமு**ம், வே**றுசில இடங்களி**ல்** சற்றே குறைந்தும் மிகுந் தும் காணப்பட்டன பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள சான்பிரான்சிஸ் கோ நகரிலும், மெக்சிகோவில் உள்ள ஸாண்டியோகோ துறைமுகத்திலும் சுமார் 5000 மைனுக்கு அப்பால் உள்ள நியூஜிலாந்திலும் இந்த ஆழிப் பேருவேகள் மோதின அங்குள்ள படகுகளேத் தகர்த்தன. கடற்கரை ஓரத்தில் இருந்த கட்டிடங்கள் பண்டகசாவேகள் முதேலியவற்றுக்குப் பெருஞ்சேதம் வினேவித்தன சிலி நாட் டில் இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்தில் உள்ள ஜப்பான் தீவுகளின் கீழ்க்கரையிலும், இவை மோதிப் புடைத்தன அங்குச் சிற்சில இடங்களில் இவற்றின் உயரம் சுமார் 20 அடியாக இருந்தது இந்த அலேகள் வெறி பிடித் தவைபோல் மீண்டும் மீண்டும் பின்வாங்கி முன்வந்து தாக்கிப் புடைத்தனை நூற்றுக்கணக்கான மீன்பிடி படகு களும், பிறவககைப் படகுகெளும் கட்டறுக்கப்பட்டுக் கடலில் இழுத்தோச் செல்லெப்பட்டும் கரையில் மோதப்பட்டும் சேத முற்றன டோக்கியோ நகரத்**துக்கு**ச் சுமார் 200 மைல் வட கிழக்கா**க உள்ள** சேந்தை என்னும் பட்டிணைத்**தி**ல் சுமார் இரண்டு இலட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள் ஆழிப் பேரவேகள் அந்த ஊரைத் தாக்கின. அவற்றின் தாக்குதை லு*க்குப்பின்* கடல்நீரின் வெள்ளத்தையும், இடிந்த சட்டி∟ங்களே யும், அவற்றின் மிதக்கும் பகுதிகளேயும் தவிர வேறென்றும் அங்கு உயரப் பறந்த விமானிகளின் கண்ணுக்குத் தெறியவிலில அந் த ஆழிப்பேரேஃகைள் சுமார் 20 நிமிடத்துக்கு ஒருமுறையோகப் பலமுறை மோதியதால் ஜப்பான் நாட்டில் கரைை ஒரத்தில் உள்ள ஊர்களில் பேல, இவள்ள நீரில் மூழ்கிப் பெருஞ்சதேம் அடைந்தன. பல்லாயிரக் கணக்கான குடிசைகைளும் வீடு களும் அழிந்துபோயின. நியூஜிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, பார் மோஸா, ஹாவாய் முதலிய தீவுகளின் கிழக்குக் கரைகளி லும் தேன்கிழக்குப் பகுதிகளிலும் மிகுந்த உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் உண்டோயின.

"சிலி நாட்டில் முதலில் தோன்றிய பூகம்பத்தைத் தொடர்ந்து சிலநாள்கள வரை பூமி சிறிதோ பெரிதோ ஆடிவந்தது அங்கிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான மைல் களுக்கு அப்பால் உள்ள பிலிப்பீன தீவுகளில் ஒன்றாகிய டிவில்லாத் தீவுடி, தெற்கே உள்ள நியூஜிலாந்துதை தீவின சிற் சில பகுதிகளும் ஆடி அசைந்தன. சிலி நாட்டில் உள்ள எரி முக்கள் நெருப்பு, புகை, கரி முதலியவற்றைக் கக்கத் கொடங்கின அவற்றுள் ஒன்றுகிய பூயேவே என்னும் எரி மீல அவற்றை 7000 மீட்டர் உயரம் வானத்தில் வீசிற்று அங்குள்ள எரி மகு கள் எல்லாமே விழித்தெழுந்தன. தெருப்பை உமிழ்ந்தன"1

அறிவியல் வளர்ந்த இந்நாளிலேயே இயற்கையின் சீற்றத்தைக் கட்டுபடுத்தை இயலேவில்லே! ஒடிப்போய் உதவை முடியேவில்லே! ஒடித்தப்ப முடியவின்லே! மேலே பறந்தும் பார்க்க முடியேவில்லே! 70000 சதுர மைல் பரப்பு நிலம் பா ழா யிற்று! எண்ணத் தொலுயோ இழப்புகள்! நாடு நாடாக அழிவு பாடுகள்! இவை கடல் கோள் காட்சியைக் கண்முன் நிறுத்துதல் ஒருதேலே

அடியார்க்கு நல்லார் கூறு மாறு கடல்கோளால் நாடும், மஃலயும், யாறும ஒருங்கே அழிந்துபட்ட நிஃமையில், ஆங்கிருந்த கீலேச் செல்வங்களுள் எவையேனும் எஞ்சுமோ? அதிலும் சங்கம் இருந்த தென்மதுரையும் கூடக்வோயில் என்னும் கபாடபுரமும் கடல்கோளால் அழிவுற்றன எனின், தமிழ் வள மீணத்தும் ஒருங்கே கடலுள் மாய்ந்தன என்பதன்றே பொருள் 'எத்துணேயோ பரிபாடலும், முது நாரையும்,

¹ அறிஞர் இரு, பெ. நா. அப்புசாமி அவர்கள். கலக்கதிர் பொங்கல் மலர் . 1962 ் ஆழிப்பேரலே''

முதுகுருகும், களரியாவிரையும்'' என்றும் ''கலியும் குரு கும் வெண்டாளியும், வியாழமாலே அகவலும்'' என்றும் ''மாபுராணமும், இசை நுணுக்கமும், பூத புராணமும்'' என்றும் இறையனர் கள வியல் கூறும் நூல்கள் எல்லாம் எங்கே போயின?

''இசைத்தமிழ் நூ லா இய பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவும், தேவ விருடி நாரதன் செய்த பஞ்சபார நீயம் முதலா உள்ள தொன்னூல்கள் இறந்தன; நாடகத்த் தமிழ் நூலாகிய பரதம, முறுவல், சபந்தம், குணநூல், செயிற்றியம் என்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அத் தூணயல்லது முதல் நடு இறு தி காணுமையின் அவையும் இறந்தன போலும் இறக்கவே வரும் பெருங்கல முதலிய பிறவுமாம் என்று இரங்கி ஏங்குமாறு அருந்தமிழ் நூல்கள் அழிவுற்றனவே! இறக்கவேவரும் பெருங்கலத்தைத் தானும் எலரும் உயிர்ப்பிக்க முடியாது ஒழிந்தமை கடல் கோளேக் காட்டித் தப்பக்கூடியதன்றை! ஏ னெனில், அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திற்குப்பின் எக்கடல் கோளும் நிகழ்ந்திலது. தமிழர்தம் தாய்மொழி போற்று மடிமையும் தடிப்புமே காரணங்களாம்

சோழர் தலேநகராகவும் துறைழுகை நகராகவும் இருந்தது காவிரிப்பூம் பட்டிணக். செல்வவளம் போலவே கல்வி வளத்திலும் நிகரற்று விளங்கியது அப்பட்டிணம் ஆராய்ச்சி யான் முதிர்ந்த அறிஞர்கள் உண்மை காண்பான் வேண்டி கொடி நாட்டி அறிவுப் போர்புரிந்த நகர் அது ஆயின் எத்தகைய விழுமிய ஏடுகள் எல்லாம் அங்கே இருந்த அறிஞர்கள் கைகளிலே தவழ்ந்திருக்கும்! அவ்வூரையும் முத்துக் கொழித்த கொற்கையையும் கடலதானே கொண் டது! ஆதலால் பழமையான நூல்கள் பெருப்பாலும் கடலால் கொள்ளப்பட்டன எனலோம்

இனி நாட்டையே விழுங்குவது கட**ல்** எல்றுல், ஊரை விழுங்கு**ம் காட்டாற்று** வெள்ளத்தால் உண்டோகியகேடும் இல்லாமல் ஒழியுமா⁹¹ ''முல்ஃ சையைக் குறிஞ்சியாக்கி

¹ இராமா பால ஆற்றுப் 17.

மருதத்தை முல்லேயோக்கிப் புல்லிய நெய்தல் தன்னேப் பொருவரும் மருதமாக்கி எல்ஃயில் பொருள்களெல்லோட் இடைதடுமாறச்" செய்யும் வெள்ளத்தால் அள்ளிக் கொள் ளப்பெற்ற ஏடுகள் எண்ணற்றன ஆகலாம்.

நீரால் அழிந்தனை எண்ணேற்ற**வை என்**ருல், அந்நீ**ரால்** அழிக்கப்படும் தீயால் காலந்தோ**றும்** ஏற்பட்ட அழிவுகளேக் கணககிட்டுரைக்க முடியோது.

வேயாமாடமும், எழுநிஃ மாடத்த இடைநில**த்த** அரைங்கமும், குன்றுகண்டன்ன மாளி கையும்.'மான்கண் காலதர் மாளிகை' இடங்களும் பிறவும் ஆங்சாங்கு காணப் பெற்றமை கொண்டு ஊரெல்லாம் அவ்வாறே இருந்தன என்று கொள்ளுதல் பொருந்தாது. எங்கோ ஒன்று இரண்டு என மிக அரிதாகக் காணப்பெற்ற காட்சி அது. ஆணுல் **பரவலாக**க் ¹துரெம்பைக் குரையெும் ²குறுங்கைரையெ**ம் ³'கு**றி யிறைக்'கூரையும் ⁴கொடிக்குரையும் ⁵உவ**ி**லக் கூரையு**ம்** ⁶ **புல்வேய்'** குரம்பையும் ⁷செறிப்பில் பழங்க*ை*ரையு**மே மிக்** கிருந்தன குறிப்பாக அரண்மணேயை அடுத்தே குடிசையும் விளங்கியதுண்டு. 'கோயிலொடு குரம்பைகூடி' என் னு**ம் ⁸பெரு**ங்கததை இத*ு* தே தெளிவிக்கும். ⁹யா ஃ வெண் *தந்தத்தூண்* நொட்டிய இல்லமே எனினும், கவரிவொண் **மையி**ரின் வேய்த்தை காட்சியே புலப்படுகின்றது ¹⁰இசல்லர் கள் செழுமனேயும் வைக்கோல் வேய்வதற்குப் பதில் செந் நெற்கதிர் வேய்ந்த தோற்றமே அளிக்கின்றது இந்நிலேயில் வருந்திப் பெற்ற பர்சையும் ''பஎல்லோர்க்கும் கொடுமதி முணகிழுவோடியு" எனறுவாழ்ந்த புலவர்கள் இல்லம் எத் **தகையதாக** இருந்திருக்கும்?

I புறம். **3**32

⁵ முல். 29.

⁹ இந்தா. 1201.

² սև. 81.

⁶ புறம், 120.

¹⁰ umio, 22

³ புறம் 129.

⁷ நாலடி 231.

¹¹ புறம் 163.

⁴ புறம் 22.

⁸ பெருங் 2 - 12 : 10.

மாறுமாருகத் தைக்கப் பெற்ற தையல் இடைப் புரையிலே ஈரும் பேனும் பற்றிக்கிடக்கும் நி ஃ ை மை பி ல் புலவர் உடுத்த கூறை இருக்குமானல், அவர் உறைந்த வீட்டின் கூரை எவ்வாறு இருந்திருக்கக் கூடும்? "செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணயாக இறைத்து நீர் ஏற்றும் கிடப் பார்" 1 என்னும் நிலேமையில் எத்துணேயோ புலவர்களின் இல்லங்கள் இருந்திருக்கலாம். "நீன சுவர்க்கூரை" என்றுரே சத்தி முற்றப் புலவர் தம் இல்லத்தை! அந்நிலேயில் இருந்த புலவர்கள் பலராகலாம்! அவர்கள் வீட்டின் இறைப்பே, ஏடு கள் வைக்கும் பேழைகளாக இருந்திருக்கும்; "ஏட் டைக் கட்டி இறைப்பிலே வை" என்னும் பழமொழியே இதற்குச் சான்று! இத்தகைய கூரை வீட்டில் வைக்கப் பெற்றிருந்த ஏட்டுக்கு என்ன பாதுகாப்புண்டு?

2 சோருக்கு தற்கு மூட்டப்பெறும் தீயே வீட் டை எரித்துவிடுவது இல்லேயா! வம்பர்களும் கோளர்களும் ளவைக்கும் 'வன்கண் மைத் தீ' என்று இல்லாமல் இருந்தது? வெற்றி கொண்ட வேந்தர் தோல்வியுற்ற வேந்தரின் நாடு நகரங்களே எரி பரப்பிய நிகழ்ச்சிகள் எத்துணே! எத்துணே! 'எரி பரந்தெடுத்தல்' என் பதை 3 ஒரு புறத்துறை யாக்கிப். "பகைவர் ஊர் சுடு விளக்கத்து அழுவிளிக் கம்பலேக் கொள்ளு" மேவுதலே 4 இலக்கிய மாக்கிப் போற்றிய இத்தமிழுலகில் எத்துணே முறைகள்தாம் எரியூட்டப் பெற்ற னவே ? இத் நேலினே'யால் காலந்தோறும் அழிந்தவைபோக எஞ்சியும் சில நூல்கள் இருந்தன என்றுல் வியப்புக்குரியதே யாம்.

¹ நாலடி 231.

² வேம்பத்தூர் பிச்சுவையர் வீடும் ஏடும் எரிந்தன. எழுந்ததொரு வெண்பா. "வீட்டையுந்தான் மேய்ந்தான் விளங்கமுன்னேர் தேடிவைத்த, ஏட்டையுந் தூன் மேய்ந்தான் இதுவெனனே - கேட்டிஃயோ, தெண்டிரைசூழ் இந்தச் செகதலத்தவன் நிதமும் அண்டினரைக் கொல்லியாத லான்"

³ தொல். புறத் ⁸.

⁴ புறம் 7. பகைவர் ஊரைத் திமுட்பு, அத்தியையெ விளக்கொளியாகக் கொண்டு ஊரவர் அழுது அரற்றும் கலக்சத்திற்கு இடையே கொள்ளே யடித்தல்'

நீரும் தீயும் வெளிப்பட நின்றெளிப்பன. இவற்றைப் புறப்படை எனேலாம். இனி, அகப்படை இரண்டுண்டு அஞ்சத் தக்க பகை அவையே எனினும் சாலும். கறையான் முதலிய பூச்சிகளின் அரிப்பும் தூளப்பும் ஒரு பகை; ஏடுகள் நாட்பட நாட்பட மக்கி மடிந்து ஒழிவது மேற்டுரு பகை.

இறைவன் படைப்பு அல்லது இயற்கை விந்தை யாணதே. எந்த ஓர் உயிரியும் தீமைை செய்வதற்கே படைக் கப்பட்டன அல்ல பாம்பு தேள் முதலாய நச்சுயிரிகளாலும் நன்மையுண்டு எனினும் நமக்கு அவை கேடு செய்**வ**தால் -**நமக்கு அ**ஞ்சித் **த**ம்மைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் எ**ன்** னும் கா**த்தல் உ**ணர்வால் கேடு செய்வ**த**ாயினும் - ந**ாம்** அவற்றைத் தீய உயிரிகளாக**வே** கருதுகின்றுேம். கண்டது**ம்** கிடைத்ததை எடுத்துக் மகால்லவும் சூழ்கிறும். பாம்பு தேள் போல அஞ்சத்தக்கதாகக் கறையானே நாம் கருதா விடினும், அது தீமை செய்யவே பிறவி எடுத்ததாகவே கருதிக் கொள்கிறேம் அதற்குக் காரணம் நாம் அருமை யாகப் போற்றும் பொருள்களேயும், ஈடு செய்ய இயலாத அருமைப் பொருள்களேயும் அளித்துத் தொலேத்துவிடுவ தாலேயாம். ஆஞல் கறையான் மண்ணே வளமுடையதாக்கு வதில் கொண்டுள்ள பங்கை அறிவியல் உலகம் விளக்கமாக உரைக்கத் தேவறேவில்ஃ.

கறையான வெளிச்சத்தை விரும்பாது; வெளிச்சத்தில் வாழவும் செய்யாது இருச்பையே விரும்பும்; மண்ணின் மேலே உயர்ந்து புற்று இருந்தாலும் மண்ணின் உள்ளே இருட்டில் ்ரக்கசிவின் இடையேதான் வாழும் வெளியே இரைதேடப் போகும் வழியையும் 'மூடு பாலம்' போட்டு அதன் உள் ளேயே உலாவும்! ஒரே இரவில் 100 அடி நீளம்கூட மூடு பாலம் அமைத்துச்செல்லும் ஆற்றல்உடையைவைகறையான் கள். இவ்வறிவியல் கருத்தென்லாம் நன்கு அறிந்தே பெயர் சூட்டியிருக்கிறுர்கள் நம் பண்டையோர். கறை என்பதன் பொருள் இருள் இருளிலேயே வாழும் உயிரிக்குக் கறை யான் என்று பெயரிட்டது இயற்கை நிஃலையறிந்து வைத்தை பெயர் அல்லவா! இனி அதற்கு 'ஆழல்' என்பது மற்இருரு பெயர். நிலத்தை அகழ்ந்து ஆழத்தில் இருப்பதால் 'ஆழல்' என்னும் காரணப் பெயர் அதற்கு இட்டனர் அதற்கு டீற் இருரு பெயர் - மிகப் பழம் பெயர் - இதல் என்பது; சிதைப் பதையே கடஞக்கிச் சிறைதேப்பதால் கிடைக்கும் உணவையே உண்டு வாழ்வதால் பெற்ற பெயர் இது ஓயாமல் ஒழியா மல் ஊர்ந்து கடஞற்றுவதால் 'செல்' என்பது இதன் மேற் இருரு பெயர்.

"திதை**ஃல ஆ**ழல் செல்லே கறையா**ன்**" **என்**பது நிவாகரம்

1 கறையான் வாைழும் சிறுபுற்று ஒன்றை ஆராய்ந்து பார் த் த அறி ஞர் கள் அதனுள் இருந்த பணியாளர் 1,560,000 பேர் என்றும், போர் வீரர் 200,000 பேர் என் றும், இளவலர் 40,000 பேர் என்றும் கணக்கிட்டனர்! ஒரு சிறு புற்றில் 18 இலக்கம் கறையான்கள் இருந்தன என்றுல் அவற்றின் படை எடுப்பைக் கருமேமே கண்ணுயினர் அன்றிக் கடமை தவறியோர் தடுக்க இயலுமோ? கறையோன் கேட் டத்தைப் பல்கினச் சிதல்' என்றும், 'நுண்பேல சிதல்' என் றும் 'சிதலத்தோடு' என்றும் கூறிய 2 சான்ருர் கேருறிவு அறிவியல் வழிப்பட்டது என்பது விளங்குகிறதல்லவா!

அகன்றை மரம் 'அகல்' எனப் பெற்றது. 'அகல்' பின் னர், 'ஆல்' ஆகியது. நாற்பெரும் படையும் தங்க நிழலா கும் என்று ஒரு வேந்தன கூறவில்ஃ யொ! ''அடி மேரம் பெரிய யா'ஃ'' என்று பாவேந்தர் பசரவீல்ஃ யொ! இத்தகைய அகன்ற மரத்தையும் சி தேல் விட்டு வைத்ததா? அடி மேரத்தையே நின்றை அழித்துவிட்டது. ''சிது' தினைப்பட்ட ஆலமைரத்தை அதன் மது (விழுது - வீழ்து) தாங்கி'' நிற்கும் மாட்சியை 3 நாலடியாசு நேம் முன்னே காட்சியாகக் காட்டுகின்றது.

¹ கலேக்கதிர் மலர் 12. இதழ், 8, பக், 24.

² அகம் 81; புறம் 51; நற். 325,

³ பாட்டு 197.

ஊரவர் கூடியிருந்து ஆராயும் மன்ற**த்தை விட்டு** வைத்ததா சிதல்?

1 ''வரிநிறச் சிதுவே அரித்தலில் புல்லென்றை பெருநலஞ் சிதைந்த பேஎமுதிர் பொதியில்'' என்று இரங்கியுரைக்க வைத்தது! கூரைவேய்ந்து வைத்த ஊர் மன்றத்தை முழுமையாக வேய்ந்து மூடிக்கொண்டி ருக்கும் சிதுவேயை ஓவியமாக்கிக் காட்டுகிறுர் சங்கச் சான் ருர் 2 கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணஞர்.

கொள்ளுயடிப்பார்க்கு அஞ்சி ஊரே குடிபோகிவிட் டது; அங்கு ஆளரவமும் இல்ல; வேளமையும் இல்ல; பீர்க் கிக்கொடி பெடர்ந்த அகன்ற பாழிடத்தில் நின்றை முருங்கைத் தழையைத் நின்றை யாண், ஊர் மன்றத் தின் கூரையில் முதேகை உராய்கிறது; அதன் சேவர்மேல் இருந்த வீட்டமும் வீழ்ந்துபடுகிறது; கைம்மரங்கள் சிதைநேதுபோகுமாறு வேல் முண் போன்றை கூரிய முகத்தையுடையை கறையோ ன்கே ள் கூரையை மூடிவிட்டன!

வைக்கோலும் புல்லும் தழையும் வேய்ந்த கூரை கணக்கறையான் அழித்ததில் வியப்புக்கு என்னை இருக்கிறது? நில்லேச் சிற்றா பலத்நில் இருந்த தேவாரத் திருவேடுகளை பட்ட பாட்டை நிணக்கும்போது கறையானுடன் கூடிக்கொண்டு கென்னித்தமிழ் அழித்த கேடர் செயலும் ஒருங்கே புலப் படும்.

³ திருநாறையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளோயார் அருளோல் தில் ஃச் சிற்றம் பலத்தில் தேவாரத் திருவேடுகள் சாப்பில் இருக்கும் செய்தியை அறிந்தார் நாபியாண்டார் நப்பிசள் சோழ வேந் தேனுடன் டிற்றம்பலம் சேர்ந்தார். மறையோர், தொண்டேர், காவலாளர் ஆகிய அணேவருக்கும் பிள்ளோயார் அருளிச்

¹ அகம், 377

² அகம், 167.

³ திருமுறை கண்ட புராணம்.

செயல் மண்ணன் கூறிஞன். அவர்களோ, "தமிழ் வைத்த மூவர் வந்தால் அறைநிறக்கும்" என உரைத்தனர். இறைவ ஞேடு கலந்துவிட்ட மூவர்களேயும் எழுந்தருளச் செய்ய இய லுமா? ஏடெல்லாம் அழிந்துபட வேண்டுவதை அல்லாமல் உய்வதற்கு ஒரு வழியில் வே! கதவு அடைக்கப்பட்டது போலவே ஏடுகளே அடையும் வழியும் அடைக்கப்பட்டு விட் டது! ஆஞல் 'ஆகுழ்' இருத்தமையால் மன் னவள ஒருவழி

மூவர் திருவுருவங்களே எழுந்தருளச் செய்து, ஏடுகள் கைத்துக் காப்பிட்ட அறைமுன்னே கொண்டு வரச் செய் தான். 'மூவர் வந்தார்' என மொழிந்தான் மூவர் கையே இலச்சிணேயாக இருந்த காப்பை நீக்கிக் கதவை த் திறந்தான்.

> "பொய்யுடையோர் அறிவுதணேப் புலன்கள் மூடும் பொற்பதுபோல் போதமிகும் பாடல் தன்ணே தொய்யசிறு 1 வன்மீகம் மூடக் கண்டு நொடிப்பளவி னிற்சிந்தை" நொந்தான் வேந்தன்!.

ஏடுகளே தெரியாவண்ணம் மூடியிருந்த 'மண் மஃ ையச் சேரத் தள்ளச்' செய்தான். குடம் குடமாக நறுமண எண் ணெயைச் சொரிய ஏவிஞன். எனினும் என்ன? அலகிலா ஏடு பழுதாகக் கண்டு 'பரனே! பரனே!' என்னச் சிந்தை தளர்ந்து இருகணீர் சோர நின்றுன். ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதாலும் ஆவதென்ன? போனது போனதே! ஆதலால். ''வேதச் சைவைநெறித் தஃவைசேரனும் மூவர் பாடல், வேய்ந் தனபோல் மண்மூடச் செய்தே ஈண்டு, வேண்டுவன வைந் தோம்'' என்று ஓர் ஓசை எழுந்தது என்று அமைதி கூறிஞர் சேக்கிழாரடிகள்.

¹ வன்மீகம் - புற்று; இவண் கறையானேக் குறித்தது, வன் மீ அகம் - வலிய மேலிடத்தையுடையது என்னும் பொருளது அதன் வன்மை கடப்பாறை யையும் மழங்கச் செய்வது என்பர், 'வன்மீயகம்' வன் மீ க ம ஆயது அதன் சுரப்பு நீர் பட்ட மண்ணுக்கு அவ்வளவு வன்மை!

ஞானசப்பேந்தர் அரு ளியே திருப்பதிகங்கள் 16000; நாவுக்கரசர் அருளிய பதிகங்கள் 49000; சுந்தரர் அருளிய பதிகங்கள் 38000. மூவர் அருளியவற்றுள்ளும் முறையே கிடைத்த பதிகங்கள் 384, 307, 100. ஓரிலக்கத்தை மூவோ யிரம் பதிகங்களில் சேக்கிழாரடிகள் காலத்தில் கைக்கு எட்டி யவை எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்டு ருரு பதிகங்களேயாம்! **இத**ய்வத் திருப்பாடல் எனெக் க**ொண்**டு, திருக்கோயிலில் காப்பில் வைக்கப்பேற்று, திருக்கோயிலாட்சியாளர் காவ லிலே இருந்த தேவாரத் திருவேடுகளின் நிக்கையே இவ்வா ருஞெல், ஏஃனப் புலவர்களின் 'புல்வேய் குரம்பைகளில்' வைக் கப்பெற்றிருந்த ஏடுகளே பெல்லாம் கறையான்கள் எவ்வாறு உண்டிருக்கும்! அந்நிஃயிலும் அப்புலவர்கள் காப்பாற்றி ஞர்கள் என்றுல் அவர்கள் தொண்டுக்கு இணேயொன்றும் உண்டோ? அவர்கள் தொண்டே, ''செய்கை அழிந்து சிதல் மண் டி**ற்**ருயினு**ம், பெ**ய்யா ஒரு சிறை பேரில் உடைத் தாகும்'' என்பதுபோல வண்டமிழில் ஒருபகுதி வையத்துத் தங்க வைத்தது

ஏடுகளேக் கறையான் மட்டுமோ கெடுத்தன? வல்வில் ஓரியின் அம்பெனத் து ளே த் து ஒருபால் புகுந்து மறுபால் எழும்பும் துள்ப் பூச்சி தன் கடன் மறந்ததா? புள்ளி வைப்பதும் பொருந்தாது என்று புலவர்கள் ஒதுக்கிய ஏட்டில், அவைவைதைத் புள்ளிகள் எண்ணைத் தொலேயா! 'இராமபாணப் பூச்சிகள்' என்று பெயர் சூட்டும் அளவுக்குக் கொள்ளே கொள்ளேயாய்த் துளத்த கொடும் பூச்சிகள் அலை. இண் னும் 1 பாச்சை முதலிய பூச்சிகளும் தம பங்கைத் தவளுமல் எடுத்துக் கொண்டன அவை தாம், என்ன செய்யும! அவற்றுக்கு உணவுப் போராட்டம்! உயிர்ப் போராட்டம! அக்கறையாக நாம் பேணிக்காத்திருக்கவேண்டிய முறையைப் பிழையறக்கற்பிக்கும் பேராசிரியர்கள் அவை. பேரா சிரியன்மார் உரை ைய எத்தனே மாணவர்கள் பேணிப்போற்றுகிறுரிகள்! அநநிலேயே தமிழர் நிலே ஆயிற்று!

¹ பாய்ந்து செல்வதால் 'பாய்க்கை' என்று பெயர் பெற்று பாச்சையாயிற்று.

ஏட்டிலே இவை செய்த கேட்டையும் நாட்படுதலால் ஏடுகள் தாமே பட்டிருக்கும் பாட்டையும் ஏட்டைக் காப் பதே வொழ்வாகக்கொண்ட ஏந்தல்கள் இயம்புகின்முர்கள்:

1 ''ஏடு எடுக்குப்போது ஓரம் சொரிகிறது; கட்டு அவிழ்க் குள் போது இதழ் முரிகிறது. ஒறறை புரட்டுப்போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோவென்றுல் வாலும் தஃவயும் இன்றி நால்புறமும் பாணக் கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கிறது''

"காலத்தின் வாய்ப்பட்ட ஏடுகளேப்பி**ன் தேடி** எடுப் பினு**ம் கம்பையும்** நாராசமும்தான் மீறும்''

ஏடுகள் இருந்த நில்கைண்டு யானுற்ற பரிபவத்திற்கு என் விழியினின்று பெருகிய கண்ணே ீரே சாகூ?'

-பதிப்புத்துறையின் முன்னேடியாகிய பெரியார் இ. வை. தாமோதரம்பிள்ள அவர்கள் கலித்தொகைப் பதிப் புரையில் வெளியிட்டவை இவை.

"இவ்வேடு நென்னேற்கண்டை திருமேனி இன்று பிறிதா நிலேதளரும் நிலேயில் இருந்ததால் உடனே தொடங்கி முடிக் தும் இன்றியமையாகமை எய்தியது.

- இது 1929 - ஆம் ஆண்டி ல் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலேயார் உரையை வெளியிட்ட கரந்தைக்கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளே அவர்கள் பதிப்புரையில் எழுதியது

'முதலில் அO-ஏடுகள் காணப்படவில்**கு**. இறுதியி லு**ப் டகேஃஆம் ஏட்டிற்கு மே**லேயோள்ளை ஏடுகள் இல்லே இறுதி போட்டில் மூன்புற**ம் எழுத**ப்பட்டும் பின்பேற**ு** எழுதப்படா மேலும் **இ**ருந்தன; மேலே எத்தணேயேடுகள் இருந்தனவோ தெரியவில்லே கிடைத்தபகுதியுள்ளும்இடையிடையேயுள்ள

¹ கலித்தொகை, பதிப்புரை சி, வை, தாமோதரம் பிள்ளை, 1887, பக், 12,

நிலே தைவேவிற்குப் எழுத்துக்களே விழுங்கிய இராமபாணத் துளேகளுக்குப் பின்னுமுள்ள புரட்சிக்குப் அளவில்லே."

-இது டாக்டர் உவே சாமிநாதையர் அவரிகள் 1935ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பெருங்கதை முகவுரையில் அமைந்த பகுதி இவ்வாறே இன்னும் பலவாம்

நீராலும் நெருப்பாலும் பூச்சியாலும் காலநீட்டிப் பாலும் அழிந்த ஏடுகளே இயற்கைக்கேடு என அமைதி கொள்ளலாம். ஆணுல் மாந்தன் மூடத்தால் நீரிலும் நெருப் பிலும் ஏடுகளேப் போட்டழித்த கேடே மிகமிகக் கொடுமைம யானதாம்.

நாட்பட்ட ஏடுகள் தொறுங்கியும் முரிந்தும் சிதைந் தா**ம் போதல் இயற்கை** ஆதலின், அ**த்**தகையை ஏடுகுளாப்படி எடுத்துக் கொண்டு ஆற்று வெள்ளத் நில் விடுவதும், நெய்யில் தோய்த்து நெருப்பில் இடுவதும் நம் நாட்டில் **வ**ழக்க**மாக இருந்தது எ**ந்த ஏடு ஆயினும்படி எடுக்காமல் நீரிலும் நெருப்பிலும் போடுவது இல்ஃ. ஆணுல் இவ் வழக்கம் காலம் செல்லச் செல்ல, ஆண்டுதோறும் ஆடித் திங்கள் 18ஆம் நாள் வெள்ளப் பெருக்கில் ஏட்டைவிடுவது 'புண்ணியச் செயல்' போலக்கருதப் பெற்றது. தீயில் ஏட்டைப் போடு வது தெய்வத்திற்கு 'ஆகுதி'செய்வது போலத் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. ஆதலால் வழிவழிப் புலமையாளர் இல்லங்களில் தோன்றிய மடவர்கள், தம் இல்லங்களில் இருந்த ஏடுகளே எடுத்துப் பார்க்கவும் அறி வில்லாராய், அதன் அருமை உணர்ந்தாரிடம் கொடுக்கவும் மனமில்லாராய்ப் பதிகெனட்டாம் பெருக்குக்கு இரையாக் கினர்; தீக்குத் தீனியாக்கினர். இம்மடமையால் அழிந்த நூல்களே-நூற்முண்டு நூற்முண்டு காலமாகப் போற்றிக் காத்து வந்த அரிய நூல்களே கைக்கு எட்டியும் வாய்க்கு எட்டாதவை போலாயின! அந்தோ குரங்கின்கைக் கொள்ளி கொடுத்த கதையாயிற்று இவ்வறிவிலார் செயல்!

'நெருப்பிலே எரியாத தமிழ்' என்றும் 'நீரிலே அழியாத தமிழ்' என்றும் கூறுவதேற்கு இனிக்கலாம்! ஆளுல் நெருப்பிலும் நீரிலும் தமிழர் மடமையால் அழிந்து பட்ட ஏடு கஃள எண்ண எண்ண,¹ "மருமத்தின் எறிவேல் பாய்ந்த புண்ணுலாம் பெரும் புழையில் சனல் நுழைந்தா மெனக்" கம் பர் கூறியவாறு கழிபெருந்தயரே கப்பிக் கொள்ளுதல் ஒருதலே.

தமிழர் நல்லூழால் பிறந்து, ஆழ்கடலில் முத்துக் குளிப்பார் போலத் தமிழகடெல்லாம் அயராது பெல்கால் அமேந்து, அரிய நூல்கமேயெல்லாம் தேடித் தொகுத்து, அழிவினின்று காத்த பெரும் பேராசிரியர் சாமிநாதையர் ஏடழிவுபற்றித் தாம் கேட்டறிந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளே என் செரித்திரத்தில் குறித்துள்ளார்.

ஒ**ன்றை ஏ**டுகளேத் தீயில் போக்கிய நிகழ்ச்சி; மற் இறுண்றை ஏடுகளே நீரில் போக்கிய நிகழ்ச்சி. இரண்டும் நெல்ஃ மைபட்டத்தில் "செந்தமிழும் சந்தனமும் திசை யெல்லாம் பரிமனிக்க" விளங்கும் நெல்லே மோவட்டத்திலே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் அரிய ஏடுகளே அளவிறேந்து தெந்து எத்துணே ஏற்றம் பெற்றதோ, அத்துணே ஏற்றத்திற்கு எதிரிடையாகப் பெற்ற இறக்க நிகழ்ச்சிகள் இவை.

ஐயரவர்கள் ஏடுகள் தேடிக்கொண்டு கரிவலம் வந்த நல்லூர் சென்றுர். வரகுண பாண்டியர் வைத்திருந்த ஏடு கள் எல்லாம் கரிவலம் வந்த நல்லூர் கோயிலில் இருப்ப தைக் கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆதலால் கோயில் அறங் காவலரைக்கண்டு ஏடுபற்றி உசாவிஞர். ஐயரும் அறங் காவலரும் உரையாடுவதை ஐயர் வாக்காலேயே நாம் கேட்போம்:

''நான்: வரதணே பாண்டியர் வைத்திருந்த ஏட்டுச் சுவடிகள் எல்லாம் ஆலயத்தில் இருக்கின் றனவாமே!

அவர்: அதெல்லா**ம் எனக்கு**த் தெரியாது. என் னவோ வைக்கோற்கூளம் மாதிரி கணக்குச்

¹ கம்ப, பால, கையடைப்.

சுருணேயோடு எவ்வளவோ பழைய ஏடுகள் இருந்தன.

நான்: அப்படியா! அவை எங்டே இருக்கின்றன? தயை செய்து அந்த இடத்திற்கு அழைத்துப் போவீர்களோ?

அவர்: அதற்குள் அவசரப்படுகிறீர்களே? வரகுண பாண்டியர் இறந்த பிறகு அவர் சொத்தெல் லாம் கோயிலேச் சேர்ந்துவிட்டதாம். அவர் வைத்திருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளெல்லாம் அப் போதுதான் கோயிலுக்கு வந்தனவாம்.

நான்: அது தெரியும். இப்போது அவை எங்கே இருக் கின்றன?

அவர்: குப்பை கௌமாகக் கிடந்த சுவடிக**ோ நான்** பா**ர்த்**திருக்கிறேன். எந்தக் காலத்**துக்** கணக் குச் சுரு‱களோ?

நான்: வேறே ஏடுகள் இல்லேயா?

அவர்: எல்லாம் கலந்து தான் கிடந்தன. (எனக்கு, அவர் தாமசப்படுத்துவதனுல் கோபம் வந்தது.)

நான்: வாருங்கள் போகலாம்.

அவர்: ஏன் கூப்பிடுகிறீர்கள்? அந்தக் கூளங்களே பெல் லாம என்னை செய்வ தென்றை போரித்தார்கள். ஆகம சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி செய்து விட்டார்கள்.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லே 'என்ன செய்து விட் டார்கள்? என்று பதற்றத்துடன் கேட்டேன்.

பழைய ஏடுகளேக் கண்ட கண்ட இடங்களிலே போடக் கூடாதாம். அவற்றை நெய்யில் தோய்த்து ஹோமம் செய்து விடவேண்டுமாம் இங்கே அப்படித்தான் செய்தார்கள்.

'ஹா' என்று என்னேயும் மறந்து விட்டேன்.

'குழி**வெ**ட்டி அக்கினி வளர்த்து நெய்யில் தோய்த்து அந்தப் பழைய சுவடிகள் அவ்வளவையும் ஆகுதி செய்து விட்டார்கள்' என்று அவர் வருணித்தார்.

'இப்படி எங்காவது ஆகமம் சொல்லுமா? அப்படிச் சோல்லியிருந்தால் அந்த ஆகமத்தை அல்லவா முதலில் ஆகுதி செய்ய வேண்டும்' என்று கோபம் கோபமாக வந்தது பழங்காலத்தில் படையை சுவடிகள் சிதிலமான நிலேயில் இருந்தால் புதிய பிரதி பண்ணிக் கொண்டு பழம் பிரதிகளே ஆகுதி செய்வது வழக்கம். புதுப்பிரதி இருத்தலி ஞல் பழம்பிரதி போவதில் நஷ்டம் ஒன்றும் இராது. பிற் காலத்து மேதாவிகள் பிரதி செய்வதை மறந்து விட்டுச் சுவடிகளேத் தீக்கு இரையாக்கும் பாதகச் செயலேச் செய் தார்கள். என்ன பேதைமை! இத்தகைய எண்ணத்தால் எவ்வளவு அருமையான சுவ டிகள் இந்த உலகிலிருந்து மறைந்தன!

'வரகுண பாண்டியர் ஏடுகள் அக்கினி பகவானுக்கு உணவாயிற்று என்ற செய்தியைக் கேட்டதுமுதல் என் உள்ளத்தில் அமைதி இல்லாமல் போயிற்று.' 'இனி இந்த நாட்டிற்கு விடிவு உண்டா?' என்பெறல்லாம் மனநொந் தேன்.

'நான் இரண்டு நாட்கள் தங்கிப் பார்க்கலாம் என்ற விருப்பத்தோடு வந்தேன் எனக்குச் சிரமம் கொடுக்காத நிஃயில் அவர்கள் செய்து விட்டார்கள். மறு படியும் ஆலயத்துள் சென்றேன். 'இந்த அக்கிரமம் இனியாகிலும் நடவாதபடி திருவுள்ளம் இரங்க வேணைடும்' என்று இறை வெனிடம் முறையிட்டேன்.

ஐய்ரவர்கள் வாக்கில் ''அந்த ஆகமத்தை அல்லவா முதலில் ஆகுதி செய்ய வேண்டும்'' என்று வரகேண்டு மாஞல் அஃது எவ்வளவு துயரூட்டியிருக்க வேண்டும்? ஏட்டின் அருமையை அவரைப்போல் எவரே உணர்ந்தார்? உணர்வுடையார்க்குத் தர்னே உணர்ச்சி தோன்றும்! "இனி இந்த நாட்டிற்கு விடிவு உண்டா?" என்று உருகுவதும், "இத்த அக்கிரமம் இனியாகிலும் நடவாதபடி தி ரு வுள்ளம் இரங்க வேண்டும்" என்று இறைவெளிடம் முறையிடுவதும் உயர்வற உயர்ந்த உணர்வின் வெளிப் பாட்டிலைன்றி வெளிப்படக்கூடுமோ?

திருநெல்வேலித் தெற்குப் புதுத் தெருவில் இருந்த வழக்கறிஞர் சுப்பையா பிள்ள என்பவரிடம் சில ஏடுகள் உண்டு என்பேதை ஐயர் அறிந்திருந்தார். ஆதலால் ஆங்குச் சென்று அவரைக் கண்டார் ஏடு பற்றிக்கேட்டார். திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் என்பவரும் உடனிருந்**தா**ர். அப்பொழுது சுப்பையா பிள்ளோ. ''எங்கள் வீட்டில் ஊர்க் காட்டு வாத்தியார் புத்த கங்கள் வண்டிக்கணக்காக இருந்தன எல்லாம் பழுதுபட்டு ஒடிந்து உபயோகமில் லாமல் போய் விட்டன. இடத்தை அடைத்துக் கொண்டு யாருக்கும் பிரயோசன மில்லாமல் இருந்**த அவற்**றை என்ன செய்வ ் தன்று யோசித்தேன். அவற்றில் என்ன இருக்கிற தென்று பார்ப்பதற்கோ எனக்கு த் திறமை இல்ஃல அழகான அச்சுப்புத்தகங்கள் வந்து விட்ட இந்தக்காலத் தில் இந்தக் குப்பையைச் சுமந்து கொண்டிருப்பதில் என்ன பயினக்று எண்ணினேன் ஆற்றிலே போட்டு விடலாம் என்றும், ஆடிப் பதினெட்டில் சுவடிகளேத் தேர்போலக் கட்டி விடுவதை செம்பிரதாயம் என்றும் சிலை முதிய பெண்கைள் சொன்ணிகள். நா**ன் அ**ப்படியே எல்லா ஏடுகளேயும் ஓர் ஆ**டிமாதம் ப**திசெனட்டாம் தேதி வாய்க்காலில் விட்டு விட்டேன்" என்றுர். இதனேக் கேட்ட ஐயர் மனம் மறு கிரைர்.

''உங்கள் வீட்டு ஏடுகள் எல்லாம் வெள்ளத்திலே போய்விட்டன என்று சொல்கிறீர்களே! இப்படிச் சேய்வதை நியோயமா?'' என்று வருந்திக் கூறிஞர். அப்போது திரிகூட ராசப்பக்களிராயர் ''நான் வந்திருந்த சமயத்தில் கடைசித் தடவையாக ஏட்டுச் சுவடிகளே வாய்க்காலில் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் நான் அதைப் பார்த்தேன் கடைசி யில் மிஞ்சியிருந்த சில ஏடுகளேக் கொண்டு போன ஒர பையன் கேன்னத்தில் ஓங்கி ஓர் அறை அறைந்து அந்தக் கட்டைப் பிடுங்கி உள்ளே பீரோவின்மேல் வைத்திருக் கிறேன். அதை எடுத்து வாருங்கள்" என்று வீட்டுக்காரரை நோக்கிக் கூறிஞர். அதில்தான் 'திருப்பூவண நாதர் உலா' இருந்தது. சிலப்பதிகாரத் துணுக்குகள் சில கிடைத்தன! திரிகூடராசப்பக் சவிராயர் அறை ந்த ஓர் அறையால் திருப்பூவண நாதர் உலா நமக்கு எட்டியது! இத்திருப் பணியை ஆங்காங்கு இருந்தோர் செய்திருந்தால் எத்த கேரேயா அரிய நூல்களே அழியாமல் காத்திருக்கக்கூடும்? 1 கொடிறுடைக்கும் கூன் கையே! கொடுமையை ஒழிக்கும் போலும்!

ஒருவெர் வீட்டில் இருந்த ஏடுகள் அழிந்து போவதேற் கும் பலர் கூடித் தொகுத்து வைத்த ஏடுகள் அழிந்து _ போவதற்கும் வேறுபாடு மிகவுண்டு. ஒருவர் தம சுலைக்கு ஏற்ற ஏடுகௌயே தொகுத்திருப்பார்; அவரிடம் தாம் இயற்றியனாவும் தம்முன்ஞேர் இயற்றியனவும் மிகுதியாக் இருக்கக்கூடும் உயர்ந்த ஏடுகளாகவே இருக்கவேண்டும் என்பதின்றி வழிவழியாக வநதனவற்றை என்லோம் வைத் திருப்பார். அத்தகைய நிஃயில் அவரிடம் அரிய ஏடுகள் அரிதாகவே இருத்தல் கூடும். ஆனுல் இலக்கிய இலக்கணங் களே ெயெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தற்காக அறிஞர்கள் தேடித் தொகுத்த ஏடுகள் அனேத்தும் அரியனவாகவே இருக்கும். ஆயிரக்கணக்கான சுவடிகள் உள்ள இடங்சளிலும் இரண்டு மூன்று கேவடி ஃஇோயே ஐயரவர்கள் எடுத்துவந்திருக்கிறுர்கள் ஒன்றும் எடுக்காதும் லந்ததுண்டு ஆகலால், 'ஆரோய்ச்சித் புலப்படும் நாட்டில் உள்ள நல்லே அறிஞர்களே பெல்லாம் ஒருங்கு கூட்டிவைத்த அவையம் போலறது, ஆராய்ச்சி ் நோக்கில் தொகுத்து வைக்கப் பெறும் சுவடிச்சா*ட*ை அத்*த* கையசாஃவ்களுள் ஒன்றுகத் திகழ்ந்தது மதுரைத்தையிழ்ச் சங்கம். ழுச்சங்சழும் மூ வேந்தரும் போயபின்னே இச் சங்கம் எழுந்தலமையால் நான்காட் செங்கம் என்று புலவர்கள் பாராட்டும் புகழ்பெற்றது. பால் வண்ண நத்தம் குறுநில மன்னைர் பொன் பொண்டித்துரைத் தேவரும். சேதுநாட்டுச் செந்தமிழ் வேந்தரும் சேர்ந்து தோற்றுவி**த்து அ**வர்கள்

^{1.} திருக். 1077.

வள்ளன்மையால் வளர்ந்தது தமிழ்ச்சுவடி தொகுத்தல், ஆரோய்தல், நூல்வெளியிடல் எண்பனவற்றையன்றிப் பூறிதொரு நோக்கமின்றித் தொடங்கப் பெற்றது. இதற் கெனப் பெரும்புலவர் இரா. இராகவஐயங்கார்,சேற்றூர்ப் புலவர் இரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர் முதலிய பெருமக் கன் ஏடு தேடித் தொகுத்தற்குரிய அருங்கடன் மேற் கொண்டிருந்தனர். நாடறிந்த புலவர்கள் அனேவரும், நற்றமிழ் உள்ளமமைந்த வள்ளற் செல்வர்களும் ஏடுசளும் நூல்களும் தாமே முன்வேந்து தொகுத்தும் தந்தனர் இத் தகையை சங்கத்தேடுகள் எத்தகையணவாக இருந்திருக்கும்!

அரிய சுவடிகளும் நூல்களும் இருந்த தமிழ்ச் சங்கத் திலே தீ வீனோயாடியிருக்கிறது! நணருகவினோயாடியிருக்கிறது எத்தகைய அழிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கும்! அறிஞர்களே யெல் அரம் கூட்டினவைத்த அவையிலே குண்டுபோட்டு அழித்தது போன்ற கொடுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணம்? நன்றுக மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது! புகை கப்பிக் கொண்டது போலவே. காரணமும் காரிமுளில் கப்பிக் கொண்டிருக் கிறது!

தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்ட மிக அருமையானதாய் தமிழ்ச் சொக்லைகராதியின் மூன்றும் பாகத்தின் முகவுரை யிலே, "இம்மூன்றும் பாகததை விரைவில் வெளியிடக்கருதி அச்சிட்டு விருங்கால் 1920-ம் ஞி ஜூன் மீ 20" சங்கத்தில் நேர் ந்த தீவிபத்தில் இமமுன்றும் பாகத்தில் தா-முதல் நகரம் வரையுள்ள அச்சிட்ட பாகந்தவிரே, அச்சிடுவதற்குப் பரிசோதித்து வைத்திருந்த அசலும் நகலும் ஆகிய காகிதக் கைபெயுழுத்துப் பிரதிகள் முழுவதையும் இழந்து விட்டமை" பைகை குறிப்பிடுகிறுர் சே. ரா சுப்பிரமணியக் கலிராயர்.

1920 செப்டம்பர் 4ஆம் 5 ஆம் நாள்களில் சங்கத்தின் 18 ஆம் 19 ஆம் ஆண்டுக் கூட்டம் நிகழ்ந்தபோது 'சங்கத் திற்கு ஏற்பட்ட தீவிபைத்தை உத்தேசித்த இரங்கி'' இருக் கின்றனர். ''சங்கத்திற்கு எதிர்பாராது நேர்ந்த தீவிபைத் திறைல் உண்டோகிய நஷ்டங்களேத் தீர்த்துச் சங்கத்தை நை முன்னி லும் நன்னி லக்குக் கொண்டு வரச்சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசியவர்கள் செய்துவரும் அரும்பெரும் மூயற்சி கேண்டு'' பாராட்டியிருக்கின்றனர்.

சூன் மோதக்கணக்**ஜெல்** ரூ 541-4-0, சூ*ஜ*ே மொ**த**க்கணக் கில் ரூ 843-11 4. கட்டடம் பழுது பார்க்கச் செலெவிட்டுள் ளனர் ஆகஸ்டு மாதம் 1ஆம் தேதியிலும் 24ஆம் தேதி யிலு**ம் கூடிய செய**ற்குழுவின் கணக்குப்படி ரூ. ப**த்தா**யிர**த்** திற்குமேல் பேணம் திரட்டியுள்ளனர். கட்டடம் பேழுது பார்க்க ரூ. 3500 ஒதுக்கியிருக்கின்றனர் அச்சகத்தைச் சரிசெய்து முன்னே நிவேக்குக்கொண்டுவர ரூ. 2500 வழங் கியிருக்கின்றனர். நூல்கள் வொங்கி வளர்ச்சி செய்வதற்கு ரூ 3500 தந்திருக்கின்றனர் சங்க மாளிகை வாங்கும் பொருட்டு ரூ. 10000 நன்கொடை வழங்கியதுடன், சங்கம் ந**டைபெற்றுவ**ந்த வாட**ைக் கட்டடத்**தையே சொந்**த** மாக வாங்கு வை தற்கு வேண்டியிருந்த தொகை முழு வதையும் கட ஞகத் தந்த ''மாக்ஷிமை தங்கிய கனம் அக்கிராசஞ்திபதியவர்கள் ராஜிநாமா" செய்திருக்கிறுர். பாண்டித்துரைத்தேவர் மறைந்து 8 ஆண்டுகளே ஆகி இருந்தனை! அதற்குள்ளாகவே சங்கத்து ஏடுகள் எரி நெஞப் புக்கு ஆளாயின! மீண்டும் கொள்ளிக்கும் ஆயது! கொள்ளோ கொள்ளோயாகவும் வெளியேறியது! ஏடு வைத்தற்கெனவே தனிப்பெருமாளிகை வேண்டியிருந்த முன்னிலே எங்கே! ஏட்டுக்கட்டு இவ்வாறு இருக்குமெனக் காட்டும்கண் காட்சிக்காகக்கட்டி லைத்துள்ள பின்னிடு எங்கே! இடங் கடந்தவற்றை எபபடியும் முயன்று கண்டு கொள்ளலாம். காலங்கடந்தவற்றைக் கொண்டுவர வல்லார் எவரே?

இனிச்சமைக் காழ்ப்பும், அரசியல் குழைப்பமும் இனிய நூல்கள் பலவற்றின அழிவுக்குக் காரணமாக இருந்தன வோம்.

பண்டைத் தமிழர் நெறி இனம் கடந்தது; மொழி கடந்தது; நாடு கடந்தது; உலகனாளியது; 'பாதும் ஊரே யாவரும் கேவீர்' என்னும் கொள்கைக்கு நிலேக்களமாயது. கல்வி பெறுதலே இவ் வுயர் கொள்கைகையைக் கடைப்பிடி யாகக் கொள்லதற்கே என்னும் தெளிவுடையது ஆதலால்,

''யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னெருவன் சாந்துணேயும் கல்லாத வாறு''

என்று விஞவி, விளக்கம் தந்ததை

'உடைகோ ரெல்லாம் தம் உறவினர்' என்றும், 'உல கத்து ஊர் எல்லாம் தாம்வாழும் ஊரே' என்றும் கொண்டை அவர்கள். எத்தெய்வத்தை எப்பெயரால் எவ்வுருவால் எவ் வகையால் வழிபட்டாலும் அத்தெய்வமெல்லாம் ஒன்றே எண்னும் உறுதிப்பாட்டில் நின்று, ''ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்'' என முடிவு கொண்டனர். அவ்விறை வன் வடிவும், பருப்பொருளன்று; ''நோக்குமிடமெல்லோம் நீக்கமற நிற்கும் இயற்கையே'' என்றும், ''அன்பே கடவுள்'' என்றும், ''அறிவே கடவுள்'' என்றும் தெளிந்து இருந்தனர். இந்நிலேயில் அவர்களிடம் 'சமயச் சால்பு' அல்லது 'சமயப் பொறையே' விளங்கியது.

சமண் சமயப்பற்ருளர் என்று கொள்ளத்தக்க இளங் கோவடிகளார், புத்தே சமயத்நில் அழுத்தமான பற்று **டையை** சாத்த**ஞ**ர்க்**கு அன்**பை நண்பேராக விளங்கிஞ**ர். அ**ச் சா**த்த**ஞர் சைவே சமயப் பற்றுள**ை**கிய செங்**குட்டுவ**னுக்கு **நண்ப**ராகவும் இருந்**தார்** பு**த்த நெ**றி சார்ந்த கோவல னுக்**கும் கண்ண**கிக்கு**ம்** சமண**த் துறவி கௌ**ந்தியடிகளார் **வ**ழி**காட்டுப**வராக அமைந்தார். திருமால் வழிபாட்டில் ஊண்றிய மாதரியார் தம் இல்லத்துக் கோவல கண்ணகி யரை வைத்துப் போற்றிஞர். கோவலன் கொற்றவை வழிபாடு செய்வாரொடும் கூடியும் இசைக்கிருன். ஒவ்வோ ரி**டத்து**ம் இளங்கோவடிக**ள்** பாடும் தெய்வநிஃப் பா**டல்** கள் அவ்வச்சமயத்தெல் அழுந்தி நிற்பவர் என்றை எண்ணு மாறே அமைந்துள்ளன இவைபெல்லாம் அக்காலச் சமயப் பொறைச் சான்றுகள். இத்தகைய சமயப்பொறை இடைக் **கா**லத்தைட் பிற்காலத்துப் மொற்றமுற்றது. சமயப்ப**ற்று என்** ப**ேத** பிறச**மய**ப் பழிப்பும் அழிப்புமே என்றுகி வெறிகொண் டாடியது. எந்த எந்தச் சமயங்கள் தத்தம் பொருள் என்று கொண்டு, தமிழ் மொழியை வளர்த்தனவோ, அந்த அந்தச் சமயங்**க**ளெ**ல்லா**ம் சமய**க் கா**ழ்ப்**பின்** பெயரா**ல்** பிற சம**ய** நூல்களே அழிக்கவும், அச்சமய நெறியைப் பழிக்கவும் மு**ீனந்து** நின்றன. **இக்கேட்டாலும் அழிந்த தமிழ் நூல்கள்** எண்ணேற்றனவு ம்.

அநபாய சோழன் சிந்தா மணிச் சுவையில் ஈடுபட் டிருந்ததைக் கண்ட சேக்கிழார், அவன் ஈடுபாட்டைத் திருப்புதற்காகப் பெரியபுராணத்தைப் படைக்கிருர். 'புறச் சமய நூல் கற்பது பொருந்தாது' எனப் புகட்டுகிறுர். 'அனல் வாதம்' 'புனல் வாதம்' என்பவை 'சமண - சைவ்' மதங்களின் மோதல் காட்சிகளேயாம்! 'குண் ட ல கே சி' சமண சமயத்தைக் கண்டித்து எழும்பிய நூல் என் ரூல், அதனேக் கண்டிப்பதற்கு எழும்பிய நூல் என் ரூல், அதனேக் கண்டிப்பதற்கு எழும்பிகிறது 'நீலகேசி' வன்மை யான தாக்குதல் அமைந்த நூல் வேலுவாக ஒழிக்கப்பட்டுப் போதின்றது! குண்டலகேசியும் வகோயாபதியும் நமக்கு எட்டாப் பொருள்கள் ஆயின.

இலக்கணக்கொத்து இயற்றிய சுவாமிநாததேசிகர், 1 'நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்காரம் முதலிய இலக்கணங்களேயும் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதிகெண் கீழ்க்கணக்கு, இராமன் கேதை, நளன் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை முதலிய இலக்கியங்களேயும் ஒரு பொருளாக எண்ணி வாணுள் கழிப்பர். அவர் இவைகள் (சைவ நூல்கள்) இருக்கவே அவைகளே விரும்புதல் என்னெ னின், பாற்கடலுள் பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப் பால் விரும்பாது வேறு பலவற்றை விரும்புதல்போல அவ ரது இயற்கை என்க" என்று எழுதுவது அவரது ச ம யக் காழ்ப்பை நன்கு புலப்படுத்தும் இக்கருத்தைக் கொண்டே மாதவச் சிவஞான மூனிவரரும்,

2. சேக்கிழார் சிந்தா மணிப்பயிற்சி தீடுதெனவே தூக்கியுப தேசித்தார் சோமேசா - நோக்கிற் பயனில் சொல் புராட்டு போனே மக்கென்னல் மக்கட் பதடி எனல்"

என்றை பாடிஞார். ''பொய்யே கேட்டி நடத்தியை சிந்தாமணி'' என்றுர் உமாபதி சிவஞர்.

¹ இலக்கணக் கொத்து, பாயிரம். 7.

^{2. &}quot;செக்கிழார். எனல்" என்று ஆகிரியர் சிவஞான யோகிகள் அருவிச் செய்தலின், சிந்தாமணிப் பயிற்சியும். சிந்தாமணி என்றது உபலக்கண மாதலின் அதுபோலும் சிலப்படுகாரம் மணிமேகலே ரூளாமணிப் பயிற் சியும் சைவ வைணவ நன்மாணுக்கர்களுக்கு ஆகாவெனின் - அஃ

¹''தரணியிற் பொய்ம்**மை யிலாத்தமி**ழ்ச் சங்க **மதிற்**கபில**ர்**

பரணர் நக்கீர**ர்** முத**ஞற்பத் தொன்பது** பல்புல**வோ**ர்

அருணமக் கீயுந் திருவால வாயர**ன் சேவடிக்கே** பொருளமைத் தின்பக் கவிப**ல பாடும் புலவர்**களே"

என்று நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் புகழப்படும் பொய் யடிமை இல்லாத புலவர் பெருமக்கள் கபிலர், பரணர், நக் கீரர் முதலாயோர் பாடிய பாடல் தொகுப்பாகிய பாட்டு, தொகைகளேயும் புறக்கணித்தமை தமிழர்தம் தீபினேயே யாம்! சாமிநாத தேகிகர் போன்றைவர் இவ்வகையில் தஃல நின்று கேடு சூழ்ந்தோர் ஆவர்.

பிற சமய நூல்களேக் கற்பதற்கு எல் ஃ கேகோடு போட்டுக் கொண்டாற் போலவே, பிற சமயத்தவர்க்குக் கற்பிப்பதிலும் நாட்டம் செலுத்திஞர் அரியர்; வெறுத்தா ரும் உளர். பெயர் முதலியவற்றை மாற்றி வேவைத்துத் தம் ஆர்வத்கைக்காட்டி அரவணேத்தாரும் உண்டு.

²சைவ சமய**ம் சார்**ந்தவர் எ**ன**ப்பெறும் உரை யாசிரியர் நச்சிஞர்க்கினியர் சமண சமய நூலாகிய சிந்**தா**டணிக்கு உரைகண்டார். ஆஞல் அவ்வுரை சமய நெறிக்கு முரணுகச் சில இடங்களில் அமைந்துள்ளதென

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி

தொக்குமன்; ஆ மீ னு ம் சிந்தாமணி முதலிய காவியங்களிற் பொது வான உலகியல் நீதி வைராக்கியங் கூறப்படுதலானும், தொல்காப்பிய இயற்றமிழ்ப் பிரயோகம் மிக வருதலானும் அப்பயன் நோக்கிச் சைவ வைணவ நன்மாணுக்கர் அவையுங்கற்கப் பாலரென்று எடுத்தோதினும்.

^{&#}x27;்இனிச் ை ச வ ை **வ** ண வ நன்மாளுக்கர் அக்காவியங்களேக் கற்க வேண்டின் தத்தஞ் சமய சித்தாந்தப் பார்வையாற் கற்க ஆத்தன் நூல் களிற்போல அவற்றின்கண் அழுந்தற்க வென்பார் 'சிந்தாமணிப் பமிற்சி நீது' என்ளுர் பயிறல் - பலகால் உளங்கொள அழு ந் நி ஆராய்தல் மனம் ஒன்றில் அழுந்தின் அதன் வண்ணமாய் மாறுமென்பது அனுபவ மாகலின்'' - எனவரும் திராவிடப் பிரகாசிகை உரையும் நோக்குக பதிப்பு, 1879 பக். 356 - 7.

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா. 20.

நிருத்தொண்டத் திருவந்தாதி. 49.

^{2.} சீவகசிந்தாமணி. நச் வரலாறு; என் சரித்திரம் 741.

அச்சமயத்தோர் கூறினர்: நச்சிஞர்க்கினியர் சமண சமய நூல்களேக் கற்கவும், சமணசமய நெறிமுறைகளே அறியவும் அவாவிஞர். அதஞல் தம்மை மச் சமணராகச் சொல்லிக் கொண்டு சிற்ரும்பூர் என்னும் இடத்தில் இருந்த சமணத் திருமடம் சார்ந்து உறைந்தார். சமய நூல்களேக் கற்றுத் தெளிந்தார் பின்னர் மீண்டுமோர் உரைகணடார் சைவ நச்சிஞர்க்கினியர் சமண நச்சிஞர்க்கினியராகியே சமண சமய நூல்களேக் கேட்க முடிந்தமை அவர்காலச் சமயநிலே அழுத்தத்தை அறிவிக்கும்.

மற்றும் பெரும்புலவர் இராசகோபாலப்பிள்ளே என்பார் வைணவர்; அவரிடம் கல்விகற்பதற்குத் திருமயில் சண்முகம் பிள்ளே சென்றுர். சைவம் சார்ந்த சண்முகம் பிள்ளேக்கு வைணவம் சார்ந்த இராசகோபாலப் பிள்ளே நூலோத விரும்பிஞர் அல்லர். சண்முகம் பிள்ளேக்கு இராமானுசன் என்னும் பெயர் சூட்டி வைணவராக்கியே ஒதிஞர்.

2டாக்டர் சாமிநாதையரின் பிள்ளப் பெயர் சாமி நாதன் என்பேதே, ஆணைல் பூணூற்சடங்கின் (உபநயனத்தின்) போது 'வேங்கடராமன்' என்னும் பெயர் சூட்டப்பெறு கிருர். அந்த பெயரே நண்ருக உள்ளது என்று அவர் தந்தை யாரும் பிறரும் எண்ணினர். அது முதல் அப்பெயரையே வழங்கினர் பெரும்புவவர் மீணுட்சி சுத்தரம் பிள்ளயினிட மும் 'இவன் பெயர் வேங்கடராமன்' என்றே தந்தையார் உண்டோ?' என்று பிள்ளேயவர்கள் விணுவிஞர். 'சாமிநாதன்' என்ற பெயர் எனக்கு உண்டு என்று ஐயர் கூறியதும். 'அப்படியா! சாமிநாதன் என்ற பெயர் எவ்வளவு நன்றுக இருக்கிறது! உம்மை நானும் அப்பெயராவேயே அழைக்க லாம் என்று எண்ணுகிறேன். நீரும் இனிமேல் அப்பெய ரையே சொல்லிக்கொள்ளும்'' என்று கட்டைவோயிட்டோர்!

பின்*ள*ேயைவர்களிடைப் பெயின்ற ஒரு பொணைவர் ³சாடிவெரி நா**த**பிள்ள என்போர். அவர் கிறித்தவர். எனினும் நிருநீறு

¹ பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் தமிழ்.

^{2.} என் சரித்திரம் பக். 120, 265. 3. ஷெ பக். 241.

விளைங்கவே ஆங்குத் திகழ்ந்தார் 1பிள்ளு போவர்கள் கையால் எழுதிய சிந்தாமணி நச்சிரைச்சினியர் விளக்கவுரையோடு கூடிய ஏடு தெருவைவடு துறை மடத்தில் இருந்தும், அதேணத் தம் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தது இல்லே! ஆதலா ல், பத்தொனபேதாம் நூற்முண்டின் இறுநிவரை கூட இந் நில்லமை இருந்ததை அறியலாம்

இனி, அரசியல் குழப்பங்களும் அரிய சுவடிகள் பலவற் றின் அழிவுக்கு அடிப்படையாக இருந்தனை. சேர சோழ பாண்டிய வேந்தர்கள் தமிழரே; அவ் வாறே வேளிர் முதலாய சிற்றரசர்களும் தமிழர்களே! மொழிலழியால் இவர்கள் ஒன்றுபட்டிருப்பினும் அரசியல் வழியால் மோதுதல் வினத்தே வந்தனர் இருபெருவேந்தர்களோ, முப்பெருவேந்தர்களோ ஒன்றுபட்டிருக்கக் காண்பது அரி தாக இருந்தது. அவ்வாறு ஒன்றுபட்டிருக்கக் காண்பது அரி தாக இருந்தது. அவ்வாறு ஒன்றுபட்டிருக்கக் காண்பது அரி தாக இருந்தது. அவ்வாறு ஒன்றுபட்டிருக்கக் காண் பது விந்தையாகவும், காண்டற்கரியதாசவும் தோன்றிப் புலவர் கள் வியந்து பாராட்டு தற்கு உரியதாக விளங்கின "இத்த கைய இண்டிந்த காட்டு என்றும் ஆகுக" என்று பாராட்டி னர். இவ்வேந்தர்கள் மொழிக்கேடு செய்ய விழைந்திலர் எனினும், போர் வினேவால் ஏடு கள் பல அழியவே இட மாயின.

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் என்று பனம்பாரளுரால் கூறப்பெற்ற தமிழகத் தின் வடபால் பகுதி, ஆந்திர நாடாயிற்று. மேல்பால்பகுதி, கருநாடகமும் கேரளமும் ஆயீன. விரிந்திருந்த தமிழ்நிலம் சுருங்கியது. அப்பகுதியில் உழங்கிய மொழித்திரிபால் ஆங்கு உலாவிய தமிழ்ஏடுகள் பொருளறி வாராவாயின. புலவர் கள் போற்றுதல் அற்றனர்.

புதிற்றுப்பத்தும், சிலப்பதிகோரரம், புறப்பொருள் வெண்போமா ஆயும். பெருங்கதையும் படைத்தத்தந்த தே மிழ் மண், டூல்யோள மொழி நிலமாயிற்று 13-14ஆம் நாற்றுண்டு அளவில் நேர்ந்த இம்மாற்றத்தால் தமிழ்நாற் பரப்பில் பெரும்பாலான ஒரு பதுதை, பெயர்தானும் அறியப்

^{1.} என் சரித்திரம பக். 736.

பெருமல் ஒழிந்தது. தமிழ் வளர்த்த தலேநகர்கள் அழிந் தன; தமிழ் ஊர்ப் பெயர்கள் திரிந்தன; தமிழ் வழக்கும் சிதைந்தது; ஏடுகளோ மஃயோள எழுத்தில் தமிழ்ச் செய்தி யைத் தாங்கி வெளிப்போந்தன இதனுல் தமிழராயிஞர் அவ்வேடுகளேக் கற்க முடியவில்லே. ஏடுவெனில் எழுத்துக்கள் மல்யோளத்தில் இருந்தன. மல்போளத்தவரும் படிக்கமுடிய வில்லே. ஏனெனில் செய்தி தமிழாக இருந்தது, இவ்வாறு அமைந்த ஒன்று வக்கிகை புராணம் என்பர். இது திருவிவோ யாடற் புராணத்திலுள்ள வஃலவீச படலக்கதை போன்றை தேயாம். இனித் தமிழ் மண்ணிலே எங்கும் கிடையாத ஒரு சுவடி திருவனந்தபுரம் அரண்மனே சார்ந்த சுவடிச் சாவே யில் கிடைத்துள்ளது. அதன்டையர் 'அரிச்சந்திர வெண்போ' எண்பைது. அந்நூலே வீரகவிராயரால் பாடப்பெற்ற அளிச் சந்திர புராணத்திற்கு முன் ேறை டி நூல். தமிழ் நாட்டில் கிடையொத சுவடி ஆங்குக்கிடைத்தமை, அதுபோல் எத் துனே அரிய நூல்கள் இருந்து அழிந்துபட்டனவோ என்பை ைக் நினேவூட்டுதல் ஒருதலே.

கி. பி மூன்றும் நூற்றுண்டின் தொடக்க முதல் ஐந் தாம் நூற்ருண்டுவரை தமிழகத்தின் இருண்ட காலம் என் பார். அக்காலத்தில் களப்பிரார் என்னும் ஒரு கூட்டத்தார் தமிழகத்தின்மேல் அடர்த்து வந்து அழிவு பல செய்தனர். பாண்டி வேந்தரை இருந்த இடம் தெரியாமல் ஆக்கி. மது ரைமைப் பற்றித், தம் தஃறைகராக்கி ஆட்சி மேற்கொண்டை னார் மக்கள் தம் நாடும் ஊரும் விடு*த்தைக் காடும் க*ரையும் சேர்ந்து உறைந்தனர். உயிர் போற்றிக் கொள்ளுதற்கும் ஆற்றுராக அலேக்கழிந்த மக்கள் தம் கலேச் செல்வங்களேக் கட்டிக்கோத்தற்கும் இயலாராய் அமைந்தனர் பாண்டிய சோழ நாடுகள் களப்பிர**ர் கையீல் இருந்த காலத்தில்** தொண்டைநாடும் நடுநாடும் பல்லவர் என்பார் ஆட்சிக்கு உட்பட்டன அவர்களும் களப்பிரர்போலவே வேற்று மொழியாள**ேர ஆவர் அவர்கள் காலத்**தில் வடமொழிக் கும் பாலிடுமாழிக்குமே தனிச் செல்வாக்கு உண்டோயிற்று. வட மொழிக் கல்லூரிகளேத் தோற்றுவித்தனர். வட மொழிப் புலவர்களே போற்றப் பெற்றனர். தமிழே அறி யாதவர் தேமிழைப் போற்றிக் கோத்தலும், அழிவு சூழா திருத்தலும் எதிர் பார்க்கக்கூடியன அல்ல, களப்பிரர் ஆட்சியால் மதுரைத தமிழ்ச் சங்கம் ஒழிந்தது பல்லவர் ஆட்சியால் வடமொழி கோலோச்சியது.

1"தமிழகத்தின் தென்பகுதியாகிய பாண் டி நொடு கி பி மூன்*ரு*ம் நூற்**ருண்**டின் தொட**க்கத்**தில் பாண்டி**யர்** ஆட்சியை இழந்த கௌப்பிரர் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. அங்ஙனமே தமிழகத்தின்வடபகுதியாகியதொண்டைநாடும நடுநாடும் கி. பி மூனரும் நூற்ருண்டின் இடையில் பல்லவர் ஆட்சிக்கு உள்ளையின. நடுநாட்டிற்கும் பாணடி நோட்டிற் **கும்** இடையிலுள்ள சோழநாடும் களப்பிரர் ஆளுகைக்**கு** உட்பட்ட தாயிற்று. ஆக**்வ** இக்கோலப் ப**கு**தியில் தமிழ் நாடு முழுவதும் வேற்றரசர் இருவரது ஆட்சிக்கு உள்ளாகி விட்டமை தௌ்ளிது. அவ்விருவரும் தமிழ்மொழியைத் தம் தாய்மொழியாகக் கொண்டவரல்லர். அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தெல் பிராகிருதமே அரசுரங்க மொழியாக **அமை**ந்திருந்**தது. கள**ப்பிரர் ஆட்சியில் பாலிமொழியு**ம்** அரசாங்கத்தில் பேராதரவிற்குரியதாய் அமைந்திருந்தமை அறியத்தக்கது. ஆகவே. கி பி மூன்றும் நூற்றுண்டில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட ஏதிலார் ஆட்சி, தமிழ் மக்களின் வீழ்ச்சிக்கு எத்து‱போ வகைகளில் அடிகோலியது என லாம். என ்வ கி பி. மூன்ரும் நூற்ருண்டின் இடைப்பகுதி முதல் கி.பி ஆரும் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதி வரையில் ந**டைபெ**ற்ற **அயலார் ஆ**ட்சியி**ல்** தமிழ்**ி**மாழி போற்**று வாரற்றுத் தன்வளர்**ச்சியும் பெருமையும் இழந்து தாழ்ந்த நில்லையை எய்தி இநந்தமை உணரற்பாலதாகும்'' என்றும்,

2 'களைப்பிரரது படை இய முச்சியி இல் மதுரை மாநகரில் தமிழாராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த கடைச் சங்கமும் அழிந்து போய்விட்டமை அறியத்தக்கதது களப்பிரர் ஆட்சியால் ஏற்பட்ட தீமைகளுள் இதனினும் கொடியது வேறு இல்லே என்று கூறலாம் எனவே, இவர் களது ஆட்சிக்காலம் ஓர் இருண்டே காலமாகும்'' என்றும்

¹ தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (கி. பி. 250 . 600) பக் 15.16.)

^{2.} பாண்டியார் வரலாறு, பக். 37,

அறிஞர் டி வி சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்கள் கூறு வதால் இச்செய்திகள் வீளக்கமாகும்.

இனி இடைக்காலச் சோழராட்சி தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு கொண்டது ஒட்டக்கூத்தரி, செயங்கொண்டார், புகழேந்தியார், சேக்கிழார், கம்பர் முதலாய புலவர் பெருமக்களேப் போற்றிப் புரந்தது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வாரிகளும் பத்திப்பாக்களேப் பொழிந்தனர். பாண்டியரும் ஒரளவு தமிழ்வளர்த்தனர். இவர்களுக்குப் பின்னர் நாட்டல் நிகழ்ந்த அரசியல் குழப்பம் - அயலாரு ஆட்சி - ஆகியவை பல்வேறு போராட் டங்களுக்கு இடையே உயிர் தரித்துக் கொண்டிருந்த சுவடி களில் பெரும்பாலனைவேற்றுக்கும் உள்வைத்து விட்டன.

1"விஜயநகர அரசரால் அனுப்பப் பட்டுத் தமிழ் நாட்டைப் பிற்காலத்தில் அரசாண்டே நாயக்க மன்னர்கள் பாண்டி நாட்டையும் சோழநாட்டையும் அரசாண்டனர். அவர்கள் சமயங்களேயும் சமயப்புலவர்களேயும் போற்றிஞர் களே தவிரே, தமிழ் மொழிப் புலவரைப் போற்றவில்கு; பழைய தமிழ்நூல் நிலேயங்களேயும் போற்றவில் லே, பாண்டிய சோழ அரசர்களின் புத்தக நிலேயங்கள் என்ன ஆயின என்பது தெரியவில்லே.

"பிற்காலத்தில் தஞ்சாவூ**ரை அரசாண்ட ம**ராட்டி**ய** அரசர்களும் பழந்தமிழ் நூல்களேப் போற்றிஞர்கள் என்று கூறமுடியாது சரஸ்வைகி மகால் புத்தைகசுஃயில் சிலை தமிழ் நூல்களும் இருந்தன என்று அம் முக்கியமான சிறந்த தமிழ் நூல்கள் அங்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லே.

"இலங்கைகயில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆரியச் சக்கரவத் திகள் என்னும் பெயருடன் அரசாண்ட மன்னர்கள் தமிழர் கள்; அவர்கள் பாண்டியமன்னேரின் தொடர்புடையவர்கள்; யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வரசர்கள் தமிழ்ச் சங்கங்கள் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்தார்கள். சரஸ் வை இ மகாலயம்

^{1,} மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள் 370 - 372,

என் னும் புத்தகசாலேயையும் வைத்திருந்தார்கள். பிற் காலத்தில் சிங்கள மன்னன் இம்மன்னர்களுடன் போர் செய்த போது, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த இந்தப் புத்தக சாலேயை அழித்து விட்டான் அவன் தமிழனல்லாத சிங்களவன் ஆகையால், தமிழ் நூல்களே அழிப்பது பற்றி அவன் கவீலப்படவில்லே.

"தமிழ்நாட்டிலே கி பி 17, 18ஆம் நூற்றுண்டுகளில் அரசியல் நிஸ் மிகமோசமாய் விட்டது. ம த ஒ ற்று மை இல்லாத வேற்று மதக்காரர்சளும், வேற்று மொழிக்காரர் களும் நமது நாட்டிலேவந்து அரசியற் குழப்பங்களேயும் போர்களேயும் உண்டாக்கி நாட்டின் அமைதியைக் கெடுத்துப் பாதுகாப்பை அழித்தனர். பிரெஞ்சுக் கிழக் கிற்தியக் கம்பெனியாரும், ஆங்கிலைக் கிழக்கிற்தியக் கம்பெணியாரும், முடைதியர்களும், மராட்டியரும் அந்த நூற்றுண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்த்திய அட்டூழியங்கள் சொல்லி முடியா! பெரிய நகரங்கள் முதல் சிறிய பட்டி தோட்டிகள் உரையில் அவர்களின் அட்டூழியம் மத்தேனத் தாக்கியது குழப்பங்களும். கொல்வயும் கொள்ளேயும், போர் களும். கலகங்களும், படையெடுப்புகளும் தென் இந்தியா முழுவதும் நிகழ்த்தன.

"அந்தக் காலத்தில் தான் பெரும்பான்மையான பழைய நூல்கள் அழிந்து மறைந்தன உயிருக்கும் பொருளுக்கும் பாகுள்கள் பரையுக்கும் பொருளுக்கும் பாதுகாப்பில்லாமல் அல்லாடிக் கொண்டிருந்த மக்கள் நூல்களேப் போற்றி வைப்பதில் எவ்வாறு கவலே கொள்ள முடியும்? சமயப் பகைமைகளுக்கும் செல்லுக்கும் சிதலுக்கும் உயிர்தப்பி எஞ்சியிருந்த அருகையையான சிலநூல்கள் 17.18ஆம் நூற்ருண்டுகளில் நிகழ்ந்த அரசியற் குழப்பத் திலே பெரிதும் மறைந்து விட்டன

கூட்டன்பெர்க்கு என்னும் செருமோனியார் கி.பி 1440இல் அச்சுப் பொறியைக் கண்டுபிடித்தார். அச்சுக்கேஃ மேஃல நாடுகளில் வௌழுற வளர்ந்தது ஆயினும் 18 பி. 1556 ஆம்

^{1.} அச்சுக்கலே, பக். 142.

ஆண்டு செப்டம்பர்த் தெங்கள் ஆரும் நாளிலேயே போரித்துக்கீசியக் கப்பல் ஒன்றில் கோவாநகருக்கு, அச்சுப் பொறிகளுடன் அச்சடிப்பாளர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். அம்பலக்காடு, புண்ணேக்காயல் முதலிய இடங்களில் அச்சகம் அமைத்தனர். இக்கடமையை மேற்கொண்டவர்கள் ஏசுமத சபையினரே ஆவர் அவர்கள் தம் சமயம் தொடர்பாக முதற்கண் வெளியிட்ட நூல் 'கிறிஸ்தவ வேதப் புத்தகம்' (Doctrina Christam) ஆகும் இந்திய மொழிகளில் முதன் முதலாக வெளிவந்தது தமிழ்ப்புத்தகமே அது 1578ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது. இவ்வாறு அச்சக வாய்ப்பு ஏற்பட்டும். ஏட்டுபபடிகள் அச்சு நூல்கள் ஆவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லே. ஏனெனில் அச்சுச்சட்டம் ஒன்று தடையாக இருந்தது.

ஆள்பவர் தங்களுக்கு வாய்ப்பாகவும், தங்கள் சமயப் பரப்பு தலுக் காகவுமே அச்சுப்பொறியைக் கொண்டுவந்து அச்சு எழுத்துகளேப் படைத்து அச்சடித்தனர். அவ்வச் சக**த்தை** இந்**தய**ர் **அமைப்பதற்கும்,** நூல்க**ு**ள வெளியிடு தற்கும் தடுக்கப்பட்டிருந்தனர். அவ்வாறு தடுத்தற்கு அமைக்கப்பட்ட சட்டமே. அச்சுத்தடைச் சட்டமாகும். அச்சட்டம் கி. பி. 1835ஆம் ஆண்டுவரரை இருந்தது. ஆணல் அதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சட்டத்தின் வன்மை சற்றே குறைந்து விட்டது ஆதலொல் கி.பி. 1812ஆம் ஆண்டில் திருக்குறெள் மூலமும், நாலடியார் மூலமும் ஒருங் கிணேந்த நூலாக வெளிப்பட்டன. அதன் முதற்பக்கத்தில் தொண்டை மண்டலம் சென்னேப் பட்டினத்தில், தஞ்சை **ந**கரம் மஃலையப்ப**ி**ன்ளே குமாரண் ஞோனப்பிரகாசஞல் அச் சிற் ப**தி**க்கப்பட்டது. மாச**த்**தினச் சரிதையி**ன் அச்சுக்**கூட**ம்** இ ஆண்டு கஅகஉ 1812" என்றைள்ளது. அதே ஆண் டில் "Tirukkural on Virtue" என்னும் பெயருடன் 'F W. Elli'a Commentary இணேந்த முதற்பதிப்பும் வெளிப்பட்டுள்ளது. **ஏறத்தா**மு 250 ஆண்டுகளாக இருந்த அச்சுத்தடைச் சட்டம் அரிதில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளேயும் காக்க முடியா **வண்**ணம் செய்து விட்டது.

கடல்கோள் முதலாக அச்சுத்தடைச் சட்டம் ஈருகக் கண்டவை எல்லாம் உடலேயும் உணர்வையும் உள்ளத் தையும் ஒருங்கே வெதுப்பத்தக்க பாஃவேனக் காட்சிகள் போன்றவை! இக்காட்சிகளின் இடையேயும் ஏடுகளேக் காத்த இனிய பசுஞ்சோகுக்காட்சிகளும் சிலஉள அவற்றை மேலே காண்போம்.

5. நயத்தகு நலங்கள்

''பாலும் தெளிதேனு**ம் பாகும் பருப்புமியை** நாலு**ம் கல**ந்துனக்**கு** நான்தருவேன் - கோலஞ்செய் துங்கேக் கரிமுகத்துத் தூமணியே! நீயெனக்குச் சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா''

என்பேது ஒளவையார் பிள்ளாயாரைப்பாடியபாடல். இதில் 'தமிழ் மூன்றும் தா' என்று கூருமல் 'சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா' என்று மெருழிந்தது நின்வே கூறத்தக்கது. இவ்வாறே சூடிக் கொடுத்த சுடர்க் கொடியாம் ஆண்டோளார் தாம் பாடிய பாவைப் பாட்டின் இறுதியில், 'சங்கத் தமிழ் மாவீல முப்பதும்' என்றுர் இவற்றுல் 'சங்கத் தமிழே தமிழ்' என்ற கருத்து ஆய்த்துணர்ந்த பெருமக்கள் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்திருந்தமை புலப்படும்.

புலவர் என்னும் பொதுகைமை சுட்டிய பெயர் தானும், சங்கப் புலவரையே சிறப்பாகக்குறித்தது 'புலவர் செந்நா' என்பதற்குச் 'சங்கப் புலவரது செந்நாவாலே' என அடி யார்க்கு நல்லார் உரை விரித்தலைமை (சிலப். 13:130) இதனேப் புலப்படுத்தும் அன்றியும்,

"உங்களிலே யாடிறைருவன் ஒவ்வுவனே ஒவ்வேனே தெங்கள் தலேனறியச் செப்புங்கள் - சங்கத்தீர் பாடுசின்ற முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழும் ஒக்குமோ ஏடெழுதார் ஏழ்எழுவீர் இன்று"

என்னும் போய்யாமொழிப் புலவர் வாக்கும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும், சங்கத் தமிழே 'த மி ழ்' என்றும், சங்கப் புலவரே 'புலவர்' என்றும் அறிஞர்கள் தேர்ந்தமைக்குத் தக்க கார ணம் உண்டு ''பெருமைக்கும் ஏ'ணச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளக் கல்'' என்பதுபோல அவர்கள் படைதத நூல் க ளே கட்டவேக் கல்லாக இருந்து அவர்களுக்குப் பெருமையூட்டுதலால் அப்பேறு பெற்றனர்.

தகுதி வாய்ந்த புலவர் பெருமக்கள் சங்கத்தில் இருந் தனர். ஆங்கு வரும் நூல் கீள கிருப்பு வெறுப்பு இன்றி ஆராய்ந்தனர் 'தக்கவை இன்ன' தகாதவை இன்ன' என்று பகுத்தத் தமிழ் உலகத்தில் தக்கவற்றை மட்டுமே உலாவ விட்டனர். மற்றை நூல்லத் தடுத்து நிறுத்தினர். தீயவரைப் பாரீக்கிலும், தீய நூலே பெருங்கேடு புரியும் என்பேரைத் தெளிந்து மொழிவளர்த்த செப்பம் இது. ஆதலால் நாட்டு நலங்கருதி ஏட்டைச் செவ்னிதாக்கி வெளியிட்ட அப் பாட் டுடைப் பெருமக்கள், அறிஞர்களால் 'சங்கச் சான்ருர்' எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றனர்.

சங்கம் என்னும் அமை ப் பை த் தோற்று அத்த பெருமை பண்டைப் பாண்டியார்க்கு உண்டு. அதனே அவர் கள் கண்டது, நயத்தகு நலங்களுள் தஃ யோயது ஆகும். மற் றைச் சேர சோழு நாட்டுப் புலவர்களும் மதுரைப பாண்டியார் சங்கப் புலவர்களாகத் திகழ்ந்தமை வெளிப்படை. ஆத லால் அந்நாட்டு வேந்தர்களும் தமிழ் வளர்ப்பதில் பாண்டியருடன ஒறுபட்டு நின்றனர் என்பது போதரும். அன்றி யும் அவரவர் அவை கசளங்களேயும் அருந்சமிழ்க்கழ வாசக் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் பழந்தமிழ் நூல்களே ஆராய் வோர் எளிதில் உணரத்தக்கதேயாம்.

சங்கப் பாடல்கள் தனித்தனி மலர் போன்றன. அவற்றை ஒருங்கு திரட்டி முறைபெற ஆராய்ந்து அடைவு செய்தமை அருஞ் செயலாகும். அதற்கு உறுதுணேயாக வேத்தர் இருந்தமை வெளிப்படக் கிடக்கிறது.

இத்தொகை (குறுந்தொகை) முடித்தான் பூரிக்கோ. இத்தொகை பாடிய கவிகள் இரு நூற்றைவர். இத்தொகை நாலடிச் சிற்றெல்ஃயொகவும் எட்டடிப் பேரெல்ஃயோகவும் தொகுக்கப் பெற்றது'' என்றும்,

''இத்தொகை (நற்றிணே) ஒன்பைதடிச் சிறுமையாகப் பன்னிரண்டைடிகொறும் உயரப் பெற்றது இத் தொ சை க தொகுப்பித்தான் பன் ஞடு தந்த பாண்டியன் மோறன் வேழுதி'' என்றைம்,

"இத்தொகைப் பாட்டிற்கு (அகநானூறு) அடியளவு சிறுமை பதின்மூன்று; பெருமை மூப்பத்தொன்று. தொகுப் பித்தான் பொண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி. தொகுத்தான் மதுரை உப்பூரிகுடிகிழார் மகனையான் உருத்திர சன்மேன் என்பான்" என்றும்,

''இத்தொகை (ஐங்குறு தூறு) தொகுத்தார் புலத் துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்; இத்தொகை தொகுப்பித் தார் யாணேக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை யார்'' என்றும்,

முல்லே, குறிஞ்சி, மருதம், செந்ய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே (தொல். பொருள் - 3) என்புழிச் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும் படுமென்ற லின் இத்தொகை (கலித்தொகை) பைப் பாலே குறிஞ்சி, மருதம், முல் லே, நெய்தலென இம்முறையே கோத்தார் நல்லந்துவஞர்" என்றும் வருவனவற்றுல் வே ந்தர் கள் தொகுப்பித்தோராகக் குறிக்கப்பெறுதல் நோக்கத்தக்கது. தொகுத்த புலவர் பெருமைக்கள் பெயரும் வெளிப்படுகிண் றது. இவற்றுல் பாடல்கள் சிதறுண்டு போகாவண்ணம் தொகையாக்கிய சீர்மை, ஏடுகளேக் காப்பாற்றியது என்கே.

பண்டை மூவேந்தர்களு**ம்** புலவர்க**ளேத்** தக்கவண் ணம் போற்றிப் புரந்தனர் ¹புலவர்கள் பாடும் புகழையே புகழ் எனக் கருதினர். ²புலவர்க*ோயே* நண்பர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் கொண்டு இலங்கிய கோவேந்தர்களும்

^{1.} புறம், 27; 72.

^{2.} புறம். 212; 215 - 217; பதிற். பதி, 8.

உண்டு. 'அரசர் தம் தைடும்பப் பிணக்கு ஆயினும், நாட்டுப் பிணக்கு ஆயினும் புலவர்கள் முன்னின்று சந்து செய்யும் கடப்பாடு மேற்கொள்ளும் சுளவுக்கு உரிமை பெற்று இருந் தனர். ²தம் லழிமுறையைப் புல மைய சல் வளர்க்கும் பொறுப்பும், அவர்களே மேம்படச் செய்யும் பொறுப்பும் புலவர்களே மேற்கொள்ளச் செய்வித்த புகழ் வாய் ந்த வேந்தர்களும் இருந்தனர். ³எந்நாட்டுப் புலவராயினும் அவரைக் காழ்ப்பு இன்றி அரவணேக்கும் சிறப்பு வேந்தர் பால் இருந்தது. இவையெல்லாம் மொழி வளர்ச்சியில் மூவேத்தர்களும் கொண்டிருந்த பற்றை விளக்கும் நற் செய்கைகளாம்.

தமிழ் மூவேந்தர்களும், வேளிரும் பிறரும் தமிழ்ப் புலவர்களேப் போற்றிப் புரந்தது போலவே, தமிழ் நூல் களே தன்கு ஆராய்வதையும் கடனுகக் கொண்டிருந்தனர். கவியரங்கேறிய காவலர்களும் பலராக இருந்தனர். நாவன் மையும் பாவன்மையும் ஒருங்கே கொண்ட வேந்தர்கள் தாம் பகைமேற் செல்லுங்கால் கூறிய வஞ்சின மொழிகளும் பிறவு மாகிய உணர்ச்சிமிக்க செய்திகள் பாவடிவில் பண்டை நூல் களில் திகழ்கின்றன இவ்வாறு மொழியைக் காத்தும் வளர்த்தும் சிறந்த அவர்கள், பகைவர் நாட்டிலும் நூல் களேயோ கலேச் செல்வங்களேயோ அழித்தாரல்லர். மாளுக மதித்துப் போற்றவும் செய்தனர் என்பதற்குச் சான்றுண்டு.

கடியேலூர் உருத்திரங் கண்ணஞரால் பாடப்பெற்ற பட்டினப்பால் புகுரர் நகரத்தில் பதிறுறைகால் மண்டைபம் ஒன்றில் வைத்து அரங்கேற்றப் பெற்றது. சோழன் கரிகால் பெருவளத் தாஃனப் பாட்டுடைத் தஃவைஞகக் கொண்டை நூல் அது எனினும் பின்றேளில் சோழநாட்டின்மேல் படை பெடுத்துச்சென்று டெவற்றிகொண்ட பேற்தன் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் பட்டினப்பாஃ அரங்கேற்றமாகிய பதி றையுகால் மண்டைபத்தை இடியா மல் காப்பாற்றிஞன். இதேவேத் திருவெள்ளறைக் கல்வெட்டுப் பாடல் ஒன் யூ வீளக்கமாகக் குறிக்கின்றது.

^{1.} புறம் 143 - 147; 95. 2. பதிற். பதி, 8 3. புறம். 47.

'''வெறியார் தளவத் தொடைச்செய மாறன் வெகுண்டை தொன்றும் அறியாத செம்பியன் காவிரி நாட்டில் அரமி யத்துப் பறியார் தூணில்லே கேண்ணன் செய் பட்டினப் பாலீக் கன்று நெறியால் விடுந்தூண் பதிஞெறு மேயங்கு நின்றனவே''

என்பது அது.

ஏட்டிலே இருந்த நூல்கள் அழிந்து போவதைக் கண்ணேராகக் கண்டமையால் உண்டாகிய பட்டறிவிஞல் நூல்களேக் கல்வெட்டாகவும், செப்புப் பட்டயமாகவும் பொறித்து வைக்கும் வழக்கம் உண்டாயிற்று. இச்செயல் களே வேந்தர்கள் தோற்றுவித்தனர் பின்னர்ப், பொதுமக் களும் பெரும் பங்கு கொண்டனர் வரலாற்றுக் கருவூல மாகக் செப்பேடுகளும், கல் வெட்டுகளும் இருப்பதுடன், இலக்கியக் கழுவூலமாகவும் அவை இருப்பதை அறிஞர்கள் நன்கு அறிவர்.

இறையஞர் களவிய**் அறுபது நூற்பாக்களும் மூன்று** செப்**பி**தழகத்து எழுதியிருந்த செய்தியை அந்நூல், வர லாறு உரைக்கின்றது.

சோழன் முதற்குலோத்துங்க**ன் படைத்தஃவை**ர்களுள் ஒ**ருவென்** மணவிற்கூ**த்த**ன் காலிங்கராய**ன்** என்பான். அவன் தேவாரத் திருப்பதிகங்கீளச் செப்பேடுகளில் எழுதச்செய்**து தீல்ஃ**அத் திருக்கோயிலில் வைதைதனன். இதீன,

''முத்திறத்தார் ஈசன் முதற்றிறத்தைப் பாடியவர் ஒத்தமைத்த செப்பேட்டின் உள்ளெழுதி-இத்தலத்து எல்லேச் சிரிவாய் இசைபெழுதி ஞன்கைத்தன் தில்லேச்சிற் றம்பலத்தே சென்று''

என்னும் கல்வெட்டு வெண்பாவால் அறியலாம்.

^{1.} செந்தமிழ் தொகுதி 41. பக் 215. இச்செய்தியுடன் 'தீ ப் சு' ந கரை இடித்து நிலமட்டமாக்க ஆ ணே பி ட்ட அலெக்சாண்டர் 'பி ண் டரர்' என்னும் கவிஞன் வீட்டை மட்டும் இடிக்காமல் விட்ட செய்தி ஒப்பு நோக்கத்தக்கது - இரீஸ் வரழ்ந்த வரலாறு.

'சிராமலே அந்தாதி' என்பதொருநூல் அது கெல்வெட் டால் கிடைத்த நூலாகும் கவிராசவரோதயன் என்னும் புலவர், கல்லில் வெட்டுதற்கென்றே திருக்கோணேசுவரர் மேல்ஒரு நூல் இயற்றினர். அதில் 56 செய்யுள்கள் உள. இதனே,

"சொல்லுற்ற சீர்க்குளக் கோட்டுமன் சொற்படி. சொல்லிடலே கல்வெட்டுப் பாட்டெனப் பாடினைன் பாதி கேதைப் பொருளா அல்லுற்ற கண்டர்தம் பொற்பாதம் நெஞ்சில் அழுத்தியினல் வெல்லுற்ற சீர்க்கவி ராச வரோதய விற்பனனே'

என்னும் பாடல் தெளிவாக்கும். தேவாரப் பதிகங்கள் சிலவும், மற்றைறப் பதிகங்கள் சில வும், வேறுபல பாடல் களும் கல்பேவட்டுகளாலே கிடைக்கப் பெற்றுள்ள கை. கல்மேல் எழுத்தும் செப்பேட்டு எழுத்தும் பண ஏடு போல அழிந்து படமாட்டா என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றிய சீர்மை பாராட்டுக்கு உரியதாம்.

இனி ஏடுகளேக் காப்பதற்கௌ ஒரு நிட்டம் இடைக் காலத்தில் இரு ந்தது என்பதைத் 'திருக்கைக்கோட்டி' என்னும் கல்லெட்டுத் தொடர் விளக்குகின்றது. திருமுறை கள் வைத்து வழிபடப் பெற்ற கோயில் மண்டபம் திருக் கைக் கோட்டி என்று வழங்கப் பெற்றது. இதீணச் சீர்காழி யிலுள்ள திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோயீல் கல்வெட்டு விளக்குகின்றது.

¹திரிபுவனச் சக்கரவர்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு ஆவது இராஜராஜ வளநாட்டுத் திருக்கழுமல நாட்டுப் பிரமதேயம் திருக்கழுமலம் கற்கடக நாயிற்று முதல் கிராமகாரியஞ் செய்கிற பெருமச்களோம், ஆளு டைய பிள்ளேயார்த் திருமாளிகைத் தமிழ்விரகர்

^{1.} கல்வெட்டுகளால் அறியப்பெறும் உண்மைகள், பக். 73,

கண்டு இக்கோயில் திருக்கைக் கோட்டியில் எழுந்தருளி யிருக்கிற திருமுறைகள் திருக்காப்பு நீக்கி அழிவுள்ளன எழுந்தருளிவிக்கவும் திருமுறைகள் எழுந்தருளி வித்தும் திருமுறை பூசித்து மிருக்கைக்கு இவ்வூர் காசு கொள்ளா இறையிலியாக இட்டநிலம்" என்று வரும் அக்கல் வெட்டுப் பகுதி திருக்கைக்கோட்டி என்பதை நன்கு விளக்குகின்றது. ஏடுகள் பழுதுற்றபோது அவற்றைப் புதுக்கு தற்கு ஒரு தமிழ் விரேகர் (அறிஞர்) இருத்தார் என்பதும், தேவாரத் திருமுறைகள் வழிபடப் பெற்றன என்பதும், ஊர்ச்சபை யாரே இவற்றின் செலவுக்கு இறையிலிநிலம் அளித்துப் போற்றினர் என்பதும் தெளிவாம

திருக்காராயில், திருவீழிமிழல் திருவுசாத்தானம் கல்வெட்டுகளும் திருக்கைக்கோட்டி பற்றி உரைக்கின்றன, திருவுசாத்தானக் கல்வெட்டு திருக்கைக் கோட்டியில் இருந்து தேவாரம் ஓதுவார்களேத் 'திருக்கைக்கோட்டி ஓதுவார்' என்றும், அதற்கு அளிக்கப்பெறும் நிலந்தத் தைத் 'திருக்கைக் கோட்டிப்புறம்' என்றும், அதவே ஆட்சி செய்ப வரை 'திருக்கைக்கோட்டி இல்லத் தறையார்' என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

'திருக்கைக்கோட்டி' என்ப தன் சொற்பொருள் விளங்கக் கிடப்பதே உலகை வாழலையைக்கும் கை உழவர்கை ஆதலால் அவர்கை 'திருக்கை' என்று வழங்கப் பெறும். அவர் தம் உழுதொழிற் சிறப்பை உரைக்கும் நூல் 'திருக் கை வழக்கம்' என்பது. சம்பரால் இயற்றப்பெற்ற ஏரெழுப துடன் இணந்த இத்திருக்கை வழக்கமும் கம்பர் அருளி யதே உழுதொழில் செய்த உயர்கை 'திருக்கைக' எனப் பெற்றது போலவே எழுதுதொழில் செய்த எழிற்கையும் 'திருக்கை' எனப்பெற்றது. அக்கைகியழுத்து அமை ந்த ஏட் டை ஆகுபெயரால் பின்னர்ச் சுட்டியது ஆகலின், ஏடுகளேத் தன்னகைத்துக் கொண்டை கோயில் மண்டம் திருக் கைக்கோட்டி எனப்பெற்றது. கோட்டம் எக்பைது கோயிலே யும், 'கோட்டி' என்பது கோயில் வாயில்யும் குறிக்கும் 'ஆயிழை கோட்டத்து ஒங்கிரும் கோட்டி'' என்னும் சிலப் பதிகாரத் தொடரும் (30:61-2) அப்பகுதியில் அரும்பத உரையா செரியர் 'கோட்டி-கோயில் வாயில்' என்று எழுது வதும் இவன் கருதத் தக்கனவாம். ஆதலால் திருக்கைக் கோட்டி என்பது கோயில் வாயிற்கண் இருந்ததோர் மண்டபம் என்பது விளங்கும். ஏடுகளே அழியாமல் போற்றிக் காத்தற்கும் நாள்தோறும் ஓதுதற்கும் செய்த ஏற்பாடே திருக்கைக் கோட்டி ஆதலின் அச்செயல் நயக்கத்தக்கதாம்.

ஏடுகளேப் போற்றிக் காத்ததில் சமயங்களுக்கு மிகுந்த பங்கிருந்தது என்பது வெளிப்படை, ¹தேவாரப்பதி கங்களேக் கிடைத்த அளவிலேனும் பேணிக்காத்த பெருமை சைவப் பெருமக்களுக்கு உண்டு. இவ்வாறே அவ்வச்சமய நூல்களே அவ்வச் சமயத்தவர்கள் நாள்தோறும் ஒதுவ தையும், ஊரவர்களேக் கூட்டிவைத்துப் 'பாராயணம்' செய்வகைதயும், அதன் நிறைவின் போது விழாக்கொண் டாடுவதையும் கடைப்பீடியாகக் கொண்டிருந்தனர்.

தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் சிந்தாமணியின் பெயர் தானும் அறியாத காலம் ஒன்று இருந்தது. ஆஞல் சமண சமயத்தினர் தாம் தாம் இருக்கும் இடங்களில் சிந்தா மணியை வரன்முறையாகப் பல மாதங்கள் ஒதுதலே (சிரவணம் செய்தலே) மேற்கொண்டிருந்தனர் ஓதிமுடித் துச்சிறப்பொடு விழாவும் எடுத்து மகிழ்ந்தனர் இதஞல் நூலேயன்றி, அந்நூல் கூறும் அரிய பொருள் விளக்கமும் வழிவழியே போற்றி வரப்பெற்று நாமும் அறிந்து இன் புறும் வாய்ப்புக் கிட்டுவதாயிற்று. இச்செய்தியை என் சரித்திரத்தில் (பக் 739) விளங்கக் காணலாம். இராமா யணத்தைப் பாராயணம் செய்து 'பட்டாபிசேகம்' நடத்து வது நாடறிந்த செய்தி.

புத்த சமயம் தமிழகத்தில் நிஃவபெருது போனமை யால்தான். சமணசமய நூல்கள் நிஃபெற்ற அளவுக்கு அச்சமயநூல்கள் நிஃவபெருமல் போயின எனலாம். கிடைத்ததொரு மணிமேக ஃவையும், உரையின் நிக்

 [&]quot;திரு முறை எழுதுவோர் வாகிப்போர்" திருத்தொண்டராகக் கருதம் பெற்றனர், பெரிய புராணம், கனநாதர் 3.

கிடைக்கப்பெற்ற பௌத்த சமய நூல்கள் போற்றுவாரற் றுப் போயினமையைப் புலப்படுத்தும்.

"தென்னுண்தேனின் செஞ்சொற் கவியின்ப'ம்' என்றும், "கன்னற்பாகில் சோற்றெனில் கனியில் கனிந்த கவி" என்றும், கொங்குதேர் வாழ்க்கையராக அமைந்த சுவைஞர்களால் பாராட்டப் பெறும் பேறு வாய்ந்தது கவிச்சுவை அச்சுவை ஈடுபாடு, சமயங்கடந்த கவிக்காதலே யும் வழங்குவதாயிற்று. அதனுல் அரியநூல்கள் பல நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. சிந்தாமணி, சிலப்பதிகார, மணிமேகலே ஏட்டுச் சுவடிகள் கிடைத்துள்ள இடங்களேப் பற்றி அறி பவர் இதனேத் தெளிவர். அவற்றை அவ்வந்நூற்பதிப்பு களேப் பற்றிக் கூறும் பகுதிகளில் காணலாம்.

"ஏடாயிரம் கோடி எழுதாது தன்மனத்து எழுதிப் படித்த விரகன்" என்று அந்தகக் கவி வீரராகவர் தம்மைக் கூறுவார். மாம்பழக் கவிச் சிங்க நாவலரும் ஒரு பாடலே ஒரேமுறை கேட்ட அளவில் மனத்தில் வரப்படுத்திக் கொள் ளும் ஆற்றல் உடையவராக விளங்கிஞர் பேராசியியர் கநத சாமியாரை வைத்துக்கொண்டு சங்கநூல்கன் அனேத்தையும் கட்டிக் கட வி க் போட்டுவிட்டாலும் அவற்றை எழுதிக் கொள்ளமுடியும் என்று கூறியவர்கள் உண்டு. மாதவச் சிவ ஞான முனிவர் வழியில் வந்த ஒரம்மையார் கி வ ஞா ன போதவுரையை மாவாட்டிக்கொண்டே கூறிவருவார் என்ப தைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இத்தகைய ஆற்றல் உடை யவர்கள் வழியேதான் இறையஞர் களவியல் உரை நமக் குக்கிடைத்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பால் அறிய முடி கின்றது. இல்ஃமேல்,

''மதுரைக் கணக்காயஞர் மகஞர் நக்கீரஞர் தம் மகஞர் கீரங்கொற்றஞர்க்கு உரைத்தார்; அவர் தேஞரர் கிழார்க்கு உரைத்தார்; அவர் படியங் கொற்றஞர்க்கு உரைத்தார்; அவர் செல்வத்தாசிரியர் பெருஞ்சுவஞர்க்கு உரைத்தார்; அவர் மணலூர் ஆசிரியர் புளிங்காய்ப் பெருஞ் சேந்தஞர்க்கு உரைத்தார். அவர் செல்லூர் ஆசிரியர் ஆண் டைப் பெருங்கு மேரஞர்க்கு உரைத்தார்; அவர் திருக்குன்றத்து ஆசிரியர்க்கு உரைத்தார்; அவர் மா.தள வஞர் இளநாகஞர்க்கு உரைத்தார்; அவர் முசிறி ஆசிரியர் நீலகண்டஞர்க்கு உரைத்தார்; இங்ஙனம் வரு கின்றது உரை'' என்றும் பகுதி பொருந்தாதாய் முடியும்.

புறநானூறுக்குக்கிடைத்துள்ளது ஒரேஓர் பழைய வுரை. அதன் கேண். 'கழல் பரிந்தன' என்றேஇ. 'வீரக்கேழல் நீங்கியவை' என்று உரைப்பாரும் உளர் என்றும், 'எறி பதத்தான்' என்பதற்கு 'ஒத்தும் காலீ யுடையான்' என்று உரைப்பாரும் உளர் என்றும் 'கூறுவார். இவ்வாறே மேலும் பல இடங்களில் குறிப்பார். அவர் குறிப்பிடும் உரை சேவடி வழியாகக் கிடைத்திலது ஒருகால் வேழி வழி பே வாய் மொழியாக வழங்கிய உரையாகவும் இருத்தல்கூடும்.

சிலப்பதிகார அடியோர்க்கு நல்லார் உரைக்கும் முந் துரை அரும்பதவுரை. அல்வுரைக்கும் முந்துரை உண்டு என்பதை அவர் 'என்பாரும் உளர்' என்று சுட்டுதலால் அறி யலாம். அவ்வுரையும் இவ்வாறே வழங்கு சையாக இருத்த லும் கேடும். ஆதலால் நூலும் உரையுமாக வரப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்தோர் சேயேலும் சு வ டி களே ப் போற்றிக் காத்த நயத்தகு செயல் என்று கொள்ளுதல் தகவாம்.

இடைக்கால பிற்கால சோழ பாண்டிய வேந்தர் களுக்குப் பின்னே சிற்றிலக்கிய வகைகளிலேனும் தமிழ் வளர்த்த பெருமை குறுநில மன்னர்சளுக்கும். சைவ மடங் களுக்கும் உண்டு. சேதுபதி வேந்தர்கள் செய்த செந்தமிழ்ப் பணி² தனி நூலாகவே வெளிப்படும் அளவுக்கு அத்துணப் பெருமையானது. மற்றும் சிவசங்கை, சேற்றூர். எட்டையா புரம், ஊற்றுமலே முதலாய இடங்களே ஆடசி செய்த குறு நில மன்னர்களும் பிறரு ம் பலப்பல தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றுதற்கு மையமாக இருந்தனர். பெரும் பேராசிரியர் மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளே முதலாய புலவர்கள் கோயிற் புரா ணங்களும், பல்வேறு சிறுநூல்களும் படைத்தற்கு நிலேக்கள மாகச் சைவை மடங்கள் இருந்தன.

^{1.} புறநானூறு. 4. 2. சேதுநாடும் தமிழும்.

இடைக் காலத்தில் சமண சமயச் சாண் ரோர்கள் செய்த இலக்கண நூற்பணி தக்கமேற்கொண்டு போற்றத் தக்கதாம், அவர்களப் போல இலக்கணப் பணி எச்சமயத் தாரும் செய்திலர் என்றும் துணிந்து கூறலாம். சமயத்தில் கொண்டிருந்த அழுத்தம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு அழுத் தம் மொழித் தொண்டிலும் கொண்டிருந்தனர் என்பது வெளிப்படை.

பிற்காலத்தில் கிறித் தவை சமயப் பரப்புநர்களாக வந்த பெருமக்களும், இசுலாமிய சமயப் புலவர்களும் பல நூல்களேப் படைத்தமை நாடறிந்த செய்தி. கிறித் தவ சமயப் பெரியார்களால் அகராதி, கவேக் களஞ்சியம் முதலாயபுதுவகை நலங்களே தே தமிழ்மொழி பெற்றமையும், தமிழ்மொழி 'உயர்தனிச் செம்மொழி' என அறிஞர்களால் ஒப்பப் பெற்றமையும் கண்கூடு

"தமிழின் தொன்மையை உலகிற்கு அறிவித்தவர் கால்டுவெல் பெருமைகஞர். தனித் தமிழ்க்கு வித்திட்டவர் பரிதிமாற் கஃலஞர்; செடியோகத் தழைக்கச் செய்தவர் நிறை தமிழ் மஃலையாம் மறைமஃலையடிகளார்; நானே மேரமாக வளர்த்து வருகிறேன்" என்று மொழிஞாயிறு திருமிகு தேவ நேயப் பாவாணர் கூறுமாறு தனித்தமிழ் உணர்வை உண் டாக்கி, வளர்த்துவரும் பெருமைக்கள் நிஃனவும் இவ்விடத்தே கொள்ளத்தக்கது.

20-4-1918, 21-4-1918 ஆகிய இருநாள்களிலும் சென்ன மாகாணச் சங்கச் சார்பில் தஞ்சை - திருச்சி மாநாடு தெஞ்சையில் கூடியது. 1 அம் மாநாட்டில் "பொதுக் கூட்டங்களில் தமிழர்கள் தாய் மொழியிலேயே பேசு தல் வேண்டும்" என்றும். "அயல்மொழியில் பேசுதல் கூடாது" என்றும், 'எவரேனும் அயல் மொழியில் பேசுப் புகுந்தால் அவரைத் திருத்தும் பொறுப்பைப் பொதுமக்கள் ஏற்றல் வேண்டும்" என்றும் தமிழ்த் தென்றெல் திரு வி. கலியாண சுந்தரஞர் வலியுறுத்தித் தீர்மானம் ஒன்று கொணர்ந்தார்

^{1.} இரு, வி, க, வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், பக். 261 - 2.

"தமிழில் பேசலாகாது" என்று ஆங்கிலத்தில் நாவன்மை காட்டிவந்த பெருந் தவேவைர்களெல்லாரும் தமிழில் பேசப் புகுந்தனர். பொதுமக்கள் கிளைர்ச்சியின் முன்னேர் எந்தத் தவேவர் என்ன செய்தல்கூடும்? என் வாழ்வில் நி கழ்ந்த மு தல் புரட்சி இஃது ஆகும்." என்று குறிப்பிடுகிருர் திரு. வி. க. இவ்வாறு மேடையில் தமிழ் முழக்கம் செழிப்ப தற்கு வழிகண்டை பெருந்தகை திரு. வி. க வும் இப்பகுதியில் நினேவு கூர்தற்கு உரியவர்.

இங்குக் கூறியனவும் பிறவும் தமிழின் நல்வாழ்வுக்கு வாய்த்த நயத்தகு நலங்கள் ஆகும், இனி, நூல் வெளியீடு கள் தொடர்பாகக்காணவேண்டிய நாம், அதற்கு முன்னேடி யாகத் தமிழ் எழுத்து வடிவங்கள், அதன் மாற்றங்கள் முதலியன பற்றி அறிவோம்.

6. தமிழ் வரிவடிவும், மாற்றங்களும்

ஆசிரியார் தொல்காப்பியஞார் காலத்திற்கு முற்பட்டே தமிழ் மொழி வரி வடி வம் பெற்றிருந்தது அவர் தமிழ் அடங்கல்முறை அல்லது நெடுங்கணக்கைக் கூறிய பின்னேரே எழுத்திலக்கண**ம் மூதலாயவற்றை வி**வரிக்கின்றுர் எழுத்து கள் எல்லோவற்றுக்கும் வரிவடிவங்களேக் கூறிஞர் அல்லர், எனினும் சில எழுத்துகளின் வரிவடிவங்களேயும் கூறியுள் ளார்.

எழுத்துகளே இருவகையாக மூ தற்கண் பகுத்துக் கொள்கிறுர். அகேர முதலாக னகர ஈருக' உள்ளவையாகிய மூப்பது எழுத்துகளேயும் ஒருவகையாகவும். அவே ற்றைச் சார் ந்து வருவனவாகிய குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்பவற்றை மற்றெரு வகையாகவும் கூறி, எழுத்துகள் முப்பத்து மூன்றை என்பதைக் கணக்கிட்டு உரைக்கிறுர்.

பின்னவை மூன்றும் சார்பெழுத்து என்றமையால், முன்னவை முப்பதும் முதலெழுத்து என்பது தெளிவாகும் அம்முப்பதனுள்ளும் அகர முதல ஒளகார ஈருயவை பண்னி ரண்டும் உயிர்எழுத்து என்றும், ககர முதல் னகர ஈருயவை பதினெட்டும் மெய்யெழுத்து என்றும் பகுத்துக் காட்டு கிரூர். மேலும் குறில், நெடில், மாத்திரை, வல்லினம், மெல் லினம், இடையினம், உயிர்மெய், குறுக்கம், அளபெடை ஆகியவற்றை விளக்கிச் செல்கின்றுர். இவற்றின் இடையே எழுத்தின் வரிவடிவங்களேயும் இயக்புகின்றுர்.

'ம்' என்பது ஓர் எழுத்**து** இது மெய்யெழுத்**து** ஆக லின் அரை மோத்திரை ஆளவே பெறும். எனினும் 'ம்' என் னும் எழுத்து, 'கொண்ம்' 'சென்ம்' 'போன்ம்' போன்ற இடங்களில் வரும் பொழுது அரை மாத்திரை அளவினும் **குறைந்தே** ஓலிக்கும். அரைமாத்திரை யுடைய 'ம்' என்னும எழுததிற்கும், அதில் பாதியாகக்குறைந்து ஒலிக்கும்'**ம்' என்** னும் எழுத்திற்கும் வடிவத்தில் வேறுபாடு காட்டுதல் இன்றி யமையாதது இதனுல், தொல்காப்பியளுர் ஒரு விதி கூறி ஞர். அவருக்கு முன்னரே அவ்விதி வழக்கில் இருந்திருக்க லாட். புறத்தே பெறும் புள்ளியுடன், உள்ளேயும் ஒரு புள்ளி வைத்தால் அவ்வெழுத்து, மாத்திரை குறைந்த 'ம' என் னும் எழுத்திற்**கு அடையாள**மாகும் **என்**ருர்.

டஉட்பெறு புள்ளி உருவொகும்மே'' எ**ன்பேது அ**வர் கூறும் நூற்பா.

'க'என்பது உயிர்மெய்யெழுத்து. 'க்'எ**ன்பது** மெ**ய்** பெழுத்து. இரண்டன் எழுத்திலும் வேறு பாடு இல்லே. வேறுபாடாவது. மெய்யெழுத்திற்**த அடை**யாளமாக எழு**த்** தின் மேலே ஒரு புள்ளி வைப்பதே இப்புள்ளி வைக்கத் **தவறிஞல்** மெய்யிற்கும், உ**பி**ர் மெய்யிற்கும் வேற்றுமை இன்றி மயக்கம் நேரிடும் ஆதலால் அதனே வறபுறுத்தி யுரைக்க வேண்டிய கடமை அவருக்கு நேரிட்டது. ஆதலால்.

² 'மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நி*ஃ*லயல்'' என்றுர்.

தொல் காப்பியர் காலத்தில் 'எ' என்னும் எழுத்*து* தெடிலைக அதாவது நாம் எழுதும்'ஏ' என்பது போ^ல இருந்தது. அதுபோல் ஒ என்னும் எழுத் தும் நெடிலாக அதாவது நாம் எழுதும்ஓ என்பது போல இருந்தது இவ் விரண்டு எழுத்துகளுக்கும் - தெடில் ஆதலால் - இரண்டு மாத்திரை அளவு உண்டு ஆஞல் ஒருமாத்திரை அளவு டைய இவற்றின் குறில்களுக்கு அதாவது நாம் இப்பொழுது

^{1.} தொல் எழுத்து, 14 2. தொல். எழுத்து. 15.

எழுதும்'எ', ஒ'போன்ற எழுத்த களுக்கு, வேறுபாடு காட்ட வேண்டிய கடப்பாடு அவருக்குத் தோன்றியது. ஒரு உளே அவருக்கு முந்து நூல் ஆசியியர்களுக்கே அத் தகைய கட்டாயம் தோன்றியிருக்கவும் கூடியதே ஆதலால். மாத் திரையைக் குறைத்துக் காட்டுவதற்குக் கையாண்டை-மகரக் குறுக்கம். மெய் முதலியவற்றுக்குக் கையாண்டே - புள்ளி வைத்தல் முறையையே கைக்கொண்டோர். எ, ஒ என்னும் எழுத்துகளின் மேல் புள்ளி வைத்தார் (எ, ஒ) ஆதலால் புள்ளியால் குறில் எழுத்தைக் காட்டியவுடன், புள்ளி யில்லாத எ, ஒ நெடிலாகத் தெளிவாயிற்று இதனே,

"மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலேயல்" என்று கூறிய நூற்பாவைத் தொடர்ந்து.

''எகர ஒகரத் தியற்கையைம் அற்றே'' என்று வரையுறுத்தார்.

உலகு என்பேதிலுள்ள 'உ' குறில். ஒருமோ இதிரை அள கையைது ஆணுல் 'உலகு' என்பதன் இறுதியிலுள்ள'கு' என்னும் எழுத்திலும் 'உ' இருக்கவே செய்கிறது. என்ருலும் அந்த 'உ' என்னும் எழுத்தின் மாத்திரை குறைவடைய தாகும். ஆதலால், குற்றியலுகரம் என்பர். உகரத்திற்கும் தேற்றியலுகரத்திற்⊜ம் வரிவடிவில் வேறு பாடு காட்ட வேண்டிய முறைமை ஆசிரியருக்கு நேரிடுகின்றது. இவ் வாறே, 'இரும்பியாது' என்புதில் உள்ள 'இ' எப்பைதும், 'பி' என்பதும் இகர எழுத்தே ஆயினும், ஒலியில் வேறுபாடுடை யவை. முன்னது இகரம் பின்னது குற்றியலிகரம உகரம் போலவே இந்த இகரத்திற்கும் வரிவடினில் கேற்றுமை காட்டு தல் வேண்டும். மு**ன்னே** மாத்திரையைக் குறைத்**துக்** காட்டு தற்குக் கையாண்ட வழியையே இவற்றுக்கு ம் கையாண்டார் குற்றியலுகரம் குற்றியலிகரம் என்பவற் றைத் தெளிவாகக் காட்டு தற்கு அவ்வெழுத்துகளின்மேல் புள்ளி வைக்கக் கட்டளே இட்டார்.

இன்னும் ஓர் எழுத்திற்கு வரிவடியம் காட்டுதல் எஞ்சியிகுந்தது. அஃது ஆய்தஎழுத்தாகும் ஆய்தம்என்பது நுணுக்க**ம்** என்னும் பொருள் தரும் சொல் ஆதலால் தமிழ் எழுத்துகளுள் மிக நுணுகிய ஒலியுடைய எழுத் திற்கு ஆய்**தம் என்று கு**றியிட்டு ஆண்டோர். அதன் வெரிவடிவையு**ம்** மாத்திரைக் குறை வுக்கு அடையாளமாகப் போற்றிய புள்ளிக**ு**க் கொண்டே அமைத்துக் கொண்டோர்.

சார்ந்து வரும் மரபிண்யுடையை இம் மூன்று எழுத்து கீளையும்,

¹''அவைதோப், குற்றிய லிகரம் குற்றிய ஹகரப் ஆப்தேம் என்றை மூப்பாற் புள்ளியுப் எேழுத்தோே ரன்னை'' எ**ன்று** விளங்கக் கூறிஞார்.

இனி, ஆய்தம் தனக்குரிய மாத்திரை அளவினும் குறைந்து வருதனேத் தொல்காப்பியனுர் அறிந்தே இருந் தார். இதனே,2 'ஆய்தம அஃகாக்காக யோன' என்பதால் 'அஃகும் (குறுகும்) காலேயும் உண்டு' எச்பை தைக் குறிப்பால் அறியவைத்தார். ஆயினும் அஃகும் ஆய்தத்திற்குத் தனிவரி வடிவு கொண்டார் அல்லர். கொண்டிருநதார் எனின் சார் பெழுத்து மூன்று என அறுதியிட்டுக் கூறியிரார் என்க.

உயிரும் மெய்யும் கூடிய எழுத்தே உயிர் மெய் எழுத்து என்பேது பெயரால் அறியக்கிடப்பினும் ³ 'மெய்யின் வழி யேது உயிர்தோன்று நிலேயே'' என்று கூறி மெய்யொலி முன்னு தடையும், உயிரொலி பின்னு தஃவயும் தெளிவு செய் கிறுர். அவ்வாறு உயிர்மெய்யாகும்போது. ⁴அகரத்தோடு சேருங்கால் மெய்யின் புள்ளி இழந்த வடிவே 'வடிவாக அமையும் என விளக்கினுர் மற்றை உயிர்களோடு கூடுங் கால் வடிவம் திரிந்து இயங்குப் என்றுர். எவ்வாறு திரிந்து இயங்கும் என்பேதை விரித்துரைத்தார் அல்லர் ஆனுல் உரையாசிரியர்கள் விரித்துரைத்தனர்

^{1.} தொல் 2

² தொல் 40.

^{3,} தொல். 18.

⁴ தொல், 17,

"உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் மேலும் கீழும் விலங்கு பெறுவனை விலங்கு பெற்று உயிர்த்தலும், கோடுபெறுவனை கோடு பெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளிபெறுவன புள்ளிபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன் பெறுவன புள்ளி யும் கோடும் உடன்பெற்று உயிர்த்தலும் எனக் கொள்க" என்று இளம்பூரண அடிகள் உரை வரைந்தார். அக்காலத்து விளங்கக் கிடந்தன ஆகலின் விலங்கு, கோடு, புள்ளி இவற்றை எடுத்துக்காட்டால் விளக்கிஞர் அல்லர். ஆணுல் அவருக்குப் பின் னே உரை வரைந்த நச்சிஞருக்கினியர். "உருபு திரிந்து உயிர்த்தலாவது மேலும் கீழும் விலங்குமேற் றும் கோடு பெற்றும் புள்ளி பெற்றும் புள்ளியும் கோடும் உடன்பெற்றும் உயிர்த்தலாம்.

🖨, கீ – முதலியன மேல்விலங்கு பெற்றன.

கு, கூ - முதேலியன கீழ்விலங்கு பெற்றன.

கெ, கே - முதலியன கோடுபெற்றன.

கா, ஙா - முதலியன புள்ளிடுபெற்றன. அருகே **பெற்ற** புள்ளிகையை இக்காலத்**தார் க**ாலாக எழுதிஞார்.

மகரம் உட்பெறு புள்ளியை விளைத்தெழுதிறார்.

கொ. கோ, கொ, கொ- முதலியன புள்ளியும் கோடும் உடன் பெற்றன''

என்றை 'விளக்கிஞார் இவ்விளக்கத்தோல் 'மேல் வி லங் **கூ'** என்பது மேல் வசுவை என்பேதும், 'கீழ் விலங்கு' என்பது கீழ் வசுவை என்பதும். 'கோடு' என்பது 'ஒற்றைக் கொ**ப்பும்** இரட்டைக் கொம்பும் என்பதும், நச்சிஞேர்க்களியர் கால**த்** திற்கு முன்னே கா. கொ, கோ என்பன க.. செ., கே. என எழுதப் பெற்றேன என்பதும் விளங்குகின்றேன. ஆஞல் ஐகார

மிகாடு கொண்டன பல்ல கால் கொண்டன பல்ல கூடு புள்ளிகள் கொண்டன பல்லமேல் விலங்கும் பாடு கொண்டன பல்லகிழ் விலங்குவ பல்ல நீடு மின்னதால் நெடுங்கணக் கெனற்கைய மின்றே'' என்னும் மாயூரப் புராணச் செய்யுள் மரச் சோலேக்கும் நெடுங்கணக்குக்கும் ரெடியாக அமைந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

ஒளகார உயிர் மெய்களின் வடிவங்குறி**த்து** இப்ப**கு** தி விளக்கவில்?வ.

யாழ்ப்பாணம் அறிஞர் ஆ. முத்துத்தம்பிப் புலவர் இவற்றை முறைப்படுத்தி விளக்குவதுடன், ஐகார, ஒளகார உயிர் மெய்வடிவங்களின் அடையாளங்களேயும் குறிப்பிட் டுள்ளார்.

முன் இரட்டைப் புள்ளிபெறுவன ..க (கை) புள்ளியும் கோடும் இரட்டைப் புள்ளியும் பெறுவனை !க.. (கௌ)

ஆணுல் இவர் கோடு என்பதணேக்கொம்பு (வனேவு) எனக்கொள்ளாமல், நட்டுக்கீற்றைக்கொண்டைது பொருந் தாததாயிற்று. புள்ளியும் கோடும் இரட்டைப்புள்ளியும் பெறுவன கே.. (கௌ) என்றிருத்தல் பொருந்தும் மற்றை இடங்களிலும் கோடு என்பதை நட்டுக்கீற்றுகவே கொண் டார். ''கணேகொடிது பாழ்கோடு'' என்பதில் கோடுவளே வாதல் அறிக.

தமிழ் மொழியின் முந்தை வரிவடிவங்களேக்காணும் நடக்கு வியப்பும் திகைப்பும் ஏற்படக்கூடும். இன்றை எழுத் துக்கும் முந்தை எழுத்துக்கும் இடைப்பட்ட வேற்றுமை பெரிது தோன்றும் ஆஞல் படிப்படியே மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்தமையால், எவருக்கும் மயக்கம் உண்டாக வில்லே. இத்நிலே தொல்காப்பியத்தின் பின்னூலாக எழுந்த நன்னூலார் காலம்வரையும்கூட இருந்தது. ஆதலால் அவர்,

> l''தொல்ஃ வைடிவி**ன எல்லா** எழுத்தும் ஆண்டெய்துமு எகார ஒகார டெய்புள்ளி''

என்று நூற்பா யாத்தார். இதனுல், எகரம், ஒகரம், மெய் ஆகிய மூவகை எழுத்துகளும் புள்ளிபெறும் என்பைதைக் கூறிஞர் மற்றை எழுத்துகளின் வடிவு பழைமையானதே என்றுர் இவ்வெழுத்துகளுக்குப் புள்ளியிட்டு எழுதுவார் அரியராகவே இதனே வலியுறுத்தல் கடன் எனக்

^{1.} நன்.

கொண்டோர் என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது. குறுகிய இகர உகரங்கள் புள்ளி பெறு தஃபைப்பற்றி இவர் குறுதியிடுத்ததும் இவண் நிஃனயத் தேக்கதாம்.

புள்ளியால் நெடிஃக்குறிலாக்கும் இவ்விந்தை புலவர்களேக் கஃவிளேயாட்டு விளேயாடச் செய்தது; ஒரு சொல்லணியாசக் கொள்ளவும் தூண்டியது இதனே மாத் திரைச் சுருக்கம் என்பார் 1தண்டியலங்கார முடையார். மாத்திரைச் சுதகம் அளவுச்சுதகம் என்பார் 2யாப்பருங்கல விருத்தியுடையார்.

> ''நேரிழையார் கூ**ந்த**லி**ஞேர் புள்ளிபெற** நீண்மரமா**ம்** நீர்நிஃலயோ**ர்** புள்ளிபெற நெருப்பாம்''

என்பது தண்டியேலங்காரம் தெரும் ஒருமேற்கோள். மகளிர் கூந்தல் 'ஒதி' ஆகும். முன்னுளில் ஓதியை 'ஒதி' என்றே எழுதினர் 'ஒ' என்பதன் மேல் ஒருபுள்ளி வைத்தால் (ஒ) குறில் ஆகிவிடும். அப்பொழுது 'ஒதி' என்னும் மரத்தைக் தே றிக்கு ம். நீர் நிஸ் 'ஏரி' ஆகும். ஏரியை 'எரி' என்றை தானே முன்னேர் எழுதினர். 'எ' என்பைதை ஒரு புள்ளி வைத்தனர் (எ) அப்பொழுது ஏரி, 'எரி' யாகமாறி நெருப்பு என்னும் பொருள் தரும். இதனேயே,

3 ''மயிர்நிறுவி மேற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பின் செயிர்தீர் மரமாகும் சென்று''

என்றும் கூறினர்.

எல்லா எழுத்தும் புள்ளியுடையெனவாகவே வெரின் அத ணேப் 'பிந்துமதி' என்னுப் சொல்லணியோகக் கொண்டனர்,

> ு நெய்கொண்டென் செநற்கொண்டெ கெனட்கொண்டென் கொட்கொண்டென் செய்கொண்டென் செம்பொன்கொண் டென்"

^{1,} நூற்பா. 97. 2 பக், 548,

^{3.} யா. வி. பக். 548; நன் 269.

என் இெரு இவண்போவைக் காட்டி, ''எல்லா எழுத் தும் புள்ளியுடையை வே வந்தமையால் இது பிந்து மதி' என்றுர், ¹யாப்பருங்கல விருத்தியுடையார். எகர, ஒகரம், மெய் ஆகியலை புள்ளிபெறுதல் அந்நாள் வழக்கம் ஆகலின் ''எல்லா எழுத்தும் புள்ளியுடையனவே வந்தன'' என்றுர்.

தொல்காப்பியஞர் காலந்தொட்டே வரிவடிவ அமைப்பு வலியுறுத்தப் பெற்று வந்தும், ஏடு எழுதுவோர் களும், கல்வெட்டு, செப்புப் பட்டயம் தீட்டுவோர்களும் புள்ளி எழுத்தைப் புள்ளியில்லா எழுத்துப்போலவே எழுதி **னர். மேலும்** ஒற்றைக் கொடிபு இறட்டைக் கொம்பு வேறு பாடும் கருதெப் பெறெவில்ஃலை. காறுக்கும் (ா) 'ர'கரத்திற்கும் வேற்று மைவைவாங்க எழுதிஞெரு அல்லர். ஆதலரல் தக்க பயிற்சியுடையார்க்கு அன்றிப் பிறர்க்கு அவற்றைச் செவ்வை யாகப் படிக்க இயலவில்கே. படிக்க இயலாதவர் படி எழுத வும் பொறுப்பேற்றனர் என்றுல் அவர்தம் எழுத்து எவ் வாறு அமைந்திருக்குப்? அரைகுறைப் படிப்பாளர் பலர் கூலிக்கு ஏடு எழுதியதாறும், கல்லில் வெட்டியேவர் கல்வித் திறைக் குறைவொலும் அவற்றில் ஏற்பட்டிரைக்கும் பிழைகள் எ**ண்**ண**த் தொ**ஃயா. ஏடுகளில் காணப்பெறும் மிகுந்த பாட வேறுபாடுகளும் கருத்தின்றிப் படி எடுத்தமையால் ஏற்பட்டவையோம்.

மற்றும் ஏடுகள் புள்ளி வைத்தற்கு ஏற்றவையாகவும் அமையவில்லே அழுத்திப் புள்ளி வைத்தால் கூராணித்துள் மறுபக்கமும் வந்துவிடும். ஏடும், கீறியும் ஒடிந்தும் போம். ஆகலால் புள்ளி வைப்பதைப் போற்றிஞர்வலர். மற்று ம் ஏட்டிலும் கல்லெழுத்திலும் தவறு நேரு மாயின் அவ் வெழுத்தை அழிக்க முடியாமல் அவ்வாறே விட்டுச் சென்ற னர். கருத்துள்ள ஒரு சிலரே, 'இது பிழை; இதனே விடுத்துப் படிக்க'' என்பதற்கு அடையாளமாகப் புள்ளி வைத்தனர். இதனே, "எழுத்து உருவழியாதே கிடந்தாலும், புள்ளி குத்தி ஞல் அத்தைக் சழித்து மேலே போமா போலே'' என வரும் திருவாய்மொழி² ஈட்டுரையால் அறியலாம்.

¹ mm, off. u.s. 548. 2, #6 7; 3.4.

'ஆண்டார்க்கும் ஆளிய வருவார்க்கும் இடைநின்ற காலம்போல் இருள்தந்த மருள்மாஃ'' என்ருற்போல ஏடு எழுத்தாணிக்காலம் முடிந்து தாளும் எழுதுகோலும் கால் கொள்ள வந்த காலத்திற்கு இடைப் பட்ட காலத்தில் பேரிடர்ப்பாடாயிற்று. ஆதலால் அக்கால நிஃலயில் தமிழ் எழுத்துகளில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியது உண் டாயிற்று. அதஃனத் துணிந்து செய்தவர் வீரமாமுலிவர் என்பர் அவர் எழுதிய 'கொடுந்தமிழ்' என்னும் நூலில் 1 ''குறிலுக்கும் நெடிலுக்கும் ஒரே மாதிரியாக எழுதப்பட்டு வருகிற கொட்பு என்று சொல்லப்படுகிற - செ. இந்த எழுத் தைக்குற்றெழுத்தைக்குறிப்பிடவும், இக்கொம்பை மேலே சுழித்து - சே இவ்விதமாக எழுதினுல் தெட்டெழுத்தைக் குறிப்பீடவும் மாற்றியமைத்தேன். உதாரணமாக மெய், மேய்; பொய், போய் 'என்பார்.

இனி வீரமாமுனிவர் தாம் இயற்றிய தொன்றைரல் விளைக்கத்தில் எ, ஒ மு தலி யகுற்றெழுத்துப் புள்ளிக்கும், மெய்சியைழுத்துப் புள்ளிக்கு ம் ஒரு வேறுபாட்டை உண் டொக்குகிறுர்.

2 ''நீட்டல் சுழித்தல் குறில் மெய்க்கு இருபுள்ளி'' என்பேது அது. அதைஞல் குறிலுக்கு வைக்கும் புள்ளியை நீட்டி யும் (-) மெய்ச்கு வைக்கும் புள்ளியைச் சுழித்தும் (0) அமைத்துக்கொண்டோர் என்பது விளேங்கும்.

எகர ஏகாரங்களுள் வேறுபாடு கொட்டு தற்கு வீரமா முனிவரே வழிவகுத்தார் என்பர் ஏகாரத்தில் உள்ள கீழ்க் கோட்டை உண்டாக்கியவர் அவரே என்பர். ³ "ஆனுல், அங்ஙனம் கோடிழுப்பது அம்முனிவர்க்கு மூற்பட்ட சாஸன வழக்காய் இருத்தலால் (T. A. S. vol I. P 202) அக்கூற்றுப் பொருந்தாதாம்" என மறுப்பார் அறிஞர் மு. இராகவை யங்கார்.

^{1.} அச்சுக்கமே. பக், 138,

^{2.} நூற்பா. 12.

^{3,} ஆராய்ச்9ித் தொகுதி, பக் 123,

'கெ' என்பது குறிலாகவும், 'கெ' என்பது நெடிலோக வும் கொள்ளப்பெற்றன அல்லலா. இவற்றையும் சீர்திருத் திரைர் வீரமாமுணிவர். அவர் திருத்தியபடி 'கெ' என்பது குறிலாகும். 'கே' என்பது நெடிலாகும். இவ்வாறே ஒகர உயிர் மெய்க்கும் ஓகார உயிர் மெய்க்கும் வேறுபாடு செய் தார். இவ்வகையால் அவர் செய்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தமிழறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றுப் போற்றப் படுவதாயிற்று.

'ஸ்' என்பது ஐகாரத்தின் அடையாளம். 'கை' என் புதில் தனித்து நிற்கிறது. ஆஞல் 'ணே. ஸ். ஃர். ஃஸ்' ஆகிய எழுத்துகளில் 'ஸ்' தனியே நிற்கவில்ஃ. இந்நான்கு எழுத்து களும் சுழிகளாக இருப்பதால் (ண, ல, எ. ன) இவற்றின் முன் அமைந்த இரட்டைச் சுழிகளும் வேறுபாடற இணந்து எழுதப் பெற்றுவிட்டன. பின்னே இரட்டைச் சுழி ஒற்றைச் சுழியாய் மேலே ஏறி நிமிர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆஞல் இதே அமைப்புடைய 'ஒ' 'வ' என் ப வை இம் மாற்றத்தைப் பெருமை எண்ணத்தக்கது. இப்பொழுது ஐகா ர உயிர் மெய்களுக்கெல்லாம் 'ஸ்' என்னும் பொது அடையாளம் ஒன் முக வே இருத்தல்வேண்டும் என்று தோன்றியுள்ள எழுத்துச்சீர்திருத்தம் ஏற்றுப் போற்றத்தக்கதே இம்முறை தட்டச்சு முதலியலற்றுக்கு மிக வாய்ப்பானதாம்.

பழங்காலத்தில் தமிழ் எழுத்து 1'கண்ணெழுத்து' எனப்பெற்றது. அவற்றை எழுதியவர் 2கண்ணெழுத்தாளர் எனப்பெற்றனர். இக்கண்ணெழுத்து, வடிவைத்தால் பெற்ற பெயர் ஆகும். இவ்வெழுத்தே பின்னுளில் வட்டெழுத்து எனப்பெற்றது அதுவும்பைடியால் பெற்றபெயரே வட்டெ ழுத்துக் கல்வெட்டுகள் தமிழகத்தில் மிகுதியாகக் காணப் பெறுகின்றன இவை இன்று நாம் வழங்கும் தமிழ் எழுத் தின் முன்னேடிகளாம். காலந்தோறும் மாற்ற முற்றே இன்றை வடிவை இவை எய்தியிருக்கின்றன.

¹ சிலப்பு 5 : 12; 26 : 36

^{2.} இலம்பு, 26:170,

'எழுத்தை வடிவம் மாருமல் போற்றவேண்டும்' என்னும் கருத்து பண்டு தொட்டே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்கான வி தி க போயும் வகுத்தே வந்திருக்கின்றனர். எனினும் காலவெள்ளம் புதிய மாற்றங்களே உண்டாக்கிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. எழுது பொருள்களும் இந்த மாற்றத்திற்கு வகையாகவே இருந்திருக்கின்றன.

ப் ''கொட்புகழி கோணுமல் கொண்டைபந்தி சாயாமல் அம்புபோல் கால்கள் அசையாமல் - தம்பி எழுதினுல் நன்மையுண் டு''

என்று இஃபை மாணவர்க்கு ஓதி வந்தா லும் எழுத்து வடிவ மாற்றங்குளத் தடுத்துவிட முடியவில்லே. 'அச் சு' வடிவம் பெற்ற பின்னரே எழுத்து ஒரு நெறிப்பட்டிருக்கிறது என் பேது தகும்.

ஏட்டுப் படிகளோப் படி த் தே ப் பொருள் காண்பது அரிது 'சிலப்பதிகாரமா? சிறப்பதிகாரமா?' என்னும் ஐயம் கூட எழும்பியது உண்டு. 'திருவின்யாடல் பயகரை மால்' என்பதொரு நூல் 'திருவின்யாடல் பயங்கர மால்' என அச்சூர்தி ஏறி உலாவும் வந்தது. மதுரைச் சொக்கநாதர் ஆடிய அறுபத்துநான்கு திருவின்யாடல்களேயும் கூறும் அந் நூலின் பாடல்தோறும். 'சொக்கே பேரதேசி பயகரனே'' என முடியும் 'பயத்தை அழிப்பவள்' என்னும் பொருளில் 'பயகரன்' என்றது.'பயங்கரமாக' மாறியது.

களவியைலில் கூறப்பெறும் ''அவர்களாற் பாடப்பட் டன வெத்துணேயோ பரிபாடலும்' என்பது ''வேத்துணே யோர் பரிபாடலும்' என்று பதிப்பிக்கப் பெற்றது. 'திருக் கைக் கோட்டி' என்பது 'திருக்கைக் கொட்டி' எனப் படிக்க வும், பதிக்கவும் பெற்றது. 'களவன்' 'கள்வன்'; 'நோதிறம்'-'தேர்திறம்'; 'சரகம்' - 'சாகம்' என்றெல்லாம் படிக்கவும், அச்சிடவும் பெற்றன.

^{1,} நல்லுரைக் கோவை. I. பக். 130.

"மிடியல வெங்கதா காயும் வெயம் வகலறை" -இதனேப் பிரித்தணர்தற்கு எத்தனே புலவரிடம் கொண்டு திர்தேன். எத்தனே வித்துவான்களுக்குக் கடிதம் எழுதிக் கை சலித்தேன். எனக்குவந்த மறுமொழிகளே வெளியிட்டுச் சொன்னுல் மிகவும் வெட்கக்கேடன்றறிக. அவை ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் மகத்துவத்தை நண்கு விளக் கின்" என்று 1 அறிஞர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளே குறிப் பிடுகிருர். அவர் பதிப்பிப்பதற்காக எவ்வளவு பாடுபட்டி ருக்கிருர்! இப்பாடுகள், எழுத்துகளேப் பிரித்து உணர்தற்கு உண்டாகிய மயக்கங்களால் நேர்ந்தவை அல்லவா! இவ் விடர்ப்பாடு, கல்வெட்டையும், செப்பேட்டையும் படித்த லிலும் நிகழக் கூடியதாகவே இருந்தது.

் தமிழ்ச் சா**சனங்க**ளேப் பதிப்பிக்கும்போது சிலே விஷ யங்களேக் கவனிக்கவேண்டும். மூலசாசனத்திலே சில சொற் களின் எெழத்**த**க்கள் ஒரேவிதமாக எழுதப்படாமல் இருப்**ப தைஞ**லே **சாசன**ப் பதிப்பாளர் சரியான சொல்ஃலையும் பிழை யான சொல்ஃபையும் விளக்கிக் கோட்டவேண்டியவராக இருக் கி**று**ர். உ**தா**ரணமாக எடுத்துக் காட்டுவோம்: ந்ர் எ**ன்** னு**ம் எழுத்துக்கள் ன். ற்**என்னும் **எ**ழுத்துக்களாக மாறு க**ின்றன நெட்டெழுத்**துக்களான ஏ. ஓ என்றும் எழுத்துக் **களே எ. ஒ என்றைம் குற்டுறெழுத்துக்களிலி நந்து பிரித்த**றிந்**து** கொள்ள முடியவில்லே. இகர உகர நெட்டெழுத்துக்க**ன்** மிக அருமையாகச் சாசனங்களில் உபயோகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மெய்யெழுத்துக்களின் மேல் இடவேண்டிய புள்ளிகள் இடப்படாமல் இருக்கின்றன மிக அருமையாக மட்டும் புள்ளிகள் இடப்பட்டுள்ளன. சில எழுத்துக்கள் உருவ அமைப்பு இன்ன எழுத்து என்று தெரிந்துகொள்ள முடியோ **த**படி எழுதப்பட்டுள்ளன. முக்கியமா**னது 'ா' என்** னும் எழு**த்து** இந்த எழுத்து ஆகாரத்தைக் குறிக்கும் காலாகவும், 'ர'கரமாகவும் 'ர்' என்னும் மெய்பெயுத்தாக வும் இப்போதைத் தமிழ் எழுத்தில் காணப்படுகின்றது.

தொல், பொருள், முகவுரை, பக், 8. இதனே 'விடியல் வெங்கதிர் காயும் வேயமல் அகலறை' எனக்கண்டு பொருள் கொள்க,

'கொ' என்னும் எழுத்தைச் சாசனத்தில் 'கொ' என்றுப், 'கோ' என்றும், 'கெர்' என்றும் 'கேர்' என்றும், 'கெர, கேர' என்றும் வாசிக்கலாம். பழைய தமிழ் எழுத்துக்கள் தமிழ ரைக் கூடச் சில சமயங்களில் மயக்குகின்றன என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் காட்டுவோம்:

இராசேந்திர சோழ தேவரின் சோசனம் ஒன்றில் 'கொளா' என்று எழுதப்பட்டிருந்ததை ஒருவர் 'கொள்ள' என்று எழுதிஞர். இதன் சரியான வாசகம் 'கேரளர்' என் பது. இராசேந்திர சோழ தேவரின் சிறப்புப் பெயர் 'கொபாகெசரிபடைமை' என்று சாசனத்தில் காணப்படுகிறது. 'கோபரகேசரி பன்ம' என்று எழுதவும் படிக்கவும் படவேண் டிய இது 'கோபாகேசரீ வர்ம' என்று எழுதவும் படிக்கவும் படுகிறது' என்று அறிஞர் திரு. மயிலே சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் கறும் குறிய்புகள் பதிப்பிப்பார்க்குள்ள இடர்ப் பாடுகீள நன்கு விளக்குவேனைவாம்.

எழுதி அழிக்க முடியாமையால் ஏற்படு**ம் பி**ழைகளேக் கலாநிதி ஆ. வேலுப் பிள்ளே அவர்கள் நென்கு விளக்குகின் றனர்.

2 ''அ ஆயிக்', ஆ அடுக்கு, இ இட்டு. நெ இல்லோல் என அமைவென கல்லில் அல்லது இசப் பில் படி எடுக்கப்பட்ட போது தவறுதலாக எழுதப்பட்டவற்றறை அழிக்க மூடியோ மையோல் விடப்பட்டனவாக இருத்தல்வேண்டும்.

3 ''இரண்டு உயிர் எழுத்துக்கள் உடம்படு மெய்யில் லாது எழுதப்படும்முறை சாசனங்களில் காணப்படுகின்றது திசை ஓர், இறைஇலி, உழி இலார் என்பன ஒரே சொல் லில் அமைந்து காணப்படும் உதாரணங்களாம் கரை இன், குறி இல், தளி உடைய, முடி ஓடு, நெற்றி இல் முதலியன, பெயர்ச் சொல்லுக்கும் வேற்றுமை உருபுக்கும் இடையில்

 ¹⁹ ஆம் நூற்றுண்டில் தமிழ் இலக்கியம் பக், 40 - 42; தென்னி ந்திய சா சனங்கள் முதற்றெகுதி முன்னுரை, Dr. Hullzser; மொழி பெயர்ப்பு.

^{2.} சாசனமும் தமிழும் பக். 58.

^{3. 1 .. ., 59.}

- உடம் படு மெய் அமையாமைக்கு உதாறணங்களாம். இத்தகைய சொற்கள் ஒலிக்கப்படும்போது உடப்படுமெய் அமைய வேண்டிய இடத்தில் விட்டி சை இருந்திருக்க வேண்டும்.
- ¹ ''பதிணஞ்ங் கழஞ்சு, **மூட்டால்மல்**, கொண்ட்டு -இவை எழு**தி அ**ழிக்கமு**டியாமையால் நே**ர்ந்**த பி**ழைகள்.
- ² ''நா**த** (நான்கு) பன்னிண்டு (பன்னிரண்டு) இடைவை விட்டு எழுதுதலால் நேரும் பிழைகள்.''

இங்குச் சுட்டப்பெற்ற தவறுகள் ஏடுகளிலும் ஏற் படக் கூடியனவேயா**ம்**. இவற்றையெல்லாம் உணரும்போது தான்,

''எழுதேரிது முன்னம் எழுதியபின் னத்தைப் பழுதறவா சிப்பரிது பெண்போ-முழுதுமதைக் கேற்பரிது நேற்பயணக் காண்பரிது கண்டக்கால் நிற்பரிது தானந் நிலே''

என்னும் ஒள**ைய**யார் போடுற்பொரு**ள் அரு**மை ந**ன்கு** புலப் **பெடும்**.

^{1.} சாசனமும் தமிழும் பக் 60.

^{2, ., .. 60.}

7. ஏடு போற்றிய பீடுடையாளர்

பழம் புலவர்கள் தாங்கள் படைத்த இலக்கண இலக் **கெயங்கள் முத**லியவற்றை ஏடுகளிலேயே எழுதினர்; ஏடுகளி லேயே படியெடுத்தனர். அவர்கள் வழி வழிபே வந்தவர் **களும் த**ாம் புதிதாக இயற்றியவற்றை ஏட்டில் எழுதி வைப் பதாடன் முன்'ணயோர் லவைத்த சு வ டி க ளோ யு ம் அவர்கள் வை**த்த 'அ**ருமணிக்குவை'யெனக் கருதிப் போற்றினர். அச் சுவடிப் பொருள்ளையெல்லாம் தம்மெனக்கருவூல**த்து நி**றைத்**து** ைவைத்திருந்து உற்றபோே தெல்லாம் அள்ளி வழங்கி உவகை யுற்றன**ர். தம்** புலமை நலத்தி**ற்கு வி**ருந்**தாகும்** ஏடு**கள்** த**ம**க்**கு நண்பைராயி**ஞர் குடும்பங்களில் இ**நக்குமாயின் அவற்** மைறப் படியெடுத்துவைத்தும் போற்றினர். தம் சுவடி களுக்கு மொற்றுச் சுவடியாகப் பெற்**றுக்கொண்**டு**ம் வ**ழங்கி னார். சுவடிப் பொருளே ஒதுதலும், உரை கோணு**த**லும் *தம்* வாழ்வின் திருப்பணிகளாகப் போற்றினர். இத்தகையை நன் மக்களின் வேழி புறையில் நயேன றீ யோ மக்களும் பிறந்**து** போயேமையொல். அருப்பொள் அென்னை ஏட்டுச்சுவடிகெளின் அருமை அறியாராய் இடத்துக்குக் கேடோக எண்ணி வறிதே ஒழித்தெருக்கின்றேனர். போற்றிக் காவாமையால் கறையோ னுக்கும் சிதைவுக்கும் விட்டுத் தொலேத்திருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஈடுபாடுடையை ஒன்றைத்தானே இனி தில் காத் **துப் போற்றுவர். இவ்வகை**யில் தமிழ் செய்த தேவப்பயனு**ல்** சில சில வழிமுறையினர் ஏடுகௌ நன்கனம் போற்றித் தாம் பெற்ற இன்பத்கதை உலகும் பெற உதவியுள்ளனர். அவர் களே ஏடு போற்றிய பீடுடையாளர் ஆவர்.

அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர்

பழந்தமிழ் ஏடுகளேப் பாதுகாத்துப் பதிப்பிப்பவர் களுக்கும் ஆராய்பவர்களுக்கும் வரையாது வழங்கும் வள்ள லெனத் திகழ்ந்தவர்களுள் தலேயாயவர் மி தி லே ப் பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் வழிமுறையினர் ஆவர்.

மிதி ஃபைபட்டி என்பது அண்மைக் காலத்தில் சிவ கங்கை தேறு நில மன்னரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த திருமெய்யத்திற்குச் சில கல் தொஃவில் உள்ளது அவ்வூர், அழகிய சிற்றம்பலக் கவிரோய ருக்கு முன்னேறான மல்லேச் சிற்றம்பலக் கவிராயருக்கு 1 வெங்களப்ப நாயக்கர் என்னும் குறுநில மன்னரால் வழங் கப் பெற்றது இதனே,

''**தானமாம் என்னவே ச**ந்திராதி**த் தி≀வரை** மானமாக் **காப்பவ**னே மன்னவஞம்-நீணிலத்தில் சிற்றம் பலந்தனக்குச் ²சிந்தைநகர் இவங்களேயன் உற்ற மடப்புறஞ்**ிச**ய் ஊர்''

எ**ன்று**ம்,

மழைக்**கள்ன தாரை**க் கடாயானேச்

சிந்தை பென் மென்னேரிகைம்மா

அழைக்குமுன் னேவந்த வெங்கள

பூவன்சிற் றம்பலம்பால்

கு கைழக்கள் னை வாறு பெறுக

மி திலே நல் லூரி நசெல்வம்

தழைக்கவெந் நாளும் மிதிலா

புரியெனத் தந்தனனே"

^{1.} இதனேக் கூறியவர் அழகிய நேற்றம் பலக் கவிராயர் வழிமுறை இராமநாதக் கவிராயர் என்பவர் இவ்வழியில் வந்து பழந் தொடர்பை நினோவூட்டிக் கொண்டிருப்பவர் இவரே. இவ்வூரை முற்றூட்டாகப் பெற்றது சாலி. 1570 (1648) என்பர், (செந்தமிழ் தொகுதி - 6)

^{2.} வெங்களப்ப நாயக்கர் ஊர் சிந்தை நகர். சிறு கூடல் பட்டி என வழங்கு சேறது.

என்றும் செப்புப் பட்டயம் பொறித்துத் தந்தார். யாகு போம் சிவிகையும் பரிசிலாக வழங்கிஞார். யாகு கட்டும் தறி யும் சிவிகையும் செடுக்காலம் போற்றப்பெற்றன. இன்றை தறி மட்டுமே உண்டு அக்தறியிலேயே மேலேகேண்ட பாடல் கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. வெங்களப்ப நாயக்கர் மேல் பாடிய தேறைவஞ்சிக்குப் பரிசு இவ்வூர் என்பர்.

மல்லுச்சிற்றம்பெலக்கவிராயாரின் ஊர், 'மல்லை' என்ப தாம். அது கடல் மேல் ஃ எனப்படும் மாமல்ஃ யைன்றை 'கொல்லிமல்ஃ' என்பேது அவ்வூர்சிதம்பரத்திற்கு அணித்தே இருப்பது அங்கே இன்றும் சிற்றம்பலக் கவிரோயரின் வழி யினர் உறைைகின்றனர்,

மல்லேச் சிற்றம்பலக் கவிராயரின் மக்கள் இரு வர். ஒருவர் குழந்தைக் கவிராயர்; சிவகங்கை அமைச்சர் முல்லே யூர்த் தாண்டவராய பிள்ளே மேல் மான்விடு தூது பாடிஞர். மற்றெருவர் பாண்டிக் கவிராயர். அவர்தம் மைந்தரே அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர். அவர்தம் மக்கள் மூ வர். அவர்கள், சிங்காரவேல் கவிராயர், சாமிநாதக் கவிராயர். கனகையா என்னும் மங்கைபாகக் கவிராயர் நத்தம் குறுநில மன்னர் வெள்கள் மங்கைபாகக்களிராயர் நத்தம் குறுநில மன்னர் சொக்கலிங்க நாயகர்மேல் வருக்கக் கோவை பாடி பூசாரிப்பட்டி என்னும் ஊரைப் பெற்றூர் கொடுங்குன்றப் புராண மும் இவர் இயற்றியதேயாம் மிதிலேப்பட்டிக் கனிராயருள் ஒருவர், தமக்கு இடையூறு செய்த ஒருவர்மேல் கழுதை விடு நூத் பாடியதும் உண்டு என்பர். அது வசை நூல்.

அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் இரகுநாக சேதுபதி யின் மேல் தளசிங்கமாகு பொடி ஞர் சேதுபதிகளாலும், வெங்களப்ப நாயக்கராலும் 22½ ஊர்களேப் பெற்றுச் சிறச் புடன் வாழ்ந்தனர்¹ என்பர். இவரும் இவர் வழியினரும் சேதுபதி புரீந்தருளிய நன்றி பாராட்டி நாளும் தாம் தாம் உணவைருந்தமுன்னே சேதுபதிக்கு ஒரு வாழ்த்துக் கவி பாடு வது வழிக்கம்" என்பேர்.

^{1.} சங்கத் தமிழும், பிற்காலத் தமிழும் பக் 169

² சேதுநாடும் தமிழும் பக் 24

மிதிஃப்பட்டிக் கவிரோயர் வழியினர் செவ் வூரி, காரைச்சூரான்பட்டி ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றும் வாழ்ந்தனர், அங்கும் தம் பழஞ்செல்வங்களேப் போற்றி வந்தனர்.

அவர்கள் வீடுகளில் இருந்த ஏடுகள் பல நூற்றுண்டு களாகச் சேர்த்துவைத்த பழமையானலை: சிறந்த புலமை யாளர்களால் எழுதப் பெற்றவையாதலால் செம்மையாக வும் திருத்தமாகவும் இருந்தன தமிழ் தந்த வளத்தால் வாழ்ந்துவரும் அவர்களிடம், பெருங்குணமூம் பொருந்தி யிருந்தது ஆதலால் தக்கார் எவரும் தமிழ்ச் சுவடி தேடி வரின் தடையின்றி உதவினர். புலவர்கள் புகழும் புகழுக்கு உரியவர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

"மி கப் பழகையானதும், பரிசோதனேக்கு இன்றி யகையாததாக இருந்ததும், மற்றைப் பிரதிகளில் குறைந் தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போகிய பாகங்களேயெல்லாம் ஒழுங்குபடச் செய்ததும் கோப்புச் சிதைந்து அழகு கெட்டு மாசு பொதிந்து கிடந்த செந்தமிழ்ச் செல்வியின் மணி மேகலேயை அவள் அணிந்துகொள்ளும் வண்ணம் செப்பம் செய்து கொடுத்ததும் மிதிலேப்பட்டிப் பிரதியே" என்று டாக்டர் சாமிநாதையர் அவர்கள் மிதிலேப்பட்டிப் பிரதி யைப் பற்றி மணிமேகலேயின் முகவுரையில் குறிபபிடுகின்ற னர். மேலும், "தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவோ புண்ணி ய ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன சிவ ஸ்தலங்களும், விஷ்ணுஸ்த லங்களும், சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களும் பல உள்ளன. அவற் றைப் போல் தமிழ்த் தெய்வம் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்த லங்களுள் ஒன்றுகவே மிதிலேப்பட்டியை நான் கருதியிருக் கிறேன்" என்று வியந்து பாராட்டுகின்றனர்.

குறுந்தொகையை முதற்கண் பதிப்பித்த பெருந் தகை, திருமாளிகை சௌரிப் பெருமாள் அரங்களுர். அவர் குறுந்தொகை ஏடு தேடிக்கொண்டு மிதிஃப்பட்டி

^{1,} நான் கண்டலும் கேட்டதும் பக் 48,

சென்*ருர். அ*ப்பொழுது கவிராயர் **குடு**ம்ப**த்தார்** நட**ந்து** கொண்ட பெருந்தகைமையை உரைக்கின்*ரு*ர்:

"பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் வீட்டில் சீரிய பிரதி இருக்கு மெனக் கருதி மிதிஃப்பட்டி, செவ்வூர் முதலிய இடங்களுக் குச் சென்று தேடினேன் தங்கள் பால் பிரதிகளே நாடி வரு வார் திறத்துத் தாம் வழக்கமாகச் செய்வதேபோல என் கோ மறைத்திடக்கூடிய அத்தீன ஏடுகள் எடுத்து என் முன்னேர்ப் போகட்டு விட்டுத் 'தாங்கள் விரும்பும் ஏடுகள் கிடைப்பின் எடுத்துக்கொள்க' என்று தம் தொழில்மேற் செல்வாராயி ஞேர்."

அழைகிய சிற்றம்பலக் கவிரோயர் ஏடு கெளுள் மணி மேகைஃ மூலம் ஏடு 1; புறநானூறு மூலமும் உரையும் ஏடு 🐉 சிலப்பதிகார மூலம் ஏடு 1; சிந்தாமணி நச் உரை ஏடு 2; மூவருலா ஏடு 1; திருவினாயாடல் பெயகர மோல் ஏடு 1 ஆகி யனவும் வேறுசில ஏடுகளும் டாக்டர் சாமிநா**தை**யர் **அவ**ர் களுக்குக் கிடைத்தன. அவர்கள் வழெங்கிய ஏடு களுள் ஒன்றில் 'முச்சங்க வரைலாறு' பற்றிக் க**ுறும்** 2**அகவல் ஒன்று** கி**டைத்தது**. திருவிவோயாடல் பயங்கைரமா*வ* என்பை<u>த</u>ு 'பெய கர மா*வ*ேயே' என்று தெளிவாக்கியது அவர்கள் **உ**ழங்கிய ஏடே: மணிமேகலேயின் கோதைகள் பாட்டென்றே அவர்கள் ஏட்டில் குறிக்கப் பெற்றிருந்தன. ''மணிமேகலே ஆறைம் பாட்டு" என்பதன் பொருத்தத்தை அச்சுவடி விளக்கிற்று புறநானூற்றில் பனழயவுரை 266 ஆம் பாடல்வரை கிடைத் துள்ளது அவ்வுரை ³முழுமையொகக் கிடைத்தது அவர்கள் வழங்கிய சுவடியாலேயாம். இக்கொடைகளெல்லாம் அழ கிய சிற்றம்பலக் கவிரையரையும், அவர் வழிமுறையினரை யு**ம்** சேர்ந்தனவேயாம்.

^{1.} குறுந்தொகை. முகவுரை,

^{2,} இலம்படு காரப் பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது.

மற்றைப் பிரதிகளில் 261 ஆம் பாடல், 260 ஆம் பாடல் வரையுமே உரை கிடைத்தன.

உ. அம்பலவாண கவிராயர்

இப்பெரும் புலவர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். திருநெல்வேலி மேஃவீ தியில் வாழ்ந்தவர். அவர் வழிமுறையைச் சேர்ந்த பெருமக்கள் கவிராச நெல்ஃயைப்ப பின்ளே. கவிராச ஈசுவரமூர்த்திய் பின்ளே என்பவர்கள். இவர்கள் வீட்டில் ஏடுகள் வைக்கப்பெற்றிருந்த செவ்விய முறையைத் தொடக்கத்திலேயே கண்டிருக்கிரும். ஏடுகளேப் போற்றிய இப்பெருமக்கள் ஏடுதேடி வருவார்க்கும் அவற்றை இனி துவந்தளித்து இசை பெற்றனர்; பாடி வருவார்க்குப் பரிசில் வழங்கியுதவும் புரவலர்களாகவும் திகழ்ந்தனர்.

அம்பலவாண கவிராயா பிறந்த மண்ணுக்கும் பேசும் மொழிக்கும் பெருமைமே தந்த பெருமைகளுர் ஆவர். அவரிடம் பயின்று பெருமையுற்ற பெருமைக்கள் பலர். அவருள திருப் பாற் கடனு தன் கவிராயரும், திருவம்பலத்தின்னமும் பிள்ளேயும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், அம்பலவாண கவிராயர் ஏடுகள் தமிழுலகுக்குப் பயன்பட்டாற் போலவே, அவர்தம் மாணவச் செல்வங்களாகிய இவர்கள் போறறிய ஏடுகளும் பயன்பட்டுள்ளன. அப்பெருமையும் அம்பலவாணரைச் சேரும் என்பைதில் ஐயமில்லே.

அச்சத் தேடைச் சட்டம் 1835ஆம் ஆண்டு வரை இருந்ததையும், ஆயினும் 1812ஆம் ஆண்டிலேயே திருக்குறைரும் நாலடியாரும் வெளி வந்த தை தயும் முன்னர்க்கண்டுள்ளோம். மூலம் மட்டுமே உள்ள பதிப்புகள் அலை; இரண்டு நூல்களின் மூலமும் தனித்தனி நூலாசச் செய்து இணேக்கப் பெற்றவை அவற்றைச் செவ்வவைப்படுத்திய வரும், தக்க புலவர்களுடன் ஆராய்ந்தவரும் அம்பலவாண கவிரோயர் ஆவர். அதற்கு முசவுரையும் எழுதியுள்ளார். முதற்கண் அச்சுச்சட்டத்தையும் பொருட்டாக எண்ணுமல் துணிந்து பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர் அம்பலவாண கவிராயர், ஆதலால் இவர்தம் தமிழ்மொழிப் பற்றும், தொண்டு நாயர், ஆதலால் இவர்தம் தமிழ்மொழிப் பற்றும், தொண்டுள்ளமும் துணிவும் விளங்கும், தமிழ் நூல்களில் முதற்கண் அச் குர் தி ஏறியது திருக்குறையே என்பதும், அதனைப்

பதிப்பித்தவர் அம்பலவாணரே என்பேதும் அவரைை மிகப் பெரிய நிஃ்லக்கு ஏற்றிச் செல்கின்றன!

புறநானூறு நானூறு பொடல்களும் ஒருங்கோகிடைத்த சேவடிகள் நாடுடெல்லாம் கூட்டியும் நான்கேயோம். அவைற்றுள் ஒன்று அம்பலவாண கவிராயர் சுவடி, மற்றும் சிந்தாமணி குறுந்தொகை, கலித்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய சுவடி களும் ஆங்குக் கிடைத்தன. ஐயரவரிகள் பதிப்புக்கும், 'சைவசித்தாந்த சமாஐப்' பதிப்புக்கும் துணேயாயின.

அம்பலவாண கவிராயர் ஏடுகளுள் வேறு எங்கும் கிடையாத ஒன்று, 'கொங்குவேள் மாக்கதை' என்னும் பெருங்கதை, அதற்குரிய மற்ருருபடி திருநெல்வேலி வண் ணரப்பேட்டையிலுள்ள திருப்பாற் கடனுத கவிராயர் படி யாகும் முன்னை தைப் பார்த்துப் படி எடுத்தமையால் முதிர்ந்த படியின் சிதைவை ஈடு செய்தற்குத் துண்யாக அஃது இருந்தது. முதலும் ஈறும் இல்லோத பெருங்கதை, முழுவதும் இல்லாது போகாவண்ணம் காத்துக்கள்ளித்தமி முக்கு உதவியவர்கள் அம்பலவாண கவிராயர் வழியினரும். அவர்தம் அறிவறிந்த மாணவர் திருப்பாற் கடனு த கவிராயர் வழியினரும் ஆவர். நன்மக்கள் தேடிக்காக்கும் போருள் நாட்டுப் பொருளாக விளங்கும் என்பதற்கு இவ் வேட்டினும் சான்று வேண்டுவதில்லே.

அம்பலவாண கவிராயர் படிகளில், சிந்தாமணி நச்சி ஞார்க்கினியர் உரையுடன் கிடைத்தது: அன்றியும் 'சிந்தா மணித் தெரிவு' என்னும் நூலும் கிடைத்தது அது சிந்தா மணியில் இருந்து சுவைமிக்க பாடல்களாகத் திரட்டி வைக் கப்பட்ட திரட்டு நூலாகும். இந்நூலால் ஓர் அரிய கலேச் சொல் தமிழுலகுக்குக் கிடைத்துள்ளது. தேர்ந்து தேர்ந்து பொருட்கடை செழு மத் தொகுக்கப் பெற்ற நூலேத் செரிவு' என்பது எவ்வளவு பொருத்தமானது திரட்டு என் பதினும் 'தெரிவு' என்பது பொருள் பொதிந்த சொல் என்பது எளிதில் விளங்கும். இவ்வகையோல் பெரும் புலவரோகத் தேசழ்ந்த அம்பல வாண கவிராயர் சிறந்த மாணவர்களே உருவோக்கியவர் என்பதும், சீரிய வழிமுறையால் சிறந்தோங்கியவர் என்ப தும், முதற் பதிப்புப் பேராசிரியர் என்பதும், கலேச் சொல் லாக்கம் செய்தலில் தேரிந்தவர் என்பதும், பெருங்கதை அவராலேயே நாடுபெற்றது என்பதும் விளக்கமாம்.

கவிராச நெல்லேயப்ப பிள்ளே செய்த செயற்கரும் உ.தவியை நினேந்து உருகிய உ. வே. சாமிநாதையர்,

> ''சங்கத் தேமிழைத் தளர்வின்றி யோன்பெறவே அங்கங் குடன்வந் தளித்திட்டான் - பொங்குபுகழ் இன்போடும் ஈசனடி பெண்ணுதெல்ஃ யேப்பீணப்போல்

அன்போ டுதவிசெய்வார் ஆர்?"

என்றை பொடிப் போற்றிஞர்.

ங, திருவம்பலத் தின்னமுதம் பிள்ளே

திரு நெல்வேலியினராகிய இவர் அம்பலவாண கவி ராயர் மாணவர்களுள் ஒருவர். பிற்காலத்தில் மயிலாப் பூரில் வாழ்ந்து வந்தார். தமிழ் நூல்களில் அழுத்தமான தேர்ச்சியும், பாடம் பயிற்றும் திறமும் இவருக்கு மிகுதியும் உண்டு. ஏட்டுச் சுவடிகள் பலவற்றை எழுதியும் தொகுத் தும் வைத்திருந்தார்.

திரிசிரபுரம் பெரும் பேரோசிரியார் மீஞட்சி சுந்தரம் பிள்ளே இவரிடம் சில நூல்களேப் பாடங் கேட்டுள்ளார். மயிலாப்பூர் பகுதியிலும், நெல்லேப் பகுதியிலும் அவர் புகழ் நன்கு பரவியிருந்தது. இவருக்கு மக்கட்பே று வாய்க்க வில்லே, அதஞல் இவர் வைத்திருந்த ஏடுகள் அண்ணேசாமி உபாத்தியாயர் என்பவரால் போற்றிக்காக்கப்பெற்றன. இவர்தம் ஏடுகளாக மணிமேகலே, பத்துப் பாட்டு, சிந்தா மணி ஆகியவை தமிழுலகுக்குக் கிடைத்துள்ளன, திருழுருகாற்றுப்படை உரையொன்றும் படைத்தது.

இனிப் பதி ெனெண்கீழ்க்கணைக்கு நூல் வேரி சையுள் சேரீந்தது 'இன்னிஃபோ? கைந்நிஃபைர?' என்னும் ஐயுற்ற கருத்து தமிழ் உலகில் உலாவியேது. இன்னிஃபெ என்பாரும், கைந்நிஃ பை என்பாரும் இருந்தனர். இரு நிறத்தும் சொற் போரும், சொல்லெதிர்ப் போரும் பெருக நடந்தண. இன் றும் கூட அப்போர்க்கு முடிவு ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூற முடியவில்கு. ஆளுல் திருவம்பலத் தின்னமுதம் பிள்ளோயின் ஏட்டுச் சுவடி அதனத் தீர்த்து வைக்கின்றது.

இன்னைமுதம் பிள்கீளையின் ஏட்டுத் தொகுதிகளுள் ஒன்று பதினெண்கீழ்க்கணக்குத் தொகுதியாகும். அது பதி இனட்டு நூல்களேயுமே ஒருங்குகொண்ட சுவடி நாலடி முத லாக அமைந்த அச்சுவடித் தொகுதியில் கைகந்நில்யே உள் ளது. அத்தொகை நூல் ஐயரவர்கள் பெற்றுச் சென்றனர். அன் ணே சா மி உபாத்தியாயர் வீட்டில் கிடைத்தது அத் தொகுதி.

கைந்நி**ஸ்**ச் சுவடியென வே செறங்கு**ப்** கிடைக்க**வில்லே.** பாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த திரு. இ. வை அனந்தராமையர். ஐயரவர்களின் பதிப்பு முயற் சிக்கு நற்றுணயாக இருந்தார். அவர்கள் உத வி யா லே 1925- ஆம் ஆண் டில் கலித்தொகையை வெளியிட்டார். அவர்க்கு இக்கைந்நில்லப்படி கிடைத்தது. இதள்யும் ஆய்ந்து 1931-இல் அச்சிட்டார். அச்சிடும்போது அறிஞர் இரா. இராகவையங்கார் படி ஒன்று ஒப்பு நோக்கு தற்குக் கிடைத் தகைக் குறிப்பிடுகிறுர். இவ்வகையால் திருவம்பலத் தின்ன முதஞர் திருக்கை வளத்தால் கைந்நில் தமிழுலகில் நிலே பெற்றது குறிப் இடித்தக்கது

189**3-ஆம் ஆண்**டில் ஆசாரக்கோ**லை வெ**ளிவந்த**து** ் அதை ீன ப் பதிப்பித்தவர் செல்வைக் கேசேவராய முதலியார். அதன் பதிப்புரையில், ''கைநெநில்லையைக் கையில் நில்பைறைக் காணும் துணேயும் உறுதி கூறல் ஆகாது'' என்றுர் அதனக் கையில் நில்பெறச் செய்த ஏடு இன்னமுதஞர் ஏடு எணின் எத்துணே பாராட்டினும் ததும் அன்று!

ச. திருப்பாற்கடதைன்கவிராயர்

இவர் திருநெல்வேலி வண்ணர்பேட்டையைச் சார்ந் தவர். அம்பலவாண கவிராயர் மாணவர்களுள் ஒரு வர்: பெரும்புவவர்; ஏடுகள் பலவற்றைத் தொகுத்து வைத்தவர். முத்துவீரியத்திற்கு உரை செய்தவர்.

திருப்பாற் கடஞ்தன் கவிராயர் பே ரர் திருப்பாற் கடஞ்தன் கவிராயர். பொருட்செல்வமும் அருட்செல்வமும் பொருந்தியவர். 'செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து' பார்த் திருப்பார்போல ஏடுதேடி வருவார்க்கு உதவும் வள்ளன்மை யாளர். அவர் வீட்டில் ஏறத்தாழ 500 சுவடிகள் இருந்தன. பெரும்பாலும் கவிராயர் கையால் எழுதியவையே, அவற் றுள் அருமையான சில ஏடுகள் பழந்தமிழ்ச் செல்வங்களாக நாட்டுக்குப் பயன்பட்டுள்ளன.

அக்காலத்தில் திரு நெல்வேலியில் உதவி நீதிபதியாகக் கனகசபை முதலியார் என்பவர் இருந்தார். அவர். தம் அன் புக்குரிய ¹பதிப்பாளர்களுக்கு ஏடுதேடித் தந்து தவும் பெரும் குணத்தினராக விளங்கினுர். அவருக்குக் கவிரோயர் எட்டுத் தொகை. பத்துப்பாட்டு பதி வெணைக்கும் கணக்கு என்னும் மூன்று தொகுதி ஏடு உளயும் தந்தார். ஏறத்தாழ சங்க இலக்கியம் முழுமையும் திருப்பாற் கடதைன் கவிராயர் இல்லத்தில் இருந்தமை இதனுல்புலப்படும். பின்னோர்டாக்டர்

திரு சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளே அவர்கள் பதிப்புக்கும் ஆய்விற்கும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டன.

ஐயரவர்கள் ஏடுதேடிச் சென்றுர். பத்துப்பாட்டு முழுமை யும் அமைந்த சுவடி கிடைத்தது. அச்சுவடியின் இறு கியில் "ஸ்ரீ வைகு ண்டத் தில் இருக்கு ம் கேவிராயரிடத்தே தொல்காப்பிய ஏட்டைக் கொடுத்துக் கொல்லமாண்டு... வாங்கிவந்தேன்" என்னும் குறிப்பு இருந்தது. அவ் வேடு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப் பெற்றது என்றும் ஏடு எழுதிய காலம் அதற்கு முன்னர் 200 ஆண்டுகள் இருக்கக் கூடும் என்றும் ஐயர் எண்ணிஞர். மேலும் சிந்தாமணியும், கொங்குவேள்மாக் கதையும், வேறு சில சிறு நூல் களும் கிடைத்தன. 'பத்துப் பாட்டு முழுவதும் உள்ள பி ர தி கிடைத்ததில் என் மனம் மிக்க இன்பமடைந்தது" என்று ஐயர் குறிப்பிடுமாறு கவிராயர் ஏடு நன்மை பயந்தது.

அம்பலவாண கவிராயர் வழியினராபை கவி ராச நெல்லேயைப்பபிள்ள வழங்கிய கொங்குவேள்மாக்கதையைப் பார்த்துப் படியெடுக்கப் பெற்றது, திருப்பாற் கடளுதன் கவிராயர் வீட்டில் இருந்த சுவடி அதில் உள்ள அளவே இதி லும் இருந்தது. எனினும் பழமையான அச்சுவடியில் இருந்த திதைவுகளே ஒழுங்கு செய்துகொள்வதற்கு மிகப் பயன்பட் டது. அன்றியும், பழஞ்சுவடி செப்பமாக இருந்த நாளி லேயே இச்சுவடி படியெடுக்கப் பெற்றது என்பதை அறிந்து கொள்ளுமாறும் இருந்தது.

கணகசடை முதலியார் வாங்கிச் சென்ற சு வ டி கள். இராவ்பகதூர்சி லை. தாமோதரம் பிள்ளேயிடம் இருந்தன. அவற்றுள் புறநானூறு உரையுடன் கூடிய சுவடி டாக்டர் ஐயர் பதிப்புக்குத் துணேயாயிற்று அச்சுவடியில் முதல் 260 பாடல்களுக்கு உரையிருந்தது. செ வ் வி ய சு வ டி. பிழை மலிந்த நூற்றுக்கணக்கான சுவடிகளினும் பிழையில்லாத ஒரு சுவடி எவ்வளவோ உயர்ந்தது அல்லவா! பெரும்புலவர் கள் வைத்திருந்த சு வ டி கள் திருத்தமான படிகளாகவே அமைந்திருந்தன என்பதற்குத் திருப்பாற் கடனுதன் கவி ராயர் சுவடிகள் சான்றுயின்.

ஒ. அண்ணசாமி உபாத்தியாயர்

திருவம்பலத் தின்னேமுதனுர் திருமயில்யில் வாழ்ந்த காலத்தில், அங்கே ஆசிரியப் பணி நடாத்தி வந்த பெருமக ஞார் இவர் அமுதனுரிடம் அணுக்கராக இருந்து அருந்தமிழ் நூல்கள் பல கற்றிருக்கக்கூடும். அன்றியும் அவரை அறிவுத் தந்தையாகக் கொண்டு வாழ்ந்திருத்தலும், போற்றியிருத் தலும் கூடுவதே. ஏனெனில் அமுதனுர்க்கு மக்கட் பேறு வாய்க்கப்பெறவில்லே ஆகலின்.

அமுத**ஞி அன்**பில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர் அண்ணைசாமி. அன் கு த் தமிழ் கற்பதில் ஊன்றிஞிர். அவர் செய்த தொண்டு, பள்ளியில் பாடம் கற்பிக்கும் அளவில் நின்றுவிட வில்க் அக்கால ஆசிரியர்களுள் பெரும்பாலோர் அவ்வாறு நின்றுரும் அல்லர் அம்முறைப்படியே இலக்கிய இலக்கணங் களேக்கற்றலும், கற்பித்தலும் கடணுகக்கொண்டார், இவற் றினும் மேலாகப் பழஞ்சுவடிகளேப் பேணிக் காத்தலேயும். படியெடுத்துப் போற்று தலேயும் பிறவிப் பெருங்கடமையாக ஏற்றுர். அவ்வகையோல் அவர் ஏற்றம் பெற்றதுடன், தமிழ் மொழியின் ஏற்றத்திற்கு ஒரு அரிய ஏந்தாகவும் வாய்த்தார்.

திருமயிலேயில் அம்மை ஆண்டியப்பக் கிராமணி என் பார் ஒருவர் அவர்தம் மக்களுள் அண் ணு சா மி ஒருவர். அவர்தம் வழியினர் 'மந்தைவெளி'யில் வாழ்கின்றனர் அவர் கள், ''பழம் பொருளப் போற்றுவார் கையில் இருத்தலே பொருந்தும்; வீணே காத்தல் வேண்டா'' என்னும் குறிப் பினர். ஆகலின் அண்ணுசாமி ஆசிரியர் காலமானதேற்குப் பின்னர் ஏடு தேடிவந்த ஐயரவர்களிடம் வழங்கி 'ஈத்துவக் கும் இன்பம்' எய்தினர், இவ்வகையால் தொல், சொல் இளம்பூரணம், தொல். சொல். நச்சிறைர்க்கினியம், தொல் பொருள் நச், பேராசிரியம், பொருநராற்றுப் படை, சிறு பாணுற்றுப் படை, கலித்தொகை, சிலப்பதிகார மூலம், சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரை. மணிமே கலே ஆகியன கிடைத்தன. அண்ணுசாமி உபாத்தியாயர் ஏடு படி எடுத்த **கே** நோன்பாகக் கொண்டவர் என்பதை அவர்தம் ஏட்டுப்படியி லுள்ள குறிப்புகளால் உணரமுடிகின்றது.

தொல். சொல் இளம்பூரணத்தேலும், கிலம்பிலும், மணிமேகஃயிலும், "திருமயில் அம்மை ஆண்டியப்பக்கிரா மணி குமாரரில் அண்ணுசுவா்மி உபாத்தியாயர் எழுதியது" என்று எழுதியுள்ளார்.

பொருநராற்றுப் படை, சிறுபாணுற்றுப்படை, கலித் தொகைகை, சிலப்பதிகாரம் முதேலியவற்றில் ''இஃது அண்ணை சாமி உபாத்தி எழுதியது'' என்று எழுதியுள்ளார்.

தொல். பொருள் செய்யுளியல் பேரோசிரியர் உரையில், 'கேலியுகாதி 4981 பிரபவவொதி 12 பிரமா தி ெஞிமாசிமீ 6 உதிருமயில் ஆண்டியப்ப கிராமணி குமோரன் அண்ணுசாமி உபாத்தியாரால் எழுதி நிறைவேறினது'' என எழுதி நிறைவேறினது'' என எழுதி நிறைவேறிய காலத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆதிரியர் அண்ணுசாமி போன்றவராக ஆங்காங் கிருந்த ஆசிரியர்கள் உரிமையன்பும் உண்மை யுழைப்பும் உடையவர்களாய்ப் பணி செய்திருப்பாராயின், தமிழன்னே யின் அணிகலங்கள் போன்ற அரிய நூல்கள் பல அழியாமல் காக்கப் பெற்றிருக்கும் என்னும் உணர்வு, நமக்குண்டாதல் ஒதுதேலே.

_{ன.} த்ருமயில் சண்முகம் பிள்ஊ

சென்னோப் புரசவாக்கத்தில் இருந்த அட்டாவதானி சபாபதி முதலியார் மாணவர் பலர். அவர்களுள் திருமயில் செண்முகம் பிள்ளா ஒருவர். சபாபதி முதலியார் மனப்பாடத் திறனே அவரை அட்டாவதானி ஆக்கிவைத்தது அப்புலமைம அவர் தம் மாணவர் சண்முகம் பிள்ளேக்கும் அமைந்து **இடந்தது. இவ**ரிட**ம் ப**யின்று சிறந்தோர்களுள் பேரா சிரியர் கா. நமசிவாய முதலியார் குறிப்**பிட**த்தக்க ஒருவர் ஆவர்.

சண்டுகம் பிள்ள தெருமுல்லேவாயிற் புராணம், வட தெருமுல்லேப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, சென்னே விநாயகர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி. திருப்போரூர் ஆண்டேவன் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, சந்தானகுரவர் நான்மணிமாலே, திருமயிலேக் கலைம்பகம் முதலாய பல நூல்களே இயற்றிஞர்.

கந்தரனுபூதியுரை, கம்பராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் உரை, திருக்கைலாய ஞானவுலா வுரை, பொன் வண்ணத் தந்தாதியுரை, திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை யுரை முதலியன எழுதிஞர்.

ஐம்பெருங்கா வியங்களுள் ஒன்று கிய மணி மேக ஃ மூலத்தை முதற்கண் வெளியிட்ட பெருமை திருமயிஃ சண் முகம் பிள்ள கையையே சாரும். அந்நூல் 1894 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பெற்றது. 'அதன் முகப்பில், ''புரசை அட்டாவ தானம் சபாபதி முதலியார் மாணவர் திருமயிஃ சண்முகம் பிள்ள போர்வையிட்டு, கயப்பாக்கம் இரத்தின செட்டியாரி கு மா ரர் மூருகேசே செட்டியாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. விஜேய்ளு தேனூர்ரவி'' என்னும் துறிப்புகள் உள்ளன.

பாவலராகவும், போதேக ஆசிரியராகவும், உரையாசி ரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கிய சண்முகஞர் ஏடு தொகுப்பாளராகவும் விளங்கிஞர் இ வரால் மணி மேகலே, புறநானூறு பதிற்றுப் பத்து, ஐங்குறோநூறு. குறுந் தொகை, தொல்காப்பியம் ஆகிய சவடிகள் கிடைத் தேள்ளை.

மயி**ஃலயார், மதுரைத் த**மிழ்ச் சங்கத்துடன் மிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். விழாக்கள் தோறும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிஞர் சங்கப் புலவருள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளேக்கும் இவர்க்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இவர் தம் புற நானூற்றுச் சு வை டி பேரா சிரியர் சந்தரம் பிள்ளே வழியாகவே உ வே. சாமிநாதையருக்குக் கிடைத்தது. இவர் தம் ஐந்திணே ஐம் பது ஏட்டுச் சுவடியும், செல்வக் கேசவராய முதலியார் ஏட் டுச் சுவடியுமே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வழியாக ஐந்தி ஊன ஐம்பது பழைய உரையுடன் வெளிவருதற்கு வாய்ப்பளித் தன. தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதல் வெளியிடு இந்நூலேயாம். தொல். நச். உரை' - சங்கப் பதிப்புக்கும் இவர் சுவடி பயன் பட்டது.

"மயிலே சண் முகம் பின்ன, 'தொல்கோப்பியம் சண் முகம் பிள்னு' என்று போற்றப்பட்ட ஒரு பெருந் தமிழ்ப் புலவர்" என்றும். "கதிரைவேற் பிள்ளோயின் கெழுதலைகை நண் பருள் சண்ழுகம் பிள்ளோயும் ஒருவர்" என்றும். "கம்பராமா யணம் அயோத்தியா காண்டத்துக்கு ஒரு நல் லு ரை அவ ரால் காணப்பட்டது. அவர் யாத்த நூல்களில் சிறந்தது திருமுல்லேவோயில் புராணம்" என்றும் இரு. வி கே. குறிப் பிடுகிறுர்.

எ. தே. இலட்சுமண கவிராயர்

இவர் திருக்குருகூர் எனப்பெறும் ஆழ்வார் திருநகரியைச் சேர்ந்தவர். வாழையடி வாழையாகுப் பெரும்புலவர் வழியில் வந்தவர். மாறனலங்கார உரையாகிரியர் ²தென் திருப்போரை காரி இரத்தின கவி ராயர், புலவராற்றுப் படை இயற்றிய சிறிய இரத்தின கவிராயர், தீராதவினே தீர்த்த திருமேனிக் சவிராயர் என்பவர்கள் வழியில் வந்த வர்.

^{1.} வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், பக், 179,

² ஆழ்வார் இருநகரிக்குக் கிழக்கே மூன்றுகல் தொலேவில் உள்ளதொரு பழமையான ஊர் ''877 ஆம் ் ் நூ) மார்கழி மீ சதுர்த்து இயும் புதன்கிழமையும் உரோகிணியும் பெற்ற சுபதினத்திலே இரத்தின கவிராயர் வெண்பாமாலேயுரை எழுதி முற்றும்'' என்னும் குறிப்பு புறப்பொருள் வெண்பாமாஃச் சுவடியில் உள்ளது.

இவர் தம் முன்னேர் கோயிலில் 'வாகனமால்' பாடு தற்காகச் சிறந்த 'மானியங்கள்' பெற்றிருந்தனர். அவற்றை வழி வழியே ஆட்சியுரிமை யுடையவர்களாய் வளமுற வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இலட்சுமண கவிராயர் புலமையால் சிறந்ததுடன் ஏடு வழங்கும் வேன்மையாலும் சிறந்து விளங்கிஞர். ஆயிரக் கணக்கான ஏடுகளே அருமையாகப் போற்றி வைத்திருந் தார். இவர்தம் ஏடுகள் சி.வை. தாமேரதரம் பிள்ளே, உ.வே. சாமிநாதையர், உ.வே. இரா. இராகவையங்கார் முதலியவர்களுக்கு வரையாது வழங்கப் பெற்றுள்ளன.

ப**த்துப்பாட்டு,** புதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், ஐங் **கு** று நூறு, சிலப்ப**திகாரம் அடியா**ச்ச்கு நெல்லொ ருரை, புறப் பொருள் செண்போமா*ஸ்* முதலிய சுவடிகள் ஐயருக்குக் இடைத்தனை.

இவற்றுள் பரிபாடல் செவடிகள் இரண்டு பதிப்புக்குக் கிடைத்த மொத்தப் படிகளே மூன்றுதாம். அன்றியும் பரி பாடல் 2 முதல் 22 பாடல்முடிய உரையுடன் இருந்த படி கள் இவை, இவ்வளவே பரிபாடலில் நம் கைக்குக் கிடைத் தோள்ள அளவு எனின், அதன் முழுப் பெருமையும் இலக்கு மணக் கேவிராயரைச் சேர்த்ததேயோம்.

ஐங்குறு நாறு பதிப்புக்குக் கிடைத்த சுவடிகள் நான் கேயாம். அவற்றுள் மற்றைச் சுவக்கள் மூன்றும் மூலமூம் கருத்துரையும் மட்டுமே உள்ளவை இலக்குமண கவிராயர் வழங்கிய சுவடியே மூலமும் கருத்துரையும் பழையவுரையும் உடையது. ஆதலால் ஐங்குறு நூற்றின் பழையவுரையைப் பரிந்தளித்துப் பைந்தமிழுக்குத் தொண்டு செய்தவர் இக் களிராயரே.

இவர்தம் புறப்பொருள் வெண்பொமாஃச் சுவடியில் "அடிய ஆம் ஞிற ஆவணி மீ கக-ம் உ வெண்பாமாஃ எழுதி மூடிந்தது" என்றும் குறிப்பும், சிலப்பதிகாரச் சு வ டி யில் ''கல்க⊾ ளு ஆடி மீ கச உ எழு**தியது'' என்**னும் **குறி**ப்பு**ம்** உள்ள**ன**.

இக்கவிராயர் குடும்பத்தின் ஏடுகளே, திருக்கோவையார் உரையாசிரியர் நச்சிஞர்க்கினியர் அல்லர் பேராதிரியரே என்றும், தாமோதரஞர் வெளியிட்ட தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் முதலாய பின்ஞன்கியல் உரை நச்சிஞர் கினியர் உரையே என்றும், பரிகினியர் உரையே என்றும், பரிபாடல் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் என்றும் அறிந்துக்கொள்ளச் செய்தன.

இன் இெரு சிறப்பையும் குறிப்பிட வேண்டும். இக்கவி ஞார் பெருமான் வீட்டில் மூடாயிரம் சுவடிகளுக்கு மேல் இருந்தன. அவை என் வென்ன சுவடிகள் என்பதற்கு அடங் கல் செய்து தேனியே ஒரு சுவடியில் எழுதி வைத்திருந்தனர். நூ வகக் கஃடையே தோன்றுத நாளிலேயே அவர்கள் கண் டிருந்த நுண்கஃ இஃதன்றே!

இலக்குமண கவிராயர் பண்டால் சிறந்தவர்; தொண் டால் உயர்ந்தவர் அவர் இல்லத்திலே பித்தராக விளங்கி ஞோர் டோக்டர் ஐயார்! ''நி லீர ஒளி நண்றுக வீசியது. அப் பொழுது லக்ஷ்மண கவிராயர் எதையோ தம் மேலாடை யால் மறைத்துக்கொண்டு மிகவும் வேகமாக எங்களே நோக்கி வந்தார், திருக்கோயில் பிரசாதங்களேப் பெ**ற்**று அவற்றை மறைத்துக்கொண்டு வரு கிறுர் என்று நான் நிணத்தேன். வந்தவர், 'இந்தப் புஸ்தகத்தைப் பாருங்கள் இந்த ஒன்று தான் என் மாமணிடம் இருக்கிறது; பார்த்து விட்டுத் திருப்பி அனுப்பிவிடுவதாகச் சொல்லி வாங்கி வந் தேன்." என்று கூறி மேல் வஸ்திரத்தால் மூடியிருந்த சுவ டியை எடுத்தார்- அவர் என்னிடம் கொடுப்பதற்கு முன்பே ஆத்திரத்தால் நான் அதனப் பிடுங்கினன் மேலே கட்டி யிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்து அந்த நிலாவின் ஒளியிலேயே புரித்தேன். சட்டென்றை முல்லுப்பாட்டு என்றை பெயர் என் கண்ணிற்பட்டது. நிலவில் மலர்ந்த அம் முல்ஃபிைஞல் என் உள்ளம் மலர்ந்தது. எனக்கு உண்டொன சந்தோஷததிற்கு எல்ஃபில்கு. மிகவும் விரைவாக முதலில் இருந்து திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தேன். ஆரம்பத்தில் திருமுருகாற்றுப்படை, அப்பால் பெருநராற்றுப் படை, அதன்பின் சிறுபாணுற்றுப் படை - இப்படி நெடுநல் வாடை முடிய ஏழு பாட்டுக்கள் இருந்தன. ஒவ்வோர் ஏட்டையும் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க் கையில் என் னேயே மறந்துவிட்டேன். சந்தோஷ மிகுதி யிஞல் அப்பொழுது என் வாயிலிருந்து வந்த வார்த்தைகள் அருகில் இருந்தவர்களுக்குப் பொருள்பட்டிரா. அந்தச் சம யத்தில் மட்டும் என்னே யாரேனும் புதிதாகப் பார்த்திருந் தால் எனக்குப் பைத்தியம் பீடித்திருப்பதாகவே கருதியிருப் பார். என்னுடைய மன உணர்ச்சி அவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தது."

அ. தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளே

இவர் இலங்கையிலுள்ள திருகோண மஃபில் பிறந்த வர். இவர் தந்கதையார் தம்பி முத் தே என்பவர், இவர் சென்னே கிறித்தவக் கல்லூரியிலும், பச்சையப்பன் கல்லூரி யிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிஞர்.

வாண்மீகி இராமாயணம் சந்தர காண்டத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். சுன்னைகம் அ. குமாரசாமிப் புலவருடன் சேர்ந்து நம்பியகப் பொருளுக்கும், கப்பராமா யணம் பாலகாண்டத்துக்கும் உரை எழுதிரை. தமிழ் நாவ லர் சரிதை, ஈழமண்டேலத் தேவாரம் ஆகியவற்றைப் பதிப் பித்தார். சென்னேப் பல்கலேக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி ஆசிரியர் குழுவின் தேவைரோகவும் விளைங்கினர்.

இவர் ஏடுகள் சிலவற்றைத் தொகுத்தஃயும், படி யெடுத்துப் பாதுகாத்தஃயும் கடமையாகக் கொண்டிருந் தார் இவர்தம் ஏடுகளுள் புற நானூறு, பதிற்றுப் பத்து. குறுந்தொகை என்பன டாக்டர் சாமிநாதையர் பதிப்பு களுக்குப் பயண்பெட்டன. நற்றிணேச் சுவடிகள் இரண்டு பின் னைத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் பதிப்புக்குப் பயன்பட்டன. குறுந்தொகை, பதிற்றுப் பத்து, பரி பாடல், புறநானூறு ஆகியவற்றின் கேடிதேப் படிகள் சைவசித்தாந்த சமாசத்தின் சங்க இலக்கியப் பதிப்புக்குப் பயன்பட்டன. பதிப்பாசிரிய ராகத் தாமும் இருந்துகொண்டு பிறர் பதிப் புக்கு உள் ளார்ந்த அன்புடன் ஏடுகள் உதவியே இவர்தம் பண்பு நலம் போற்றத் தக்கதாம். இத்தகைய நலம் வாய்த்தல் அருமை யாம்,

க. *பெகும்புலவர் திரிசிரபுரம்* மீனுட்சிசு**ந்தரம்** பிள்2ன

நடமாடும் சுவடிச் சாலே பாக விளங்கிய இப் புலவர் பெருமானே அறியாதவர் இரார். பத்தொன்பதாம் இருப தாம் நூற்ருண்டுப் புலவர்கள் என்று விளங்கியவர்களுள் பெரும்பாலோர் இவர் வழங்கிய புலமைச் செல்வத்தை அள்ளிக் கொண்டவர்களே. பாவேந்தராகத் திகழ்ந்த இப் புலவர் பெருமான் பண்டையோர் ஏடுகளேப் படியெடுத் தேஃப் பிறவீக் கடமையாகக்கொண்டு போற்றிஞர்.

கடல்போல் விரிந்த கப்பராமாயணத்தை ஒருவரி ஒருமுறை முழுமையாகப்படிசெயடுப்பதே அரி து. ஆளுவ் இவர் அதனே மூன்றுமுறை படியெடுத்துள்ளாரி! ஏறத்தாழ 56000 பாடல்களேப் பாடிய இவர்தம் கைகையெழுத்து எத் ககையைது?

1''இவருடையே எழுத்து அழகாக மூத்துக்கோத்தாற் போல இருக்கும். ஒவ்வொரு வெரியும் கோணுமல் ஒழுங்காக இருக்கும், எழுத்து ஒன்றுடன் ஒன்று சேராது இவரால் எழுதப்பெற்ற சுவடிகளுக்குக் கணக்கேயில்மே''

மீனுட்சுகந்தரம் பிள்ளேயவர்கள் சரித்திரம் II. பக் 276.

தொல்காப்பியம், பத்துப் பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் முதலாய பழைய நூல்களே யும், இடைக்கால, பிற்கால நூல்கள் பலவற்றையும் படி யெடுத்துத் தழும்பேறிய இவர்க்குப் பழந்தமிழ் ஆய் வும் செறிந்திருக்குமானுல் எத்துணேயோ அரிய நூல்களே நாம் இழந்துவிடாமல் அடைந்திருக்கக்கூடும். ஆனுல் பாடுங்குயி லாகத் திரிந்த இவர்க்கு அவற்றில் ஊன்றுதற்கு வாய்க்க வில்ஃ, இயற்கை அத்தகையதே பா வலர் பாரதியார், பாவேந்தர் பாரதிதாசுணர் ஆகியோர் படைப்பிலக்கியச் சிற்பிகளாகத் திகழ்ந்தமை கண்கூடு. அவ்வாறே இவரும் படைப்பிலக்கியச் செல்வராகவே திகழ்ந்தார்.

பழையை தமிழ்நூல்களில் இவர் கைகையெழுத்தால் பயண் பெடுத்துதற்கு அமைந்த செலடிகள், தொல். எழுத்து இளம் பூரணம், பத்துப் பாட்டு நச். உரை, சிலப்பதிசாரம் அடி யாரிக்குநேல்லார் உரை, சிலப்பதிகாரம் மூலம், சிந்தாமணி நச். உரைச் சுவடிகள் இரண்டு ஆகியவை.

இவர் வழங்கிய ஏட்டுச் செல்வங்கள் இவையே எனி னும். இத்தமிழ் வழங்கு நிலமெல்லாம் வழங்கும் ஏடுகளே யெல்லாம் தொகுத்து, இணையற்ற அச்சுப் பதிப்பாகக் கொணர்ந்த பெரும் பேராசிரியர் உ. வே. சாமிநாதைய ரைக் கொடையாக வழங்கிய புலவர் கோமான் இவராக லின் தமிழர் போற்றுதலுக்குரிய தமிழ்த் தெய்வமும் இவ ராவார்!

தனித்தனியே கண்ட இப்புலவர்களே அல் லா மல் வேறு பல ஊர்களில் புலமைச் செல்வர்களாகத் திகழ்ந்து சு வ டி படியெடுத்தும், போற்றிக் காத்தும், கற்பித்தும் தொண்டு செய்த பெருமக்கள் பலர். வேம்பத்தூர் சில நூற்றுண்டுகளாகத் தொடர் புலமையாளர் மல்கிய இடம். பாடு புலவர்கள் வீடுகளேயே தன்னை ததுக் கொண்டேது. அவ் வாறே திரு நெல்வேலி, திருவைகுண்டம், ஆழ்வார்திருநகரி, கடையைநல்லூர், தென்கோசி, புளியங்குடி, சி வ கிரி, சேற் றூர், சொக்கம்பட்டி, ஊற்றும் லே, காஞ்சிமு நகர், கோகைவ,

புறம் - உரை

சிலப். அடியார்க்; சிலப்

செந்தா. நச்.

தஞ்சை, திரிசிரபுரம், சென்னே முதலிய இடங்களிலே இருந்து போற்றிய பீடுடையாளர்களாகத் நிகழ்ந்தவர்களே எண்ணப்புகின் வரம்பு தமக்கு இன்மையின், இதுகாறும் அரிய பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளே வைத் திருந்து பதிப்பிப் பாளர்க்கு உதவி, உயர்புகழ் கொண்டே பெருமக்களாக அறியப்பெறுபவர்களே மட்டும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவோம்.

சுவடி உதவிய தகைகைமையாளர்களும் அவர்கள் உதவிய சுவடிகளும் அகரமுரையில் வருமாறு :

அண்ணேசோமிப் பிள்డா, திரிசிரபுரம் சிலப் மூலம்; புறத்திரட்டு. அப்பண் செட்டியார் சூ , சென்ஃன 🛮 சிலப். அடியார்க். சிந்தா. நச். அப்பாசாமி நுடியிறூரை, வீடூர் அப்பாசாமிப் பிள்డா, சேலம் சிந்தா. நச். நீலகேசி-திரட்டு. அய்யாசாமி கநைஞர், கலைவை குறுந். இராதாகிருஷ்ணயர், புதுக்கோட்டை இராசகோபாலாச்சாரியார் சக்கர**வர்த்**தி தேரழுந்தூர் சிலப். அரும் எட்டையொபுரம் - பெரிய அரண்மேண மணிமே கருப்பையா*த் தேவே*ர், டொம்மிச்சேரி БĎ. கவிராஜ பண்டாரம், செங்**கோட்டை** திந்தா. நச் கேனகசபைப் பிள்ள, ம. வி யொழ்ப்பாணம் புறம் மூலம்; ப**த்து**ப்; சிலப் **அடியா**ர்க்; சிலப் **மூலம்**. குமாரசாமி செட்டியார், யாழ்ப்பாணம் இலப். அடி-யார்க்; சிலப், மூலம்; சிலப் (கையெழுத்துப்படி) சிந்தா. நச். குமாரசாமி ஐயர், வேலூர் பத்துப், நச்.

(இரண்டு சுவடிகள்) சிலப். மூலம்; பத்துப், நச்,

(கைபைழுத்துப் படி) அரும்பதவுரை சில ஏடுகள்

குமாரசாமிப் பிள்ளே தூத்துக்குடி

தைருசாமி ஐயர், சென்னே

or - 7

```
கைலொச பிள்மீனை, இற். நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்
                                         மணிமே.
                                           திருக்.
கொண்டப்ப வாத்தியார்,
கோவிந்தசாமி நெட்டியோர், சீர்காழி
                                         ஐங்குறு.
சங்கரை சுப்பிரமணிய தத்தைசுவாமி.
          மந்தித்தோப்பு மடம் குறுந்; புறம். மூலம்.
சந்திரநாத செட்டியோர், வீடூர்
                         செந்தா நச்; சிந்தா. மூலம்.
சபாபதி முதலியார் அட்டாவதுனம், சென்னே
                                      சிந்தா. நச்.
சரவணப்பெருமாகாயர், திருத்தணிகை
                                           புறம்.
சாமி ஜயங்கார், சிதம்பரம்
                                சிலப். அடியார்க்.
சாமிநாத தேசிகர், களக்காடு
                   பத்துப் மூலம்; உரைப்பிரதி சில
சாமிநாகை போர், அரியூர்
                                     புறம். மூலம்.
சாலிவாடகுவரை ஓதுவார், திருநெல்வேலி
          சிலப். அடியாரிக்; சிலப். மூலம்; சிந்தா. நச்:
                      தொல். இளம். பொருள்,
சிதம்பேரம் பிள்ள, வ. உ.
                                           கலித்.
சிவகுருநாதன், திருவாரூர்
                                      பத்தப். நச்
சிவன் பிள்போ, பொள்ளாச்சி
சின்னசாமி பிள்ளே
                                      சிந்தா நச்.
சுந்தரமூர்த்திப் பிள்ளே, ஆறுமுகமங்கலம் மணிமே.
சுய்பராயச் இசட்டியார், சோடசாவதானம்
                                சிந்தள நச்; குறுந்.
சுப்பிரமணிய பின்கா, உடையூர்
                                      சிந்தா. நச்.
சுப்பையா பிள்ளோ, தென்காசி புறம். (மூன்றுகுறைச்
               சுவடிகள்) சிற்றட்டகம் (சில ஏடுகள்)
சுவாமிநாத பண்டிதர், யாழ்ப்பாணம் புறம். உரை.
செங்கோ வ்'மடம்
```

தும்.

ரிந்தா. நச்

```
சோயகந்தர தேசிகர், இலக்கண
                            தொல். பொருள். நச்.
       விளக்கப் பரம்பரை
ஞானியார்மடம், திருப்பாதிரிப்புலியூர்
                     தொல், பொருள். நச் பேரா.
                                     சிந்தா. நச்,
தருமலிங்க செட்டியார், சிதம்பரம்
தாமோதரம் பிள்ளே புறம்; சிந்தா நச்;
                                சிலப் அடியோர்க்.
தாயவலந்திர்த்த கவிராயர்,
                     புறம். உரை; தொல். பொரு.
  ஆழ்வார் திருநகரி
                               செய். தச் (சுவடி 🐉)
தியாகராச இசட்டியார், திரிசிரபுரம்
                     சிலப். அடியார்க்; சிந்தா, நச்,
துரைசாமி முதலியார் எம், பி. எஸ். முருகு. மூலம்
தேவர்பிரான் கவிராயர், ஆழ்வார் திருநகரி பத்துப்.
நமச்சிவாய முதலியார் கா. ரா சென்னே,
                           பத்துப் (கடிதேப் பிரதி
                        சிந்தா, நச்; சிந்தா. மூலம்
பச்சையப்ப வாத்தியார்
                             மணிமேகலே சுவடி 2
பார்சுவநோத நேயிஞூர்
டுபரியதிருவடிக் கவிராயர் ஆழ்வார்திருநகரி
                       சிலப். (கையெழுத்துப் படி)
                      தொல். பொருள். நச், பேரா
பொன்னுசாமித் தேவர், இராமநாதபுரம்
                                   சிந்தா மூலம்
மகாலிங்கையர், மழவை சென்னே
                                     சிந்தா. நச்
மருதமுத்து உபாத்தியாயர், தஞ்சை
                                     சிந்தா, நச்.
முத்துகிருஷ்ண வாத்தியார், கடையநல் <u>ல</u>ூர்
                                     சிந்தா. நச்
முத்துக்குமாரசாமி முதலியார், சென்னே மணிமே
முத்தையா செட்டியார் சிவ, மு மு. புதுப்பட்டி நற்.
வானமு மீலத்தாதர் (கணக்கு), நான்குனெரி
```

விசையபால நயி்ஞர், கூடைலூரி

சிந்த*ா.* நச்.

விருஷபதாச முதலியார்

சிந்**தா.** ந**ச்.**

வேலாயுத முதேலியார், தொழுவூர், சென்னே

சிலப். அடியோர்க் குறுந்.

வேலுப்பிள்ள ஜே. எம்

பதிற்; ஐங்தறோ. மூலமு**ம்** க**ருத்துரையும்.**

இவ்வேடுகள் அல்லாமல் வேறுபல ஏடு எரும் பதிப் பாளர்களுக்குச் கிடைத்துள்ளன ஆைஞல் அவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்சள் கிடையோ மையால் கிடைத்த அளவில் குறிப் பிடப் பெற்றுள்ளன இப்பட்டியல் முழுமையானது எனக் கொள்ளுதல் கூடாது என்பைது கருதியே இத2ீனக் குறிப்பிட லோயிற்று.

இவ்வரிசையுள் இரண்டை செவடிகளேக் குறிப்பிடல் இன்றி **யமையாதது. அ**வ்**கிரண்டு**ம் தனிச் சிறப்**பு வாய்**ந்த**வை**் ஒ**ன்று களக்காடு** சாமி**நாத தேசிகர் வ**ழங்கிய **பத்து**ப் பாட்டு மூலச்சு படி! அதற்குமுன் மூலச்சுவடி பத்தோப் பாட்டுக்குக் கிடைக்கவில்ஃல. அதனேப் பெற்ற மகிழ்வில் ஐ**யர் எ**ழுதுகின்றுர். 1"பத்துப் பாட்டு மூலம் முழுவதும் அடங்கிய பழையபிரதி அங்கே கிடைத்தது. ஆனந்த வெள் ளத்தில் மூழ்கினேன். இதற்காக நான் எவ்வளவு அஃலந் திருக்கிறேன். முன்பே கிடைத்திருந்தால் எவ்வளவு அனுகூல **மா**க இருந்திருக்கும்! இரண்டாவ**து ப**திப்புக்**கு** இ*ை*த உப3்யாகித்துக் கொள்வேள்! என்று கூறி அதைப் பெற்றுக் கொண்டுகள்'' கூறியவாறே இரண்டாம் பதிப்பிற்குக் **க**ளக்**காட்டு**ச் சு வ டி ையப் பய<mark>ன்படுத்</mark>திக் கொண்ட**ா**ர். **பத்துப்பாட்டுக்கு** ஒரே முழு மூலச்சு**வடியாகத் த**மிழ் உல குக்குக் கிடைத்தது, களக்காட்டுச் சுவடியே எனின் அதன் பெருமை அளப்பரியதுதானே!

டிற்றெரு சுவடி சிலப்பதிகா**ர அரும்பதவுரை**ச் சுவடி யாகும். அதனே வழங்கியவர் தேரழுந்தூர் சக்**கரவர்**த்தி

^{1;} என் சரித்றும் 938.

இராசகோபாலாச்சாரியார், இச்சுவடியொன்றே அரும்பத வுரைக்குக் கிடைத்தது. பின்னே சரவணப் பெருமாகுயர் கொள் பேரர் குருசாமி ஐயர் வீட்டில் அரும்பதவுரையின் பத்து ஒற்றையேடுகள் மட்டுமே கிடைத்தன. ஆதலால். சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை என்னும் அரு சைமேயான உரை நமக்குக் கிடைக்க உதவியவர் தேரையுந்தாராரே, இருக்கும் ஒன்றைக் கொடுப்பதும் உயர்ந்ததே என்னும் பத்தொடு பதி இண்றுகவே எண்ணப்பெறும்! ஒன்றே ஒன்று எனின் கண்ணே கண் என்று போற்றப்பெறும் அன்றே!

சில் படிகளே படி எடுத்தவரைப் பற்றிய குறிப்பு களும் காலக் குறிப்பும் கொண்டுள்ளன. அவை ஏட்டைப் படி எடுத்தவரையும், படி எடுக்கப்பெற்ற காலத்தையும் விளக்குவன

தொல். பொருள். நச், பேரோ. உரைச் சவடை ஒன்றில் உவமை இயல் இறுதியில், ''ஆழ்வார் திருநகரியில் இருக்கும் பெரிய திருவடிப்பிள்ள குமாரர் பழனியப்ப பிள்ள என்றை பேர் விளங்கிய திருவேங்கடம் பிள்ள எழுத்தே'' என்னும் குறிப்புள்ளது — உ. வே. ச. II, 103.

கலித்தொகை நச். உரைச்சுவடி ஒன்றில், ''850 இல் மாசி மீ' 29 உ திருவாரூரில் இருக்**கும்** செங்கேமல பெசுற் பாதம் மறைஞான பண்டாரத்தின் புத் தி ரன் சிவகுரு நாதன் எழுத்து'' என்னும் குறிப்புள்ளது

— உ. வே. சா. II. 224.

சிந்தாமணி நச் உரைச்சுவடி ஒன்றில், ''ஸ்ரீ சகாப்தம் 1550க்கு மேல் செல்லா நின்ற ஈஸ்வர இத்து தை மீ'த்து அமர பக்ஷத்து திரிதியையும் பெற்ற ஆதிததிய வார நாள் எழுதிமுடிந்த பிரதியோடு பார்த்து சகாப்தம் 1625க்கு மேல் செல்லா நின்ற சுபானு இந்த்து சித்திரை மீ'த்து அமர பக்ஷத்து துவாதசி 5 உதுவாதசி வெள்ளிக்கிழமை நாள் எழுதி முடிந்தது. இந்தச்சு வடி கண்ணங்குடை பொன்னம்பலத்தா பிள்ளே புத்திரர் முத்தய்யா பிள்ள அவர்கள் சிந்தாமணி எழுதி முடிந்தது'' என்று மிகலிரிவாக எழுதைப் பெற்றுள்ளது. இதனுல் படி எடுத்த கவடிக்கு முந்தைச் சுவடிக் காஷமும் தெனிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது.

சிந்தாமணி மூல**மும் உரையும் அமைந்த** சுவடி ஒன் **றில்** "880 இ சித்திரைம்" 15 உகாரிமாறன் எழுதி முடிந் தது" என்றுள்ளது உ. வே. சா. II. 325.

'காரிமாறன் செடகோபன்' (இருவாய் மொழி) ஆத லால் அவர் பெயர் தாங்கிய புலவரொருவர் பின்ஞுளில் இருந்ததையும், அவர் இருந்த காலத்தை அறியவும் இக் துறிப்பு புயன்படுகின்றது. இவர் காரி ரத்னகேவிராயர் வழி யினராதலும் கூடும்.

உரையுள் 'வ**குத்துரை' என** ஒ**ன்று உண்டடென்பதை திருக்குற**ள் வகுத்துரை என்னும் சுவடியோல் அறிய முடிகின் றது. ''ருத்ரோத்காரிஞு ஐப்பசிமீ' 28வ சக்கிரவாரை நாள் வீராசாமி'' என்று அச்சவடியில் குறிப்புள்ளது.

அ. ஓ சு. நூ. 16**2**,

திருக்குறன் உரைச் சுவடி மற்இருண்றில் "ருத்ரோத் காரி இல் ஐப்பசிமீ 18 உ புதன்கிழமை ரோகிணி நக்ஷத்திரம் தேவிதினம் இந்த நாளில் திருவள்ளுவர் குறேள் எழுதி நிறைந் தது முற்றும். காளத்திலிங்கக் கவிராயர் அவர்கள் சுகஸ்த லிகிதம்" என்றுள்ள குறிப்பினுல் இப்பெயருடன் ஒரு கவி ராயர் இருந்தமை புலங்படுகின்றது.

இன்னும் வேறு சில விரிவான குறிப்புகளும் செவடிகளில் உள்ளன. "அழுகியநாதர் அபிராமி து ணே யா க. வேணும். திருச்சிற்றப்பலம். வெகுதானிய ஞில ஆனி மீ 20 உ ஆதிவாரநாள், காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கு கோவேரிப் பாக்கத்துக்குக்கிழக்கு மூஹநாழி வழியிலே கருவிடு களத் தூர் திருவேங்கட பிள்ளே குமாரன் பொன்னம்பலத்தா பிள்ள, கருப்பூர் வேளாபிள்ளே குமாரன் வயித்தியணுத பிள்ளே எழுதிக்கொடுந்த நாளடி தேவேர் எழுதி முடித்தான் அது அறியவும் முற்றும்'' என்றோள்ள பகுதியால் முன்கேவடி எழுதிக்கொடுத்தவர் பெயரும், படிடியெடுத்தவர் பெயரும், ஊர்ப் பெயர்களும், காலக் கணிப்பும், நாழிகைக் கணக்கும் பிறவும் அறியவருகின்றேன.
ச. ம. நூ. 82.

சில குறிப்புகள் ஆராய்ச்சியாளரைத் தூண்டுவன வாகவும் உள்ளன. திருக்குறள் உரைச் சுவடி ஒன்று, பரிமே லழகர் உரைக் கருத்தைக் கொண்டு எழுதியதாக உள்ளது. எனினும் புதிய உரைகளும், வேறுபாடுகளும், எளிய நடை யும் உடையதாக அமைந்துள்ளது. அவ்வுரை டாக்டர் உ.வே. சாமிதாதையர் நூல் நிலேய வெளியீடாக "திருக் குறள் மூலமும் ஓர் பழையை உரையும்" என்னும் செயரில் வந்துள்ளது. ஆனுல் அவ்வேட்டுச் சுவடியில் அமைத்துள்ள குறிப்பு ஆய்வுக்குரியதாக உள்ளது.

"...இல் அற்பசிமீ 2 உ ஆதிவாரநாள் பூச நக்ஷத்திரம் நவமி இந்தச் சுபதினத்தில், கொண்டைப்ப வாத்தியார் எழு தின திருவள்ளு வருரையைப் பார்த்து எழு தி முடிந்தது. முற்றும் சிவனே துணே. தேவிசகாயம். திருச்சிற்றம்பலம்' என்னும் குறிப்புள்ளது இதனுல் இவ்வுரை 'திருவள்ளுவர் உரை' எனப் பெயர் பெறும் என்பதும், இதனே எழுதியவர் கொண்டப்ப வாத்தியார் என்பதும், அதீனப் பார்த்து ஒருவர் படிஎடுத்தார் என்பதும் புலப்படுகின்றது. ஆதலால் இவ் வுரை கொண்டப்ப வாத்தியார் என்பவர் எழுதிய உரையே என முடிவு செய்தற்கு உரியதாகின்றது.

சுவடியைப் படியெடுத்துப் பாதுகாப்பது போற்றுதற் குரிய செயலாகு**ம் அத்தகை**ய செயல்லச் செய்த ஒருவருக் **குச் செல்வ**மு**ம்** புகழும் சேர்ந்துவாழ வாழ்த்துகின்றது ஒரு சுவடியின் பாடல்.

> ட்'முரு _சாறு பொருநா**று** சிறுபா ணுறு முல்**ஃ**பெரு**ம் பாணுறு மதுரைக்** காஞ்சி

¹ சென்னே அருங்காட்சி நூல் நிலேயப் பிரதி, பெருந்தொகை, 2090

பரிசாய பொருடைழுவு தெடுநல் வாடை பட்டினப்பா ஃகுறிஞ்சி மஃலக டாமும் மருவாரும் பொழில்புடைசூழ் களந்தை மூதூரி வகுசிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன் உரையோடும் எழுதினன் ஆ தலிஞல் அன்ஞேன் ஓங்குபெருஞ் செல்வமிசை யுற்று வாழி!"

களந்தை என்பேது களத்தூர் என்பதாம். அவ் வூர் பொண்விள்ந்த களத்தூர் எனப்படும். 1 புகழேந்தியாரும் அத்தகக்களி வீரராகவரும் பிறந்த புகழ்மிக்க ஊர் அவ்வூர். அதில் சிவப்ப பூபன் என்போன் ஒருவல் இருந்தான் அவன் கைமந்தன் வே லப்ப பூ வன் என்போன் அவன் முருகாறு முதலாக மஃபைடுகடாம் ஈெருக அமைந்த பத்துப்பாட்டை யும் உரையோடு எழுதிணுன். ஆதலால் அவன் செல்வைமும் புகழும்சேரே வாழ்வாணுக என்று வாழ்த்துகிறது இப்பாட்டு.

பெருங்கதைச் சுவடியை எழுதியவன் அன்பூர் நயி ஞென் அழுதகவி என்பவன். அவனே அவ்பாறு எழுதச்செய்த வன் தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்த பழைசை என்னும் ஊரின ஞ கி ய அடைஞ்சான் என்பவன் மைந்தன் சின்ன டைஞ்சான் என்பவன். அவன் செயல், மூவர் பா டிய தேவாரத் திருமுறைகளேச் கண்டே திருமுறைகண்ட சோழம் செயல் போன்றது என்று போற்றுகின்றது பெருங்கதை மகத காண்டத்தின் இறுதியில் உள்ள ஒரு கட்டளக் கலித் துறை.

> ''முன்ளுளின் மூவர் உரைகண்ட சோழன் முறைமையைப்போல் இந்நாளி லேகொங்க வேண்மாக் கதைகண் டெழுதுவித்தான்

^{1.} முதுகளத்தூர் என்பாரும் உளர்,

பென்னுளுங் கீர்த்திப் பழைசை யடைஞ்சான்மெய்ப் பாலனியல் நன்னு வலர்புகழ் சின்னடைஞ் சான்தொண்டை நாட்டவனே"

என்பது அது. அன்றியும், ''இந்தக் காவிய**ம் எழு**தினது அன்பூர் நமி**ஞன் அமுதகவி எழுத்து'' என்றும் கு**றிப்புள் ளது. இத்தகைய குறிப்புகள் ஆய் வரை எர்க்குப் பயன் மிக்கவையாம்,

8. ஏடு தொகுத்த ஏந்தல்கள்

புலவர்களின் வீட்டுப் பர‱யில் கிடந்த ஏடுகள், அவ்வாறே கிடந்து அழிந்துபடாமல் காத்த பெருமைக்குரிய அர்கள் 'ஏடு தொகுத்த ஏந்தல்கள்' என்னும் இப்பகு இயில் இடம்பெறுகின்றனர்.

ஏடுகள் புலவர்கள் வீடுகளில் மட்டும் இருக்கவில்லே. குறிப்பிடத்தக்க சில குறுநில மன்னேர்கள், வளமணகளிலும், சைவ வைணைவ மடங்களிலும் தொகுத்து வைக்கப் பெற் றிருந்தனை.

குறுநில மன்னோர்களுள் மொழிப் புலமையும், புலவர் கீனப் போற்றும் இயல்பும் இனிதே அமைந்த சிலர் அவை யம் பொலிவோடு விளங்கியது. அவர்களும் புலவரோடு புலவராகவே அமர்ந்து ஆராய்ந்தும் கவிதையியற்றியும் மகிழ்ந்தனர். இவ்வகையில் தீலமையானது இராமநாதபுர அரசேயாகும். "புலமிக்கவரைப் புலமை தேரிதல் புலமிக்க வர்க்கே புலனும்" என்பதுபோல், புவிவேந்தராகவும், கவி வேந்தராகவும் திகழ்ந்த சேதுபதிகளால் நூற்றுக்கு மேற் பட்ட புலவர்கள் போற்றிக் காக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பாடிய நூல்கள் தனிப் பட்டியல் இட்டுக்காட்டும் தகைமை யன. சேதுவேந்தர்கள் வளமீன, ஏடுகள் நிரம்பக்கொண்ட திருமீனயாகத் திகழ்ந்தது. தமிழ்ச் சங்கம் மதுரை ரையில் தோற்றுவிக்கும் முன்னரே, சேது அரண்மீனயில் மிதுதி யாகச் சுவடிகள் இருந்துள்ளன.

சிவகங்கைக் குறுநில மன்னெரும் செந்**தமி**ழ் வளர்த்**த** வர்கள் ஆவர். மங்காப் புகழ்கொண்டே மரு*து பாண்டியர்* ஆ வை யில் 21 புலவர்கள் இருந்தனர் என்பர். பலப்பல தனிப்பாடல்களும், நூல்களும் இயற்றினர். அரியசவடிகளே யும் தொகுத்துப் போற்றினர்.

எட்டையபுரம் குறுநில பண்னர்கள் தமிழ் மொழிக் குச் செய்துள்ள தொண்டு மிகப் பெரிதாகும். கடிகை முத்துப் புலவர் முதலாக பல புலவர்களேப் புரந்து வாமாலே குடிக் கொண்டுள்ளனர். பாரதியார் தொடர்பு பாரறிந்த செய்தி அவர்கள் வளமனேயிலும் ஏடுகள் பல தொகுக்கப் பெற்றிருந்தன.

சேறை எனப்பெறும் சேற்றூரின் பன்னேர்கள் நிலப் பரப்புச் சிறிதே எனினும் புலப்பரப்புப் பெரிதாக இலங்கி னேர். 'ஒரு குடியில் ஏழு புலவர்' என ஏற்றம்பெற்ற முகவூரி கவிராயர்களேயும், எண்ணற்ற பிற புலவர்களேயும் தாங்கித் தாழும் அவைக்களப் புலவருள் ஒருவராக வீற்றி ருந்தை பாடுபுகழ் பெற்றனர்.

இன்னும் சிவகிரி, சொக்கம்பட்டி. ஊற்றுமலே - குறு நில மன்னைர்களும். வரதுங்கரோம பாண்டியோர், அதிவீரராம் பாண்டியர், வடமஃலைப்ப பிள்ளோயன் ஆகியோரும் ஏடு தொகுத்து வைைத்தவர்களே ஆவர். ஆயினும் இவர்கள் தொகுத்துவைத்த ஏடுகளுள் பெரும்பாவானபிற்காலச்சிறு நூல்களும், அவர்களுப் பற்றிப் பல்வேறு புலவர்கள் பாடியை நூல்களுமே இருந்தன. அரிதாகவே அரிய நூல்கள் இருந் தன. சங்கை நூல் படிகள் காண்டெற்கு மிகை அரிதாயிற்று. அண்றியும் தக்க வழிமுறை வாய்த்துத் தக்கவர்களிடம் ஏடு களே வழங்கியுதவாமையால் நாட்டுக்குப் பயன்படாதும் ஒழிந்தன. ஆணல் சிலை மடங்கள் இப்பழிக்கு ஆளாகாமல் ஏ 🗘 கீளே நன்முறையில் காப்பாற்றியுள்ளன. அவை போற்றியவற்றுள்ளும் பெரும்பாலும் சமயத்தொடரி பான நூல்களே இருந்தன எனினும், பழஞ் சுவடிகளேப் பாடம் சொல்வகதை விரும்பின அல்ல எனினும்-படிபெடுத் து**ப் பாதுகாத்து வந்துள்ளன அ**ச்சிறப்புப் **போ**ற்**றுதற்** குரியதாம்.

சைவ மடங்களுள் திருவாவடுதுறைக்**தத்** தனிப் பெருமையுண்டு. அதன் தஃலவர்களாக இருந்தவர்களுள் **ப**லர் தமிழ்ப் புலமைை நிர**ம்பி**யவர்கள். சமய நூல்களுட**ன்** தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள், **தம்மை** நாடிவந்**த மாணவர்க்குத்** தமிழ்ச் செல்வ**த்தை**யு**ம்** வாரி வழங்கியவர்கள். சிவஞான முனிவர், ஈசான தேசிகர், கச்சியப்ப முனிவர். தொட்டிக்கஃ செப்பிரமணிய முனிவரை திரிசிரபு**ரம்** மீணுட்சிசுந்**தரம்** பிள்ளே ஆகியோர் திருவ**ு அடு** துறை மடத்திற்கு அணி செய்த புலவர் பெருமக்கள் ஆவர். பிற்காலத்தில் ப**திப்புத்துறை வே**ந்தராகத்திகழ்ந்த சா**மி** நாதையரும் இப்படத்தில் வளர்ந்த பெருமையுண்டு மடத்தில் இருந்த சுவடிகள் ஆயிரக்கணக்கின. அவற்றுள் வைளேயாபதியும் ஒரு காலத்தே இருந்திருக்கக் கண்படிருக் கிறுர் சாமி**தாதையர் ஆஞல் பிக்**ஞளில் ஏடு தேடுங்கால் அகப்படாது போயிற்று அகநானூறு. நற்றிணு, குறுந் **தொகை, ப**திற்றுப் ப**த்து,** பரிபாடல், ஐங்குறுநா**று**, புற ந**ா**னூ**று, சி**ந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேக**ஃ**, நன் னூல் சங்**கர** நமச்சிவாய**ருரை மு**தலியன ஆங்குக் கிடை**த் துள்**ள சு**வடிக**ளாகும். ம**ற்றைப் பி**ற்காலச்சு**வடிக**ளா**கக்** கிடை**த்தலை எண்ணற்றலை**. இவர்**கள்,** ஐயர் பதிப்புக்கு**த்** தேடிக்கொடுத்த அரிய சுவடிகளும் பலவாகும்.

தொருமபுர மடழுர் பழஞ்சவடிகளேப் போற்றிக்கா த்தை இடமேயோதும். வெள்ளியம்பல வாணத்தம்பிரான்,சம்பந்த சேரணுலய முனிவர், சீர்காழி சிதம்பேர முனிவர் முதலாய புலவர்கள் இருந்து தெமிழ் வளர்த்த இடம் இது. இங்கிருந்த சேவடிகளும் மிகப் பலவாம் எத்தகையைவை அலை?

1''ஆயிரக்கணக்கான ஏட்டுச் சுவடிகள் இருந்தன.... எல்லாம் புறையே ஏடுகளே. புதிதாக எழுதப்பட்ட ஏடு ஒன் றேனும் அதில் காணப்படவில்ஃ,''

^{1.} உடுர்த்த மலர்கள், உ, வே. சா.

இந்தச் சுவடிகளிலும் பத்துப் பாட்டின் செலுடி இல்லே. ஆணல் பதி கொட்டாம் படு க்கில் விடு சற்கு அள்ளிக் கொண்டு போனவற்றிலிருந்து சில சி_சறல் ஏடுகள் எடுத்துச் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் என்புர் கட்டி வைத்திருந்தார். அந்த ஏடுகளுள் ஒன்றிலே பத்துப் புட்டில் அகப்படாத பகுதி எதுவோ அது கிடைத்தது. குறிஞ்சிப் பாட்டில் வந் துள்ள பூக்கள் 99. அவற்றுள் உதிர்ந்து போயவை மூன்றே. மூன்றுக இருந்தால் என்னே? மூப்பதாக இருந்தால் என்ன? குறை குறைதானே! குறை நீக்கிய நிறையேடாகிய ஒற்றை யேட்டைக் குறிக்கிறுர் உ. வே. சா. "இழந்த குழந்தையைக் கண்டெடுத்த தோய்க்கு உண்டாகும் மகிழ்ச்சியைத்தான் நான் அதற்கு உவமானமாகக் குறலாம்."

இழந்த குழந்தையைத் தேடிக் கண்டு கொள்ள உத விய தரைப்புர ஆதீனம், சிந்தாமணிச் சுவடிகள் 2, பரி போடல், (இரண்டு ஒற்றையேடுகள்) தக்கயாகப் பரணி -உரை ஆகியவற்றையும் வழங்கியது. தக்கயாகப் பரணி உரை தரும்புரத்திற்குச் தனிச் சிறப்புத் தேருவதாம். ஏஇன னில் அவ்வுரைச் சுவடி, அவ்வொன்றேயாம்!

குமைரகுருபர அடிகளால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற பெருமையுடையதே திருப்பனந்தாள்மடம் அத செய்துள்ள தமிழ்த் தொண்டு பெரிது. பல அரிய செவளியீடுகளேயும் கௌளியிட்டுள்ள பெருமையுக அதற்குண்டு அவற்றுள் திருக் தேறள் உரைவளம் முடிமணி போன்றது. ஏடுகள் தொகுத்து அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கும் வாய்ப்பளித்துள்ளது.

மற்றும் காஞ்சி ஞானப்பிரகாசர் மடம், மதுரைத் திருஞான சம்பந்தர் மடம், நெல்லேச் செங்கோல் மடம், திருக்கோவலூர் ஞானியார் மடம் ஆகியனவும், குடந்தை, சிதம்பரம், திருவண்ணுமலே, துறையூர், மயிலம் முதலாய இடங்களில் உள்ள வீர சைவை மடங்களும் ஏடுகள் தொகுத் தும்வெளியீடுகள் புரிந்தும் தமிழ்த்தொண்டு செய்தள்ளன.

இனி ஏடுசள் தொகுத்தஃயைய், ஆராய்தஃயைய். நூல் வெளியிடுதஃயையே நோக்கமாகக் கொண்டு தொடங்கிய சில அமைப்புகளும் உள்ளன. அவ்வமைப்புகளுள் சென்னே அரசினர் ஒலேச் சுவடி நூல் நிலேயம், தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் நூல் நிலேயம், மதுரைத் தேமிழ்ச் சங்கம் என்பவை தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தன.

க. ஓலேச் சுவடி நூல் நிலேயம்

சில எளிய தூண்டல்கள் அரிய துலங்கல்களே உண் டாக்கி விடுதல் அவ்வப்போது உலகியவில் காணவும் கேட்க வும் கடியேனவாக உள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட அமைப்பு கள் மூன்றும் அவ்வாறு எளிய தூண்டல்களால் நிகழ்ந்தவை யேயாம். இவ்வொற்றுமை விந்தையானதே.

டிகார் ஸ்கோலின் மெக்கன்சி என்பார் 'ஸ்கா த்லாந்து' நாட்டினார். அவர் 175 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். தமக்குப் பத்தொ**ன்பதாம் வயது நடக்கும்**போது அதாவது 1772 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக்கம்பெனியில் பொறி யியல் துறையில் அலுவல் பெற்று இந்தியாவுக்கு வந்தார். வரும்போதே ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டும் வந்தார்.

இங்கிலாந்தில் இருந்த நேப்பியர் பெருமகஞர் ஒரு நூல் இயற்றிஞர். அந் நூல் அவர்தம் முந்தையராகிய 'ஜான் நேப்பியர்' வரலாற்று நூலாகும். ஜான் நேப்பியர் கணக்கியல் பேரறிஞர்; இந்திய நாடு கணக்குத் துறையில் மேம்பட்ட நாடு என்பதை அறிந்திருந்தார். ஆதலால் இந்திய நாட்டில் கணக்கியல் தொடர்பான சில ஆய்வுக் குறிப்புகளத் தேடித் தொகுத்து அனுப்புமாறு மெக்கண் சிக்கு அறிவுறுத்தியிருந்தார். நேப்பியர் பெருமகஞர் விருப்பை நிறைவேற்றுதலில் பேரார்வம் கொண்டார் மெக்கண்டு. ஏனெனில் அவர்தம் தொடர்பே அவ்வளவு பெருமைக்குரியதாக மதிக்கப்பெற்றது.

^{1.} தென்னிந்திய கோபிற் சாச<mark>னங்கள், பாகம் - 1</mark> முன்னுரை.

மெக்கண்சி கணக்கியலில் ஆர்வமும் திறமும் மீக் கூரீந்தவர். உவப்பான அப்பணியை உரிமையன்புடன் செய் தார். அவர் ஏற்றிருந்த பொறுப்பு 'சர்வேயர் செனரல்' என்பது அப் பொறுப்பிஞல் கிருட்டி ணுவில் இருந்து கண்னியாகுமரி வரையுள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் பல்கால் சென்றுவரும் கடமையுண்டாயிற்று. அது தாம்எடுத்துக் கொண்டை பணிக்கு ஏற்ற வாய்ப்பு ஆயிற்று.

கணக்கியல் குறிப்புகளேத் தொகுத்து நேப்பியர் பெருமகஞர்க்கு உதவிய மெக்கணசியின் உள்ளத்தில் இந் திய நாட்டு வரலாறு, பண்பாடு பற்றியவற்றை ஆராயும் உந்துதல் உண்டாயிற்று. அதற்கு அடிப்படையாக இருப் பலை ஓஃச்சுவடிகளும், கல்வெட்டுகளும் என்பதை உணர்த் தார். தாமே தக்க சிலரைத் தூண்யாகத் தம் சம்பளத் திலே வைத்துக்கொண்டு ஓஃச் சுவடிகளே விஃ கொடுத்து வாங்குவதிலும், கல் வெட்டுகளேப் படியெடுப்பதிலும் முழு மூச்சாக இறங்கினர்.

1818 ஆம் ஆண்டு வரை தென்னுட்டில் இருந்தார். சில ஆண்டுகள் இலங்கைக்கும், சாவாவுக்கும் சென்றிருந் தது தவிர்த்து ஏறத்தாழ 31 ஆண்டுகள் இப்பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார். பின்னர் 'இந்தியாவின் சர்வேயர்' செனரல்' என்னும் பதவி உயர்வு பெற்றுக்கல்கத்தாவுக்குச் சென்றுர். அங்கே தாம் தொகுத்த ஏட்டுச் சுவடிகளேயும் கல்லெட்டுப் படிசீனயும் கொண்டு சென்றுர். அலற்றை முறைப்படுத்திப் பட்டியற் படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட் டார். ஆனுல் அங்குச் சென்ற மூன்றுண்டுகளில் அதாவது 1881 ஆம் ஆண்டில் இயற்கை செய்தினர்்.

செயற்கரிய செய்த இப்பெருமகஞர் தொகுப்புகளே நாடு அறிந்திருந்தது. ஆட்சியாளரும் அறிந்திருந்தனர். அவற்றின அருமை பெருமைகளேயும உணர்ந்திருந்தனர். அவர் தேடிவைத்த நயத்தகு செல்லம் நாட்டுக்குப் பயன் படவேண்டும் என அந்நாள் அரசப் பேராளராக இருந்த 'ஹேஸ்டிங்ஸ்' எண்ணிஞர். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் இயக்கு நர்களின் இசைவைப்பெற்று மெக்கல்சி அவர்களின் மீணவியாரிடம் பதி ஞயிரம் பவுன் விலே கொடுத்து வாங்கிஞர். அத்தொகுப்பில் தமிழ், தெலுங்கு, மஃலயாளம், கண்னடம், மராத்தி, அரபி, பாரசீகம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் சுவடிகள் இருந்தன. இச்சுவடிகள் கல்கத்தாவில் இருந்த ஆசிய சங்கத்தாரிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்றன. இவற்றுக்கு அறிஞர் எச். எச். வில்சன் என்பார் ஒரு பட்டியல் அமைக்கும் மூயற்சியில் ஈடுபடுத்தப் பெற்றூர். பின்னர்த் தென்னிந்திய எழுத்துகளில் உள்ள சுவடிகள் 1828 ஆம் ஆண்டில் சென்னேக் கல்விச் சங்கம் என்றும் சங்கத் திற்கு அனுப்பப்பெற்றன.

பயனுள்ள ச**லடிக**ள் வந்தும் படுத்துறங்கினை. ஆத லால் கல்விச் சங்கத்தில் உள்ள ஏடுகௌத் தம்மிடம் தேந்துவ வுமாறு சென்டு இலக்கியச் சங்கத்தினர் வேண்டினர். அர சு**ம் அத**ுனை ஏற்றுக்கொண்டு 1830 ஆம் ஆண்டு மெக்கண்சி யி**ன்** சுவடிக*ோ* வழங்கியது. அதன் பின்னர்க் ¹கல்விச்சங் கத்தின் சுவடித் தொகுப்பு, டாக்டர் 2ல டன் என்பாரி தொகுத்து இங்கிலாந்தில் இருந்த சுவடித் தொகுப்பு, **சென்னோக் கல்விச் சங்கத்**தின் தொகுப்பு, இலக்கியச் சங்**கத் தின் தொகுப்பு ஆகியனவெல்லா**ம மெக்க**ன்**சியி**ன் தொகுப்** புடன் இணேக்கப்பெற்றன. எல்லாமும் மீண்டும் சென்னேக் கல்விச் சங்கத்துக்கே தரப்பெற்றன. இந்நிஃயில் 1858ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் டெய்லர் என்பார் விளக்கமான ஒரு பட்டியெல் எழுதிஞர். பிறகு சென்னே மாநிலக் கேல்லூரி நூல் நிலேயத்துடன் இணேக்கப்பெற்றது. இந்நூல் நிலேயம். ''அர சினர் கீழை நாட்டுக் கைபெழுத்து நூல் நீஃயைம்'' எனப் பெற்றது. சுருக்கமாக 'அரசினர் ஓலேச் சுவடி நூல் நிலேயம்' எ**ன்றும் வ**ழங்**கப்**பெறும்.

கணக்கியல் தொகுப்பிலே சென்ற மெக்கன்சியின் நோக்கு ஓலேச் சுடைடி, கல்கெடிட்டு ஆகியவற்றின் தொகுப் பிலே சென்று 2அரியனவெல்லாம் உரிய பொழு தி லே

^{1. 19-}ஆம் நூற்றுண்டில் தமிழ் இலக்கியம்.

இதுகாறும் அறியவந்த கல்வெட்டுகள் 21464; இவற்றுள் வெளியா யினவும் வெளியாக அணியமாயினவும் 8479; வெளிப்பட வேண்டுவன 12985, பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, 11

சேர்த்துவைக்குமாறு செய்தது உயர்வற உயர்ந்த நற்பேறே யாம். அவர் அக்கடமை செய்தமையால் இன்று நா**ம் காண** இயலாத, அரிய கல்வெட்டுகளின் படிகளும் கிடைத்துள் ளன. அக்கல்வெட்டுகளுக்கு அவர் தொகுத்து வைத்த படிகளே சான்றே; மூலச்சான்று போய இடம் தெரிய**வில்லே**. இவ்வாறே ஒனேச் சுவடிகளிலும் அரியன உண்டு.

மேளுட்டவர் தமிழ் மொழிக்குச் செய்திருக்கும் ஆக் கப் பணிகள் பலப்பல. அவற்றுள் மெக்கண்சியின் பணி இணை யற்றது. காலத்தை வெல்லுதல் அரிது! அதணே வெல்லும் வகையைக் கண்டு நமக்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்குபவர் அறிஞர் கர்னல் காலின் மெக்கண்சி என்னும் பெருமகஞர்.

ஒலேச் சுவடி நூல் நிலேயம் ஆங்குள்ள சுவடிகளுக்கு விளக்கப் பட்டியல் வெளியிட்டுள்ளது; நூல்களுக்குப் படி பெடுக்கும் பணியும் செய்கிண்றது; ஆராய்வார்க்குச் சுவடி கள் வழங்கியும் உதவுகின்றது; அவ்வப்போது சில நூல்களே யும் அச்சிடுகின்றது.

சௌரிப் பெருமாளரங்களுரின் குறுந்தொகைப் பதிப்பு, பின்னைத்தூர் நாராயணசோடி ஐயரின் நற்றிஃணப் பதிப்பு, டாக்டர் சாமிநாதையரின் மேணிமேக**ஃ, பத்துப்** பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து. குறுந்தொகைப் பதிப்புகள் வையாபுரிப்பிள்ளோயின் செங்கே இலக்கியைப் பதிப்பு (சை. சி. சமாசம்) முதலியவற்றுக்குச்சவடி வைழங்கியுள்ளது.

ஆங்குள்ள தொல்காப்பியம், பாட்டு, தொகை முதலியவற்றுள்ள சுவடிகள் எண்ணிக்கைகடைக்குறிப்போம். இவை சிதைவாகாதவை என்றே, முற்றும் உள்ள வை என்றே கொள்ளவேண்டா. அரைகுறையானவையும், சிதை வானவையும் உண்டு முற்றும் உள்ளவையும் உண்டு. இக் குறிப்பு மேலே வரும் அமைப்புகளிலுள்ள சுவடிகளுக்கும் பொருந்தும்.

> தொல்காப்பியம் சு**வடிகள் - 11**் முருகாற்றுப்படை ,, 5

· பொருதராற்றுப்படை	சுவ டிகள்	l
சி ற பாணற்றுப்படை		1
பெரும்பாணுற்றுப்ப டை	.,	1
முல் <i>வேப் பாட்</i> டு	•	1
. ம துரைக்கா ஞ்சி	••	1
பட்டி னப்பா ஃ ல	**	1
மலேபடுகடாம்	••	1
நற் றிணே	•	1
குறுந்தொ கை	.,	1
ஐங்கு ற நூறு		2
பதிற்றுப்ப த்து	,,	
கலி த் தொகை	**	4
அகந ா னூறு	,,	1
புறநானூறு	**	1
சிலப்பதி <i>காரம்</i>	**	2
மணிமேகவே	**	2
சி ந்தா மணி	**	
2.	24	6
சூளாமணி ெக்காக:	••	1
திருக்கு றன்	11	17

¹ இலக்கணை, இலக்கிய, இதிகாச, புராணா, சமய**. தத்** தோவை நூற் சுவடிகளாக 1867 எண்ணிக்கை ஓ ஃ சை ச வ டி நூல் நிலேயேத்தில் உள்ளன.

உ. தஞ்சை சரபோசி மன்னா **சரசுவதி மகால் நூல் நிலேயம்**

மராத்திய மன்னேர் சிவாசியின் வழிமுறையில் வந்த வேர்கள் தஞ்சைப் பகுதியை கி. பி. 1676 முதல் 1855 வரை யிலும் ஆட்சி செய்துள்ளனர். அவ்வேந்தர்களுள் ஒருவர் சரபோசி மன்னேர்.

^{1.} Descriptive Catalogues Vol. 1 to IV

சரபோசி கிலச்செல்வர்; பன்மொழிப் புலமை பாளர்; அறம்பேணும் ஆர்வலர். அவரே தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல் நிலேயத்தை நிறுவியேவர். அவர் அதனே நிறுவு தற்கு நேர்ந்ததொரு தூண்டுதலே அறிவோம்.

சரபோசி மன்னர் ஒருமுறை கோசிக்குச் சென்றுர். சென்றேவர், கல்கத்தோவில் இருந்த ஆங்கில அரசின் அரசப் **பேராளரை**க் க**ண்**டு உரையாடிஞர். அரசப்பேராளர் திரு**க்** குறுள் ஆங்கிலத்தில் கற்று அதென்மேல் ஆர்வம் கொண்டி **ுந்தார்.** தமிழ்நாடுப் ப**கு**தியில் வாழும் அரசர் சேரபோசி திருக்குறுள் அறிந்திருப்பார் என்று எண்ணிஞர். தமிழில் அத ோக்கேட்க விரும்பிஞி. அவற்றுள் சிலவற்றைச் சொல்லுமாறு விருப்பிஞர். அதுகாறும் சரபோசி திருக் குற**ுள**ப் பற்றி **அறி**ந்ததில்லே தமிழ்மொழி பற்றியும் அக் கறை காட்டியதும் இல்லே. நாட்டால் அயலார் போலவே மொழியாலும் அயலாராகவே இருந்தார். வ ட மொழி. மராத்தி மொழிப் புலவர்களேயே ஆதரித்து வந்தார். அவர் களேயே உடனழைத்தும் சென்றிருந்தார். ஆகலின் அரசப் பேராளர் விஞைவு தல் அவர் நெஞ்சில் ஆழத்தைத்தது. தாம் ஆட்சி செய்துவரும் மண்ணில் வழங்கும் மொழியைப் பற்றி எண்ணிப்பாராத தவேற்றை உணர்ந்**தா**ர். அருகில் தே**ம்** மு**டன்** இருந்த புலவர்களேக் கொண்டும் அரசப் பேரா ளர்க்கு விளக்கம் தர இயலவில்?வ. ஆனுல் திறமையாக ''என்னுடைய புத்தக சாஃயில் இதைப் போல ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் நூல்கள் இருக்கின்றன. ஆணுல் எல்லா வற்றையும் நான் தெரிந்துவைப்பது முடியாத செயல். நான் ஊர்போய்ச் சேர்**ந்தது**ம் அப்புத்தகத்தை அனுப்புகிறேன்'[,] என்று கூறி விடைபெற்றுக்கொண்டார்.

தஞ்சாவூருக்கு வந்ததும் தமிழ்ச் சுவடிசளின்டேல் கருத்துச் செலுத்திஞர் கிடைக்கும் சுவடிகளே எல்லாம் விடூகொடுத்து வாங்கிஞர். வறிய புலவர்களெல்லாம் வாய்ப்பாகக் கருதித் தத்தம் வீட்டில் முடங்கிக் கிடந்த சுவடிகளேக் கொடுத்து விடூ பெற்றனர். புதிதாகவும் சுவடி களே எழுதிக் துவித்தனர். சுவடிகளின் விடூயும் ஏறியது. சுவடிகளின் எண்ணிக்கையும் பெருகியது. சு வ டிகளே ஒழுங்கு படுத்தி வைக்கத் தமிழ் புலமை யாளர்கள் வேண்டுமே! அத ை ல் கொட்டையூர் சிவக் கொழுந்து தேசிகர், காரைக்குறிச்சி வேலாயுத உபாத்தி யாயர், திருவேங்கடத்தா பிள்ளோ, சுப்பராயக் கவிராயர், வேங்கடாசலம் பிள்ளே முதலியோரை அமர்த்திஞர்.

முதற்கண் தக்க புலவர்கள் இல்லாமையால் நூலின் பெயரைக்கூட அவர்கள் செவ்வையாக எழுதி வைக்கவில்லே ¹ 'நாலடியார்' என்பதொரு நூல் என்பதும் தெரியாமல், 'சிவமயம் நாலடியார்' 'கணபதி துணே நாலடியார்' 'ராம ஜயம் நாலடியார்' 'நன்றுக குருவாழ்க தருவே துணே நாலடி யார்' என்றெல்லாம் பட்டியல் எழுதியிருந்தார்களாம். 'இத்துண நாலடியாரா?' என்று அறியாதவர்களும் வியப் புற்றனராம்! ஆணுல், தஞ்சை பில் நீதிபதியாக இருந்த பர்னல்துரை என்பவர் இச்சுவடிப் பட்டியல் கண்டு வருந்தி ஞர். ஒழுங்கான பட்டியல் ஒன்று அமைக்கச் செய்தார். சுவடிகளேக் கடிதேத்தில் படி எடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார். ஆணுல் அவர் அக்கண்காணிப்பைத் தொடங்குமுன்னரே எண்ணற்ற சுவடிகள் கட்டிக் காப்பாரின்றிக் கைகடந்து போயினை. அவற்மையும் ஒழுங்கு செய்தார் பர்னல்துரை.

சரசுவதை மகால் நூல் நிலேயத்தில் பல்வேறு மொழி நூல் சுவடிகளும், கல் நூல் சுவடிகளும் பல் லாயிரம் உள்ளன. ஆளுல் பழந்தமிழ்ச் சுவடிகள் ஆங்கே விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியனவாகவே உள்ளன எவ்வளவுதான் ஆர்வம் கொண்டோலும், எவ்வளவுதான் செலவிட்டாலும் அவ்வத் துறையில் புலமை மிக்கார்க்கே அவ்வவற்றின அரு மை புலப்படுவதாம்! டாக்டர் சாமிநாதையர் நூல் நிலேயச் செல்வங்கள் 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி போல்' சேரிக்கப் பெற்றவை! அதன் மோண் பு, அப்பெரு மகளுர் கொண்டிருத்த,

^{1.} புதியதும் பழையதும் பக். 50

''இருந்தமிழே உன்ஞல் இருந்தேன் இமையோரி விசுந்தமிழ்தம் என்ருலும் வேண்டேன்''

என்றும் கொள்கை மாண்பு!

சரசுவதி மகால் நூல் நிலேயத்தில் இருக்**கும் பழந்** தமிழ்ச் சுவடிகளாக அறியப் பெ**றுவ**ன வருமா**று**:

தொல்காப்பியச் சுவடிகள் 8. (மூலம் முழுமையோனதை ஒன்றே; எஞ்சியலை சிதைவுகளும், குறைச் சுவடிகளுமே யாம்) திருமுருகாற்றுப் படை சுவடி 2. சிலப்பதி காரம் சுவடி 1. சிந்தாமணி சுவடி 8 திருக்குறேள் சுவடி 9, 'நாலடி யார் உரை வளம்', 'இலக்கண விளக்கம்' முதலாக இப் பொழுது வெளிவரும் நூல்கள் பயண்மிக்கன. நூல் நிலேயத் தைப் போற்றும் மாண்பு, எடுத்துக்காட்டாக இலங்குகின் றது! அதனுள்ளே நுழைந்ததும் சரபோசியின் மேதேகைகைமை சாண்பாரை வயப்படுத்திக் கட்டுண்ணச் செய்தல் ஒருதேலே!

ங. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

பால்வண்ணேநத்தம் குறுநில மன்னர் பொ. பாண்டித் துரைத் தேவர் அவர் மதுரையில் ஒரு சொற்பொழிவாற்ற வந்தபோது திருக்குறளும் கம்பராமாயணமும் வேண்டி யிருந்தன. அவற்றை எவரிடமிருந்தும் பெறமுடியாகல் புது மண்டபப் புத்தகக் கடையில் இருந்தே விலேக்குப் பெற வேண்டி இருந்தது. அந்நிலே அவரை வருத்தியது. ''தமிழ்ச் சங்கம் இருந்து தமிழ் ஆய்ந்த மதுரையில் இந்நிலே இருக் கிறதே! தமிழ் மொழியின் தளர்நிலே தான் என்னே!'' என இரங்கிஞர். அவ்சிரைக்கம் ஒயாமல் ஒழியாமல் வருத்திற்று.

பாண்டித்துரைத் தேவர் புலமையாளர் வழியில் வந்தவர் அவர் தந்தையார் பொன்னுசாமித் தேவர் புல வர் புலவராய் விளங்கியவர் பாண்டித்துரைத் தேவரும் தமிழும் ஆங்கிலமும் தெளிந்து சுற்றவர். அழகர்ராசு, சதா வதானம் முத்துசாமி ஐயங்கார், பழனிக் குமாரத்தம்பி ரான் மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளே ஆகியோரிடம் தமிழ் வளம் பெற்ருர். வேங்கடேசுவர சாத்திரி என்போர் வேழியே ஆங்கிலத் திறம் பெற்ருர். பாடும் புலமையும், ஆயும் திற மும், நாவன்கைமையும், புலவரைப் போற்றும் புகழும் ஒருங்கே கொண்டார். இத்தகையர் கொண்ட மணவுளேவு வறிதே போகவில்ஃல.

1901 ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 21, 22, 23-ஆம் நாள்களில் மதுரையில் சென்னே மாகாண அரசியல் மாநாடு **கூடியது. ப**ெருமைமிகு பி. அனந்தாச**ார்**லு **தஃலமை த**ாங்கி ஞர். பாண்டித்துரைத்தேவர் வரவேற்புக்குழுத் தஃவைராக இருந்தார். மூன்று நாள் அம்மாநாடு நடந்தது. அதன் மூடி வில் பாண்டித்துரைத் தேவர், தமிழ் வளர்ச்சி 🛭 பருகி யிருந்த மதுரை மாநகரின் பழம் பெருமைகளேயும், அதன் வளிச்சி குன்றிய தற்கால நிலேமையும் எடு**த்து**க்கூறி**த் த**மிழ்மொழி நி**ஃலிபற்று வளர்வதற்த**ச் சங்கம் வேண்டுவதன் இன்றியமையாமையை எடுத்துரைத்தார். மறுநாள் சேதுபதி உயர்பள்ளி மண்டபத்தில் கூடவிருக்கும் பேரவைக்கு, மாநாட்டுக்கு வந்**த** பெருமக்களும் பொ*து* மக்களும் கலந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவ்வாறே 1901 மேத்திங்கள் 24 ஆம் நாள் பேரவை கூடி யது, சங்கம் அமைக்கும் திட்டம் உருவாகியது. முன்னேற் பாடுகள் உடனே தொடங்கப் பெற்றன.

1901 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் 14 ஆம் நாள் மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கியது. புலவர்களும், புறவலர்களும், பொதுமக்களும் திரளாகக் கூடியிருந்தனர். பாற்கர சேதுபதி வேந்தர் தம் அரசியல் சுற்றம் சூழ வந்திருந்தார். உவே சாமிநாத ஐயர். இரா. இராகவ ஐயங்கார், வை மு. சடகோப ராமானுசாச்சாரி யார். சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகளுர், திருமயில் சண் மேகம் பிள்ளே, பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர். பரிதி மால் கலேஞர் முதலாய புலவர் பெருமக்கள் கலந்து கொண் டனர்.

சேதுபெதி செந்தமிழ்க்கலாசா ஃ, பாண்டியென் புத்தக சோ ஃ, நூலாராயச்சிச் சா ஃ மைதலியனவும் சங்கச் சார்பில் தனித்த னியே தொடங்கப் பெற்றன. மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து கூட்டம் நடைபெற்றது. திரு. நாராயண ஐயங் **கார்** செந்தமிழ்க் கலாசாலேத் **தலேமையா**சிரிய**ராகவும்**, இரா. இராகவ ஐயங்கார் நூற்பதிப்பு ஆராய்ச்சித் துறை களின் த*ு*லைராகவும் நியமனம்பெற்றுவர். பின்னர் மதுரை வடக்குவெளி வீதியில் உள்ள தம் மாளிகையைத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கெனப் பாண்டித்துரைத் தேவர் வழங்கிஞர். தமிழ்ச் சங்**க**ப் பதிப்பு**க்**கெனச் சிற**ந்த அ**ச்சுக்கூடம் ஒ**ன்று** நிறுவப் பெற்றது. இலக்கண **இ**லக்கிய ஆராய்ச்சி **சி**றந்**து** விளங்கச் 'செந்தமிழ்' என்னைம் திங்களிதழ் தொடங்கப் பெற்றது. அதன் ஆசிரியராக இர**ா** இராக**வ** ஐயங்கார் அமர்ந்தார், சேற்றூர் சுப்பிரமணிய கவிராயர் நூற்பதிப் பா இரியர் ஆஞர். ஏடுகள் தொகுப்பதும், அவற்றை ஆய்ந்து வெளியிடுவதும் இவர்கள் கடமைகள் ஆயின நாட்டில் இருந்த புலவர்களும், புரவலர்களும் சங்கப் பணியில் ஆர் வத்துடன் பங்கு கொண்டனர். ஆயிரக்கணக்கில் ஏடுகள் தொகுக்கப்பெற்றனை; ஆராயப்பெற்றன; செந்தமிழ் இதழ் வழியாக வெளியிடப்பெற்றன. இவ்வாறு ஒரே வேஃோயில் பலப்பல துறைகெளில் தமிழ் வளைர்த்த பெருமை செங்கத்திற் குண்டு அளியபலநூல்கள் அழிந்துபடாவண்ணம் காப்பாற் றிய பெருடையும் அதற்கு உண்டு.

செந்தமிழ் முதல் இதழிலேயே ஐந்திண் ஐம்பதும், நேமிநாதமும் ஆய்ந்து வெளிவரத்தொடங்கின. கல்வெட்டு வரலாறு இவற்றின் களஞ்சியமாசச் செந்தமிழ்த் தொகுதி கள் விளங்கின ஆராய்ச்சிக் கருவூலம் என்னு மாறு அரிய கட்டுரைகள் வெளிப்பட்டன அறிவியல் துறைக்கு ஆக்கம் மிகச் செய்தது; சமய ஆராய்ச்சியிலும் தீறைக்கு ஆக்கம் வாறு தமிழகத்தில் புதியதோர் விழிப்புணர்ச்சியைச் செந் தமிழ் உண்டாக்கிற்று. அதன் நாற்பதாம் தொகுதிவரை அமைந்த கட்டுரைகளே அடைவு செய்யின் தமிழ் அன்னே யின் வாடாமலர் மாலேயாக என்றும் விளங்குதல் திண்ணம்.

பாண்டைத்துரைத் தேவர் தம்கண்ணி ஹும், கண்ணின் மணியினும் பெரிசெதனச் சங்க வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார். அவர் 1911 ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எயதேஞர். அதற்கு மேல் எட்டு ஆண்டுகளில் பெரும்பாலான சுவடிகள் தீக்கு இரையாயின. சங்கத்தைப் பழையெநிகூக்குக் கொண்டு வெரு தேற்குப் பலர் முயன்றனர். அம்முயற்சி ஈடு செய்ய இயலாத இழப்பை ஈடு செய்தற்கு ஆகுமோ? விழாக்கள் நிகழ்ந்தன; வெளியீடு களும் தொடர்ந்தன; பழஞ்சுவடிகள் வெளி யேறின; மீண்டும் வராமல் ஒழிந்தன; இருந்த சுவடிகளும் சி மை தை ந்த ன! இருப்படையையும் செண்கோட்சிப் பொருளாம் அளைவில் அமைைந்துள்ளன!

சௌரிப் பெரு**மான் அ**ரங்க ஞர் குறுந்தொகைப் புதிப்பு. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், ஒளவை சு. துரைசோமிப் பிள்ளே ஆகியவர்களின் நற்றிணப் பதிப்பு, டாக்டர் உ வே. சாமிநாத ஐயர் புறநானூற்றுப் பதிப்பு, கம்பர்விலாசம் அ. இராசகோபாலேயங்கார் அகநானூற்றுப் பதிப்பு, சைவ இத்தாந்த சமாசத்தின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு ஆகியவற்றுக்கும் பிறவற்றுக்கும் மதுரைச் சங்கச் சுவடிகள் பயன்பட்டுள்ளன.

சங்க**ம் தோன்றுவதற்கு** மு**ன்னரே பாண்டித்துரைத்** தேவர் டாக்டர் சாமிநாதையர் பதிப்புக்கு உதவிஞர்.

"பயன்சிறிய தேனும் பூண்யேளபாக் கொள்வர் நயன்தெரிவோர் என்றவுண்மை நாடி - முயன்றிதுபோ தைந்நூறு ரூபா அனுப்பினனஃ தேற்றருள்வாய் மெய்**ந்நால்** துரீஇயொழுகும் வித்தகா - மைந்நூறி ஆமால் யிற்சுவையுண் டாக்கும் புறப்பொருள்வெண் புரமால் யச்சிற் பதிவுசெயும் - மாமுயற்சி ஊறி கந்து முற்றல் உறுவிப்பான்"

இவண்டி ஞர். மணி மேகே ஃயின் மூதற் பதிப்புக்கும் பேணம் உதவி ஞர் பாண்டித்து ரையோர். சங்கம் தோற்றுவித்த பின்னர் வெளியிட்ட நூல்கள்பல. அவெற்றுள் யாழ்ப்பாணம் கதிரைவேற்பிள்ளே தமிழ்ச்சொல்லகராதி மையை மூன்று பாகங் ^களாக வெளியிட்டதும். பச்சசையப் பள் கேல் லூரி தீ தமிழ்ப்பேராசிரியர் அ. சிங்காரவேலு முதலியார் தொகுத்த கலேக் களஞ்சியம் போன்ற அபிதான சிந்தாமணியை வெளி யிட்டதும் சங்கத்தின் பணிக்குப் பெருமையளிப்பனவாம்.

த மிழ்ச் சங்கப் பாண்டியன் புத்தகசாஃபைய்ல் இப் பொழுது 5177 நூல்கள் உள்ளன. மிக அருமையான தமிழ் நூல்களும் ஆங்கில நூல்களும் உள பல்லாயிரக் கணக்கில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளில் இப்பொழுது 207 சுவடிகளே உள்ளன. அவற்றுள்

தொல்காப்பியச் சுவடிகள் - 6 உள்ளன. மற்றவை பிற்காலத்தவை. அவை:

நன் னூ ல்	சுவடிகள்	-	6
இறையஞர் களவியல்	**	-	7
புறப்பொருள் வெண்பாம	7්න ,,	-	1
இலக்கண விளக்கம்	,,	-	3
வீரசோழியம்	**	-	1
நேமிநாதம்	,1	-	2
யாப்பருங் கலக்காரி கை		-	1
தண்டியலங்காரம்	••	-	1
திருக்கு றள்	,,	-	4
நாலடியார் பதுமளுர் உழை	J ,,	-	4
இராமாயணம்	••	-	9
ODI"			

எஞ்சியலவை பல்வேறு நிகண்டுகள், பாட்டியெல்கள். புராணங் கள், மருத்துவ, சமய நூல் சுவடிகள் ஆகும்,

ஏடுகள் தொகுத்த இம்மூன்று அமைப்புகளே அல்லா மல் தனிப்பட்ட சிலரும் ஆராய்ச்சி நோக்கில் தொகுப்ப தையும் படி எடுப்பதையும் இனிய பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள், அய்யம்பேட்டை மூத்து ரத்தின மூதலியார், மன் ஞர் குடி சோமசுந்தரம் பிள்ளே, காவல்துறை ஆணேயர் பவானந்தம் பிள்ளே, சேலம் இராம சாமி முதலியார் ஆகிய பெரு மக்கள் குறிப்பிடத்தக்க

ச. அய்யம்பேட்டை **முத்துரத்தின முதலியார்**

சௌரிப்பெரு**மாள் அ**ரங்க**றை மதுரையில்** சென்று தமிழ் பயில ஏவியவரும், அவர்க்கு வேண்டுங்கால் வேண் டுவ உதவியவரும் இவரே ஆவர். இவர்தம் தூண்டுதலே, சௌரிப் **பெரு**மாள் அர**ங்கறைரை**ச் சென்னேக்கு ஏவிக் குறுந் தொகைச் சுவடியை அரசினர் ஓலேச் சுவடி நிலேயத்தில் கண்டு படிபெடுக்க ஏவியது.சென்றவர் படியெடுத்து மீண்டு **வந்து ஆராய்ந்த**தில் பிழைகள் பல பொதிந்திருக்க**க்** க**ண்** டாரி. ஒரு செய்யுள் முற்றும் விடுபட்டிருக்கவும் கணசடார். ஆகேலின் மூத்துரத்தினர் அரியதோர் குறுந் தொகைப் படியை வருவித்துத் தெந்தார். அன்றியும் அகநானூறு. நற் றிணே, பரிபாடல் முதலிய தொகை நூல் சுவடிகளேயும், பிற நூல்களேயும் வழங்கிஞர். ''அவர்த**ம் உத**விகள் இல**வேல்** இந்**நூஃ உரையுடன் பதிப்பி**த்**த**லில் இன்னும் பேரிடேர்ப் பட்டிருப்பேன்'' என அரங்களுர் எழுதுகின்றுர் இடர்தீர ஏடுதந்து **தவி**ய ஏந்தல் முத்துரத்தினர் என்பது இதனுல் விளங்கும்.

"செந்தமிழ் நூலாராய்ச்சியே பொழுது போக்காகக் கொண்டு அரிய பெரிய தமிழ் நூல்களேப் பெற்றுத் தம் கையாலேயே பிரதி செய்துகொண்டு உடைய வரிடம் கொடுக்கும் உயர்ந்தாரும் என்னுருயிரன்பினருமான மணக் கால் அய்யம்பேட்டை செந்த மிழ் விலா சம் ஸ்ரீமான் 8. முத்துரத்தின முதலியார்" என்று அரங்களுர் தம் குறுந் தொகைப் பதிப்பின் உதவியுரைத்தல் பகுதியில் இப்பே ந மகணைரைப் பாராட்டியுள்ளார். இவர் எழு திய குறுந் தொகைக் கடிதச் சுவடி சமாசத்தினரின் செங்க இலக்கியப் பதிப்புக்கு உதவியது.

முத்துரத்தினை முதலியார் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல் நிஃயப் புலவராகவும். பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கி பேவர், இவரும் புலவர் எ**ம்.** ஆர். கந்தசாமி பின்ளே அவர் களும் பதிப்பித்துள்ள, 'நாலடியார் உரைவேள**ம்'** போற்றத் தக்க பதிப்பாகும் அரிய அடிக்குறிப்புகளேயும், சிறைப்புக் தேறிப்புகளேயும் தென்னைசத்துக் கொண்டது அப்பதிப்பு. சரச வதி மகால் 59 ஆவது எண் வெளியீடாக 1953 இல் வெளி வந்துள்ளது நாலடியோர் உரைவெளம்.

ரு, மன்*ஞர்கு*டி சோமகந்தரம் பிள்**ஊ**

நற்றி ஊே உரையாசிரியர் பின்னத்தூர் அ. நாரா யணசாமி ஐயரின் ஆசிரியர் நாராயணசாமிப் பிள்ள அவர் தேம் திருமகஞர் இச் சோமசுந்தரம் பிள்ள ஆவர்.

சோமகந்தரம் பிள்ள தம் தந்தையாரிடம் தமிழ் பயின்றுர். அவரை இளமையிலேயே இழந்தமையால் மேற் படிப்புப் படிக்க இயலாராய் அமைந்தார் அந்நி ஃயைில் சந்தையார் பணி செய்த மன்றைர்குடிக் கிறித்து வக்கல் லூரி யில் தமிழா சிரியப் பணி பெற்றுர். ஆறைல் அக்கல் லூரி எடுக்கப்பட்டு விடவே, சோ மசு ந்த ரை நி வேனேயும் போயிற்று.

சோமசுந்தரஞர் காவல் துறையில் துண ஆய்வாள ராக அமர்ந்தார்; ஆயினும் தாம் கொண்டிருந்த தேமிழ் அக்கைபை மறந்தார் அல்லர்; தமிழ் ஒதுதலேத் துறந்தாரும் அல்லர். ஒருகால் ஒரு கொள்ளேக் கூட்டத்தைப் பற்றச் சென்று போராடி வெற்றி கொண்டார்; வெட்டுக்காயங் களும் கொண்டார்; அப்பொழுது சட்டைப் பையில் இருந்த தொல்காப்பிய நூலேத் தவறனிட்டு விட்டார். மருத்துவ மீணயில் கடெந்தபோதும் அதேனே நிணத்தே வருந்திஞர். தேடிக்கொணரிந்து தந்த பின்னரே அமைதியுற்றுர்.

தொல்காப்பியப் புலமையில் தீல நின்ருர் சோமசுந் தரஞர் பாட்டு, தொகைகள் வெளிப்படாத கோலத்தில் தாமே முயன்று அவற்றைப் படியெடுத்துப் பயின்ருர், அரிய ஆராய்ச்சியும் செய்தார் தம் கையால் எழுதிய அக நானூற்றையும், நற்றிணேயையும் பின்னத்தூர் நாராயண சாமி ஐயர்க்கு வழங்கிஞர். சைவசித்தாந்த சமாசம் வெளி யிட்டசங்க இலக்கியப்பதிப்புக்கு அலர்எழுதிய புறநானூறு மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல் வோடை, குறிஞ்சிப் பாட்டு. பட் டினைப்பாடு ஆகியவற்றின் கடிதேப் படிகேள் பயன்பட்டன. அந்நாடூப் பெரும்புலவர்களுக்கெல்லாம் தோழராக விளங் கிய சோமசுந்தரம் பிள்டூயின் புலமையை அறிஞர் பா. வே. மாணிக்க நாயகர் பாராட்டுகிறுர்:

ப் பொதிய மல்யில் அகத்தியரைக் காணச் சென் றேன்; அங்கு அவருடைய அடிச்சுவட்டைக்கூடகண்டிலேன். எதிர்பாராத இடத்திலே எதிர்பாராத உரு வத் தி லே தொல்காப்பியரைக் கண்டேன்."

காவல்துறையில் பணிசெய்து கொண்டு கள்னித் தமி ழி**ன் காவ**லராகவும் விளங்கிய இத்தகைய பெருமக்கள் எ**ன்றும் போற்றுதற்**குரியவராவர்.

க. சரவண பவானத்தம் பிள்ளே

இவரும் காவல் துறையில் பணி செய் தவை ரே 1889 ஆம் ஆண்டில் காவல்துறையில் சேர்ந்த இவர் 1918 ஆம் ஆண்டில் தூணே ஆணேயர்(Deputy Commissioner)பதவி பைப் பெற்ருர். இவர் நாட்டுக்குச் செய்த நற்பணி கையக் கருதி வாழ்நாள் அளவும் ஆண்டுதோறும் அறுநாறு ரூபா நிரந்தர வருவாய் தரும் நிலக்கொடை பொன்று 1922 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 12 ஆம் நாள் அரசினரால் வழங்கப் பெற்றுர்.

மாண்புமிகு ேவே ல் ச இளவரசரும் இளவரசியாரும் 1906 ஆம் ஆண்டு சென்ணேக்கு வந்த7பாதும். மி ண் டே ா பெருமகஞரும், கார் டிஞ் சு பெருமகஞரும் சென்லோயில் தங்கியிருந்தபோதும் இவரே மெய்காப்பாளராக இருந்து சிறப்புப் பெற்றுர். சென்னே 'செரீப்'பாகவும் விளேங்கிஞரு.

^{1.} தமிழ்ப் புலவர் வரிசை தொகுதி 10, us. 128_.

¹ கடமைச் சி றப் பா ஸ் விருதைம் பாராட்டும் பெற்றுர். 'திவான் பேகதூர்' என்னும் சிறப்புப் பட்டம் ஆங்கிலை அரசு வழங்க**த் தி**கழ்ந்தார்.

இவர் பங்கு கொண்ட அமைப்புகள் மிகப்பல. சென்னேப் பல்கலேக்கழக நூல் வெளியீட்டுக் குழு, சொற் ருடேராக்கக்குழு ஆகியவற்றின் உறுப்பினராக இருந்தார். தென்னிந்திய ஆராய்ச்சிக்கழகத் துணேத் தேல்வேராக இருந் தார். இலண்டன் மாநகர அரசியல் வரலாற்றுத் தேறைக் குழுவிலும், ஆசிய அரசியல் சங்கக் குழுவிலும் உறுப்பின ராகப் பணி புரிந்தார்.

கல்விச் சிறப்பில் மேலோங்கிய இவர் சட்டத்தேர்வுக் குப் பயண்படத்தக்க அரிய நூல்கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து எழுதிப் பதிப்பித்தார். 'ஒப்புரவுமிக்க காவல் அலுவலர்' என்னும் சீர்மை பெற்றுர். இவ்வெல்லாவற்றிலும் மேலா கத் தமிழ் நூல்களும், சுவடிகளும் தொகுப்பதும், அவற்றை ஆராய்வதும், வெளியிடுவதும் தம் இனிய பணியாகக் கொண்டார்.

இவர், தம் பெயரால் 'பவானந்**தர் க**ழக**ம்' என** ஒரு குழகத்கைதை நிறு வி ஞேர். அதன் வளர்ச்சிக்காகவும், நூல் வெளியீட்டுக்காகவும் தாம் அரிதின் ஈட்டிய பெரும் பொருளே 'இறுதிமுறி' வாயிலாகப் படைத்தார். அக்கழகச் சார்பில் நிறுவப்பட்ட நூல் நிலேயேத்தில் பல்லாயிர**ம்** நூல் கள் - ஏட்டு வடிவிலும், கைபெழுத்திலும், அச்சி லும் அமைந்தவை - உள்ளன.

^{1.} சரவண பவானந்தர் இரு வி. க. வுக்கு அன்பர். தேனும்பேட்டையில் விவசங்கர முதலியார் என்பார், 'கோயிலில பலிபிடுகல்' அன்பு முறையில் க டி ந் தா ர். ஊர் சி றி ய து விவசங்கரர் வீட்டில் கற்கள் விழுந்தன; பாமபுகள் விழுந்தன; அம்மன் தெய்வம் விலர்மேல் தல் விரித்தாடியது இரு, வி. க. பவானந்தருக்கு முடங்கல் நீட்டினு், ''வந்தார் பவானந்தம பிள்ளே மருவாடிய தெய்வங்கள் எல்லாம் மலேயேறின; தல்லகால் தெரியாது குடுத்த வீரர்கள் எல்லாம் புற்றுப் பாம்பாளுர்கள்; குழப்பம் குலேந்தது; அமை இலிலிற்று''

பவானந்தர் செயல் மாண்புக்கு இஃதொரு சான்று.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (நச்சிஞர்க்கினிய ருரை, பேரோசிரியர் உரை) யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, இறையஞரகப் பொருளுரை, பேரகத்தியத் திரட்டு, நன ஞால் காண்டி கையுரை, தமிழகராதி ஆகியவற்றை வெளி யிட்டார். இவர் அமைத்த கழக வழியாக இவர் காலத்திற் குப் பின்னேர் வெளிவந்த நூல்களும் பல. அவற்றுள் கா.ர. கோவிநதராச முதலியார் பதிப்பித்த வீரசோழியம் குறிப் பிடத்தக்கதாகும்

பவானந்தர் பதிப்பித்தவற்றுள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந் தது யாப்பருங்கல விருத்தியாகும். அதன் மு த ற் பா க ம் 1916 ஆம் ஆண்டும், இரண்டோம்பாகம் 1917 ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்தன. அவ்வெளியீட்டால் தமிழ் இலக்கண இலக் கியப் பரப்பு வெளிப்பட்டது போல எவ்வெளியீட்டாலும் புலப்பட்டிலது. அழிந்துபோன நூல்களின் ஒருசில பாடல் களேயேனும், குறிப்புகளேயேனும், பெயர்களேயேனும் அந் நூல் போல வேறெந்நூலும் காட்டிற்றில. பவானந்தர் பதிப்பே யாப்பருங்கல விருத்தியின் முதற் பதிப்பாகும். ஆதலால் அந்நூல் நின்று நிலவும் காலமெல்லாம் பவானந் தர் அதன் புகமொடும் கலந்து நிற்பார் என்பது உறுதி.

'பவாணந்தர் கழகம்' ஆராய்ச்சியாளர்க்கு அணிநிழல் தந்தது; அரவணேப்புச் செய்தது; பிறர் வெளியீட்டுக்கும் பெருந்துணே புரிந்தது. சைவசித்தாந்த சமாசத்தின் சங்க இலக்கிய வெளியீட்டுக்கு அகநானூறு, கலித்தொகை, நற் றிணே. தொல்பொருள் நச். பேரா. ஆகிய கடிதச் சுவடி களேயும், ஏட்டுச் சுவடிகளேயும் வழங்கியது. இத்தகைய அரிய பெரிய சுவடிகளேக் கொண்ட பவானந்தர் கழகம் பணியற்று முடங்கியமை தமிழர் தவக்குறையேயாம்! இப் பொழுதிலேனும் தக்கார் ஈடுபட்டுச் செயலாற்றினும் தகுதி மிக்க நூல்கள் பல தமிழ்நாட்டின் செல்வமாக விளங்குதல் கடும்! அந்தற்பேறு வாய்க்குமாக!

எ. சேலம் இராமசாமி முத்லியார்

ஏடு தொகுத்த ஏந்தல்களுள் ஒருவர் சேலம் இராம சாமி முதலியார். அவர்களுள் ஒருவகையால் ஏற்றமிக்கவ ரும் ஆஞர். சிறுநூல் பரப்பிலேயே சிக்கிக் கிடந்த பெரும் பேராசிரியர் சாமிநாதையரைப் பழந்தமிழ் நூற்பக்கம் பார்க்கத் தூண்டியவர் அவரே! ''அவருடைய தூண்டுதல் இராவிட்டால் சிந்தாமணியை நான் அச்சிடுவது எங்கே? சங்க நூல்களின் பெருமையை உணர்ந்து இன்புற்று வெளிப் படுத்தும் முயற்சிக்கும் எனக்கும் என்ன சம் பந்தம்?'' என்றெழுதும் ஐயரின் மணிமொழிகள் இராமசாமி முதலி யாரின் தோண்டுதலே விளக்கும் சீரிய சான்றும்,

சேலம் இராமசாமிமுதலியார் தந்தையார் கோபால் சாமி முதலியார்; பெரு நிலக்கிழார். அக்காலத்தில் இந்தி யர்க்கு மிக உயர்ந்த பதவியாக இருந்த 'தாசில்தார்' பத வியை அடைந்தவர். தம் மைந்தரும் பதவியால் உயர்ந்து விளங்க ஆர்வம் கொண்டேவர்.

இராமசாமி முதலியார் இளங்க**ஃ** தேர்வில் (பி.ஏ) மாநில முதன்மை பெற்றுத் தேறிஞர். முதுகஃப்பட்ட மும் பெற்றுர். சட்டக்கல்வித் தேர்ச்சீயிலும் மாநில முதன்மை எய்திஞர். 1876ஆம் ஆண்டிலே மாவட்ட 'முனிசீப்' ஆஞர் அவ்வேஃயை ஆறு ஆண்டுகளின் பின்னர் விடுத்து. உயர் மன்ற வழக்கறிஞராகப் பணி புரிந்தார். 'இந்திய சட்ட இதழ்' என்னும் இதழின் ஆசிரியராக இருந்தார். பட்ட வகுப்புகளின் தமிழ்த் தேர்வாளராகவும் விளங்கிஞர். இங்கி லாந்து சென்று இந்திய மக்கள் உயர்வுக்காகப் பாடுபட் டார். விடுதஃ இயக்கத்திலும் ஆர்வம் காட்டிஞர்.

காஞ்சிபுரம் பெரும்புலவர் சபாபதி முதலியார் மக ஞர் நாகலிங்க முதலியாரிடம் தமிழ்பயின்றுர். இராமசாமி யார் ஆங்கிலத்திலும், ஆங்கிலவர் வியந்து பாராட்டும்

^{1.} என் சுரித்திரம், பக், 969.

திறம் பெற்றுர். தமிழ்ப் புலவர்கள் அனேவைரும் பிற்காலச் கிற்றிலக்கியங்களிலேயே பொழு தைப் போக்குவேதை அறிந்து உவர்ப்புற்றுர். அவர் இளங்க ேபெயின் தகாலத் திலே சிந்தாமணியின் சிறப்பிண உணர்ந்தவர். ஆதலால், அத்தகைய பழைய இலக்கியங்களேப் படிப்பாரும், பாடம் சொல்வாரும் இலரே என ஏங்கிஞர். பழந்தமிழ் நூல்களேப் பாடஞ்சொல்வாரைத் தேடி அலமந்தார். இந்நி லேயில் தற்செயலாகப் பெரும் பேராசிரியர் சாமிநாதையர் வந்து முதலியாரைக் கண்டோர். அக்காட்சி ஐயரைப் புது நெறி யில் - புதிய உலகில் - புதத்தியது. அதனே அவரே கூறுகிறுர் சங்கத் தமிழ் உணர்கைவைத் தட்டி எழுப்பி அதிலேயே தம் வாழ்கைவ முழுதுறப் பதிப்பித்துக் கொள்ளுமாறு ஐயரைத் தூண்டிய நிகழ்ச்சி அஃதாலின் அதனே நிகழ்ந்தது நிகழ்ந்த தூண்டிய நிகழ்ச்சி அஃதாலின் அதனே நிகழ்ந்தது நிகழ்ந்த

(திருவாவடுதுறை) ஆதீனத் தமீவைர் ''இப்போது அங்கே (குப்பேகோணம்) முன்சீபாக வந்திருக்கும் முதலி யார் தமிழில் நல்லபயிற்சியுடையவடுரென்று தோன்றுகிறது. அவசை ர நீங்கள் போய்ப் பார்த்து வரவேண்டும்'' என்று எனக்குச் சொல்லி அனுப்பிஞூர்,

"அவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் முதலில் என்னிடம் இல்லே; சுப்பிரமணிய தேசிகர் சொல்லியனுப் பினமையின் நான் சென்று பார்க்கலாம் என்று ஒருநாள் புறப்பட்டேன் அன்று வியாழக்கிழமை (21—10—1880) அவர் இருந்த வீட்டை அடைந்து அவரைக் கண்டேன். நான் காலேஜில் இருப்பதையும் மடத்தில் படித்தவன் என் பதையுக் சொன்னேன். அவர் யாரோ அயலாரிடம் பாரா முகமாகப் பேசுவது போலவே பேசிஞர். என்னேடு மிக்க விருப்பத்துடன் பேசுவதாகப் புலப்படவில்கு. 'அதிகாரப் பதவியிஞல் இப்படி இருக்கிறுர். தமிழ் படித்தவராக இருந் தால் இப்படியா நம்மிடம் பேசுவார்?' என்று நான் எண்ண வானேன். ''நீங்கள் யாரிடம் பாடம் கேட்டீர்கள்''? **என்று ஆவர்** கேட்டா**ர்**.

''மகா வித்துவான் மீஞட்சி சுந்தரம் பிள்ளோயவர்களி டம் பாடம் கேட்டேன்'' என்றேன்.

பிள்ளோயவர்கள் பெயரைக் கேட்டவுடன் அவிடிடு ஏதா வது கிளர்ச்சி உண்டோகு மேண்று எதிர்பார்த்தேன் என்றைடைய உத்தியோகத்துக்காக என்னே மதிக்காவிட்டா லும் பிள்ளோயவர்கள் மாணுக்கன் என்ற முறையிலாவது என்னிடம் மனக் கேலந்து பேசலாமே. அவர் அப்படிப் பேச முன்வேரவில்லே, கணக்காகவே பேசிஞேர்.

பிள்ளோயவர்கள் பெயரைக் கேட்டுப் புடை பெயர்ச்சியே இல்லாத இவராவது, தமிழில் அபிமானம் உடையவராக இருப்பதாவது! எல்லாம் பொய்யாக இருக்கும், என்று நான் தீர்மானம் செய்து கொண்டேன்.

அவர் கேள்வி கேட்பதை நிறுத்தவில்லே; என்ன என்ன பாடம் கேட்டிக்கிறீர்கள்? என்ற கேள்வி அடுத்தபடி அவரிடமிருந்து வந்தது. 'இதற்கு நாம் பதில் சொல்லும் வகையில் இவரைப் பிரமிக்கும்படி செய்து விடலாம்' என்ற நிச்சய புத்தியோடு நான் படித்த புஸ்தகங்களின் வரிசையை ஒப்பிக்கலானேன். குடந்தை யந்தாதி, மறைசையந்தாதி. புகூலூரந்தாதி, திருவரங்கத்தந்தாதி, அழகரந்தாதி, கம்பரந்தாதி, முல்லேயந்தாதி, மீளுட்சியம்மை பிள்ளேத்தமிழ் முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளேத்தமிழ் அகிலாண்டை நாயகி பிள்ளேத் தமிழ், சேக்கிழார் பிள்ளேத் தமிழ்........' என்று சொல்லிககொண்டே போனேன். அந்தாதிகளில் இருபது, கலம்பங்களில் இருபது, கோலைகளில் பதினேந்து, பிள்ளேத் தமிழ்ளில் முப்பது, உலாக்களில் இருபது, தூதுகள் இப்படியே பிரபந்தங்களே அடுக்கினேன். அவர் முகத் இல் கடுகளவு வியப்புக்கூடத் தோன்றவில்லே.

'இதெல்லாம் படித்து என்னை பிரயோசேனம்?' என்று திடுரென்று அவர் இடைமறித்துக்கூறிஞர். நான் மிக்க ஏமாற்றம் அடைந்தேன்.'இவர் இங்கிலீஷ் படித்து அதிலே மோகங்கொண்டவராக இருக்கலாம். அதனுல் தான் இப்படிச் சொல்கிறுர், என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டோ யிற்று. ஆனுலும் நான் விடவில்லே புராண வரிசையைத் தொடங்கிணேன்.

'திருவிஃளபாடற் புராணம், திருநாகைக் காரோணப் புராணம், மாயூரப் புராணம், கந்தப் புராணம், பெரிய புராணம் குற்றுலப்புராணம்.......'

அவர் படையை படியே கற்சிலே போல இருந்தார்.

'நைடைதம், பிரபுலிங்கலீல், செ ப ஞோ ன போ **தம்** சிவஞான சித்தியார் உரை.....' என்னும் நூல்களின் பெயர் **ேள**ச் சொன்**னேன். இலக்கண** நூல்களே எடுத்துக் கூறி னேன், அப்பொழுதும் அவருக்குத் திருப்தி உண்டாகவில்லே. 'அடடா! முக்கியமானவற்றையல்லவா மறந்துவிட்டோம்? அதை முதலிலேயே சொல்லியிருந்தால் வழிக்கு கொண்டு வந்திருக்கலாமே!" என்ற உறுதியுடன் கம்பராமாயணம் முழுவதும் இரண்டு மூன்றைமுறை படித்திஞக்கிறேன் பிள்ளோ யவர்களிடமும் சில காண்டெங்களேப் பாடம் கேட்டிருக் கிறேன் எென்றேன் இராமசுவாமிமுதேலியார் 'சரி, அவ்வளவு தானே?' என்று கேட்டார், எனக்கு மிகவும் அதிருப்தி ஏற் **பட்டுவிட்டது** 'கம்பராமாயணத்தில்கூடவா இவ்வ**ளவு** பரா.முகம்! இவ்வளவு அசெட்டை! என்றே நி‱ு வே அதற்குக் கா ரணம் அதற்கு மேலே சொல்ல என்னே இருக்கிறது? ஆணுல் அவர் என்னே விடுகிறவராக இல்லே மேலும் கேள்வி கேட்கலாஞர்.

"இந்தப் பூற்காலத்துப் புஸ்தகங்களெல்லாம் படித்தது சரிதான். புழைய நூல்களில் ஏதாவது படித்தது உண்டா?"

எனக்கு அவர் எடைதைக் கருதிக் கேட்டார் என்றை தெரியவில்லே. 'பிள்பு வெர்கள் இயற்றிய நூல்களேயே நான் படித்திருப்பதாக இவர் எண்ணிக்கொண்டோரோ? கந்தபுராணம் பெரிய புராணம் முதலியவைகள் எல்லாம் பேழைய நூல்கள் அல்லவோ? கம்பராமாயணம் பழைய நூல்தானே? பழைய நூலென்று இவர் வேறு எதைக் கருதுகிறுர்?'' என்று போசிக்கலானேன்.

'நாண் சொன்னவற்றில் எவ்வளவோ பழைய நூல் கள் இருக்கின்றனவே!' என்று கேட்டேன்.

'அவைகளுக்கெல்லோம் மூல**மான நூல்க**ோப் படித்தி ருக்கிறீர்களா?' என்றை அவர் கேட்ட போது தாண் அவரிடம் ஏதோ சரக்கு இருக்கிறது என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாயிற்று.

'தாங்கள் எந்த நூல்களே சொல்கிறீர்கள்' என்று தெரியவில்ஃலையே?' என்றேன்.

'சீவக சிந்தாமணி**யை படித்**திருக்கிறீர்களா? மணி மேகலே படித்திருக்கிறீர்களா? சிலப்பதிகாரம் படித்திருக் கிறீர்களா?'

அவர் சொன்ன நூல்களே நான் படித்ததில்கு. ¹என்னு டைய ஆசிரியரே படித்ததில்லே பெஸ்தகத்தைக் கூட நான் கண்ணுல்பார்த்ததில்லே. ஆணுலும் இவ்வளவுபுஸ்தகங்களேப் படித்ததாகச் சொன்னை தை ஒரு பொருட்படுத்தாமல் எவையோ இரண்டு மூன்று நூல்களேப் படிக்கவில்லே என் பதைப் பிரமாதமாகச் சொல்ல வந்து விட்டாரே, என்ற நினேவோடு பெரு மி தம் சேர்ந்துகொண்டைது. 'புஸ்தகம் கிடைக்கவில்லே கிடைத்தால் அவைகளேயும் படிக்கும் தைரி யம் உண்டு' என்று கம்பீரமாக சொன்னேன்.

^{1.} இது செவ்வியதன்று ஏனெனில் அவர் படியெடுத்த பத்துப்பாட்டு, சிலப் பதிகார, சிந்தாமணி, தொல். இளம். சுவடிகள் ஐயர் பதிப்புக்குக் ஃடைத்துள்ளன. பொருநராற்றுப்படை வெயிலில் உலர்த்தியதை என் சரித்திரத்தில் கூறுகிறுர். ஆணுல், சிந்தாமணி சிலப்பதிகார நூல்களேப் பாடம் சொல்லியதில்லே என்லாம். ஐயர் சிந்தாமணியைப் பதிப்பித்ததையே கண்டித்தவர்களும் திருவாவடுதுறை மடத் தில் இருந்தனர் என்பதனுல் இது விளங்கும்,

சாதரணமாகப் பேசிக் கொண்டு வந்த முதலியார் நிமிர்**ந்து என்**னே நன்றுக பார் த்தார். நான் புஸ்தகம் தருகிறே**ஸ்**. தந்தால் படித்துப் பாடம் சொல்விர்களா? என்று கோட்டார்.

ஐயர் துணிவுடன் விடை கூறிஞர் அடுத்த ஞாயிற்றுக் கிழமை ஐயர், முதலியாரை மீண்டும் கண்டார், சித்தா மணிச் சுவடியை வழங்கிஞர். அச்சுவடியைப்பெற்ற அருமை பையும் முதலியார் உரைத்தார்.

"எனக்குச் சிந்தாமணி முதலிய பழைய புஸ்தகங் களேப்படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் மிகுதியாக இருந்தது. இந்தத் தேசத்தில் நான் சந்தித்த வித்துவான்களில் ஒரு வராவது அவற்றைப்படித்ததாகவே தெரியவில்லே. ஏட்டுச் சுவடிகளும் கிடைக்கவீல்லே. திருநெல்வேலிப்பக்கத்திலுள்ள கவிராயர்கள் விட்டில் பிரதிகள் கிடைக்கலாம் என்று எண்ணி ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் முன்னீபாக இரு ந்த என் நண்பர் ஏ. இராமச்சந்திரையர் என்பவரிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி வைத் திருந்தேன். அவர் யார் யாரையோ விசாரித்துப் பார்த்தார். ஒன்றும் கிடைக்கவில்லே.

"ஒரு சமயம் ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக்கு அரு இலுள்ள ஒர் ஊரில் பரம்பரை வித்துவான்களாக இரு ந்த கவிராயர் குடும்பமொன்றில் உதித்த ஒருவர் ஒருவழக்கில் சாக்ஷியாக வந்தார். அவரை விசாரிக்கும் போது. அவர் கவிராயர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரென்றும், அவருடைய முன்னேர் கள் பல நூல் கள் இயற்றியிருக்கிருர்கள் என்றும் என் நண்பருக்குத் தெரியலந்தது, விசார2ண யெல்லாம் முடிந்த பிறகு முன்னீப் அந்தச் சாட்சியைத் தனியே அழைத்து அவர் வீட்டில் ஏட்டுச் கவடிகள் இருக்கின்றனவா என்று விசாரித்தார். அவர் இருக்கின்றன என்று சொல்லவே' சிந்தாமணிப் பிரதி இருந்தால் தேடி எடுத்துத் தரவேண்டும் என்று கூறிஞர், அதிகாரப்பதவியில் இருந்தமையால் அவர் முயற்சி பலித்தது. அந்தக் கவிராயர் சீவக சிந்தாமணிப் பிரதியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதற்கு **முப்பத்தைந்து** ரூபாய் கொடு**த்து வ**ாங்**கி எ**னக்கு அனுப்பி **ஞர்**,அதிலிருந்**து காகிதத்**திற் பிரதிப**ண் ணி**ய புஸ்தக**ம்**இது'

இராமசாமி முதலியார் 'புதையல்' இருக்குமிடத்தை மட்டும் காட்டிஞர் அல்லர், புதைய%யே எடுத்து வழங்கிஞர், பின்னர்ப் பதவியில் இருந்து விலகிச் சென்னேக்குச் சென்றுர் ஆங்கிருந்த போது அறிஞர்கள் தொடர்பை ஐயருக்கு உண்டாக்கி வைத்தார், பதிப்பிக்கும் பணியின்போது தம் மாளிகையிலே தங்கும் வாய்ப்பை ஐயருக்கு வழங்கிஞர். வெளியீட்டுக்குப் பண வுத வியும் புரிந்தார். பிறர் அவ்வுதவி செய்யவும் தூண்டி ஞர். ஏடுகளும் தொகுத்துத் தந்தார் அவ்வளவு தமிழ்க் காதல் முதலியாருக்கு!

இராமசாமி முதலியார் சோமிநாதையர் பதிப்புக்கு மணிமேகஃச் கவடி, சிலப்பதிகாரச் சுவடி 2, சிந்தாமணிச் சுவடி மூன்று என ஆறு சுவடிகள் வழங்கிஞர். சி. வை தாமோதரம் பின்ளே பதிப்புக்கும் பலசுவடிகளே வழங்கிஞர்! பழந்தமிழ்நூல்களின் ஒளிபரவும் இடங்களி லெல்லாம் இராமசாமி முதலியார் அவ்வொளியூடே புன் முறுவற்பொலிவோடு காட்சி வழங்குகிருர் என்பேது ஒருதலே.

இனிப் பதிப்பு நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டை ஏடு தொகுத்து வைத்த ஏந்தல்கள் சிலர், அவர்கள், வினேயால் வினேயாக்கிக்கொண்டை வித்தகர்கள் ஆவர்: அவர்கள் வரலாற்றை அடுத்தபகுதியில் காண்டோம்.

9. பழந்தமிழ்ப் பதிப்பாளர்கள்

இவ்வரிசையில் இடம் பெறத்தக்கார் பலராவர். எனினும், ஒரு நால்வர் இவண் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். பிறரெல்லாம் அவர் பதிப்பித்த நூஃவப்பற்றிய பகுதியிலே இடம்பெறுவர். இந்நால்வருள்முதல்வராவார் மூவர் அவர்

"பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால் கொண்டையார் ஆறுமுக நாவலார்: சுவார் எழுப்பியவர் தாமோ துரம் பிள்ளு; கூரை வேய்ந்து, நிஃ யைம் கோலிவார் சாமிநாத ஐயார்" என்று திரு. வி. கே விஞல் 1த நி ப் பி ட ப் பெறும் மூவரே ஆவார்.

ஆறுமுக நாவலர்

நாவலர் கி. பி. 1822 இல் பிறந்தார். இவர் தந்தை யார் கந்தப்பபின்2ோ. ஊர், ஈழத்தைச் சேர்ந்த நல்லூர்.

இவர்தந்தையார் சிறந்த நாடக வித்தகர்; பல நாடக நூல்கள் இயற்றியுள்ளார் ஒரு நாடக நூல் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போதே ஏடும் எழுத்தாணியுமாக இருந்த நில்விலேயே இயற்கை எய்கிஞர் அப்பொழுது நாவலர்க்கு வயது ஒன்பது. தந்தையார் அரை குறையாக விட்ட நாடகத்தைத் தாமே அவ்விளம் வயதில் மூடித்தார் நாவலர் என்பர்!

¹ திரு வி. க, வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் பக் - 160,

நாவலர், சரவண முத்துப் புலவர் இருபாள்ச் சேறைதோராய முதலியார் ஆ கி யோரி டம் தமிழ்க்கல்வி பெற்றுர். பள்ளியில் ஆங்கிலம் பயின்றுர், சமய நூல்களில் ஆழ்ந்து தோய்ந்தார்: மழலை மகாலிங்கையர், பெரும் புலவர் மீஞட்சிசுந்தரம்பிள்ள முதலாய தமிழ் அறிஞர் களுடன் தொடர்பு கொண்டார். பேச்சுவன்மை போலவே எழுத்து வன்மையிலும் சிறந்து விளங்கிஞர் உரை நடையை வளர்த்த பெருமக்களுள் நாவலர் குறிப்பிடதக்கவர் அவர் தம் பதிப்புகள் அருமை வாய்ந்தவை, எவ்விடத்திலேனும் ஒரு பிழையை எவரும் காண்டற்கு இயலாது என்னும் அரிய பதிப்பு அவருடையது.

நாவலர் சமயநூல்கள், இலக்கணநூல்கள், பாட நூல்கள் எனப் பலவகையில் பதிப்பித்துள்ளார் அவற்றுள் பேழந்தமிழ் வளமெல்லாம் ஒருங்கு செறிந்த திருக்குற**ீளப்** பரிமேலழகர் உரையுடன் வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிட**த்** தக்கதாம அதனே இராமநாதபுரம் பொன்னுசாமித்தேவர் வேண்டுகோளின்படி துண்மைதி ஞி வைகாசி மீ பதிப்பித்து உள்ளார். அதற்குத் திரிசிரபுரம் மீஞட்சி கந்தரம் பிள்ள சி. தியாகராசச் செட்டியார், ச. தெய்வநாயசம் பிள்ளே சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார் ஆகி யோர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளனர்.

தொல்காப்பியம் திருக்குறள், பெரியபுராணம்முதலிய அவர் பதிப்புக்களின் பக்க எண், பாடல் எண் தஃலப்பு எண் ஆகிய எல்லாமும் தமிழ் எண்ணுகவே இருத்தல் ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். கொல்காப்பியம் சேனைவரையர் உரை நன் னூல் சங்கரநமச்சிவாயர் உரை, திருக்கோவையார் பேராசி ரியர் உரை என்பெனவும் நாவலின் பதிப்பால் வெளிப் பட்டன.

இவற்றுள் இவராய்ந்த தொல்காப்பியம் சேஞ வரையர் உரை அறிஞர் சி. வை தாமோதரம் பிள்ளோயால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. சேஞவரையத்தின் முதற்பதிப்பு அதுவேயாகும் ஆணுல் அதே 1868 ஆம் ஆண்டிலேயே கோமளபுரம் இராசகோபாலப் பிள்ளோயாலும் தொல், சேறையைரையம் வெளியிடப்பெற்றது. இரண்டற்கும் இடைப் பட்ட திங்கள் ஒன்றேயாம் விளைக்கம் தொல்காப்பியப் பதிப்புப் பகுதியில் காண்க.

நாவலர் பதிப்பில் அடிக்குறிப்புகள் மிக அரியவை. 'இருள்சேர் இருவின்'' என்னும் திருக்குறள் உரையின் அடிக்குறிப்பாக, ''ஈண்டு நல்வின் என்றது அடிதன் மாலேய வாய துறக்கவின்ப முதலிய காமியங்களேப் பயப்பன வாகிய வேள்ளி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலர் கிய தத்துவஞானத்தைப்பயவாமை மாத்திரையேயன்றித் தீவிண்போல அது நிகழுவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றூல் முடையேனவாம். ஆதலால், இந்நல்வின் தீவிண் இரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்த முறுத்தற்கண் பொன் விலங்கும் இருப்பு விலங்கும்போலத் தம்முள் ஒப்பன வாம் என்கே. சரியை கிரியைய யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின் ஈண்டு நல்வினே என்றது அவற்றையன் றேன்க்' என்று விளக்கம் வரைதினருர். இது பொருள் விளக்கம்.

'பழியஞ்சி' என்பைதற்குப் பரிமேலமுகர் பழியையஞ்சி என் உரை விரிப்பதற்கு, ''பழியஞ்சி என்பத'கூப் பழியை யஞ்சி பழியினஞ்சி என விரிக்கலாம் என்பது 'அச்சக்கிளவிக் கைந்து மிரண்டும், எச்சம் இலவே பொருள்வயிஞன்'' என் றும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தான் அறி க என்கிறுர். இஃதிலக்கண விளைக்கம்,

'எந்நன்றி கொன்றுரிக்கும்' என்னும் திருக்குறள் உரை பிளைக்கத்தில் ''பெரிய அறங்களேச் சிதைத்தலாவது ஆன்மு**ஸ்யறுத்தலும்** மகளிர் கருவினேச் சி**தைத்தலும்,** பார்ப்பார்த் தபுத்தலும் முதலிய பாதகங்களேச் செய்தல்'' என்று பரிமேலழகர் எழுதுவது புறநானூற்றுப் பாடலே அடியொற்றியது என்பதை அறியச் செய்வதுடன் அப்பாட ஸ்யும் எடுத்துக் காட்டுகிறுர். அது வருமாறு: பீ ஆண்மூலே யறுத்த அறனி லோர்க்கும் மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும் குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும் வருவாய் மருங்கில் கழுவாயும் உளவே நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும் ஒருவன் செய்தி கொன்றுர்க் குய்தி யில்லென் றேறம்பா டின்றே ஆயிழை கணவே"

இதில் வரும் கோடிட்ட எழுத்திலுள்ள ஈ**ரடிக**ளும், "பார்ப் பார்த்தப்பிய கொடுமையோர்க்கும், வழுவாய் மருங்கிற் கேழுவாயும் உளவென்" என்றே சாமிநாதையர் புறதானூற் றுப் பதிப்பிலும், மைவயாபுரிப் பிள்ளோயின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பிலும் உள்ளன. பாடவேறுபாடாகக்கூடக் காட்டப் பெற்றில். இஃதாய்ந்து கொள்ளத்தக்க திரு தீ தமா **ம்!** பரிமேலழகர் காலத்திற்கு **முன்ன**மே இப்பாடம் அமைந்து விட்டது போலும்!

சைவை சமய நூல்களும், இலக்கணை நூல்களும் அல்லோ மல், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலே முதலாய நூல்களிலும் நாவலர் அழுந்தக்கற்ற அறிவினராக இ**ருத்** தலேத் நிருக்குறேள் அடிக்குறிப்புகளால் அறிதல்கூடும். அவர் ஏடுகளோக் கொண்டு கற்ற கல்வியே அஃதாம். ஏ னெனில் இவை அந்நாளில அச்சிடப்பெற்றன அல்லே.

சி. வை. தாயோதரம் பிள்ள

தா மோதரம் பிள்ள ஈழத்திலுள்ள சிறுப்பிட்டி என் னும் ஊரில் பிறந்தவர். இவர் தந்கைதையார் வைரவநாத பூள்ளே தாயார் பெருந்தேவியம்மாள் இவர் பிறந்த நோள் கெ. பி 1832 செப்டம்பர் 12.

^{1,} црю - 34,

வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் ஆங்கிலமும் பிறவும் பயின் ருர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களேச் சுன்ஞகம் முத்துக்குமாரக் கவிரோயர் என்பவரிடம் பயின்ருர். தம் ஆசிரியர்மேல் இவர் கொண்ட அன்பை,

"சென்னோ முத்துக் குமேரன் தேணிக்கழல் சென்னி நாவொடு சிந்தை திருந்தவைத் தேன்னை மூதறி வாளர் பதந்துதித் திந்நிலத் திவ்வுரை இன்றி யம்புகேன்" எனக்கலித்தொகைபை பதிப்பில் குறிப்பிடுகின்றுர்.

1857ஆம் ஆண்டு சென்ணேப் பல்கவேக்கேழகம் முதன் சுதலாக நடத்திய நுழைவுத் தேர்வில் வெற்றி கண்டாரி. அடுத்த நான்கு திங்களிலே இளங்கவேத் தேர்விலும் வென் ருர் சென்னேப் பல்கவேக் கழக முதல் பட்டதாரி தாமோ தரஞேரு என்பர்.

தாமோதரஞர் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல் லூரி ஆசிரியராகவும், 'தினவர்த்தமானி' என்னும் திங்கள் வெளியீட்டின் ஆசிரியராகவும், கள்ளிக்கோட்டை அரசினர் கல்லூரித் தவேமையாசிரியராகவும், சென்னே அரசி னர் வரவு செலவு கணக்கு நிலேய முதல்வராகவும், வழக்கறிஞ ராகவும், புதுக்கோட்டை அறமன் றத் து நடுவராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்! எவ் வெப் பதவியில், எவ்வெவ் விடத்தில் தாமோதரஞர் இருந்தாலும் 'தாதி கண் தண் ணீர்க் குடத்தே' என்பதுபோல் அவர் கண் தமிழ் மேலேயே இருந்தது! அதற்குத் தொண்டு செய்தலே தம் பி றவி க் கடமையாகவும், பேரிச்பமாகவும் உணர்ந்தார் அதஞல் மற்றைப் பதவிகளில் தம்மைப் பதித்துக் கொண்டதைப் வார்க்கிலும், தமிழ் நூல் பதிப்பில் பதித்துக் கொண்ட பதிப்பே உயர்வற உயர்த்ததாயிற்று!

தாமோதேரஞரின் தேமிழ்நூற் பதிப்புக்காதல் இவ்வ ளவு அவ்வளவு அன்று. நாட்டிலைள்ள ஏடு ஃனே இயல்லாம் ஒருங்கே தொகுத்தல் வேண்டும்; அணித்தையும் அச்சிட்டு விடவேண்டும்; தமிழறிந்தார் கைகளில் எவ்லாம் அவை தேவழவேண்டும்; நல்லோர் உள்ளத்தெல்லாம் தமிழ்ப்பற்று களிநட**ம்** புரியவேண்டும். இருக்கும் நூல்களில் எவ்வொண் நேனும் இறந்துபட்டுவிடுதல் ஆகாது! உழைப்பு! உழைப்பு! அயரா உழைப்பு! என்று காற்ருடி எனச் சுழன்று கடமை யாற்றிஞர்.

1 ''பழைய சுவடிகள் யாவும் கிழமாய் ஒன்றென்ருய் அழிந்துபோகின்றன புது ஏடுகள் சேர்த்து அவற்றை எழுதி வைப்பாரும் இலர். துரைத்தனத்தாருக்கு அதன் மேல் இலட்சியமில்லே. சரஸ்வதியைத் தம்பால் வகிக்கப்பெற்ற வித்வான்களே அவள் மாமி எட்டியும் பார்க்கிறுளில்கு. தொரு வுடையிர்! நும் கருணே இந்நாள் தவறினுல் பின்பு தவம் புரிந்தாலும் ஒருதேரம் அழிந்த தே மி ழ் நூ ஸ் கேளே மீட்டல் அரிது யானே வாய்ப்பட்ட விளம்பழத்தைப் பின் இலண் டத்துள் எடுத்துமென்? ஓடன்றே கிட்டுவதோ? காலத்தின் வு ப்ப்பட்ட ஏடுகளேப் பின் தேடி எடுப்பினும் கம்பையும் நாராசமும்**தான் மீறும். அரைக்** காசுக்கு அழிந்**த கற்**பு ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வாராது. சங்கமரீ இய நூல்களுள் சில இப்போது தானும் கிடைப்பது சமுசயம். முப்பால் அப்பாலாய்விட்டது என்கோலத்தில் யான் போரீக் கப் *பெற்*றை ஐங்குறு நூறு இப்பொழுது தேசங்கள் தோறும் தேடியும் அகப்பட்டிலது, எத்த2ீனயோ திவ்ய மதுர கிரைந் தங்கள் காலாந்தரத்தில் ஒன்றென்பின் ஒன்றுய் அழிகின்றன. சீமான்களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்கேளில் உங்கே ளுக்குச் சற்றுவது கிருடைப் பிறக்கவில்லேயா! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! அயலான் அழியக் கோண்கினும் மனம் தளம்பு கின்றதே. தமிழ் மாது நும் தாயல்லவா! இவள் அழி**ய** நமக்கென்ன என்று வாளா இருக்கின்றீர்களா?''

இப்பகுதியில் தாமோதரஞர் ஆர்வமும் கடமை உணர்வும் நென்கனம் வெளிப்படும். தாமோதரஞர் பதிப்புத் தோறையில் ஈடுபட்ட காலநிலே எத்தகையைது? இதனே மற் இருரு பதிப்பாகிரியராகிய பேராசிரியர் வையோபுரிப்பிள்ளே அருமையாக விளைக்குகின்றுர்.

^{1.} கலித்தொகை பதிப்புரை பக். 33 - 4

¹ "ஞூ" ஆறு முகே நாவலெர் சைவை சமய நூல்கள் குறள் பாரதம் வெளியிடுவதோடு அமைந்து விட்டார்கள். வித்து வாள் தொண்டேவராயமுதலியார் திவாக0ம் மூதேலிய நூல் கூளோயும் பள்ளி மாணவர்களுக்கு வேண்டும் வசன நோல்களே யு**ம் அ**ச்சியற்றுவ**தில்** ஒடுங்கிவிட்டார்கள் மழ**ைவ ம**கா லிங்கையர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை நச்சிஞர்க் கினியர் உரையோடு பதிப்பித்து வேறு சில நூல்களேயு**ம்** வெளியிட்டு அத்துடன் நின்றுவிட்டார்கள். களத்தோர் வேதைகிரி முதலியார் நாலடி நைடதம் முதலிய நூல்களே வெளியிட்டு அவ்வள**வில் தி**ருப்தியுற்*ருர்கள்* திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாபோயர் முதலியோர் குறளுக்குத் தெளி பொருள், பிரபுலிங்கலீல் சூடாமணி நிகண்டு முதலியவற் மைறைப் பிரசுரித்து அவ்வளவில் தங்கள் முயற்சியைச் சுருக்கிக் கொண்டார்கள். திருவேங்கட முதலியார், இராசகோபா லப்பிள்ளே முதலானவர்கள் இராமாயணம் வெளியிடுவதி **லும் நாலடி முத**லியன பதிப்பித்தலிலும் ஈடுபட்டு நின்ற **னர்.** ஸ்ரீ உ. வே சாமிநாதஐயரவர்கள் அப்**பொ**ழுது**த**ுண் சீவகசிந்தாமணிப் பதிப்பு முயற்சியில் போராடிக் கொண் **டிருந்தா**ர்க**ள் ஆகவே** நமது பிள்ளோயவர்கள் தன்னைந்தனி யாய்ப் பண்டைத் தமிழ்ச் செல்வப்புதையலேத் தமிழ் மக்க ளுக்கு அகழ்ந்தெடுத்து உதவும் பெருமுயற்சியை மேற் கொண்டனர்."

தாமோதரஞி பதிப்புப் பணி பரிதிமால் கஃ ஞெரைக் கவிர்ந்தது தாமோதரஞிர் 1901 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் நாள் இயற்கை எய்திஞிர். அப்பொழுது,

''காமோதி வண்டிர் கடிமலர்த்தேன் கூட்டுதல்போல் நாமோது செத்தமிழின் ந்ன்னூல் பலதொகுத்த தாமோ தரம்பிள்ளே சால்பெடுத்துச் சாற்றவெவர் தாமோ தரமுடையார் தண்டெமிழ்ச்செந் நாப்புலவீர்',

எனப்பாடிஞர். ''தாமோதரஞர் தொகுத்தது நூலன்று; 'தண்டேன்' எனக்கொண்டார் பரி இமால் கலே ஞர்.

^{1,} தமிழ்ச் கடர்மணிகள், பக், 233 - 4.

தாமோதரஞர் வண்டாஞர்! தமிழ் நூல் தேரையது! யார் பார்வையில்? பரிதிமால் கஃவஞர் பார்வையில்; ஆஞல் அவ் வாறே பலரும் பார்த்தனரா? தாமோதரஞரை "எனக்கு நீர் தாமோதரர்" என்று இடித்தாரும், அவர் எழுதும் பதிப்புரையைப் "பதிப்புரை" எனப் பிரித்துப் பொருள் கொண்டாரும், "நும்குழேறுபடை விரிப்பிற்சாலப்பெருகும்" என இசழ்ந்தாரும் 'இவற்றையெல்லாம் வாயளவில் ஒழி யாமல் அச்சிட்டு நில்ப்படுத்திஞரும் இருந்தனர். இவ்விடி பாட்டுக்கு இடையே தான் தாமோதரஞர் தமிழ்ப்பணி இயற்றிஞர்.

பிற துறைகளில் ஈட்டாத பொருளோ ஈட் டி விடைப் பதிப்புத் துறைசையை மேற்கொண்டோரல்லர். தாம் பதிப் பித்த நூல்கள் பிழையற்றன என்றே பெருப் பேறையேறைந்தா ரும் அல்லர். ஏட்டில் இருக்கும் இனிய நூல்கள் இறந்து பெடு தல் ஆகாது என்னும் வேட்கை ஒன்றே அவரை ஏவிப்பணி கொண்டது. எதிர்த்து நின்றவர்கள் எத்துணே நூல்களே செளியிட்டனர்? வெளியிட்டது எல்லாம் வசையே! பழியே! வாழவவைக்க வந்த வாய். வசை பொழியாது!

தாமோ தரம் பிள்ள இயற்கை எய்தியதற்கு இரங்கிப் பாடி ஞோர் பலர் அவ் விரங்கல் நிஃயிலேனும் புலமைக் காய்ச்சல் ஒழிந்த தோ? பரிதிமால் கீ ஒரேர் பாடியை 2 கையுறு நிஃ ையைத் தொல்காப்பிய விதிக்கு முரண்பட்டது என்றை மூட்டிக் கொண்டாரும் இருந்தனர் என்றுல், தாமோ தரஞரி உயிரோடு இருந்த காலத்து எத்தகையே இடர்ப்பாடு பட்டி ரேப்பார்?

தாமோதரஞர், நீதிநெறி விளக்கம், வீரசோழியம், தணிகைப்புராணம், இலக்கண விளக்கம், சூளாமணி, கலித் தொகைகை, தொல்காப்பியம் ஆகியவற்றைை வெளியிட்டார்.

^{1.} திராவிடப் பிரகாசிகை. பக் 31 - 46.

^{2.} தாமோதரம் பிள்ளே வரலாறு (T. A. இராசரத்தினம்) பக் . 86.

தொல்காப்பியத்தை முற்றும் பதிப்பித்த பேருமை இவருக்கே உண்டு. இந்நூல் பதிப்பையும், கலித்தொகை, சூளாமணிப் பதிப்புகளேயும் பதிப்பு நூல் வரிசையில் காண்க:

தாமோதேரஞர் பதிப்புப் பணியில் உள்ளந்தோய்ந்து திரு. வி. க. உரைத்ததை முன்னே கண்டோம். சைவை சிதீ தோந்த சமாசம் சங்க இலக்கியப் பதிப்பை அடக்க விலேயில் வெளியிட்டது அதன் வெளியீட்டுச் செலவை ஏற்றுக் கொண்டவர் சைவை இன்ஞர் நாராயணசாமி. அவர் அப் பதிப்பைத் திரு. வி. க. வின் நிண்வுக்குறியாக்க விழைந்து வேண்டிரைர். 1"உம் தந்தையோர் நிண்வுக்கோ தாமோதரம் பிள்ளே நிண்வுக்கோ பதிப்பை அர்ப்பணஞ் செய்யுங்கள்" என்று திரு. வி. க. கூறிஞர் தாமோதரம் பிள்ளேபைத் திரு. வி. க. மதித்த மைதிப்பின் சான்று இது.

உ. வே. சாமிநாதையர்

தமிழ்ப் பதிப்புத் துறையில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாமல் ஒருதனி ஓங்கிய பெருமகளுர் உ.வே.சாமி நாதையர். 'எவ்வாறு இத்திறம் வாய்க்கப் பெற்றுர்?' என் னும் வியப்பு நோக்கு எவருக்கும் எழும்புதல் இயற்கை! அத்தகைய பதிப்பாக்கங்களே அவர் செய்தார்.

பதிப்புத் தேறையில் ஈடுபட்ட பெருமக்களுள் பெரும் பாலோர் தமிழ்ப் பற்றுலும், ஏடுகள் அழிந்துபடாமல் காக்கவேணைடும் என்னும் ஆர்வத்தாலும் ஈடுபட்டவர்கள். அவர்கள் இளமைமுதலே அழுத்தமான தமிழ்ப்புலமையைப் பெற்றிருந்தாரல்லர்! அந்நிலேயிலும் அவர்கள் செய்த பணி போற்றத்தக்கதேயாம்.

சில பதிப்பாசிரியர்கள் பயின்றதுறை வேருகவும், பதிந்ததுறை தமிழாகவும் இருக்கும். அல்லது பணி

^{1.} திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள். பக். 944.

செய்**த துறை** ஒ**ன்**ரு**கு**ம் அணிசெய்த துறை ஒன்ருகவும் இருக்கும். ஆதலால் முழுமையாக ஈடுபடுதற்கு அவரிகள் வேஃ நிகே இடம் தருமாறமையவில்லே.

சில பதிப்பாளர்கள் சமயச்சார்பு அவர்களேப் பழமை நோற்பக்கம் - சமயஞ்சாரா நூற்பக்கம் - பார்க்கவிடவில்லே, ஆதலால் தேறிப்பிட்ட நூல்களே ஆரா யும் அளவுடன் நின்றனர்.

பதிப்பாளருள் சிலர் பன்மொழிப் புலமை எய்தி நிண் றனரே, அப் பன்மொழி தமிழுக்கு ஆக்கந்தந்ததே எனினும், முழுமையாகத் தமிழ் நூல் ஆய்வுக்கே தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள விடவில்ஃல.

அரிய ஆராய்ச்சித் திறம்மிக்காரிக்கும் மனப்பாடத் திறம் வாய்ப்பது அரிது நூல் நூலாகவே மனப்பாடம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு நூலில் வரும் மேற்கோள்களை யும் ஒப்புமைப் பகுதிகளேயும் நொடிப் பொழுதில் கண்டு குறிப்பதற்கு வாய்க்கும். பிறர்க்கு அவ்வாய்ப்புக் கூடுவது இன்று

தாமே உழல்வதினும் தக்க துணேவர்களே வைைத்துக் கொண்டு ஆராய்வதிலே அவ்வணேவர் நல்லறி வையும் ஒருங்கு தொகுத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு உண்டு அதற்கு அவர்களே அணுகி வேஸ்கொள்ளும் திறமும் பொறுமையும் போற்றுதலும் ஆகியனவெல்லாம் அமைதல் வேண்டும்.

உழைப்பின் செம்மை ஒன்றைக் கருதுதல் அல்லாமல் கால விரைவு பதிய்பின் சிறப்புக்குப் பயன்படாது. கால விரைவுடனும், ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்குடனும் செய்யும் பதிப்பு, அவர் மற்றைப் பதிப்புடன் ஒப்புநோக்கப் பெரிதும் வேற்றுமைப்படுதல் கண்கூடு.

களஞ்சியத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஆக்கியுண்போர் நிக்கைக்கும் அவ்வப்போது கடைக்குச் சென்று வாங்கி ஆக்கி யுண்பார் நிலேக்கும் உள்ள வேற்றுமை ஏடுகளேத் தொகுத்து வைத்துக்கொண்டு ஆய்வார்க்கும், அவ்வப்போது ஆராயும் நூல்க*ோ*த் தேடித் தேடிதை தொகுத்து ஆய்வாரிக்கும் உண்டு. முன்னது இனிமையும், நிறைவும், பயனும் மிக்க தாம்.

பதிப்பு நூல்களில் எண்ணிக்கை பெருகப் பெருக அவற்றின் அடைவுகளும் மேற்கோள்களும் பெரு தம் வண்ணம் வரண்முறையான தொகுப்புகள் வைத்திருத்தல் பதிப்பை எளிமையாக்குவதுடன், அருமையாக்கவும் செய் யும்.

நல்லடை எவரிடைத்துக்காணினும் எந்நிஃயில் காணி னும் அவற்றையெல்லாம் தம்மலையொகப் போற்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் நிறைமெனமும், நன்றியுணர்வும் பதிப்பின் மணத் தைப் பெருகப் பரப்பும். சாமிநாதையர் எத்தகையை பதிப் பாளராக விளேங்கினுர்?

''சாமிநாத ஐயர் தமிழிலே பிறந்தார்; தமிழிலே வளர்ந்தார்; அவர் பிறப்பும் தமிழ்; வளர்ப்பும் தமிழ்; வாழ்வும் தமிழ்; அவர் மனமொழி மெய்களெல்லாம் தமிழே ஆயின; அவர் தமிழாயிஞர்; தமிழ் அவராயிற்று; அவர் தமிழ்; தமிழ் அவர்''

''ஐயர் புலமை தமிழ்த் தொண்டில் புதத்தியது. அத் தொண்டு அவரை மஹா மஹோபாத்தியாயர் ஆக்கிற்று. தாக்ஷிணுத்திய கல எநி இ ஆக்பிற்று. டாக்டர் ஆக்கிற்று. தமிழ்த் தாத்தா ஆக்கிற்று; தமிழ்க்கோயில் ஆக்கிற்று ''

"ஐயரிடம் அணை கிப் பேசங்காள் அவர் முகத்தில் ஒரு விதை ஒளி கால்வது புலஞ்கும். காரணம் என்ன? ஐயர் ஓல் களே ஒப்பிடும்போது அவர் மனம் ஆன்ரோர் பாக்களில் ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து செல்லும். மனம் ஆழ்ந்து செல்லச் செல்ல அது புலன்களின் கட்டிலிருந்து விடுதலேயடையும். விடுதலே யடைந்த நன்மனத்தினின்றும் எழும் ஒளி புறத்தி லும் காலும். அவ்கொளியே ஒழுக்கங் காப்பது. ஒளியும் ஒழுக்க மும் ஐயரைத் தமிழ்க் கோயிலாக்கினை." இம்மணி மொழிகள் ¹ தி**ரு. வி. க. வினுடையவை** என்பேதைக் கூறவேண்டியது இல்**ஃ!**

பைதேப்புத்துறைறையில் ஒன்றிய பேரோ சிரியார் கைவையாபுரிய் பின்னே மதிப்பிடு கிறுர். பாம்பின் சால் பாம்பறியும் என்பது பேழு மொழியல்லவா! மற்றவர்களுக்குத் தோன்றுத் தோற் றங்க மெல்லாம் பேரோசிரியர்க்குத் தோன்றும் சீர் மை மெயிது. அவர் திறனுய்வுத் திறம் பதிப்பாளர்களுக்கு ஒளி மிக்க வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது! ஒரு பகுதி இவண் சொல்லப்படுகிறது மற் இரு பகு தி மேலே கோட்டப் பெறும்;

² ''இவர்க்கு முன்பெல்லாம் நூல்களேப் பதிப்பிடும் தொழிலில் ஈடுபட்ட தமிழ் அறிஞர்களில் பெரும்பாலோர் தமக்குக் கிடைத்த இரண்டொரு பி ர தி க ளே வைத்துக் கொண்டு, அவற்றிலுள்ள 'கரலிகித வழூஉக்களேக் களேந்து திருத்தியும் புதுக்கியும் நூல் க ளே அச்சிடுதல் வழக்கமா யிருந்தது. ஆணுல் ஐயர் இந்த முறையைப் பின்பேற்றவில்லே. பல பிரதேசங்களில் இருந்தும் பலபிரதிகளே முயன்று தேடிப் பெற்றுத் தொகுத்துவைத்துக்கொள்வது இவர் முதலாவது செய்த வேல்லை.''

"பின்னர், இவற்றுள் ஒரு பிரதிலையைக் கடி தை த் தி ல் பெயர்த்தெழுதி மற்றைப் பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பாட பே தங் களே க் கூறித்துக் கொள்வர். இவ்வாறு குறித்துக் கொண்டபிண் நூலேப் பலமுறையும் வாசித்துப் பொருளோ யும் நண்கு தெரிநதுகொள்ள முயல்வர். இதற்குப்பிண் இந் நூற்பொருள் பற்றி யெழுந்த பிற நூல்களேயும் கற்றுப் பொருள் விளக்கம் செய்ய மூற்படுவர். பின்னும் தெரியா தன உளவாயின் வடமொழி தென்மொழி நூல் களி லே வெல்லைவர்களேயும் நூல் எந்தச் சமயத்திற்குரியதோ அந்தச் சமயசாஸ்திரங்களில் வல்லவர்களேயும் அடுத்துவிசாரித்துப் பொருள் தெரிந்து கொள்வர். வி எக்கத் திற்கு ரிய

^{1.} வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் 160 - 3.

^{2.} தமிழ்ச் சுடர் மணிகள் 294 - 5.

அனேத்தையும் முறைப்படக் குறித்து வைத்துக்கொண்டு அச்சிடுவதே தக்கமுறை எனக்கருதி அவ்வாறு செய்து வந்தனர்.''

சாமிநாதையர் பதிப்பின் பெருமை நாடறிந்தது. ஆங்கிலவர்களும் பாராட்டும் அருமை வாய்ந்தது. அத் திறத்தை அவர் எவ்வெவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டார் என்பதை அறிந்து கொள்ளுதல் நமக்கு மிகப் பயனுடைய தாம்.

ஐயரின் முதற்பதிப்பு 'சுப்பிரமணிய தேசிகே விலாசம்' என்பேது பின் திருக்குடந்தைப் புராணம் வி த் து வான் தியாகராசச் செட்டியார்க்கு உதவியாக இருந்து பதிப்பித் தார். அத2ுச் சூ 2ள சோமசுந்தர நாயகர் அச்சிட்டார். மூலம் மட்டுமே அச்சிடப்பட்டது. தேறிப்புரையுடன் வெளி யிட்டால்தான் படிப்பவரிகளுக்கு உபயோகமாக இருக்கு மென்றை கருத்து அப்போது எனக்கு எழவில்ஃ'' என்கிருர் ஐயர்.

திருக்குடேந்தைப் புராணம் ஐயர் வெளியிட்ட இரண் டாம் நூலாகும் 2 "அப்புராணப் பதி ப் பீ ன் அச்சுத்தாள் களேத் திருத்தும் முறையை நான் தெரிந்துகொண்டேன். ஆனுலும் பதிப்பு எப்படியிருந்தால் அழகாயிருக்குமேன்றை செய்திகளோ நண்ரு கத் தெரிந்து கொள்ளவில்லே அச்சில் வந்துவிட்டால் கௌரவம் கக் கருதும் காலம் அது" என்று குறிப்பிடுகிருர் ஐயர். 'அறிதோறும் அறியாடை கொணுதல்' தானே இன்பமும் வளர்ச்சியும்!

சிந்தாமணிப் பதிப்பில் ஐயர் கருத்துச் சென்றது, ஆய்ந்து ஒப்பிட்டுச் சு வடி அணியம் செய்திருந்தார். பாட்டு, பொழிப்புரை, விசேடவுரை எல்லாம் ஒன்றுக இருந்தமையால் அவற்றை வேறு பிரித்து அறிவதும், அறி யும்படி செய்வதும் மிகவும் அரிய செயல்கள் என்று அக் சாலத்தில் ஐயர் எண்ணிஞர், அச்சுக் கேஃயில் தேர்ந்த

^{1,} என் சரித்திரம் பக். - 753,

^{2.} என் சரித்திரம். 760.

தேரையுத்தூர் சக்கரவர்த்தி இரு சகோபாலாச்சர்ரியு ரீ என் பவர், 1 "அவற்றை மிகவும் சல பமாகத் தனித்தனியே அமைத்துவிடலாம், மூலத்தைப் பெரிய எழுத்திலும் உரை களேச் சிறிய எழுத்திலும் அச்சிடவேண்டும். பொழிப்புரை பையும், விசேடே உரை பையும் தனித்தனியே பாரா பாரா வாக அமைத்துவிட்டால் அவை வேறு வேறு என்று தெரிய வரும். ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ள குழப்பங்களேயெல்லாம் அச் சில் மாற்றிவிடலாம். அதைப்பற்றி நீங்கள் சிறிதும் கவைலே யடையேவேண்டோம்" என்று தெளிவுபடுத்திஞர்.

சிந்தாமணி அச்சு வேலே தொடங்கியபோதும் சில மயக்கங்கள் ஐயருக்கு உண்டாயின. இராசகோபாலாச்சாரி யார் எளிமையாகத் தீர்த்துவைத்தார். அவர் பயின்ற கலே அஃதாகலின்!

² "நூற் பெயர், இலம்பகப் பெயர், துலேப்பு, மூலம் உரை எச்பைவற்றை டிவெவ்வெறு எழுத்துக்களில் அமைக்கும் படி ராஜகோபாலாச்சாரியார் திட்டம் செய்தார்.

3 ''முதற்பாட்டிறைகுரிய உரையில் மேற்கோள்கள் பல இருந்தேன. அவற்றை அடிக்குறிப்பிலே எவ்வாறு தெரிவிப்ப தென்று நான் மயங்கினேன். அவர் உடுக்கு றி முதலிய அடையாளங்களே முறையே போட்டு அவற்றின் பெயரை எனக்குத் தெரிவித்தார்.''

பின் னே பத்துப் பாட்டு பெதிப்பு நடைபெற்றது. பத்துப் பாட்டுப் பதிப்புக்கு மூலமே கிடைக்கவில்லே. நச்சி ஞார்க்கினியார் வரைந்த உரையின் வெழியே தான் மூலைத்தைத் தேலக்க வேண்டியதாயிற்று இவ்விடாப்பாடு ஐயருக் கு மூலப்பைத் தந்தது. 'மல்யெல்' என வாழ்த்துக் கூறிஞர் இராசகோபாலாச்சாரியார். அவர் சட்டென்றை ஒருவழி கூறிஞர். 4''அந்தச் சிறு பகுதிகளான மூலங்கீனையெல்லோம்

^{1.} என் சரித்திரம். 796,

^{2 ,, 798} **- 9**.

^{3, ,, 799.}

^{4, ,, 862.}

தணியே எழுதி வைத்துக் கொண்டோல் பிறகு பொருுளக் கொண்டும் வேறு ஆதாரங்களேக் கொண்டும் ஒழுங்குபடுத் தெக்கொள்ளலாமே'' என்றுரி. அவர் முல்ஃப்பாட்டில் சில பகுதிகளே எழுதிக் காட்டினேர்.

பத்துப்பாட்டின் பெருமையை உணர்ந்தார் இராச கோபாலாச்சாரியார். அதி லுள்ள அருஞ்சொற்களேயும் அருந்தொடர்களேயும் தொகுத்து அகராதியாக வெளியிட லாம் என்று வழிகாட்டிஞர். 1 அகரா தி அமைத்தற்குக் கருவியாகவுள்ள பெட்டி ஒன்றைக் கொணர்ந்து, அகரா தி செய்யும் முறையையும் காட்டிஞர். மிக எளிமையாக அக ராதி முடிந்ததைப் பார்த்து ஐயர் வீயந்தார். தமக்கென அப்பெட்டியைப் போல் இரண்டு பெட்டிகளேச் செய்து கொண்டார்.

பதிப்புத் தோறையிஞல் தமக்கு உண்டொகிய வளர்ச்சி முறையை ஐயர் தேறிப்பிடுகிறுர்:

² ''சிந்தாமணிப் பதிப்பைக் காட்டிலும் பத்துப்பாட் டில் சில புதிய பகுதிகளேச் சேர்த்தேன். அதைக் காட்டிலும் சிலப்பதிகாரத்தில் சில புதிய பகுதிகளே ஆராய்ச்சி செய் பவர்களுக்கு உதனியாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்று தோற்றி யது. அவற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிலப்பதிகார மூலத்திலும் உரையிலும் பல இருந்தன. அடியார்க்கு நல்லார் உரை பீனுல் தெரியவரும் நூல்களேப் பற்றிய குறிப்புக்களே அவசி யம் எழுத வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு மிகுதியாக எழுந் தது. நூலாலும் உரையாலும் அறியப்படும் அரசர் மூதேலி யோர் பெயர்களே வகைப்படுத்தி அகராதி வரிசையால் அமைக்கவேண்டும் என்பது மற்டுமுரு விருப்பம். இப்படி என்னுடைய ஆராய்ச்சி வகை விரிந்து கொண்டே சென்றது.''

பதிப்பு முறையைக் கற்றுக்கொண்ட துட**ன்** பதிப்புத் தூ**ய்மை** நோக்கு ஐயர் உள்ளத்தில் ஊறிக் கெடந்தமையை

^{1.} என் சரித்திரம் 910,

^{2. . 964.}

அவர் தம் பதிப்புரைகள் காட்டுகின்றன. அக்காலத்தில் உரையாசிரியர் பெயர் அகப்படவில்லே என்றுல் பதிப்பிப்ப வர் தம் பெயரை யே உரையாசிரியராகப் போட்டுக் கொள்ளவும் துணிந்தனர். அவரவர் விருப்பம் போலெல் லாம் இடை இடையே சேருக்கவும், விலக்கவும், மாற்றவும், மறைக்கவும், திருத்தவும் முலீனந்தனர். இவற்றைக் கண்ணே ரக்கண்டுகொண்டவர் ஐயர்.

கோமனீசுவர**ன் பேட்டை** இராசகோபாலப் பிள்ளே புதிப்பாகப் 'பாகவதம்' வெளியிடப் பெற்றிருந்தது. அப் புதிப்பில் பாகவதம் இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர் 'ஆரியப்பப் புலவர்' எனக் குறிக்கப்பெற்றிருந்தது. செவ்வைச் சூடுவார் இயற்றிய பாகவதம் ஆரியப்பப் புலவர் இயற்றியதாக எவ் வாறு ஆயதே? இராசகோபாலப் பிள்ளே கூறுகிருர்: "என் பெயரைப் போட்டு யாரோ அச்சிட்டுவிட்டார்கள்"

அவர் சென்னேயில் உயிரோடு உலா வந்துகொண் டிருந்த நாளேயிலே செக்கோயிலே செய்த செயற்கருஞ் செயல் இது! முதற்பக்கம் இல்லாத சுவடியில் 'செவ்வைச் சூடுவார்' இருந்ததை எப்படிப் பதிப்பித்தவர் அறிவார். அப்படியே முதற்பக்கத்தை எடுத்தெறிந்துவிட்டு அச்சிட் டாலும் செவ்வைச் சூடுவார் எழுந்து வந்துவிடுவாரா? அவ் வளவு துணிவுமிக்க காலம் அது.

"பதிப்பிக்கத் தொடங்கிய நூல் எனக்கு ஒரு தெய்வ விக்கிரகம்போல் இருந்தது. அதன் அழுக்கைத் துலக்கிக் க வ ச மி ட் டு த் தரிசிக்க வேண்டுமென்பதே என் ஆசை; "கைகோணி இருக்கிறது. வேறு விதமாக அமைக்கலாம். நகத்தை மாத்திரம் சிறிது திருத்தலாம்" என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாகவில்~ு. அதல் ஒவ்வோர் அணுவிலும் தெய்வீக அம்சம் இருக்கிறது என்றே நம்பினேன், அழுக்கை நீக்கிவிளைக்குவதற்கும் அங்கத்தையே வேறுபடுத்துவதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நன்றுக அறிந்திருந்தேன்." என்று தம் கொள்கையை வரையறுத்துக்கொண்டு பதிப்புப் பணி செய்தார் ஐயர். ஆதலால் அவர் பதிப்பு பாராட்டுக்குரிய தாயிற்று; மற்றும் இக்கருத்து வலுவில் அவர்தம் உள்ளத்து அழுந்தியிருந்தமை சிந்தாமணி, பெருங்க**ை ந** முதலாய பதிப்பு**களின் மு**கவுரையாலும் புலப்படும்.

சாமிநாதையர் தாமே பட்டுப்பட்டுப் பதிப்பிக்கும் முறையை அறிந்து கொண்டார்! இராசகோபாலாச்சாரி யார் துணே எய்ப்பினில் வைப்பாக வாய்த்தது அதற்கு முன்னரே பல்வேறு வகையில் ஆங்கில நண்மக்கள் வெளி யிட்ட ஆங்கில நூல்களின் அமைப்பும், தமிழ் நூல்களின் அமைப்பும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கின. இவற்றையெல் லாம் போற்றி அயராமல் பொருத்திக்கொண்ட திறம் ஐயரைச்சேர்ந்ததாம்! ஏனெனில் அவர் பதிப்பை வெற்றி கோள்ளும்வகையில் எவர் பதிப்பும் தஃகாட்டவில்ஃ! அவ ரிடம் அணுக்கராக இருந்து பணி செய்தோரும், பயின்றே ரும் கூட அவ்வகையில் பதிப்பிக்கவில்ஃ! அப்பணியில் ஈடு படவும் அவர்கள் விரும்பிஞர் அல்லர்! விரும்பியிருப்பினும் ஐயர் பெற்ற வெற்றியைப் பெறுதல் அரி தேயாம்! ஏனெனில் அவர் வாழ்வு, தமிழ் வாழ்வு! தமிழ் வாழ்வே தவ வாழ்வாகக் கொண்ட வாழ்வு.

1 "தமிழ்க்காதல் நிரம்பியமைந்த இருமேனி; தமிழ்ச் குவடிகள் இருக்கும் இடங்கட்கெல்லாம் ஒடியோடிச் சென்றை திருவேடிகள்; ஏட்டுச் சுவடிகள் பெற்று ஆனைத்தா திசயத்தால் வீதிர் வீதிர்க்கும் திருக்கரங்கள்; தமிழின் பெருமையையும் தமிழின் தொன்மையையும் நினேத்த மாத்திரத்தில் உள் ளத்தே ஒங்கி வகுகின்ற உவகையால் ஒங்கியமைந்த திருப் புயங்கள். தமிழ் ஒளியும், தமிழ் அறிவும் ஒருங்கு வீளங்கு கின்ற திருநயனங்கள். தமிழ்த தொண்டு என்னும் தவத் திறையிலே நெடுங்காலம் ஒழுகி முதிர்ந்த திருக்கோலம்" என்று பாராட்டப்பெறும் வாழ்விலே இருந்து வெளிப்பட்ட பதிப்புகள் தனிப்பெருமை வாய்ந்தனவே!

ஐயரின் இளமை பெலவெர்க2ோ த் தேடித்தேடிக் சுற்றது; அமைந்து நின்று ஆராய்ந்தது. ஐயரின் முதுமை ஒடி ஒடி

^{1.} தமிழ்ச் சுடர் மணிகள் பக் - 306

ரை 6 களே த் தொ**தத்தது; உள்ளா**ர்ந்**த அன்**போடு பதிப் பித்தது

சாமிநா**ை தையரின் தெந்தையார் வேங்கட**சுப்பிரமணி**ய** ஐ**யர். தாயார் சரஸ்வ**தி அம்மையோர். ஊர். உ**த்தமதான** புரம். 1855 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மீ **இரண்டாம்** நாள் பிறத்தார்,

'இசை' இவர் குடும்பச் சொத்து. ஆரும் வயதிலேயே தந்தையாரிடம் இசை கற்ருர் தாராயணேயர் பள்ளி, சாமி நாதையர் பள்ளி ஆகியவற்றில் எண்ணும் எழுத்தும் கற்ருர். அரி ப லூர் கிருஷ்ண வாத்தியார், அரியலூர் சடகோ பையங்கார், குன்னம் சிதம்பரம் பிள்ள, கார்குடி கண்தூரி ஐயங்கார், கார்குடி சாமி ஐயங்கார், பாபநாசம் இராக வையர், செங்கணம் விருத்தாசல ரெட்டியார், பெரும்புல வர் மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளே ஆகியவர்களிடம் பயின்ருர் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடமும் பிள்ளேயவர்கள் காலத்திற்குப் பின்னர் பாடம் சேட்டதுண்டு.

வித்துவான் தியாகராசச் செட்டியார் உதவியால் குட்பேகோணம் கல்லூரியில் பணியாற்றிஞர். பி ண் னேர்ச் சென்னே மாநிலக்கல்லூரிப்பேராசிரியராஞர். ஆங்கு ஒய்வு பெற்ற பின்னர் அண்ணுமஃயேரசரின் வேண்டு கோ ளே ஏற்றுக்கொண்டு சிதம்பரம் மீஞட்சி தமிழ்க் கல்லோரிக்குப் பொலிவூட்டிஞர்.

சாமிநாதையேர் பதிப்பித்த நூல்கள் மீகப்பல. எழுதிய உரைநடை நூல்களும் பல. அவற்றுள் பத்துப் பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், ஐங்குறைநூறு. குறுந் தொகை.புறநானூறு. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலே சிந்தா மணி என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவையாம்.

இவர் தொகுத்துவைத்த சுவடிகள் நாட்டின் செல்வ மாகப் போற்றத்தக்கன. அருமையாகப் பேணி அடைவு செய்து வைத்த அச்சுவடிகள், அடையாறு பிரம்ம ஞான சபைக்கு வழங்கப்பெற்றன, பெறலரும் அப்பெரும் பொரு ளேப் பெற்ற அச்சமைப, திருவான்மியூரில் டாக்டரி சாமிநாதையர் நூல் நிலேயத்தை நிறுவி ஆங்கு வைத்தது ஐயர் திருப்பெயர் விளங்க வெளியீடுகளேயும் தொடர்ந்து செய்கின்றது. ஆராய்ச்சியாளர்க்கு அரு மரு ந்தன்ன கருலுலமாகத் தேகழ்கிறது. ஐயர் சுவடிச்சாலே

பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளாகச் சாமிநாதையர் நூல் நிலேயத்தில் உள்ள சுவடிகள் வருமாறு:

தொல்காப்பியம்	சுவடிகள்	***	25
முருகாற்றுப்படை	**	***	8
பொருநராற் ற ப்படை	,,	•••	2
சி ற பாணுற்றுப்ப டை	••	***	4
பெரும் யாணுற்றுப்ப ை	<u> </u>	***	4
மு க்ஃைப்பாட்டு	**	•••	2
த றிஞ்சிப்பாட் டு	**		2
மது ர ைக்காஞ்சி	4		3
நெடுந ல்வாடை	**		3
பட்டினப்பா?லே	**		2
ம் ஃப்டுகடா ம்	••		2
ஐ ங்குற நூறு	,,	•••	1
ப திற்றுப்ப த் து	••	•••	1
ப ரிபாடல்	**		1
க லி த்தொகை	"	•••	3
அக நா னூறு	••	•••	5
புறநானூறு	,		9
சிலப்பதிகாரம்	**	•••	5
மணிமேக கை	,,	,	6
சிந்தாமணி -	,,		15
பெருங்கதை	**	,	1
சூளாமணி	**	•••	1
தி ருக்கு றள்	,,	•••	12

இவ்வரிசையில் இடம் பெறத்தக்க பெரியார் ஒருவர் உளர். அவர் எவர்? திரு. அவையாபுரிப் பிள்ளே. 1 "இப்பொழுது வையாபுரிப் பிள்ளே தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பாசிரியர் உலகிலே ஒரு வான்மணியெனத் திகழ்கிறுர். ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம் பிள்ளே, சாமிநாதையர் ஆகியவர் இனத்தில் சேர்ந்தவரோஞர்!"

"சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜப் பதிப்புக்களாகிய சங்கஇலக்கியம், சிந்தாமணி, திருமந்திரம் மூதலிய நூல்கள் நன்முறையில் வெளிவர ஏட்டுப் பிரதிகளே ஒப்பு நோக்கியும் பாடபேதங்களே ஒழுங்கு செய்தும், பிழை திருத்தியும் உதவி புரிந்தவர் வையாபுரிப் பிள்ளே என்பதை யான் நண்கறி வேன். யான் பெரிய புராணம் இரண்டாம் பதிப்பு மூயற்சி யில் தலேப்பட்டபோது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல ஏட்டுப் பிரதிகளேத் திரட்டி என்னிடம் சேர்ப்பித்தது வையாபுரி யின் தமிழன்பேயாகும்" என்று சான் ேருர் பாராட்டும் சீர்மையைப் பதிப்புத் திறத்தால் பெற்றவர் வையாபுரி யார்.

வையாபுரியார் கல்லூரியில் பயிலும் காஃவிலேயே ஏடு தேடிஞர்; ஆராய்ந்தார்; படியெடுத்தாரி; பின் னே வேழக்கறிஞராகப் பயின் றும். பணியாற்றப் புகுந்தும், அவரைத் தமிழ்த் துறையே ஆட்கொண்டது! அவரிதம் தமிழ் ஈடுபாடு அது

2 'எப் ஏ' படிக்கும்போதே கலித்தொகை முழுவகை யும் ஏட்டுப்படியுடன் ஒப்பிட்டுப் பயின்ருர் வையாபுரியார். 'பி. ஏ' தேர்ச்சி பெற்றதும் தொல்காப்பியப் பொருளதி காரம் இளம்பூரணர் உரைச்சுவடியைத் த. கணகேசுத்தரம் பிள்ளோயிடமிருந்து பெற்று உரைமுழுவதும் படியெடுத்துக் கொண்டார். இளமையில் கொண்ட இவ்வுணர்வு வாளர ஒழியுமோ? வ. உ. சியின் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்குத் துணேயாயது. திரு. வி. கவின் பதிப்புக்கு உதவியது. சங்க இலக்கியப் பதிப்பைச் சால்புற முடித்தது. சிந்தாமணி, புறத்திரட்டு, களவியல் காரிகை, அரும்பொருள் விளக்க

¹ திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், 208.

^{2.} அகராதி நினேவுகள் பக். - 6.

நிகண்டை முதேலாக நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களோப் பதிப் பி**த்தது; பல்க**ஃகைக்கழக அகரா திப் பணி**லை முடித்து** வெளியிட்டது.

வையாபுரியார் கடிய உழைப்பாளர் ஏடுகளே இடை விடாது ஆய்ந்தவர். அச்சிட்ட நூல்களேயும் ஏடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடம் தேர்ந்தவர். பிறர் பதிப்பீக்க விரும்பும் நூலேயும், பொழுதையும், பொருளேயும் கருதாமல் ஆய்ந்து தந்தவர்; தம்மிடம் இருக்கும் சுவடிகளேத் தட்டாமல் பிறர் ஆய்வுக்கு வழங்கியவர்; எவரெவர் எதிர்ப்பினும் தமக்குத் தோன்றிய கருத்தைத் துணித்து உரைத்தவர். நூலுக்குச் சிறப்புச் செய்யும் அரிய ஆராய்ச்சி முன்னுரையை வரைந்த வர். இவர்தம் ஆராய்ச்சி முன்னுரைகளேத் தொகுப்பின் ஓர் அரிய ஆராய்ச்சி நூலாகத் திகழ்தல் உறுதியாம். இவர் பதிப்புத் துறையில் கொண்டிருந்த கொள்கைகள் மிகப் பேருற்றத்தக்கன. அவற்றை 'நிறையும் குறையும்' என்னும் தலேப்பில் காண்போம்.

10. கொடையாளரும் கருமியும்

செல் வருள், கொடையாளரும் கருமியும் உண்டு என்பது உலகறிந்த செய்தி. அதுபோல் அறிவாளருள்ளும் கொடையாளரும் கருமியும் உளர் என்பதை சிறிது நோக்கு வாரும் அறிவர். அறிவாளருள் கொடையாளர் ஆவார். தாம் பெற்ற கலேச் செல்வத்தைப் பிறருக்குச் சிறிதும் மறையாமல் வாரி வழங்கு பவர். கருமியாவார் தாம்பெற்ற கலேச் செல்வத்தை எவகும் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம் ஒளித்துக் கொள்பவரும், அரி தாக கொடுக்க நேரினும் இறுக்கி வைத்துக்கொண்டு ஏதோ கொடுப்பவரும் ஆவர். இத்தகையர் ஏடு வைத்திருந்தவர்களிலும் இருந்த னர். பயன்படும் இடத்தில், தாமே விரும்பியளித்த கொடையாளரும் இருந்தனர். வருந்தி வருந்திக் கேட்டு அலேந்தா லும் கால்கூலியும் இல்லாமல்விட்ட கருமிகளும் இருத்தனர்.

ஏடு வழங்குதேலில் கருமியாக இருந்தவர் எத்தகைகையர்? 'பூதம் காக்கும் புதையல்' என்பார்களே, அத்தகையை ராக இருந்தவர். படிப்பறிவில்லாதவரும், படித்து த் தெளிந்தவர்களும் ஏடுகளே இன்முகத்துடன் பதிப்பாரிக்கும் தொகுப்பாரிக்கும் வழங்கினர். அரைகுறைப்படிப்பாளரும், ஏட்டி ன் பெரு மை என்னவென்று உணராமல் 'பழம் பொருள்' என்று போற்றிய மடவருமே ஏடுகளே வழங்காதும் தாமும் துய்க்காதம் ஒழிந்தனர்.

ஏடுகள் தொகுத்தலில் ஈடுபட்ட பெருமக்கள் பட்டி ருக்கும் தயர் எண்ணத் தொஃயா! எழுதத் தொஃயோ! ஒரு பயனும் இல்லாத ஏட்டையும்கூட, தாம் குப்பையோடு குப்பையாகப் போட்டிருந்த ஏட்டையும் கூட, ஒரு வரி கேட்டுவந்தபோதில் மனங்கொண்டு கொடாமல் மாணிக்க மாகக் கருதி மறைத்துக்கொண்டவர் உண்டு! பிறர் வாரிக் கொண்டு போய் விட்டார்' என்று பழியும், 'முன்னமே வந் திருந்தால் முப்பது நாற்பது சுவடி தந்திருப்பேனே' என்று ஒரு பேச்சும் உரைத்து உவகை கொண்டோரும் இருந்தனர். ஏடு தேடிச் சென்றவர்கள் உள்ளம், உடையத்தக்க உரைகளே உரைத்தாரும் இருந்தனர். ஆயினும் ஏடுதேடிச் சென்றோர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட தவப்பணியை நினந்து புன்முறுவ லுடன் தாங்கிக்கொண்டனர்! இன்னெரு கொடையாளர் தமக்கு வழங்கிய சுவடிகளே எண்ணி எண்ணிப் பட்டதுயரை மறந்து மேகிழ்ந்தனர்.

எத்தகைய பெரும் புலவர் மீளுட்சிசுந்தரம் பிள்ளே! அவருக்கு ஓர் ஏடு வேண்டியிருந்தது. அவ்வேடு 'சிவதரு மோத்திரம்' என்பது! அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரை அறியாத அறிவாளர் இலர்! செல்வர் இலர்! எந்தப் பட்டி தொட்டியிலும் பிள்ளேயின் புகழ பரவிக்கிடந்த காலம். அச் சுவடியையும் தாம் வைத்துக் கொள்வதற்காகக் கேட்க வில்லே. பார்த்துவிட்டுத் தருவதற்காகவே கேட்டார். சுவடி திரிசிரபுரத்திலே குருக்கள் ஒருவரிடம் இருந்தது. தாமே பண்முறை கேட்டுப் பார்த்தார்; பிறரி வழியாகவும் வேண்டிப் பார்த்தார்; பயன்படுகில்லே! பொருள் தருவதாகவும் தக்க பிண் தருவதாகவும் கூறியும் பார்த்தாகிவிட்டது. பிடிவாதம் மேலே சென்றதை அன்றி இறங்கவில்லே.

1 மீஞட்சிசுந்தரம் பிள்ளோயின் மாண வர் ஒருவர் சுத்தரம் பிள்ள என் போர். அவர், தம் ஆசிரியர் மனத் துயமரை அறிந்தார் காரணம் விஞவிஞேர். தாம் ஆராய்ந்து வரும் தணிகைபைப்புராணத்திலுள்ள அகத்தியன் அருள்பெறு படலத்தின் பொருள் புலப்படாமல இருப்பதையும், சிவதரு மோத்திரம் இரு ந் தால் அச்செய்தியைப் புலப்படுத்தக் கூடும் என்பதையும் கூறிஞர். சுந்தரம் பிள்ளே தம் ஆசிரிய ரின் தொழாக்கையேல்கையைத் தாம் மாற்ற முடீனேந்தார்

சுந்தரம் பிள்ளே இரட்டைக் குதிரை வண்டியொ**ன்** றில் ஒரு பெருஞ்செல்வக் கோலத்தில் போய்க் குருக்கள்

^{1.} புதியதும் பழையதும் - பக் 58

வீட்டின் முன்னே இறங்கிஞர். எடுபிடியாள். ஏவலர் சூழ இருந்தார். வீட்டுத் தெண்ணேயின்மேல் கம்பளம் விரித்துத் தெண்டு வைத்துச் சாய்ந்திருந்தார். ஏவலர் கை பொத் தி வாய்பொத்தி நின்றனர். குருக்கள் இக்கோலக் காட்சியில் குளிரிந்தார்! தம்மையறியாத பெருமிதத்தில் ஊர்ந்தாரி! எத்தகைய பெருட்டுசெல்வர் தேடி வந்திருக்கிறுர்? பெரு மிதம் எழாதா?

் தென்னட்டுக் குறுநில மன்ன ரா ஞரி. சுந்தரம் பிள்ளே! அருமை அன்னேயுடன் திருக்கோயில் உலா வந்த அவர், அன்னேயைக் காய்ச்சல் நோயால் பறிகொடுத்தார்! அடக்கம் செய்தும் முடித்தார்! இறுதிக் கடனே இனிது முடித்து வைத்தற்கு வேண்டும் போருள்களே யெல்லாம் திட்டப்படுத்தித் தருதற்குத் தக்கார் இக்குருக்களே என ஊர்ப் பெரியவர்கள் உரைத்தமையால் அவரைத் தேடிக் கொண்டு வந்தார்!' புணந்து கூறிய இப்புகழிலும் பொருட் பொலிவிலும் சிக்கிக்கொண்டார் தருக்கள்! "எக்கவீலையும் வேண்டா! நானே எல்லா ஏற்பாடும் செய்கிறேன் பணம் மட்டுமே வேண்டும்! எல்லாம் இங்குக்கிடைக்கும்" என்று கூறி வேண்டும் பொருள்களுக்குப் பட்டியல் எழுதித் தந் தாரி!

அப்பொழுது ஏவலருள் ஒருவர் கூறிஞார்: "செலவைப் பற்றிக் கவலே இல்ஃ; உதவி ஆள்களேப் பற்றியும் கவலே யில்ஃல. இவர்களுக்கு ஓரி எண்ணம் இருக்கிறது. சிவதரு மோத்திரம் என்னும் புத்தகம் இருக்கிறதாம், இப்பொழுது அதைப் படித்துக் கொண்டே பொழுதுபோக்க வேண்டு மாம். அதற்காகவே தம் ஊர்க்குப் போக விரும்புகிறூர். இல்லாவிடில் உங்களேக் கொண்டே எல்லாவற்கூறையும் முடித்துவிடலாம்."

"சிவதருமோத்திரம் என்னிடம் உள்ளது. வேண்டு மானுல் பயுன்படுத்திக் கொள்ளலாம் தங்கீனப்போன்ற பெருமக்களுக்கு இல்லாமல் யாருக்கு இருச்கிறது?" என்று கூறிச் சுவடியைத் தந்தார் குருக்கள். ''இறுதிக் கடனுக்கு ஒருவாரத்திற்கு முன்னே நீங்கள் உந்தால்போதும்'' என்று கூறிஞர் **செல்வர்** சு**ந்**தர**ம்பிள்**ளே! ஐந்து ரூபாயை எடு**த்துக்** குருக்களிடம் தந்துவிட்டு வெண்டியில் ஏறிக்கொண்டார்!

ஆசிரியர் கையில் சுவடி கிடைத்தது! ஒரு வாரத்தில் முழுமையும் படியெடுத்துக் கொண்டனர். 'இறுதிக் கடன் இங்கே மூடிக்க விரும்பவில்லு' என்று செல்வர் பேரேய்விட்ட தாகக் துருக்களிடம் கூறிச், சிவதருமோத்திரம் ஏட்டையும் ஒரு பவுணயும் கொடுத்துவிடுமாறு முன்னே ஏ வல ரா க நடித்த ஒருவர் வழியே அனுப்பிஞர் சுந்தரம் பிள்ளே. இந்த நாடகத்திற்காகச் சுந்தரம் பிள்ளேயின் மீசை மழிக்கப்பட் டது! ஆணுல் ஆசிரியர் ஆசைசை நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஒரு சுவடிக்காக பெரிய நாடகமே திட்டமிட்டு நடத்த நேர்ந்தது என்றுல் ஆயிரக்கணக்கில் சுவடி தேடிய வர்கள் எத்துணே நாடகங்கள் நடத்தியவர்களாகவும், நடிப் புத் திறம் மிக்கவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். "ஆடிக் கறப்பதை ஆடிக் கறக்கவேண்டும்; பாடிக் கறப்பதைப் பாடிக் கறக்கவேண்டும்" என்னும் பழமொழி ஏடு தொகுத் தேலுக்கும் ஏற்கும் போலும்!

ஆகிரியர் சிவதருமோத்திரத்தைத் தேடி அலமந்தார்.
அவர் மாணவர் சாமிநாதையர் சிந்தாமணியைத் தேடிக்
கொண்டு புறப்பட்டார். தஞ்சைக்குச் சென்ருர். தமக்கு
வேண்டிய செல்வர் ஒருவரை உடனழைத்துக்கொண்டு
விருசுபதாச மூத்லியார் என்னும் சைனர் வீட்டுக்குச் சென்
ருர் சிந்தாமணிச் சுவடியை வைத்து வழிபட்டு வருபவர்
முதலியார். ஐயர் அன்புடனும் பணிவுடனும் வேண்டினர்.
பூசையில் இருந்து எடுக்கக்கூடாது என மறுத்துவிட்டார்.
மேலும் வேண்டிக்கொண்ட போது, சைனர்களுக்குத்தான்
கொடுப்பேனே அன்றி மற்றவர்களுக்குத் தரமாட்டேன்;
அப்படித் தேருவது எங்கள் வழக்கத்துக்கு மாறுபட்டது.
அயல் மதத்தாராகிய உங்களுக்குக் கொடுப்பது எங்களுக்குப் பாவம்' என்று திட்டமாக மறுத்துவிட்டார்.

உடன்வந்த ஒருவர் சாமிநாதையர் தி**ருவாவடுது**றை ம**டத்துக்கு வே**ண்டியவர் <mark>என்பதை உரைத்தார். பெரிய</mark> இடம் எனக்கரு**தி உ**ள்ளம் இரங்கலா**ம் அல்லவா! ஆ**ஞல் வி**ளேவு வே**றுயிற்**று** சைவமடத்தில் பழகியவருக்குச் ''சைன நூல்கெளி**ல் அன்பு** ஏற்படுவதற்கு முறையில் லே நான் கொடுக்**கவே** மாட்டேன்'' என்று மீண்டும் மறுத்துவிட் டார்.

ஆயினும் ஐயர் அச்சுவடியைப் பெறுமல்விட விரும்ப வில்ஃ. அவ்வூரில் இருந்த மராட்டிச் செல்வர் 'துக்காராம் கோல் கார்' என்பவரை அழைத்துக்கொண்டு சென்று வேண்டினேர் அவர் மனம் இளகியது. சுவடியைத் தந்தார். ஆனுல் சுவடி, சிறந்த சுவடி அன்று; விளக்கவுகைரையும் இல்லா தது!

தாமோதேரம் பிள்ளா, கலித்தொகைச் சுவ டி ையை ஓரன்பர் வழியே பெறுதற்கு விருப்பிஞர். அன்பர் அதுண யுடையை பெரியவரை அணுகிச் சுவடி பெறுதற்கு முயன்றுர்; மிக அரிதின் முயன்றுர். முயற்சியோ தோல்வியில் முடிந் தது ஏடு பெறத் தாம்பட்ட நிஃ மையையும், அவர் தர மாட்டா நிஃ மையையையும் தாமோதரஞர்க்கு எழுதிஞர். எப்படி?

1 ''அரவின் செடிகை அரதனத்திற்கும் ஆழிவாய் இப்பி யுள் முத்திற்கும் அவை உயிரோடு இருக்குங்காறும் ஆசை கொளல் வேண்டாவாறுபோல, இம்மகானுடையை சீவதிசை யில் இவர் கைப்பட்ட புத்தேகங்கீளக் கண்ணுற் பாரீக்கும் அவாவீணே ஒழிக'' எனப் பதில் எழுதினர்.

சுவடியின்மேல் அளவற்ற பற்றுடையவர் இவர் என் புதைத் தெரிந்துகொண்டே சிலர், அதெஞல் தாம் விரும்பும் எண்ணைத்தை ஈடேற்றிக் கொள்ளவும் செய்துள்ளனர். 2 சொன்ஞல் என்மனங்கனியுமென்றை பெல உரைப் பிரதிகளோ வருவித்துக் கொடுப்பதாகக் கூறித் தங்கள் காரியத்தை மட்டும் நிறைைவேற்றிக்கொண்டு சென்ற புண்ணியவான்கள்

^{1.} கலித்தொகை பதிப்புரை - பக். 30.

^{2.} தக்கயாகப் பரணி முகவுரை XVIII

இலர்" என்னும் குறிப்பு இத்தகையெரை வெளிப்படுத்து இன்றது

சுவடி எதுவும் தாராமலே அவ்வளவும் அள்ளித்தந்து வீட்டதாகக் கூறித், தமக்குத் தாமே வள்ளல் பட்டம் சூட்டிக்கொண்டாரும் இருந்தனர்.

கடையநல் லூர்ப் பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியர் ஒருவர் தாம் மிகுதியாக வைத்திருந்த சுவடிகளே யெஸ்லாம் கும்ப கோணம் சாமிநாதையர் கொண்டு போய்விட்டார் என்று சாமிநாதையரிடமே கூறிஞர்! ஐயருக்கு ஆங்குக் கிடைத் தது அரைகுறையான சிந்தாமணிச்சுவடி ஒன்றேயாம். ஆத லால் ''நீங்கள் அப்போது இருந்தீர்களா? என்று விஞவித் தம்மை இன்ஞர் என்று ஐயர் சொன்ஞர். அப்போது 'நான் தெரியாமல் சொல்லிவிட்டேன்! நான் அப்பொழுது அங்கே இல்லே விடுமுறையில் ஊர்க்குப் போயிருந்தபோது என் வீட்டில் இருந்தவர்கள் அப்படிச் சொன்ஞர்கள்' என்றூர் ஆசிரியர். எத்தனே பேரிடம் இதற்கு முன்னர் இச்செய்தி யைப் பரப்பிஞரே ஆசிரியர்! எளிதாகப் புகழ் சேர்த்தேக் கொள்ள அவ்வளவு ஆவல்!

ஏடு வைத்திருந்தவர்களுள் வள்ளன்மை மிக்கவர்கள் பலர் என்பதை முன்னரும் கண்டுள்ளோம் அத்தகைய வண்மையர் கொடையாலேயே வண்டேமிழாகத் தமிழ்நடை போடுகின்றது. ''குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டும்'' இளஞ் செல்வரிகளேக் காணும் பெற்றோர் மகிழ்ச்சிபோல, ஏட்டுச் சுவடியைப் பதிப்பித்து எழில் காண்பதற்கு விரும்பிய பெற் ரோராக அவ்வள்ளல்கள் திகழ்ந்தனர்.

தாமோதரம் பிள்ளோயின் கலித்தொகைப் பதிப்பு 1875 இல் வெளிவந்தது அதன் பதிப்புரையிலே குறிப்பிடு கிறுர் "யான் முப்பத்தைந்து வருஷத்தின்முள் பிரமாதீச வருஷம் ஒரதரம் அருமையான தமிழ் நூல்கள் தேடி யாழ்ப் பாணத்திலிருந்து இக்கண்டைத்தில் வந்து நடமாடியபோது கூட லூரில் மஞ்சககுப்பத்தில் சண்முக உபாத்தியாயர என்றேர் வயோதிகரும், புதுச்சேரியில் நெல்லித்தோப்பில் சொக்கலிங்கம் பிள்ளே என்றேர் தமிழ்ப் பண் டி தரு மீ கலித்தொகை வைத்திருந்தது என் ஞாபகத்திற்குவர அந்த இடங்களில் சேன்று விசாரித்தேன். முன்னேயவர் இருந்த இடமும் தென்பட்டிலது. பின்னேயவர் இருந்த இடத்தில் விசாரித்து அவர்வமிசத்தில் அவரது தௌகித்திரியும் குடும் பமும் அடுத்த ஊரில் இருப்பதாகக் கேள்வியுற்று ஆங்க டைந்து தௌகித்திரியின் நாயகனே வினவியபோது அவர் ஏதோ கட்டுச் சுவடிகள் பூர்வார்ச்சிதமாக வைத்திருக் கிறும். நமக்கு அவற்றின் பெயரும் தெரியாது. தங்களுக்கு வேண்டியதிருந்தாற் பார்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று மகா உதாரத்தோடு ஏட்டுக்கட்டை அளித்தனர்."

தேடிப்போய்க் கண்டடைந்த ஏட்டுச் செய்தி இது! தேடிவைந்தும் ஏடு சேருமா? பயனதிர்பாராமல் பயிருக்கு மழை தேடிப் போய்ப் பொழிவது இல்ஃ வொ! அப்படிப் பொழிந்தாரும் உளர்! வளமைப் பெருக்கிஞல் வாரி வழங்கி ஞரா? ஆம்! உள்ளத்தின் வளமை, ஊற்றேனப் பெருகிப் பொங்கித் ததும்பியமையால் தந்த வண்கொடை அது! ஊரும்பேரும் சொல்லாமல் உதவியவள்ளல் என வண்பேரண ரால் பாடுபுசழ் பெற்றுனே வல்லில் ஓரி! அவஃனயேனும் 'பிறர் பிறர்' பேரும் ஊரும் கூறினர்! ஏடு வழங்கிய இவ் வள்ளல் பேரும் ஊரும் அறிந்தாரும் இலர்! உரைத்தாரும் இலர்! புகழும் வேண்டோப் புகழாளர் அவர்,1

1900 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இரண்டாம் நாள் தைப்பேகோணத்திற்கு ஒரு வர் வந்தார். பெருஞ்டு செல்வக் குடுப்பத்தைச் சேர்ந்த அவர், அவற்றை எவ்லாம் இழந்து வீடும் வீட்டில் இருந்த பொருள்களும் 'ஏலம்' போடும்படி யோன சூழ்நி கக்கு ஆட்பட்டிருந்தார் ஆளுல் அவர் தமிழ் நெஞ்சம் ஏடுகளே ஏலம் போட்டு எவர் சையிலோ போய்ப் பாழ்ப்பட்டுப் போதலே விரும்பளில்லே. தக்க இடத்தில் தமிழ் ஏடுகளேச் சேர்ப்பித்தல் வேண்டு அம்பகோணத்திற்கு எல்லாவற்றையும் கட்டிக் கொண்டு கும்பகோணத்திற்கு

¹ கலித்தொகை. பதிப்புரை - பக் 29.

வந்தார். சாமிநாதையரே அவ்வேடுகளேப் போற்று தற்குரிய புகழாளர் என்பதை உணர்ந்தே அங்கு வந்தார்.

தம் வருகைகையை அக்காலத்தில் கல்லூரியில் பபின்று கொண்டிருந்த சாம்பசிவம் என்னும் மாணவர் வழியே சாமிநாதையர்க்கு அனுப்பிஞர் ஏடுகள் கொண்டு வந்திருக் கும் செய்தி எட்டியதும் ஐயருக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லே. அப்பொழுதே ஆள்ளிப் பருக ஆவலுற்றுர். 'மாஃயில் நான் செல்லைம்வரை விடு தியில் அவர் இருப்பார். அவர் தம் பெயரையும்கூற விரும்பவில்கே. தம்மை யாரும் பாரிப்பதை யும் விநைம்பவில்ஃ. தமக்கு ஏற்படநுள்ள நிஃ ைமைக்கு மிக நாணி எவர் முகத்தையும் பார்ப்பதில்லே. ஏடுகள் நிரப்பக் கொண்டு வந்துள்ளார்" என்றுர். அவ்வளவு ஏடுசளுக்கும் பணம் தர இயலுமோ? எவ்வளவு கேட்பாரோ" என்னும் திகைப்புக்**கு ஆளா**ஞர் ஐயர். மாணவர்கூறிஞர்: "ஏடுகளேப் போற்றிப் பயன்படுத்துவாரைத் தேடிவந்தேனே அல்லா மல் பொருளுக்கு விற்க வந்தேன் இல்லே என்று அவர் திட்ட மாகக் கூறிஞர்" ஐயர் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சிக்கு ஆட்பட் டாரி. அமேந்து அமேந்து ஆளுத் தயர் பட்டபாடு அவருக் கள் ரு தெரியும்! வீடுதெடி ஏடு ஒரு நூறுக்கு மேலே வெமு கிறது என்றுல் விம்மிதம் அடையமாட்டாரோ?

வீட்டுக்குப் போனவுடனே மாண வர் சாம்பசிவம் தம்மால் சுமக்குமளவும் அள்ளிக்கொண்டு வந்தார். தாமும் வருவதாகக் கூறிஞர் சாமிநாதையர். ''வரவேண்டா! வந் தால் அவர் மறைந்துவிடுவார்; பார்க்க அவர் விரும்பவே இல்லை!'' என்று தடுத்தார். பின்னும் நாஃ ந்துமுறை சுமக்கு மளவும் அள்ளிக்கொண்டு வந்தார் இறு தியாக தீ தாம் பார்த்துத் தம் நன்றியையாவது சொல்லவேண்டுமே எனத் தவித்தார். அவர் விரும்பா விட்டாலும் தா ம் சென்று அவரைக்காணல் கடமை எனக்கருதி விடுதிக்குப் போஞர். ஏடு தந்த வள்ளல் அங்கே காணவில்லே. தக்க இடத்தில் ஏடுகளே ஒப்பித்த அமைதியிலே அவர் போய்விட்டார்! அப் 1 ''பேருயகாரியினிடம் உபகாரம் பெற்றும் நான் அவரை

^{1.} நல்லுரைக் கோவை - III, 119.

அறியக்கூடவில்ஃ"'எனவருந்திஞர். அவர்தம் குணமாண்டை எண்ணி உருகிஞர்.

ஊரும் பேரும் சொல்லாமல் சுவடி வழங்கிய அச் செல்வேர் ருடுகளுள் ஒன்றுக இருந்ததே 'த மி ழ் விடு தூ தூ' "என் வாழ்க்கையின் லட்சியம் அந்த நூலில் இரண்டடி கேளிலே சொல்லைப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன்" என்று பூரிக் கிறுர் ஐயர். பின்னே தாம் இரண்டடிகளே இயற்றித் தம் கொள்கைகை விளக்கப் பாடலாக அமைத்துக்கொண்டோர். அப்பாட்டு வருமாறு:

> 1 "இருந்தமிழே உன்னுல் இருந்தேன்; இமையோர் விருந்தமிழ்தம் என்றுலும் வேண்டேன்" — திருந்த உதிப்பித்த பன்னூல் ஒளிர வடியேன் பதிப்பிக்க வேகடைக்கண் பார்!

இன்றைர் எனத் தம் பெயரைக் கூறவில்ல என்றைம் 'ஏடு வழங்கிய வள்ளல்' என்றும் பெயரோடு என்றும் வழங்குவார். 'குப்பைக்கோழியார்' 'அணிலாடுமுன்றிலார்' 'வில்லக விரலிஞர் என்றும் புலவர் பெயர்கள் இல்ஃபைரை! 'அரும்பதவுகரையாசிரியர்' 'உரையோசிரியர்' 'பழைய உரை யாசிரியர்' 'தக்கயாகப் பரணி உரையோசிரியர்' என உரை யோசிரியர்கள் பெயர்கள் நிலவவில்ஃபைரா! ஏன்? 'இருந் தமிழே உன்றுல் இருந்தேன்' என்றுரே அவர் பெயர் என்ன? 'தமிழ்விடு தாது ஆசிரியர்' என்பதுதானே!

> ''கைமாறு வேண்டோக் கடப்பாடு மாரிமாட் டென்றைற்**றும் கொல்லோ உ**லகு''

^{1.} தமிழ்த்தெய்வ வணக்கம். தக்கயாகப் பரணி முகவுரை.

11. பதிப்புப் பணி

வாழ்ஷ் 'நீர் மேல் எழுத்துப்' போன்றது. ஆவ் வாழ்வைக் 'கல்மேல் எழுத்து' ஆக்கிக்கொண்ட பெருமக்கள் பதிப்புத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆவர். இவர்களே 'மன்னு உலகத்து மன்னுதல் குறித்துத் தம்புகழ் நிறீஇய்' பெருமக்கள் எனலாம்.

மணல்மேல் தடம் வைத்தவர். மற்றை நொடியே மறையக் காண்பர். கல்மேல் தடம் பதித்து வைத்தவர் காலவெள்ளம் கடந்தும் கவினுறக் காட்சி வழங்குவர். வழி வழியே எம் தந்தையர், அவர் தந்தையர், அவர் முந்தையர் என்று பெருமிதம் எய்தப் பேருடன் வாழ்வர்.

> ப "பொதியமலேப் பிறந்தமொழி வாழ்வறியும் கோலமெலாம் புலவோர் வாயில் துதியறிவாம் அவர்நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய் இறப்பின்றித் துலங்கு வாயே!"

என்னும் பாரதியார் வாக்கை நோக்குக.

மேல்நாட்டவர் தொடர்பால் நம் நாட்டினர் அச்சுக் கலேயை அறிந்தனர் என்பதை முன்னரே கண்டுள்ளோம். அச்சு எழுத்து வாரிக்கப்பட்ட எழுத்து. மரக்கட்டைகளில் எழுத்தைச் செதுக்கிப் பக்கம் பக்கமாக அச்சிட்ட காலமும் இருந்தது. பின்னர்த் தனித்தனி எழுத்தை அமைத்து அடுக்கும் வளர்ச்சியுற்றது. எழுதாமல் பதிக்கும் இவ் வெழுத்தை நம்முக்குறேர் 'எழு தா எழுத்து' என்றனர்.

¹ மகாமகோபாத்தியாயர் . 3,

1883 ஆண்டில் வெளிவந்த சீவக் சிந்தாமணிப் பதிப்புக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் வை ழங்கிய புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்,

> ''கேனைக சடைபைமால் தேவுதைநல் ஹதவியால் எழுதா எழுத்தெல் இடைவித் தேவைஞைல்''

எனக்குறிப்பிடுகிறுர். இதஃனத் 'தீட்டு தலிலா எழுத்து' என் றும் கூறினர். ஆறுமுக நாவலின் திருக்குறேள் பதிப்புக்கு^{ச்} சிறப்புப் பாயிரம் வழெங்கிய திரிசிரபுரம் மீஞட்சிசுந்**தரம்** பிள்ளே,

> ''தீட்டு தெலி லா வெழு த்தை லிலையைவி **செயன உலகுபுகழ்** செம்பி நாடன்''

என்பேதால் இத2ு அறியலாம்.

முதற்கண் வெளியிட்ட அச்சு நூல்**கள் பல ஏட்டுச்** சுவடியில் எழுத்துகள் இருப்பது போலவே இருந்**தன, நிறுத்** தக் குறிகளோ, ஒற்றைக்கொம்பு இரட்டைக்கொம்பு **வே**று பாடுகளோ, மெய்யெழுத்தில் புள்ளிகளோ இல்லே சாண்றுக 1812-ஆம் ஆண்டில் அறிஞர் எல்லிஸ் (F. W. Ellis) வெளி யிட்ட திருக்குறள் பதிப்பை மேலே கோண்கே

பட்ட றி வு **முதி**ர முதிர எழுத்தி<mark>ன் வடிவம் செப்ப</mark> மாகியது; குறியீடுகளும் பயன்படுத்தப் பெற்றன. குறியீ**ட்டு** வீளக்கத்தை ஒரு நூல் விளம்பரப்படுத்துகின்றது.

,இப்பு கோ கூட்டுச் சொல் முதலியவற்றின் பின்னும்,
- இச்சிறு கீற்றுச் சொற்களின் பிரிவுக்குப் பின்னும், — இப் பெருங்கீற்றுப் பதசாரத்துக்குப் பின்னும், () இவ் வி சூ தேவப்பிறை வருவிக்கப்பட்ட சொற்களுக்கும், இக்குத்து முற்றுச் சொல்லுக்குப் பின்னும். [] இவ்வீருதவேப் பகரந் தாத்பரியத்துக்கும், *இத்தாரகை அடியிற் காட்டபட்ட வற்றிற்கும் வைக்கப்பட்டன.

— இது 1875-ஆம் ஆண்டில் சென்னே, பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடைத்தில் அச்சிடப்பட்ட 'நிட்டானு பூதி' என்னும் நூலில் காட்டப்பட்டுள்ளது ஆகும். இனிப் பழந்தமிழ் நூல்கள் அச்சிடப் பெற்ற வரலாற்றை அவற்றின் காலமுறைப்படி கோண்போம். இத் தொடக்கத்துக்கு முன்னைரும், இடையிடையேயும் இடைக் கால பிற்கால இலக்கிய இலக்கணங்களும், உரைநடை நூல் களும், பிறவகை நூல்களும் வெளிப்பட்டுள்ளன. அவற்றை யெல்லாம் வரன்முறையே குறிப்பிடவில்ஃல. நாம் ஆராய்வது பழந்தமிழ் நூல்களின் பதிப்புகளேப் பற்றியேயாம்.

திருக்குறன் - நாலடியார் - முலம்

1812

'திருக்குறன் மூல பாடம்' 'நாலடியார் மூல பாடம்' என்னும் இரண்டு நூல்களும் ஒன்றுக 1812-ஆம் ஆண்டில் இவெளிவந்துள்ளது. திருக்குறன், நாலடியார் ஆகிய இரண் டென் முதற்பதிப்பு இந்நூல்களே ஆகும்.

மர எழு **த் தால் அ**ச்சிடப்பெற்ற நூல்கள் இலை. மு**ற்று**ப்புள்ளி, கீற்று ஆகிய குறிகள் மட்டும் உள்ளன. மெய் பெழு**த்து**களுக்குப் புள்ளி யிடப் பெறவீல்லே. ஒற்றைக் கொம்பு இரட்டைக் கொம்பு வேறுபாடுகள் இல்லே. ஏறக் குறையே ஏட்டுப்படி எழுத்தெனவே அமைந்துள்ளது.

1 இதன் முதேற்பக்கம் வருமோறு:

திருக்கு றள்

மூலபாடம்

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனூர் அருளிச் இசய்தது

2 இது

பொத்தகம்

நாம் எழுதும் முறையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

² ஒன்றனுள் ஒன்றடங்கிய இருவட்டங்களின் இடையே அமைந்துள்ளது

இலக்கண விலக்கிய வாராய்ச்சி யுடையவர்களா விகிதப் பிழையற வாராய்ந்து சுத்தபாடமாக்கப்பட்டது

> தொண்டை மண்டலம் சென்னேப் பட்டினத்தில் தஞ்சைநேகரம் மஃயைப்படிள்ள குமாரன் ஞோனப்பிரசாசைஞல் அச்சிற்பதிக்கப்பட்டது மாசத் தினச் சரிதையின் அச்சுக்கூடம் 1 இ. ஆண்டு கஅகஉ 1812

இந்நூலின் இரண்டாம் மூன்றும் பக்கங்களில் நூல் வரலாறு. ஆராய்ந்தமுறை, ஆராய்ந்தவர். ஒப்புக்கொண்டே வர் பற்றிய விளக்கங்சள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இ த வே ஆராய்ந்து பதிப்பித்தவர் திருநெல்வேலி அம்பலவாண கவி ரோயர்.

இதன் இரண்டாம் மூன்றும் பக்கங்களின் செய்திகள் வருமாறு:

திருக்குறளும் நாலடியாரும்

(e)

வரலாறு

கற்றுணர்ந்த தமிழாசிரியர்கள் அருமையி**ன் இயற்** றிய - இலக்கண விலக்கியங்களாகிய - அரிய நூல்களெல் லா**ம் -** இந்நாட்டில் - அச்சிற் பதிக்கும் பயிற்சியின்றிக் கையி ஞெரெலழுதிக்கொண்டு வருவதில் - எழுத்துக்கள் குறைந்தும் மிகுந்தும் - மாறியுஞ் சொற்க டிரிந்தும் பொருள் வேறு பட்டும் பாடத்துக்குப் பாடம்-ஒவ்வாது பிழைகள் மிகுதியும்

^{1.} இ. ஆண்டு இங்கிலிசு ஆண்டு.

உண்டொகின்ற வாதலால்-அவ்வாறு பிழை உளின்றிச் சுத்தப் பாடமாக நில்க்கும்படி அச்சிற் பதித்தல் வேழங்குவிப்பதற் தேத்தேசித்து நூலாசிரியர்களுள் தெய்வப்புலமைத் திருவன் ளுவே நாயஞரருளிச் செய்த அறம் பொருள் இன்பமென்னும்-முப்பால்யும் நுட்பமாக விளங்க வுணரித்துந் திருக்குறன் மூலபாடமும் - முனிவர்கள் அருளிச் செய்த நீதி நூலாகிய நாலடி மூல பாடமும் இப்போ தச்சிற் பதிக்கப்பட்டன

இவை அச்சிற் பதிக்குமுன் தென்னைட்டில் பரம்பசை ஆதீனங்களிலும் வித்துவ செனங்களிடத்திலுமுள்ள சுத்தை . பாடங்கள் பலவற்றிற்கு மிணங்கப் பிழையற - இலக்கண விலக்கிய வாராய்ச்சி யுடையவர்களா லாராய்ந்து சுத்த பாடமாக்கப்பட்டன

இஃதுண்கைமை பெற - திருப்பாசூர் மு**த்துச்சாமிப்** பிள்ளோ திருநெல்வேலிச் சீமை - அதிகாரி - ம - ராமசாமி நாயக்கர் முன்னிலே யிலன்ஞட்டிலிருந் தேழைப்**பித்த கத்த** பாடங்களுடை ௌழுதி வந்த வரலாறு

(ns.)

இந்தப் பொத்தகத்தி லெழுதிய தெய்வப் புலகையைத் திருவள்ளுவ நாயன ரருளிச் செய்த திருக்குறள் பாடமும் நாலடியார் மூல பாடமும் திருவள்ளுவ மாஃவயும் - ஆக -மூன்று சுவடியும் வெகு மூல பாடங்கள் - உரை பாடங்கள் அதற்குக் கருவியாகவேண்டும் - இலக்கணை விலக்கியங்க வெளல்லாம் வைத்துப் பரிசோதித்துப் பாடந் தீர்மானம் செய்து - ஓரெழுத்து ஒரு சொல் நாதனமைகக் கூட்டாமற் குறையாமலனேக மூல பாடங்களுரை பாடங்களுக்கிணங் கினதாகத் தீர்மானம் பண்ணி யந்தப் பாடம் பார்த்தெழு நிச்சரிபார்த்த பாடமாகையா லும் - அந்தப்படி தீர்மானம் பண்ணியெழுதின பாடமென்பதும் - இவடங்களிலிருக்குந் தமிழாராய்ச்சியுடையே மகாவித்துவ செனங்களாற் பார்க் கும்போது மவர்கன் கருத்திற்ரேன்றப்படும் - ஆகையோலும் பாடங்களி லெவ்வளவேனுஞ் சந்தேகப்பட வேண்டுவதின்று

> இப்படிக்கு திருடு நல்வேலி அம்பலவாண கவிராயர்

இந்தப் பாடங்களே இவடம் வந்திருந்த திருவாவடு துறை.- ஆதின **வித்துவான் அம்பலவாணத்** தம் பிரான் சீர்காழி வடுகநாத பண்டாரம் - இவர்களாலு மறுபடி கண்ணேட்டத்துடஞராயப் பட்டன

இந்த உரைநடைப் பகுதியில் நிறுத்திப் படிக்கவேண் டிய இடங்களுக்குக் கீற்றுக் குறியிட்டிருப்பது நோக்கத்தக் கது. காற்புள்ளி, அரைப்புளளி, முற்றுப்புள்ளி முதலாய நிறுத்தக்குறிகள் பயன்படுத்தப்பெறவில்லே மூலபாடத்தில் முற்றுப் புள்ளியுண்டு. ஆளுல் ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பெற்ற இக்காலப் பதிப்புகளிலும் குறியீடுகள் செப்பமாகப் போற்றப் பெற்றுள்ளன. அதன் 'எல்லீசரின்' திருக்குறள் பதிப்பிலே காணலாம்.

திருக்குறேளுக்கு அமைந்த வேரலாறு. ஆராய்ச் சி முதேலியவனவெல்லாம் நாலடியார்க்கும் உண்டு முதற்பகுதி திருக்குறேளும், பிற்பகுதி நாலடியாரும் அச் சி ட ப் பெற்று ஒரே நாலாக வெளிப்பட்டன. இதே ஆண்டில் அறிஞர் 'எல் லி சு' திருக்குறேள் பதிப்பு வெளிவந்தது இரண்டிலும் 1812-ஆம் ஆண்டே குறிப்பிடப்பெற்றுத் திங்கள் குறிக்கப் பெறுமையால் எப்பதிப்பு மூன்னயது எப்பதிப்புப் பின்னே யது என்பேதைத் தெளிவு செய்ய முடியேவில்லே ஆனுல் திருக் குறேளின் முழு மூலப்பதிப்பு அம்பேலவாண கவிராயருடையைது ஆ கலின் அதண முதற்கண் வைக்கப்பெற்றது மற்றெரு காரணம் பின்னே கூறப்பெறும்.

திருக்குறள் - 1812

TIRUKKURAL ON VIRTUE

F. W. ELLIS' COMMENTARY FIRST EDITION 1812

இது தஃலப்புப் பக்கம். இதன் முதற்பக்கச் செய்**தி** வருமாறு தமிழ் எழுத்து அதிலுள்ளவாறே அமைக்கப்பட் டுள்ளது.

> A DUUT NO ON VIRTUE CHAP - 1.

கடவுள வாழத்து The prace of god

The literal meaning of the title of this chapter is preserved in the translation. According to established rule all Tamit Compositions ought and with few exceptions. all do commence by an invocation of the brity. Varying occording to the seat of the writer. Tiruvalluvar has devoted the whole of this chapter to this subject.

1 அகா முதல வெழுததெலலா மாதி பகவன முதறறே யுலகு (க)

As ranked in every alphabet the first the self - same vowel stands, so in all words.

Th' elernal God is chief

முதற்குறளுக்கு மூன்றுபக்க அளவில் உரை விளக்கம், ஆங்கிலம் தெமிழ் மேற்கோள்கள் ஆகியனவற்றைத் தேந்தோள் ளாரி.

பிறவிப் பெருங்கடல் என்னும் குறளுக்கு 9 பக்கங் களில் உரை வீளக்கம் வரைந்துள்ளார். திருவாய்மொழி, திருவாசகம், சிவவாக்கியர் பாடல்கள், தேம்பாவணி முதலி யவற்றில் இருந்து 26 செய்யுள்களே மேற்கோள் காட்டி ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆங்கிலப் பதிப்பு களில் அந்நாளிலேயே கொள்ளப் பெற்றிருந்த செப்பங்க வெல்லாம் எல்லீசர் திருக்குறள் பதிப்பால் புலப்படுகின்றேன. எல்லீ சர் பதிப்பில் அட்பேலவாணர் பதிப்பில் காணுத ஒற்றைக் கொடிபு, இரட்டைக் கொட்பு வேறுபாடுண்டு. ஆதலால் அதற்கு இது பிற்பதிப்பு ஆகலாம். மேலும் தமிழ் எழுத்துகளில் மெய்பெழுத்திற்குப் புள்ளியும் உண்டு; புள்ளி யில்லாமையும் உண்டு. இவ்வாறு ஒருபாற் படாதமைந் தேள்ளன.

1812-ஆம் ஆண்டு சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்க ஒரி ஆண்டு ஆகும். தி ருக்கு றள் அச்சு வடிவில் வெளிப்பட்ட தனுல் அச்சு வடிவில் வருகற்குரிய சூழல் 1812-ஆம் ஆண்டிலேயே உண்டோயிற்று. அச்சுத் தடைச் சட்டம் 1835-ஆம் ஆண்டிலேதான் நீக்கப் பெற்றது என்பதை அறிந்துள்ளோம். அந்நிலேயில் அதற்கு 23 ஆண்டு என்பதை முன்னரே திருக்குறள் அச்சில் வெளிப்பட நேரிந்த வாய்ப்பு அருமையானதாம்.

வாணிகம் செய்தற்கு வந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி யார் இந்திய நாட்டை ஆளும் உரிமை பெற்றனர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வேண்டிய அலுவலர்களே இங்கிலாந்து நாட்டி லிருந்து கொணர்ந்தனர். அவர்களுக்கு இந்நாட்டு மொழி யில் பயிற்சி தரவேண்டிய இன்றியமையாமை ஆங்கிலக் கம்பெனிக்கு ஏற்பட்டது. அதனைல் செண்ணேக் கல்விச் சங்கம் என்னும் ஓர் அமைப்பை நிறுவினர் செண்ணே மாநிலத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னேடம், மலேயாளம் முதலிய மொழி களேப் பேசும் மக்கள் இருந்தனர். அவ் வம் மொழியில் ஓரளவேனும் பயிற்சியிருந்தால் அல்லாமல் அம்மக்களுடன் அலுவலர்கள் தொடர்பு கொள்ள இயலாது. எனவே தக்க புலவர்களே அமர்த்தி அவ்வம் கோபுிப்பயிற்சி தந்தனர். இதனே நிறுவியவர்கள், நாம் முன்னேகண்ட கர்னல் காலின் மெக்கன்சியும், எல்லீசு துரைமகஞருப் ஆவர். எல்லீசு துரை மைக்குள் சியும், எல்லீசு துரைமகஞருப் ஆவர். எல்லீசு துரை மைகளுர் அந்நாளில் சென்னேயில் மாவட்ட ஆட்சியாளராக இருந்தார். மெக்கண் சி பொறியாளராக இருந்தார். இருவரும் புலமையாலும், மொழித் திறைத்தாலும் ஒன்றை பட்டிருந்தனர். செயலாலும் நெருங்கி நின்றனர்.

நாட்டு மொழிப் புலமை இருந்தால் அன்றி அலு வலர்க்கு ஆண்டு ஊதியக் கூடுதல் இல்லே என்றுல் ஆர்வத் துடன் படிக்கமாட்டாரா? 'பணம் பத்தும் செய்யும்' என் பது பழமொழியல்லவா! அலுவலர் படிப்பதற்கு இரண்டு வாய்ப்புகள் வேண்டும். ஒன்று ஆசிரியர்கள்; மற்றுஞன்று நூல்,

சென்னேக் கல்விச் சங்கத்திற்குச் சிதம்பர உபாத்தி யாயார் என்பார் தேமிழாசிரியராக இருந்தார். பின் னே தாண்டவராய முதலியார், முத்துசாமிப் பிள்ளே, புதுவை நயனப்ப முதலியார், கொட்டையூர் சி வக் கொழுந்து தேசிகர். மதுரைக் கந்தசாமிப் புலவர் ஆகியோர் தமிழாசி ரியார்களாக விளங்கினர் இனிப், படிப்பதற்கு இன்றியமை யாதவை நூல்கள். இதனே நிறைவு செய்தற்கு எழுந்த நூல் கள் 1 'திருக்குறள் நாலடியார்' பதிப்புகள் என்கே. சங்கத் தைத் தோற்றுவித்த எல்லீ சரே நூலும் உருவாக்கிப் படைத்தமை அவர்தம் செயல் மாண்பை வெளிப்படுத்தும்.

^{1. 1811-}ஆம் ஆண்டில், ஆங்கிலேயர் தமிழ் கற்பதற்காகத் 'தமிழ் விளக்கம்' என் ெருரு நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது, அதனே எழுதியவர் திரு வேற்காடு சுப்பராய முதலியார் என்பார். இதன் விளக்கத்தை 19 - ஆம் நூற்ருண்டில் தமிழ் இலக்கியம் 130, 131 - ஆம் பக்கங்களில் காண்க.

திருக்குறன் மூலமும் உரையும் (1830)

"தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயளூர் அருளிச் செய்த திருக்குறேளினுரை" என்பது இதன் தஃப்புப் பெயர் இவ்வுரை "திருத்தணிகைக் சரவணப் பெருமாகுள்யரால் பரி மேல முகர் உரையைச்சுருக்கி வெளிப்படையாக்கிப் பதேவுரை யும் தாற்பரியவுரையுமாகச் செய்யப்பட்டது. இதனேடு திருவள்ளுவமாகூக்கும் உரைசெய்து சேர்த்திருக் கின்றது" சரவணப்பெருமாகுளையர் உரைவரைந்தாராயினும் விசாகப் பெருமாகுளையரும் இணந்தே பதிப்பித்தார் என்பது நூலின் இறுதிப் பகுதியால் வெளிப்படுகின்றது. அன்றியும் அவர்கள் முந்தையோரைப் பற்றிய அரிய குறிப்புகளும் ஆங்கு விளங்குகின்றன,

''திருத்தணிகைகச் சீர் கரு ணீ கர் மடாலயத்திற்கு அதிபர் விரூபாட்சையேர் - இவர் குமாரர் முத்தையர் - இவர் குமாரர் சாம்பசிவ ஐயர் - இவர் குமாரர் கந்தப்பையேர் -இவர் குமாரர்களாகிய விசாகப்பெருமாளேயரும், சரவணப் பெருமாளேயரும் அச்சிற் பதிப்பித்த திருவளளுவர் உரை யும் திருவேள்ளுவமாலேயும் முற்றுப் பெற்றன'' என்பேது அது.

இப்பதிப்பே திருக்குறெளின் மூலேமும் உரையும் கூடிய முதற்பதிப்பு எனலோம். விசாகப் பெருமாகு பார் 1828-ஆம் ஆண்டிலேபே பேதிப்பாசிரியராக விளேங்கிஞர். அவர் அப் பொழுது பதிப்பித்தது இலக்கணச் சருக்க வி ஞ வி டை என்பேது.

1833-ஆம் ஆண்டில் கெவெளிவந்த 'வாக்குண்டை 'ம்' என்னும் நூல் 'பிரசித்தபத்திரிகை' என்பதில் திருவள்ளுவரி குறளுகரை ரூ. 8-00 என்று விளப்பரம் செய்யப் பெற்றுள் ளது இப்பதிப்பே ஆகலாம். சரவணப் பெருமாளீயார் பதிப்பித்த தி ருக்கு றள் உரை அச் இடப் பெற்ற நூலின் 'நகல்' ஏட்டுப் படியோக ¹ எனக்குக் கிடைத்தது. அதன் முகப்புப் பக்கம் வருமாறு:

"தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயஞர் அருளிச் செய்த திருக்குறளினுரை

சென்ன பட்டணத்திற் கனம் பொருந்திய பிரபுக்க லேற்படுத்தின விவேகக் கல்விச் சா ஃத் தமிழ்த் தேஃ மைப் புலவராகிய திருத்தணிகைச் சரவணம் பெருமா ஃபையராற் சிறுவர் முதலிய யாவரு மெளி தினுணரும் படியோகப் பரிமே லழகருரையைச் சுருக்கி வெளிப்படையாக்கிப் பதவுகைரயுந் தாற்பரியவுரையுமாகச் செய்யப்பட்டது - இதனேடு திரு வள்ளுவ மாலேக்கு முறை செய்து சேர்த்திருக்கின்றது. கலியுக ஞி சகுடக ச:லிவாகன சக ஞி கஎருட இங்கிலீசு ஞி கஅடிய் - இதில் நிகழ்கின்ற விகிர்தி ஞி சென்னைபட்டணத் தில் அச்சிற் பதிக்கப்பட்டதுச்கு நகல்"

அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பெற்ற நூலுக்கு**ம் ஏட்டுச் சுவடி** யில் படியெடுத்து வைத்திருப்பது வியைப் பான செய்தி அன்ரு! இவ்வேட்டின் எழுத்தும் தடையின்றிப் படிக்கும் வகையில் திருத்தமாக அமைத்துள்ளது இதனே எழுதிய திருக்கை மாண்பை இவ்வேடு பறையறைதல் ஒருதலே.

திருக்குறள்

இராமாநுச கவிராயர் பதிப்பு 1840

திருக்குறெள் இல்லறவியல் 24 அதிகாரங்களு**ம் உரை** யுடன் கூடிய பதிப்பு இது. இதன் பதிப்பா சிரி **யரி** இராமாநுசகவிராயர் அதில் ''இராமாநுசர் வெள்ளு**ரை** யும் புத்துரையும், துறு ஐயர் செய்த ஆங்கில மொழி

இதனே அன்புடன் வழங்கியவர் புலவர் திரு. மார்க்கண்டேயனுர். இதனே எழுதி யவர் இவர் தாய்வழிப் பாட்டனுரும், மயூராச புராணம் இயற்றியவருமாகிய வி. தியாகராச கவிராயர் என்பார்.

பெயர்ப்பும்" என்னும் துறிப்புள்ளது. ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு, நாலின் இறுதிப் பதுதியில் தனியே உள்ளது. ஆ,மெரிக்கன் மிசியோன் அச்சுக் கூடத்தில் 1840ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இராமா நச கவிராயர் ப தி ப் பி த் த திருக்குறளின் இரண்டோம் பாகம் 1852இல் வெளிவந்தது கவிராயரும் தோறு ஐயரும் இணந்து பதிப்பித்த பதிப்பு இது இதில் திருக் குறள் துறவறலியலுடன் அரசியலும் இணேந்து (குறள் 630 முடியை) உரைவிளக்கம் பெற்றுள்ளன. இதில் பின் இணேப்பு (Index Verborum) !! பக்கம் உள்ளது இது வேப்பேரி மிசி-யோன அச்சுக் கடத்தில் பதிக்கப்பட்டது.

இதன் தேல்ப்புப் பக்கம்;

Cural of Tiruvalluvar
Second Part
Ramanuja Kavirayar
and
W. H. Drew
Madras 1852.

திருக்குறள் தெளிபொருள் விளக்கம் வேதகிரி முதலியார் பதிப்பு 1849

களத்தூர் வேதை கி முதலியார், இருக்கு றளுக்கு எழு திய 'தெளிபொருள் விளக்கம்' என்னு ந் உரையுடன் வெளி வந்த நூல் இது. 'திருவள்ளுவர் என்கிற திருக்குறள் மூலமும் தெளிபொருள் விளக்கம் என்கிற அதன் உரையும் கருத்து ரையும் நிறைவேறின்'' என்றும், '''இக்காமத்துப் பாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பெ 'ருளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பொருளைன்றி மோட்சத்தைக் குறித்துக் குறிப்புப் பொருளாகச் சொவ்லப்பட்ட பேரின்பப் பொரு ளும் உண்டு'' என்றும் குறிப்புகள் இந்நூலில் உள்ளன.

திருக்குறள் முலமும் உரையும்

வேதகிரி முதலியார் 1856

"மதுரை புதுவை சென்னே இச்சங்கங்களில் தமிழ்த் தலேமைப் புலமை நடாத்திய களத்தூர் வேதகிரி மூதலி யார் செய்த பதவுரை கருத்துரை விசேடவுரைகளுடன் பல இலக்கண மேற்கோள் கொடுத்துப் பதித்த பிரதிக்கிணங்சச் சிந்தா திரிப்பேட்டை நெல்லுமண்டி வேங்கட்டராம முதலி யார் குமாரர் கேசவ முதலியாரால் பிரபாகர அச்சுக்கூடத் தில் பதிக்கப்பட்டது." இதில் திருவள்ளுவமாலே உரையுடன் உள்ளது இராட்சத ஞில் தை மீ. வெளிவந்தது இது.

தீருக்குறள் முலமும் பரிமேல்ழகர் உரையும்

நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு 1861

"இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் பொன்னுசாமித் தேவே† வேண்டுகோளின்படி யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறு முக நாவலரால் பல பிரதி ரூபங்களேக் கொண்டு பரிசோ தித்து வெளியிட்ட" பதிப்பு இது. சென்னபட்டணம் வாணி நிகேதேன வச்சுக் கூடத்தில் துன்மதி ஞி வைகாசி மீ பதிப் பிக்கப்பட்டது. இரண்டோம் பதிப்பு யுவ ஞி ஆடி மீ வெளி யாயது (1875)

இப்பதிப்பில் மகா**வித்துவான்** திரிசிரபுரம் மீஞட்சி சுந்**தரம்** பின்னே, அவர் மா ண வர்கள் சி. தியாகராச செட்டியார். ச. தெய்வநாயகம் பிள்ளோ, சோடேசாவதானம் வீ. சுப்பராயச் செட்டியார் ஆகியவர்கள இயற்றிய சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள்கள் உள்ளன.

ஒவ்கொரு பக்கத்தின் தஃபப்பிலும் பக்க எண். அதி கார எண். அதிகாரப் பெயர் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. குறளுக்குத் தொடர் எண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது அதி அவ்வக் குறளின் முன்னே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வக் குறளின் இரண்டோம் அடி இறு நியிலும், அக்குறளின் உரை முடிவிலுமாக இரண்டிடங்களிலும் அவ்பதைகாரத்தில் அஃது எத்தீனயாவது குறன் என்பே த குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனை. பயன்பெடுத்தப்பட்டுள்ள எண்கள் எல்லாமும் தமிழ் எணி களே; எட்டுப் பக்கங்கொண்டே படிவைக் குறிப்பு எண்களும் தமிழ் எண்களே! நாவலர் பதிப்பு மாண்புநாலில் நண்கு வெளிப்படுகின்றது. அடிக்குறிப்பு, பாலியலதிகார வகராதி கள், திருக்குறேளகராதி என்பைவற்றை நோக்க ஒரு நூற்றுப் பதிறைறே ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பதிப்பு என்னும் எண்ணமே எழுவதில்ஃ.

வேதைகிரி முதேலியார் பதிப்பும், சரவணப் பெருமாகுள் யேர் பதிப்பும் பின்வேந்த பலரா லும் வெவ்வேறு இடங் களில் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு பதிப்பாசிரியர் பெயர்களால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. 'அவர்கள் ஆய்ந் தது' என்று பெயரைப் போட்டுக்கொண்டு எவரும் வெளி யிடலாம் என்ற அளவில் அவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இருந்தது. இவருரையை அவருரை என்றும், அவருரையை இவருரை என்றும் பதிப்பித்தாரும் உளர். அப்பதிப்புகள் பலவாக இருத்தலின் விரிவஞ்சி விடுத்தாம்.

திருக்குறளதிகார ஸ்வருப தூகம் 1863

இந்நூல் திருக்கு றள் அதிகாரம் ஒவ்**வொன்றன்** பொருள் பற்றிய பொதுக்குறிப்புடையைதாகும். இ **த ஊ** இயற்றியவர் திருவல்லிக்கேணி வரதப்ப முதலியா**ர். பதிப்** பித்தவர் சிந்தாதிரிப்பேட்டை முனிசாமி முதலியார். ப**திப்** பிக்கப்பட்ட காலம் ருத்ரோத்காரி ஞி கார்த்திகை மீ

திருக்குறள் - மணக்குடவர் உரை 1917

திருக்குறள் மணக்குடவர் உ**ரை**பை முதற்கண் பதிப் பித்தவர் வ. உ. சிதம்பரஞர் ஆவர். மணக்குடவர் உணரை, வள்ளுவர் கருத்தைத் தெள்ளென விளக்குவதாகவும், இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப் செபற்றதாகவும் இருக் கேக்கண்டு அதனே ஆய்ந்து பதிப்பிக்கவிரும்பிஞர், மணக்கு டவர் உரைப் பிரதி ஒன்றைத் தேடிப் பெற்றுர். வ. உ. கி. அதனே அரசினர் கையெழுத்துச் சுவடி நூல் நில்யச் சுவடியுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தார். டாக்டர் சாமிநாதையரிடத்திருந்தும் ஒரு சுவடி கி டை த் த தி. இவற்றை வைத்துக்கொண்டு, தி. செல்வக்கேசவராய முதலி யார், த. கனகசுந்தரம் பின்னே, சகசானந்த சுவா மி கள் ஆகியவர்கள் உடனிருந்து ஆய்ந்தார். தென்னுப்பிரிக்காவில் உள்ள இந்திய அன்பர்கள் பொருளுதேவியால் வெளியிட் டார்.

மணக்குடவர் உரையும் பரிமேலழகர் உரையும் ஒப் பிட்டு ஆராயும்போது அதிகாரமுறையில் சிறிதும், குறட் பாக்களின் முறையில் பெரிதும் வேறுபட்டிருக்கக் கண்டார். பல குறள்களில் வெவ் வேறு பாடங்களும் பலவற்றுக்கு வெவ்வேறு பொருள்களும் இருக்கத் தெளிந்தார்.

எளிதில் கேற்குமாறு மூலத்தையும் உரையையையும் சந்தி பிரித்துப் பதிப்பித்தார் வ உ சி. மணக்குடைவர் உரையுடன் தேம் சொந்தச் சரக்கு உளேயும் சேர்ந்துள்ளதை இரு தஃவப் பகரத்துள் இணேத்துள்ளார். மற்றும் ''ஸ்ருஷ்டிஸ்திரி ஸம் ஹாரம்' என்னும் மூன்றையும் புரிந்து மணக்கு ட வர் உரையை அச்சிட்டதாகக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'வ. உ. தெத்பைரம் பிள்ள, பிரப்பூர் செண்ணே' என்றைம் முகவரியும், 'K. R. Press Madras 1917' என அச்சுக்கூடப் பெயரும் உள. பிரப்பூர், சென்னே. பிங்கள ஞில சித்திரை மீ 13வ. வ. உ. சிதப்பேரம் பிள்ளே' எனப் பதிப்புரை இறுதியில் இடமும் சாலமும் பெயரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிகார அட்டவணே முன்னிணப்புபு, எனது நூல்களுக்குத் தென் ஞைப்பிரிக்காவிலிருந்து பொருளுதேவியே இந்திய சகோதேரர் களின் பெயர்கள் முதலியன" என்னும் ஒரு பின்னிணப்புப் உள. அதில் பவுன், ஷிலிங், பென்ஸ் கணக்கில் 73.14.1. மொத்தம் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது

^{1.} படைப்பு, காப்பு அழிப்பு

திருக்குறன் மணக்குடவருரை 1925

ஆகிரியர் கோ. வடிவேலு செட்டியார் மாணவருள் ஒருவராகிய கா. பொன்னுசாமி நாட்டாரால் ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப்பெற்ற பதிப்பு இது இப்பதிப்புக்கும் சென்னே அரசினர் கையெழுத்துச் சுவடி நூல்நிலேயச் சுவடியே துணே செய்துள்ள குறிப்புள்ளது. மணக்குடவர் உரை 32 திருக், குறேள்களுக்குக் கிடைக்கவில்லே என்றும். அவற்று க்குப் பாரிமேலழகா உரையையே பதிப்பித்துள்ளதாகவும், அவற் றுக்கு அடையோளமாக உடுக்குறியிடப்பெற்றுள்ளதாகவும் முகவு ரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தெ. பொ. மீஞட்சி சுந்தரளுர் ஆங்கிலத்தில் முன்றுரை வழங்கியுள்ளார். பாலியல் அதிகார அட்டவணே, திருவள்ளுவர் வரேலாறு. ஆ. ச. அண்ணும&ல முதலியார், கீ. வேணுகோபால நாயகரி ஆஇய இருவரும் இயற்றிய பாராட்டுப் பாடல்களும் முன் னிணேப்பாகவும். திருவள்ளுவ மாகே திருக்குறள் முதற் குறிப்பகராதி, உரையின் அருப்பேத உரைகள். இலக்கண விளக்கம். மேற்கோள் விளக்கம் முதேலியவை பின்னி‱ப் பாகவும் உள சென்னே நிருவல்லிக்கேணி நோபி**ல் அ**ச்சிய**ந்** திரை சா*ஃ*ையில் பெதிப்பிக்கப்பட்ட இந் நூல் விஃ ரூ. 2-00 வ ஆகும்.

திருக்குறள் உரைவளம் 1950

இப்பதிப்பு பெரும்புலவர் தண்டைபாணி தேசிகரால் ஆய் ந்து தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றதாகும். குறிப் புரை, ஆராய்ச்சிப் பேருரை ஆகியனவும். பரிமேலழகருரை. மணக்குடவருரை, பரிதியாருரை, பரிப் பெருமாள் உரை காளிங்கருரை, பழையதோர் உரை, திருக்குறள் நுண் பொருள் மாஃ, புதுவை இராமநுசகவிராயர் விளக்கவுரை ஆகியனவும் இத்தொகுப்பில் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும் தருமர், தாமத்தர், நச்சர் முதலியோர் உரையாகக் கிடைத்துள்ள அளவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேற் கோளாகத் திருக்கு றள் காட்டப்பெற்றுள்ள இடங்கள் எல்லாம் தொகுத்து 'மேற்கோன் பகுதி' என் ெருரு பகுதி யில் காட்டப் பெற்றுள்ளன. திருக்குறள் கருத்திக்கு ஒப் பான இலக்கியச் செய்திகள் ஒப்புமைப் பகுதியில் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்புக்குக் கிடைத்த ஏட்டுச் சுவடிகள் 5.

அவை:

- தருமைபுர ஆதீனத்துப் புத்தகசால் பெரிமேலழைகர் உறைரச்சுவடி 1
- 2. சைவை எல்லப்ப நாவலர் வீட்டு பெரிமேலழக**ி** உரைச்சுவடி I
- இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை சோம சுந்தர தேசிகர் ¹பழைய உரைக் காகி தச்சுவடி 1
- ஈரோடு வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் பரிதியார் சுவடி 1
- 5. ஷெ ஷெ காளிங்கர் உரைச்சுவடி 1

பரிதியார் பெயர் பரி... என்ற அளவிலேயே ஏட்டில் காணப்பெற்றதாம். இதுணக்கொண்டு பரிதி, பரிமேலழகர், பரிப்பெருமாள் எண்னும் மூவரையும் எண்ணலாம் எனினும் வெளிவந்துள்ள பரிமேலழகர், பரிப்பெருமாள் உரைகளுக்கு வேறுனதாகலின் பரிதியார் உரை எனக் கொள்ளப்பெற்ற தெனப் பதிப்பாசிரியர் துறிப்பிட்டுள்ளார். மணக்குடவர் உரைக்கு வ. உ. சிதம்பரஞர் பதிப்பையும், கா. பொன்னு சாமி நாட்டார் பதிப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டுள் ளார். பரிப்பெருமாள், கா ளிங்கர் உரைகளுக்கு தி திருப்பதி கீழ்க்கலே ஆரோய்ச்சிக்கழகத் தமிழ் பேராசிரியர் டி. பி. பழனியப்ப பிள்ளே 1948 ஆம் ஆண்டு வெளியிட் டுள்ள பதிப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

^{1 &#}x27;'இது சென்னே அரசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலேபிலிருந்து அவர்கள் பிரதி செய்தது. இதற்குச் சைவவுரை என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுளது. முதல் 11 அதிகாரம் வரையில் கிறிது வேறுபட்டு, பிற்பகுதி முழுதும் பிதியார் உரையையே ஒத்துளது'' என்னும் குறிப்புளது.

நுண்பொருள்மாலே முழுவதும் செந்தமிழ்த் தொகுதியில் இருந்து எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. தருமர் நச்சர் உரைகள் தமிழ்ப் பொழில் வெளியீட்டிலிருந்து எடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், பழையை வுரை, பரிதியார். காளிங்கர், தாமத்தர், நச்சர், தருமர் ஆகிய உரைகளே முறையோக அமைத்து அதன்பின்னே உரை விளக்கப் பகுதியில் நுண்பொருள் மால், இராமாநுச கவி ராயர் விளக்கங்களே அமைத்து அதன்மேலே மேற்கோள் பகுதி. ஒப்பு கைப் பகுதி, குறிப்பு ரை ஆகியவற்றை நிரலே அமைத்துள்ளார். ஆங்காங்கே அடிக்குறிப்பாகப் பாட வேறுபாடுகளும், கவிராச பண்டி தர் உரையும், பிறர் உரைகளும், பிறவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1957 ஆம் ஆண்டில் (ஏவிளம்பி) வெளிவந்துள்ளது, இதன் மேற்கோள் பதுதி, ஒப்புமைப் பகுதி முதலியன நீங்கிய டிகைரப் பகுதி மட்டும் ''உரைக் கொத்து'' என்னும் நூலாக வெளிப்பட்டுள்ளது. திருப்பனந்தாள் கா சி மடத்தின் வெளியீடாகிய இதன் முதற்பதிப்பு 1957 இல் வெளிவந்துள்ளது. இதன் பதிப்பாசிரியர் தி. பட்டுசாமி ஓதுவார் ஆவர். திருப்பனந்தாள் காசிமடத்துத் தேவவர் அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் நிறுவிய ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினேவுத் திருக்குறள் பதிப்பு நிதியிலிருந்து வெளியிடப் பெற்றதாகும்.

நாலடியார் - வெளியீடுகள்

நாலடியார் மூலம் 1812 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த செய்தியை அறிந்துள்ளோம். அதனேத் தொடர்ந்த நாலடி வெளியீடுகளேக்காண்போம்.

பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிதியார், காளிங்கர் உரைகள். ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு புதிய இணேப்பாகும்.

'நீதி மொழித் திரெட்டு' என்னும் தொகுப்பில் நாலடி யாரையும் இணத்து வாக்கர் என்பவர் (J Walker) அச்சிட் டார். அது 1841 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

இதற்கு அடுத்த பேதிப்பு 1843 இல் வெளிவந்தது. 'நாலடி நானூற்றின் மூலம்' என்பது அதன் பெயர். 'காஞ்சி புரம் லக்ஷ்மண முதலியாரால் நிருத்தி வெளியிடப்பெற் றது' வெளியிடப்பெற்ற 'காலம் ''சாலிவாகன ஞில கஎககை; நிகழ்கின்ற சோபகிருது பங்குனி புமீ'' என்றுள்ளது. சாலி வாகன 1796 சோபகிருது ஆண்டு என்பது கி பி. 1843 ஆம் ஆண்டோகும்.

இப் பதிப் பில் அச்சடுக்கியவர் இன்ஞர் என்னும் குறிப்புள்ளது. அவ்வழக்கம் அக்காலத்து இருந்தகைமை சிறப் பாகக் கருதுதற்கு உரியதாம். ''இப்புத்தகம் வேங்கடாசல முதலியாரால் அச்சடுக்கப்பட்டது'' என்பது அக்குறிப்பு.

நாலடியார் - முலமும் உரையு**ம்** 1844

இப்பொழுது கிடைத்துள்ள அளவில் நாலடியோரி மூலமும் உரையுமாக வெளிப்பட்டதில் இப்பதிப்பே முத லாவதாகும். இதற்குப் பதுமஞி உரையைத் தழுவி உரை வேசுரைந்தவர் புது வை நயேநப்ப முதலியார் ஆவர் இதன் தேலேப்புப் பக்கத்தில் உள்ள செய்திகள் வருமாறு:

"முநிவர்கள் அருளிச் செய்த நீதி நூலாகிய நாலடி யார் இதற்கு கூடலூர் சபாபதி முதலியார் சிறுவர் முத லிய யாவரும் எளிதில் உணநம்படி பதுமஞர் உரைமைய வெளிப்படையாக்கிப் பதப் பொருளுங்கருத்துமாக உரை செய்து தெருகு வெணக் கேட்டுக்கொண்டதால் சென் கே க் கல்விச் சங்தத் தமிழ்ப் புலவராகிய புதுவை நயநப்ப முதலி யார் அவர்களால் உரை செய்யப்பட்டு வளவனூர் சுப்ப ராய முதலியார் அவர்கள் குமாரராகிய முத்துசாமி முதலி யாரால் ரிக்கார்டு அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சா லி வா கன சக வருடைம் களகு நிகமும் துரோதி ஞில கார்த்திகை மீ இதன் விலே ரேஎ" இந் நூலின் உரைப் பாயிரத்தில் நாலடியாரின் பெயர்க் காரணம் செவ்விதிற் கூறப்பட்டுள்ளது. நாலடி தொல்வு வையை யாற்றில் சென்ற நானூறு ஏடு களே த் தொகுத்து அமைக்கப்பெற்றது நாலடியார் என்னும் கதை வழக்கைகமேறுக்குமோப் போல அக்குறிப்புள்ளது.

> ''நூலடி முறைமுகறை நுவலள வதனுல் நாலடி எனப் பெயர் நாட்டினேர்''

என்பேது அது ''அளவிஞல் பெற்ற பெயர் நாலடி நொனூறி' என்று 1இலக்கண நூலார் குறிப்பிடுவதற்குத் தக்க விளைக்க மாக இவ்வுரைப் பாயிரப் பகுதை அமைந்துள்ளமைை உணரத் தேக்கதோம்.

நாலடியார் - முலமும் உரையும் 1852

இந்நூல் பெரிசோதித்தவர், பதிப்பித்தவர். காலம் ஆகியவற்றைக் கீழ்வருமோறு குறிக்கின்றது. "வே தகிரி முதலியார் பெரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க, சேதேனப்பட்டு இராமசாமிக் கவிராயரால் பெரிசோதிக்கப்பட்டு, ஆறுகாடு முனியப்பழுதலியாரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.பெரிதாபி ஞெல் பங்குனி மீ""

நாலடியார்

களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் **உரை**யுட**ன்** 1855

வேதேகிரி முதலியார் வரைந்த இவ்வுரை, பின்னர்ப் பல்கொல் பலரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. அத‰் த் தழுவியும், பரிசேரதித்தவர் பெயரை மாற்றியும் வெளியிட்டவர் பலர்.

அளவிஞல் பெயர் பெற்றன பன்னிரு படலம், நாலடி நானூறு முதலாயின நன். 49, சுங்.

நாலடியார் - முலமும் உரையும் 1860

வேதைகிரி முதலியார் பதிப்பைத் தழுவிச் செய்யப் பெற்ற பதிப்புஇது. இப்பதிப்புப் பற்றிய குறிப்பு வருமாறு:

"வேதேகிரி முதலியார் பதிப்புக்கு இணங்க திரு நின்றையூர் அருணுசலசுவாமிகளால் பாரிலையிடப்பட்டு, பூவிருந்தவல்லி கந்தசாமி முதலியாரால் தமது இயலிசை நாடக விலாச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது இரௌத்திரி இல ஆவணி மீ"

நாலடியார் - முலமும் உரையும் 1863

இப்பதிப்பு**ம் கந்த**சாமி முதலியா**ர் பதிப்பே. எனினும்** சில குறிப்புகள் வேறுபட்டுள்ளன.

"களத்தூர் வே த கி ரி முதலியாரால் பதவுரையும் கருத்துரையும் செய்து பல விலக்கண மேற்கோளுங்காட்டி அச்சிற் பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க, பூவிருந்தவல்லி க**ந்த** சாமி முதலியாரால் நுங்கம்பாக்கம் இரத்தந **முதலியார்** சண் முக விலா ச அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. கஅகுட இல

இப்பதிப்பின் இறுதியில், ''நாலடியோருக்கு களத்தூரி தே மி ழ் ப் பு ல வ ர் வேதேகிரி முதலியாரால் செய்யப்பட்ட பதேவுரையும் கருத்துரையும் முற்றுப்பெற்றது இஃது முன் பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க எழுத்துப்பிழை மாத்திரம் ஷெ புலவர் குமாரர் சுப்பராய முதலியாரால் ஒரு வரை று பரி சோதித்து நிறைவேறியது.'' என்னும் குறிப்புகள் உள்ளன.

நாலடியார் - முலமும் உரையும் 1869

இப்பதிப்பும் வேதகிரி முதலியா**ர் பிரதிக்கிணங்கப்** பதிப்பிக்கப் பெற்றதேயாம். பரிசோதித்**தவர் சிதம்பரம்** கருணுநந்த சுவாமிகள். "சிந்தா திரிப்பேட்டையில் இருக்கும் கே சேவ முதலி யார் அவர்களால் தமை து பிரபாகர அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன" என்னும் முகப்புள் ளது

இதில் போடப்பட்டுள்ள ஆங்கில ஆண்டுடென் ஆங்கி லைத் தெங்களும் உள்ளது. மற்றைப் பதிப்பில் காணப்பெற வில்க்.ை கேஅசுக ெண் ஆகஷ் மீ"் என்பது அது.

காஞ் சீபுரம் மகோவித்வான் சேபாபதி முதலியார், பழையைநல்லூர் மங்கைகுளகப் புலவர் குமாரர் சரவணப் பெருமாள் புலவர், தரங்காபுரம் சண்மூகக் கவிராயர், வேதேவி முதலியார் குமாரர் சுந்தர முதலியார், திரிசிர புரம் தமிழ்த் தஃமைப்புலவர் வி. கோவிந்தசாமிப் பிள்ள குமாரர் நாராயணசாமி பிள்ள ஆடியோர் 'சாற்று கவிகள்' வழங்கியுள்ளனர்.

இவ்வுரை பதப் பொருளும், தாற்பியமும் (கருத் துரையும்) இலக்கணக் குறிப்பும், அரி தா கச் சில அடிக் குறிப்புகளும் உடையை பதிப்பு, உரையும் குறிப்பும் இடை வெளியின்றித் தொடர்ந்து வருதலால் பகுத்துக் காட்டற் காகத் தாற்பரியத்தின் முன்னர் உடுக்குறியும். இலக்கணக் குறிப்புக்கு முன்னர்ச் சுட்டிக் காட்டுதல் போன்ற கைக்குறி யும் உள்ளன. முதற்பாடலின் அடிக்குறிப்பில் அகத்தியம் "தொகுத்த கவி பைச் சொல்சொல் லாகப், பகுத்துப் பொருள்சொலல் பே அனை மாமே" "கவிப்பொருள் கருக் கிக் காட்டருற் பரியம்" என்பனவுள்.

திருக்கு றள் நாலடியார் வெளியீடுகள் குறித்துக் கண்டோம். அந்நூல்களின் முதற்பதிப்பை அடுத்து வெளிப் பட்ட நூல் தொல்காப்பியமாகும். ஆயினும் 35 ஆண்டு களின் பின்னரே வெளிப்பட்டது. அதனே வெளிக் கொணர்ந்த பேருமைக்குரியவர் மழவை மகாலிங்கையர் என்பவர்,

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினுர்க்கினியம்

1847

இந் நூல் சாலிவாகன 1770 இக்குச் சரியான பில வங்க ஆவணிபில் வெளியிடப் பெற்றது. பல பிரதிகளேக் கொண்டு மழவை மகாலிங்கையர் ஆராய்ந்து, திருவெண்ணு மஃ வீரபத்திர ஐயரால் தமது கல்விக்கடல் அச்சுக் கூடத் தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

மழவை மகாலிங்கையோர், ''கணம் பொருந்திய கம்பெனியாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட 'யூனிவர்சிட்டி யெண் னும் சகலசாஸ்திரசாலேத் தமிழ்த் தலேமைப் புலமை நடாத்தியவர்''

"கரலிகிதங்களாலாய வழுக்கள் நீக்கி அச்சிட்டுத் தெருகவெனச் சில வித்துவான்கள் கேட்டுக் கொண்டைபடி செய்யப்பெற்றதாக" இந்நூல் முகப்பில் குறிப்பிடப்பட் டுள்ளது. இதற்குத் திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவாண் தாண்டவராய சுவாமிகள் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கியுள் ளார் இந்நூல் கையோல் செய்யப்பட்ட தாளால் அச்சிடைப் பெற்றது. நூலின் இநுதியில் எழுத்ததிகார இயல்கள் ஒன்பே தன் பெயரும் ஒரு வெண்பாவிலும், நூற்பாக்களின் தொகை ஒரு வெண்பாவிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ் வெண்போக்கள் வருமாறு:

> "நூலின் மரபு மொழிமரபு நுண்பிறப்பு மேகேப் புணர்ச்சி தொகைகைமரபு - பாலாம் உருபியலின் பின்னுயிர் புள்ளி மயக்கத் தெரிவரிய குற்றுகரஞ் செப்பு"

''எழுத்ததி காரத்துச் சூத்திரங்க கொல்லாம் ஒழுக்கிய வொன்பதோத் துள்ளும் - வழுக்கின்றி நானூற் றிருநாற்பான் மூன்றென்று நாவலிகள் மேனூற்று வைத்தார் விரித்து'' மறைமேஃயேடிகள் நூல் நிஃலையம் A 55 என்றைம் எண்ணி லுள்ள இந்நூலில், "திருநெல்வேலி ஒளிமுத்து தொண்டை மான் குமாரன் அருணுசலத் தொண்டமான் புத்தகம்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பிய - நன்னூல்

1858

தொல்காப்பிய நன்னூல் ஒப்புமை வேற்றுமை விளங்கச் செய்யப்பெற்றது இந்நூல். இது முதற் பகுதி யாகும். இதன் முகப்புக்குறிப்பு:

Comparative Reference Edition of the Tholcapyam and the Nunnool S. Samuel Pillay Reviced By Walter Joys Esq.

Part - I. Madras 1858.

நன்னூல் மூலம் 1835 ஆம் ஆண்டிலேயே வெளிவந் தது. இலக்கணப் பஞ்சகம் என்னும் தொகுப்பில் தாண்டவ ராய முதலியாரால் அச்சிடப்பெற்றது 1840 இல் விசாகப் பெருமாகுளயர் காண்டிகையுரை அவரது கல்வி விளக்க அச்சுக்கூடத்தின் வழி வெளிவந்தது. 1847 ஆம் ஆண்டில் முகவை இராமாநுச கவிராயரால் விருத்தியுரை எழுதப் பெற்று அவர் தம் அச்சகத்தின் வழியே வெளிவந்தது. அடுத்த ஆண்டிலேயே (1848) நன்னூல் ஆங்கில விளக்கத் துடன் ஜோயஸ், சாமுயல் பிள்ளே என்பவர்களால் வெளி யிடப் பெற்றது. 1851 இல் நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயர் உரை ஆறுமுக நாவலரால் வெளியிடப்பேற்றது. 1855 இல் சிவஞான முனிவர் விருத்தியுரை தில்ஃயைம்பூர் சந்திரசேகர பண்டிதர் பார்வையில் வெளிவந்தது. ஆதலால் நன்னூற் பயிற்சி பெருகிய நிலேயில் தொல்காப்பியத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி செய்யும் நிலேமைமை உண்டாயிற்று. இத்தொல்காப்பிய நன்னூற் பதிப்பில் 'ஆங்கிலேயை தாரைத்தனத்தார்' என்பைது 'ஐங்கிலிய துரைத்தனத்தார்' என்றுள்ளது.

தொல். சொல். சேனுவரையம் 1868

இப்பதிப்பை ஆராய்ந்தவர் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் ஆவர். இதனேப் பதிப்பித்தவர் இராவ்பகதூர் சி வை. தாமோதரம் பிள்ளே. இது, 'ஊ. புஷ்பரதச் செட்டி யார்து கலாரத் நாகர அச்சுக்கூடத்தில்' பதிப்பிக்கப் பெற்றது. காலம்: 'விபவ ௵ புரட்டாசி மீ'' இதில் முன்னுரை, பதிப்புரை ஆகிய எவையும் இல்லே.

தொல். எழுத்து. இளம்பூரணம் 1868

இப்பதிப்பு, ''மகானித்துவான் மீஞட்சி சுந்தரம் பிள்ளோயவர்கள் மாணுக்கர்களில் ஒருவேராகிய சென்னேக் கவர்ன்மெண்ட் நார்மல் பாடசாலேத் தமிழ்ப் புலவர் திரிசிரபுரம் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியாரால் பல ஏடுகளேக்கொண்டு பரிசோதித்து'' வெளியிடப் பெற்ற தாகும்.

சென்னே, "மஃலைச்சா ஃயில்" இருக்கும் அத் தி நி யம் அண்டைட்டெலி நியூஸ் பிரான்ச் அச்சுக் கூடத்தில்" பதிப்பிக் கேப்பட்டது

இப்பதிப்பிற்குச் சிறப்புப்பாயிரம், திரி சிரபுரம் மீஞட்சிசுந்தரம் பிள்ளே, கும்பகோணம் தியாகராச செட்டி யார், திரிசிரபுரம் பெரியண்ணப் புலவர் ஆகியவர்கள் வழங்கியுள்ளனர்.

ஒரு நூற்றுண்டுக்கு முன்னேரே, 'Mound Road' 'மல்' செருஃ' என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளமை வியப்புத் தேருவேதாம். 'விபவ ஞி கார்த்திகை மீ' இப்பதிப்பு வெளிவந்தது. இதே ஆண்டில் பூவிருந்தவல்லி சு. கன்னியப்ப முதலியார் தொல். எழுத்து. இள ம் பூரண ம் வெளியிட்டார். அது பொழிப்புரையாக அமைந்தது.

தொல். சொல். சேனுவரையம் 1868

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளே கெளியீடாகிய சேஞ் வகைரயம் வெளிவந்த ஒரு திங்கள் இடைவெளிக்குப்பின்னே இப்பதிப்பு கெவளிவந்தது. இதணேக் கோமளபுரம் இராச கோபாலப் பிள்ளே ஆராய்ந்தார். இதன் முகப்பிலுள்ள தேறிப்பு வருமாறு:

"கா. பச்சையப்ப முதலியார் தர்ம விசா ரண் சபாத்தியக்ஷகராகிய மேஃமைணம்பேடு சீனிவாச சடகோப முதலியாரவர்கள் வேண்டுகோளின்படி சென்னே நார்மல் ஸ்கூலென்னும் போதனு சக்தி விர்த்தி வித்தியாசாவேத் தமிழ்த் தவேமைப் புலவர் கோமளபுரம் இராசகோபால் பிள்ளேயவர்களால் பல ஏடுகளேக்கொண்டு வழுவறப் பரி சோதிக்கப்பட்டு வர்த்தமான தரங்கிணி சாகை அச்சுக் கூடத்தில் பதிக்கப்பட்டது "வீபவ ஞி கார்த்திகை மீ""

இப்பதிப்பில் சாற்றுகேவி, முன்னு**ரை** மு**த**லிய **எவை** யும் இல்*வ*ே.

தொல். பொருள் நச்சினர்க்கினியம் 1885

இப் பதிப் பு சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளோயால் கொண்டுவரப்பெற்றது. திருவாவடுதறை ஆதீனம் சுப்பிர மணிய தேசிகர், யாழ்ப்பாணம் சதா சிவப் பிள்ளா, திருநெல் வேலி தா சில்தார் சின்னத்தம்பிப் பிள்ளே ஆநியோர் ஏடுகள் தேடித் தந்துள்ளனர். திருத்தணிகை சேரவணப் பெருமாகு பெரு சேது தொரைசாமி ஐயி பிரதி 1. புரசபாக்கம் சாழுவேல் பண்டி தேர் பிரதி 1. தொல்காப்பியம் வரதராச முதலியார் பிரதி 1. இவை முதலாகப் பன்னிரண்டு பிரதிகள் கொண்டு ஆராயப் பெற்றது என்னும் குறிப்பு நூலில் உள்ளது.

இப்பதிப்பின் தாள் செலவுக்காக மைசூர் தஃவைமை மண்ற நீதிபதி அ இராமச்சந்திர ஐயர் ரூ. 125-ம், சென்ணே மாநிலக் கல்லூரிக் கணக்கியல் பேராசிரியர் இராவ்பகதூர் பூ. அரங்கநாத முதேலியார் ரூ. 100-ம் வழங்கியுள்ளனர்.

பார்த்திப ஆண்டு ஆவணித் திங்களில் இப்பதிப்பு வந்துள்ளது இதிலுள்ள :செய்யுளியல் மெய்ப்பாட்டியல் உவமஇயல், மரபியல் ஆகியவை நச்சிஞர்க்கினியர் உரை யாகவே குறிக்கப்பெற்றுள. ஆஞல் அவை பேராசிரியர் உரை என்று செந்தமிழ்த்தொகுதி 1, பகுதி 1, செந்தமிழ்த் தொகுதி 2, பகுதி 11 ஆகியவற்றிலும், தமிழ்ச் சங்க வெளி யீடாகிய தொல். நச். உரைப்பதிப்பீலும் பெரும்புலவர் ரா. இராகவ ஐயங்காரால் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

இதன் பதிப்புரை விரிவானது. அதிலுள்ன சில பகுதி கள் வருமாறு:

"திரவிய லாபத்தை எவ்வாற்ருனும் கருதி மூயன்றி லேன். நஷ்டம் வாராதிருப்பதொன றே எனக்குப் போதம். இதுவரையில் பதிப்பித்த நூல்களால் எனக்குண்டான நஷ்டம் கொஞ்சமல்ல இவ்வித மயற்சியில் கையிடுவோர் நஷ்டமுருதிருத்தற் பொருட்டுச் சர்வகலாசாஃப் பரீட்சை யில் தேறி ஆங்காங்குப் பெரும் உத்தியோகம் வகித்திருப் போர் தத்தம் சுயபானையில் அச்சிடப்படும் பூர்வகிரந்தங் களில் ஒரு பிரதி வாங்குதல் அவர் கடமை என்றெண்ணு கின்றேன்."

— இக்குறிக்கோள் தமிழ்ப் பட்டம் பெற்றுத் தக்க நி ஃ ையி ல் இருப்பார் உள்ளத்தை அசைத்திருந்தால் கூட அரிய பழந்தமிழ் நூல் கள் ஒருமுறையில் 5000 படிகள் செலவாகக்குடும். ஆஞல் 1000 படிகள் 5 ஆண்டுகளில் செலவாலதுகூட இன்றும் அரிதாகவே உள்ளது! தம் பதிப்புக் குறித்து ஒரு கருத்தை வெளியிட்டு விளைக்கம் செய்கிறுர் தாமோதரஞர்:

"வழுவுற அச்சிட வேண்டியதென்ண? என்று யாரும் வீனவுவராயின், வழுச்செறிந்த தாயினும், அடியோடழிந்து போகிற நூல் அடியேன் பாதுகாத்தது பேரு பகாரம் அன்ரே எேன்க.

அன்றியும் சும்மா கிடந்த அப்மையார்க்கு அரைப் பணத்துத் தாலி போகாதா? காண்டற்கும் அரிய நூலக் கைக்கெட்டப் பண்ணினது கேடாமா? பிரதி கிடைப்பதே மிக அருமையாயும். கிடைப்பினும் குறைப் பிரதிகளாயும், அவை தாமும் ஒரோஒரு வரிக்குப் பல வழுவாக ஆயிரக் கணக்கான வேழு உடையனவாகவும் இருக்க அடியேன் அவ் வழுத்தொகையைக் குறைத்து நூற்றுக்கணக்காக்கி விட் டதா என்மேற் குறையாயிற்று?"

— தம்பதிப்பைக் குறை குறுவாரை நோக்கித் தமக் குள்ள இடர்ப்பாட்டையும், பதிப்பித்தல் அருமையையும் கூற முகத் தாற் கூறியது. தொல்காப்பியப் பயிற்சி அருமையை விளக்குவோராய் எழுதுகிறுர்:

"சென்னபட்டணத்தில் இற்றைக்கு ஐப்பதறுபது வருஷத்தின் முன்னிரு ந்த வரதப்ப முகலியாரின் பின் எழுத்துச் சொல்லுமேயன்றித் தொல்காப்பியப் பொருளதி காரத்தை உரை உதாரணங்களோடு பாடங் கேட்டவர்கள் மிக அருமை. முற்ருய் இல்லே என்றே சொல்லாம். வரதப்ப முதலியார் காலத்திலும் தொல்காப்பியம் கற்ற வரிகள். அருமை என்பது அவர் தந்தையார் வேங்சடாசலும் முதலி யார் அதனே ப் பாடல்கேட்கும் விருப்பமுடையராயின பொழுது பறையூரிற் திருவாரூர் வடுகநாத தேகிகர் ஒருவரே தொல்காப்பியம் அறிந்தவர் இருக்கிறுர் என்று கேள்வியுற்றுத் தமது ஊரைவிட்டு அதிக திரவியச் செலவோடு அவ்விடம் போய் இரண்டு வருஷமிருந்து பாடங் கேட்டு வந்தமையாலும் வரதப்ப முதலியார் ஒருவரே பின்பு அதனேத் தந்தைபாற்கேட்டறிந்தவர் என்பதனும் அது காரணமாக அவருக்குத் தொல்காப்பியம் வரதப்ப முதலியார் என்று பெயர் வந்தமையாலும் பின்பு அவர் காலத்திருந்த வித்துவான்கள் தமக்கு யாராயினும் இலக் கண சமுசயம் நிகழந்துழி அவரையே வினவி நிவாரணஞ் செய்தமையாலும் நிச்சயிக்கலாம்"

— நூல் திருத்தமாக வரவேண்டும் என்பைதிலே தாமோதரஞக்கு இருந்த பேரார்வம் கீழ்வரும் பகுதியால விளங்கும்;

"ஐம்பது புதுத்திருத்தங்களுக்கு ஒரு பிர**தி என் நன்றி** யறிவிற்கோர் அடையாளமாக அனுப்புவேன். இந்நூல் பிழையற வழங்கச் செய்தல் ஒர் பெரும் லோபோகார மென்று உணர்வாராக"¹

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம். நச்சிஞர்க்கினியம்

1891

1847 இல் மழவை மகாலிங்கையர் தொல் எழுத்து நச்சிஞர்க்கினியர் உடை ரே சையை வெளியிட்டார். அதற்குப் பின்னேர் வந்த இரண்டாம் பதிபபு இஃதாகும். இதனேப் பு திப்பித்தவர் சி வை. தாமோதரம் பிள்ணயே புதுக் கோட்டை நீதிபதி ம அண்ணுமஃப் பிள்ளயின் பொரு ளுதேவிகொண்டு இப்பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. வெளிவந்த காலம்: "கர இல் வைகாசி மீ"

தொல்காப்பியத்தைப் பதித்து வரும்போதே தாமோதரஞர் புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் ஆகியவற்றையும் ஆராய்ந்து வந்தார் என்பது இந்நூல் முன்னுரையால் புலப்படுகின்றது.

"புறநானா**ற்றா**ரை ஈற்றில் 140 செய்யுளும் பெரிபாடல் பூரண பிரு தியும் பதிற்றுப் பத்தில் மு**தைற் பத்தும்**

இவர் ஆராய்ந்த தொல், எழுத், நச், தொல், சொல், ஓச், இரண்டும்
 1901, 1902-ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன.

கடைசெப்பத்தும் இன்னும் அகப்படவில்லே. இவற்றை வைத் திருக்கும் மகான்கள் யாவராயினும் சிலநாளேக்கு அவற்றை இரவலாக அனுப்புவாராயின் அவர்க்கு மிக்க கடமைப்படு வதுமன்றி அன்னேர் அனுப்பிய பிரதிகளோடு கூட எனது வழக்கப்பிரகாரம் இவ்விரண்டு அச்சுப் பிரதியும் அனுப்பு வேன்"

"மழவை மகாலிங்கையரவர்களும் யாழ்ப்பாணம் கி. வை. தாமோதரம் பிள்ள அவர்களும் உவளியிட்ட தோல்காப்பிய எழுத்ததிகார நச்சிஞர்ச்கினியருரை அச் சுப் பிரதிகளில் சிறப்புப் பாயிர வுரைக்கண், 'இக்கருத் தானே வள்ளுவ நாயஞரும் முப்பாலாகக் கூறி' என்ற விடைத்து எமக்குக் கிடைத்த அந்நூற் பழையை ஏடுகள் பலவற்றினும், 'இக்கருத்தானேவள்ளுவளுரும்முப்பாலாகக் கூறி' என்பதே உள்ளது'' என்ற செந்தமிழ் இதழாகிரியர் எழுநிஞர் (தொகுதி 1. பகுதி 1. பக். 56) இதஞல் அக் காலத்தில் இருந்த அறிஞர்கள் ஒருநூல் அச்சில் வெளிப்படு மானுல் அதீன ஏட்டுச் சுவடியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஆராய்ந்தனர் என்பது தெளிவாகும்.

தொல். பொருள். நச்சினூர்க்கினியம் 1916

இப்பதிப்பில் அகத்திணு இயல், புறத்திணு இயல் ஆகிய இரண்டியெல்களும் நச்சிஞர்க்கினியர் உரையெடன் உள் என. இதுணே ஆய்ந்து பதிப்பித்தவர் இராவ் பக தூரி சை. பவானந்தம் பிள்ண. பலவகை ஆராய்ச்சிக் துறிப்புகளு டன் இப்பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. இது தாம்ஸன் கமடுபெனி யாரது மிடுனெர்வா அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கேப்பட்டுள் ளது ஆண்டு 1916 மிக அழகிய பதிப்பு. முன் னுரை ரை

தொல். பொருள். நச்சிரைக்கினியம் 1916

இப்பதிப்பும் செ. பவானந்தம் பிள்*வ*ோ பதிப்*ப*ே. இதில் சு - 13 களைவு, கற்பு. பொருள் இயல்கள் நச்சிஞிர்க்கினிய**ர் உணரை** யுட**ன் உள்ள**ன இதுவும் முன்*ண*ப் பதிப்புப் **போன்**றதே.

தொல். பொருள். பேராசிரியம் 1917

இவ்வெளியீடும் ச. பவானந்தம் பிள்ள வெளியீடேயாம். இநில் மெய்ப்பாட்டியேல். உலமை இயல் செய்யுளியல் ஆகிய மூன்று இயல்களும் பேரோசிரியர் உரையுடன் உள்ளன முன்னேப் பதிப்புப் போன்றதே இப்ப திப்பும். இதே ஆண்டில், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகிய இரண்டியல்களும் பேரோசிரியர் உரையுடன் தேனிப் பதிப்பாகவும் வெளிவந்தேள்ளன.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் - நச்சிஞர்க்கினியம்

1917

மதுகூரைச் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 10-ஆம் வெளியீடாக இந்நூல் வெளிவந்தது இதுகுரைப் "பரிசோதித்தவர் சேது சமஸ்தான வி தீ வா ன் ரா இராகவையங்கார்." இதன் புதிப்பு, "தமிழ்ச் சங்க மூத்திராசாஃ"யில் நடந்துள்ளது. நச்சிரைச்சினியர் உரையுடன், உரையாகிரியர் உரையும் இணேந்து பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது இதன் முகேஷனரையில் இந்நூல் சுவடிகள் தேடி ஆய்ந்து பதிப்பித்த விளைக்கம் கூறப் பெற்றுள்ளது

" செய்யுளியல் நச்சிஞர்க்கினியருரை இற்றைக்குப் பதிணந்து வெருடங்கட்குமுன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொருட்டுப் பழையை தமிழ் ஏடுகள் தேடிச் சென்ற காலத்து ஆழ்வார்திரு நகரியிற் கவிராஜகேசரி திருமேனி இரத்தின கவிராயர் வழித்தோன்றிய தாயவலந்தீர்த்தாண் கவிராயர் வீட்டில் இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகள் கிடைத்தன. இவற்று டன் திரு மயி ஃ வித்துவான் சண்மூகம் பிள்ளோயேவர்கள் உதவீய சதால்காப்பியப் பிரதியிலும் இச் செய்யுளியல் நச்சிஞர்க்கினியர் உரை இருத்தேஃக்கண்டு அதேணயும் ஒப்பு நோக்கிக்கொண்டு இம் மூன்று பிர தியுமே வைத்து இச்செய்யுளியலுரை என் செற்றறிவிற் இயன்றவரை பரி சோதிக்கப்பட்டதாகும். இந்நச்சிஞர்க்கினியர் உரையுடன் ஆழ்வார் நிருநகரித் தேவர் பிரான் கவிராயரவர்கள் உதவி யதும் இதுகாறும் அச்சிடப்படாததும் ஆகிய செய்யுளியல் உரையாசிரியருரைப் பிரதி மிகவும் சிதஃமடைந்திருந்த தீன அவ்வேட்டிலுள்ளவாறே ஆராய்ந்துகொண்டு இவ் விருரையிண்யும் இப்புத்தகவோயிலாக வெளியிடலாயிற்று"

தொல். பொருள். இளம்பூரணம் 1920

அகத்திணை இயல், புறத்திண் இயல் ஆகிய இரண் டியெல்களும் இளம்பூரணர் உரையெடன் பதிப்பிக்கப்பட்ட பதிப்பு இஃதாகும் இதஃுப் பல ஏட்டுப் படிகேளோக்கொண்டு ஆராய்ந்தவர் கா நமச்சிவாய முதலியோர். இது சென்ணேத் தேமிழ்க் கழக வெளியீடாக வெளியத்துள்ளது.

தை ச**ன்** ீன 'காக்ஸ்டன் பிரஸ்'சில் 'ெனி. தமோரசா**டி** நாயுடு ஸென்ஸ்' பதிப்பித்தாள்ளனார்.

இப்பதிப்புக்குத் துணேயாக இருந்த ஏடுகள்:

அநவரத விநாயகம் பிள்ள ஏடு 1. (இது கெனக சுந்தர**ம் பிள்**ள ஏடு) ஷெயார் பெயெர்த்தெழுதிய கைபெயெ ழுத்தேடு 1

திருமையில் செண்ரைமகம் பின்ன ஏடு 1.

சே. சிவஞானம் பிள்ளே ஏடு 1. (இது திரு இநல்வேலி சொர்ணம் பிள்ளோயினுடையது)

தா ம் இந்நூல் வெளியிடுதற்குரிய **காரணத்தைப்** பதிப்புரையில் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

''இளம்பூரணத்து எழுத்ததிகாரம் ஒன்றே சோட சாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார் அவிர்கள் வெளியிட்ட னேர். சொல்லும் பொருளும் இதுகாறும் வெளிவந்தில. என் ஆசிரியர் திருமெயிலேச் சண்முகம் பிள்ளோயவர்கள் கட்டிளே பைத் தஃமெற்கொண்டு ஆவற்றை வெளியிட முயன்றேன்'' 1920 இல் வெளிவந்த இப்பதிப்பு ரூ. 2-0-0 விலே யாகும். "காவேரியகம் சென்கு - கி; கா. நமச்சிவாயன்" என்று பதிப்பாசிரியர் ஒப்பமிட்டுள்ளார். அப்பொழுது சென்கு கிழக்கு, மேற்கு எனப் பகுக்கப்பட்டிருந்தமை புலப்படும்.

மிக அழகான இப்பதிப்பு, மேற்கோள் செய்யுள் முதற் குறிப்பு, மேற்கோள் நூல் முதற் குறிப்பு, சூத்திர முதற் குறிப்பு, பாட வேறு பாடு ஆகியனவெல்லாம் கொண்டுள்ளது.

தொல். சொல். சேனுவரையம் 1923

இப்பதிப்பு திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவை சிதீ தாந்த நூற்பதிப்புக் கழைகத்தின் 18 ஆம் வெளியீடாகும். இதனே ஆய்ந்து பதிப்பித்தவர் பேரோசிசியர் கந்தசாமியார். உருத்திரோத்காரி ஞுல சித்திரை மீ வெளியிடப்பெற்றது.

கந்தசோமியார் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பயிலுங் காலத்து அச்சங்கத்துத் தொல்காப்பிய ஏட்டுச் சுவ டி ஒ**ன்றை உடன்னை அத்து**ப்பயின் மூர் அச்சுவடியால் சில பாட வேறுபாடுகளும் திருத்தங்களும் கிடைத்தன. பின்**னர்த்** திருவாவடுதுறை ஆதீன மடத்தில் கல்வி பயிலுங்கால அவ் **வா** நீனு த்துச் சுவடியால் சில பாட வேறுபாடுகளும், **திரு**த் தங்களும் **கிடைத்**தன. இலை சொல்லதிகாரம் பயில்வார்க் குப் பெரிதும் பயன்பே\$ம் என்றைம் எண்ணத்தால் கழக ஆட்சியாளர் திருவரங்கஞர் அச்சில் பதிப்பித்தார். இப் பதிப்பினக் 'கரும்பயிலக் கூலி தருமாப் போல உண்டியும் **மருந்தும் உ**றையுளும் முறையும் உதவிக் கைம் மா**று** கருதாது கல்வி பயிலச்செய்த பேருதவிக்கறிகுறியாக இத திருத்தங்களே முத்தமிழ்ப் புலமையும் முறையரசுரிமையும் இத்தலத்தெய்திய இறைமகளுகிய அப்பாண்டித்துரைச் சோமி அவர்களுக் குரிமமையாக்குகி 3 றன்'' என உரிமைையுரை வழங்கியுள்ள ார். மிக அருகையான பேதிப்பாக உள்ளது

தொல். பொருள். முலம்

1924

இப்பதிப்பு கா. நமச்சிவாய முதலியாரால் பதிப்பிக் கப்பெற்றதாகும். மூலப்பதிப்பின் பெயன் உணர்ந்து இதன் தீ தேனியே வெளியிட்டுள்ளார் என உேணரமுடிகின்றது.

தொல். சொல். இளம்பூரணம் 1927

இ த ணே வெனியிட்டவரும் கா. நமச்சிவாய மூதனி யாரே ஆவர். அவர் தம் மற்றைப் பதிப்புகள் போலவே அழகியதாம்.

தொல். எழுத்து. இளம்யூரணம் 1928

வ. உ. சிதம்பரஞர் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பை உணர்ந்து, அதனத் தமிழ் மக்களிடையே நண்கு பரவச் செய்தல் விரும்பிஞர். அதனல் தொல் எழுத்ததிகாரத் தில் சில இயல்களுக்கு உரை எழுதிஞர். அவர் நாட்டு விடு தலேக்குப் பாடுபட்டதற்காகச் சிறை சென்று. விடுதலே பெற்றுச் சென்னே பிரம்பூரில் வாழ்ந்த காலம் அது. அப் பொழுது, தொல்காப்பிய மூன்று அதிகாரங்களுக்குமுரிய இளம்பூரணருரை ஏட்டுச் சுவடியும், தொல். எழுத்ததிகார இளம்பூரணரை ஏட்டுச் சுவடியும், தொல். எழுத்ததிகார இளம்பூரணர் தை ச்ச்சுப் புத்தகமும் தி. த. கனக்சுந்தரம் பிள்ளே வ. உ. சியினிடம் வழங்கிஞர், அவ்வுரையைக்கண்டை சிதம்பரஞர் உரை எழுத வேண்டுவதில்லே என்று கொண்டு இளம்பூரணம் எழுத்ததிகாரத்தை அச்சிடத்தொடங்கிஞர் அப்பதிப்பே இஃதாகும்

தி. ... கேனக்சுந்தரம் பிள்ள வேழங்கியை அச்சுப் புத்தை கேம் பூவிருந்தவல்லி சு. கன்னியப்ப ஷதலியார் பதிப்பாகும், அதி ல் போழிப்புரையாக இருந்ததைப் பதவுரையாக வே. உ சி. அமைத்து வெளியிட்டார் 1920 இல் தொடங்கிய பதிப்பு 1928 இல் வெளிவந்தது, 1-9-1928. கோயில்பட்டி எனுப் பதிப்புரையில் உள்ளது.

தொல். பொருள். இளம்பூரணம் 1928

அதைத்திணே இயல் புறத்திண் இயல் ஆகிய இரண்டு இயல்களுக்கு மட்டும் இளப்பூரணர் உரையுடன் கூடியை பதிப்பு இது இதீனப் பதிப்பித்தவரும் வ.உ. சிதம்பரளுரே ஆவர். இதுவும் பதவுரையாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றதே இது வும் 1920 இல் பதிப்பிக்கத் தொடங்கப்பெற்று 1928 இல் நிறைவாகியது. எழுத்து இளம்பூரணத்திற்கு முன் ணை ரே இது வெளியாகிவிட்ட குறிப்புள்ளது.\ தூத்துக்குடி வேலா யுதம் பிரிண்டிங் பிரசில் வெளியான இப்பதிப்பில் முகவுரை முதலியன் இல்வே.

தொல். சொல். தெய்வச் சிலேயார் உரை 1929

இவ்வுரையை ஆராய்ந்து வெளியிட்டவர் கரந்தைக் கவியரசு அரங்க வேங்கடாசலம் பிள்ளே ஆவர். இது கரந் தைத் தேமிழ்ச் சங்க வெளியீடு ஆகும்.

தொல். சொல் தெய்வச் சிஃயார் உரைச் சுவடி ஒன்று தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல் நிஃயைத்தில் இருந்தது. அதீனப் பண்டிதை எல். உலகநாத பிள்ஃபோயின் வேழியாகக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தஃவைர் உமாமகேசுவரைம் பிள்ஃப அறிந்தார். அதீனச் சங்க வெழியாக வெளிக்கொணர விரும் பிஞர், அவ்வெளியீட்டுக்கு வேண்டிய தொகை பைப் பண்டிதேமணி கதிரேசச் செட்டியார், பலவான்தடை குமை. சு. குமேரப்பச் செட்டியார் வழியாகப் பெற்றுத் தந்தார்.

சரசுவதி மகாலில் இருந்து பெற்ற சுவடி மிகப் பழுது பட்டிருந்தது; பிழையும் மலிந்து கிடந்தது இடை இடையே மையங்கியும் பிறழ்ந்தும் பொருள் துணி தற்கியலாவகை யிலும் இருந்தது. பின்னேர் அரி தீது வாரமங்க லம் வா. கோபாலசாமி ரகுநாத ராசாளியாரிடம் தெய்வச்சிலே பார் உரைச் சுவடி ஒன்று இருப்பதறிந்து கலியரசு ஆங்குச்

^{1,} தொல் எழுத். இளம், முகவுரை.

சென்று அதனேப் பெற்ருர். அச்சுவடியும் முன்னேச் சுவடிக்கு முழுதொப்பவே தோன்றியது. வேறு ஏடு கிடைக்குமாறும் இல்லே. இவ்வேடும் நிலேக்குமாறும் இல்லே. ஆதலால் இவ் வேடொன்றையே துணேயாகக் கொண்டு அச்சிட்டார்.

இவ்வுரை பேராசிரியர் உரைவெய்றை செலர் கூறினர். ஆதலால் பேராசிரியர் உரைவெய்றை வினம்பரமும் செய் தார், ஏனெனில் இண்ணுர் உரைவெயனச் சுவடியால் அறிந்து சொள்ளுதற்கு வாய்ப்பு இல்லாது போயிற்று. இவ்வாருக வும் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரிடம் இவ்வுகைரச் சுவடி ஒன்று இருப்பதை அறிந்தார். அதனுல் அறியப்பெற்ற திருத்தத்தை நூல் அச்சிட்டு முடிந்தமையால் சேர் க்க முடியாமல் பின் இணப்பாகச் சேர்த்தார். அச்சுவடியின் வழியாகவே இவ்வுரை பேராசிரியர் உரையன்று; தெய்வச் சிஃயார் என்பவர் உரையேஎன அறிந்தார். அதன்பின்னர் அப்பெயரிட்டே நூஃ கெளியிட்டார்.

தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதஞர் திருமகஞர் சுந்தர பாண்டிய**ஞர் தம்** 'லாஸி' அச்சுக்கூடத்தில் அச்சுக்கூலி முழுது**ம் நக்கொடைய**ாக அச்சிட்டுத் தந்தார்.

இத் தெய்வச் சிஃபோர் உரை 1963 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கேழகத்தின் வேழியே மறுபதிப்பாக வெளிவந்தது. இத கே ஆய்ந்து திருத்தியும், புதுக்கியும், வீளக்கவுரை வரைந்தும் பதிப்பித்தவர் பண்டிதே வித்துவால் கு. சுந்தரமூரித்தி ஆவர்.

தொல். பொருள். இளம்பூரணம் 1933 - 1936

இப்பதிப்பு வ. உ. சிதம்பரஞர் பதிப்பாகும். இதில் பொருளதிகாரத்தின் அகத்திணே, புறத்திணே இயல் கள் நீங்கிய ஏழு இயல்களும் இளம்பூரணர் உரையுடன் அமைந் துள்ளன. இதனே ஆராய்ந்தவர் அறிஞர் ச. வையாபுரிப் பிள்ளே ஆவர். பொருளதிகார இளம்பூரணப் பிரதியைக் கொண்பது அரிதாக இருந்தது. "பொருளதிகாரத்தில் செய்யுளியல் தவிரே ஏணேய இயல்களுக்குத் தமிழ்நாடு முழெயதிலும் உள்ள ஏட்டுப்பிரதி ஒன்றேயோம். இரண்டோவது ஒரு பிரதி இல்ஃ" என்று 1இலக்கிய மணிமாஃயில் வையொடிரிப் பிள்ள எழுதி யுள்ளோர்,

வ உ. கி. தம் பதிப்புரையில் இக்கருத்தை விளக்கி எழுதியுள்ளார். ''தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பொருளதிகார இளம்பூரணருறை முற்று மடங்கிய பிரதி ஒன்றேயுள்ளது. இப்போது அங்கங்கே ஒரு சிலரிடத்துள்ள பிரதிகள் அணேத்தும் இவ்வேட்டுப் பிரதியைப் பார்த்தெழுதிக் கொண்ட கடிதப் பிரதிகளோயாகும். இக்கடிதப் பிரதிகள் சிலவற்றில் ஒருகிலவிடங்களில் ஏட்டுப்பிரதியிற் காணப்பெருக விஷேயங்கள் ஆதாரமின்றி நுறைநைத்தெழுதப்பட்டன. அவ் வாறு நுழைத்தெழுதியவற்றை பெல்லாம் களேந்து ஏட்டுப் பிரதியில் உள்ளவாறே இப்பதிப்பு என் நண்பர் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களாற் கித்தஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது''

இப்பதிப்புக்குப் பயன்பட்ட சுவடிகள்:

லையொடிரிப் பின்பு ஏட்டுச்சுவடி 1.

த. மு. சொர்ணம்பிள்ளே கடிதச் சுவடி 1.

வ உ. சி. கைபெழு**த்து**ச்சுவடி 1.

தி. நா. சப்பிரமணிய **ஆ**ய்யார் கடிதைச் ச**ல**டி 1.

தி. த. கணக்கந்தேரம் பிள்ளே சுவடி 1.

ரா. ராகவ ஐயங்கார் செய்யுள் மரபியல் சேவடி 1 மயிலோப்பூர் பி. எஸ். உயர்நிலுப் பள்ளி வி. துரைசோமி ஐயர் செய்யுளியல் கடிதேச் சுவடி 1.

"இவ்வுரை இளம்பூரணருடையதே என்பேது அறிதற் குத் தக்க சோன்றோகன் இருந்தபோதிலும் கிடைக்கப் பெற்ற பேடிகளில் இன்ஞார் உரை என்றை குறிப்பொன்றும் காணப் படவில்ஃ" என்னும் குறிப்புள்ளது. சென்னே வோவிள்ளா அச்சுக்கு டத்தில் இது பதிப்பிக்கப் பெற்றது. இதன்

^{1.} ud. 81,

முன்னு **ரையில் வாவி**ள்ளா வேங்கடேசே சாஸ்**ந்**ருலு தமக் கும் வ. உ. சி. க்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகி*ரு*ர்.

தொல். பொருள். இளம். மூன்று பகு திகளாக வெளிப் பட்டது. அவை: 1. அகத்திண் புறத்திண் இயல்கள். 2. களவு, கற்பு, பொருளியல்கள். 3, பின்னுன்கு இயல்கள். அவை முறையே; 1928, 1933, 1936 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன.

தொல். பொருள். நச்சினூர்க்கினியம்; பேராசிரியம்

1934

இப்பதிப்பு இருதொகுதிகளேக் கொண்டேது. முதல் தொகுதி தொல். பொருள். நச்சிஞர்க்கினியம் ஐந்து இயல் களேயும் ஒருங்கே கொண்டது. இரண்டாம் தொகுதி பின் ஞென்கு இயல்களேயும் பேராசிரியர் உலரெயுடவகொண்டது.

இவற்றை ஆராய்ந்து பதிப்பித்தவர்கள் பேராகிரியரி வையாபுரிப் பிள்ளேயும், மயிலாப்பூரி பி எஸ். உயர்தரப் பள்ளித் தேஸ்மைத் தமிழாசிரியர் வே. துரைசாமி அய்யரும் ஆவர்,

இவற்றை வெளியிட்டவர் எஸ். சுணகசபாபதிப் பிள்ளோ என்பவர்.

தொல். எழுத்து. நச்சினர்க்கினியம் 1—1—1937

இப் பதிப் பு பெரும் புலவர் புன்னு**ஃக்கட்டுவன்** சி. கணேசையொரல் ஆராயப்பெற்று உரைவினக்கக் குறிப்பு களுடன் வெளிவந்ததொகும்.

தாமோதரப்பின்பு தெமிழ்நாட்டிறைகுச் செய்த அரும் பெரும் தொண்டை நிணவு கூர்ந்து என்றும் போற்றுதற்கு பெழியாக இப்பதிப்பை ஈழம் மயிலிட்டி தெற்கு, திருமகள் நிலேயை உரிமையாளர் நா. பொன்னேய பீள்ளே பதிப்பித்தார். சுண்ணுகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில் இப்பதிப்பு உருவோகி யது.

முன் ஐந்தியலும் நச்சிஞர்க்கினியர் உரையும், பின் நான்கு இயலும் பேராசிரியர் உரையுமாக அமைந்த தொல் காப்பியப் பொருளதிகாரத்தையும், நச்சிஞர்க்கினியர் உரையுடன் கூடிய சொல்லதிகாரத்தையும் வெளியிட்டவர் தாமோதரம் பிள்ளேயே. மழவை மகாலிங்கையர் எழுத்ததி காரம் நச்சிஞர்க்கினியத்தைப் பதிப்பித்தனர் ஆயினும் பல ஒட்டுச் சுவடிகளுடன் ஒப்பிட்டு மீண்டும் பதிப்பித்தவர் தாமோதரஞரே. ஆதலால் தொல்காப்பியம் முழுமையும் கொணர்ந்த பெருமை அவருக்கே உண்டு ஆதலால், அவர் பதிப்புகளே மீண்டும் ஏட்டுச் சுவடிகளேக் கொண்டு ஆராய்ந்து செப்பப்படுத்தி வெளியிடும் திட்டத்தை மேற் கொண்டார் ஈழகேசரி நா. பொன்னேய பிள்ளே.

சி. கணேமைசையார் எழுதிய அரிய உசைரை விளக்கக்குறிப்பு, நூலா சிரியர் உரலாறு, உரையா சிரியர் உரலாறு, உதாரண அகரா தி. அரும்பத விளக்கம் முதலியவற்றின் அகராதி மேற்கோள் விளக்கம் ஆகிய நலங்களே ஒருங்கே கொண்டே சிறந்தபதிப்பு இது. இதில் தாமோ தரம் பிள்ளு வரலாற்றுச் சுருக்கமும் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியப் பொகுளதிகார மேற்கோள் விளக்க அகராதி

1937

தொல்காப்பியப் பொருள திகார உரைகளுள் காணப் படும் மேற்கோள்கள் மிகப்பல. அவற்றை எல்லாம் அகர வரிசையில் தொகுத்து வெளியிடப்பெற்ற அரிய நூல் இது.

பொருளதிகாரப்பதிப்புகள் பலவற்றுள்ளும் இன்னைர் இன்னைரு பதிப்பில் இன்ன இன்ன பக்கத்தில் வந்த இன்ன இன்ன செய்யுள் பகுதிகள் இன்ன இன்ன நூலில் இன்னை இன்ன பகுதியைச் சேர்ந்தன என்று தெளிவாக விளைக்கும் தொகுப்பு நூலாகிய இது மிகத் தேர்ந்த உணர்வோடும் செய்யப்பெற்றது ஆராய்ச்சியாளர்க்குக் கருவி நூலாக அமைந்**தது** இதணே முய**ன்று தொகுத்து அடை**வு செய்**தவர்** மே. ஆ. **நாகம**ணி என்பார். ''2/21, கேசவப் பெருமா**ள்** தெந்கு வீதி, மயிலாப்பூர் சென்னே'' என்பேது அவர் முகவேரி.

இத்தொகை நூலின்கண் நச்சிறூரைக்கினியார் வரலாறு, பேரோ சிரியார் வரலாறு. பொருட்கு நிப்பு ஆகியன விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. செவ்விய தாளில் 300 பக்கங்களுக்கு மேற்கொண்ட நல்லை பதிப்பு. அத்நாளில் அட்டைக் கட்டு ரூ. 1-4-0ம், கலிக்கா கட்டு ரூ. 1-8-0ம் விஃயிடப்பேற்றுள் ளது.

தொல். சொல். சேனுவரையம்

1938

ஆறை முக நா வ ல ர**ா ல் ஆராய**ப்**ப**ெற்று சி. **வை.** தாமோதேரம் பிள்சுயால் பதிப்பிக்கப் பெற்ற இதா ல். இசால். சேஞேவரையைப் பதிப்பை மூலமாகக்கொண்டு மேற் கூறிய சி. கணேசையேரால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற மறுபதிப்பு இஃதாகும். பதிப்பிக்கும்போது "பிரதிகள் நோக்கித் திருத் தப்பட்டுள்ள" பகுதிகளும் உண்டு. அவற்றை முகவுரையில் விளக்கமோகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் பதிப்பாசிரியர்.

> ''திரு நெல்வேலி சி. சபாபதிக் குருக்கள் ரூ 50 தென்மையில் சேலையைர் க. சின்னப்பு ரூ. 25 அள வெட்டி போ. அருணுசல ஆசிரியர் ரூ. 25''

என்றை பெலர் அச்சுச் செலவுக்கு நன்கொடை வழங்கியுள்ள னர். எஞ்சியசலெவை ஈழகேசேரி இதழாசிரியர் பொன்னோய பிள்ளோயே ஏற்றுக்கொண்டு வெளிப்படுத்திஞர்.

இப்ப**தி**ப்புக் குறித்துப் பதிப்பாசிரியார் குறிப்பிடு**ம்** சில செய்திகள் பதிப்பாசிரியார் கடமையை நேன்கு உணர்**த்து** வன.

"யாடு எேழுதிய இக் குறிப்புக்கு எெல்லாம் திருத்த முடையெனை எென்று எெம்மாற் சொல்லைதல்கூடாது. ஏனெனில் முற்கணத்து எமக்குச் சரியாகத் தோன்றிய தே பிற்கணைத்துப் பிழையாகத் தோன்று இன்றதாகலின், ஆதலால் இவற்றுள் வரும் பி ைழை களேப் பேரறிஞர்கள் திருத்திக் கொள்வார் களாக. அன்றியும் இவற்றுள் தாங்கண்டே பிழைகளே எமக்கு அறி விப் பி ன் அவற்றை நோக்கி உண்மையென்று கண்ட வற்றை அவர்கள் பெயருடனே இரண்டாவது பதிப்பில் வெளியிடுவேம். அதற்கு ஒருபோதும் நாணமாட்டேம் ஏனெனில் சிற்றறிவையே இயற்கைகயாகவுடையை மக்களுள் யாமும் ஒருவேமாகலின், இன்னும் பிழைகளேயறிவிக்குங் கால் இக்குறிப்புத் இருத்தமுற்றுத் தமிழ் மக்களுக்கு மரபு மரபோகப் பயன்படும் என்பதற்கு ஐயமே இல்லே."

நவாலியூர் க. சோமகந்தரப் புலவர் தென்கோவை ச. கந்தைய பிள்ளே, மட்டுவில் வே. மகாலிங்கசிவம் ஆகி யோர் சி றப்புப்பாயி ரப்பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். 'தொல்காப்பியத்தின் தொன்மை' முதலான பல ஆராய்ச் சிக்கட்டுரைகள் இணேக்கப் பெற்றுள்ளன. முன்னேப் பதிப் புப்போலவே போற்றத்தக்க பதிப்பு.

தொல். சொல். நச்சிஞர்க்கினியம் 1942

இது பவானந்தர் கழகப் பதிப்பாக வெளிவந்த தொகும். இதன் பதிப்பாசிரியர் மே. வீ கேணுகோபாலப் பிள்ளே. இந்நாளில் இணையற்ற பதிப்பாசிரியராக விளங்கும் இவர்தம் பதிப்பருமை அப்பதிப்பிலேயே நேன்கு கெளிப்படு தேல் கேண்கூடு.

இப் பதிப் பு இராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளே பதிப்பை மூலமாகக்கொண்டு ஏட்டுச் சுவடிகளுடன் ஒப்பிட்டுத் திருத்தங்கண்டே பதிப்பாகும். இதன் வெளியிடு தற்கு வாய்ப்பாக இருந்த பெருந்தகை, பலா னந்தம் பிள்ளுக்கே உரி டை செய்யப்பெற்றுள்ளது "பலவகைக் கொடையினும் நூற்சொடை சிறந்தது. அதீலும் பொரு ஞெணர்ச்சிக்குக் காரணமான சொல்லிலக்கண வரென்முறை பெல்லோம் அறுதியிடும் செருல்கோப்பியச் செருல்லதிகார உரைநூற் கொடை சிறந்தது. இந்நூற் கொடையால் பேவானந்தர் கழகத்தார் அக்கழகத்தை நிறுவி யவருடைய நோக்கம் நன்கு நிறைவேற மூயன்றிருப்பது போற்றற்குரி யது"¹ என்று அறிஞரால் பாராட்டப்பெற்றது.

பல திருத்தங்களேக் கொண்ட இப்பதிப்பில் நூற்பா முதற் துறிப்பு, அரும்பத அகராதி, பொருளகராதி, மேற் கோளகராதி. சரவணை பவானந்தம் பிள்ளே வரலாறு ஆகிய இணுப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பவானந்தர் சழகத்திற் கெனை இயல்பாக அமைந்த பதிப்பழதுகள் அணே த்தேம் கூடியும் விளங்குகின்றது. மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளே யின் உழைப்புக்கும், ஊன்றிய ஆய்வுக்கும் எடுத்துக்காட் டாக விளங்குதேஸ், எவேரும் எளிதில் காண்பர்.

தொல். பொருள். பேராசிரியம் 1943

இப்பதிப்பும் ஷை சி. கணேசையோர் பதிப்பேயோர்ம். சி. வை. தாமோதேரம் பிள்ள பேதிப்பு, ச. பவானந்தம் பிள்ள பதிப்பு, ச வையாபுரிப் பிள்ளோயும், வே. தொரைசாமி ஐயரும் இணேந்து பதித்த பதிப்பு ஆகிய மூன்று பதிப்புகளே யும் மூலமாகக் கொண்டு வெளிப்பட்ட பதிப்பு இது

முப்பதிப்புகளாலும் திருந்தியவற்றைவிட இன்னும் திருந்தாத பெகுதிகள் மிகப்பல இருப்பதை உணர்ந்தார் பதிப்பாசிரியர். ஆதலால் திருத்தமான பல ஏட்டுப் படி சீளப் பெற விரும்பி முயன்றுர். சாமிநாதையர் வழியாகச் செய்யுளியல் பேராசிரிய ஏட்டுப்படி ஒன்றும், எஞ்சிய மூன் றியல்களுக்கும் அமைந்த பேராசிரிய கைபெழுத்துப் படி ஒன்றும் பெற்று ஆராய்ந்து செய்தார். மேலும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இருந்த சில சுவடிகளும், கோப்பாய் அரசினர் கல்லூரி ஆதிரியர்கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் வழங்சிய ஏட்டுச் சுவடி ஒன்றும் கிடைத்தன. இவற்றுவெல் லாம் பல திருத்தங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன.

¹ செந்தமிழ், தொகுதி 39; பகுதி, 4 பக், 224

"உண்கைமயான பிழைகளே அறிஞர்கள் எமக்கு அறி வீப்பின் அவற்றை அவர்கள் பெயரோடும் இரண்டோம் பதிப்பில் வெளிப்படுத்துவேம். அன்றி நன்னூல், சின்னூல் முதலிய சிற்றிலக்கணங்களேத் தானும் முறையுறக் கல்லா தும் ஆழ்ந்து நோக்காதும் பேர்வேண்டிப் பிழைகூறி ஆர வாரிக்கும் அவலமாக்கள் செயலே யாம் ஒரு பொருட்படுத் தேம். அவர்கள் தாமேகூறித் தாமே மகிழ்ந்து கொள்வார் களாக எனவரும் முகவுரைப் பகுதியால் இவ்வரிய பதிப்பை யும் பிழைகூறித் திரிந்தாரும் உளர் என்பது உணரக்கிடக் கிறது. இவர் தம் சேனுவரையப் பதிப்பின் குறிப்புக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாடு பட்டறிவால் நேர்ந்ததாம்.

நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர், தென்கோலை ச கந்தைய பிள்ளே ஆகிய இருவரும் இயற்றிய சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள்கள் இப்பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தொல். பொருள். நச்சினர்க்கினியர் 1948

இதுவும் கணேசையர் பதிப்பேயாம்

தொல். சொல். கல்லாடருரையும், பழையவுரையும்

1964

சைவ சித்தோந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் வெழியாக வெளிவந்த நூல் இது. கல்லாடர் உரை கிடைத்த வகைசையைக் கழக ஆட்சியாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளே அவர் கள் குறிப்பிடுகிறுர்:

"அச்சிடப்பெற்று வெளியிடப் பெருமல் உள்ள நூற் படிகளில் ஒன்று எவ்வாரே எனக்குக் கிடைத்தது. அவை யாரால் எப்போது அச்சிடப்பெற்றன என்பது தெரியக் கூடவிக்ஃல"

இத**ீன ஆ**ராய்ந்து புதிப்பித்த பேரோசிரியர் கு. சுந்தர மூர்த்தியவ**ர்**கள், பழையேவுரையின் முதற்பதிப்பைப்ப**ற்**றிக் குறிப்பிந்கி*ருர்*: ''தொல்கோப்பியச் சொல்லதிகார உரைக் கோவை என்ற பெயரில், சொல்லதிகாரத்திற்குள்ள உரைகளே செயல் லாம் தொகுத்து அதன் முற்பகுதியை மட்டும் திரு ஆபிர காம் அருளப்பன் திரு வி. ஐ. சுப்பிரமணியம் ஆகிய பேரறி ஞர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவ்வுரைக்கோவையிலேயே இப்பகைழையவுரை முதன் மேதல் வெளிவந்தது''.

கல்லோடஞர் உரை தொக். சொல். இடையியல் பத் தாம் நூற்பா அளவுக்குமே கிடைத்துள்ளது.

பழைய**வுரை த**ொல். கொள்ளையாக்**கம், வேற்று** மையியல், வேற்று டை மையங்கியல் நூற்பா டடை வே**ரை**யுள்ள பகுதிக்கே கிடைத்துள்ளது.

இவ்விரண்டுரையும் தனி த்தனியே முன்னும் பின்னும் ஆராய்ச்சி முன்னுரை விளக்கவுரை ஆகியவற்றுடன் ஒரு தொகுதியாக வெளிவந்தள்ளன.

இங்குக் கூறப்பெற்ற எல்லா உரைகளேயும், எல்லாப் பகுதிகளேயும் ஒருங்கே பெற்று ஆராய்தற்கு வாய்ப்பாக வெளியிட்டுள்ள பெருமையும் அருமையும் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்கு உண்டு. பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் ஆணேத்தையும் சிதருமல்லைத்துப் பேணிக் காத்தற்குத் தக்கவாறு பழந்தமிழ் நூல் பேழையினே உருவாக்கித்தந்துள்ள பெருமையும் அதற்குண்டு இவ்வகை யால் முழுத்தமிழ் விழுமிய இன்பமும் ஒரு ங்கே பெற வாய்ப்பு உண்டு. இனிப் பாட்டு, தொகை கோவியப் பதிப்பு களேப் பார்க்கலாம்.

பாட்டு - தொகை - காவியம்

பாட்டு

''நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் **தளவே** ஏறிய அடியின ஈரைம் ப**ாட்டுத்** தொடுப்பது பத்துப் பாட்டெ**ன**ப் ப**டுமே''** ''அதுவே,

அகவலின் வருமென அறைகுவர் புலவர்'' என்பன ¹பன்னிருபாட்டியல் நூற்பாக்கள்

திருமுருகாற்றுப் படை, பொருநராற்றுப் படை சிறு பாணுற்றுப்படை, பெரும்பாணுற்றுப்படை, முல் ஃ ப் பாட்டு மதுரைக்காஞ்சி, தெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டின் பாக், மக்கபடுகடாம் என்பன பத்துப் பாட்டுகளாம்

> "முநகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லே பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப் பாலே கடாத்தொடும் பத்து"

இதுனே நச்சிஞர்க்கினியார் உரைச்சிறைப்புப் பாயிரப் பாட்டு.

''ஆண்ளோ?' புகழ்ந்த அறிவினில் தெரிந்து சாண்டுரேர் உரைத்த தண்டமிழ்த் தெரியல் ஒருபது பாட்டு''

என்று கூறும்.

தொகை

பொருள்வகையாலும். அடிவகையாலும், பாவகை யாலும் தொகுக்கப்பெற்ற நூல்கள் தொகை எனப் பெற் றண. தொகை நூல்கள் எட்டாகும். அவை, நற்றிணே, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன.

> ''நற்றிணே நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூ இருத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல் கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோ டகம்புறம்என் றித்திறத்த எட்டுத் தொகை''

என்றும் பாடல் தொகை நூல்கள் இவை என்பதைக் காட்டும்,

^{1.} நூற்பா, 182, 183, நூற்றுப்பத்தளவு - ஆயிர அடி அளவு.

காப்பியம்

காப்பியம், பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என்னும் இருதிறத்தன; பிறவகைக் காப்பியங்களும் உள்ளன.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலே, சிந்தாமணி, தண்டல கேசி, வீளயாபதி என்பன ஐம்பெரு ங் காப்பியங்கள் அல்லது காப்பியங்கள். இவற்றுள் முதல் மூன்றுமே முழுமை யாகக் காணக்கூடியனவோயின. எஞ்சிய இரண்டும் சில சில பாடல்கள் அளவில் மேற்கோள் அளவால் கிடைத்துப் பெயர் நிறுவிக்கொண்டுள்ளன.

சூளாமணி, நீலகேசி, நாககுமார காவியம். உதயண குமாரு காவியம், யசோதர காவியம் என்பன சிறு காப்பி யங்கள் என்னும் வரிசையுள் அடங்குவன. இவற்றுள் சூளா மணி, நீலகேசி என்பன கோவியச் சுவை மெல்சியன.

இவ்வகையில் சேராதது ஆயினும் பழமையும், செறி வும், சுவையும் அமைந்தவொரு நூல் கொங்குவேள் மாக் கதை என்னும் பெருங்கதை இந்நூல்களே ஏட்டுச் சுவடியி னின்றை அறிஞர்கள் அரிதின் முயன்று ஆராய்ந்து பதிப்பித் துள்ளனர். இவற்றைப் பதிப்பித்த காலவொழுங்கின்படியே கோணலாம்.

சீவகசிந்தாமணி - முதற் புத்தகம் 1868

நாமகள் இலம்பைக**ம் -** நச்சிஞர்க்கினியம்

இப்பதிப்பு திருத்தை எச். பவர் (Rev. H. Bower) வெளியீடாகும். இவ்இவளியீட்டுக்கு உதவியேவர் திருநெல் வேலித் தமிழ்ப் புலவர் இ. முத்கைதையா பிள்போ. நச்சிஞார்க் கெனியர் உரை. ஆங்கிலத்தில் எழுதிய மூன்னுரை, குறிப்பு விளக்கம் ஆகியவற்றையுடையை பதிப்பு இது இதன் முன்னுரை 42 பக்கங்களாகும். ஒவ்வோரு பாடலிலும் சில ஆங்கெலக் குறிப்புகள் உள் எனே. (எ-டு) "ழுந்நீர் Also three kinds of water, virz the spring, the rain and river water" இது முந்நீர்ப் பிறந்த என்னும் பாடலில் (5) அமைந்துள்ள குறிப்புகரை,

மிக அருமையான பதிப்பா சிரியர்களுக்கு வெழிகாட்டுவ தான பின்னிணப்பு இந்நூலில் உள்ளது.

இணேப்பு Index எண்கள் செய்யுள் எண்கேள்

அகம் - உள், இடம் Inside 40, 281 அ°்குதல் – சுருங்குதல் to reduce 255 அகலம் - மாரிபு brest 256 அகலல் - to remove 23

இவளவுதல் – அபகரித்தல் to usurp 38

இவ்வாறு எட்டுப்பக்க அளவில் உள்ளன,

உரையில் காணும் அருஞ்சொல் அடைவுகள் - ஆ்ங் இலை இணேப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

இதன் முன்னுரையில் ஒரு பகு தி இந்நூல் வந்த வரலாறு குறிக்கின்றது:

"இருபதாண்டுகளுக்கு முன் திருத்தகு எச். துறு
(H. Drew) என்பவர் சீவகசிந்தாமணி முழுமையும் அச்சிட விரும்பி அறிக்கை ஒன்று இவெளியிட்டார். அவரிடமும் என் னிடமும் தமிழ்ப் புலமைப் பணியாற்றிவந்த திரு சாஸ்திர மையர் என்னும் சமணத் தமிழ்ப்புவவர் திருத்தகு எச். துறு அவர்களின் கருத்தைத் தெரிவித்துச் சிந்தாமணியை அச் சிநமாறு கூறிஞர்: அதன்படி ஏட்டுச்சுவடியில் இருந்து முழு நாலேயும் காகிதத்திலே படி எடுக்கச்செய்து ஒப் பிட்டு தீ திருத்கம் செய்யப்பட்டது. அதனேத்தாம் வெளியிடுவதாகச் சொல்லி அமெரிக்கன் சமயதுழு வைச்சாருந்த திருத்தகு டாக்டர், எச். எம் ஸ்கடேர் விலேகொடுத்துப் பெற்றனர். பின்னைர் உடல் நலமின்மையால் அமெரிச்காவுக்கு அதனே எடுத்துச் சென்று நூலக மொன்றிலே சேர் £ து விட்ட தாகத் தெரிகிறது. முன்னை மே என்னிடமுள்ள எட்டுச் சுவடியில் இருந்து வேறு ஒரு படி கா கி தத் தில் எழுதப் பேறலாயிற்று. அதனேச் சரிபாரீத்துத் திருத்தித் தந்த சமணப் புலவரும் இரண்டாண்டுகளில் காலமாஞர். அவர் காலமானதற்குப்பின் திரு நெல்வே லி த் தமிழ்ப்புலவர் திரு. வி. முத்தையாபிள்ளேயின் உதவிகொண்டு மு தல் இலம்பகத்தைமட்டும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினேன் இதனே வாங்கி உதவிஞல் முழுநூல்யும் அச்சிட்டு வெளிப் படுத்த ஊக்கமூட்டுவதாகும்"

சீவக சிந்தாமணி - முதற்பாகம்,

முதல் ஐந்து இலம்பகங்கள் 1883

இது புதுக்கோட்டை அரசவைப்புலவர் ப. முருகேசேகவிரோயர் உடன்பிறந்த பே. அரங்கசாமிபின்போ பல எட்டுச் சுவடிகைவாக் கொண்டு ஆராய்ந்து வெளியிட்ட பதிப்பு இது சென்பு அட்ட லட்சுமி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இவர் ஊர் பபனையஞ்சேர்; தந்தையாரி, பரசுராமபிள்ப

இப்பதிப்புக்குச் சென்னே, மாநிலக் கேல்லூரித் தேமிழ்ப் பே ரா சி ரி யர் ஈ. சினிவாசராகலாச்சாரியார், புரசை அட்டாவதானம் சபா பதி முதலியார், பல்கேழக்கழகத் தமிழ்ப்புலவர் கோ. இராச கோபால பிள்ளோ, மீஞட்சி சந்தரைப் பிள்ளே மாணவர் வேங்கடசப்பு பிள்ளே ஆகியோரு சோற்று கேவி வேழைங்கியுள்ளனர்.

''பதிப்பித்**தான்** பிரதிகளிற் கரலிகித வேழுக்க*ு*ளந்து பாவ லோரூள்

உதிப்பி**த்தான் பேருவகை யஃதேபோ**ற் கொல்லா**த** ஒழுக்கத் தோரைக்

குதிப்பித்**தா**ன் தம்மதநூல் எம்மதத்தும் பரவவருங் கொள்கை யாலே மதிப்பித்தான் தேணையுலகில் எழிலரங்க சாமிநல்லோன் வல்லோன் மாதோ" என்பது வேங்கட சுப்புபிள்ள பாடியது.

இப்பதிப்பில், பதாகை மையார் இலம்பகம் முடிய (பாடல் 1406) உள்ளது.

சீவகசிந்தாமணி

1887

இது டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பாகும், சேலம் இராமசாமி முதலியாரின் தூண்டு தலால் சிந்தாமணி ஆராய்வதற்கு ஐயர் தொடங்கிஞர் என்பதை முன்னரே அறித்துள்ளோம்.

1"சிந்தாமணியின் முதற்பதிப்பு 1887 ஆம் வருஷ முடிவில் நிறைவேறியது, அப்பொழுது உண்டோன மகிழ்ச் சிக்கு இண்யோக என் வாழ்க்கைகையில் இதுகுறும் வேடிருள் சேறைக் கண்டிலேன்" என்று சா மி நா ை தையர் மகிழ்ந் துரைக்கும் அளவுக்கு நிறைவு தந்த பதிப்பு இச்சிந்தாமணி. பழந்தமிழ் நூல் பதிப்பு உலகில் ஐயர் இறங்கி வெளியிட்ட முதல் வெளியிடு இது. இப்பதிப்பே அவருடையை மற்றைப் பதிப்புகள் தொடர்ந்த வெளிவருதற்கு வழிவகுத்துத் தந்த மா ண் பி னதும் ஆகும், இதன் ஆராய்தற்குக் கொண்ட முயற்சியே தமிழ் இலக்கியப்பரப்பை யெல்லாம் உணர்த்தி, அவர்தம் பணியின் விரிவை எடுத்துரைத்தது.

சிந்தாமணியை சிநைடுங்காலம் ஐயிர் ஆராய்ந்தார். ஏடுகளே மிகுதியாகத் தொகுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தெளிந்தார். சமண சமயப் புலமை, வடமொழிப் புலமை மிக்கவிகளே ஆணுதித் தெளிவு செய்தார். அதன் பின்னர்ச் செப்பமாகக் கைப்படி எழுதி எடுத்துக் கொண்டு கும்பகோணத்திலிருந்து சென்னேக்கு அச்சிடச் சென்றுர்.

^{1.} நல்லுரைக்கோவை | பக். 114,

'ராயல்' எட்டுப்பக்க அளைவில் ஐந்நூறு பிரதிகள் அச்சிடுவ தென்றும், ஒரு பே டி வை த் தி ற் து 3-50 ரூபோ அச்சுக் கூலி என்றும் முடிவை செய்தார். சென்னையில் இருந்த தமிழறிஞர் களோக் கண்டு தாம் சிந்தாமணி வெளியிட வந்திருக்கும் கருத்தை உரை த் துக் கலந்துரையாடிஞர், அவர்களுள் ஒருவர், புரசபாக்கம் அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் என்பேவர்.

"என்னை ஐயா! சிந்தாமணியுரையாவது நீங்கள் பதிப் பிக்கிறதாவது? அஃது எளிய செயலா? இம் முயற் சியை நிறுத்திக்கொள்வது நல்லது'' என்றுரி. சபாபதி முதலியாரி அவர் மேலும்'' நானும், என் ஆசிரியர் காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியாரும் இதைப் பதிப்பிக்க எண்ணினேம். படிக்கவும் தொடங்கினேம். கடினம் என்ற நிறுத்திவிட்டோம் என்னும் பாதிரியார் ஒரு திட்டம் வகுத்துக்கொண்டு அதனே விளக்கி விளம்பரம் செய்தார், அதை நிறைவேற்ற அவரோல் மூடியவில்ஃ, போப் முயன்றுர். அவராலும் முடி**யவில்ஃ** _ ஆறு முக நாவலர் பதிப்பிக்க எண்ணி ூர். திருச்சிற்றப்பேலக் கோவையார் முதற்பதிப்பில் இனிவெளிவரும் நூல்கள் என்ற விளம்பரத்தில் சிந்தாமணியின் பெயர் காணப்படு கொறது அவரும்பதிப்பிக்களில்லே மகாவித்துவான் மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளேயும், சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டி யாரும் பதிப்பிக்க எண்ணினர். இது பெரிய தொல்லே எனக்கை விட்டனர். இப்படி யார் தொட்டாலும் நிறை வேறுதை நோஃலப் பதிப்பிக்கத் துணிந்தீர்களே" என்று பலப்பல கூறிஞர். ஐயர் உள்ளம் தமிழ் செய்த தவப்பயஞல் அசையாமல் அயராமல் துணிந்து நின்றது, பதிப்பைத் தொடங்கிஞர் தொடரந்து நடத்திஞர்.

திந்தாடிணிப் பதிப்பிஞல் ஐயர் உற்ற இடர்ப்பாடு கள் மிகுதி. அவர்தம் முதேன்முயற்சி அஃதாகலின் அதஃன நோக்கவும். அதன் வெளியீட்டுச் செய்மையை நோக்கவும் அவர்பட்ட அரும்பாடுகள்வெள்ளிடைமஃயெனவிளங்கும்.

"எழுத்தும் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந் தும் திரிந்தும் பலவாறு உேறுபட்டுக்கில முற்றி ருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிர திகள் பலவற்றையு**ம்பல்** கால் ஒ**ப்பு** நோக்கி இடையருது பெரிசோதனே செய்துவந்த பொழுது. கவிகெளின் சத்தவடிவத்தையும் உலரையின் சுத்தவடிவத்தை யும் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையினும் விசேடவுரை இன்னது பொழிப்புரை இன்னது என்று பிரித்தறிதற்கும் மேற்கோள் களின் முதலிறுதிகளேத் தெரிந்து கோடற்கும் பொழிப் **புரையை மூலத்தோடும்** இயைத்துப் பார்த்தற்கு**ம் பி**ழை **பைப் பிழையென்று** நிச்சயித்துப் பரிகரி**த்தற்கும் பொ**ருள் கோடற்கும் எடுத்துக்கொண்ட மூயற் சியும் அடைந்த வரை த்தைமும் பல அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள **இ**சைத் **தமி**ழ் நாட**கத் த**மிழி**ன்** பாகுபாடுகளும் மற்று**ஞ்** சில பாகமும் நென்றுக விளங்கவில்ஃ / அதற்குக் காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத் தெமிழ் நூல் முகலியவைகள் இக் காலத்துக் கிடையாமையே!'' என்று வரும் முன்னுரைப் **பகு** தியா**ல்** ஐ**யர்தம்** முயற்சியருமையும் **பெரு**மையும் விளங்கும்.

சிந்தாமணியை ஆராயத் தூண்டியை சேலம் இராம சாமி முதலியார், விரைந்து வெளியிடத்தூண்டிய சி வை. தாமோதரம் பிள்ளே, சமண சமயக் கோட்பாடுகளே விளங்கவுரைத்த வீடூர் சத்திரநாத செட்டியார். பதிப்பு முறைக்கு வழிகாட்டிய தேரழுந்தூர் சக்கரவர்த்தி இராச கோபாலாசாரியார், ஒப்புநோக்கி உதவிய திருமானூர் கிருஷ்ணேயர். ஏடுகள் பலவற்றைத் தந்தும் தேரு வி த் தும் உதவிய திருவாவடுதுறை சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆகியவர் களே நிணேவுகூர்ந்து பாராட்டுகிறுர் சாமிநாதையர்.

இந்நூல் ஆராயும் புலமையாளர்க்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுகின்றுர். அவ்வேண்டுகோள், வேண்டுகோள் அள வி லே யே நின்றுவிடுவதால் நாட்டுக்கும் ஏட்டுக்கும் பயன் வாய்ப்பதில்லே. வேண்டுகோள் அறிஞருலகம் ஏற்றுப் போற்றுவதைக் கடனைக் கொண்டிருக்குமானுல் தமிழ்நூல் பதிப்பு எவ்வளவோ சீர் மை பெற்றிருக்கக்கூடும். அம் மூயற்சி இந்நாளிற்கூட அரும்பிற்றில்லே. "இப்பதிப்பில் காணப்படும் எழுத்துப்பிழை சொற் பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும் அவற்றின் தெருத் தங்களேயும் தடையெகுய்து விவேவிகள் தெரிவிப்பார்களா யின், அவர்கள் பேருதவி செய்ததாக எண்ணி எழுமையும் மறவேனுகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற்பதிப்பித்துப் பலர்க் கும் பயன்படும்படி செய்வேன். விளங்காத மேற்கோள் களுள் ஏதாவது இன்ன நூலில் இன்ன பாகத்துள்ள தென்று காணப்படின் அதனேயும் தெரிவிக்குமோறு அவர்களே வேண்டு கிறேன்" என்பனவே அவ்வேண்டுதல்.

இனிய நண்பேர்கள் சிலர் சில குறிப்புகளே நண்புமுறை யில் கூறினரேயன்றித் தமிழுலகம் செவிசாய்த்துக் கேட்க வில்லே. ஆதலால் பின்னப் பதிப்புகளில் அவ்வேண்டுதல்களே ஐயர் விடுத்தாரல்லர். ஆனுல் தமிழறிஞர் என்று இருந்தவர் குறை குருமல் இருந்தனரா? ஒரே 'போடாக'க் கு னை ற கூறினர் பொருமைக் காய்ச்சலால் பொறுமிப் பொறுமிக் குறை கூறினர். தாழும் செய்யாராய்ப், பிறரும் செய்யப் பொருராய்க் குறை சொல்லார்க்கு மருத்தேவம் செய்தற்கு எவரால் இயலும்?

"சிறந்த நூலாகிய சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்கத் தக்கதகுதி சாமிநாதையர்க்கு இல்ஃ" என்பது ஒருபுரளி. சிந்தாமணி நச்சிஞர்க்கினியருடன் பதிப்பாகிக் கொண்டி ருக்கிறது வீரைவீல் வெளிவரும்" என்பது வேறுரு 'கட்டுக் கதை'. "சாமிநாதையர் சிந்தா மணி ைய உரையுடன் பதிப்பிப்பதாகத் தெரிகிறது. அது நச்சிஞர்க்கினியர் உரையாக இருந்தால்தான் தமிழ் நாட்டினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும், சாமிநாதையர் உரை யா க இருந்தால் பயன்படாது" என் பது இந்து செய்தித்தாளில் ஒருவர் எழுதிய மறுப்புரை, சைவைமடத்துக்கு உண் டிய சாமி நாதையர் உமா பதி சிவாச்சாரியார் 'பொய்யே கட்டி தடத்திய சிந்தாமணி என்று சொல்லியிருக்கும் சைன நூலே அச்சிட்டது தவறு என்றை மடத்திலேயே கண்டித்தனர். கண்டித்த அளவுடன் நில்லா மல் அந்நூல் பரவாமல் இருப்பதற்குத் தக்க முழுமுயற்சியும் செய்தல் வேண்டும் என்று சீரடியார்கள் தீர்மானமும் செய்தனர்! இவ்வளவுக் கும் மேலேயும் சிந்தாமணிப் பதிப்புப் பற்றிய எதிர்ப்புத் தாவியது. பதிப்பில் இவை இவை பிழையேனச் சிலர் எழுதினர். எழுதினவற்றுள் உண்மையான பிழைகளும் உண்டு, திருத்தத் தக்களவும் உண்டு ஆணுல் பிழை கூறிய வர்கள் நோக்கம் திருந்த வேண்டும் என்பதுணப் பார்க் கிலும், பதிப்பாசிரியர் வருந்த வேண்டும் என்பதேமிக் கிறுந்தது. அவர்கள் வெளிப்படுத்திய துண்டு வெளியீடுகள் பெருநகரங்களிலெல்லாம் பரவின. சிந்தாமணிப் பதிப்புக்கு உதவியவர்கள் வீடுகளுக்கெல்லாம் தேடிச் சென்றன, சாமிநாதையர் பணியாற்றிய கும்பகோணத்து வீதிகளில் எல்லாம் உலாக்கொண்டன! பதிப்புப்பணியில் ஈடுபடுவதா? பழிப்புரைக்குப் பதிலெழுதிப் பொழுதைக்கழிப்பதா?

> ''மலர்கொண் டூ'ணயே ஃழிபட் டிடுவேன் அலர்கொண் டெவிளங் கஃவைர விகள்சூழ் கலர்கண் டெறியாக் கவினே ரக! எற் பலர்கண் டிகழும் படிவைத் தேடுதேனே''

என்பன போல இறைவ2ன வேண்டிக்கொ⇔ுடு மறுமொழிகூருது அமைந்தார் பின்னே."சீவகசிந்தாமணிப் பிரகடனை வழுப் பிரகரணம்'' என்னும் பெயரால் ஒரு வெளியீடுவ**த்தது. அ**தற்குப் பதிலெழுதியே ஆஃவேண்டும் என்னும் எண்ணேம் ஐயரை அலேத்தது. அவ்வாறே விடையும்எழுத்னுர். தம்பால் பேரன் புடைய சாது சேசையர் என்பாரைக் கண்டு, சிந்தாமணி மறுப்புக்குத் **தா**ம் எழு**திய ம**றுப்புரையைக் காட்டிஞெர்! சாதுசேசையிர் அதை அப்படியே கிழித்துக்குப்பைக்கூடையில் போட்டார் ''நான் கிழித்து விட்டதைப்பற்றி வருத்தப்பட வேண்டாம்'' நீங்கள் சமாதானம் எழுதுவதென்ற வேஃவையயே வைத் துக்கொள்ளக் கூடாது இதற்கு நீங்கள் பதில் எழுதி ஞெல் உங்களுடையை எதிரிகளின் பேர் பிரகாசப்படும். உங்கள் பதிலுக்கு மேறுப்பு அவர்கள் எழுதுவார்கள், நீங்கள் மறுப்புக்கு மறுப்பு எழுத நேரும். இப்படியே உங்கள் கால மெல்லாம் வீணு இவிடும். நல்லகாரியத்துக்கு நானூறு விக்கினங்கள்வ**ருவது உலகவ**ழக்க**ம்** சீ**கைமை**யிலும் இப்படியே வீண் காரியங்கள் நடைபெறுவதுண்டு. அவற்றைத் தக்கவர்கள் மதிப்பதில்ஃ. உங்கள் அமைதியான நேரத் தை இந்தக்காரியத்திலே போக்க வேண்டோம். இம்மாதிரி யாரேனும் தூசித்தால் பதிலெழுதுகிறதில்ஃ என்று வாக் குறுதி அளியுங்கள்" என்றுர். மேலும் விளக்கிக் கூறிஞர் ஐயர், 'மறுமொழி எழு து வ தி ல் ஃ' என்று அன்று சாது சேசையரிடம் உறுதி கூறிஞர். வாழ் வி ன் இறுதிவரை சிக்கெனக் கடைப்பிடித்தார் ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டு களுக்குப் பின்னே கண்டேன நிகழ்ச்சிகளேயும், தாம் எழுதிய பதிஃவையும், சாது சேசையர் அறிவுரையையும் எண்ணிப் பார்க்கிறுர் ஐயர்:

1"தென்றேலும் சந்தன மூம் பிறந்த இடத்திலே வளர்ந்த தமிழ் மென்மையும் இனிமையும் உடையது. அந்தச் செந்தமிழ்த் தெய்வத் திருப்பணியே வாழ்க்கை நோக்கமாக உடைய என்பால் உலகியலில் வந்துமோதும் செவ்விய அஃலைகளெல்லாம் அத்தெய்வத்தின் மெல்லரு ளால் சிறிதளவும் துன்பத்தை உண்டோக்குவதில்லே, அவர் கள் இந்த வசை மொழிகளே வெளியிட்டுத் திருப்தியடை கிறுர்கள். அவர்கள் திருப்தியடைவது கண்டு நாமும் சந்தோசிப்போமே என்று அமைதிபெறும் இயல்பை நான் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த இயல்பு, நன்மையோ தீமையோ அறியேன். அதனுல் என் உள்ளம் தளர்ச்சி பெறுமல் மேலும் மேலும் தொண்டு புரியும் ஊக்கத்தைப் பெற்று நிற்கிறது. இது கைகண்ட பயன், இதற்கு மூல காரணம்சாது சேசையரென்பதை என்றும் மறவேன்"

இவ்வளவு மறுப்புக்கும் கண்டனத்துக்கும் இடையே சிந்தாமணி தமிழ்க்கடல் என்னும் பொருள்தரும் 'திராவிட ரத்தைரேம்' என்னும் அச்சுக் கூடத்தில் இருந்து வெளிப் பட்டுத் தன்னெளி பரப்பிக் கொண்டிருந்தது! என்றும் பரப்பிக்கொண்டும் இருக்கும்.

^{1.} என் சித்திரம், பக். 900 - 1

சிந்தாமணியின் முதற் பதிப்பு 1887 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வெளிப்பட்டது. இரண்டோம்பதிப்பு 1907 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதமும், மூன்ரும் பதிப்பு 1922 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதமும், நான்காம் பதிப்பு 1942 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதமும் வெளிப்போந்தன. ஒவ்வொரு பதிப்பும் புதுப்புது விளக்கங்களேயும் வளர்ச்சி பையும் பெற்றன. ஐயர் பதிப்பின் வளர்ச்சி முறையை இச்சிந்தாமணிக்கு அறிந்து கொள்ளின் மற்றை நூல் வெளியீடுகளுக்கும் பொருந்துமாகலின் அதனேக் கருது வார்.

முதற்பதிப்புக்கு நேச்சி ஞ ரீ கி னி யர் உரையுடன் கிடைத்த சேவடிகள் 19. மூலச்சுவடிகள் 4 ஆகச்சுவடிகள் 23. இவற்றை ஆய்ந்து மு தற்ப திப்பு வெளிப்பட்டது. இரண்டாம் பதிப்புக்கு மேலும் ஆராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த உரைச்சுவடிகள் 15. மூலச்சுவடிகள் 2. ஆகச்சுவடிகள் 17. மூண்ரும் பதிப்பு ஆய்வுக்குச் சில கை யெழுத்துச் சுவடிகள் கிடைத்தன. எண்ணிக்கை இத்துண் எனக்குறிக்கப் பெற வில்லே இவற்ருல் 'முதற்பதிப்புப் போன்றதே இரண்டோம் பதிப்பு' என்று கூறுதற்கு இடமில்லாத தெருத்தங்கள் பெற்றுப்புதிய பதிப்புகள் வெளிவந்தன என்பது போதரும். ஏட்டுப் படிகளின் துணேயால் ஏற்பட்ட திருத்தங்கள் ஒழியப் பட்டறிவால் ஏற்பட்ட நலங்கள் பலப்பலவாம்.

சீவகன் வேரலாறு, ஒப்புமைப்பகுதி ஆகியவற்றைக் கொண்டை 'சீவகைசிந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கம்', மூலத் திலும் உரையிலும் உள்ள கடி எமை என பகுதிகளின் பொருளுப் புலப்படுத்தும் 'விசேடக் குறிப்பு' அருஞ்சொற் கள் சீரிய தொடர்கள், செய்திகள், பழசமொழிகள், சிறப்புப் பெயர்கள் முதே லி யவற்றை த் தெரிவிக்கும் 'அரும்பத அகராதி சுன்பவை இரண்டாம் பதிப்பில் புதிதாக இணக் கப் பெற்றனை,

இன்னும் கையெழுத்துப் படிகளில் மிகுதியாகக் காணப்பெற்ற செய்யுள்கள் உரிய இடங்களில் தனித்தனி யே சேரீக்கப் பெற்றன. முதற் செய்யுள் முதல் முடிவு காறும் ஒன்று முதல் தொடர் எண்கள் தரப்பெற்றன. இவையும் இரண்டாம் பதிப்பில் இடம் பெற்ற திருத்தங் களாம்.

மூன்றும் பதிப்பில் இந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கம் என்ற பெயருடன் 41 பக்கங்களில் வெளியான பகுதி ஒப்புமைப்பகுதிகள் என்ற பெயருடன் 113 பக்கம் கொண்டு வெளியிடப் பெற்றது. விசேடக்கு நிப்பும், அரும்பதமுதலிய வற்றின் அகரா தியும் விரிந்தன, உரையாசிரியர்கள் அவ்வவ்விடங்களில் இந்நூலில் இரு ந்து மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் பகு தி ையப் புலப்படுத்தும் 'பிரயோக விளக்கம்' என்பது இம் மூன்று ம் பதிப்பில் புதிதாகச் சேர்க்கப் பெற்றது.

ஒப் புமைப் பகுதி, விசேடக்குறிப்பு, பிரயோக விளக்கம் (மேற்கோளாட்சி) என்று தனித்தனியே அமைந் திருந்தவை படிப்பவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அவ்வப்பக்கத் தில் அடிக்குறிப்பாசச் சேர்க்கப் பெற்றது. நாண்காம் பதிப்பின் சிறப்பாகும். குறிப்புரை நச்சிஞர்க்கினியர் உரையைத்தழுவி எழுதி அவ்வப்பக்கத்திண் அடிக்குறிப்பாகச் சேரீக்கப் பெற்றது இந்நாண்காம் பதிப்பிண் முத்தி இலம் பகம், அச்சாகிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதிலேயே ஐயர் திருக்கழுக்குன்றத்தில் இயற்கை எய்திஞர். சிந்தா மணியில் தொடங்கிய அவர் பதிப்புப்பணி. அந்நூற் பதிப்புப் பொழுதிலே நிறைந்த மை அவர்க்கும் சிந்தோ மணிக்கும் இருக்க தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் இயற்கைக் குறிப்புப்போலும்!

திந்தாமணி முதற் பதிப்புக்குக் கிடைத்தை சுவடிகள்: 23. இரண்டாம் பதிப்புக்குக் கிடைத்த சேவடிகள் 17. ஆகைக் சுவடிகள் 40. இவற்றின் விளக்கம் வருமொறு:

தி _{ரு} வாவடு துறை சு ப் பிரமணிய தேசிகர்	சுவடி.	1
திருசிரபுரம் மீஞட்சிசந்தரைப்பிள்ள	•	2
், தியாகராச செட்டியார்	,.	1
யாழ்ப்பாணம் சி. வை. தாமோதரப்பிள்ள	r ",	2
மமலை மகாலிங்கையர்	٠,	1

அட்டாவதானப் சபாபதி முதலியா ர்	சுவடி	1
தி. க சுப்பராய செட்டியா ர்	**	1
சின்னசாமி பிள்ளே	,•	1
சேலம் இராமசாமி முதலியார்	,,	3
உடையூர் சுப்பிரமணிய பிள்ள	,,	1
நெல்லே சாலி வாடு சுவர ஓதுவார்	1.9	1
ஈகவர மூர்த் தி கவிராய ர்	.,	1
தோ த்துக்குடி கு மாரசாமிப்பிள்ள	•	1
சிதம்பரம் தருமலிங்கசெட்டியார்	*,	1
தஞ்சை மருதமுத்து உபாதீதியாயர்	31	1
விருஷப தாசமுதலியார்		1
கூடலூர் விசயபால நயிஞர்	,,	1
வீடுர் சந்திர நாத செட்டியார்		3
இராமநாதபுரம் பொன்னுசாமித்தேவர்	,,	1
கொழுப்பு தி. குமாரசாமி செட்டியார்	••	1
த ரும்புர ஆதினம்	••	2
அழுகியை இற்றம்பலக் கவிரேர்யோர்	**	2
் செங்கோட்டை கவிராசபண்டாரத்தைய	σ.,	. 1
கடையை நல்லூர் முத்து கிருஷ்ண		_
உபா த் தியாயர்	,,	1
சென்னே பேச்சையெப்ப உபாத்தியாயர்	1,	1
வானமாம&் தொதர் கணக்கு, நான்கு நேறி	А	2
சேலேம் அப்பா சாமிப்பிள்ள	23	1
நெல்லே தெருவம்பலத்தின்னமுதம் பிள்ளோ	**	1
், திருப்பாற் கட ைதன் கேவிரோயர்		1
வீடுர் அப்பாசாமி நயிஞி	••	1
நெல்லே அம்பலவாண களிராயர்	,,	1

சிலப்பதிகாரம்

புகார்க் காண்டம் - 1876

ஐம்பெருங் காவியங்களுள் முன்னதோகிய சிலப்பதி கொரத்தின் புகார்க் காண்டம் 1876 இல் வெளிவந்தது. இது மூலம் மட்டுமே அமைந்த வெளியீடாகும். இதன் வெளி யிட்டவர் இசென்னே மாநிலக்கல்லூரி முதன்மைழைத் தமிழ்ப் பேரோசிரியர் தி. ஈ. சீனிவாசராகவாசாரியார். இந்நூல் ஊ. புஷ்பரத செட்டியாரின் கலாரத்நாகரம் அச்சுக் கூடைத் தில் அச்சிடெப்பெற்றது.

சிலப்பதிகாரம் இளங்கோ வடிகளாரால் செய்யப் பெற்றது என்பதை இந்நூல் எவரும் அறிவர். ஆணுல் அநி நூல் நில்மை அஃதன்று. "சேரமான் பெருமாணுயஞர் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம் என அச்சிடப்பெற்றது" ஆசிரியரி இயற்பெயர் முதலாகிய சரித்திரம் ஒன்றும் தெரியவில்லே இவருடைய தமயன் பெயர் செங்குட்டுவன் என்பது மாத்தி ரம் தெரிகிறது" என முகவுரையில் பதிப்பாசிரியர் எழுதி ஞர்.

> ''கரும்பும் இளநீரு**ம்** கட்டிக் கனியும் விரும்பும் விநாயகணே வேண்டி - அரு**ப்பவிழ்தார்ச்** சேரமான் செய்த சிலப்பதிகா **ர**க்கதையைச் சாரமாய் நாவே தரி''

என்னும் காப்புப் பாடலேக் கொண்டு இம்முடிவுக்கு வந்திருக்கவேண்டும்.

சேரமான் என்றதும் பதிப்பாசிரியர் எண்ணம் சேரமான் பெருமாள் நாயஞரை நிணந்தது பின்னர்த் தவ ஹென உணர்ந்தது. இதனே "இந்தச் சேரமான் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயஞராய் இருக்கலாம் என்று முன் முகவுரையில் ஒரு வாறு எழுதி ணேண். ஆயினும் நன்றுய் நோக்குமேளவில் அது தவருய் முடி கின்றது" எனறு எழுதுகின்றுர்.

காதைப் பெயர்களுள் அரங்கேற்று காதை 'அரங் கேற்றுக் காதை' என்றும், இந்திரவிழவூர் எடுத்த காதை 'இந்திரன் விழவூர் எடுத்தகாதை' என்றும் கடலாடுகாதை, 'கடலாட்டுக் காதை' என்றும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. ''தகுந்த பிரதிகள் கிடைக்காமையால் சிறிது பிழை இருக் கைக்கூடும்'' என்கிருர். பாடவேறுபாடுகள் காட்ட முயன் றிருக்கிருர். அம்முயற்சியால் கானல் உரியில் ஒன்றும். கஞத் திறத்தில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பாட வேறுகளே காட்டப் பெற்றுள்ளன. ஆதலால் ஒத்துப் பாரிப்பதற்கு ஒரு பிரதி யேனும் கிடைத்திருக்கிறது என்பது புலப்படுகின்றது ஆய் வுக்குக்கிடைத்த சுவடிக்குறிப்பு ஒன்றும் இல்லே.

சிலப்பதிகாரம்

புகார்க் காண்டெம் – உரையுடன் 1880

இதனே வெளிப்படுத்தியவர் பெரும் புலவர் திரிசிர புரம் மீஞட்சிசுந்தரம் பிள்ளே மாணவர் தி.க. சுப்பராய செட்டியார். இவர் கானல்வரிக்கு எழுதிய உரையுடன் இப்பதிப்பு வெளிவந்தது. மற்றைப்பகுதிக்கு, அடியார்க்கு நல்லாருரையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு இவரே உரை வரைந்துள்ளார்.

''இந்நூலுக்கு உரை பெல உேள வே னு ம் அவற்றுள் அடியார்க்கு நல்லார் உரையே பெரும்பாலும் வழி வகுக் கி**ன்**றது. அவ்வுரை பரந்தவுரையாய்க் கடினமான நடை யாய் இருந்ததுமன்றி உரையின் தொடக்கம் இஃது, இறுதி இஃது எனவுணர்தல் அரிதாதலுல் யாவரும் எளிதினுண ர**த் தொடக்க**ம் இறுதிகளேப் புலப்படுத்தியும், கடின் நடை **யில் உள்**ளனவற்றை எளியநடைகளாற் செய்தும் வேண்டிய இடங்களில் விரித்தும் சுருக்கியும் கரலிகிதங்களால் வந்து பொருந்தாதனவற்றை விலக்கியும், கானல் வரிக்கு உரை **யின்மையால் உரை** எழுதியும் அரங்கேற்றுகாதையுள் வ**ர**ம் பி**ன்றிப் பரந்த இ**சை நா**டக இலக்கணங்கள்** பலவிடைங்**க**ளி னும் வகுதேலால் ஆங்காங்குணர இங்குச் சுருக்கியும் இவ்**வாறு** புகார்க்காண்டமும் மதுரைக் காண்டமும் தனி**த்** தனியாய் அச்சிற் பதிப்பிக்கத் தொடங்கிப் புகார்க்காண் _ டம் உரையோடு அச்சிட்டிருக்கின்றேன்.'' என்று எழுது**ம்** மூகேஷைரைப் பகுதியால் இனிது விளங்கும்.

இவருக்குக் கிடைத்த சவடிகளில் வஞ்சிக் காண்டம் இல்லு. அதுணு உரையோடு வைத்திருப்பவர்கள் தந்து உதவு மாறு 3வண்டிஞர். அவ்வுறை உதவிஞெல் ''இந்நூல் நில் பெறுமளவும் அவர் பெயரும் நிலு பெறும்படி அச்சிற் பதிப் பிப்பேன்'' என்றுர், அவருக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுடேன் திருமையி*லே அண்*ணைசாமி உபாத்தியாய**ர் ஒரு பி**ரதி **த**ந்**த** உதவியைக் குறிப்பிடுகிறுர்.

நூல் வெளியிடுதற்குள்ள அருமையையும், அதற்கு அறிவாளர் செய்யவேண்டிய உதவியையும் உருக்கமாகக் குறிப்பிடுகி*ருர்*.

"பழங் காலத்தில் அச்சில் பதிப்பிக்கும் வை ழக்கம் இன்மையால் தமிழிலுள்ள பெருநூல்கள் உரைகளோடு பல இறந்தன; எஞ்சியிருக்கின்ற சில நூல்கள் சிலரிடத்து அருகி வழங்குதலால் அவற்று கொருன்றை அவரி டத்து அமேந்து; திரிந்து பெறலரிது. பெறி னும் எழுதுவோர் கிடைப்பது அரி து; கிடைப்பினும் கூலி பெரிதாகலிற் கொடுத்து எழுதுவித்தலரிது; எழுதுவித்துக் கற்கப்புகின் கரலிகிதங்களால் பொதிந்த வழுக்களே நீக்கிப் பொருள் கொள்ளல் அரிது என்பது தெரிந்த தமிழ் நூலில் விருப்ப முடையோர் பலரும் பொருளுதவி செய்வராயின் மதுரைக் காண்டமும் உரையோடு விரை வில் அச்சிட்டு முடியும். இதுபோல இன்னும் சில நூல்கள் அச்சிடக் கருதியிருக் கின்றேன்"

பதினுறுவகை அவதானங்களில் தேர்ந்தவர் சப்பராய செட்டியார். ஆதா லல் சோடசாவதோனம் சப்பராய செட்டியார் எனப்பெற்றுர். இவர் சென்னே அரசினர் நார் மல் பள்ளியின் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார், இவரே பதினேராந்திருமுறை நூல்கீளச் சுவடிகளேக் கொண்டு ஆராய்ந்து முதற்கண் (1869) அச்சிட்டவர். மாயூரப் புராணம், நாகைக்காரோணப்புராணம், காஞ்சிப்புராணம் புராணம், நாகைக்காரோணப்புராணம், காஞ்சிப்புராணம் புனியூர் வெண்பா, காங்கேயேன் உரிச்சொல் நிகண்டு திருப் போரூர் சந்நிதிமுறை ஆகிய நூல்களேயும் அச்சிட்டார், இவர்குறித்துவாறு, மதுரைக்காண்டும்; வெளிப்பட வில்லே இப்புகார்க் காண்டைம் சென்னே மெமோரியல் அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. புதிப்பிக்கப் பெற்ற காலம், "விக்கிரம ஹே சித்திரை மீ."

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்த நல்லாருரை **—** அ**ரம்**பதவுரை ஆகியவர்**றுடன்**.

1892

சிலப்பதிகார முதற்பதிப்பு வெளிப்பட்டுப்பதிணுறு ஆண்டுகளின் பின்னே வெளியந்த பதிப்பு இது. இதீனப் பதிப்பித்தவர் உ.வே. சாமிநாதையர். ஒன்றிரண்டு சவடிகளேயே கொண்டு ஆராய்ந்து மற்றவர்கள் பதிப்பித்தனர். இவர்தம் முதற்பதிப்புக்குப் பதிணைகு உரைச் சவடிகளும், இவர்தம் முதற்பதிப்புக்குப் பதிணைகு உரைச் சவடிகளும், வர்கள் மூலச்சுவடிகளும், இரண்டா ம் பதிப்புக்கு மூன்று கைகெயெழுத்துப் படிகளும் கிடைத்தன இதற்காகப் பட்டபாடுகள் இவ்வளவு என்று கூறமுடியாது.சிலப்பதிகார அரும்பத உரைச் சவடி ஒன்றே ஒன்று கிடைத்தது. அதுவும் சிதைவு உடையது. வேறெரு பிரதியைக்கண்டு ஒப்பிட்டு ஆராயலாம் என்று போற்றி வைத்தற்கும் தாங்காத அவ் வளவு சிதைவு உடையது, அதீன வேழங்கியவர் தேரழுந்தூர் சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாசாரியர் என்பவர். அதீனக் கேறித்துப் பதிப்பாசிரியர் எழுதுகின்றுர்;

''அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும் முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ள வைகள் முன்னுமாக மா றி எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அதனேடு ஒப்புநோக்கிப் பொருள் ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு இன்னும் கைசெயழுத்துப் பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாக இருக்கும் என்று பல விடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும் வேறுபிரதி அகப்படவில்லே. அந்த ஒரு பிரதியை மட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லேயாயினும் அவ்கொருபிரதியும் சிலநாளில் இறந்துவிடின் அதனேடு இவ்வுரை இறந்துவிடும் ஆகையால் இதனேச் சோ தித்துப் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்று சில அன்பர்கள் கூறியமையால் துணிந்து பரிசோ தித்து வெளிப்படுத்தலானேன்'

சிலப்பதிகாரம் ஏழாவது பகு தியாகிய காணல் வரிக்கும், இருபதாவது வழக்குறைகாதை முதலாகிய பிற்பகு நிக்கும் அடியார்க்கு நல்லார் உரை கிடைத்திலது. முமுவதும் பெற வேண்டு மென்று பெரிதும் முயன்ருர். திருவாவடு துறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், திருவண்ணு மூல் ஆதீனம், செங்கோல் மடம் முதலிய ஆதீனமைடங் களிலும், சென்னேயிலும் தஞ்சையிலுமுள்ள கைபெழுத்துச் சுவடிநூல் நிலேயேங்களிலும், ஆழ்வார் திரு நகரி, திரு வைகுண்டம். வெள்ளுர், திருச்செந்தூர், ஆறுமுகமங்கலம். ஊர்க்காடு, ஊற்றும‰், கடையைநல்லூர், கிருஷ்ணுபுர**ம்**, பூழியன்குடி, கல்லிடைக் குறிச்சி, விக்கிரம சிங்கபுரம், களக் காடு, மேலகரம், செங்கோட்டை, தென்காசி, திருநெல் வேலி, வண் ணர்பேட்டை, பாளேயங்கோட்டை, குப்ப கோணம், கொட்டையூர், சீகாழி, சி தம் பரம். சேலம், புகற்பட்டி, தஞ்சைை, திரிசிரபுரம், திரைப்பாதிரிப்புலியூர், துழாவூர், மதுரை, மிதிஸ்ப்பட்டி, செவ்வூர், சென்னே, திரு மையில் முதேலிய பலவூர் களிலுமுள்ள பரப்பேரைத் தேமிழ்ப் புலவர் வீடுகளிலும் சென்று தேடிரைர், தாம் செல்லக் கூடாத இடங்களிலும் இங்கிலாந்து பாரிசு நகரம் இவற்றி லுள்ள கை பெழுத்து நூல் நிலேயங்களிலும் ஆ**ங்காங்கு**ள்ள அன்பெர்கீளக்கொண்டு தேடச் செய்தார் அவ்வுரைமுற்றும் கிடையாமையால் கிடைத்த அளவில் பதிப்பித்தார்.

அரிதின் முயன்று அகப்படுத்திய சுவடிகளுள் பல இனி வழுப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இடமில்லாமல் பிழை பொ தி ந்து, பல்லாண்டுகளாகத்தம்மைப் படிப்போரும் படிப்பிப்போரும் இல்ஃ எப்பேதையும், நூல்களேப் பெயர்த் தெழுதித் தொகுத்து வைத்தஃயை நோன்பாகக் கொண்ட அறவோர் களாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்தஃயைம் நன்கு புலப்படுத்தின. "இவற்றை ஆராய்ந்த துன்பத்தை உள்ளுங்கால் உள்ளம் உருகும்" என்று உரைக்கின்றுர் ஐயர்

சிலப்பதிகாரத்தின் இரண்டைரம்பதிப்பு 1920 ஆம் ஆண்டு வெளியாயிற்று முதற்பதிப்பில் நூலின் இறுதியில் தனியே அச்சிடப்பெற்றிருந்த அரும்பதவுரை அவ்வப் பக்கத்திலேயே அச்சிடப் பெற்றது. 'என' என்று முடித்த அகைவற்பாவின் ஈறுகள் 'என்' என. மாற்றப் பெற்றன. மேற் கோள் பகுதியும் அவ்வப்பக்கத்திலேயே அச்சிடப்பெற்றது. முகவுரையை அடுத்து இருந்த தொகையகரா திமுதலியன 'அரும்பத முதலியவற்றின் அசராதி' என நூலின் இறுதியில் இணிக்கப்பெற்றது. இவ்வாறே பல செப்பங்களே இரண் டாம் பதிப்புப் பெற்றது. பிற்பதிப்புகளிலும் இவ்வாறே சிலச்சிலை திருத்தங்கள் பெற்றன.

ஐந்தாம் பதிப்பு 1950-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அப்பொழுது ஐயர் தம் நூற்பதிப்பை மேற்கொண்டிருந் தவர் அவர் திருமகஞர் கலியாண சுந்தரையர். அவர்க்குச் சென்னே அரிசனர் கையெழுத்துச் சுவடி நூல் நிலேயத்தில் அருப்பத உரைப் பிரதி ஒன்று இருப்பது அநியவந்தது ஆங்குச் சென்று அதேணப் படியெடுத்துப் பதிப்பிட்ட அரும் பதவுரையுடல் ஒப்பிட்டுப் யார்த்தார். அதில்கண்ட வேறு பாடுகளே அப்பதிப்பிலே பின்னிணேப்பாக இண்தீதார்.

1891-ஆம் ஆண்டு சூன்மீ திலப்பதிகார முதற்பதிப்பு அச்சிடத் தொடங்கப் பெற்றது பூந்தமல்லி நெடுஞ்சால் பேல் உள்ள வெள்ளேய நாடார் வெள்ளி விழா (ஜூபிலி) அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப் பெற்றது திருவாவடு துறை, குன்றேக்குடி, திருப்பணந்தாள் மடங்களின் தல்வர்களும், கொழும்பு பொ. குமாரசாமி முதலியாரும், குடிபகோணம் சாது சாது சேசையர் முதலிய திலரும் பொருளுதவி புரிந்தனர்.

சிலப்பதிகாரம் வெளியிடப் பெற்றது. பவர் உதவி இருந்ததெனினும் கடேனும் இருந்தது அந்நிஃவில் இராம நாதபுரம் அரசர் பாற்கர சேதோபதி நவராத்திரி விழாவுக்கு ஐயரை வரச் செய்து இரண்டு பட்டுத் துப்பட்டிகளப் பரிசாக வழங்கிரைர் போக்கு வரவுக்கென ரூ. 100 வழங்கி ஞர். துப்பட்டிகளேக் கொண்டு சென்ற ஐயருக்குக் கடன் பற்றிய கவீல எழுந்தது. தீருவாவடுதுரை அப்பலவாண தேசிகதைரைக்கண்டு சேதோபதி செய்த சிறப்பிண உரைத்தார்! அவர் வியந்து பாராட்டினர் துப்பட்டியின் சிறப்பினையும் உரைத்தார். 'இவை எனன வீஸ் பெறும்?' என விஞவிஞரி ஐயர். இரண்டும் முந்நூறு ரூபா பெறும் என்ருர் தேசிகர்! 'சிலப்பதிகாரம் அச்சிட்ட கடண் இருக்கிறது அதினத் தீர்க்க வேழியில்லே; இவற்றை வைத்துக்கொண்டு நான் என்னை செய்யப் போகிறேன். தமிழ்த் தோயிண் திருப்பணி யால் வந்த இபருடை இது. இதின மீண்டும் அப்பணிக்குப் பயன்பெடுத்துவதே முறை' என்றுர் ஐயிர்ன் எண்ணத்தை அறிந்துகொண்ட தேசிகர் ரூ. 300 தந்து துப்பட்டிகளே வாங்கிக் கொண்டார்! சிலப்பதிகாரப் பதிப்பால் நேரீந் திருந்த கடன் நீங்கிப் பிற நூல்களின் பதிப்பிலே ஊன்றி ஞார். தாம் நூலாடையாகிய மேலாடை போர்த்தி மகிழ்வ தேனும், தமிழன் கேத் தோம் நூலு டையாகிய மேலாடை போரித்தி மகிழ்வதிலேயே ஐயர் உள்ளம் நிலேத்திருந்தமை இதனுல் புலப்படும்.

சிலப்புதிகாரப் பதிப்புக்குக் கிடைத்த ச**வடிக**ோ உதவியவர்க**ள் பெயரிகளும்**, சுவடி எண்ணிக்**கையும்** வருமாறு:

திருவா வடுது றை ஆதீன ம்	சுவடி	1
திரிசிரபுரம் மீஞட்சி சந்தரம் பிள்கா	••	2
,, சி தியாகராச செட்டியார்	••	1
தி ரு நெல்வே லி சாலிவாபீசுவர ஓ துவார்	••	2
சேலம் இராமசாமி முதலியார்	••	1
தெ ம்பேர ம் சாடி ஐயங்கார்	**	1
சென்னே தொ. வேலாயுத முதலியார்		1
,. சூ. அப்பன் செட்டியோர்	,,	1
,, குருசாமி ஐயர்	19	2
திருமையில் அண்ணுசாடி உபாத்தியாயர்	••	2
யா ழ்ப்பாணம் சி. வை. த ு மோத ரம் பிள்ள	**	1
,, தி . குயாரசாமி செட்டியார்		3
வி. கணகேசபைப் பிள்డா	•)	2
ஆறுமுகமங்கலம் குமுரசாமி பிள்ளோ	**	1
திரிசிரபுரம் அண்ணேசாமி பிள்ள	••	1
மிதிஃப்பட்டி அழுதிய சிற்றம்பலக் கேவீரோயார்		1
கொழும்புத்துறை குமாரசாமி செட்டியார்	••	1
ஆழ்வார் திருநகரி பெரிய திருவடிக்		
கவிராயர்	**	1

ஆகச் சுவடிகள் 25

கலித்தொகை - முலமும் உரையும் 1887

கலித்தொகையின் முதற்பதிப்பு 1887-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்ததே ஆகும். இதனேச் சுவடிகளில் இருந்து ஆய்ந்து வெளியிட்டவர் அறி ஞர் சி. வை தாமோதரம் பிள்ள ஆவர். இவ்வெளியீடு ஆசிரியர் நச்சிஞர்க்கினியர் உரை யுடன் கூடியதாகும்.

கலித்தொகையின் ப இப்பு சை முப்பத்து நான்கு பக்கங்களேக் கொண்டது. அதில் மற்றைப் பதிப்பாளர் நோக்கம் யாது என்பதையும், தம் நோக்கம் யாது என்ப தையும் ஒரு பகுதியில் வெளிப்படுத்துகிறுர்.

1 "இக்காலத்தில் புத்தகங்களேத் தேடிப் பரிசோ தித்து அச்சியற்றும் வித்துவான்களோ தமக்குப் பொருள் வரவையே நேதி விரைவில் விலேபோகும் விநோத நூல்களே யும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபயோகமான பாடப் புத்தகங் களேயும் சர்வகலாசாலேயாரால் பற்பல பர்கைஷ +ளுக்கு ஏற் படுத்தப்பட்ட போதனு பாகங்களேயுமே அச்சிடுகின்றனர். சரஸ்வதியின் திருநடனம் சொலிக்கப் பெற்றனவாகிய சங்க மரீஇய நூல்கள் சிதைந்தழியவும் அவைகளில் அவர்களுக் குச் சற்றேனும் திருட்டி சென்றிலது,

''இதனக் கண்டு செகிக்கலாற்றுது மன நொந்து அழிந்துபோகும் சுவடிகள் இயன்ற மட்டும் தேடி அவற் றுள் தமிழிற்குப் பேரிலக்கணமாகிய தொல் சொல் சேணுவரையம், அதன் பொருளதிகாரம் நச்சிஞர்க்கினியம், வீரசோழியம். இறையஞரகப் பொருள், திருத்தணிகைப் புராண மென்று இன்னவற்றைப் பல தேசப் பிரதிகள் கொண்டு பரிசோதித்து அச்சிடுவித்தேன். இதஞல் எனக்குப் பிரதிகள் விஸ் போகாமல் மூவாயிரத்தைந்நூறு ரூபாவரை திரவிய நஷ்டம் நேரிட்டது ''

^{1.} கலித்தௌகை, பதிப்புரை யக். 12 - 13-

கலித்தொகை ஏடுகள் தொகுக்கத் தாம் பட்ட துய ரும், சுவடிகள் இருந்த நிலேமையும் பிறவும் முன்ன ரே விளக்கப் பெற்றன "ஏடு எடுக்கும்போது ஓரஞ்சொரிகிறது. கட்டு அவிழ்க்கும்போது இதழ்முரிகிறது ஒன்றைபுரட்டும் போது துண்டு துண்டாய்ப்பறக்கிறது, இனி எழுத்துக்களோ வென்றுல் வ ஈலு ம் தலேயுமின்றி நாலுபுறமும் பாணக் கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கிறது" என்று இவர் எழுதும் பகுதி தன்மை நவிற்சியணிக்கு ஒப்பற்ற எடுத்துக் காட்டாக இலங்கத்தக்கது, உண்மையாக உணர்ந்த உணர் வே உரை வடிவு கொண்டு திகழ்கின்றது.

கலித்தொகை முதலாய சங்கநூல் மாண்பைப் பதிப்புரையில் சுட்டியுள்ளார். "ஒன்றேயாயினும் தனித் தமிழ் உண்டோ? என்று இலக்கண**க் கட**லாகிய ஈசான தேசிகர் கூறியது இந்நூல்களில் பயிலாமைக்குச் சா**ன்று**'' என்றும். ''இது சமற்கிரு த மொழி தமி போடு வந்து கலக்கப் பெருத தூயதமிழ்க் காலத்த தென்பது இப்பாடல்களுள் வடமொழி மணமும் இல்லாமையே தெரிவிக்கும். நற்றிணே முதல் புறநானூறு ஈருகக் கிடந்த தொகையணேத்தும் இப் பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்தனவாகும்" எ**ச்**றும் கூறு**கிருர் தம்** பதிப்பையும். பதிப்புரையையும் மறுத்தலரைப்பார்க்கு மேறு மொழி விரித்துரைக்கிறுர். அவர் தம் தொண்டின் சிறப்பை யும், சீரியஉணர் வையும், செந்தமிழ்ப்பற்றையும் உணராராய் ''நல்லாசிரியர் வழிப்பெற்ற தமிழ்க்கல்வி வலியில்லா தவர்'' என்பன போலப்பலர் எழு இயும் பேசியும் உந்தமையே அவர் தம் பதிப்புரைகளே நொந்து நொந்து எழுதவைத்தன என்பதை உணரமுடிகின்றது,

கலித்தொகையின் பதிப்புச் செலவினேப் புதுக் கோட்டை அரசரின் அமைச்சர அ சேசைய சாத்திரியார் ஏற்றுக்கொண்டார். அவருக்குத் தம் நன்றியறி தஃத் தெரி வித்துப் பிறரும் அவ்வழியைப் பின்பற்றிஞல் நல்லபல பழந் தமிழ் நூல்கள் வெளிப்பட முடியும் என்பதைத் தெளிவிக் இருர். இவர்தம் பதிப்புக்கு யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் சிற். கைலாசம் பிள்ளே படி எடுத்தம், ஒப்பிடுதல், ஆராய்தல் முதலிய வகைகளில் உழுவலன்புடன் உதவி செய்துள்ளார். தாமோதரஞரின் கலித்தொகைப் பதிப்புக்கு ஃ கொடைத்த சுவடிகள்.

யாழ்ப்பாண ம் வி. கலாகசபபைப்பின் ளோ	# a l4	1
திருமணம் கேசவ சுப்பராயமுதலியார்	•	1
மையி<i>டீ</i>லை இராமலிங்கம் பிள் டீளை		1
தஞ்சை சரசுவதிமால் சிதறல் ஏடுகள்		
புதுச்சேரி நேல்லித்தோப்பு சொக்கலிங்கப்	b	
பிள்ள பேரித்தி		1
தின் டிவனம்	,,	1
சென்னே பிராசிய கிரந்த மண்டைபம்	••	1
புதுகைவை நயணப்ப முதலியார்	,,	1
ஆறுமுக நாவலர்	••	1
திருவாவடு துறை ஆதினம்	••	2
ஷை ஆதினத்தார் உதவியால்பெற்ற		2

ஆகியவையாம். இவற்றுள் பின்னருள்ள ஆறு சவடிகளும் மூலச்சுவடிகள். மற்றவை நச்சிஞரக்கினியர் உரையுடன் கூடிய சுவடிகள்.

கஸித்தொகை - முலமும் உரையும் 1924

இப்பதிப்பு இ. வை. அனந்தராமையருடைய தாகும் தஞ்சை மாயட்டம் இடையாற்று மங்கலம் என்னும் ஊரினர் இவர். வைத்தீசுவர ஐயர், தைலம்மாள் என்பார் இவர்தம் பெற்ரேர். பக் வேறு உயர்நிலேப்பள்ளிகளில் பணியாற்றிய இவர், பின் னே மாநிலக் கல்லூரியிலும், சென்னேப் பல்கலேக்கழக ஆராய்ச்சித்துறையிலும் அமர்ந் தார். உ வெ. சாமிறாதையர் பதிப்புகளுக்கு உடணிருந்து அருந்தொண்டாற்றிஞர். அத்தொண்டின் முதிர்ச்சியும். சாமிநாதையர் கொண்ட நன்றியுணர்வுமே கலித்தொகைப் பதிப்புக்கு இவரை ஆளாக்கிற்ற என்பது வெளிப்படை. கலித்தொகைப் பதிப்பின் அமைதியும் முறைமையும் செப் பமும் இன்ன பிறவும் ஐயர் பதிப்பை நிண்வூட்டுவன. வாகவே உள்ளன. கலித்தொகைப்பதிப்பை அன்றி இவர் கைந்நிலே, ஐந்திண் எழுபது, களவழி நாற்பது என்பனவற் றையும் சீருறப்பதிப்பித்தார்.

கலித்தொகைப்பதிப்பு நச்சிஞர்க்கினியர் உரையுடண் 1887-ஆம் ஆண்டிலேயே அறிஞர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளோயால் வெளியிடப் பெற்றிருந்தும், இப்பு திய பதிப்பு வேண்டிய தென்னே? என்னும் எண்ணம் பலர்க்கும் உண்டாதல் இயக்பு. ஆஞல் புதிய புதிய செப்பங்களும், திருத்தங்சளும் கி டைக்கும் போது புதுப்புதுப்பதிப்பு வெளிப்படுதல் இன்றியமையாததே என்பதை அறிஞர் எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர், இல்கேயேல் அதீதிருத்தங்கள் வாளா ஒழிந்து விடும் அன் ேரு! தாம் புதிய பதிப்புக் கொணதற்குரிய காரணத்தை அனந்தராடையைரே குறிப்பிடுகிறுர்.

"ஸ்ரீ மான் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளோயவர்கள் பதிப்பித்த கலித்தொகைகளை ஊன்றிப்படிக்கும் காலத்தில் பலவிடத்து மூலமும் உரையும் செய்திகளும் பொருந்தாமை கண்டு பல்வேறு வழிகளில் மிக முயன்று அவற்றின் உண்கைம களேயறிந்து அமைத்துக்கொண்டேன். அவற்றுட் சிற்சில பிரஹ் மழி மஹா மஹோபாத்தியாயர் உ. வே. சாமி தாதையரவர்களுடன் நான் வேறு நூலாராய்ச்சி செய்யுங் காலத்தில் அவர்களிடம் சொல்லும்படி நேர்ந்தன. அவற் றைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் இவ் வரி ய விஷயங்கள் விளங்கும்படி குறிப்புக்கள் எழுதி நீங்கள் இந்நூலேப் பதிப் பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னுர்கள்."

''இக்கலித்தொகையைப் பதிப்பிக்க என் அக**த்தே** துணி**வைத்** தந்**தது** புறத்தின் ஓரடியாகிய

'பெரிதே உலகம் பேணுந**ர் பல**ரே' என்பது''

உலகம் பரந்து இடேப்பது; ஒரு பெதிப்பு என்ன? ஒன் பேது பதிப்புவந்தாலும் செல்லும்! என்னும் துணிவு இப்பதிப் கைபைத் தாண்டித் தேலங்கச் செய்தது. இவ்வளவு போதுமா? இப்பதெப்புக்குச் சா மிநா கை தையர் கலித்தொகை அச்சுப்படி ஒன்றும், ஒப்பு நோக்கி ஆராய்தற்கு ஏட் () ச் சு அ டி கள் இரண்டும் வழங்கிஞர். வெளியீட்டுச் செலவுக்காக உற் புறுத்திரூ. 150-0-0 வழங்கிஞர் ஒப்பிட்டுக் கொள்ளுதற் குத்தக்க து'ணே நூல்களும், சுவடிகளும் வழங்கிஞர். காணும் போடுதல்லாம் கலித்தொகைகைப் பதிப்பு முன் னே ந் றங் குறித்து விஞேவியும், ஊக்கியும் வந்தார்.

கா. நமச்சிவாய முதலியாரிடமும், அன்வைரத விநா யகம் பிள்ளோயிடமும் கேலித்தொகைக் சுவ டி கள் வேண்டி ஞார் அணந்தராமையோ?. அவர்கள் சில சுவடிகளுடன் ஒப் பிட்டுத் திருத்தி வைத்திருந்த அச்சுப் புத்தகங்களே வழங்கி ஞார். அரிய உதவிகளெல்லாம் ஒருங்கு கூடி உரிய வகையில் வந்து சேரவே கலித்தொகைப் பதிப்புச் சிறப்புறுவ தாயிற்று. இவற்றுள்ளும் கா. நமச்சிவாய முதலியார் தாம் அச்சிடுதற்குத் திட்டப்படுத்தி வைத்திருந்த தொல்காப்பிய இளம்பூரணர் உரை ப் பகுதியை அச்சிடுதற்கு முன்னேரே தடையின்றி வழங்கிய தனிப்பெரும் தகைமை குறிப்பிடதே தக்கதாம்.

நய**த்**தக்க நிஸ்யில் தமிழறிஞர்களு**க்கு** ஒரு வேண்டு கோள் **விடு**கிறுர் பதிப்பாசிரியர்:

"நற்றிணேபிற் பிறந்து தமிழறிவுடையரான செல்வர் கள், இதில் பதிப்பித்திருக்கும் குறிப்புக்களே ஒருவன் சேர்த் தற்கும் பல பிரதிகளோடு கண்ணூன்றி ஒப்பு நோக்குதற் கும் எவ்வளவு காலம் உழந்திருக்க வேண்டுமென்பதை மனத்தால் நோக்கி இதன் விலேமைக் குறுந்தொகையாக மதித்து. தத்தம் தகுதிக்கேற்ப இதனில் ஐந்து பத்துப் பிரதிகளேப் பெறத் துணிந்து ஐங்குறு நூறும் பதிற்றுப் பத் தும் ஆகிய ரூபாய்களே முன்பணமாக உதவி இதனேக் கைக் கொண்டு பரிபாடல் (பரிபு ஆடல்-பரிந்தாளுதல்) செய்வ தைத் தமது கடமைகளுள் ஒன்றென்று கொள்வராயின் அஃது இக்கலித்தொகை முழுவதும் விரைவில் வெளிவருவ தற்கும் பெரிதும் உதவி செய்வதாகும்." கலித்தொகை மூன்றை பகுதிகளாக வெளிவந்**தது.** 1924-ஆம் ஆண்டை தெசெம்புர்த் திங்களில் போஃ, குறிஞ்சிக் கலிகள் அடங்கிய முதல் தொகுதியும், 1925-ஆம ஆண்டு சூன் தெங்களில் மருதம், முல்ஃலக் கலிகள் அடங்கிய இரண் டாம் தொகுதியும். 1931-ஆம் ஆண்டு நவம்பரீத் திங்களில் நெய்தற்கலியும் சொற்குறிப்பு அகராதியும் அடங்கிய மூன்றும் தொகுதியும் அளிவந்தன.

இப்பதிப்பில் 4000-க்கு மேற்பட்ட விளக்கக் குறிப்பு கள் உள்ளன இவர்தம் ஊன்றிய நோக்கைகயும், உஃயோ உழைப்பையும் நிஃபெறக்காட்டும் சாண்றுகளாக இவை மிளர்கின்றன.

ஒரு பெதிப்பு மீண்டும் பதிக்கப்பெற்ற காஃபிக் எப் தோப் தெருத்தங்கள் இத்தகையன என்பே தை உணரும் அறிஞரி இத்தகையை பதிப்புகளே மேலும் மேலும் விரும்புவர் என்பது ஒரு தஃல. ஏறத்தாழ 1600 நூல்களேச் செவ்விதின் வெளி யிட்டுச் சிறந்து வீளங்கும் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளர் தாமணரைச் செல்வர் வ சுப் பையர பிள் ளே அவர்கள் இப்பதிப்பின் வேழியே தமக்கு ஏற்பட்ட படிப்பின் பைத் தேமிழுலகுக்கு வேழங்குகின்றுர்.

1 "இப்பதிப்பிண் நோக்கும் போது தமிழகத்திலும் வெளிநாடுசளிலும் கிடைக்கப் பெறும் பழந்தமிழ் இலக் கண இலக்கிய ஏட்டுச் சுவடிகளேயெல்லாம் தொகுத்து ஆராய்ச்சிப் பதிப்புக் குழு ஏற்படுத்தி முன்னர் அச்சிடப் பட்டு வெளிவந்த இலக்கண இலக்கிய நூல்களேயெல்லாம் ஆராய்ந்து செப்பஞ் செய்தும் விளக்கங்களே எழுதியும் வேளியிட வேண்டுமென்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. அத ஞல் திருத்தமான பாடங்கள் கிடைக்கும் விரேபட்ட மூலப் பகுதிகளும் உரை ப் பகுதிகளும் கிடைத்தல்கூடும். மேற் கோள்களுக்கும் விளக்கங்கள் கிடைக்கும். இது செய்யத் தக்க அரும்பெருஞ் செயலாகும். இதனே அரசு அல்லது பல்கலேக் கழகங்கள் செய்தல்வேண்டும், புலவர் கல்லூரி களில் ஏடு படிப்பதற்கும் பயிற்சியளிக்கவேண்டும்."

^{1.} பதிப்புத் துறையில் பட்டறிவு. சிலம்பு 45, பக். 556,

கலித்தொகை மூலம் மட்டும் இவரால் 1930-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெற்றது மூலமும் உரையும் கூடிய முதற்குறு தியின் முகவுரையில், 'ரத்தாட்சி எல் மாரிகழிமீ' 15வ' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கலித்தொகைப் பாடல்கள் நூற்றைம்பது:

"இறையாழ்த்தொன் றேமைழந்து பாவேநா வேழ்ஒன் நிறைகுறிஞ்சி யின்மருதம் ஏழைந்-துறைமுல்லே ஈரெட்டொன் முநெய்தல் எண்ணுன்கொன் றைங்கலியாச் சோரண்ணே மீவைப்ப தே"

இதனே தே தொகையாக்கியவர் நல்லந்துவனூர்:

''நாடும் பொருள்சான்ற\ நல்லந் துவஞசான் சூடும்பிறைச் சொக்கன் துணேப்புலவோரி -தேடுவாரி

கூட்டுணவே வாழ்**≜தோ**டு கொங்காங்

கலியினேயே

கூட்டினென் ஞாலத்தோரிக் தூ' கனித்தொகையின் நிணேக் கோப்பு முறை போல், குறிஞ்சி. மருதம், முல்லே, நெய்தல் என்பது;

> ''போக்கெல்லாம் பால் புணரி தல் நறுங்குறிஞ்சி ஆக்கமளி ஊடல் அணிமரு தம் — நோக்கொன்றி இல்லிருத்தல் முல்லே இரங்கியபோக் கேர்நெய்தல் புல்லுங் கலிமுறை கோப்பு''

இத்திணேயை இவர் பாடிஞர் என்பது;

"பெருங்கடுங்கோன் பால் கேபிலன் குறிஞ்சி மருதனிள நாகன் மருதம் - அருஞ்சோழன் நல்லுருத்தி ரன்முல்லே நல்லந்து வனெய்தல் கல்விவலார் கண்டைகலி"

^{1.} இவர் பெயரை நவ்வந்துவன் என்பார் இ. வை, அனந்தராமையர்,

கலித்தொகை மாட்சி.

''திருத்தகு மாமுனி சிந்தாமணி கம்பன் விருத்தக் கவிவளமூம் வேண்டேம்-திருக்குறளோ கொங்குவேள் மாக்கதையோ கொள்ளேம்: நனியார்வெம்

பொங்குகலி யின்பப் பொருள்"

து ளாமணி

1889

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் ஒன்றுவ சூளாமணி 1889-ஆம் ஆண்டில் அறிஞர் சி. வை. தாமோதேரம் பிள்ளோயால் முதற்கண் வெளிப்படுத்தப் பெற்றது, தாமோதேரஞர்க்குக் கிடைத்த சூளாமணிச் சுவடிகள் 8 அலை;

திருவாவடுதுறை சுப்பிரமணிய தேசிகர்	சுவடி	1
ஷெ ஆதினம் மகாவிங்கையர்	••	1
களூர் வேங்கட ராமையங்கார்	**	ı
பெருமண்டூர் சைனர் ஒருவர்	••	1
வேதாசணியம் அனந்தவிசய முதலியார்	• •	1
வீடூர் அப்பாசாமி சாத்திரியார்	••	7
வி. கணகசகபைப் பிள்ள		1
காஞ்சிபுரம்	.,	1

இவற்றுள் ஐந்தாம்சுவடி தெஞ்சை நீதிபதி கணகசடை முதலி யார் உதவியோல் கிடைத்தது. ஆரு ம் சு வீடி விழுப்புரம் முன் சீப் இராமச்சந்திர ஐயர் உதவியால் கிடைத்தது. ஏழாம் சுவடியைத் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்த ஒரு தமி மாசிரியர் வாங்கி வைதேதிருந்தார், அவர் இறந்து போகக் கும்பகோணம் தஃவைபைக்காவவர் ஒருவரிடம் அஃதிருந்தது. அதஃன ஆங்கு ஆய்வாளராக இருந்த கிருஷ்ணசாமி நாயுடு என்போர் வாங்கியேனுட்பியிருந்தார். இப்பொழுது போலப் பாட்டு தொகை கீழ்க்கணக்கு பெகுங்காவியம் சிறுகாவியம் என்பேன எவை என்பேதைத் தெளிவாக அறியாதிருந்த காலம் அது. ஆகலின் "சூளாமணி இரண்டாவது காவியமென அதன் பிரதிகளிலிருக்கும் குறி யீட்டினுல் தெரிய வருகின்றது. முதலாவது காவியம் எது வென்றும் மற்றைய காவியங்களின் வரிசைக்கிரமம் என்ன தென்றும் விளங்கவில்ஃ" எனத் தோமோதரஞர் எழுதிஞர்.

தாமோதரஞர் சூளாமணிப் பதிப்பைத் தொடங்கு முன்னரே பல நூல்களேப் பதிப்பித்திருந்தார். 1881-இல் வீரசோழியமும், 1883-இல் தணிகைப் புராணமும், 1885-இல் தொல் பொருளதிகாரமும் 1887-இல் கலித்தோகை யும்பதிப்பித்தி நந்தார். இச்சூளாமணிப் பதிப்பபை எடுத்துக் கொண்ட இவ்வாண்டிலே இலக்கண விளக்கப் பதிப்பையும் மேற்கொண்டிருந்தார். இப்பதிப்புகளுக்கும் சூளாமணிப் பதிப்புக்கும் தாம் செய்துகொண்ட ஒரு பதிப்பு மாற்ற முறையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

"இதாரைம் அச்சிட்ட நூல்களில் ஒரு பிரதியின் ஆதாரமாவது இல்லாமல் பாட பேதத்தைத் திருத்துதல் ஒழி ந்த யா ன் இப்பொழுது பிரதிகள் அனேத்தும் பிழை யெண்றும் பிரதிகளில் இருக்கும் பாடம் ஆக்கியோன் வாய் மொழியாய் இருக்கமாட்டாது என்றும் எந்தப் பிரதி வழிச் செண்றுலும் அச்சில் வருவது ஆசிரியரினின்றும் வேறுபட்ட பிழைபாடெண்றும் நிச்சயிக்க ஏது உண்டான இடங்களில் இரண்டொரு எழுத்தையாவது மொழியையாவது சந்தர்ப் பத்திற்கும் பொருளுக்கும் இயையுமாறு திருத்தத் துணிந் தேன் அவ்வாறு செய்யாவிடில் நூலின் சிறப்பு அழிவது மன்றிச் சில பாடங்கள் ஒரு பலனும் தராமலும் சில முன் பிண்டுநைம் பிற நூல்களோடும் விரோதப்பட்டும் நிற்கு மாதலிற் திருத்தம் அத்தியாவசியமாயிற்று இதனே உலகம் அறியச் சொல்லாமல் விடுவதே தப்பென்று உணரீந்து இங் ஙனம் தெரிவிக்கலானேன்."

சூளாமணி சைவசைமயம் தொடர்பான நூல் ஆக லிகு அச்சமயக்கொள்கைக்கிரவப்பெற்றிருத்தல் இயற்கை. அக்கொள்கையை அறிந்து பொருள் செய்தற்குரிய சமய நூற் புலமையும், கோட்பாடுகளும் பதிப்பாளர்க்கு வேண் டும். சீவக சிந்தாமணி பதிப்பு தொடர்பாக டாக்டர் சாமி நாதையர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்கிகளே மூல்னே அறிந் துள்ளோம் அம்முயற்கியை மேற்கொண்டார் தாமோதர ஞர். வீடூர் ஆப்பாசாமி நயிஞர் சமண சமயத்தினர். சமயப் புலமையும் தெளிவும் மீக்கூர்ந்தவர் பேராசிரியர் சக்கரவர்த்தி நயிஞர் என்பார் தந்தையாரே இவ் அப்பா சாமி நயிஞர் இவரைத் தம்மிடத்து வருவித்து மூன்று திங் கள் காலம் கூட வைத்திருந்து தமக்கு உண்டாகிய ஐயப் பாடுகளேயெல்லாம் அகற்றிக் கொண்டோர் தாமோதரஞர். பின் வரும் தமக்கு ஐயம் உண்டாகிய பொழுதெல்லாம் கடிகம் எழுதித் தெரிந்துகொண்டார். அவ்வப் போது சில தமிழறிஞர்களேயும் கலந்து தெளிவு செய்தார். இவ்வகை யால் தம்பதிப்பைச் செப்பமாக்கி வெளியிடப் பெரிதும் முயன்றுர் தாமோதரஞல்.

சூளாமணிப் பதிப்பு நிகழுங்கால் தாமோதேரை ர நண்போகள், சிந்தா மணிக் ககைதைச் சுருக்கத்தைச் சாமி நாதையார் எழுதியிருப்பது போலச் சூளாமணிக்குக் கதைச் சுருக்கம் எழுதி வெளியிடுமாறு வேண்டினோர். இதனைல் சாமி நாதையாள் பதிப்பு மக்களேக்கவர்ந்தமை நன்கு புலனுகும்.

சூளாமணிக் கதையை எழுதிச் சேர்க்க நண்பர்கள் தூண்டி (இலும் தாமோதாஞர் அவ்வாறு செய்தார் அல்லர். அதனே விளக்கமாக எழுதி, ''தோலாமொழித்தேவர் இயற் றிய சூளாமணிக் காவியத்தை மாணுக்கர் எளிதிற் கற்றுண ரும்படி கத்திய ரூபமாகச் செய்த திவிட்ட குமாரன் கதை அல்லது வசன சூளாமணி'' என்னும் பெயரால் 1898-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். பின்னர்ச் சூவாமணி உரைநடை ஆண்டில் வெளியிட்டார். பின்னர்ச் சூவாமணி உரைநடை 1918-ஆம் ஆண்டில் பரிதிமால் கலேஞர் மாணவர் ந. பல ராமையரால் எழுதி வெளியிடப் பெற்றது. அதில், ''பிள்ளோ யவர்கள் செந்தமிழ் நூல்களே ஆய்வதே தமது பொழுது போக்காகக் சொண்டைதுமன்றிப் பல அரிய தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களே அச்சு வாகணமேற்றித் தமிழுலகில் நின்று நிலவி யுலாவச் செய்துள்ளார். அன்னுர் தமிழிற்குச் செய்த பேருதவிபீனே யாவரும் நன்கறிவர்'' என்று அவ்வுரைநடை நூல் முகவுரைக்கண் எழுதிஞர். அறிஞர் சி வை. தாமோதரம் பிள்ளோயின் உடன் பிறந்தார் சி. வை. இளோயதம்பிப் பிள்ளே இரங்கூனில் இருந் தார். அவர் சூனாமணிப் பதிப்புச் செலவுக்கு உதவ முன் வந்தார். தம் தொகையாக ரூ 100-ம், தம் அன்பர்கள் வழியாக ரூ. 400-ம், ஆக ரூ 500 அனுப்பிஞர், அதனேக் தேறிப்பிடும் தாமோதரஞர்,

"இவர்கள் முன் மொதிரியைப் பின் பற்றி இன்னும் அநேகர் தத்தமக்கு ஏற்ற வித்துவாண்களேக் கொண்டு பற் பல பழைய தமிழ் நூல்களே வெளிப்படுத்தி நில்லிறிறுத்தக் கலே மகள் கடாட்சிப்பாளாக'' என எழுதிஞர். இதில் "தத்தமக்கு ஏற்ற வித்துவான்களேக் கொண்டு" என்றும், "பழைய தமிழ் நூல்களே" என்றும் எழுதும் செய்தி தாமோ தரஞரின் பேருளப் பெரும்பான்மையையும், பழந்தமிழ்ப் பற்றையும் ஒருங்கே புலப்படுத்துவனவோம்,

சூளாமணி, 'விரோதிணு கார்த்திகையீ' வெளி வந்தது.

துளாமணி

குறுப்புரையுடன 1954

இப்பதிப்பு டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நி**ஃவை வெளி**யீடாக வந்ததாகும்.

சூளாமணிப் பிரதி ஒன்று டாக்டர் ஐயரால் ஆராய்ந்து குறிப்புகள் எழுதி வைக்கப்பெற்று இருந்தது. அச்சுவடி அவர் பெயரால் அமைந்துள்ள நூல் நிஃவுத்தில் இருந்தது. அதனே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு, மற்றைப் பீரதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பாட வேறுபாடு குறிக் கப் பெற்றது இவ்வகையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதற்குக் கிடைத்த சுவடிகள் 5 ஆகும்.

அமை: பாண்டிப் பிரதி 1 வீடூர்ப் பிரதி 1 பெருமென்டூரிப் பிரதி 1 ஆலைக்கிராயப் பிரதி 1 சென்ஜோ அரசினர் கைகெயழுத்து நூல் நிஃவயக் கடிதேப் பிரதி 1

. இவற்றுள் முதல் நான்கு சுவடிகளும் பேராசிரியர் அ. சக்கரவர்த்தி நமிஞர் வழங்கியவையாகும். இவற்றை அவரிடமிருந்து பெற்று ஐயர் குறிப்புகளுடன் நூல் வடிவில் கொணர்வதில் பேரார்வம் காட்டியவர் ஐயரின் திருமகஞர் கவியாணசுந்தர ஐயராவர் பாட வேறுபாடு குறிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டவர் "ச. கு. கணபதி ஐயர், எல். ஸ்ரீ நிவாச ஐயர், வியாகரண சிரோடணி தி. இராமாநுசம் ஐயங்கார். செல்வர் பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் வி. மு சுப்பிரமணிய ஐயர் முழுமையும் பார்வையிட்டுள்ளார். வி. துரைசோமி ஐயர் இடையிட்டு நின்ற இப்பணியை இனிது நிறைவேற்றி

இந்நூற்பணி நடைபெற்று வருங்காஃவில் கலியாண சுந்தரையர் இயற்கை எய்து தல் நேர்ந்தது. அவர் தம் ஆர்வத்தின் உந்து தலால் உருவாகிய இப்பணி நிறைவேறி முடியுமுன்னே இயற்கை அழைத்துக் கொண்டேமை அவர் தம் எண்ணத்தின் ஆழ்ந்த பதிப்பொண்றை வைத்திருக்கவே செய்யும். அதீன நிறைவேற்று தலால் அவர் தம் உயிர் விருப்பை நிறைவேற்றினர் நூல் நிஃயைப் பொறுப்பாளர் என நன்றியுடன் பாராட்டுதல் வேண்டும்.

சூளா மணிக்கு மூலப் பொருள் வழைங்கிய நூல் "ஸ்ரீ புராணத்தின் பதினென்று வது புராண மான சிரே யாம்ஸ ஸ்வாமி புராணம் ஆகும்." அப்பகுதி இச்சூளா மணிப் பதிப்பில் காட்டப்பெற்றுள்ளது ஒரு நூஃ மொழி பெயர்க்குங்கால் ஆங்கு வரும் பெயர்களேத் தமிழ் மொழி இயல்புக்கேற்ப எவ்வாறு முன்னேயோர் மாற்றிக்கொண்ட னர் என்பதை அறியமுடிகின்றது. அம்முறை நம் காலத்த வர்க்கும், பின்னே வருவார்க்கும் வழிகாட்டியாகவும் அமை கின்றது. ஆனுல் அம்முறையை அறிந்து உரைப்பவர்களும் அம்முறையைப் போற்றவில்ஃபே என்பது நப்மை வருத் தவே செய்கின்றது. 'திருபிருஷ்டன்' என்பான் 'திவிட்டன்' என்றும் 'விஜயன்' என்பான் 'விசயன்' என்றும், 'ஜ்யோதிர் மாலா' என்பாள் 'சோதிமாஃ' என்றும் பிறரும் இவ்வாறே யும் தமிழியல்புக்கு ஏற்ப மாற்றப் பெற்றுள்ளமையும் எதுகை மோஃன நயம் பொருந்த இயைக்கப் பெற்றுள்ள மையும் அறிந்துகொள்ளவும் தோலா மொழியார் அமைத் துக்கொண்ட கதையுடன் ஒப்பிட்டுக் காணவும் இப்பகுதி பயனுடையைதாம்.

பன்னிரு சுருக்கங்களேயுடைய இந்நூலின் ஒவ்வொரு சுருக்கக் கதைச் சுருக்கமும் ஆங்காங்கே எழுதப் பெற்றுள் எது. அருஞ்சொல் பொருளும், சில மேற்கோள்களும் அடிக் குறிப்பாகத் தரப்பெற்றுள் பாட வேறுபாடும் காட்டப் பெற்றுள்ளன. அரும்பத முதலியவற்றின் அகரா தியும், அபி தான விளக்கமும் (சிறப்புப் பெயர்) இணேப்பாகத் தரப் பெற்றுள்.

இதன் முதற்பதிப்பு 1954-ஆம் ஆண்டிலும் இரண் டாம் பதிப்பு 1962-ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன

துளாமணி - முலமும் உரையும் 1962

சி, வை. தாமோதரம் பிள்ளே ப நி ப் பி த் த சூளா மணியை ஏட்டுப் படிகளுடன் ஒப்பிட்டுத் திருத்தம் செய்த பதிப்பு இது ஒரோ ஓர் செம்மையான சுவடி கிடைப்பினும் நல்ல பல திருத்தங்கள் கிடைத்தலுண்டு. அவ்வகைகயில் சில சுவடிகளே தெ, பொ. மீஞட்சி சுநதரஞர் தொகுத்தார். அப்பொழுது அவர் அண்ணுமலேப் பல்கலேக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலேவராகி விளங்கிஞர். அத்துறையில் பணியாற்றிய ஒளவை சு. துரைசாமி பிள்ளேயும். க. வெள்ளே வாரண ஞரும் அச்சுப் படியைக் கைச் சுவடிகளுடன் ஒப் பிட்டு ஆராய்ந்து திருத்தம் செய்திருந்தனர். பாட வேறு பாடுகளும் காட்டியிருந்தனர். அத்திருத்தப் புத்தகத்தைச் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் பெற்றது. கழக ப் புலவர் சு. அ. இராமசாமிப்புலவர் பெருமழைப்புலவரி பொ. வே சோமசந்தாளூர் ஆகியவர்களேக் கொண்டு உரை யும் விளக்கமும் எழுதச் செய்து வெளியிட்டது. ஏட்டுச் சுவடிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பெற்றபதிப்பு இஃதாகலின் இதனேக் குறித்தேலும் உண்டு வதாயிற்று. இவ்வாராய்ச்சிக் குப் பயன்பட்ட சுவடிகள் நான் கு என்பதும், அவற்றைற வீடூர் பூரணசந்திர நயிஞர் உதவி ஞர் என்பதும் கழக வெளியீடாகிய புறநானூற்றின் முன்னுகைரையால் விளங்கு கின்றது.

இச்சுளாமணிப் பதிப்பு கழகத்தின் 1078-ஆம் வெளியீடாக 1962-இல் வெளிவந்தது. இஃதிரண்டு பெகுதிகளாக வெளி வந்த து. முதற்பகுதியில் நாட்டுச் சருக்கம் முதல் கல்யாணச் சருக்கம் ஈருகிய எட்டுச் சருக்கங்களும், இரண் டிசம் பகுதியில் அரசியற் சருக்கம் மூதல் முத்திச் சருக்கம் ஈருகிய நான்கு சருக்கங்களும் அடங்கியுள்ளன. நூல் வரலாறு, நூலாசிரியர் வரலாறு, கதைச் சுருக்கம், அருஞ்சொற்பொருள் ஆகிய இணப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பத்துப் பாட்டு

பத்துப் பாட்டில் முதற்பாட்டாகிய திருமுருகாற்றப் படை சமயப்போற்று தலுக், ஒது தலும் உடைய நூலாக லின் அதுமட்டுக் தனியே மிகமுற்பட்டே வெளிப்போந்தது. அதன் பலப்பல பதிப்புகளும் வந்தன.

திருமுருகாற்றுப் படை 1839

இவ்பாண்டில் வந்த இப்பதிப்பே முதற்பதிப்பு ஆக லோம். இதற்கு முன்னே ஏதேனும் பதிப்பு உண்டோ எஸ்பது தெரியடிலைஃ. இது பதவுகரையுடன் கூடியே பதிப்பாகும். நச்சிஞர்க்கினியர் உரை பைத்தழு விச் செய்யப்பட்ட பதவுரை என்னும் குறிப்பு நூலில் உள்ளது.

இத*ி*ன ஆராய்ந்து. அச்சிட்டவர் இலக்குமண**ன் என்** பவர். இவர்தம் தந்தையார் அரங்களுர் எட்பையர். **இத**ின இந்நூலில் உள்ள கட்டரம்பாக்கம் சுப்பராமையர் சொல் லிய சிறப்புப் பாயிரத்தால் அறியலாம்.

''எழுதா எழுத்தில் எழுது வித்தனன் அரங்க மகீபன் அளித்தருள் புதல்வன் இலக்கு மணவென் றியப்பு நாவலன்'' என்பது அது.

திருமுருகாற்றுப் படை

1853

இதனே ஆராய்ந்து பெதிப்பித்தவர் நெல்லூர் ஆறுமுக நோயலைர் ஆவர். இவ்வுரையும் நேச்சிஞர்க்கினியார் உசைரையைத் தேழுவி ஆறுமுக நாவலரால் எழுதப் பெற்றது என்பது அறியக் கிடக்கிறது. இந்நூல் பிரமாதிச ேஞி ஐப்பசி மீ வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

பத்துப் பாட்டு

1889

நச்சிறுர்க்கினியர் உரை

இப்பதிப்பை முழுமையாக முதற்கண் வெளிக் கொணர்ந்தவர் டாக்டர் சாமிநாதையர் ஆவர். பத்துப் பாட்டுள் முருகாற்றுப்படை மட்டுமே அவர் வெளியீட்டுக்கு முன்னே வெளியிடப் பெற்றிருந்தவை அவர் பத்துப் பாட்டை முறையே ஆராய்ந்து வெளியீட்டமையாவேயே அறிஞர் உலகம் பத்துப் பாட்டுகள் எவை என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளே த் தேடி ஐயர் தொகுத்து ஆராய்ந்த தொடக்க காலத்தில் அவருக்கே 1 பத்துப் பாட்டுகள் எவை என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் இருந்தது

சிந்தாமணியை ஐபி பேதிப்பித்து வந்தபோது நச்சி ஞிரீக்கினியர் காட்டும் மேற்கோள்கள் வந்துள்ள இடங்க ளேக்கணைடுபிடிப்பதற்காகப் பழஞ்சுவடிகளே ஆராய்ந்தாரி.

^{1.} என் சித்திரம், பக், 764.

ஒருநாள் இரவு ஒரு பெழஞ்ச வ டி ைய எடுத்தார். அதில் முதலும் இல்லே. ஈறம் இல்லே. 'பொருநராற்றுப் படை' என்ற பெயர் முதவேட்டில் இருந்தது. பின்னே சிறுபாஞற் றுப் படை, பெரும்பாஞற்றுப் படை, முல் லேப் பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி ஆகியவை தொடர்ந்திருந்தன. அதனேப் பார்க்கும்போது "முருகு பொருநாறு" என்ற தனிப்பாடல் நிணவுக்கு வந்தது. திரிசிரபுரம் மீஞட்சிசுந்தரம் பின்ளே எழுதிய சுவடி அது. தம்மிடமே அச்சுவடியிருந்தும் அதனேப் பத்துப் பாட்டு என்று அறியாமையால் ஆராயவில்லே. அது பத்துப் பாட்டு என்று அறியாமையால் ஆராயவில்லே. அது பத்துப் பாட்டு என்று அறியாமையால் தராயவில்லே. அது பத்துப் பாட்டு என்று அதியாமையால் கராயவில்லே. அது மத்தைப் பாட்டு என்று மதித்ந்தார். ஓர் அரிய புதையல் கிடைத்த தாகப் பூரிப்படைத்தார்,

சிந்**தா**மணிப் பதிப்பு செவ்வையாக நிறைவேறிய**து.** அந்நிஸ்யில் இயற்றமிழாசிரியர் விசோகப் பெருமா'னயர் பேரராகிய குமாரசாமி ஐயசேரன்பவர் "இந்தாருங்கள் பத்துப் பாட்டு" என்று சொல்லி ஓர் ஏட்டுச் சுவடிமையத் தந்தார். அவர் பழம் புலவர்கள் வீடுகளில் பெயனின்றிக் கெடக்கும் ஓ கே ச் சுவடிகளேக் காசில்லாமலோ, ஒரு சிறு தொகை தந்தோ வாங்கித் தக்கவர்களிடம் சேரிப்பித்து ஒரு தொகை வாங்கிக் கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண் டிருந்தார். தமிழ் வளர்த்தை வழிமுறையில் வந்த *அவர்*, த**ம்** முன்னேர் போலத் தொண்டு செய்ய இயலவில்லே எனினும் இத்தொண்டைத் தேரிந்துகொண்டது பாராட்டுக் **குரியதே. அவர் தொண்டால் சில அ**ரிய சுவடிகள் க**ாக்க**ப் பட்டிருக்கக்கூடும். சில சுவடிகள் அச்சேறியிருக்கவும், திருந்தியிருக்கவும் கூடும். அவர் வேழங்கிய பத்துப் பாட்டுச் சுவடியைக் கண்டை "ஐயர், "தமிழன்னோயே இவர் மூலம் மேலும் தமிழ்த் தொண்டு புரியவேண்டுமென்று கட்டளே யிடுகிறுள்" என்று கரு இரூர். அடு த்துப் பத்துப் பாட்டையே பதிப்பிக்க உறுதி கொண்டோர். இத்தோண்டைல் குமாரசாமி ஐபரால் நேர்ந்ததல்லவா!

^{1.} என் சரித்திரம். பக். 821 , 23.

பத்துப் பாட்டுச் சுவடியைத் தேடிக்கொண்டு ஐயர் பல ஊர்களுக்குச் பசென்றுர். திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த வண்ணேர் பேட்டையில் உள்ள திருப்பாற்கடனுதன் கவி ராயர் வீட்டில் பத்துப்பாட்டின் பழஞ்சுவடி ஒன்று கிடைத் தது. பிண்னே ஆழ்வார்திருநுகரி சென்று புலவர்கள் வீடுகளி லேல்லாம் தேடினுர். இலட்சுமண கவிராயர் உதவியால் முகுகோற்றுப்படை மூதல் ஏழு பாட்டுகள் அடங்கிய சுவடி பொன்று கிடைத்தது. ஆயினும் என்ன?

கிடை**த்த** சுவடிகளே **வைத்**துக்கொண்டு ஆராய்ந் தார். சிலவற்றில் பத்துப் பாட்டுகளும் இல்லே. சிலவற்றில் இடை இடையே சிலபகுநிகள் இல்லே. ஒன்றி லே னும் தனியே மூலம் இல்லே திருத்தமான சுவடி எங்கே கிடைக் கும் என்று தேட வேண்டிய நில்மையே உண்டாயிற்று, திருவாவடுதானறை ஆதீனத் தஃவைர் பத்துப் பாட்டுச் சுவடி **க**ளோப் பெற்றுத் தரப் பெரு முயற்சி செய்தா**ர். அவர் ப**ுயேற்⁹யொல் ஒரு சுவடி கிடைத்தது. அது வீரபாண்டிய **கவி** ராயர் சுவடிமையப் பார்த்து தூதிதுகுடி கால்டுவெல் கல்லூ ரித் தமிழாசிரியர் குமாரசாமிப் பிள்ளோ என்பொர் எழுதிய சுவடியாகும். அதிலும் மூலமில்ஃ! ஆனுல் பேத்துப் பாட்டு சளும் அமைந்**தி**ருந்த திரு**த்**தமான சுவடி அது. அத⊘ன ஆராய்ந்தபோது குறிஞ்சிப் பாட்டில் ஒரு பகுதி விட்டுப் போயிருந்தது எல்லாச் சுவ டிகளிலும் அப்பகுதி விடுபெற்றே இழந்தன! குறை சிறிதாஞல் என்ன? பெரிதா ைல் என்ன? தறைதோன≀!

ஐயா தருமபுர ஆதீன மடத்திற்குச் சென்றுர், அரிது மூயன்றும் பத்துப் பாட்டுச் சுவடி கிட்டவில்ஃ. ஆணில் சில ஒற்றையேடுகள் கிடைத்தன! திருவருட் செயலால் அவர் எப்பகுதி இல்ஃ என்று தேடி வந்தாரோ அப்பகுதிக்குரிய துறையை நிரவ்பும் ஏடு கிடைத்தது!

முதற் பதிப்புக்கு மூலச் சுவடி கிடைக்கவே இல்லு. நச்சிஞர்க்கினியர் உரைபைக்கொண்டே மூலத்தை ஒழுங்கு செய்து பதிப்பித்தார். அப்பதிப்பின் பின்னே ஏடுகள் தேடிய காலத்தில் களக்காட்டில் இருந்து ஒரு சுவடி கிடைத்தது. அது பத்துப்பாட்டின் மூலம் முழுவதும் அடங்கிய பழஞ் சுவடியாகும். அதஃனத் தெற்கு மடம் சாமிநாத தேசிகர் என்பவர் வழங்கிஞர்.

பழந்தமிழ் நயம் உணராத செலர் ''பாட்டை எவர் படிப்பார்? அதன் கருத்தை வாங்கிக்கொண்டு எளிய உகைர நடையில் புத்தகம் போட்டுவிடுங்கள். விஃயோகும்'' என்று தெளிவுகரை வழங்கினர். சாமிநாதையர் பத்துப் பாட்டை அச்சிடுவதாகச் சொல்லிக் கையொப்பம் வாங்கிக் கொண் டிருக்கிறுர், இது பணம் தேடும் வழி என்றை தோல்றைகிறது" என்று சிலர் தூற்றிவிட்டனர். அதனுல் ஐந்தாறு பேர்களி டம் பத்துப் பாட்டுக்குக் கையொப்பம் வாங்கிய ஐயர அதற்கு மேல் வாங்கு தஃல நிறுத்திக்கொண்டார். தமிழறி ஞர் தி. த. கனசசுந்தரம் பிள்ளே ''யான் சில காலமாகப் பத்துப் பாட்டு பிரதி தேடி இயன் றெவரையும் பிழை திருத்தி எழுதிக்கொண்டு வருகிறேன். எட்டுத் தொகை நும்போலி யரே அச்சிடவேண்டும். எம்மாலியன்ற பத்துப் பாட்டை யாதல் யாமச்சிடுவோம் என்று ஐயருக்கு எழுதிரை. ஆனுல் ஐயர் எடுத்த முயற்சியில் சோர்வுறவில்லே ''நீங்கள் உங்கள் முறையிலே அச்சிடுங்கள்; நான் என் முறையிலே அச்சிடு கிறேன் இருவர் புத்தகங்களேயும் வாங்கிப் படிக்கத் தமிழ் நாட்டில் இடம் உண்டு" என்று எழுதிஞர். பதிப்பிலே ஊ ன் றி ஞர். கனக்கந்தரப் பிள்ளயின பத்துப் பாட்டுப் பதிப்பு நின்றை போயிற்று

ஐயரின் பே**த்து**ப் பாட்டு**ப்** பதிப்புக்குக் கிடை**த்த** சுவடிகள்.

தெரிசுரபுரம் மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளே	சுவடி	1
தருமபுர ஆதினத்துப் புத்தக சாலே	••	1
வே ஹார் குமோரசாமி ஐயர்	3.5	1
ஆறு முகமங்கலம் குமாரசாமி பிள்வோ	•,	1
திருநெல்வேலி கவிராச நெல்லேயப்ப பிள்ள	,	1
வண்ணுரப்பேட்டை திருப்பாற்கடனுத		
கவிராயர்	**	1
ஆழ்வார் திரு நகரி தேவர் பிரான் கவிராயர்	**	1
பெருள்ளாச்சி வித்துவான் சிவன் பிள்ளோ	••	1

திருவேம்பலத் தின்னமுதம் பிள்ளோ	சவடி	1
ധ . ബി. ടങ് ടക്കൊവ പ് പിൺ ൂം	**	1
சென் <i>ணே அரசாங்க</i> க் கைபெழுத் <i>து</i> நூல் நிலேய ம்		1
களைக்காடு சாமிநாத தேசிகெரு மூலச்	**	1

ஆகச் சுவடிகள் பன்னிரண்டும் வேறு சில சுவடிகளுமாம்.

பத்துப் பாட்டின் இரண்டோம் பெதிப்பு 1918-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. வழக்கம் போலவே மறு பதிப்பில் திருத்தம் பெற்றதுடன், ஏறத்து மு 300 பக்க அளவு மிகுதி யும் ஆயிற்று. அருஞ்சொற்கள், மேற்கோள்கள். ஒப்புகைமைப் பகுதிகள். ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் ஆகியன மிகுதியும் பெரு கின. இதன் மூன்றும் பதிப்பு 1931-ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்தது. அதே ஆண்டில் பத்துப் பாட்டின் மூலம், வரலாறு. பொருட் சுருக்கம், அரு ம் பத அகராதி ஆகியவற்றுடன் வெளிவந்தது.

முல பாடம் பயிலு தல் தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு வந்த பழக்கம். புலவர்கள் இலக்கணங்களேயும், நிகண்டுகளேயும் இலக்கியங்களில் சுவையான பகுதிகளேயும் மனப் பாடம் செய்து கைவத்துக் கொள்வதும், அவற்றை வேண்டும் வேண்டும் பொழுதுகளில் களஞ்சியத்தில் சேர்த்து கைத்த தவசத்தையும், கருவூலத்துப் போட்டு வைத்த பணத்தையும் எடுத்துக்கொள்வது போல எடுத் துப் பயன்படுத்தினர். அதற்குத் துணயாகும் வகையால் அழுந்தக் கற்றுத் தெளிந்த பட்டறிவால் மூலப் பதிப்பை ஐயர் வெளிப்படுத்திரை.

இவ்வாறே அறி ஞ ச கா. நமசிவாய முதலியாரும் பத்துப் பாட்டு மூலப் பநிப்பு 1920-இல் வெளிப்படுத்திய தாக அறியப்பெறுகின்றது. அதீனப் பதிப்பித்தவர் குமார சோமி நாயுடு அண்ட் ஸண்ஸ் என்பேர். ஐயர் பத்துப் பாட்டு மூலத்தை வெளிப்படுத்து முன்னரே திருமுருகாற்றுப்படை மூலப் பதிப்புகள் சில தமிழகத்தில் உலா வினை. அவை பாராயணம்' செய்வதற்த வாய்ப்பாக இருக்கும் பொருட் டுப் பதிப்பிக்கப் பெற்ற பதிப்புகளாகும்.

மணிமேக**ஃ - முலம்** 1891

மணி மேக ஃ பின் மூலம் 1891-ஆம் ஆண்டில் 1திரு மையில் சண்முகம் பிள்ளே பால் அச்சிடப் பெற்றது என்னும் செய்தியை டாக்டர் சாமிநாதையர் எழுதிய குறிப்புகளால் அறிய முடிகின்றது. அதஃனப் பதிப்பிக்கும் கோலத்திலேயே அதைப் பற்றி நன்கேறி ந்த தி. த. சனகே சுந்தரம் பிள்ளே 29—3—1891-இல் 2ஒரு கடி தம் எழுதியுள்ளார். மணி மேக ஃ மில் அச்சிடப் பெற்ற மூன்று படிவங்களேப் பார்த்த பின்னர் அக்கடிதத்தை வரைந்துள்ளார்.

பின்னர் மணிமேகஃப் பதிப்பை ஐயர் எடுத்துக் கொண்டபோது (1898) "அப்பதிப்பு வெளிவந்து ஏழு வருஷங்களாயினமையின் நான் செய்த ஆராய்ச்சியின் பய ஞைகப் பலவகைக் குறிப்புகளுடைச் மணிமேகஃவையை வெளி யிடுவதில் பிழையில்லே என்று கருதினேன்" என்று குறிப்பிடு கிறுர். ஆதலால் 1891-இல் சண்முகம் பிள்ளே மணிமேகலே பைப் பதிப்பித்தார் என்பது விளங்குகின்றது. ஆணி அப் பதிப்பு நூலுக்காண்டேற்கு இயலவில்லே. 1894-ஆம் ஆண்டி வெளிவந்த நூலே அறிய முடிகின்றது. அதனே மேலே காண்போம்.

மணிமேக&ல - முலம்

1894 .

கையில் கிடைத்துள்ள அளவில் மணிமேகஃயின் முதற்பதிப்பு இதுவேயாகும். புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் மாணவர் திருமயில் சண்முகம் பிள்ளே தமக்குக் கிடைத்த சுவடிகளேக் கொண்டு ஆராய்ந்து அச்சுக்கு அணியம் செய்தார். கயப்பாக்கம் இரத்தின செட்டியார் மைந்தர் முரு கேச செட்டியார் சென்னே 'ரிப்பன்' அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பித்தார். வெளியிடப்

^{1.} என் சுரித்திரம் பக், 1018 - 19,

^{2.} கடிதச் செய்தியை ஐயர் பதிப்புப் பகுதியில் காண்க.

பெற்ற காலம் 'விஜய ஸ்ரீ தனுரீ ரவி' எனக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. சண்முகம் பிள்ளோயின் 1891-ஆம் ஆண்டு மணிமேகஃப் பதிபபையே முருகேச செட்டியார் பதிப்பாசி ரியராக இருந்து மீண்டும் பதிப்பித்திருக்கக்கூடும். இந்நூலின் முற்குறிப்பில் விஃ 12 அணு என்றுள்ளது. பிற்குறிப்பில் விஃ ரை.க. என்றுள்ளது இவர்தம் வரலாற்றுக் குறிப்பு 'ஏடு தொகுத்த ஏந்தல்கள்' வரிசையில் இடம் பெற்றுள் ளது.

சண்முகஞர் மணி மேக லே ஏடுகள் சிலவற்றைக் கொண்டு ஆராய்ந்து மூலத்தை ஒழுங்கு செய்து கொண் டார் பதிகத்திலும். மணிமேகலே முப்பது காதைகளிலுமா கப் பாட வேறுபாடுகள் 21 காட்டியுள்ளார் பின்னேயும் சில சுவடிகள் கிடைத்தன. அச்சுவடிகளால் மேலும் சில திருத்தங்களும் பாட வேறுபாடுகளும் கிடைத்தன. அவ் வகையால் கிடைத்த பாட வேறுபாடுகள் 51 ஆகும். ஆக மொத்தம் 72 பாடவேறுபாடுகள் இவர் பதிப்பில் காட்டப் பெற்றுள்ளன. ஆணுல் டாக்டர் சாமிநாதையர் பதிப்பில் 1357 பாடவேறுபாடுகள் காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுல் அவர் எடுத்துக்கொண்டை முயற்சியும், சுவடிப் பெருக்கமும் இனிதின் விளங்கும்.

மணிமேக**ல் - அரும்**பதவுரையுடன் 1898

இது டாக்டிர் சாமிநாதையர் பதிப்பாகும். நான்கு ஆண்டுகளின் முன்னே திரு மையில் சண்முகம் பிள்ளயின் மணி கேக்ஸ் மூலப் பதிப்பு வந்ததைச் சாமிநாதையர் அறி வார். அதனே ஆராய்ந்து பார்த்தார். அதில் திருத்தம் பெறவேண்டிய பகுதிகள் மிகுதியாக இருப்பதை உணர்ந் தார். அவர் தொகுத்து வைத்திருந்த சு வடிகள் அவர் செய்யவேண்டிய திருத்தங்களே எடுத்துரைத்தன. அன்றியும் அறிஞர்கள் சிலரும் மணி மேக்கேப் பதிப்பு உரையுடன் வெளிவருதல் மிக விருப்பி வலியுறுத்தினர் கு றிப்பாக யாழ்ப்பாணம் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளே "ஏட்டுப் பிரதி யில் இருக்கின்றபடியே இருக்கின்றது. ஏட்டுப் பிரதியில் இருப்பது இதிலும் நல மென்று சொல்லலாம். ஏட்டில் சொக்கலிங்கம் என்றிருப்பதை ஒருவர் முழுவதும் கலிங்க மென்று பொருள் பண்ணி வாசித்தபோதிலும், மற்டுருவை ராவது சந்தர்ப்பம் நோக்கிச் சொக்கலிங்கமென்று வாசிப் பார் இவர்கள் அதனேச் சேரக் கவிங்கமென்று அச்சிலிட்ட தன் பின் ஏட்டைக் காணு தவர்களெல்லாம் சேரக் கலிங்க மென்று தானே படிக்கவேண்டும்? 'எட்டி கு ம ரன் இருந் தோன் தென்னே' என்பது 'எட்டிரு யானிருந்தோன்' என்றும், 'ஆறறியந்தணர்' என்பது 'ஆற்றியந்தணர்' என்றும் அச்சி டப்படுமாயின் அதனுல் விளேயும் பயன் யாதென்பதைத் தாங்களே அறிந்து கொள்ளவும் (29—3—1891) என்று எழுதியிருந்தார்.

தம் வேட்கையும் அன்பர்கள் தூண்டுதலும் மணி மேகஸேப் பதிப்பை விரைவு படுத்தின. தமிழ் நூல்களில் பௌத்தசமயம் *தொடர்பாக வ*ரும் பகுதிக*ு*ளத் தேடித் தொகுத்தார். நீலகேசி உரையில் பௌத்த சமயக் கண்டன மாக வரும் இடங்களில் அமைந்த புத்தர் வரலாற்றையும், புத்த சமயக் கொள்கைகளேயும் ஆய்ந்து எழுதிக்கொண் டார். வீரசோழியத்தில் புத்த தேவே கோப் பற்றி வரும் வாழ்த்துப் பாடல்களே எழுதி ஆய்ந்தார். சிவஞோன சித்தி யார் - பரபக்கம், ஞானப் பிர×ாசர் உரை இவற்றில் வரு**ம்** பௌத்த சமயக் கருத்துக்களேத் தெளிந்து கொண்டார். ஆங்கில நூல்களில் பௌத்த சமயம் தொடர்பாக உள்ள கருத்துகளே இராவ்பகதூர் மளுர் அரங்காசாரியர் வழியாக அறித்தார் வடமொழித் தொடர்களில் எழுந்த ஐயங்களே. பெரு வாழ்ந்தான் அரங்காசாரியராலும், திருமலே ஈச்சம் பாடி செதாவதோனம் சீனிவாசாசாரியராலும் அகற்றி 🕭 கொண்டார். மணிமேகவே இவங்கைக்குச் சென்றது பற்றிய செய்தியைக் கொழுப்பு பொ. குமாரசாமி முதலியார் வழியே ஆங்கிருந்த பௌத்த சமய ஆகிரியர் சுமங்களர் என்பவரால் தெளிவு செய்து கொண்டார். இவ்வாறு பவ் வேறு அறிஞர்களின் அருந்துணேயாலும், தம் அயராமுயற்சி யாலு நடணிமேகலே நூல் நுட்பம் கண்டார். அரும்பதவுரை எழுதி அதனுடன் பதிப்பிக்கத் தொடங்கிஞர். இப்பதிப்பின் செல்லைவை பொ. பாண் டித்து ரைத்தேவர் ஏற்றுக் கொண்டோர். உடனிருந்து ஆராய்வாரிக்குச் சிறுவயல் குறு நிலை மன்னர் முத்துராமலிங்கத் தேவேர் மா தஊதியப் வழங்கி ஞர். கொழும்பு பொ. குமாரசாமி முதலியார் அவ்வப்போது தக்க உதவி புரிந்தார்.

இதன் முதற்ப**திப்பு 1898-ஆம் ஆண்**டிலை**ம் இரண்** டா**ம்** பதிப்பு 1921-ஆம் ஆண்டிலும் வளியிடப் பெற்றன இப்பதிப்புகளுக்கு 12 கவடைகள் ஆராய்வுக்குக் கிடைதைதன

திருவாவடுதுறை ஆதீ னத்து ச்	சுவடி	1
எட்டையபுரம் பெரிய அரண்மனே	**	1
மிதிஃலைப்பட்டி அழைகிய சிற்றம்பலக் கவிராய	π,.	1
திரு நெல்வேலி திருவம்பலத் தின்னமுதம் பிள்ஃ	Yr ,,	1
சேலம் இராமசாமி முதலியார்	**	1
நல்லூரு சிற். ககைலாச பி ள் ள	,,	1
ஆறுமுகமங்கலம் சுந்தரமூர்த்திப் பிள்ள	77	1
இருமையில் சென்பைமுகம் பிள்ள	,,	1
சென்னே தி. முத்துக்குமாரசாமி முதலியா	rft,,	1
செ ஸ் ஊே அ ரசாங்கக் கையெழுத்து ப் புத்ககசால்	න ,,	1
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பாண்டியென்		,
புத்தகசாம்	ຳ ,,	1
செ <i>ன் வோ</i> பார்க வ நா த நயிஞர்	,,	1

வழக்கம் போலவே முதற் பதிப்பினும் பின் வந்த பதிப்புகளில் பலவகைகத் திருத்தங்களும், சீரிய அமைப்பு களும் பெற்று வந்தன. ஆராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த கவடி களில் மிதிலேப்பட்டிச் சுவடியின் சிறப்பு தன்னிகரற்றதா கும், ''மிகப் பழமையானதும் பரிசோதனேக்கு இன்றியமை யாததாக இருந்ததும் மற்றைப் பிரதிகளில் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போகிய பாகங்களே பெல்லாம் ஒழுங்கு படச் செய்ததும் கோப்புச் சிதைந்து அழகுகெட்டு மாசு பொதிந்துகிடந்த செந்தமிழ்ச் செல்வியின் மணிமேகலேயைய அவை எணிந்து கொள்ளும் வண்ணம் செப்பஞ் செய்து கொடுத்ததும் மி**தி**ஃபை்பட்டிப் பிரதியே" என்று ஐயிர் எழுது வது இதன் சிறப்பை நன்கு உணர்த்துவதாம்.

இச்சுவடியிலே தான் 'பதிகம்', 'கதைபொதி பாட்டு' எனவும், விழாவறை காறைதை முதலியன் 'விழாவறைந்த பாட்டு' முதலியனவாகவும் குறிக்கப் பேற்றிருந்தன. இக் குறிப்பால் காதைகௌப் பாட்டு என்று வழங்குவது உண்டு என்பதும். 'ஆறைம் பாட்டினூள் அறிய வைத்தன**ன்' என்** னும் பதிகைக் குறிப்பு விளைக்கமும் புலப்படும். இச்னைம் சில காதைகளின் தஃலப்பை விரித்து விளக்குமாப் போலவும் இச்சுவடித் தேஸ்ப்புகள் இருந்தன. பளிக்கறை புக்க கோதை என்பது மணிமேகலே உதய குமாரினக்கண்டு பளிக்கறை புக்க பாட்டு என்றும் 'மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை' என்பது மணிமேகலே உதயகுமரன்பால் உள்ளத்தாடுளேன மேணிமேக?ல தனக்கு மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றிய பாட்டு என்றும், சக்கர வாளக் கோட்டமுரைத்த காதை என்பது, மணிமேகலா தெய்வம் சக்கரவாளக் கோட்டமு**ரைத்து அவ**ளே மணிபல்லவ**த்துக்** கொண்டுபோன பாட்டு என்றும் இவ்வாறே பிறவும் விளக் கம் பெற வந்துள்ளன.

புறநானூறு - மூலமும் உரையு**ம்** 1894

எட்டுத் தொகையுள் எட்டாவதாகிய புறநானூறு று 1894-ஆம் ஆண்டில் டாக்டர் சசமிநாதையரால் பழைய வுரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. இதற்குமுன்னே எட்டுத் தொகையுள் பதிப்பிக்கப் பெற்ற ஒரே ஒரு நூல் கலித் தொகையேயோம்,

பண்டைத் தமிழகத் நின் வேரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் நிகழும் புறநானூற்றுப் பதிப்பின்போது ஐயர் பதிப்புத் துறையில் பகலவனென ஒளி செய்து கொண்டிருந்தார். முந்து வந்த தம் பதிப்புகளிலும் இப்பதிப்பில் எத்தகைய புதுமையை ஆளலாம் என ஆராய்ந்தார். அதற்கு வைழிகாட்டியாக ஓர் அரிய நூலேக் கண்டார் அக்காட்சி அவர்தம் பதிப்புக்கு ஒப்பில்வாத ஒரு தனிச் சிறப் கை ப நல்கு வதாயிற்று

கும்புகோணம் கல் லூரியில் வரலாற்றுத் தொகைறைப் பேராசிரியராக விளங்கியவர் கே. ஆர். துரைசாமி ஐயர் எ**ன்**பவர், அவர் ஒருநாள் ஓர் ஆங்கிலப் புத்*தகத்தைத்* திருப்பிக் கொண்டிருந்தார். அப்பெரிய புத்தகத்தைக் கண்ட சாமிநாதையர் அஃதென்ன புத்தகம் என்பதை அறிய ஆவைலுற்றுர். 'பை பிள்' என்றை துரைசொமி ஐயர் கூறிஞர் ஐயர் 'பைபின்' புத்தகத்தைப் பார்த்திருக்கிறுர். இவ்வளவு தடியோக அஃநிருந்ததில்ஃ. ஆ த லொ ல், 'மிகப் பெரிதாக இஃதிருக்கிறதே' என்றுர். துரைசாமி ஐயர் இது சிறந்**ததொ**ரு பதிப்பு ஒரே மாதிரியான சொல்லும் கருத் தும் உள்ள பகுதிகளே அங்கங்கே கோட்டிப் பதிப்பித்திருக் கிறு∱கள். ஒவ்வொரு பெக்கத்தென் நடுவிலும் தனியே இந்த ஓப்புகமைப் பகுதி இருக்கிறது. இத2ு க் கன்கார்டன்ஸ் (Concordance) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வர் என்று கூறி விளைக்கிக் காட்டிஞர். அவ்வொப்புகைமைப் பகுதியால் ஆகும் பயன் என்ன என்ருர் ஆர்வமிக்க சாமிநாதையர்.

"ஒப்பான பகுதிகளேக் கொண்டு ஆராய் வதால் உண்மையான பொருளும், சில சொற்களின் திருத்தமான வடிவங்களும் புலப்பட்டனவாம்" என்று பதில் மொழிந்தார் துரைசாமி ஐயர். 1"அப்போது எனக்குப் புறநானூற்று ஆராய்ச்சியில் புதமுறை ஒன்று தோற்றியது புறநானூற்றி ஆராய்ச்சியில் புதமுறை ஒன்று தோற்றியது புறநானூற்றி இள்ள விஷயங்களேயும் சொற்களேயும் முதலிலே அகராதி யாகச் செய்து கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்தால் உண்மை உருவத்தைக்கண்டுபிடிப்பது சுல பமாக இருக்குமென்று அறிந்தேன். அங்ஙனமே செய்து வைத்துக் கொண்டேன்" என்று எழுதுகிருர் சாமிநாதையர்.

புற நானூற்றுச் சுவடிகளே ஆராய்ந்து சரியான பாடத்தையும், பாட வேறுபாட்டையும் அமைத்துக்

^{1,} என் சரித்திரம், பக், 986b.

கொண்டார் ஐயர். அருந்தொடர்களுக்கு அகராதி அமைத் தார். பாடிய புலவர்கள் பெயர்களே அடைவு செய்து கொண்டோர். அப்புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் வேறு தெரு கை நூல்களில் காணக்கிடைக்குமாயின் அவற்றையும் தொ குத்து அப்புலவர்களின் வாக்கின் போக்கையும்,நோக்கையும் அறிந்தார். ஆதலால் புறநானூற்று ஆராய்ச்சிக்கு முற்று மாகச் சங்க இலக்கியங்களேயெல்லாம் ஆராய்தலே மேற் கொண்டார். உரையாசிரியர்கள் மேற்கோளாகக் காட்டி யுள்ள பகுதிகளேக் குறித்துக் கொண்டார். இதற்காகப் பழைய உரைகளேடுயல்லாம் பார்த்தாக வேண்டிய நிஃமைமை யுண்டாயிற்று. மேற்கோள் காட்டும் உரை யாசிரியருள் . இல ேரே இன்னே நூல் என்று. இன்றூர் பாடியை தென்றோ குறிப்பர். பலர் குறிப்பதில்லே. 'எக்றுர் பிறருப்' என்ற அளவில் அமைவர். ஆகலின் அவ்பிடைங்கின தீ தேடிக்காண் டல் அருமையினும் அருமை இவற்றுடன் ஒப்புமைப் பகுதி ையைப் பார்த்தக் குறிப்பிடும் இப்புதிய முயற்சி பெருவேவே யாயிற்று. பலர் உழைப்பபையும் - பல கால உழைப்பையு**ம்** வேண்டிற்று. ஆஞல் அவ்வுமைப்பின் பயன் அந்நாலுடன் மட்டும் அடந்கிவிடுவதில்லே, அதற்குப் பின்னே வெளிவரும் நூலுக்கு அல்வுழைப்பு அரணுக அமைந்து விடுகின்றது.

இவ்வளவு பாடுபட்டும் புறநானூரற்றின் 267, 268 ஆம் பாடல்கள் கிடைக்கவில்ஃ, அதன் பழைய உரையும் 266 - ஆம் பாடல்களுச்சூமேல் கிடைக்கவில்ஃ சுவடிகள் இருந்த நிலேமையும் சொல்லத் தக்கதாக இல்ஃ, "உரையில்லாத மூலங்கள் எழுத்தும் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரித்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள் சில பாடங்களின் பின்திணே எழுதப்படாமலும் சிலவற்றின் பின்துறை எழுதப் படாமலும், சிலவற்றின்பின் பாடிய வரின் பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடிய வரின் பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடிய கிரை நீதும் சிலவற்றின்பின் பாடிய சிரை நீதும் சிலவற்றின்பின் படு மே சிரை நீதும் சிலவற்றின்பின் மடிப்பட்டோர் பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவர் பெயரு மே சிரை நீதும் சிலவற்றின்பின் இருவர் பெயரு மே சிரை நீதும் சில பாடல்கள் இரண்டிடத்தெமுதப்பட்டு இரண்டுகள் மேற்றும் வேறு வேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டு பாடல்கள் ஒருங்கெழுதப்பட்டு ஒரெண்ணே

யேற்றும் சில முதற்பாகம் குறைந்தும், சில இடைப்பாகம் குறைந்தும், சில கடைப்பாகங் குறைந்தும். சில முற்றுமின் நியும் ஒரு பாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பல வும் வேறு பாடல்களின் அடிகளோடு கலந்தும், ஓரடியே ஒரு பாட்டுள் சிலவிடைத்து உரைப்பெற்றும், பொருளுண்கைமை காணுதவண் ணம் இன்னும் பலவகைப்பட மாறியும் கைபையுத்துப் பிருதிகள் இருந்தன."

1894-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்மீ புறநானாறு பதிப்பித்து நிறைவேறியது அதற்கு வீரிவான முகவுரை எழுதப் பெற்றது ஆராய்ச்சி செய்வார்க்கு உதவத்தக்க வண்ணம் புறநானூற்றிற் கண்ட நாடுகள் கூற்றங்கள் ஊர் கள் மலேகள் ஆறுகள் என்பவற்றின் பெயர்கள் அகரா தி முறையில் அமைக்கப்பெற்றன. பாடி ேரை ப்பாடப்பட்டோர் வரலாற்றுச் சுருக்கங்கள் எழுதப் பெற்றன பொருளடக்கம், துறை விளக்கம், துறைக் குறிப்பு, அரும் பத அகராதி, மேற்கோள் விளக்கம் ஆகியன எழுதிச் சேர்க்கப் பெற்றன. புத்தகத்தை முடித்துப் பார்த்த ஐயருக்குத் தாங்கொணு வியப்பாக இருந்தது! 1 "நானு இவ்வளவும் செய்தேன்" என்று தமக்கு உண்டாகிய வியப்பைக் குறிப்பிடு இனுர் கண்கவர் வனப்புக் கடைமாளிகை கட்டி முடித்துக் காண்பார் கொள்ளும் வியப்பு இது! ஆளுல் தொடக்கத் திலே அவர் புறநானூற்றை எப்படிக் கண்டார்?

ஒருநாள் முதலும் முடியும் இல்லாத ஒர் ஏட்டுச் சுவடியை தீ திருப்பிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சிந்தாமணியை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த நேரம் அதில் 'கொற்றுறைக் குற்றில' என்னும் பகுதி கண்ணிற்பட்டது. ஏனெனில், அதீதொடரை நச்சிஞர்க்கினியர் ²சிந்தாமணி யில் மேற் கோள் காட்டி அவர் வழக்கத்தை விடாமல் 'என்றுர் பிறரும்' என எழுதியிருந்தது நிண்வுக்கு வந்தது. 'கொற்றுறைக் குற்றில' எனத் தொடங்கும் பாடலில் 95 என்றே எண் இருந்தது. நற்றிண் முதலியவற்றின் மூலம் மட்டும் அடங்கிய கையெழுத்துச்சுவடி ஐயரிடம் இருந்தது.

^{1.} என் சரித்திரம் பக். 998,

^{2,} சிந்தா. கனக் 309,

அவற்றுள் ஒவ்வொன்றுகப் பாரித்து வந்தபோது, புற நானூற்றின் 95-ஆம் பாடலில் 'கொற்றுவரைக் குற்றில' என்னும் தொடர் இருக்கக் கண்டோர். ஆதலால் அச்சுவடி யில் கிடைத்தவற்றையெல்லாம் புறநானூறென்று குறித் துக்கொண்டார். புறநானூற்றைக் கண்டுபிடித்த வகை இஃதாகும். அவ்வாறு கண்டவர்க்குத் தாமே அக்காட்சிக் கும் இக்காட்சிக்கும் உள்ள வேறுபாடு தெளிவாகப் புலப் படும்.

புறநானூற்றின் இரண்டாம்பதிப்பு 1923-ஆம் ஆண்டிலும், மூன்றும்பதிப்பு 1935-ஆம் ஆண்டிலும் வெளி வந்தன வேழக்கம் போஸவே பிற்பதிப்புகளில் திருத்தங்கள் பல ஏற்பட்டன; செய்திகளும் விரிவாயின. பத்துப் பாட்டு மூலம் போலவே புறநானூற்றிற்கு மூலப்பதிப்பும் தனியே......இல் வெளிவந்தது

2

ப்பதிப்புக்கு உதவிய சுவடிகள்:	(மூல	4)
திருவாவடுதுறை ஆதீனம் செப்பிரமணிய		
தேசிகர்	சுவடி.	1
திருத்தணிகை சரவணப் பெருமாள்பர்	17	1
யாம்ப்பாணம் நல்லோர் சதாசிஅப் பிள்ளோ,		
த. கனக்சுந்தரம் பிள்ளோ	**	1
,, வி. கணகேசடைப் பிள்ளோ	12	1
திரைம யி<i>ஜ் சண்</i> முகம் பிள்ளோ	••	1
மந்தி ஃகோப்ப சங்க ர சுப்பிரமணிய		
தத்த சுவா மிகள்	**	1
திரு ைநெல்வேலி கவிரா ச ஈசுவரமூர ி ∌் திப் பிள்~ோ		1
அரியூர் சோமிநா தைய ர்	**	1
(உள	ர ச்சுவை	4)
திருவாவடுதொறை ஆதீனம் செப்பிரமணிய		
ப் த¥ கா	新似件	1
,. அம்பலவாண தேசிகர்	**	1
ஆழ்வார் இருநகரி தாயவலந்திர்த்த		
கவிராயர்	••	1
மிதிஃபைபட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்		_
கவிரா ய ர்		Z.

வண்ணூர்பேட்டை திருப்பாற்கடனு த		
கவிராயர்	,.	1
தென்கோசி சுப்பையோ பிள்பீள	**	3
தா த்தோக்கடை குமாரசாமிப் பிள்ளோ	,,	2
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்	••	1
யாழ்ப்பாணம் வண்ணே நகர்		
சுவாமிநா த பண்டிதர்	,,	1
மூலமும் உரையம் அக மொக்தச் சுவடி	க ள்	21

புறநானூற்றில் வரும் வரைலாற்றுக் උறிப்புகள் சில வற்றை அறிஞர் வி வெங்கைகையா இராவ்பகதார் வி. சனக சேபைப் பிள்ள ஆகியோர் விளக்கி உதலினர். புறநானூற் நுப் பதிப்புக்கு கே. சுந்தரராச ஐயர், சி று வ யல் குறுநில மன்னர் முத்துராமலிங்கத் தேவர், அ. இராமநாத செட்டி யோர் ஆகியோர் பொருளுதேவி புரிந்தனர்.

புறநானூறு - முலமும் உரையும் 1947 - 1951

புறநானூற்றின் முதல் இருநூறு பாடல்களே ஒரு பகுதியாகவும், பின் இருநூறு பாடல்களே மற்றிருரு பகுதி பாகவும் கொண்டை தெருநெற்வேலி சையை சித்தாந்த நோற் பதிப்புக்கழக வழியே வெளியிடப் பெற்ற வெளியீடு இஃ தாகும். முற்பகுதி 1947-ஆம் ஆண்டிலும், பிற்பகுதி 1951-ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. அச்சுப் பதிப்புடன், ஏட்டூச் சுவடி கொண்டு ஆய்ந்து உரைவிளக்கம் எழுதியும், 269-ஆம் பாடல் முதல் பழையவுரை இல்லாமையால் அவற்றுககு உரையும் விளக்கமும் வரைந்தும் பதிப்பித்தவர் உரைவேந் தர் சித்தா ந்த கலாநிதி ஒளவை சு. துரைசாமி பிள்ளே ஆவர்.

அரித்துவார மங்களத்தில் வாழ்ந்த பெருஞ் இசல்வ ரும் வள்ளலும் புலவருமாகிய வா. கோபாலசாமி ரகுநாத ரோசாளியார் என்போர் தம் நண்பர் பள்ளியூர் கிருட்டிண சாமி சேணேநாட்டார் என்பாரிடம் புறநானூற்றுச் சுவடி ஒன்றேணத் தந்து படியெடுத்துத் தருமாறு வேண்டினூர். நாட்டார் அவர் விருப்பியவண்ணம் நல் மு மை றயில் படியடுத்து கைவைத்திருத்தார். அவர் தொடர்பு உரை வேத் தர்க்கு உண்டாயிற்று ஒருநாள் டாக்டர் ஐயர் வெளியிட்ட புறநானூற்றின் இரண்டாம் பதிப்பைப் புதிதாக வாங்கிக் கொண்டு நாட்டாரிடம் சென்றுர். அவர் தாம் வைத்திருந்த புறநானூற்றுச் சுவடிக் கைப்படியை நிணந்து ஒப்பிட்டு ஆராய்வதற்குத் தந்தார். அத வே உவகையோடு பெற்றுக் கொண்ட உரைவேந்தர் முற்பகுதியில் அச்சுப் புதிதகத்துடன் வேறுபாடுகள் மிகுதியும் இல்லாமையைக் கண்டார், 200 பாடல்சளுக்கு மேலுள்ள பகுதிகளே ஒப்பு நோக்கியபோது சில பாடல்களில் அச்சுப் பிரதியில் விடுபட்டிருந்த சில அடிகளும், சிலவற்றில் சில திருத்தங்களும் காணப்பெற்றன. இவ்வாறு ஒப்புநோக்கும் டணி 1927. ஆம் ஆண்டு குன்மீ 27வ முடிவுற்றது.

உரைவேந்தரின் புறநானூற்றுப் பதிப்பு ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் பாடிஞேர் பாடப்பட்டோர் வேரலாறு, பாட் டின் கருத்து, உரை, உரை விளக்கம், ஆகியவற்றையுடை யது பாட வேறுபாடுகளும் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்பு களும் அவ்வப்பாடலின் உரைவிளக்கம் முதலிய பகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. பாடப்பட்டோர் பெயர் தெரியாத விடத்து பாடிஞேர் பெயரும் இருவர் பெயரும் தெரியாத விடத்து புறத்துகூறப் பெயரும் பாடலுக்குத் தஃப்பாகத் தரப்பெற்றுள்ளன. பழையவுரையுள்ள பாடல்களுக்கு அப் பழையவுரையின் பொழிப்புரையினேயே சிறிதும் மாற்றுது பதவுரையாக்கி விளக்கவுரை தரப்பெற்றுள்ளன. அவ்வுரை யில்லாத பாடல்களுக்குத் தாமே பதவுரையும் விளக்கவுரை யும் உரையாசிரியர் வரைந்துள்ளார்.

இப்புதிய பதிப்பால் புறநானூற பெற்றுள்ள விளக் கங்கள் பலப்பல. மறு பதிப்பால் நூல்கள் எய்தும் விளக்கத் திற்கும் செப்பத்திற்கும் உரைவேந்தரின் புறநானூற்றுப் பதிப்புச் சீரிய சான்றுகும் இவர் சங்கேப் புலவர்கள் பெயர் களுள் சிலவற்றை உய்த்துணரிந்தும் பாடவேறுபாடு கண் டும் திருத்தியுள்ளார். அவற்றுள் சில வருமாறு:

பாடல்	பழம் பதிப்பு;	புதிய பதிப்பு;
283.	அடை நெடுங்கல்வியார்	 அண்டேர் நடுங்கல்லிஞர்
227.	ஆடு <i>து</i> றை மாசா த் தனர்	ஆவடுதுறை-
		மா <i>சா</i> த் த ைர்
298	ஆலியார்	ஆவியாரி
224	கைஞங்கு ழலா த ⊚ா†்	கரு ங் து மூவா த ுரி
253	குளம்பா த ாயஞர்	குவும்பந்தாயஞர்
249	த ம்பி செச கின ரி	தும்பைச் சொகினஞி
291	நெடு ங் கழு த்துப் பரண ர்	நெடுங் களத்துப் பரணர்
251	மாற்பித்தியார்	மாரிப்பித் தியா ர்
296	வெள் ளமோளர்	வெள்ளே மாறணுர்
271	வெறிபாடிய காமக்-	வெ றிபா டிய கா மக்-
	கண் ணியார்	காணியா ர்

ஐயர் பதிப்பில். 340-ஆம் புறப் பாட ஃப் பாடியவர் 'அ...' என்னும் அளவில் சிதைந்துள்ளது. கழகப் பதிப்பில் 'அள்ளுர் நண்மூல்ஃ யொர்' எனப் பெயர் முழுமை எய்தியுள் ளது. ஐயர் பதிப்பில் 337, 346, 357, 362, 370, 377, 379, 384, 393-ஆம் பாடல்களில் சிதைவடன் காணப்பெறும் சில சொற்களும் தொடர்களும் கழகப் பதிப்பில் நிறை வுடன் கோட்சியளிக்கின்றன. 328, 335, 352, 353, 355, 361, 366, 373, 387, 388, 390, 391, 395, 396, 398, 399, 400 ஆகிய பாடல்களில் விற்பகுதொள் சில கழகப் பதிப்புக்குக் கிடைத்துள்ளன எனினும் பாடல் நிரம்பிற் றில்லே. 321, 323, 333, 334, 371, 380, 383 ஆகிய பாடல் களின் சிகைதவு இரண்டு பதிப்புகளிலும் மாறும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லே.

267, 268-ஆம் புறப் பாடல்கள் ஐயி பதிப்புக்**த** அகப்படாமை போலவே, 'ஓளவை'க்குக்கிடைத்த கிருட் டிணசாமி நாட்டார் சேவடியாலும் அகப்படாதே ஒழிந்த**து**.

உரைவேந்தர் பதிப்புக்கு கல்லெட்டுப் பேரறிஞர் தி. வி. சதாசிவப் பண்டாரத்தார். அறிஞர் க. வெள்ளோ வாரணஞர்பிகுதியும் உதவியிருக்கின்றனர் அவர்கள் தூண் யும், 'ஒள வை'யின் பேருழைப்பும் புறநா னூற்றைறை வரலாற்றுப் பெட்டகமாக ஆக்கி வைத்துள்ளன. "இன்னும் எத்துணயோ பல கக்கெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் பழந் தமிழ் நூல்களும் வெளிவராமல் தெளிவின்மை. பற்றின்மை, பொருளின்மை, உள்ளமின்மை முதலியமையிருட் பிழம்பில் புதைந்து மறைந்து கிடத்தலால் இந்நூற்கண் காணப்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்புக்களே முடிந்த முடிபாகக் கோடற்கு இடமில்லே. ஆயினும் அவை முழுதும் வெளியாகுக் காறும் இக்குறிப்புக்களே மேற்கொள்வது அறிஞர்கட்குத் தவரு காது" என்று ஒளவை சு. துரைசாமி பிள்ளே தம் மூன்னுரை யிற் குறிப்பிடுவது ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சிக்கு இடத்தருவ துடன், அதனே ஊக்குவதாகவும் அமைகின்றது.

ஐங்குறு நூறு

1903

எட்டுத் தொகையேன் மூன்று உதாகிய ஐங்குறு நோறு 1903-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இதனே முதற்கண் ஆய்ந்து பதிப்பித்தவர் டாக்டர் உ. வே, சாமிநாதையரே.

ஐங்குறு நூறு மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாகூ, மூல்கூ என்னும் திணேலைப்பு முறையில் நூறு நூறு பாடல் களேக்கொண்டது இவற்றை முறையே ஒரம்போகியார், அம்மூலஞர், கபிலர், ஓதலாந்தையார், பேயஞர் என்பார் பாடினர்.

> ''மருதேமோ ரம்போகி நெய்தலப் மூவன் கேருதோங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய பா ஃபெயோத லாந்கதை பெனிமுல்லே பேயேன நோ ஃபெயோ அதேங்குறு நோறு''

என்பது இத**்**ன பிளைச்கும் பழைய வெண்போ: ஐங்குறு நூற் றின் பொடல்கள் மூன்றடிச் சிற்றெல்ஃ யையம் ஆறடிப் பேரெல் ஃஸையு**ம் உடை**யன. இத ஃனத் தொகுத்தார் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழார் என்பதும் தொகுப்பித்தார் யாண கட்சேய் மாந்தறஞ்சேரல் இரும்பொறையார் என்பதும் இந்நூலி**ன் இ**றுநியில் உள்ள குறிப்பிஞல் புலப்படுகின்றைன இந்நாலுக்குப் பழையைவுரை ஒன்றுண்டு. இது பத வுரையும் அன்று: பொழிப்புரையும் அன்றை! அகத்திண் நூல்களுக்கே உரிய உள்ளுறையுவமம் இறைச்சிப் பொருள் முதலியவற்றை விளக்கிச் சிற்சில இடத்துமட்டும் அருஞ் சொற்பொருஃாப் புலப்படுத்துவது. இவ்வுரையும் 469-ஆம் பாடலுக்குமேல் இல்லே, இடையேயும் சில பாடல்களுக்கு இல்லே, இவ்வுரை நூலுப் போலவே பொருள் நாணுக்கத் தால் சிறந்தது. இதன்யுடைய பிரதியும் ஒன்றே ஒன்றும். இது ஆழ்வார் திருநகரி தே. இலட்சுமண கவிராயர் வழங் கியதாகும்.

பழைய உரையில்லோத பகுதிக்கு உரை எழுதிப்பதிப் பிக்கலாய் என ஐயிர் எண்ணியதுண்டு. ஆஞல் இந்நூ ஃயிம் இவ்வுரைமையையும் உற்று நோக்க அவ்விருப்பம் அடியோடே மோறிவிட்டது. இந்நூல் முழுமைக்குப் யோன் எழுதிலைத்த அரும்பதவுரையை இதனுடன் பதிப்பியாமைக்கும் காரண மும் இதுவே'' என்கிறு?்.

ஐங்குறு நூற்றின் 129,130-ஆம் செய்யுள்கள் ஒரு பூரேதியிலும் கிடைக்கவில் இல 416,490-ஆம் செய்யுள்களின் இரண்டாமடிகளிற் சீர்கள் குறைந்துள்ளன. இவற்றை நிறைவு செய்தற்குத் தக்கவாறு சுவடிகள் கிடைக்கவிலே இல.

ஏட்டுச் சுவடிகளில் சில சொற்சளின் படிவங்கள் இருந்தமையை முகவுரையில் ஐயர் தறப்பிடுகிறுர்; அடுப்பு (அடப்பு) அணுமை (அணிமை) அலம்வருதல் (அலமருதல்) அற்சிரம் (அச்சிரம்) இற்றி (இத்திமரம்) கலிழ்கல் (இழ்-தல்) குருசில் (சூரிசில்) தடக்கம் (தொடக்கப்) தடங்கின்று (தொடங்கிற்று) நெருணே (தெருதை) பஞ்சாய் (பைஞ்சாய்) பழநி (பழுனி) வல்லினே (வல்லுணும் (வேண்டும்).

ஐங்குறு நூற்றுப் பதிப்பைத் திரிசிரபுரம் தியாகராச செட்டியார்க்கு உரிமையாக்கி மகிழ்கின்றுர் ஐயர். ''திருவா வடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்தவானும் என் ஆசிரியருமாக விளங்கிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளோயவர் கேளுடையை கண்மணி போன்றை முதன் மாணுக்கரும் பாடஞ்

சொல்லு தல், செய்யுள் செய்தல், நூலாராய்தல் முதலிய வற்றில் அவர்களேப் போன்றவகும், முன்பு கும்பகோணம் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டி தராயிருந்தவரும், வேறு கவஃலயின்றி நூலாராய்ச்சியையே செய்துகொண்டு காலங்கழிக்குப்படி வேற்புறுத்திக் கூறி அவ்வாறே பாண் நட**த்தற்**குக் கரும்பு நின்னக் கூலி கொடுத்தாற்போ**லதி** தம்முடையை அரிய வேவேயைை அன்பெடன் எனக்கு எளி திற் கி டைக்கச் ் செய்தவை நம் "ஆிரந்துபுன் யாக்கடமை யென்றுந் துதியா, வரந்தரவென் முன்னின்ற" வள்ளலு மாகிய திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ தியாகராச செட்டியார் **அவர்களுடைய ப**ேருதேவி எழுமையும் மறக்கற் பாலதன்றை· அவர்கள் செய்த மேற்கூறிய அரிய உதவி இல்‰யேல் எனக்கும் பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சிக்கும் இக்கால**த்**தி**ல்** யாதோரியையும் இன்றெச்பைது திண்ணம் ஆதலால் இனி யதம் அரியதுமான இந்நூற் பதிப்பை அவர்களிடைத்தோள்ள நன்றியறிவிற்கு அறிகுறியாக அவர்களுக்கு உரியதாக்கு கின் றேன்."

இந்நூல் ஆய்வுக்குக் கிடைத்த சுவடிகள் நான்கு; வேறுசில சுவடிகள் ஒப்புநோக்க அவ்வப்போது கிடைத்தன வாம்.

> திருபோவடு தெறை ஆதீன த்துச்சுலடி 1 கே. எம். வேலுப் பிள்ஃள ,, 1 திருமையில் செண்முகம் பிள்ஃள ,. 1

இம்மூன்ற சேவடிகளும் மூலமும் கருத்துரையும் உள்ளவை.

ஆழ்வார் திருநகரி தே. இலட்சுமண கவிராய**ர்** சுவடி 1.

இது மூலமுட்கேருத்துரையும் பழையவுரையுட் கூடிய சுவடி. இதன் கோ சி சுப்கைபெயா பிள்ளே வீட்டுச் சுவடியில் வேறு சுவடிகளில் கிடையாத ஆறு பாடல்கள் கிடைத்தன. அவற்மூறைத் 'தனிப் பாடல்கள்' என்றை தலேப்பில் நூலிறுதி யில் சேரீக்கப்பெற்றன. ஐங்குறை நூற்றின் இரண்டாம் பதிப்பு 1920-இலும் மூன்றும் பதிப்பு 1944-இலும் வெளிவந்தன.

ஐங்குறு நூறு

மூலமு**ம் –** விள**க்க**வுரையு**ம்** 1957 **–** 58

ஐங்குறு நோற்றின் அருமையும் பெருமையும் விளக்கும் புதிப்பு இது. உரைவேந்தர் ஒளவை சு துரைசாமி பிள்ள எழுதிய விளக்கவுரையுடன் அண்ணும்ஃப் பல்கஃக் கழக வெளியீடாக இது வெளிவந்தது. இது மூன்று தொகுதி களாக வெளிவந்தது. முதல் தொகுதியில் மருதமும், நெய் தலும் இரண்டாம் தொகுதியில் குறிஞ்சியும், பாஃயும் மூன்றும் தொகுதியில் முல்ஃயும் இடம் பெற்றுள்ளன. இம் மூன்றும் தொகுதியில் ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பயன படும் வகையில் இரண்டு அகர நிரல்கள் அமைந்துள்ளன. ஒன்று அருஞ்சால் அகரநிரல்; மற்றுண்று அரும்பொருள் அகர நிரல். முன்னது 193 பக்கங்களேயும், பின்னது 39 பக்கங்களே யும் கொண்டைது. இவை ஐயர் பதிப்பை நக்கை நின்வூட்டு கின்றன. ஐங்குறு நூற்றின் விளக்சவுரைப் பரப்பை 1305 பக்கங்களாக அமைந்துள்ள மூன்று கொகுதிகளின் பக்க எண்ணிக்கைபே தக்கவாறு நிறுவும் என்பது ஒருதேஃல்.

இன்னும் தக்கவண்ணம் முயன்றுல் பழந்தமிழ்ச் சுவடிகள் கிடைக்கக் கூடுமோ என்னும் ஆர்வத்தை உணரே வேந்தர் பதிப்பு உண்டாக்குகின்றது. அவர் தம் ஆராய்வுக்கு அவர் தம் இளந்தைக் கால ஆ சிரியரு ம் திண்டிவேனம் ஏ. ஏ. எம். உயர்பள்ளித் தமிழாசிரியருமான சீர் காழி கேசுவிந்தசாமி ரெட்டியார் சுவடி ஒன்று கிடைத்துள்ளது அதில் ஐயர் பதிப்பில் காணப்படாத சில திருத்தங்கள் சில பாடல் களுக்குரிய 1 குறிப்பு ரைகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை ஆங்காங்குக் காட்டியுள்ளார் உணரையாசிரியர்.

''வெறி செறி**த் தேனவோ'' என்னுப் 2**46-ஆ**ப் பாட** லின் மூன்றுப் அடி, ஐயர் பதிப்புக்குக் கிட்ட**னில்**லே. அவ்வடி

^{1,} பழையவுரை,

"புண்பெலம் வித்தியை புணவர் புணன்த்த" என்று உரைவேந்தர் பதிப்பில் நிரம்புகிறது. இது கோவிந்தராசஞர் சுவடியிற் கண்டைது.

''அந்தீங்	கிள வி	தான்தர	வெ ப்மையின்
வந்த 🕶 ற	/ . 		

வாய்மணி நெடுந்தேர் கடவுமதி விரைந்தே" என 490-ஆம் பாடலின் இரண்டாம் மூன்ரும் அடிகள் சிதைவுற்றன.

அவ்வடிகள்;

''வந்தன்று மாதோ காரே ஆவயின் ஆய்தொடி அரும்படர் தீர''

என உரைவேந்தர் பேதிப்பால் முழுமையுறுகின்றன.

258, 375, 412 ஆகிய பாடல்கள் கோவிந்தராசஞாரி செயைடியால் சில பாடவேறுபொடுகளேப் பெறுகின்றன. ஐயரி பதிப்பில் 242, 248, 290, 327, 356 ஆகியை பாடல்களுக்குப் பழையை உணரை உண்டு. ஆணுல் ஒளவை பதிப்பில் இப்பாடல் களுக்குப் புழையைவுரை இல்லே. 291, 305, 338 339, 343, 416, 430, 450 ஆகிய பாடல்களுக்கு ஐயர் பதிப்பில் புழையே வுகூரை இல்லே. ஆணுல் ஒளை வை பதிப்பில் இவற்றுக்குப் புரையைவுரை உண்டை. 458, 465, 467, 469 ஆகிய பாடல் களுக்கு ஐயர் பதிப்பில் படைல் களுக்கு ஐயர் பதிப்பில் படைல் களுக்கு ஐயர் பதிப்பில் படைல் களுக்கு ஐயர் பதிப்பில் புரையுவுரை சிதைவுற்றுள்ளன.

416 ஆம் பாடலில் அடிகுமைறைவாகக் கொண்டோர் ஐயர். அதனே முகவுரையிலும் குறிப்பிட்டார். ஆ ஞல் ஒளவை அதனே ஐஞ்சீரடியாக்கி நிறைவு கொள்கிறுர்; குறிப் பிட்டார் இல்லே.

ஐயர் பதிப்பில் நிரம்பாத 129, 130-ஆம் பாடல்கள் கோவிந்தராசஞர் சுவடியாலும் நிர**ம்ப**வில்லே என்ப**ைத** ஒளவை பதிப்புக் காட்டுகின்றது. மரு தம் 100 பாடல்கெளுக்கும் 295 பக்க அளவில் விளக்கவுரை எழுதும் ஒளவை பின்னே உள்ள பகுதிகளுக் துச்சுருக்கி எழுதுகிறுர். இதஃன. ''இனி நெய்தல் முதலாக வரும் நானூறு பாட்டுக்கட்கும் இப்மருதப் பகுதியிற்போல உரைப்பின், நூலுரை பெரிதும் விரிவது கருதி உரையின் கண் சில பகுதிகள் விலைக்கிச் சருங்க உரைக்கின்றும்'' என் குறுர்.

இப்பதிப்பை இவண் குறிப்பிட்டமை ஓர் ஏடு கொண்டாயினும் ஆய்ந்து ஒப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கப் பெற்ற தாகலின் என்கை.

அ**கநானூறு - முலமும் உரையும்** 1904

இப் பதிப் பு மதுரைச் சங்கத்தினின்று வெளிவந்த தாகும் இதனே ஏட்டுச் சுவடிகளேக் கொண்டு பழைய உரை யுடன் ஆராய்ந்து வெளியிட்ட அறி ஞர் இரா. இராகவ ஐயங்கார் ஆவர். இதில் 1 முதல் 36 பாடல்கள் மட்டுமே உரையுடன் உள்ளன. 37-ஆம் பாடல் மூலமும் முதலைடிக்கு மட்டும் உரையும் அமைந்துள்ளன. இப்பதிப்பு 1904-ஆம் ஆண்டே பதிப்பிடப் பெற்றதாயினும் 1951-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பெற்ற தென்பது அதன் முகப் பட்டையால் புலப்படுகின்றது. இப்பதிப்பின் தொடர்பாகவே-இப்பதிப் பாசிரியர் உதவியைக் கொண்டே-பின்னே வரும் பதிப்புகள் வந்துள்ளன. ஆகலின் இவ்வுரை பற்றிய குறிப்புகளே மேலே காணலாம்

அகநானூறு - முலமும் உரையும் 1923

இதணக் கம்பர் விலாசம் வே. இராசகோபாஃயங் கார் பேதிப்பித்தாா. இப்பதிப்புக்கு இரா. இராகவ ஐயங் கார். மு. இராகவ ஐயங்கார் ஆகிய இருவரும் பேரு தேவி புரிந்துள்ளனர். சோணுட்டைச் சேர்ந்த இடையள நாட்டு மணக்குடி என்னும் ஊரில் இருந்த பால்வண்ண தேவனை வில்லவ தரையன் என்று பெயர் சிறந்தவர் தெடுந்தொகைக்குக் கருத்து அகவலால் பாடினர் என்ற செய்தி அறியப் பெறு கின்றது. ஆனுல் அது கிடைக்கவில்லே இதற்குப் பழைய உரை ஒன்றுண்டு. அதவும் முதல் 90 பாடல்களுக்கே கிடைத் துள்ளது. அவ்வுரையுடன் ஒரோ ஓர் ஏடு கிடைத்தது. அவ் வேடு பற்றி இரா. இராகவ ஐயங்கார் குறிப்பிடு வது வருமாறு:

"பழைய உரையுடன், ஆறு நாட்டுக்குச் சேர்ந்த பெரும்பழஃனயில் இருக்கும் நல்ஃ பேப் புலவர் மகன் பொன் னேயன் நெடுந்தொகைக்" என்று எழுசப்படிருந்தது. திரு நெல்வேலியைச் சேர்ந்த நான்குநேரி சேகரத்துப் பெரும் பழஞ்சி என்ற ஊரொன்றுளது. அதுவே இவ் வூரி என்று ஊதிக்கலாம்.

"இப்பழுன் ஏடும் 244-ஆம் போட்டின் 13-ஆம் அடி முதல் 292-ஆம் பாட்டு முதலடிவ ரை எழுதப்படாத வெள்ளிதழுடையது. இவ்வேடு பிங்கல நிகண்டு அச்சிட்ட ஸ்ரீமான் சிவன் பிள்பு பவர்களால் தேடி எடுக்கப்பட்டது. இதன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க ஸ்தாபணதேதிற்கு முன்னே அந் நற்சங்க ஸ்தாபகரும் சிறந்த தமிழபிமானியும் பால் வண்ணனத்தம் ஜமீந்தாருமான ஸ்ரீமான் பாண்டித்தாரைதே தேவர் அவர்கள் டுடி சிவன் பிள்போ குமாரரிடத்தினின்று விலே கொடுத்து வாங்கி என்போர் பலரும் கற்றுத் தெளியு மாறு தம் முகவை அரண்மைனப் புத்தக சாமீயில் நிம்பைறு

இப்பிரதியைப் பெற்று அறிஞர் மு. இராகவ ஐயங் கார் வழியே படி செயடு தீ து ஆராய்ச்சி செய்தார் இரா. இராகவ ஐயங்கார். பின்னர்ச் சங்கத்தில் பதிப்பாசிரியராக வும், செந்தமிழ் இதழாசிரியராகவும் பணியேற்று அக நானூற்றை ஆராய்ந்து வெளியிட முயன்ருர். அப்முயற்சி, நோயால் தடைப்பட்டது. அவ்வேடும் குறிப்பும் பாண்டித் துரைந் தேவரால் வாங்கப்பெற்று டாக்டர் சாமிநாகதைய ரின் ஆராய்ச்சிக்குத் தேரப்பெற்றது அவ்வேடு கொல்லம் 460-இல் எழுதப் பெற்றதாகக் குறிப்புண்டையையால் இற் றைக்கு 691 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதெனலாம் அத2்ன ஆராய்ந்த இராகவ ஐயங்கார் 1923 ஆம் ஆண்டில் 638 ஆண்டுகளுக்கு முன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'ப2்னயேட் டின் வாணுள் ஏழு நூற்றுண்டுகளுக்கு உண்டு என்பேது வியப் பானதேயாம். அவ்வேட்டைத் தேர்ந்தார் திறமும், பேணிப் போற்றிஞர் திறமும் அந்நீடு வாழ்வை நல்கெனவாம்.

இவ்வாராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த சுவடிகள்:

பொ பாண்டித்துரைத் தேவர் உதவிய பெரும்பழனே ஏட்டுச் சுவடியைப்

ப்பட்டு இரு இரு இரு		•
செ ன் வே ஓ லே ச் சுவடி நூல் நிலேயச்	.,	1
உ. வே. தெருநாராயண ஐயங்கார் தமிழ்ச்		
சங்கத்திற்கு உதவியதேவர்பிரால் கவிராயர்		1
திருநெல்வேலி நெல்ஃவைப்பக் கவிரோயர்	.,	1
தி. த. கேனக்கந்தரம் பிள்ளோ	.,	1
தை யார் கடித ச்	**	1
கா. ரா. ந மச்சிவைய மு <i>த</i> லியார்	••	1
இருமையிலே செண்மை நம் பிள்ளோ	••	1
ஆகச் சுவடி	கள்	8

பார்க்கொற்கிய கவம்

ı

இப்பதிப்புக்குச் சென்னே நீதிபதி டி. வி. சேச கிரி ஐயர், சேதுவேந்தர் பாற்கரசேதுபதி, ஆண்டிபட்டிப் பெரு நிலக்கிழார் பெத் காச்சி செட்டியார். சென்னேப் பல்கலேக் கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், மதுரை வழக்கறிஞர் டி. சி. சீனிவாச ஐயங்கார், தஞ்சை வழக்கறிஞர் கே எஸ். சீனிவாச பிள்ளே, சென்னே கா. ரா. நமசிவாயமுதலியார், சென்னே க. குமாரசாமி நாயுடு சென்ஸ் க. ஐயராம நாயுடு, டுடி மேலாளர் ஆதிகேசவேலு நாயுடு ஆதிபோர் பொருளுதவி செய்துள்ளனர். பழையஉரை முதல் 90 பாட்டுகளுக்கு உண்மையொல், அவ்வுரையையும். அதற்கு மேல் புத்துரையையும் கொண்டு வெளிவந்தது இராசகோபாஃ யெங்கோர் பதிப்பு. ஆயி னும் புத்துரை 90-க்கு மேல் 70 பாடல்களுக்கே அமைந்தது. எஞ் சிய பகுதி மூலமாகவே இருந்தது

இது ருத்ரோத்காரி இ ஆனி மீ 13 உ எழு தப் பெற்ற முகவுரையுடன் வெளி வந்துள்ளது, இவ்வாண்டு 1923 ஆகும் இதன் பின்னே 1933-ஆம் ஆண்டில் (ஸ்ரீ மூக ஆ ஆணி) நித் திலக்கோவை மூலப் பதிப்பு இரண்டோம் பதிப்பாக வெளி வந்தது. இராசகோபால ஐயங்கார் பதிப்பை மூலமாகக் கொண்டு நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரும், கரந் தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளேயும் இணந்த எழுதிய பதவுசை விளக்கவுரைசெளுடன் பாகவேரி தனவைசிய இளை ஞர் சங்க வெளியீடாக 1944 - 1946-ஆம் ஆண்டில் அக நானூறு மூன்று பாகங்களாக வெளிவந்தது

"நெடுந்தொகை பொடிய கவிகள் நூற்று நுற்பத் தைவோர்''

"இத்தொகைப் புட்டிற்கு அடியளவு சிறுமை பதின் மூ**ன்**று; பெருமை முப்பத்தொ**ன்ற**ு"

''தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி தொகுத்தான் மதுரை உப்பூரி குடிகிழான் மக ை வொன் உருத்திர சன்மன் என்பான்.''

'வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி' என்பது முதலாக 'நெடுவேண் மார்பின்' என்பதீருகக் கிடந்த'பாட்டு நூற் றிருபதுப் களிற்றியாகுன நிரை எனப்படும். இப் பெயர் காரணத்தாற் பெற்றது. இது பொருட் காரணமாகக் கொள்க.

''நாணகையுடையை'' என்பது முதலாக, ''நாள்வணை முகந்த கோள்வஃப் பரதவி?'' என்பேதீருகக் கிடந்த பாட்டு நூற்றெண்பதும் மணிமிடை பவளம் எனப்படும். இதுவும் காரணப் பெயி?. என்னே? செய்யுளும் பொருளும் ஒவ்வா மையால், "வறனுறு செய்தி" என்பது முதலாக "நகைநடை றம்ம தானே யவனெடு" என்பதிறுகக் கிடந்த பாட்டு நாறும் நித்திலக்கோவை எனப்படும். செய்யுளும் பொறுளும் ஒக்கு மாகலின்.

> "ஒன்று மூன் மைந்தே டுரொள் பாண்போக் ையோதாது நென்ற வற்றில் நான்கு நெறிமுல்லே அன்றியே ஆரு மருதம் அணிநெய்தல் ஐயிரண்டு கேரு தலைகுறிஞ்சிக் கூற்று"

என்பவை நெடுந்தொகை அடங்கன் மு∞றை பற்றியமுந்தை யோர் மொழிகள்.

நெடுந்தொகைகையைப் பதிப்பித்து இராசகோபோ ஃயெங்கார் சோழ நாட்டுத் திட்டாணி வட்டம் என்னும் ஊரினர். இவ**ர் தந்தையார் வேங்கடேச** ஐயங்கார் **தோ**யாரி அரங்க நாயகியம்மான். இவர்தம் தமிழா சிரியர் பின்னத் தோர் அ. நாராயணசோமி ஐயர். நாராயணசாமி ஐயர் தொடர்பால் சங்க இலக்கியப் பற்றும். திறெமும் பேற்றுர். அதைஞல் சங்கப் பாடல் நெயங்களே இளேஞூ உணருமோறு இனிய உரைநடையில் எழுதிச்சிலை நூல்களாக வெளியிட் டார். நாலடியோர், நான்மெணிக்கடிகை ஆகியே நூல்களே வெளியிட்டார், அகநானாறு முழுகுமையும் உரையுடன் வெளியிடவேண்டும் என்பது இவர்தம் பேராவலாக இருந் தது. அதேளுல் நூல் முழுமைக்கும் உமரையும். ஆராய்ச்சிக் குறிப்பும், பொருட்குறிப்பும் எழுதி முற்றுவித்**தா**ர். ஆ**ஞ**ல் அவ்வாறு அச்சிட்டு முடிக்குப்பேறு வாய்க்காமல் 1935-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 24-ஆம் நாள் இயற்கை எய்திரை. கம்பர்மேல் இவர் கொண்டிந்த பெற்றுல் தாம் திருமயிஃயில் கட்டிய ம[ு]னக்குக் 'க**ம்பர்** விலாசம்' எனப் பெயரிட்டார். ஆதலால் கம்பெரு விலாசம் இராசகோபோஃயைங்கார் என அறிஞர்களால் வழங்கப்பெற்றுர்.

அக நானூற்றின் ஆராய்ச்சிப் பொறுப்பை மேற் கொண்ட பெரும்புவவர் ரா. ராகவ ஐயங்கார் தென்னவ ராயன் புதுக்கோட்டையில் பிறந்தார். இவர் தந்தையாரி

இரஈமாநுசஐயங்கார். இவர் தம் தாய்மாமஞிர் சேது வேந்*தர் அரச*வைப் புலவர் சதாவதானம் மு**த்துசா**மி ஐயங்கார். இவரிடமே தமிழ்க் கல்வி பயின்றுர். வடமொழி ஆங்கில மொழி ஆகியவற்றிலும் தேரிந்தார் பாவன்மை **யும்** ந**ஈவன்**மையு**ம்** ஆய்வுத் திறமும் ஒருக்கே கொண்டு வினைங்கிஞர். தமிழ்ச் சங்கச் செந்தமிழ் ஆசிரியராக வினங்கி கூரை. அவ்விதேழ் வழியே சில நூல்களே ஆராய்ந்து வெளியிட் டாரி. அண்ணுமல்ப் பல்கலேக் கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தஃவைராகவும் விளங்கிஞர். பதிப்புத் துறையில் இவர் கொண்படிருந்த உயர்வற உயர்ந்த பண் புநலன் பிறர்க்கு வாய்ப்பது அரிது! அதனே நிறையும் குறையும் எண்னும் பகுதியில் கோணலாம், இவர் பதிப்பித்த நூல்கள்; தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் நச்சிஞரிக் இனியம்; ஐந்திணே ஐம்பது; கரைநூல்; இனியவை நாற்பது; நேமிநாதம்; பன்னிருபாட்டியல்; திரு நூற்றந்தா தி என்பேலை.

பதிற்றுப் பத்து

1904

பதிற்றுப் பத்தின்ப் பழைய உரையுடன் முதற்கண் வெளியிட்டவர் டாக்டர் சாமிநாதையரே ஆவர் அவர் புறநானூற்றுப் பதிப்பை நிறைவு செய்தார். அப்பதிப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்த யாழ்ப்பாணம் பொ. குமாரசாமி முதலி யார் பதிற்றுப் பத்தையும், அகநானூற்றையும் ஆராய்ந்து வெளியிடவேண்டும் என்றும், அவற்றுக்குத் தக்க பொரு ளுதவி செய்வதாகவும் கூறிஞர். ஆஞல் பாண்டித்துரைத் தேவர் புறநானூற்றுப் பதிப்பைக்கண்டு பாராட்டி "இனி மேல் எந்த நூல் அச்சிடப் போ இரிர்கள்?" என வினவிஞர். ஐயர் எண்ணம் புறநானூற்றில் அழுத்தம் பெற்றிருந்தமை யால் அந்நூலில் கண்ட துறைகளுக்கு விளக்கம் தேடுகையில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலேயின் சிறப்பை உணர்ந்தார். ஆகலின் அதனே வெளியிடக் கருதிஞர். "புறப்பொருள் வெண்பாமால்க்குப் பழைய உரை ஒன்று என்பால் இருக் கிறது, மூலம் மாத்திரம் சரவணப் பெருமாவேயரால் முன்பு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது உரையுடன் வெளி யிடலாம் என்று எண்ணை இருக்" எனப் பாண்டித்துரைத் தேவேரிடம் உணை ததார். அவ்வெளியீட்டுக்கு அவர் ரூ. 500 வழங்கிஞர். அம்பலவாண தேசிகரும் ரூ. 300 வழங்கிஞர். ஆதலால் புறப்பொருள் வெணபாமா ஃவையை ஆய்ந்து வெளி யிடும் பணியில் ஊன்றிஞர். அதற்குப்பின்னே மணிமேக ஃபை பதிப்புத் தொடர்ந்தது. எதற்கும் ஆ கு ம் நா ள் ஒன்றை வேண்டுமே! அந்நாள் 1904-ஆம் ஆண்டில் வாய்த்தது.

எட்டு த் தொகையுள் நான்காவதாகிய பதிற்றுப் பத்து நூறு பாடல்களே யுடையதேனும் முதற்பத்தும். பத் தாம் பத்தும் கிடையாமையால் எட்டுப் பத்துகளுடனும் முதலாம் பத்தையோ, பத்தாம் பத்தையோ சார்ந்தன வாய் உரையாசிரியர்களாலும், புறத்திரட்டுத் தொகுப்பா சிரியராலும் குறிக்கப்பெறும் இரண்டு பாடல்களும், மூன்று பாடல் பகுதிகளுமே கிடைத்துள்ளன.

பதிற்றுப் ப**த்துள் இரண்டாம் பத்து இ**மயவர**ம்பன்**நெடுஞ்சேரலாதுணக்குமட்டூர்கண்ணனரும், மூன்ரும்பத்து
இமயவரம்பன் தட்பே பல்யாணச் செல்கெழுகுட்டுவனப்
பாவேக்கௌதமஞரும், நான் காம்பத்து களங்காய்க்கண்ணி
நார்முடிச்சேரவேக் காப்பியாற்றுக்காப்பியஞரும், ஐந்தாம்
பத்து கடல்பிறக்கோட்டிய செங்துட்டுவணப் பரணரும்,
ஆரும்பத்து ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதவேக் காக்கைகை
பாடினியார் நச்செள்ளேயாரும், ஏ ழா ம் பத்து செல்வக்
கடுங்கோ வாழியாதவேக் கபிலரும், எட்டாம்பத்து தகடூர்
எறிந்த பெருஞ்சீசரல் இரும்பொறையை அரிசில்கிழாரும்,
ஒன்பதாம் பத்து குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை

பதிற்றுப் பத்துக்குப் பழையவுரை ஒன்றுண்டு அதி சுருக்கமாக அமைந்த உரையாகும் பதவுரையைப் போன்று விரி வாகவும் குறிப்புரையைப் போன்று சுருக்கமாகவும் இல்லாமல் இடைப்பட்டதாக உள்ளது. "ஒவ்வோரு செய்யுளின் பின்னும் அமை ந்துள்ள துறை வண்ணம் தூக்கு பெயர் என்புன் உரையில்லாத மூலப் பிரதிகளிலெல்லாம் இருத்தலின் அவை உரையாசி ரியரால் எழுதப்பட்டன அல்ல என் பதும், நூலாசிரியர் களாலோ தொகுத்தாராலோ எழுதப்பட்டன என்பதும் பதிகங்கள் உரைப் பிரதிகளில் மட்டும் காணப்படுதலின் அவற்றை இயற்றிஞேர் நூலாசிரியரோ தொகுத்தோரோ அல்லர் என்பதும் தெரிகின்றன" என்பார் ஐயர்.

திந்தாமணி ஆராய்ச்சியின்போது பாட்டு தொகை களின் பழமையையும், சுவையையும் ஐயர் அறிந்துகொள்ள வாய்த்தது. மேற்கோள்களே தீ தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சங்க இலக்கிய நூல்களேயெல்லாம் பெயர்த்தெழுதி ஒருங்கு வைத்து ஆராயும் இன்றியமையாமை உண்டாயிற்று. புற நானூற்றுப் பதிப்பால் உண்டாகிய ஊக்கம் பதிற்றுப் பத் தைப் பதிப்பிக்க அடித்தளம் அமைத்துத் தந்தது இதன் முதற் பதிப்பு 1904-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதத்திலும், இரண் டாம் பதிப்பு 1920 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்திலும், மூன்ரும் பதிப்பு 1941-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலும், வெளிவந்தன மூன்ரும் பதிப்பில் குறிப்புரை எழுதி அடிக் குறிப்பாகச் சேரிக்கப்பெற்றது. பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சிக் குக் கிடைத்த சுவடிகள் 6. அவை:

திருவாவடுதுறை ஆதீனச்	சுவடி	2
அரசினர் ஒஃலச் சவடி நோல் நிஃலயச்	•	1
ஆழ்வார் திருநகரி தே. இலட்சுமண		X.
கவிராயர்	**	1
ஜே எம். வேலுப்பிள்ளோ	,,	1
தி. த. கணகசந்தர ம் பின்னோ	**	1
திருமையி <i>லே சென் மெகம்</i> பின் <i>வ</i> ோ	••	l

இவற்றுள் இரண்டை செவடிகளில் உலரை இருந்ததெனை அறியப் பெறுகிறது. வேறு சில சவடிகள் ஆராய்வதற்கு அவ்வப் போது கிடைத்தன என்பது குறிக்கப் பெற்றுள்ளது மு **தற் ப**திப்புக்கு இராசராசேசுவர சேதுபதியு**ம்,** இரண்டாம் பதிப்புக்குத் திருவாவடுதுறை சுப்பிரமணிய தேசிகரும் பொருளுதவி புரிந்தனர்

பதிற்றுப் பத்து - மூலமும் உரையும் 1950

இப்பதிப்பு உரை வேந்தர் ஒளவை துரைசோமி பிள்ளோ யின் உரையும் விளைக்கமும்பெற்றுக் கழக அழிபே 1950-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த பதிப்பாகும். இப்பதிப்பின் ஆராய்ச்சிக்கு ஏடுகள் இரண்டு பெற்று அச்சுப்படியுடன் ஒப்பிட்டுச் சில பாட வேறுபாடுகளும் சில பாடங்களில் காணப்பட்ட ஐயங் கேளுக்கு விளைக்கமும் பெற்றதாகக் கேறிப்பிட்டுள்ளார். ஆளுல் அச்சுவடிகள் எவேரிடமிருந்து பேற்றவை என்பது பேற்றிய குறிப்பு இக்ஸே.

இப்பதிப்பில் ஐயர் குறிப்பிடும் பாட வேறுபாடுகள் ஆனேத்தும் காட்டப் பெற்றில. தக்க வை எனக் கருதப் பெறுவன மட்டும் காட்டப்பெற்றுள. பொருந்திய பாடங்களேத் தேர்ந்து மூலத்தில் ஏற்றிப் பொருள் கேறவும் பெற்றுள ஐயர் பதிப்பில் காணப்பெருத சில பாட வேறுபாடு களும் இப்பதிப்பில் உள. சாண்ருக 15,53-ஆம் பாடல்களேக்காண்க சில பாடங்கள் திருந்தியதற்கு 42-ஆம் பாடல்களேக்காண்க சில பாடங்கள் திருந்தியதற்கு 42-ஆம் பாடல்ல் 'சேர்ந்தோ ரல்லர்' என்பது 'நேரீந்தோ ரல்லர்' என்றம் 'சேர்ந்தோ ரல்லர்' என்பது 'நேரீந்தோ ரல்லர்' என்றம் 51 ஆம் பாடலில் 'நாடுடன் கமழ. என்பது 'நாகுடன் கமழ' என்றம் திருத்தம் பெற்றமை கொள்க. அடிமுழுமை யும் திருத்தம் பெற்றமை 'அரும்பறை விண்ஞர் புல்லிகல் படுத்து' என்பது (75) 'மகுபுல விக்ஸஞர் புலவில் படுத்து' எனத் திருத்தப்பெற்றமையால் அறிக.

முற்பதிப்பினும் பிற்பதிப்புகள் திருத்தம் பெற்று வருத**ு** 'முரரை முழுமுதல்' என்ற பாடம் (ஐந்தாம்பத்தை-பதிகம்) அச்கப்பிரதியில் காணப்படுகிறது. என்று ஒள**வை** சு. துரைசாமிப்பிள்ளே குறிப்பிடும் பொடம் ஐயரின பேதிற்றுப் பத்து மூன்ரும் பதிப்பில் முழாரை முழுமுதல், எனப்பாடம் பெற்று 'முழானரே; மரூட முழவுத்தாள் எரிவேங்கைகை (கலி. 44; 4) முழானரைப் போந்தை "(புறநா. 85: 7) என்று விளேக்கம் பெற்று வந்தமையால் தெளிக.

இவ் வாய்வுக்குக் கிடைத்த கேவடிகள் இரண்டனுள் ஒன்று மூலச்சுவடி என்பது "மூலமட்டுமுள்ளதில் 'செவருவர' என்ற பாடமே உள்ளது'' என்னும் அடிக்குறிப்பால் (86) புலப்படுகின்றது. தம் ஆசிரியரும் திருவையாற்று அரசர் கல் லூரிப் பேராசிரியருமாகிய அரங்க வேங்கடாசலம் பிள்ள எழுதிய உரைசெயாண்று கிடைத்ததென்றும், இவர் எழுதிய உரையை நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் போர்வையிட்டு ஊக்கப்படுத்திஞர் என்றும் முன்னுரையில் உரையோசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நற்றி?ண - முலமும் உரையும் 1914

எட்டுத்தொகையுள் முதேலாவதா இய நற்றிண் முதற் கண் பின்னத்தூர் அநாராயணசாமி ஐயரால் ஆய் ந்து வெளியிடப் பெற்றது. நூல் அச்சிட்டு முன்னுரையும் முடித்து பாடினேர் பாடப்பெற்ரேரி வரலாறுகளேயும் எழுதி வந்தார். பாடப் பெற்ரேரி வரலாற்றுள் தலேயாலங் கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியேன் நெடுஞ்செழியன் வேர லாற்றின் ஒரு பகுதி எழுதிய அளவில் இயற்கை எய்திஞர். அச்சிட்ட படிவைத்தை அட்டை கட்டிப் பார்க்கவும் இயலா மல் இயற்கை விளேயாடியது! அவர்தம் அருந்தமிழ் அன்புக் கும் அறிவுக்குர்மைக்கும் நேற்றிண் என்றும் அழியாச் சாண் ருக இலங்கும்.

தஞ்சை மாவட்டம் இருத்துறைப் பூண்டி வட்டத் தைச்சார்ந்தது பின்னத்தூர் அவ்வூரில் வாழ்ந்தவர் ஆப்பா சாமி ஐயர். அவர்தம் அருமைக் கிழத்தியார் சீதாலட்சுமி அம்மாள். இவர்கள் குடி விளக்கப் பி நந்த மை ந்தரி நாராயணசாமி ஐயர். இவர் பிறந்த நன்னேள் 10—9—1862 ஆதும்.

மன்னெர்குடி ஆங்கிலப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் நாரா யணசாமிப் பிள்ளோயின் கம்பராமாயண விரிவுரை கேட்டு அதனேக் கற்க விருப்பிஞர். மனப்பாடம் திறம் இயல்போக வாய்த்திருந்த இவர் எண்ணற்ற பாடல்களே மனப்பாடம் செய்தார். ''பத் தேப் பாட்டு முதலியவற்றின் சுவடிகள் கிடையாமல் போயினும் அவற்றின் அடிபிறழாமல் ஒப்பிக்க வல்ல திறஞளர் நாராயணசாமி ஐயருள்ளார்'' என்று டாக்டர் சாமிநாதையர் பாராட்டும் திறப்புப் பெற்றுர் அவர் தம் பதிப்புகளுக்கு நற்றுணயாக இருந்துதவிஞர் குறுந்தொகை, அகநானூறு ஆகியவற்றுக்கும் உரை காண விருப்பிஞர். அகநானூற்றில் பல பாடல்களுக்கு உரையும் எழுதிஞர். 1899-ஆம் ஆண்டு முதல் தம்வாழ்நாள் அளவும் கும்பகோணம் நகரவை உயர்நிலேப் பள்ளியில் தமிழாசிரிய ராகவிளங்கிஞர். 30—7—1914-இல் இறையடி சேர்ந்தார்.

நற்றிண்டையை ஆய்ந்து வேளியிட விரைப்பிஞர் நாரா யணசாமி ஐயர். அவர் தம் ஆசிரியர் நாராயணசாமிப் பிள்ளேயின் மைந்தர் சோமசுந்தரம் பிள்ளே பொருள் முட் டுப்பாடு நேராவண்ணம் உதவியதுடன் ஏடுகள் தருவித்தும் ஆராயும்படி செய்தார். மறைமையேடிகளார் உதவியால், சென்னே அரசினர் ஓலேச் சுவடி நூல் நிலேயத்தில் இருந்து நற்றிணக் கடிதச் சுவடி ஒன்றைப் பெற்று ஆராய்ந்தார். அதன் பின்னர்ச் சாமிநாதையர் சுவடிகள் 2, மது மைர தீ தமிழ்ச் சங்கச் சுவடி 1, தி. த கனக்சந்தரம் பிள்ளே சுவடி கள் 2. ஆக 5 சுவடிகள் கிடைத்தன இவற்றை ஆராய்ந்து உரை கண்டார். ஆயினும் இச்சுவடிகளில் 234-ஆவது பாட லும் 385-ஆம் பாடலின் பிற்பது தியும் கிடைக்கவில்லே. அரி து முயன்று தேடியும் அகப்படாரையால், பின்னே கிடைப்பின் மறுபதிப்பில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என் னும் எண்ணதீதால் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டார்.

அரித்துவார மங்கலம் வி. கோபாலசாமி இரகுநாத ராசாளியார், கெ சுந்தரராமையர், டி. ஏ. பாலகிருஷ்ண உடையார், இராவ்பகதூர் கே. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், தோலி க. ப. சிதம்பர தேவர். முத்துப்பேட்டை சி. வயி அருணுசலம் செட்டியார். மண்ணுக்கு முண்டோன் சிதம்பர சபாபதிப் பிள்ளே, பாகூக்காடு ஐ சின்னசாமிப் பிள்ளே முதலிய தமிழன்பர்களின் பொருளுதவியால் நேற்றிணேயையை

ஏட்டுப்படியைை ஓப்பிட்டு ஆய் தல் அரி து. அதனு ஆய்த்து பதிப்பித்த பின்ணச் செப்பப்படுத்தி மறுபதிப்புக் கொணர்தல் எளிது; ஏட்டுப் படிகளிலும் உரையமைந்த நூலு ஆராய்ந்து பெதிப்பித்தற்குப் அஃதிலொ நூல் ஆய்ந்து. அதற்கு உரைகண்டை பெதிப்பது மிகமிக அருமையானது. மூலத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்; உரைவையத் திட்டப் படுத்தவேண்டும் அதிலும் புறப்பொருள் நூலினும் அகப் பொருள் நூலுக்கு உரைகாணல் எளிது. புறப்பொருள் நூல் எனின் சொல்போகும் போக்கிலே பொருள் போகும். சில வழைக்கங்கள் மட்டுமே காவ இகைடை வெளிப்பட்டு அறி ∌ற்கூ அருமைப்படுமே அன்றிப் பொருள் வகையால் அறிதற்கு இடர்ப்பாடு தெளராது. ஆணு**ல் அகப்பொ**ருள் நூலோ எனின் கேசற்பொருள் விளக்கம் கண்டே அளவில் அமையாது குறிப்புப் பொகுளும் உள்ளுறை இசைறச்சி எ**ப்பையை**யு<mark>ம்</mark> ஒருங்கே மேலிந்து உள்ளுறுத்து மயக்கும். திக்குத்திகைகை இதிரி யாத காட்டில் தன்னந்தனியே புகுந்து திண்டொடுவ து போன்றை நிஃலைமையை உண்டோக்கும். அவ்வககையில் **அவ**ர களுக்கு அவர்களே துணே! இத்தகைய இடர்ப்பாடான வழி துறையில் முழுமையாக அழுந்**தித் து**யருற்ற பெருமக்கள் இருவர். அவருள் இப்பின்னத்தூரார் ஒருவர்; மற்இறுருவரி **திருக்கண்**ணபுர**ம் திருமாளிகை**ச் சௌரிப்பொருமோள**ரங்க** ஞர். இவர் உரையில்லா நற்றி‱ யை வைத்துக்கொண்டு அலமந்து அலயந்து ஆய்ந்து அருமையுறச்செய்து முடித்தார். அரங்களூர் பட்டுப்பட்டு மயங்கிய பாடுகளோ பன்னு தற் கரியன. அவர்தம் குறுந்தொகைப் பதிப்பில் காண்க. சங்கத் தொகைகளுள் இவ்விரண்டுமே முற்றிலும் உரையிலா நூல் **கள். அ**கநானூற்றுக்கேனும் ஓ**ரளவு உரை** கிடை**த்தது**∵ மணிபேகளே ஆய்வுக் உரையிலாத் தெண்டாட்டம் உடை ய**ேத ஆ**யினும் பொருட்டொட**ா** நிஃசை் செய்யு**ள் ஆகலின்** பல பகுதிகள் உரைகாண்டற் கெளிதாம்.

இனி இந்நற்றிணே உ**சையோ** முதலுரை எனினும் முதன்மை வாய்ந்த உரையாக வாய்ந்தது. பின்னத்தூராரி பெறவரும் புலமைத் திறத்தைக் காட்டுவதாம். ஒவ்வொரு பாடலும் இன்றுரே பாடல் என்பதை முதற்கண் அமைத்து. அப்பாடலின் நெண் தேறைகளேக் கூறி. அதனே விளக்கமுறு நீ நிப் பாடல்க் காட்டுகிறுர். பாடலின் முழுப் பொருளும் தெள்ளிதின் உணருமாறு முறையுறக்கிடந்தவகைகையில் உரை யலைமைக்கிறுர்; அருஞ் சொற்பொருளும், அருந் தொடர் நய மூம், அணி நலங்களும், தண்டாத் தமிழின் பொருள் நலங் களும் பொதுள விளக்கவுரை வரைகிறுர். 'உள்ளு சுறை'யை நயமுறப் பொருத்தி உரைக்கிறுர். மெய்ப்பாடும் பயனும் மெச்சும் வண்ணம் குறிக்கிறுர். மேற்கோளாட்சி பைக்காட்டு கிறுர்; ஒப்புமை சார்த்தி உவப்புறுத்துகிறுர். இவர் எழுதி யுள்ள பாடினேர் வரலாறும் பாடப்பட்டோர் வரலாறும் செறிவும் செம்மையும் மிக்கு இன்புறுத்துவதாம். ''நேற்றிண நாராயணசாமி ஐயர்'' என்னும் பெயரை நிலே நிறுத்திய ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு இஃதாகும்.

நற்றிணேயின் இரண்டோம் பதிப்பு 1952-ஆம் ஆண்டு சைவை சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் வழியே பதிப் பிக்கப் பெற்றது. இப்பதிப்பு கடினமும் மயக்கமும் தரும் சந்திகள் பிரித்தும், அரிதுமுயன்றை பாடவேறுபாடுகள் குறித் தேம். இதுகாறு ம் காணப்பெருத இருநூற்று முப்பத்து நான்காம் பாட்டி கேக் கண்டு இணத்தும், ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட அருஞ் சொற்பொருள் எடுத்தமைத்தும் பதிப் பிக்கப் பெற்றுள்ளது. உரையாசிரியர் படமும், வரலாறும் இப்பதிப்பில் இணக்கப்பெற்றமை நிணகூடித்தக்கதாம்.

"நற்றி‱ன ஒன்பைதடிச் சிறுமையாகப் பன்னிரண்டைடி கொறுப் உயரப் பெற்றது. இத்தொகைகை தொகுப்பித்தான் பேன்ஞெடு தந்த பாண்டியென் மாறன் வெழுநி" என்பது இத் தொகுப்பு புற்றிய பழங்குறிப்பு.

நற்றிவோ

மூலமு**ம் –** விள**க்**கவுரையு**ம்** 1966

உ**ைரைவேந்**தர் பேராசிரியர் ஒள்**வை க. த**ரைசோமிப் பிள்*ளோ* எழுதிய விளக்கவுகரையுடன்கையுயை பதிப்பு இஃதாகும். இதனே வெளியிட்டவர் சென்னே அருணு வெளியீட்டகத் தார் ஆவர்.

உரைவேந்தர் ஆய்வுக்குக் கிடைத்த ஏடுகள் நான்கு. அவை:

> அரசினர் கைகெயுழுத்தை நூல் நில்பை ஏடு - 1. மதுரைத் தேமிழ்ச் சங்க ஏடு - 1. டொம்மிச்சேரி கருப்பையாத் தேவேர் ஏடு - 1. புதுப்பட்டி சிவ. மு. முத்தையா செட்டியார் ஏடு - 1.

இவ்வேடுகளே ஒப்பு நோக்கியபோது பாடவேறுபாடு கள் பலப்பல கிடைத்தன் அவற்றைக்காண நற்றிணக்கு வேறு ஓர் உரையே எழுதவேண்டும் என்னும் எண் ணை ம் அவர்க்குப் பிறந்தது "ஏறத்தாழ 1500-க்கு மேற்பட்ட பாட வேறுபாடுகளும், பெயர் தெரியா நிருந்த பல பாட்டு களின் ஆசிரியர் பெயர்களும் தெரியவத்தன. சில ஆகிரியர் களின் பெயர்கள் திருத்தமடைந்தன." என்று உரையோசி ரியர் தம் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கிடைத்தஏடுகள் மிகப் பழமைவாய்ந்து பாட்டுகளேப் பாடியை புலவர்களின் பெயரை ஒவ்வொரு துறையின் இறு இ யிலும் விடாது எழுதப் பெற்றிருந்தமை ஆசிரியர் ஆராய்ச் சிக்கு ஊக்கமூட்டின. பின் னத் தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் பதிப்பும், செண்ணேச் சைவை சித்தாந்த மகா சமாசச் சங்க இலக்கியப் பதிப்பும் தொல்காப்பியம், அகப் பொருள் விளக்கம், யாப்பருங்கலம், இலக்கண விளக்கம், வீரசோழி யம் முதேலியவற்றின் உரைகளில் காட்டப்பட்ட நற்றிக்ணங் பாடல்களும் மிக உதேனேன.

அச்சிட்ட நற்றிணச் சபடையில் "அல்குபடர் உழந்து" என்னும் எட்டாம் பாடல்ப் பாடிய புலவர் பெயர் குறிக்கப் பெறவில்லே. அதனப் பாடியவர் கண் ண கஞர் என்பேற கண்டார் உரைவேந்தர் "இச்சான்றே? பெயர் அச்சுப்படி களில் காணப்படவில்லே. ஆயினும் புதுப்பட்டி ஏட்டிலும் தேவர் ஏட்டிலும் கண்ணகஞர் என்ற குறிப்பு ஒன்றை துறைக் கேற்றின் இறுதியில் காணப்படுகிறது" எனக் குறிப்பிடுகிறுர். இவ்வாறே "அண்ணந்தேந்திய" என்னும் பத்தாம் பாடிகூப் பாடியவர் பெயர் முற்பதிப்பில் அறியப்பெறவில்லே. சங்கச் சுவடி ஒழிந்த மூன்று சுவடிகளிலும் இப்பெயர் இருந்தமை சையக் குறிப்பிடுகிறுர் உரைவேந்தர். இவ்வாறே, "கொடிச்சி காக்கும்" என்னும் இநுபத்திரண்டோம் பாடவேப் பாடியவர் பெயர் 'நல்வேட்டணர்' என்பதைத் 'தேவர் ஏட்டிலும் செட்டியார் ஏட்டிலும்' கண்டே தைத் தெரிவிக்கிறுர். 45, 46-ஆம் பாடல்களேப் பாடியோர் முறையே உலோச்சணர்' கோட்டம்பலவைஞர் என்பதைக் குறிக்கிறுர், இவ் வர ேற இன்னும் சில உள.

இனிச் சில பெயர்கள் படையை பதிப்பில் உள்ளதற்கு வேறைபட ஏட் டில் கண்டேறைகை குறிப்பிடுகிறுர். பின்னத் தோரார் பதிப்பில் 24-ஆம்பாடல் பாடியவர் கண்ணத்தைஞர் என்றும், 56-ஆம் பாடல் பாடியவர் பெருவழுதி என்றும் 64-ஆம் பாடல் பாடியவர் உலோச்சஞர் என்றும் உள. அப் பெயர்கள் முறையே குன்றூர்க்கிழார் மகஞர் கண்ணத் தஞர், இளங்கீரஞர். உரோகடத்தஞர் எனக் குறிக்கிறுர். இவ்வாறே வேறுசில பெயர்களும் உள.

சில பெயர்கள் பிழைபட வழங்கு நீஃமையை விளைக்கி எழுது இருர் பேரோசிரியர் ஒள்ளவை; 34-ஆம் பாடுஃப் பாடி யவர் 'பிரமசாரி' எனப் பின்னத்தூரார் பதிப்பில் உள்ளது. "பிரமன் என்பார்க்கு மகஞ்தலின் பிரமன்கோரி எனப் பெற்ருர். பிரமன் என்றும் காரி என்றும் பெயர் பூண்டவர் பலர் சங்க காலத்தும் இடைப்பட்ட கல்வெட்டுக் காலத்தும் இருந்துள்ளனர். இவர் பெயர் ஏடு பெயர்த்தெழுதினேரோல் பிரமசாரி எனப் பிழைக்கப்பட்டுள்ளது. கிடைத்த ஏடுகளில் பிரமன் காரி எனக் காணப்படுவதே இதற்குச் சான்று' என்றை குறிப்பிடுகிறுர்.

'தெடுநா ரெண்டெணி' என்னும் நற்றிணே நாற்பதாம் பாடுல்ப் பாடியவர் 'கோண்மா நெடுங் கோட்டஞர்' என முன்னேப் பதிப்பில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளார். அப்பெயர் கோமால் தெடுங்கோடஞர்' என்பேதை விளக்கு இரைர்

பேராசிரியர்: "இப்பெயர் கோமான் நெடுங்கோடஞர் என வும் கோமால் நெடுங்கோடஞர் எனவும் கொள்ளப்படும் பறம்பிற்கோமான் கொல்லிக்கோமான் என இடஞ்சுட்டிக் கூறப்படாமையின் கோமால் நெடுங்கோடன் எனக்கோடல் . பொருத்தமாக உள்ளது. கோ**மா**ல் எட்பைது சோழ நாட்டு ஊர்களில் ஒன்று. அதஃனக் கல்வெட்டுக்கள் 'சயங்கொண்ட சோழ மண்டல**த்துத் இருவ**ழுந்தூர் நாட்டுக் கோமாலான குலோத்துங்க சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம்' என்று கூறுவது நோக்கத்தக்கது இந்நாளில் அது கோமல் என வழங்கு கிறது. கோடன் என்ற பெயருடையார் பலர் தமிழகத்து இருந்துள்ளனர். கோடனூர் என்ற பெயருடைய ஊர்கள் இருப்**பது அ**தேற்குச் சான் று. 'கோமா னெடுங்கோடை**ை?'** என்பது அச்சுப்படியில் கோண்கைமா நெடுங்கோடஞர் என உளது. புதுப்பட்டி ஏடும், தேவர் ஏடும் கோமாணெடுங் கோட்ளுர் என்றே கூறுகின்றன. ஆகவே கோமான் என்பது ஈற்றெழு**த்து மா**றிக் கோண் மொ எனப் பிழைப்பட்டு**த்** திரிந்ததன் திரிபாய்க் கோண்மா என்று ஆகியதாம்.'' என்று வி ரி த்து விளக்குகிறுர். இவ்வாப்ற 'கொட்டம்பலவளூர்' எனக்காணப்பெறும் புலவர் பெயர் 'கோட்டம்பலவஞிர். என்றும். (46,95) 'இனிச்சந்த நாகளூர்' பெயர் 'மிவோக் கந்தன் நாகஞர்' என்றும் (66) பிரான சாத்தஞர் பெயர் 'விரோன் சாத்தஞார்' என்றும் (68) இளம்போதியார் பெயர் இளப்பூதியார் என்றும் (72) நல்விளைக்களுர் பெயர் நல் விளக்குன்றைஞர் என்றும் (85) முடத்திருமாறன் பெயிர் முட்டத்திருமாறன் என்றும் (105) அரு மையின் ஆய்ந் து மைரக்கிறுர். இவ்வாறே குறிப்பிடும் பெயர்த் திருத்தங்கள் பல. இத்திருத்தங்க2ீன அறிவோரி சங்க இலக்கிய ஆய்வுக் குக் கல்வெட்டு செப்பேடு முதலியவற்றைக் கற்று தீ தெளித லின் இன்றியமையாகமையை நன்கு உணர்வ**ர். அ**ன்றியு**ம்** மானிட வியலறிவு, விலக்கியலறிவு, செடி கொடியியலறிவு, சமய நூல்திறம் முதலியனவெல்லாம் ஒருங்கே கொண்டாரி உரைத்திறம் சிறக்குமாறு இஃதெனக்காட்டும் உரை, உரை வேந்தரின் நற்றி ணே யுரை என்பேது எளிதுற விளங்கும் விரிக்கின் அதலுமென அமைவாம்

நற்றிணேயுரை இருபோகங்களாக வெளிவந்துளது. ஒவ் வொன்றும் இருநூறு பாடல்களுக்கு விளக்கத்தையுடையேன.

குறுந்தொகை - முலமும் உரையும் 1915

எட்டுத் தொகையுள் இரண்டாவதாகிய இக் குறுந் தொகையை அரிதின் ஆய்ந்து முதற்கண் வெளியிட்ட பெருந்த மைக இருக்கண்ணபுரம் திருமாளிகைச் சௌரிப் பெருமாளரங்க**ை? ஆவர்.**

அரங்கசாமி என்பது இவர்தம் பெயர். இவர் தந்தை யார் சௌரிப் பெருமாள் ஐயங்கார். பிற்காலத்தில் சங்க இலக்கிய ஆய்வுக்குத் தாண் டு தலாக இருந்த அய்யம் பேட்டை முத்துரத்தின முதலியாரே இவ சை ரத் தமிழ்க் கல்வி பெறுதற்கு மதுரை செல்லுமாறு தூண்டிஞர். சோழ வந்தான் கிண்ணி மடம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடமும், பெரும்புலவர் அரசஞ்சண்முகஞரிடமும் அருந்தமிழ் கற்றுர். வாணியம்பாடி மகமதியர் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரிய ராகப் பணியாற்றிஞர்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தைச் சிலமுறை பயின்றுரு, அதில் வந்துள்ள தொகை நூற் செய்யுள்களில் உளந்தோய்ந்தார் குறுந்தொகை எனக் குறிக்கப்பட்ட செய்யுள்கள் பெயருக்கேற்பச் சிறியவையாய்க் காணப்பட்ட மையாலும், அந்நூல் முழுவதுக் கெடைக்கலாம் என்ற துணி வுண்டோயமமையாலும் அத2ீனத் தேடி உரைசெய்து செவளிப் படுத்தலாம் என முயற்சி மேற்கொண்டார். அந்நிஃயில் முத்துரத்தின முதலியார் சென்னே அரசினர் ஒலேச் சுவடி நூல் நிலேயைத்திலுள்ள குறுந்தொகைச் சுவ டியைப் படி யெடு*த்து* உதவுமாறு அரங்கணுைர வேண்டினு†. அதைணு**ல்** சென்2ேன சென்று அச்சுவடிடைப் படியெடுத்துக்கொண்டு திரும்பிஞர். அப்படியோ பிழைபொதிந்து பொருளறிவாரா நிலேயில் சிதைவு மிக்கூர்ந்து இருந்தது. அந்நிலேயறிந்த **முத்துரத்தின** முதலி**யார் அ**ரங்களுர் ஆர்வம் அறிந்து சீரி**ய** தோர் குறுந்தொகைச் சுவடியை வருவித்துத் தந்துதவிஞர். மற்றும் அகநானூறு, நற்றிணே, பரிபாடல் ஆகியே சுவடிகளே யும் உரைவேரை தற்கு ஏதுவாக வழங்கிஞர். அரங்கஞர்க்குக்

கிடைத்த குறுந்தொகைச் சுவடிகளில் நமிம்-ஆவது செய்யு ளின் மேலே ஒரு செய்யுள் அகப்படவில்லே அதனே அகப் படுத்துதற்காக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் சுவடிச் சாலேக்குச் சென்று ஆங்கிருந்த சுவடியைப் பெற்று ஒப்பிட்டார். பாட வேறுபாடும் குறித்துக்கொண்டார். அவ்விடுபட்ட செய்யுள் "ஆய்வளே கெகிழவும்" என்னும் நகக-ஆவது செய்யுள்ரக இருக்கக் கண்டு மகிழ்ந்தார். அதன்பின்னே மிநிலேப்பட்டி, செவ்வூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று ஏடு தேடிைச்,

பழந்தமிழ் ஏடுகளுள், ஓரீ ஏட்டில் குறைவான பகுதி கள் மற்றை ஏடுகளிலும் குறைவாகவே இருப்பதும், எத் தூண் ஏடுகளேத் தேடிக் காணினும் அக்குறை நிரம்பாதே போதலும் கண்கூடாகலின் ஒரு பாட்டுப் புதிதாகக்கிடைத் தமைக்கு மகிழ்ந்து உரை எழுதத் தொடங்கினர், வேறு சுவடிகள் கிடைக்குமோ என வேண்டுகோள் விடுத்து வேண்டியும் பயன் பெற்றிலர்.

இத்தொகையை ஆய்ந்து மூல பாடங்கோணலும். உரை வரைதேலும் எத்தகு அருமை என்பதை அரங்களுரி தேறிப்பிடுகிறுர்:

பேரறிவும் பேராற்றலுமுடைய தக்க தமிழறிஞர் பலர் ஒன்றுகூடிப் பல பிரதிகள் வைத்துக்கொண்டு பண் னெடு நாளும் ஆராய்த்து பதிப்பிப்பதாயினும் மூலமன விலும் முற்றும் திருத்தமாகப் பதிப்பித்தல் முடியாததாகு மென்பது சங்கத்துத் தொகை நூல்கபேப் பொறுத்த வரை யிலும் எட்டுணேயும் மறுக்க முடியாத ஒருண்மையாகும். இத்தகைய அருமைவாய்ந்த ஒருவகைகத் தொகை நூலுன் ஒன்றைச் சிற்றறிவும் வலிக்குறைவுமுடைய யான் 'அசலுக் குச் சரியான நகல்' என்பதாக வெளிப்படுத்தத் துணியினும் அல்தெனக்கே நகைகவிடுவித்திடும் செய்கையாகவும் அவா வெள்ளத்தில் அச்சிற்றறிவும் வலிக்குறைவு மாழ்ந்திடவே, பேராசிரிந்த சீராசிரியரான பேராசிரியர்க்கே இரு பது பாட்டிற்பொருள் புலப்பட்டிலதென ஒராசை உலகினிறுவி உயரிய இக்குறுந்தொகை நூற்குப் பொருள் காணத் துணி ந் தேன, 'மூலமளவிற பதிப்பித்தல் சிறிதும் பயன் தராததாகுப்' 'பொருவொழுதி பே பெதிப்பித்திடுக' 'முயன் ருல் முடியோததென்' என்றின் ஞேரேஸ்ன அன்பர்களின் வேற் புறுத்துக்களும் என்னே வெலியுள்ளேஞக மயங்கச் செய்து ஊக்கங்கொள்ளச் செய்திட்டன. ஆதலின அவரை வின் பேருக்கிலாழ்ந்து அதனிடைப்பட்டு முற்றும் உரை செய்தி இற்றைக்கு மூவாண்டின் முன்னேர் (1912) முடித்தேன்.''

குறுந்தொகை மூலத்துள் சில மாறுபாடுகள் செய் துள்ளார் அரங்கிஞர். இடக்கர்ச் சொல்லாகிய கூஃ இருட ரண்மொழி இந்நூலில் ஒன்பதிடங்களில் வந்திருந்தவற்றை அறவொழித்துச் செய்யுளிற் குறை தோன்ருதவாறு ஏற்ற வற்றைச்சேர்த்து உரையெழுதியமை ஒன்றுகும். "இங்ஙனம் செய்தமைக்குக்காரணம் பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழுலகிற்குத் தந்த தக்கா ரா கிய ஸ்ரீமான் டி. வை. தாமோதரம் பின்னேயவர்கள் கலி த் தொ கை யகத்து மாற்றிவைத்துக்காட்டிப்போந்த காரணமேயாம்! 'என்று இதற்குச் சான்று காட்டுகிறுர் அரங்கஞர்.

இனிச், 'செய்யுள், கருத்துரை. பாடிஞேர் பெயர்' எனச் சுவடிகளில் கண்டமுறையை மாற்றி கருத்துரை, பாடிஞேர் பெயர், செய்யுள் என அமைத்துக்கொண்டு உரை வரைந்துள்ளார். கருத்துரையின் முன்னே என்பதன் அறிகுறியாக இருந்த 'எ-து' என்பதை 'இது' என மாற்றி யுள்ளார் கருத்துரையில் இவர் செய்த மாற்றங்கள் 24 அவற்றை ஆங்காங்கு உரைக் குறித்துள்ளார். முற்றிலும் உரை காணவெரண்ணுவாறு கிடந்த 364,366,367,372, 376 எண்களுள்ள ஐந்து செய்யுள்களேயும் சுவடிகளில் உள்ள வாறு உணருமாறு மாற்றுமல் அப்படியே பதிப்பித்துள்ளார்.

குறுந்தொகை போடி இறை † 205 பேர் என்னும் குறிப்பை உட்கொண்டு, இறை வணக்கம் பாடிய பெருந் தேவஞர் ஒருவரையும்சேர்த்து 206 பேர் ஆகுமாறு ஒழுங்கு செய்து 'பாடினேர் பெயரும் பிறவும்' என்னும் தஃபைப்பில் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார். ''புறநானூற்று அச்சுப் புத்தக முகவுரையில் இருநோற்று நால்வர் எனக் குறிப்பிட் டிருக்கிறேது'' என்றைம் குறிப்பிடுகிறுர்.

"அறிஞர்களின் தெருத்தங்களே வந்தனத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு ம்றுபதிப்பில் அவற்றைத் தழுவி இன்ன இன்னை திருத்தங்கள் இவ்விவ்வறிஞர்களால் அறிவிக்கப்பட் டன வென்றும் மகிழ்ந்து சுட்டி அவர்கள் செய்தருளிய பேருதவியைப் பலர்க்கும் பயன்படச்செய்து என் தன்றி யறிவையும் மறவாமற் கூறுவேன்:" என்று தம் பணிவும் ஆர்வமும் தோன்ற 'உதவியுரைத்த'லில் வரைகின்ருர்.

150-ஆவது செய்யுள்வரை விரிவாக உள்ள உரை. பின்னே கருங்கிவிடுகிறது. அதற்கு அச்சகத்தில் நேரிட்ட தொல்லேயே காரணமாம். எட்டுப் பக்கம் கொண்டை படிவங்கள் 18 அச்சிடற்குப் பதினெட்டுத் திங்கள் ஆயினவாம். அதனுல் விளக்கவுரைப் பகுதியைச் சுருக்கிப் பத்தொன்பதாவது படிவத்திலிருந்து முப்பத்தொண்பதாவது படிவம் வரை இருபத்திரண்டு நாள்களுள் பதிப்பித்து முடித்திருக் கிறுர். அதனே அவ்வளவு விரைவில் அச்சிட்டுதவிய வேலூர் வித்யாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடத் தலே வர் ஏ டி. இராச கோபால் பிள்ளுக்கு நேன்றி கூறியுள்ளார். "அச்சுக் கூடத் தாரிடத்துப் பெரிதும் அஞ்சி நின்ற எனுது அச்சத் ை த அறவே ஒழித்து" விட்டார் என்று எழுதும் தொடரால், அதற்குமுன்னே அச்சிட்ட அச்சகத்தாரிடை இவர் பட்ட பாரு புலப்படுகின்றது.

உதவியுரைத்தலும், ''குறுந்தொகைக் குறுந்து'ணையாக அருந்தொகையுதவிய பெருந்தகைச் செல்வேரீகள் பெயரும் உதவிய தொகையுக்'' என்னும் பட்டியும், மேற் கோளாட்சி விளக்கழும், அருங்குறிப்புக்களும் பிறவும், எஞ்சி யவைகளும் பிறவும், உரையில் மேற்கோள் கொண்ட நூல் கள், பாடினேர் பெயரும் பிறவும் என்னும் பகுதிகளே 43 பக்க அளவில் முற்பகுதியாக உடையது அரங்கஞர் குறுந் தொகை. இன்னும் சோழவந்தான் கிண்ணிமடம் சிவப்பிர காச சுவாமிகள் திருவுருவப் படம் பதித்து உரிமையுரை வைழங்கியதும், வேலூர் ஊரீசகல் லூரித் தேண்டை தை தமிழ்ப் பேராசிரியர் பு. க. சீனிவாசாசாரியர் வழங்கிய சிறப்புப் பாயிரமும், மணக்கா ல் அய்யம்பேட்டை முத்தாரத்தின முதலியார் வழங்கிய முகவுரையும் முதற்கண் முறையை இடம்பெற்றுள. பின்னிணப்பாக அரும்பத அகராதி, குறிந் தொகைச் செய்யுண் முதற் குறிப்பகராதி. பிழையும் திருத் தேமும், விளம்பரம் என்பவை இடம்பெற்றுள. 'இதன் வில் ரே. 2-0-0 தபாற் கூலி வேறே' என்னும் குறிப்புள்ளது.

அரங்களுர் உரைபை, ''திண், உள்ளுறை, இறைச்சி, மேற்கோள், இலக்கணக் குறிப்பு மூதலியவற்றைச் சுட்டிச் சுருங்கச் சோல்லி விளங்கவைத்தலாகிய புத்துரை'' என்று பாராட்டுகிருர் முத்துரத்தின முதலியார். இவற்றுடன் ஒவ் வொரு பாடலுக்கும் 'மெய்ப்பாடு, பயன்' என்பவற்றையும் உரையாகிரியர் குறிப்பிட்டுச் செல்கிருர். பாடவேறுபாடு ஆங்காங்குக் காட்டியுள்ளார். மேற்கோள்களேச் செவ்விதில் அடிக்குறிப்பாக அமைத்துள்ளார். தாம் ஆய்ந்த பிரதிகளின் நிண்மைமையையும் ஆங்காங்குச் சுட்டுகிருர்.

"கருங்**ள**ல் வேம்பி**ன்**" என்னும் 24-ஆம் போடலில், "இவ்வடியில் (ஈற்றயலடியில்) ஒருசீர் விடுபட்டது போனும்; இவ்வடியும் ஈற்றடியும் பிரநிகள்தோறும் சிகைநைந்து கொணப் பட்டன. ஆதலின் ஒருவாறு அனுமானித்துக் குறிக்கப்பட் டன'' என்றும். ''முட்டுவன் கொல் தாக்குவேன் கொல்'' என்னும் 28-ஆம் போட வில், ';இப்பாட்டுப் பிரதிகெளில் சிகைதைந்து கொணப்பட்டது ஆதலின் ஒருவொறு வரையைப்பட் டது" என்றும் அடிக்குறிப்பாகக் குறிக்கிறுர். இவ்வாறே அனுமானிக்கப்பட்ட பாடங்களே 178, 277, 383 ஆகிய பாடல்களில் கட்டுகிறூர், சில பாடல்கெளில் மி•ுகபோே அம் (259, 392) என்றும், இடம் விடப்பட்டுள்ளது (200, 394) என்றும், குத்துரை குறைவோக உள்ளது (366) என்றும். வரையாறு புலப்படவில்லே (328, 393) என்றும். பொருள் விளைங்கவில் பூல (172, 223, 330, 364, 369, 379, 385, 388) என்றும் ஆங்காங்குக் குறிப்பிடுகிறுர். ஒன்பைதடிப் பாட்டாக உள்ளது என்றும் (391) இப்பாட்டு ஆறைடியினதோதல் உணர ஒரு பிரதியில் 4.5 அடிகளுக்கு இடம் விடப்பட்டிருக்கிறது (266) என்றும் செவடியில் பாடல் இநந்த நிஃலைமையைத் தெளிவிக்கிருர். சே ேணேன் என்பதற்கு (150) இராக்காலத்து மரத்துச்சியில் இருப்பவன்' என ஒரு பிரதியில் உரையேண் மையைச் சுட்டுகிறுர். சுவடியில் உள்ள துறையினும் இத் துறையே பொருத்தமென (319) ஓரிடத்தும், இத்துறை வேறு சுவடியில் உண்டு என்பதை மேற்றுரிடத்தும் (353) குறிப்பிடுகிறுர்.

அரிதின் முயன்று தேடியும் தகுதிவாய்ந்த சவடி கிடையாமையால் இவர்பட்டுள்ள இடர்ப்பாடுகள் இனிதின் விளங்குகின்றன. அவ்விடர்ப் பாடுகளுக்கிடையே உரை கண்டு தம் பெயரை நிஃகொண்டே அரங்களுர் உள்ளமும் உழைப்பும் ஒன்றை ஒன்று வீஞ்சியனவேயாம்

'தாமரை பு**ரையும் காமர் சேவடி' என்னும் கடவுள்** வாழ்த்துப் பாடலில் 'சேவலங் கொடியோன்' என்பதற்கு ''சேவல் - கோழிச் சேவல்; அது முருகன் கொடியின் கண்ண தாத‰் 'கோழிப்பாங்கிய வென்றடு விறற்கொடி' என்ற தைணன் (திருமுரு. 38) ஓ†க. இனி, சேவல்-ஆண்மையிலுமா*ம்*. என்ணே? 'பல்பொறி மஞ்னஞை வெல்கொடி யகவை' எனவேம் (திருமுரு. 122) மணிமயில் உயரிய மாரு வென்றிப், பிணிமுக வூர்தி ஒண்டுசெய் யோனும்' எனவும் (புறம். 56) ஆசிரியரி நக்கீரர் கூறு தலான். 'சேவற் பெயர்க் கொடை சிறகொடு சிவனும், மாயிருந் தூவி மயிலலங் கடையே' என்றதனுல் (தொல், மரபு, 48) தோகையோடு கூடி மென்மைத்தன்மை யேவிப் பெணடன்மை கொண்ட மயிலிடத்துச் சேவற் பெயர்க் கொடை சேராதேனும், வேலன் கொடியில் வீறு பெற்றுப் போர் முகத்து நின்று ஆண்டென்மை மிக்க மயிலி டஞ் சேறற்கு இழுக்கின்றென்க இதனே அச்சூத்திரத்து உரையிறு இயில், 'செவ்வேளுர்ந்த மயிற்காயின் அதுவும் நேரப்படும்' என்று ஆசிரியர் உச்சிமேற் புலவர் கொள்' 1 நச்சிரைக்கினியர் **வரைந்தமை**யும் **உ**லியுறு **த்தும்; அன்**றி யு**ம் இங்கு த தேவி**ற் சிறந்**த திருமாலும்** சிவபெருமானும்

இது பேராசிரியர் உரை. ஆயின் அந்நாள் அவ்வுரை நச், பெயரால் வெளியிடப்பெற்று உலர் வந்தது என்க.

ஊர்தியையும் கொடியையும் ஒன்று கக்கொண்டிருத்தலும் க**ருத்தக்கது'' என்று இவர்** விரித்தெழுதும் திற**ம் அ**றிந்து இ**ன்**புற**ற்** பாலதாம். இவ்வாறே பின்னும் நயமுற எழுது வார்.

இத்தொகை நூல் பற்றியபழங்குறிப்பு ''இத்தொகை முடித்தொன் பூரிக்கோ. இத்தொகை பாடிய கடிகேள் இரு நூற்றையர்; இத்தொகை நாலடி சிற்றெல்ஃயொகவும் எட் டடி பேரெல்ஃயைாகவும் தொகுக்கப்பட்டது'' என்பது.

"மாணவர்கள் தம் ஆசிரியரிடத்திலிருந்து தகவுரை யோடு கைகையெழுத்து வோங்கி எமக்கனுப்புவார்களாயின் அவர்கட்கு இரண்டு ரூபா வூஃயுள்ள குறுந்தொகைகை மூலமும் உரையும் ஒன்றமரை (1-8-0) ரூபாவிற்கு அனுப்பப்படும் ஒரு மொணவர் ஒரு புத்தகத்திற்குத்தாள் எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் (தயாற்கூலி வேறு)" என்ற இவர் பொறித் தேள்ள குறிப்பு 'இவர்தம் மாணவர் நிஃயில் பட்ட முந்தீயை பண முட்டுப்பாடும். நூல் இடைத்தல் தட்டுப்பாடும் எழுப் பீய உணர்ளின் விஃளவாகலாம்!

குறுந்தொகை - முலம் 1920

குறுந்தொகை மூலம் மெட்டும் அறிஞர் கோ. நமசிவாய முதலியாரால் 1920-ஆம் ஆண்டில் இவெளியிடப் பெற்றது. அது குமாரசாமி நாயுடு அண்டை சென்ஸ் அச்சுக் கூடத்தில் புதிப்பிக்கப்பெற்றது. ஆணல் அப்பத ப்பு வெளிப்பட்டு உலாவியது பற்றி அறியக் கூடவில்ஃ.1 'வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்ஃ' என அறிஞர் வையாபுரிப் பிள்ளே குறிப்பிட் சிள்ளார்.

குறுந்தொகை - மூலமும் உரையும் 1930

மூலமு**ம் உரை**யும் கூடியை இப்பதிப்பு. இராமரத்தின ஐ**யரால்** எழுதப் பெற்ற பு**த்துரையுடையதாகும்**. இத*்*னப்

^{1,} தமிழ்ச் சுடர்மணிகள்

புரசபாக்கம் சேசாசல ஐயர் என்போர் 'கலாநிலேயம்' பதிப் பாக டெளியிட்டார். ஆயினும் புத்தக வடிவில் வெளியாக வில்லே என அறியப் பெறுகிறது.

குறுந்தொகை - முலம் 1933

இப்பதிப்பு புரசபாக்கம் சர். எம், சி. டி. உயரீநிலேப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் சோ. அருணுசல தேசிக**ரால் ப**திப் பிக்கப் பெற்றதாகும்.

இப்பதிப்புகள் சுவடி கொண்டு ஆராய்ந்து பதிக்கப் பெற்றன அல்ல. அரங்களுர் பதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தவை பதிப்புதோறும் சில திருத்தங்களே யுடையனவாயினும், சுவடி கொண்டு ஆராய்ந்தவை அல்ல என்பர்

"குறுந்தொகை மூலத்தை மட்டும் டி தென் மு தல் வெளியிட்டவர் தமிழறிஞ† இ. வைை, தாமோதேரம் பிள்ள" என்பவர் என ¹டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கஞூர் குறிப்பிடு வோர். ஆஞல் அச்செய்தி அறியப் பெறவில்ஃ. அவர்தம் வரலாற்றிலும் இச்செய்தி குறிப்பிடப் பெற்றிலது.

குறுந்தொகை - முலமும் உரையும் 1937

டாக்டர் சாமிநாதையர் எழுதிய பதவுரை, விளக்க வுரை முதலியவற்றைக் கொண்ட பதிப்பு இது. ஐயர் முழு மையாக உரை எழுதிய நூல் இக்குறுந் தொகையேயாம், மற்றை நூல்களே யெல்லாம் அரும்பதவுரை, மேற்கோள் ஒப்புமைப் பகுதி முதலியன எழுதி எழி லும் பய னும் கெழுமப் பதிப்பித்தார் இந்நூற்கே முற்றிலும் உரைகண்டு வெளியிட்டுள்ளார். இதனே ஆய்ந்து வெளியிட்ட வகைகையை . யும் கொரணத்தையும் முகவுரையில் கூறுகிறுர்:

^{1,} தமிழ் மொழி இலக்கிய வரலாறு பக், 152.

''பலவகையான குறிப்புக்களும் அகராநிகளும் எழுதி ைவைத்துக்கொண்டு பொருள் வரையறை செய்**யத்** தொடங்கினேன். நாளடைவில் பெரும்பாலான செய்யுட் களின் பொருள்கள் விளங்கின 'இனி இதனே அச் இட்டு இவளிப்படுத்தலாம்' என்று எண்ணியிருந்தேன். இடையே வாணியம்பாடி ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதேராக இெருந்த **தி.¦சௌ. அரங்க**சாமி ஐயங்காரென்பவ**ர்** குறுந்தொகைக்**கு** உரையெழுதி 1915-ஆம்ளு பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். அப்பால் குறுந்தொகை ஆராய்ச்சியில் எனக்கிருந்த ஊக்கம் சிறிது தளர்ந்தது பிற நூலாராய்ச்சியில் க**ருத்தை**ச் செலு த்தலானன். பின்புப் செலர் சில பத்திரிகைகளில் இந் நூலே வெளியிடுவதாகக் கேள்வியுற்றேன்...... பழைய உரை இல்லாமையால் புதிய உரை எழுதி இந்நூஃவ நான் வெளி யிடவேண்டுமென்ற கருத்து சில தமிழன்பர்களுக்கு இருந் **தை உணர்ந்தேன். பல அன்பெர்கள் அடிக்க**டி தோ ண் டி வந்துருகள். முற்கூறிய ஐயங்கோரவர்கள் உரைபை பிரதி இப் பொழுது எங்கு ம் கிடைக்கவில்லே. பல வருஷங்களாக உழைத்துத் தொகுத்த குறிப்புக்கள வீணு≤ாமல் இருக்கும் பொருட்டு இந்நூல் வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு மீண்டும் உண்டொயிற்று "

குறுந்தொகை உரை விரிவுமிக்கது. ஒவ்வொரு பாட லும் கூற்று, கூற்று விளக்கம், மூலம், பிரதிபேதம், பழையை கருத்து, ஆசிரியர் பெயர், பதவுரை. முடிபு கருத்து, விசேட வுரை, மேற்கோளாட்சி, ஒப்புமைப் பகுதி என்னும் பன் னிரு பகுதிகளேக்கொண்டு இயல்கின்றது. முன்னே முகவுரை யும், பின்னே செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதியும், அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன பாடிய புலவர்கள் பெயர்களும் பாடிய பாடல் எண்களும் காட்டப் பட்டுள்ளன. 'பிர தி பே தங்கள்' எனத் தனியே எட்டுப் பக்கங்களும் உண்டு.

இவ்வாராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த சுவடிகள்

திருவாவடுதுறை ஆதினம் சுவடி 1 திருநெல்வேலி அம்பலவாண கவிராயரி ,, 1

மந்தித்தோப்பு மடத்தில் கிடைத்த	சுவடி.	1
செங்கோல் மடத்தில் கண்ட	**	1
திருமையி <i>ஃ</i> ல சண்மைக ம் பி ள் ள கேடிதைச்	,,	1
சோடாசவதானம் சுப்பராய செட்டியார்	**	1
தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்	.,	1
செ க்கை அரசினர் கை இய ழு த்துப்		
புத்தக சாவீலச்	.1	1
புதுக்கோட்டை ராதாகிருஷ்ணேயர்		
கடி தச்	77	1
திருக்கேஈணமல் தே. கனைசசந்தரம்		
பிள்ள கடிதச்	**	1

இப்ப**த்து**ச் சுவடிகளும் மூலச் சுவடிகளே. அதிலும் ஒன்றைப் பார்த்து ஒன்று எழுதினைவாகவே இருந்தனவோம். குறுந்டுதாகை 380 பாடல்களுக்குப் பேரோசிரிய**ி உரை** எழுதிஞர் என்றும், அவர் எழுதாதுவிட்ட 20 பாடல்களுக்கு நச்சிஞர்க்கினியார் உரை எழுதிஞர் என்றும் நச்சிஞர்க்கினி யர் உரைப்பாயிரம் குறிக்கின்றது.

> ''நல்லேறி வுடைய தொல்பே ரோசான் கெல்லியுங் காட்சியுங் கோசினி அறியப் பொருள்தெரி குறுந்கொகை இருபது பாட்டிற் இதுபொரு சௌன்றேவன் எழு**தா தொ**ழிய இதுபொரு சௌன்றதற் கேற்ப உ**ரைத்தம்'**'

என்பது அது. இப்பேரேறிவாளர்கள் எழுதிய உரையுடன் கூடிய சுவடி சௌரிப் பெருமாளரங்கரூக்கோ, சாமிநாதை யோர்க்கோ கிட்டிற்றில்ஃ. நச்சிஞர்க்கினியர் உரைப்பாயிரச் செய்யுள் கிட்டாக்கால் இவ்வுரைதானும் இருந்த தென்னும் குறிப்புமின்றி ஒழிந்திருக்கும் என்றே எண்ணவேண்டியுளது அவ்வுரையின்மையை ஒருவகையோன் நிறைவு செய்யும் பணிமையுயே மேற்கொண்டோர் ஐயர்.

அரங்கஞர் அரிதின் முயன்றும், அறிக்ககை விடு**த்தும்** கிடையொத சுவடிகள் பல ஐயருக்குக்கிடைத்தன. அவை அவர்தம் செல்வோக்ககை எளிதில் விளக்குவன. அவர் தேடிக் கொண்டை சுவடிகளே அல்லாமல், அவரைத் தேடிக் கொண்டு வந்த செவடிகள் உண்மையை அறிவோம் அல்லுவோ! அப் பேறு எளிதில் எவர்க்கும் வாய்ப்பகோ? ஆகலின் ஓரிரு கைவடைகை2ோக்கண்டை அளவில் பெலரும் அமைந்து ப்திப்பித்தா ராகப் பல சலடிகளா ஆய்ந்து வெளியிட்டார் ஐயி. ஆதலால் பிறரீபதிப்புகளில் காணக்கூடாத பாடவேறுபாடு களும், திரு**த்த**ங்களும் ஐய**ா ப**திப்பில் கிடைப்பன ஆயின. இஃது அரங்களுர் பதிப்பையும் ஐயர் பதிப்பையும் ஒப்பிடும் அளைவாடுனே அறியக்கூடியைதாம். இக்குறிப்பால் ஐயா பதிப்பு அறைவே குறையேற்றது என்று, நாட்டிலைள்ள சவ டிகென் அணேத்தையும் கண்டு ஆய்ந்தது என்ரே கூறுவதை ஆகாது. இன்னும் எத்து‱ப் பதிப்புகள் வெரினும் மேலும் திருந்தைதற் **காம் நி**ஃமைை இருந்து கொண்டே இருக்கும்! ''அற்தோறு**ம்** அறியாமை கண்டற்று'' என்னும் தேர்ச்சியுரை பதிப்புத் துறைக்கு மிகப் பொருந்துவதே. இதனேக் குறையும் நிரைறை யு**ம் என்னும் தஃ**லப்பில் காண்போம்.

ஐயாள் துறைந்தொகைப் பதிப்புக்குச் சென் கோப் பேல்கலேக்கழக உதவி 1934-இல் கிடைத்தது. அவ்வு தவியால் 1937-இல் குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் வெளிவந்தது. பல்கலேக் கழக உதவி கிடைக்குமாறு உதவியேவர் தமிழ்ப் பாடநூற் குழுவின் தேல்வைராக இருந்த டி. சிவராம சேதேப் பிள்ள ஆவர். உதவித் தொகை ரே. 1500. இதுகுப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஐயர், "இவ்வளவு வருஷங்களாக நான் வெளி யிட்டுவரும் நூற் பதிப்புக்களுக்கு இ ை தைப் போ ன் ற பேருதேவி கிடைத்ததில் இரன்பை தைத் தேமிழ்நாட்டினை தைக்குத் தெரிவி தேதுக் கொள்ளுகிறேன்" என்கிறுரி.

குறுந்தொகையின் இரண்டோம் பதிப்பு ஐயரின் திரு மகஞேர் கேலியாண சுந்தரையேரால் 1947-இல் வெளியிடப் பெற்றது, பாடிஞெர் வரலாறு எழுகி இ‱க்கப் பெற்றது. சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பாட வேறுபாடுகள் அவ்வப் பக்கத்துக் குறிக்கப்பெற்றன. இப்பதிப்புக்குப் புதி தாக ஏடொன்றும் ஆராயப் பெறவில்லே. ஆதலால் பதிப்பு வகைத் திருத்தமன்றிப் பழஞ்சுவடியால் நேர்ந்த திருத்தம் இல்லே.

பரிபாடல் - முலமு**ம் உரையும்** 1918

'ஓங்கு பரிபாடல்' எனச் சான் ரூர்களால் புதழப் பட்ட பரி பரடல் டாக்டிர் உடவே சாமிநாதையரால் ஆய்ந்து முதற்கண் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. இந்நூர் பை பதிப் பிக்க வேண்டும் என்று சௌரிப் பெருமாள் அரங்களுரும் எண்ணி ரைர்; ஆராய்ந்தார்; ஆனுல் அவர் எண்ணம் நிறை வேறிற்றில்லே. அரிதின் முயன்றும் 22 பாடல்கள் அளவே தொடராகக்கிடைத்தது. இரண்டு பாடல்களும், சில பகுதி களும் உரையாசிரியர்கள் மேற்கோள் காட்டிய வகை யாலும் புறத்திரட்டாலும் கிடைத்தன. பரிபாடல் எழுபது என்பது பழம்பாடல் ஒன்றுல் புலப்படுகின்றது திருமாலுக்கு எட்டுப் பாடல்களும், முருகனுக்கு முப்பத் தொரு பாடல் களும், காடுகிழாள் ஆகிய காளிக்கு ஒரு பாடலும், வைமை யாற்றுக்கு இருபத்தாறு பாடல்களும், மதேரைக்கு நான்கு பாடல்களுமாக 70 பாடல்கள் இருந்தன என்றும் அப் பாடல் குறுகின்றது.

> ''திருமாற் கிரு**நான்கு செவ்வேட்கு** முப்ப**த்** தொகுபோட்டுக் காடுகாட் கொன்று - மருவினிய வையையிரு ப**த்தா**று மாமதுரை நான்கென்ப செய்யபரி பாடற் றிறம்''

என்பது அப்பாடல்,

இப் பரிபாடலேப் பெயர் கண்டேறிந்ததும் அருமை யேயாம் என்னெனின் முதலும் ஈறும் இல்லா நூலாக அகப்பட்டதாகலின் என்க,

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச்சுவடி ஒன்றை-முதலும் ஈறும் இல்லாமல் சிதைந்து போயிருந்த ஒன்றை - இன்ன நூலென்றை புலப்படாமல் வைத்திருந்தார் ஐயர். என்ன நூலென்று ஆராயும் நோக்கால் பிரித்துப் பார்த்தபோது 'வண்ண வண்டின்குரல் பண்டீணபோன் றனவே' என்னும் பகுதியைக் கண்டார். அஃது இலக்கணக்கொத்தில் மேற் கோளாக வந்திருந்த தாகலின் பழையதொரு நூலாக இருக்கலாம் என்ற அளவில் எண்ணிஞர் பிறகு திருமுரு கொற்றுப்படையை நச்சிஞர்க்கினியர் உரையுடன் ஆராய்ந்த போது 'அறுலேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி'' (அடி 58) என்பதன் விளக்கவுரையில் திருமுருகன் வரலாற்றைக் கூறி ''இதஃனப் பாயிரூம் பனிக்கடல் என்னும் பரிபாடற் பாட் டானுணர்க'' என்றிருந்ததை அறிந்து, அப்பாடல் தாம் ஆராய்ந்த சுவடியில் ஐந்தாம் பாடலாக இருக்கக்கண்டு இது பரிபாடல் என்பதைத் தேர்ந்தார். இவ்வாறே நூற் பெயரைக் காண்டற்கே ஒரு பெரிய முயற்சி வேண்டிய தாயிற்று.

கிடைத்த செலடியில் முதற்பாடல் இல்டு. அதன் உரைப் பகுதியில் இருந்தே சுவடி கிடைத்தது. செய்யுள் இருந்தால் முயன்று உரை காணலாம். சிசைந்து போன உரை கொண்டு பாட் ஃக் காண முடியுமோ? காண ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் கட் **டுரைவைகையின் என்னும் நா**ற்பா (119) உரையில் இளம்பூர ணார் காட்டிய 'ஆயிரம் விரித்த அணங்**தடை அருந்தல்**' என்னும் பாடல், பாடலில்லாத இவ்வுரைப் பகுதிக்குரிய பாடலாக இருந்தது கண்டார். தமிழ்த் தெய்வத்தின் திரு **வருட்** செயலே நிணுந்த இன்புற்றுப் பரிபாடலி**ன்** முதற் பாடலாக இணேத்துக் கொண்டார். வழிதடம் புலப்படு **மா**யி**ன்** கழிபெரு மூயற்சியால் காலமெல்லாம் உழன்றும் கண்டடையக்கடும். ஆணல் வழி அற வே மூடப்பட்டுப் போகுமாயின் எவரே என் செட்வர்? இழந்துபோன பிற் பகுதியை எங்கெங்கு முயன்றும் நிறைவு செய்ய முடிய வில்ஃ. முக்கால் நூற்றுண்டின் முன்னரே முயன்றை கிட்டாத பகு தி, ஏடும் எழுத்தாணியும் வழக்கொழிந்து தாளும் எழுது கோலும் வழக்கிலுள்ள இக்காலத்தைக் கிட்டு ப் என்பேது எண்ணவும் இயலாததே எனச் சோர வேண்டியதில் கோ கிடைப்பினும் கிடைக்கலாம். அவ்வாறு கிடைப்**பின் த**மிழ்**த்** தெய்வத்தின் திருவருட்டுசயலே என்று ஐயர் போலவே நாமும் நினேந்து இன்புறலாம்

பரிபாடல் இசைப்பா **என்பது 'ப**ரிப**ாட்டென்பது** இசைப்பா ஆதலொன்' எனவரும் பரிபாடல் உரையால் அறியப்பெறும். அது பலவகைப் பாவும். பலவகை அடியும் பொருந்த விரிந்துவருவது என்பது பரிபாடலாலும். இதால் காப்பியுத்தாலும் அறியப் பெறும். இது பண்வேகையால் தொகுக்கப்பெற்றது என்பேது 12-ஆவது பாடல்வரை பால் யாழ் என்றும். அதற்குமேல் 17-ஆவது பாடல்வரை நோ திறம் என்றும், அதற்குமேல் காந்தாரம் என்றும் அடைவு செய்யப்பெற்றுள்ள முறைமையோல் அறியப் பெறும்.

மதுரை த் தமிழ்ச் சங்கத்திற்காகப் பெரும்புலவர் இரா. இராகவையங்கார் ஆழ்வார் திருநகரித் திருமேனி இரத்தின கவிராயர் வழியில் வந்த தாயவலந்தீர்**த்த கவி** ராயர் வீட்டிறைம், தேவர்பிராள் கேவிரோயர் வீட்டிறும் ஏடு கள் தேடிஞர். அவர்கள் வீடுகளில் கிடைத்த திருக்குறேன் பரிமேலழைகர் உரைச் சுவடிகளின்மேல் பரிபாடல் உரையாசி ரிய**ர்** பற்றிய பா**யி**ரச் ²செய்யுள் ஒன்று கிடைத்தது அதைஞல் பரிபாடலுக்கு உரை செய்தவர் பரிமேலழகரே என்பது புலப்பட்டது. அன்றியும் பரிமேலழகர் உரைசெய்ய நேரிந்த வகையும் விளக்கப்பட்டிருந்தது. மற்றும், திருமேனிக் கேவி ராயர் திருக்குறள் பரிமேலழக**ர் உரை**க்கு 'நுண் பொருள் மாகூ' என ஒரு விளைக்கவுரை வரைந்திருந்தா*ர். அ*ந் நெண் பொருள் மாகூச் சுவடியில், "இவ்வுரையாசிரியரே பரிபாட லுள் ஓதிய வாற்ரு**ன் உணர்க" என்**று குறிப்பிடப் பெற்**றி** ருந்தது. ஆதலால் திருக்குறளுக்கு உரைகண்ட பரிமேலழ கரே பரிபாடலுக்கும் உரைகண்டார் என்பது தெளிவா யிற்று. இச்செய்தியை விளக்கிச் செந்தமிழ் முதற்றெகுதை பக்கம் 87 - 90-இல் 'ஆராய்ச்சி - பரிபாட **றுரை**யாதிரிய**ர்**' என்னும் தவேப்பில் வரைந்தார்.

அவ்வுரைப் பாயிரச் செய்யுள் வருமாறு;

''கண்ணைதற் கடவுள் அண்ணேலங் குறுமுனி மு≿னவேல் முருகன் எனஇவர் முதலிய திருந்துமொழிப் புலவர் அருந்தமிழ் ஆய்ந்த செங்கம் என்னும் தாங்கமலி கடலுள் அரிதின் எழுந்த பரிபாட் டமுதம் அரசுநிலே திரீஇய அளப்பருங் காலம் கோதில் சொல்மகள் நோதகக் கேடத்தலில் பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணர மிகைபடு பொருள் நகைபடு புன்சொலில் தந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும் எழுதினர் பிழைப்பும் எழுத்துரு வொக்கும் பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும் ஒருங்குடேன் கிடந்த ஒவ்வாப் பாடப் திருந்திய காட்சியோர் சேவிமுதல் வெதப்பலில் சிற்றறி வினர்க்கும் தெற்றெனத் தோன்ற மதியின் தகைப்பு விதியுளி யகற்றி எல்ஃயில் சிறப்பில் தொல்லோர் பாடிய அணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளேச் சுருங்கிய உரையின் விளங்கக் காட்டினன் நீணிலங் கடந்தோன் தாள்தொழு மரபிற் பரிமே லழகன் உரிமையின் உணர்ந்தே!

இப்பரிபாடனுக்குள்ய ''(பரிமேலழகர்) உரை'' பலவிடைத்துப் பொழிப்புரையாயும் சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சில விடைத்துக் கருத்துரையாயும் சிறிதும் புலப்படாத சொற் களின் பழைய வடியங்களேப் புலப்படுத்தியும் உரிய இடங் களில் இலக்கணக் குறிப்புக்களேப் பெற்றும் சிலவிடத்து மிக அழகான பதசாரத்துடன் கூடியும் விளங்காத சிலவற்றைத் தக்க தமிழ் நூல் மேற்கோள்களாலும் வேதம் உபநிடதம் முதலியவற்றின் கருத்துக்களாலும் விளக்கியும் மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. நுணுகி ஆராயின் திருக்குறளுரையிலும் இவ்வுரையிலும் ஒத்த கருத்துக்களும் ஆசிரியர் பரிமேலழக குடைய கொள்கைகளும் பல காணலாகும்."

இப் பரிபாடலே ஆய்ந்து வெளியிட வலியுறுத்தியவர் கொழும்பு பொ.குமாரசாமி முதலியார் ஆவர். சுவடிகளேப் படி எடுத்துத் தந்தவர் திருப்பெருந்துறை அ. பொன்னு சாமி பிள்ளே ஆவர். இவ்வாராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த சுவடி கள்:

> திருவாவடுத்தை ஆதீனம் சுவடி 1 (முதற்பாட்டு உரை**மூதல்** 19-ஆம் பாடல் 38-ஆம் அடி மூலம் வரை)

ஆழ்வார் திருநகரி தே. இலட்சுமண கவிரோயர் சவடி 2 (இரண்டாவது முதல் இருபத்திரண்டாவது பாடல் உரை வரை)

தரைமைபுர ஆதீன ஒற்றை ஏடுகெள் 2 (பாயிரும் பனி க்கடைல் (5) என்னும் பாடல் மட்டும் எழுதிய ஏடுகெள்)

இரா. இராகவ ஐயங்கார் உதவியை மூல ஒற்றை ஏடுகள் 2

மூலமும் உரையும் தொடரீச்சியாக இருந்த கைபெ முத்துப் படிகளில் காணப்படாமல் உரையாசிரியர்களால் காட்டப் பெற்ற மேற்கேச்ள்களிலிருந்தும். புறத்திரட்டில் இருந்தும் தெரிந்த பரிபாடல்கள் பின்னிணேப்பாகப் 'பரி பாடற்றிரட்டு' என்னும் தலேப்பில் தரப் பெறறது. அதில் திருமாலுக்குரிய முழுப் பாடல் ஒன்று, வையைக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; உறுப்பு ஒன்று; மதுரைக்குரிய உறுப் புக்கள் ஆறு. இன்னவகையைச் சார்ந்தன என்று அறியக் கூடாத உறுப்புக்கள் இரண்டு. ஆகப் பதினென்றுள்ளன.

பரிபாடலின் முதற்பதிப்பு பரிமேலழகர் உரையுடன் 1918-ஆம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. பிக்கை 1935-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பு வந்தது. ஆஞல், புதிய சுவடிகள் அதன் ஆய்வுக்குக் கிடைத்தில. வழக்கம் போலத் திருத்தங்களும், இண் ப் புகளும் பெருகின ஒவ்வொரு பாடல் தலேப்பிலும் அப்பாடற் பொருளே எளிய இனிய வகையில் வீளக்கும் பொருட் சுருக்கம் பரிமேலழகர் உரை பைத் தழுவி எழுதிச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது,

பெருங்கதை

1924

இப்பெருங்கதையை முதற்கண் ஆய்ந்து பதிப்பித்த வர் டாக்டர் சாமிநாதையரே ஆவர். முதலும் இறுதியும் இல்லாத நூல்களின் பெயர்கள் தாமும் கண்டுபிடித்தற்குப் பட்ட அரும்பாடுகள் அணத்தும் இப்பெருங் கதைக்கும் பட்டதுண்டு. பழிப்புரையும்கூட ஓரொருகால் பயனுரை யாக மாறிவீடக்கூடும் என்பதற்குப் பெருங் கதையைக் கண்டுபிடித்த வகையே சான்மும்.

ஐயர் பத்துப்பாட்டு ஏடுகளேத் தேடிக்கொண்டு உலாவந்த பொழுதில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றுர். ஆங்கு அம்பலவாண கவிராயர் வழித்தோன்றல்களாகிய கவிராச நெல்லையைப்ப பிள்ளு. கவிராச ஈசுவரமூர்த்திப் பிள்ளோ ஆகிய வர்கள் வீட்டில் ஏடுதேடிஞேர். அப்பொழுது, 'கொங்குவேள் மாக்கதை' என்று வரைந்திருந்த ஒரு செட்டை மேலே கொண்ட பழஞ்சுவடி ஒன்று கிடைத்தது. அதைக்கண்ட **தும்** இலக்கணக் கொத்துப்பாயிரம் ஏழாம் நூற்பா**வில், தொல்**காப்பியம் திருவள்ளுவர் கோலையார், மூன்றினும் முழங்கும் ''என்பதன் உரையில் 'திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுகை. மாணிக்கவோசகர் அறிவாற் சிவனே என்பது திண் ண**ம். அ**ன்றியும் அழநிய சிற்றம்பலமுடையொர் அவர் வாக் கி**ற்கு அ**லந்து **இரந்து அருமைத்** திருக்கையால் எழுதினர். அப்பெருமையை நோக்காது சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் **மணி**மேகலே சங்கப்பாட்டு கொங்குவேண் மாக்க**தை மு**த லியவற்றேடு சேர்த்து அச்செய்யுட்களோடு ஒன்ருக்குவர்'' என்றை சொடி நொத தேசிகர் எழுதிய பகுதியில் உள்ள 'கொங்குவேண் மாக்கதை' என்பது ஐயர் நிணவுக்கு வந் தது ''சாமிநாத தேரிகர் வெறுத்தக் கூறிய வாக்கியப் பகுதி அப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வரவில்கேயேல் இந்நூலே வாங்கி வைத்துக்கொள்ளு தற்கு இடமில்லே. அவர் வைத்து இந்நூலுக்கு வாழ்த்தாக முடிந்தது" என்று இதணேக் குறிப் **பிடுகி**ருர் ஐயர்.

கிடைத்த சேவடியிலும் முதல் 80 ஏடுகள் காணப்பட வில்லே. இறுநியிலும் 319-ஆம் ஏுடுகளுக்கு மேற்பட்டவை கொணப்படவில்லே. இடையேயும் சில பகுதிகள் இல்லே. பூச்சி யாரிப்புக்கும் துளுப்புக்கும் ஆட்பட்டு இருந்தது.

சிலப்பதிகார உரையோசிரியர் அடியோர்க்கு நெல்லார் "மூந்து நூல்களில் கா ப் பி ய மெ சு ை ம் வடைமொழிப் பெயரின் நேனும் "கூத்திய ரிருக்கைகையும் சுற்றிய தாகக் காப்பிய வாசீண கலந்தகையை சொல்லி".... என உதயணன் கைதையுள்ளும்" என்று எழுதிய பகுதி கொங்குவேண் மாக் கதையில் (4.8:41.2) இடம் பெற்றிருக்கக் கண்டு இக்கதை உதயணன் கேதை' என்பது தெரிந்து மகிழ்ந்தார். அதில் கதை, பெருங்கதை என்று குறிப்பனவும் இக்கதையையே என்றும் தெளிந்தார்.

பிக்பு, அப்பலவாண கவிராயர் மாணவராகிய வண்ணர்பேட்டை திருப்பாற்கடனுத் கவிராயர் வீட்டில் பெருங்கதைச் சுவடி ஒன்று கிடைத்தது. அச்சுவடியும் முன்னதைக் கண்டு படியெடுத்ததே ஆயினும் முன்னதில் கண்ட சிதைதவுகளேச் சரிசெய்து கொள்ள உதவியது. அச்சுவடி, முதற் சுவடி சிதைவுறதற்கு முன்னரே படியெடுக்கப் பெற்றது என்பது விளங்கிற்று. ஏனேனில் அதில் சிதைவாக இருந்த பகுதிகளும் சிதைதவின்றிக்காணப்பட்டன. ஆயினும் முன்னும் பின்னும் இடையேயும் விடு பெற்ற பகுதிகள் நிரம்புதற்குத் தக்கதாக இல்லே இக்குறையை நிறைவு செய்தற்கு ஐயர் பெரிதும் முயன்றுர்; தாமே தேடியலேந்தார்; தம் அன்பர்களுக்கு எழுதியும் தேடுவித்தார் எங்கும் சுவடிகிடைக்கவில்லே. ஆகவே கிடைத்த அளவிலேனும் வெளியிடத் துணிந்தார்.

இச்சுவடிகளேக் கண்டு படியெடுக்கும் பணி ையை த் தேஞ்சையைச் சார்ந்த அவளி வணல் லூர்க்கணக்கர் ஏ. ஐயா சாமி ஐயர் மேற்கொண்டோர். அக்கடிதப் படியும் நாளடை வில் சிரைதவுற்றது அந்நிலேயில் ஐயர் நூலாராய்ச்சிக்கு உடனிருந்து உதவிவைத்த பின்னத்தார் அநாராயணசாமி ஐயர் வற்புறுத்தித் தாமே வலிந்து பெற்று அதற்கு வேறு படி எடுத்துத் தந்தார்.

இப்பெருங்கதைப் பதிப்புக்குறித்து ஒரு செய்தியை முதுபெரும் புலவர் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் குறிப் பிடுகிருர். 'அப்பொழுது ஐயரிடம் கொங்குவேள் மாக்கதை ஏட்டுச் சுவடி ஒன்றே இருந்தது. அது கவிராச நெல்லேயப்ப பிள்ளேயினுடையதாகும். அதனேச் சரி பார்த்து வெளியிட ஐயருக்கு நெடுங்காலம் வேண்டியிருந்தது. ஆனுல் நெல்லே யப்ப பிள்ளே அந்த ஏட்டை உடனே அனுப்பிவிடும்படி கண் டிப்பாக எழுத்துமேல் எழுத்து விட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

^{1.} செந்தமிழ் தொகுதி 39. பக், 369.

அதற்குப் பதிலுரைக்க மூடியோமல் ஐயிர் தேவித்தார். 'உதட் டுக்குள் உற்ற அமிழ்தத்தை உண்ணுமல் உமிழுப்படி நேரிந் தாற்போல அருமையாக அகப்பட்ட ஏட்டை அச்சிடாமல் அனுப்பவேண்டி யிருக்கிறதே என வருந்தி, முதலியாரிடம் கூறிஞர். "அந்**த** ஏட்டைத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டா! நான் நெல்லேக்குச் சென்றை கவிராயரைக்கண்டு அது பு**த்த**க **மாகு**மட்டும் பொறுக்கு மாறு செய்விக்கிறேன்'' என்*ரு*ர். அவ்வாறே கவிராயரைக்கண்டு தக்கவாறு உரைத்தார். "ஐயர் மிகப் பாதுகசப்பாக வைத்திருப்பார். அந்த ஏடு **தங்க**ளிட**ம் வந்தால் 1வளேயாபதி ஏடு ஒன்றே ஒன்** றிருந்த**து** தவறிப்போனது போலத் தவறி ஒநலராலும் வெளியிடப் படாமலும் உலகத்துக்கு உதவாமலும் இறக்கக்கூடும்" என்று விளக்கிருர். கவிராயர் இணங்கிருர். பின்னே ஐயரின் பெருங்கதைப் புத்தகத்தைப் பெற்றபோது கவிராயர் அடைந்த மஇழ்ச்சி அளவில் அடங்காததாக இருந்தது! அச் சிறப்பில் கவிராய**ா பங்கு** பெரிதல்லவா!

இத்தகைய நெருக்கடியையுப், ஏடு இருந்த நில்லையையும் கருத்தில் கொண்டு எழுது இருர் ஐயர் எனக் கருத வேண்டியுள்ளது. அப்பகுதி வருமாறு;

"ஒரு பேழையே நூ கூலப் பதிப்பிக்கும் காலத்துள்ள உடற்றுண்பேப் மேனக்கவலே பொருட் செலவு காலப்போக்கு முதேலியவற்றைக் காட்டிலும் அதனே முதலில் ஆராப்ச்சி செய்யுங் காலத்தில் உண்டாவன மிக அதிகமென்று மூன்பு அறிந்ததைவிட இந்நூற் பதிப்பால் மிகத் தெரிந்து கொள்ளலானேன்."

தொண்டை நாட்டுப் பலழைசை அடைஞ்சான் என்ப வன் மைந்தன் சின்னடைஞ்சான் என்பான் சொங்கு வேள் மாக்கதை பை எழுதுவித்தான் என்னும் செய்தி ஒரு

^{1.} ஐயருக்காக முதலியார் ஏடு தேடும் பணியில் உதவிஞர், இரட்சணி யயாத்ரீகம் இயற்றிய புலவர் கிருட்டிண பிள்ளேயின் வழியே ஆறுமுக மங்கலத்தில் வளேயாபதுச் சுவடி இருப்பதாக அறிந்தார், அவர் நண்பர் வழக்கறிஞர் சுப்பராய மூதலியார் வழியே தேடிஞர், ஆளுல் அவ்வேடு அகப்படவில்லே, அதனே உள்ளத்துக்கொண்டு உரைத்தார். (செந்தமிழ் 39; 371)

போடலால் புலப்படுகின்றது இதனே எழுதிஞன் அன் பூரி நயிஞன் அமுதகவி என்பேது, 'இந்தக் குறவியமெழுதினதை அன்பூர் நயிஞன் அமுதகவி எழுத்து' என்றும் உஞ்சை க் காண்டத்தின் இறுதியில் எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்பால் புலப் படுகின்றது. இதனே மேன்னேயும் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

பெருங்கதையின் இரண்டாம் பதிப்பு 1935-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. அதில் முதற்பதிப்பில் மூலத்திற்குப் பின்னே தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்த குறிப்புரை அவ்வப் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டது. 'உதயனன்' என்பது 'உதயணன்' எதை திருத்தம் பெற்றது. 'அபிதான விளக்கம்' அருப்பத முதலியவற்றின் அகராதியாக உருக கொண்டது 'உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்' என்பது மட்டும் தனியேயும், மூலம் மட்டும் தனியேயும் பதிப்பிக்கப் பெற்ற பதிப்பும் உண்டு. பெருங்கதைக்கு முழு துரை ர பொ. வே. சோமசுந்தரளுரைக் கொண்டு கண்டு, வெளி யிட்ட பெருமை சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற் குண்டு.

சங்க இலக்கியம்

1940

இது சைவசித்தாந்த சமாசத்தின் அரிய பதிப்பாகும். சங்க இலக்கியத்தை முழுமையாக ஆராய்வார்க்குக் கீலக் கேளஞ்சியமாக விளங்கும் கே வி ன் பதி ப்'பு இது. அன்றியும் புலவர் வரிசையாக ஆராய்வார்க்குப் புதையலாகத் திகழும் பெற்றியது. இப்பதிப்பை இம்முறையில் ஆய் ந்து வெளி யிட்ட பெருமை அறிஞர் வையாபுரிப் பிள்ளேயைச் சேர்ந்த தாகும்.

சங்க இலக்கியம் என்பது பாட்டும் தொகையுமாம். அப்பாடல் எண்ணிக்கை 1381 அவற்றைப் பாடிய புலவர் பெருமைக்கள் அகப்பேண்மாலாதஞிர் முதல் சேலைம் பற்றூரி குமுரஞிர் ஈரூக 478 பேரிகள். ஆசிரியர் பெயரி காணுத பாடல்களாக 102 பாடல்கள் உள. 1443 பாடல்கள் முதற் பகுதியாகவும், எஞ்சியவை இரண்டோம் பெகுதியாகவும் இரு பகுதிகளாக செளிவேந்துள சங்கப் புலவர்களின் பெயர்களே ஆசிரியர் அகர வரிசையில் அமைத்துர், பாட்டு தொகை நூல்களேயும் அவ் வாறே அகராதி அடைவில் வைத்தும் பாடல்களே அவ்வந் நூல்களின் தொடர் வரிசையில் கொண்டும் பதிப்பிக்கப் பெற்றது இப்பதிப்பு.

சங்கை நூல்களுக்கு அமைந்த ப ஒழைய உரைகெளின் தி**ட்பத்**கைப் பாதுகாத்து இக்காலத்தில் எவரும் அறிந்து கொள்ளும்வண்ணம் புத்துரை எழுது தல்வேண்டும் என்னும் குறிக்கோனேச் சைவை சித்தாந்த சமாசம் மேற்கொண்டது. **அதன் மு**தற்பணியாக மூலபாட**த்தை** வெளியி ஒவதெனத் தாணித்தது. ஏட்டுப் பிரதிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஆகெயவற்றைத் திரட்டியது அறிஞர் குழுவொன்றைத் **தேர்ந்து ஆய்வில் புகுத்தியது 'பிரதிகளில் கிடைக்கும்** பாடங்களேக் குறிக்காமலும் வெளியிடாமலும் வானாவிருத் தல் தமிழ்க் உல்வியின் முன்னேற்றத்தைக் கெடுப்பதாகும்; த மிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியைத் தெடுப்பதாகும். தமி ழன்கோக்கே தீங்கிமைழைப்பதாகும்; ஏட் டுப் பிரைதி களி ண் தொகை அருகிவரும் இந்நாளில் அவற்றைப் பயன்படுத்தம் தொண்டர் படை பன்மடங்கு பெருகுதல் வேண்டும். அவற்றுல் கிடைக்கும் பயன் அவ்வப்போது வெளிவருதல் வேண்டும்" எனத் திட்டமிட்டுக் கொண்டு செயலில் இறங் கியது.

பிரதிகளே ஒப்பிட்டு உண்மைப்பாடம் தேர்ந்தெடுத்த வகையை முகவுரை குறிப்பிடுகின்றது.

1. உரையின்றி நூல்களின் மூலம்பட்டும் கிடைக்கு பிடத்து பிரநிகளில் உள்ள மூலத்தால் பட்டும் நிருத்தம் செய்தல். 2. உரைகளும் உள்ளவிடைத்து அவைகளின் துணே கொண்டு பிரதிகளில் உள்ள மூலத்தை நோக்கிப் பொருத்த முள்ள பாடங் கொள்ளுதல். 3. தொல்காப்பிய உரை முதலியவற்றில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட விடத்து அவ்வு அரையிற் காணும் பாடத்தோடு ஒப்புநோக்கித் தகுதி யான பாடங்கொள்ளுதல். இம்முறையால் பெற்ற பயன் பெரிது. அச்சுப் பிரு இயில் காணப்படாது மறைந்துவிட்ட அடிகள் மீண்டும் கிடைத்தன; ஒரு சில இடங்களில் அப்பிரு இயில் காணப்படாது மறைந்துவிட்ட சொற்கள் புலப்பட்டன. ஒரு சில இடங்களில் அப்பிரதியில் மாறுபட்டுக்காணும் சொற்கள் திருத்தமடைந்தன. ஒரு சில இடங்களில் இலக்கணக்கு றிப்பு பாடி குறிப்பு முதலியவற்றில் திருத்தங்கள் கிடைத்தன.

பதிப்புச் செம்மையை முகவுரை குறிப்பிடுகின்றது:
'இவ்வளவு முயற்சி செய்தும் பொருள்விளங்காத பகுதிகள் பலவுள்ளன. அப்பகுதிகளில் பாடம் சிதைந்துள்ளதென்பது எளிதில் அறியக் கிடக்கின்றது. பாடம் இவ்வாறிருத்தல் வேண்டும் என்று ஊகிக்கவும் இடமுண்டு. ஊகங்கள் உண்மையெனத் துணிந்தவிடத்தும் அவை பதிப்பிற் பிழை திருத்தமாக உடுக்குறியுடன் கொடுக்கப் பட்டுள்ளனவே யன்றி, மூலங்கள் திருத்தப்படவில்லே. பிரதிகளின் உதவி இன்றிக் கேவலம் ஊகத்தையே கடைப்பிடித்துப் பாடங் களே மாற்றிவிடுதல் அடாத காரியம், இப்பதிப்பில் ஒரு பாடமேனும் ஊகத்தால் மாற்றப்படவுல்லே. விளங்காத பாடங்கள் திருந்துதற்குரிய வழி ஒன்றேயுள்ளது, அது பெரு மூயற்சிகள் செய்து மேன்மேலும் ஏட்டுப் பிரதிகள் தி தேடிச் சேகரித்து அவற்றின் துணேகொண்டு 'ஆராய்ந்து உண்மை காணுவதே"

இப்பதிப்பில் விரிவான முசவுரை, சங்க இலக்கியங் களின் வரலாறு, சங்க இலக்கியங்களின் பதிப்பு விவரம். இறப்புப் பெயர் அகராதி புலவர்களும் பாடல் தொசையும் பாட்டெண்களின் ஒப்புநோக்கு அட்டவணே, புலவர்களின் பெயர்வகை, புலவர்களும் அவர்களாற்பாடப்பட்டோரும், அரசர் முதலியோரும் அவர்களோப்பாடி ஞெரும் புலவர்கள் அகராதி, பாட்டு முதற்குறிப்பு, பதிப்பிற்கு தவிய ஏட்டுப் பிரதிகள் முதலியன ஆகிய பயன்மிக்க இணப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன இதன் இரண்டோம் பதிப்பு பாரி நிலேயத்தின் வழியே 1967-இல் வெளிவந்துள்ளது.

அகநானாறு; சுவடி	. 5	ள் :
கம்பரிவிலாசம் வே. இராசகோபாலேயங்காரி ஏடு	1	•
்,, கடிதம்		
இசென்னோப் பல்கலேக்கழக வரலாற்று த் தோறை ,,	1	
டுவானந்திர கழகம்	1	,
ஐங்குறு நூறு:		
சென்ணே அரசாங்க நூல் நிலேயம் ,,	2	•
கவித்தொ <i>கை:</i>		
நெல்லே அம்பலவாண கவிராயர் எடு	1	l.
பவானந்தர் கழகம் கடிதம்	1	l .
குறுந்தொகை.		
ம துரை த ் தமிழ்ச் சங் கம் ஏடு	1	l.
தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளே கடிதம்		
இரா. இராகவையங்கார்		ı .
முத்தாரத்தின முதலியார் ,,	1	1.
சென்னே அரசாங்க நூல் நில்யைப் ",		1.
நற்றிணே:		
மது ரை ந ்தமிழ்ச் சங்கம் ஏடு) :	1.
இரா. இராகவையங்கார் கடி தட்	b	1.
சென்னே அரசாங்க நோல் நிலேயம் "		1.
பவானந்தரி கழகம் ",		2.
ு திற்றுப்ப த்து ;		
இரா, இராகவையங்கார்		1.
தி. த. கனகசந்தரம் பிள்ள ",		ı.
பரிப ாடல் .		
தி. த. கனக சந் தரம் பிள் ளே ,,		1.
பு றந ு னூறு:		
மதுரைத் தமிழ்ச் சங் கம்	G	1.
சென்னே அரசாங்க நூ ல் நிலே யம் கடித	هٰ	1.
தி த. கேலகேசந்தேரம் பிள்ளே ",		1.
மன்றை† கு டி சோமச ந்தரம் பிள்ளே ",		1.
பத்துப்பாட்டு மூலம்:		
கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியார்		1.
திருமுருகாற்றுப் படை ;		
	G	1.

பொரு நராற்றுப்படை:	-0	,
அம்பேலவாண கவிராயர்	5 (3)	
சென் <i>ண அரசாங்க</i> நூ ல் நிஃலைய ம்	க டித ம்	1.
இறுபாணற்றுப்படை: • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	-0	1
அம்பலவாண கவிராயர்	ஏ டு	
சென்னே அரசாங்க நூல் நிலேயம்	கடி தம்	1.
பெரும் பா ணுற்றுப்படை:	-0	
அப்பலவாண கவிரா யர்	5G	
சென்னே அரசாங்க நூல் நிஃயம்	க டி தம்	1.
முல் ஃப்பாட்டு:	•	
அம்பலவாண கவிராயர்	<i>9</i> ()	
சென் <i>ணே அரசாங்க</i> நூல் நி <i>ஃ</i> லைய ம்	கடி தம்	Z.
ம <i>துரைக்</i> காஞ்சி:		_
் சென் <i>ணே அரசாங்க</i> நூல் நி <i>ஃ</i> லையம்	**	ī.
ம ன் ஞ ்தடி சோம சுந் தர ம் பிள் <i>வ</i> ோ	••	1.
நெடுநல்வாடை) மன்னெர்குடி	••	1.
குறிஞ்சிப்பாட்டு 🕻 சோமசந்தரம் பிள்ள	**	1.
பட்டினைப்பாடு:		_
ம ன் ர ி தடி சோ மசந்தரம் பி ள் ளே	••	1.
சென்ணே அரசாங்க நூல் நிலேயம்	••	1.
மஃபைடுகடாம்:		Manager
செவ் <i>னே அரசா</i> ங்க நூல் நி <i>வ</i> ேயம்	**	1.
ஒளை கையு சர் போட்டு:		
இரா. இராகவை யங்கார்	17	1.
தொல். பொருள். நச்		
பேரா. திருப்பா திரிப்புலியூர் ஞானியார்ம	டம் ஏடு	1.
தொல். பொருள். நச்.பேரா		
பவானந்தர் கேழகம்	,,	1.
தொல். பொருள். இனம்.		
📦 உ. சிதம்பேரம் பிள்ளோ	••	1
தொல். பொருள். நச்.		
இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை		120
சோமசுத்தர தேசிக	r ì ",	1.
இலக்கண விளக்கம்:		_
ஆனந்தரங்கம் பிள்ள உழியினர்	"	1.

புறத்திரட்டு:

சென்னே அரசாங்க நூல் நிலையம்

கடுதம் 1.

இவ்**வே**டுக**ள் பற்**றி**ய மற்**கைறை விளக்கங்களே அந்நூல் அட்டவணேயில் கண்டு கொள்க.

பழந்தமிழ் இலக்கியப் பேழை

1970

பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய கா வி ய நூல்களே யெல்லாம் உரைகளுடன் ஒருங்கே பெற்றுப் பயன்பெறும் வகையில் இப்பேழை சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத் தினரால் வெளியிடப் பெற்றதாகும். ஏடுகள் கொண்டே இப்பதிப்புகள் வெளிவந்தில ஆயினும் சில பதிப்புகள் ஏடு களின் துணயால் திருத்தம் பெற்றது உண்டு என்பது குறிப் பிடத்தக்கது மற்றென்று சங்க நூல்கள் அணேத்தையும் பல்வேறு இடங்களில் தேடி அலேயாமல் ஒரிடத்தே ஒருங்கே ஒரு பேழையுள் வைத்துப் பெறும் தனி ப் பெரு ஞ் சிறப் புடையது.

தொல்காப்பியத்தின் அஃனத்து உரைகளும், கீழ்க் கணக்கு, காவியங்கள், பாட்டு தொகை எல்லாமும் படைமை புதிய உரை விளக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. இவற்றுள் பலவற்றுக்குப் புத்துரை கண்டவர் பெருமழைப் புலவர் பெரு. வே. சோமசுந்தரஞ**் ஆவர்**. பழைய உரையாசிரியர் களின் இலக்கண உரைகள் விளக்கவுகரை குறிப்புரை ஆகிய வற்றைப் பெற்று விளக்கம் பெற்றுள்ளன.

தொல்காப்பிய உரைகள் பதி இரை தொகுதிகளாக வும், பத்துப்பாட்டு இரண்டு தொகுதிகளாகவும் எட்டுத் தொகை பதி இரை தொகுதிகளாகவும், பதி னெண் கீழ்க் கணக்கு ஒழு தொகுதிகளாகவும் காப்பியங்கள் பதி இரை தொகுதிகளாகவும் அமைந்துள்ளன. இதில் அமைந்துள்ள காப்பிய நூல்கள்: சிலப்பதிகாரம். மணிமேகலே, சிந்தா மணி, பெருங்கதை. சூளாமணி, வளேயாபதி குண்டேலகேசி உதயணகு மார காவியம், நீலகேசி, யசோதர காவியம் என் பன. வளேயாபதி குண்டலகேசிகளில் இதுகாறும் கிடைத்த பாடல்கள் உரை விளக்கம் பெற்றுள்ளன.

12. நிறையும் குறையும்

''குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கோளல்''

என்பது தெரிந்து தெளிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் அடங் கிய திருக்குறள் மணி. இத்தெரிந்து தெளிதல், நட்பாடல் விண்வகை, வாழ்க்கைத் தோண் முதலாய பலவற்றுக்கும் பொதுவகையால் கிடைத்த பொருளுரையாகும். இவ்வுரை புதிப்புத் துறையில் பணி செய்த பேருமக்களேத் தெரிந்து தெளிந்து தேரிந்து போற்றுதற்கும் கட்டளேக் கல்லாக அமையைத் தக்கதாம்.

பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்ட பெருமக்களெல்லாரும் த**ு போற்று த**லுக்கு உரியவரே. அவ**ர்கள்** எவ்**வி**ழப்புக்**தும்** து ணி ந் து **ம். எவ்வுமை**ழைப்புக்கும் அஞ்சாராகப் <mark>பணி</mark> செய் *த*மையானன்ரே இத்து‱ச் தமிழ்ச் செல்வங்களே எய்**தி** இறுமாப்புறுகெண்டும்." யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் போழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணேம்'' என்று ஆடிப் பாடி மகிழ்கின்றேம்! சமயப் பரப்புநரஈக வந்த அயல் நாட்டுச் சாக்கு ருோகளும் தெமிழ்ச் சால்பிலே தோய் நது நாம் நம் மொழியாக்கம் எண்ணிப்பாராத நாளிலேயே. நல்ல பல பணிகள் புரிந்து மகிழ்வுற்றனர்! உலகளாவிய புகழுக்குரியது ஒண்டமிழ் என்னும் உயர்கைவை வழங்கினர்! இத்தகைய அருடைமக்கும் பெருமைக்கும் அடிப்படையான _ புதிப்புத் தொண்டு செய்த பண்போளர்களிட**க் குறையும்** உண்டோ? எனின் உண்டு என்க. அக்கு றை, 'என்னே! என்னே!' என ஏள்ளி நகையாடித் தூற்றும் குறையன்று! நாம் வழிவழியே செய்யவேண்டிய வாய்த்த கடமைக்கு வழிகாட்டியாகக்கொண்டு போற்றும் நிறையை நினேவூட் டும் குறையாகும். திங்களியே படிந்த மாசை எண்ணிக் குறையுறுவார் எவர்? அதன் ஒளியுள் இருள் மங்கிப்போவது இல்லேயா? அதுபோல் இங்குக் காணப்பெறும் குறைகள் அவர்கள் கொண்டிருந்த நிறையுள் இருந்த இடம் தெரியா மல் மறைவது உண்மையாயினும், ந ம க்கு ப் பாடமாகத் தக்கதாகலின் பார்க்கவேண்டுவதேயாம்.

வழியில்கிடந்த கேல்லோல் ஒருவென் கோலிடறி வீழ்வான் <mark>எனின், அ</mark>க்கல்**ஃ**ப் பெயரத்தெறியப் பின்னேவரும் ஒருவ னுக்கு உணர்**வு உண்டா**கும**ன்**றே! அவ்வுண**ர்வை**த் **தட்**டி எழுப்புவது யாது? முன்னே வீழ்ந்தவன் இடறு தலேய**ன**்ரு! அவ்**வகையால்** நம் கட*்*ன நன்முறையில் வேலியுறு**த்து** வதற்கே இப்பகுதியாம் என்க! உண்மையில் இத்தகைய தொரு பகுதியை எழுதுதலும் வேண்டா எனக் கருத**ேவ** முடிகின் றது. பிறர்க்கும் அவ்வுணர்வு தோன் றலாம்! நன்றி பாராட்டு தல் இடையே இந்நலிவுக் கரு திதும் வேண்டுமோ எ**னவும்** ஐயுறலா**ம் ஆணல் பல்கால்** எண்ணிச் சோர்ந்து சோர்ந்து தேர்ந்த பின்னரே எழுதுவது இப்பகுதி ஆதலால் பயில்லார்க்குத் தோன்றுப் எண்ணத்தில் ஓர் எள்ளளவும் குமைறையாத அளவு எண்ணித் தெயங்கு தலோடு எழுதும் பகுதி இஃதென்க. அதுவும், ''முழுநிறைவுடையாரே பதிப்புப் பணி யில் ஈடுபெடுதற்குறியர்; பிறர் உரியர் அல்லேர்" என் னும் எண்ணைப் தேரன்றிவிடுமாயினுப் முத்தமிழ் வளர்ச்சி முனேப்புடன் செல்லாது என்னும் கருத்தை வலியுறுத்திப் பேரளவு நல்லுணர்வும் நல்லறிவும் உடையாரே அன்றி ஓரளவு நல்லுணர்வும் நல்லறிவும் வாய்த்தாரும் மொழிப் பணியில் ஊரை நின்று உழைத்துதவலாம் என்னும் **கருத்தை வீ**லியு**றுத்**தி ஈடுபடுத்துதற்கும் வாய்ப்பாம் எனக் கருதி எழுதப் பெறு உதுமாம் என்க.

பதிப்புத்துறையின் மூடிசூடா மன்னராகத் திகழந்த டாக்டர் சா மி நாதையர் உச்சிமேல் புலவர்கொள் நச்சிஞர்க்கினியர் உரைபற்றிக் கூறியுள்ள ஒரு கருத்தும் அவரைப் பற்றிக் கூறியுள்ள ஒரு தெளிவும் இவண் நோக்கு தல் இப்பகுதிக்கு மிக மிக ஏற்புடையதாம்.

''நச்சிஞிர்க்கினியார் உரையிஞல் புதிய புதிய பிஷையங் களே உணார்ந்தேன் இரண்டு விஷயங்களில் ஆவரிடம் சிறிது

வ**ருத்தம் உண்டைஈ**யிற்று. பல இடங்**களில் மா**றிக்கூட்**ட**ிப் பொருள் விளக்குகிறுர். ஓரிட**த்துள்**ள பாட்டில் இருக்கும் சொல்கேப் பலபாட்டுக்கு முன்னே மற்றுரிடத்துள்ளதோடு இணேத்து மாட்டெறிகின்*ருர். அத்த*கைய இடங்களி**ல்** அவர் உரையில் சிறிது வெறுப்புத் தட்டியது. ஒரு விஷயத் துக்கோ சொற் பிர**யோகத்துக்கோ** ஒரு நூற் செய்யுட் பகுதியை மேற்கோள் காட்டுமிடத்தில் அந்த நூற்பெய ரைச் சொல்வதில்கூ, 'என்றுர் பிறரும்' என்று எழுதி விட்டு **வி**டுகி*ரு*ர். சிந்தாமணிப் பாட்டாக இருந்தால் ¹சந்திரைந**ு** செட்டியார் இருக்கிருர். வேறு நூலாக இருந்தால் என்ன செய்வது அவர் மேற்கோளாகக் காட்டும் உதாரண**ங்** களோ நான் படித்த நூல்களிலே இல்லாதன. அவர் உதார ணங்கள் காட்டும் அந்த நூல்சளின் தொகுதியே ஒரு தேனி உலகமாக இருக்குமோ என்ற ம‰ப்பு எனக்குத் தோற்றி யது. ''நூற் பெயரையாவது இந்த மனி தர் சொல்லித் தொலேக்கக்கூடாதா?" என்று அடிக்கடி வருத்தம் உண்டா கும். ஆனுலும் அந்த மகோபகாரியின் அரிய உரைத் திறத்தின் பெருமையை நான் மறக்கவில்லே. சுருக்கமாக விஷயத்தை விளக்கிவிட்டு எது நெணுக்கமான விஷயமோ அதற்கு அழகாகக் குறிப்பு எழுதுகிறுர். அவர் எழுதும் பத சாரங்கள் மிக்க சுவையுடையன அவர் அறிந்த நூல்களின் பரப்பு ஒரு பெருங் கடகெலன்றே சொல்லவேண்டும். இவ்வளவு சிறப்புக்களுக்கிடையே முன்சொன்ன இரண்டு குறைபாடுகளும் மறைந்**து வி**டுகி**ன்**றன"'2

ஐயர் எண்ணை த்தில் ஆழப்பதிந்த இக்குறைகள் அவரி . பதிப்பில் தலேகாட்டுமோ? நூலும், பாடல் எண்ணும், அடி எண்ணும்கூடத் தவருமல் சுட்டும் அருமையுடையது அவரி பதிப்பு. ஒரோ ஓரி அருஞ்சொல் நிணேவு இருப்பினும் அதனேக்

இவர் ஐயரின் சிந்தாமணிப் பதிப்புக்கு பிக உதவி செய்தவர், கும்ப கோணத்தில் வாழ்ந்த சைனர் சிந்தாமணியில் நிகரற்ற புலமையும், சைன சமயத் தேர்ச்சியும் பிக்கவர், 'சிந்தாமணி விஷயத்தில் அவர் ஓர் அகராதி' என்கிருர் ஐயர்,

^{2.} என் சரித்திரம் 743 . 4.

கொண்டை பொடுஃபையோ, பக்கத்தையோ கண்டு கொள்ள வாய்ப்பான அருஞ் சொல் முதலியவற்றின் அகரா தி அமைந்த சீர்மையைது. அவர் காலத்தே வந்த பதிப்புகளும் சரி, அவர் வழிகாட்டிய பின்னர்த்தோண்றிய பதிப்புகளும் சரி இம்மாண்புகளா ஏற்றதுண்டோ? அரிதாகவே சில ஏற் றன; மற்றவை 'நச்சர்' போக்கிலே போயின! 'கையிலே என்ன இஃ இருக்கிறது?' என்பதை எவரும் தெரிந்து கொள் ளக் கூடாது என்று. 'கசக்கித் தேந்தாலே பயன் செய்யும்' எனச் சொல்லும் நாட்டு மெருத்துவர் சிலரும் இன்றும் இருக் கைத்தானே செய்கின்றனர்!

1949-ஆம் ஆண்டிலே வெளிவந்த 'வை மு.கோபால **இ**ருஷ்ண**மாசார்யார்' இய**ற்றிய உரையுட**ன்** கூடிய கம்ப ராமாயணம் - அயோத்தியாகாண்டப் பதிப்பை எடுக் கிறேன். அதன் ஏழாம் பக்கத்தைப் புரட்டுகிறேன், ''தன் **கோபத்தை** மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து, வெளிப் **படுத்தற்கு உ**ரிய காலத்தே வெளிப்படு**த்தலால் 'படர்**சின யானே' என்றுர்: 'கடுஞ்சினங்கடிந்த காட்சியர்' என்ற **இடத்து** ஆசிரி**யர்** நச்சிஞார்க்கினியர் 'சின**மென்பது கோபத்** தி**ன் பின்ஞக**ச் சிறி**து 'ப**ோழுது நிற்பது' எனக் கூறியது **இங்குக் காண த்தக்கது'' என்**னும குறிப்பு உள்ளது நல்ல வேடோ! ஆசிரியர் நச்சிரைர்க்கினியர்¹ என்ற ஆசிரியர் **பெயரையாவது** சுட்டியுள்ளார்! ஆயினும் என்ன? ஆசிரியர் நச்சிஞர்க்கினியர் ஒது நோலுக்கோ உரை எழுதியுள்ளார்? 'அடியா 1 க்கு நெல்லார்' என்றுல் சிலப்பதிகாரத்தோடு அமையலா**ம். ந**ச்சிஞர்க்**கினியர் உ**ரையமைந்**த** நூல்**கள்** ஓன்ரு இரண்டா?

> ''பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியும் ஆரக் குறுந்தொகையுள் ஐஞ்ஞு என்கும் - சாரத் திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும் விருத்திநச்சி ஞர்க்கினிய மே''

^{1. &#}x27;'நூற் பெயரும், ஆசிரியர் பெயரும் சுட்டாமல் செல்வதும் இப்பதிப் பாளர்க்கியல்பே, ''பொன் + கழல் ட பொலங்கழல்: ''பொன்னென் கிளவி பிறுகெடமுறையின், முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரஞ், செய்யுண் மருங்கிற்றெடரியலான'' என்பது விதி'' அயோ 7 காண்க

என்று நச்சிறூரெக்கினியரு உரைப் பாயிரச் செய்யுள் கூறும் நூல்சளுள் குறுந்தொகை இருபது பா**டல் ஒ**ழிந்**தவற்றுக்** கெல்லாம் உரை கிடைத்துளவே. இவற்றுள் எதனேத் தேடுவது? சரி; பாடல் முதலாக இருந்தால் ஒவ்வொரு நூலாகத் தேடிக்காணலாம். இடைப்பகுதி கடைப் பகு 🛢 களாக இருந்தால் எத்தகையை இடர்ப்பாடு? ஒரு சொல்லுக் காணத் தொல்காப்பியம். பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை. சிந்தாமணி ஆகிய**வற்றைத் திருப்பவேண்டும்**. தொ**ல்காப்** பியம் ஒரு பகுதியா? பத்துப் பாட்டும் தான் செருங்கியே அள விணதா? சிந்தாமணி, கலித்தொகைகளும் சிறியநூல்களா? நம்மைத் தணைறச் செய்யும் இப்பதிப்புக்கு முன்னே. 'அஞ்சேல்' என ஐய**ா ப**திப்பு அழைக்கிறைது! அப்டுபொழு**தும்** ஓர் அச்சம்; இத்தொடர். பத்துப்பாட்டுள்ளோ சிந்தாமணி யுள்ளோ இருத்தல் வேண்டுமென 'இறைவனே உணங்கி' எடுத்துப் புரட்டவேண்டும்! பத்துப் பாட்டிலே அமைந்த அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதிலையைத் திருப்பிக் 'கடுஞ் சினம்' என்னும் சொல் இருக்குப் இடத்தைக்கண்டு இடம் பெற்ற பக்கத்தைப் புரட்டினுல் திருமுருகாற்றுப் படையில் 135-ஆம் அடியாகக் 'கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சியா்' காட்சி யளிக்கக் கண் டு களிப்பர்! அதற்கு உரைப் பகுதியைத் திருப்பிஞல், ''ஆசையோடே சடிய சினத்தையும் போக்கின அறி வினே யுடையவர். கோபத்தென் பின்னுகச் சிறிது பொழுது நிற்பது சினம்" என்பத‰க் காண்பர். அவ்வள வுடன் ஐயர் அமைவாரா? ஓர் ஒளி விளக்கந்த வெழிகாட் டிச் சிறுபா ணற்றுப்படை 210-ஆம் அடியின் உெரையிட*த்திக்* கொண்டு செல்வார்! ஆணுல் அங்கே இ முத்துப் போய் அளேக்கழிக்க விரும்பாமல் அடிக்குறிப்பிலேயே "கோபம் நீட்டத்தை நிற்சின்றது சினம்' என்பார்பின்; சிறுபாண் 210 உரை'' எனப் பதிப்பார். ஃவை. மு. கோ. பதிப்பிலேயே திரு முருகாற்றுப்படை அடி 135 என்ற குறிப்பிருந்கால் பயில் வாரிக்கு எெவ்வளைவு வாய்ப்பாக இருக்குப்? கண்ணேக்கட்டிக் காட்டில் ஏ**ன்** விடவேண்டும்? என எவரும் எண்ணுவர் அல்ல ரோ? அன்றியும் அத2ுக்குறிப்பிடுவைதால் வரும் இடர்ப்பாடு தான் எேன்னே? நச்சிஞிர்க்கெனியர் உலரைமையைக் கண்டு தொனே உள்ளது உள்ளவாறு குறிப்பிடமுடியும்! உடைரைநடையை எத்துணே நிணவு வித்தகர் எனினும் ஒரு சொல்லும் அதன் பகுதெயும் ஒழியாமல் செவ்விதாக உள்ளது உள்ளபடி எழுத இயலாதே! உரையைப் பார்த்து எழுது வதை அதன் எண்ணுடன் சேரீத்து எழுதிஞல் என்ன? என் னும் எண்ணம் எவருக்கே உண்டாகாது? அரிதின் முயன்று நுணுக்கமான உரையும் விளைக்கமும் மேற்கோளும் கண்டுள்ள இராமாயண பாரதப் பதிப்பு சளுக்கு — வை. மு. கோ — பதிப்புகளுக்கு — உள்ள பெருங்குறை இது! தஃவைலியாக உள்ள தறை இது! இத்தகைய பதிப்பில் பழஞ்சு வடிக் குறிப்போ. பழம் பதிப்புக் குறிப்போ காணமுடியுமா? பின் வரும் பதிப்புகளிலேனும் இக்குறைகள் அகலல் தமிழ்த் தொண்டெனக் குறித்துக்காட்டல் கடமையாம். இனிப் பழநூல் பதிப்பாளர்களிடத்துக் காணக் கிடக்கும் குறை நிறைகளுள் தேறிப்பிடத் தக்கவற்மைறைக் காண்போம்.

எந்நூலாயினும் முன்னுரை இன்றியமையாதது. ''மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும் ஆடமை தோள் நல்லார்க்கு அணியும் போன்றது'' பாயிரம் ஆகிய முன்னுரை என்று மூந்தையோர் புகழ்ந்த பெற்றியது அது. **ஆ**ஞல் பல பதிப்புகளில் முன்னுரை எழுதுவதே இல்ஃ. அழ 🖰 ஒன்றைக் கருதியோ முன்னுரையை வேண்டுவது? இல்லு! நூல் முற்று முடியக்கற்க இயலாதவரும் நூலின் முன்னுரையைத தீரக்க⊅ற) அளவிலேயே அந்நூல் பற்றிய **தெளிவினராதற்கு**ரிய **வா**ய்ப்பினது முன்னை **ரை.** நூ**ற்** பொருள்-நூல் ஆசிரியர்-உரையாசிரியர்-ஏடுகள் கிடைத்த வகை-ஏடு வழங்கியோர்-ஆய்ந்த வகை-உடனிருந்து ஆய்ந் தோர்-உதவியோளர்-அச்சிட்டோர்-பதிப்பித்தோர் ஆ கி ய வரலாறுகளேயெல்லாம் ஒநங்கே அறிந்துகொள்ள வாய்ப் புச் செய்வதும் முன்னுரையேயாம் இம்முன்னுரையைச் சிரி**ய வகை**யில் பதிப்பிக்கு**ம்** சீர்**த்**தியினரும் போற்றிஞரல் **லர் என்பது ஒரு கு**றையேயாம். எழுவாய் முதல் இறுவா**ய் வரை எத்து**ணே முறை ஆராய்ந்தாலும் ஒரோஓர் பிழை மையைக் கோட்டு தலும் அளிடுதனப் பதிப்பித்த ஆறுமுக நாவலை ரும் முன்னுரைஎழுது தஃலப்போற்றவில்லே.சிறப்புப்பாயிரம் சாற்றுகவி எனப் புலவர்கள் பாராட்டும் புகழை நான் **முகப்பி**லே **இடம்பெ**றச் செய்திரு**ந்து**ம் *முன்*னு*ரையில்லாக்*

குறை அவர்தம் பதிப்புகளில் உண்டு; அவர்க்கு நெடும் காலத்திற்குப் பின்னே வந்த சரவண பவானந்த பிள்ள பதிப்பு, பதிப்பழகெல்லாம் கூடியதாக இருந்தும் இக்குறை வுடைத்தாகவே இருந்தது இவர்கள் நிலேயே இவ்வாருயின். ம ழ வை மகாலிங்கையர் பதிப்போ, சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் பதிப்போ முன்னுரை பதிப்புரை ஆகியன இல்லாமல் இருக்கிற தெனக் குறை கூற ஒண்ணுமோ?

ஆறல் முன்னுரை எழுதும் வழைக்கம் அக்கால நிலே யில் அரும்பிற்றில்ல என அமைதி கூறமுடியுமோ எனின் முடியாது. 1812-ஆம் ஆண்டில் வெளிப்பட்ட திருக்குறேள்-நாலடியார் மூலப் பதிப்பிலேயே அம்பலவாண கவிராயர் முன்னுகரை வரைந்துள்ளார். பதிப்பிக்க நேர்ந்த காரணம்-உடனிருந்து ஆராய்ந்தவர் - மீண்டும் ஆய்ந்தவர் பற்றிய குறிப்பு உோயெல்லாம் பொறித்துள்ளார். ஆகலின் அம் முறை இருந்தும் போற்றுமை குறையேயாம்.

இனி மற்றுரு குறை, "பல பிரதி ரூபங்களேக் கொண்டு ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது'' ''பல ஏடுகளேக் கொண்டு ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப் பெற்றது" "கரலிகிதங் களாலாய வழுக்களே நீக்கி அச்சிடபடுபற்றது" என்பன போன்ற குறிப்புகள் அளவில் அமைந்து பெல பழம்பதிப்பு கள் உள்ளென இதஞல் பல உண்கைமைக்குறிப்புகள் மனறைக்கப் பட்டுப் போயுள்ளன. அன்றியும் ஏமுற்று இவஃலகளுக்கும் இடமளித்துள்ளன எவரும் எவர் பதிப்பையும் வைத்துக் கொண்டு "பல பிரதி ரூபங்களேக் கொண்டு ஆரா`ய்ந்து **பை**திப்பிக்கப் பெற்றது" என்று பெயருக்குப் போட்டு**க்** கொண்டு ஒருவர் பதிப்பை அப்படி அப்படியே அச்சிடவும். அச்சிடுங்கால் ஏற்படும் வழுக்கள் எண்ணேற்றுவினங்கவும் சில பதிப்புகள் வெளிப்பட்டன. "இன்றி பரிசோதித்த பிரதிக் கிணங்க இன்றைர் பதிப்பித்தது" என்னும் முகப்புடன் பல வெளியீடுகள் உந்தன முகப்புப் பக்கம் கிடையாமல் போன பு**த்தக**ங்கள் கி**டைக்குமா**ஞல் எ**வர்** பெயரிலாவது வெளி யிட்டுக் கொள்வதும், அல்லது தணிந்து தம் பெயரையே போட்டுக் கொள்வதும் ஆகிய குறைகள் நிசழ்ந்துள்ளன.

ஆ ை ல் இப்பெருங்குறைகள் பெரும் புல வராயி ஞர் செய்தன அல்ல. அச்சகத்தாரோ. தமிழ்ப் புலமை இன்றி வணிக நோக்கே நோக்காகப் பதிப்பிப்பவரோ செய் த வே ஃலைகள் இவை. இன்னும் பெரும் புலவர் பெயரைப் போட்டுக்கொண்டு அவர் தாமும் அறியாமல் வெளியிடுவ தும், அவர் முன்னிஃயில் ஆராய்த்தது எனப் பதிப்பிடுவதும் நடைமுறையில் இருந்தத்ன அறியச் சான்றுகள் பல உள. 'இன்ன புலவர் மாணவர்' என்பதிலே பெருமை கொண்டு, அவரி டம் அணுகியே இராதவரும் 'இன்ஞர் மாணவர் ஆராய்ந்து' அல்லது 'இன்ஞர் மாணவர்க்கு மாணவர் ஆராய்ந்து' அல்லது 'இன்ஞர் மாணவர்க்கு மாணவர் ஆராய்ந்து' பதிப்பித்தது என்று மகிழ்வுற்றுரும் பலர். இத் தகையைவர்கள் தகவிலாத் திருவிஃாயாடல்கள் தமிழுலகிலே மிகப் பல்கிய காலம் 19-ஆம் நூற்றுண்டின் இறுதிப் பகுதி யும், 20-ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கப் பகுதியும் ஆகும்.

கணக்கதிகாரம் **என்பதொ**ரு நூல். கொறுக்கையூர் **காரி என்பவர் அ**ருளிச் செய்**தது அ**ந்நூல். இத*்*ன,

> "பொன்னி நாட்டுப் பொருந்திய புகழோன் மன்னர் கோமான் வழிமுதல் உடையோன் முத்தமிழ் தெரிவோன் முகரியம் பெரும்பதி மத்திமத் தளத்தின் மறையவர் வாழும் குற்றமில் காட்சிக் கொறுக்கையர் கோமான் புத்தன் புதல்வன் காரிஎன் பவனே"

என்னும் பாயிரச் செய்யுளால் அறியலாம். இவ்வாறுகவும் 1855-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த கணக்கதிகாரத்தின் முதற் பக்கம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதைக் காண்க:

> கடவுள் து²ணை கணக்கதிகாரம்

புத்தர் குலத்தில் உதி**த்தவ**ராகிய மு**த்தமிழில் தேர்ந்த** ் புராரி அய்யர்

செய்*தது*

இஃ து

கையேட்டுப் பிரதிகளில் பாடங்கள் தோறும் பேலவாருக பிழைப்பட்டிருப்பதை சில கனவான்கள் நோக்கிச் சீர்திருத்தித் தருகவெனக் கேட்டுக் கொண்டமையால் சீகாழி

> அருணகிரி வுபாத்தியாயரால் பல பிரதிகளேக் கொண்டு தேற்றங்களேந்து வாலாஜாபேட்டை சுந்தர முதலியாராலும்

மேழியனூர் வாசுதேவ முதலியாராலும்

வேதாந்த விளக்க அச்சுக் கூடத்திற்

பதிப்பிக்**கப்பட்ட***து*

இராக்ஷத ை சித்திகரை மீ

காரியார் எப்படிப் 'புராரி அய்யர்' ஆஞர் என்பது விந்தை அல்லவா! இதற்கேற்பப் பாயிரத்தில் காட்டிய செய்யுள் ஈற்றடி 'புத்தன் புதல்வன் புராரி என்பவனே'' என இடி பதிப்பில் உள்ளது. 'புரா ரி' என்பது 'பாட வேறுபாடு' என்றே 'புத்தன் புதல்வன்' என்பதுடன் மோஃப் பொருதீ தங்கண்டு அமைத்தது என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அய்யர் எப்படி நுழைந்தார்? முதலியார் பதிப்பல்லவரை இது? எனத் திகைக்கிறும், 'மறைய வர் வாழும்... கொறுக்கை' என்று பாயிரம் கூறுவதால் 'அய்யமைர' ச் சேர்த்துக் கொண்டார். ஆஞல் 'மன்னர் கோமான் வழி முதலுடையோன்' எனவரும் இரண்டாம் அடியைப் பற்றிக் கவிடையில்லே! இத்தகைய மாற்றம் கணக்கதிகாரதி திற்கு மட்டும்தான் என்பது இல்லே! இவ்வாராய்ச்சியே தனி நூலாதற்குரிய அளவு விரிவுடையதாகும்.

அறிஞர் சி. வை. தாமோதரஞர் பதிப்பித்த தொல் காப்பியப் பின்ஞன்கியல் உரை பேராசிரியர் உரையாகவும், 'நச்சிஞர்க்கினியர் உரை' என்றே அச்சாகியது. பின்னே பேராசிரியர் உரை என்று ஆராய்ச்சியாளரால் எடுத்துக் காட்டித் திருத்தப் பெற்றது. திருக்கோகையையார் உரை பேராசிரியர் உரையாகவும் அதனே, 'நச்சிரை'க்கினியர்உரை' என்றே ஆறுமுகநாவலரால் வெளியிடப்பெற்றது. இதற்குத் தாண்டைவராய சுவாமிகள், திரிசிரபுரம் மீனுட்சி சுந்தரம் பின்கோ, தியாகராச செட்டியார், சோடசாலதானம் சுப்ப ராய செட்டியார் திரிசிரபுர**ம் மு** மு**ருகை**கயபிள்*ள* ஆகியோ*ர*ே சிறப்புப் பாயிர**ம் உ**ழங்கியுள்ளன**ர். சுவடியில் உரையோ**சிரி யர் பெயர் இல்லாமல் இருப்பின் அவ்வாறே பதிப்பதை விடுத்துப், பிறி தொருவர் பெயரால் அமைக்குங்கால் பேரிடர்ப்பாடு உண்டாதல் தெளிவு. ஆனுல் இப்பிழை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது பிறர் பதிப்பில் செப்பமாக்கப் பெற் றது. திருத்தக்க தேவர் சிந்தாமணியைச் சங்கப் புலவரிடம் கொணர்ந்து அரங்கேற்றம் செய்தார் எனச் செய்தியுண்டா யின் 'கடைச் சங்கமே' டாக்டர் ஐயருக்கும் நிண்வில் தோன் றியிருக்**கி**றது. வச்சிர நந்தி என்பவரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற சமண சங்கம் அஃதெனும் விளக்கம் அப்போ*து* `கிடைக்கவில்லே கிடைத்த பின்னரித்திருத்திக்கொண்டோர்.

1855-இல் களத் தூர் வேதேகிரி முதலியார் உரையுடன் கூடியை திருக்குறள் பதிப்பு வெளிவந்தது. 1861-இல் அதே அச்சுப் பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. அதன் முகப்பில் "பரிமேலழகர் உணரையைக் கொண்டியற்றிய பதவுரையும் கருத்துரையும் விசேடவுரையும் திருவள்ளுவமாலே மூலமும் உரையும் திருத்தணிகை சரவணப் பெருமாளயர் பரிசோ தித்தபடி திருதெல்வேலிப் பேட்டை பண்டிதர் அபுதுரகி மான் இராவுத்தர் குமாரர் வாவாகாசீன் இராவுத்தர் முயற்சியால தி. கந்தசாமி பின்ளேயால் இலட்சுமி விலாச அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது" என்று குறிக்கப்பட் முளது. இக்குறிப்பே வேதகிரி முதலியார் பதிப்புக்கும் இப் பதிப்புக்கும் உள்ள வேறுபாடு. மற் இரு ருவேறு பாடு. அதில் இல்லாத செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி இதிலுண்டு என்பைகே.

சிந்தா மணியில் சந்தியாரும், பெரிய புராணம், இராமாயணம் ஆகியவற்றில் வெள்ளியாரும் இடை இடையே பாடிச் சேர்**த்**ததுள்டு! பெரும் புலவர்க**ள் வாக்** கொடு**ம்** நோக்கொடும் தம் வாக்கையும் நோக்கையும் ஒட்டி வைத்துப் பாரீத்து மகிழ்வது அவர்க்கு இயற்கையாயி ஞற்போலப் பதிப்பாளருள்ளும் பலர் பலரீ தம் விருப்பம் போல் பலவற்றை இடை இடைச் சேர்த்துப் பதிப்பித்து இன்புற்றனர்.

பாப்பருங்கலக் கா ரி கை உரையைப் பதிப்பித்த ஒருவர் 'பொருளொடு அடிமுதல் நிற்பது கூன்' என்னும் கலித்துறையின் உரையில் செந்தமிழ் நாடு இன்னதென்று கூறுமிடத்து 'மன்றவாணன் மலர் திருவருளால்' என்னும் அகவலொன்றைப் பாடுவித்து அதன் இடையிலே புகுத்திப் பதிப்பித்துக்கொண்டு திருவாவடுதறை சுப் பி ர மணி ய தேசிகரிடம் காட்டிஞர். இப்பாடல் ஒரு பழைய ஏட்டுப் பிரதியில் இருந்தது; அதை நான் சேர்த்துப் பதிப்பித்திருக் கிறேன். மன்றவாணல் என்பதனுல் சிவபெருமான்யும், சைவமாதரும் என்றதைனல் சைவ'மடங்களேயும் இச்செய் யுள் தெரிவிக்கின்றது என்று கூறி மகிழ்ந்தார் அந்நூலின் உரையாசிரியர் சமணர் என்பதையும் எண்ணிஞர் அல்லர், இடைச்செருகலார்!

பெற்ற தாய் தன் பிள்ளே கையைப் பேணிக்காத்தல் போலக்காக்கப்பெற்ற பெருமையுடையது சுவடி அச்சுவடி பையப் 'பண்டையோர் வைத்த பழநிதி'யெனப் போற்றிப் புரந்த செல்வர்கள் புலவர்கள். அவருள் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளரால் பெருங்குணங் கொண்டு பெரிதுவத்து வழங்கிய பெருமையுடையது பதிப்பாளர்க்குக் கிடைத்த சுவடிகள்! ஆடிப் பெருக்கிலோ அழிநெருப்பிலோ விடாமல் அன்னேத் தமிழைக் காத்த அடபெருமக்கள் வாரி வழங்கிய ஏட்டைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், அவ்வேட்டை வழங் கிய பெருமக்கள் பெயரைச் சுட்டிக் காட்டுதல் கடமை யண்ரே! இக்கடமையைத் துறந்து 'பல சுவடிகளே ஆய்ந்து பதிப்பித்தது' என்று வாளா அமைந்தது நயத்தகு செயலா குமோ? மற்றும் ஒரிரண்டு சுவடி களே வழங்கியவர்களின் பேயர்களேப் பொறித்து இவ்வாறு பன்னிரண்டு சுவடிகளே

^{1.} சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும். பக். 182,

ஆராய்ந்து பதிப்பித்தது என்பேத⊚ல் என்னை பயன்? உண்கைமை யில் ஓரிரண்டு செவடிகளே ஆராய்ந்த அளவில் பதிப்பித்தவரே இக்குறைபொட்டுக்கு இடமாயினரி! ஆணில் அவ்வகையில் ஓர் ஒற்**ல**றை ஏடு கிடைபெ்பினும் மற**வாது ம**றையோது சுட்டும் **பைத**ப்புச் செப்ப**ம் வ**சய்ந்*தது* ஐயர் பதிப்பேயாம். ¹அவர் **கடற்க**ரையில் காற்று வாங்கச் சென்றபொழுதில். 'பக்கிங் **காம்** கால்வோய் ஒர**த்தி**ல் கிடந்தன' என்று ஒருவர் தந்**த** இரண்டு ஒற்றைபோடுகளோயும் குறிப்பிடுகிறுர். 2பா யி ருப் பனிக்கடல்' என்னும் பொட்டு மெட்டுமே எழுதியை ஒற்றை **போட்டைக் கு**றிப்பிடுகி*ளுள்*. சிலப்பதிகார அரும்**பத** உரைக் குக்கிடைத்த் சில ஒற்றறையேடு ≉ீளக் குறிப்பிடுகிறு↑். ஐங் குறு நூற்றில் மிததியாகக் கிடைத்த சில பாடல்களுக்குரிய ஏடுகளே உழங்கிய தென்கோசி சுப்பையா பிள்ள யையும், ³ முச்ச**ங்கம்** குறி**த்த ஒரபாடஃ வைழங்கிய மி**திஃப்பட்டி அழகிய சிற்றப்பேல கவிரோயர் வழியின்ரையும் நி2்னவு கூர் கிருர் இக்கு நிப்பு**கள் எல்லார் ப**திப்புகளிலும் இட**ம் பெ**ற் றிருக்கு மாயின் ஏடு பற்றிய ஆய்வுக்குப் பெரும்பயஞக அமைந்திருக்கும்.

இனிப் பதிப்பாசிரியர் கடமை வ ழு வ ற ஆய் ந்து வெளியிடல் என்பதேயாம். வழுவற ஆய்ந்து வெளியிடல் வேறு; தாம் தாம் வேண்டுமாப்போல மாற்றிக் கொள்வது வேறு. இவ்விரண்டும் நேர் நேர் மாறுபட்டவை. தம் ஆய் வுக்கு எட்டாதவை – சரியெனத் தமக்குத் தோன்றுதவை பி றர் க்கு ச் செவ்வையாக விளங்கத்தக்கவை ஆகலாம். அந்நிலேயில் ஏட்டில் இருந்கவண்ணம் பதிப்பித்து விடுதலே சால்பாம். பிண்ணர் அதனே ஒருகால் ஆய்ந்து வெளிப்படுத்து வார் ஆய்வுக்கு அஃது இடமாக அமையலாம் அவ்வாறு செய்யாவிடின் பதிப்பாசிரியரின் தவறு, நூலாசிரியர் தவேறு கவும் உரையாசிரியர் தவருகவும் தோன்ற இடமாகிவிடும்.

''புர**ு தன**மா**ன த**மிழ் நூல்களும் உரைகளு**ம் ப**ண் டைய வடிவம் குன்று திருத்தல் வேண்டும் என்பதே எனது

^{1.} தக்கயாகப்பரணி, முகவுரை, XVIII

^{2.} பரிபாடல்,

^{3,} சிலப்பதிகாரம்.

நோக்கமா தலின் பிரதிகளில் இல்லா தவற்றைக் கூட்டியும் உள்ள வற்றை மாற்றியும் குறைத்தும் மனம் போனவாறே அஞ்சாது பதிப்பித்தேனல்லேன். ஒருவகையாகப் பொருள் கொண்டு பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். யாளுக ஒன்றும் செய்திலேன்'' என்று 'பழந்தமிழ் நூற் பதிப்பின் தொடக்கத்திலேயே டாக்டர் ஐயர் எழுதுகின்றுர். 'பழைய நூல்கள் பழைய வடிவத்தினின்றும் வேறுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதே எனது முழுநோக்கமாதலால் உழைக்க வேண்டும் அளவு உழைத்து இப்பதிப்பு நிறைவேற்றப் பெற் றது' எனத் தம் நோக்கைப் பல்லாண்டுகள் கழித்தும்² வெளியிடுகின்றுர். ஆயினும், ஊகத்தால் கொண்ட பாடங் களும் உண்டு என்பதும் வெளிப்படுகின்றது

பழம் பதிப்பாசிரியர் தாமோதரஞர் தாம்**கொண்ட** ப**திப்**புக் கொள்கையைப் புலப்படுத்துகின்ருர்:

3 "தற்காலத்தில் தமிழ்நாடுகளில் வழங்கும் பிரதிகள் அணேதீதினும் இப்பொழுது யாம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும் ரூபம் மேலான தென்று கொள்வதேயன்றி, ஏட்டுப் பிரதி யின் ஆதாரமில்லாது யாம் ஒரு மொழியும் மாற்றிலேம் ஆயினும், இதுதான் ஆசிரியர் எழுதிய சுத்த ரூபம் என்று கொள்ளற்க. அணேத்து மாறுபாடுந் திருத்தி ஆதி ரூ பங் காட்டுதல் இனி எத்துணே வல்லார்க்கும் அரிது. பிறநூற் துணி விற்கு மாறுபட்டுந் தற்கால வழக்கத்தை விரோதித் தும் சரியான அர்த்தம் புலப்படாமலும் சமுசயம் நிகழ்ந்த இடத்தும் எல்லாத் தேசத்துப் பி ர தியும் ஒத்திருந்தனை வற்றையாம் சிறிதும் திருத்தித்ல் அறிவுடையோரிக்கு இயல்பன்று"

ஆ ை ஸ் கலித்தொகை சூளாடணிப் பதிப்புகளின் போதில் இவர்நோக்கு வேரெரு வேகையில் சாய்கின்றது:

^{1.} சிந்தாமணி. முதற்பதிப்பு. 1887.

^{2.} பெருங்கதை ,, 7924.

^{3,} வீரசேரழியம் பதிப்புரை பக். 28 - 9

"இது கோறும் அச்சிட்ட நூல்களில் ஒரு பிரதியின் ஆதார மாவது இல்லாமல் பாட பேதத்தைத் திருத்து கல் ஒழிந்த யான், இப்பொழுது பிரதிகள் அனத்தும் பிரைமென்றும் பிரதிகளில் இருக்கும் பாடம் ஆக்கியோன் வாய்மொழி யாய் இருக்கமாட்டாது என்றும் எந்தப் பீரதி வழிச் சென் ரூலும் அச்சில் வருவது ஆசிரியரினின்றும் வேறுபட்ட பீழை பாடென்றும் நிச்சயிக்க ஏது உண்டான இடங்களில் இரண் டொரு எழுத்தையாவது மொழியையாவது சந்தர்ப்பத் திற்கும் பொருளுக்கும் இடையுமாறு திருத்தை தணிந் தேன். அவ்வாறு செய்யாவிடில் நூலின் சிறப்பு அழிவது மன்றிச் சில பாடங்கள் ஒரு பயனும் தாராமனும் சில முன் பீன்றேடும், பிற நூல்களோடும் விரோதப்பட்டும் நிற்கு மாதலில் திருத்தம் அத்தியாவசியமாயிற்று. இதனே உலகம் அறியச் சொல்லாமல் விடுவதே தப்பென்று உணர் ந்து இங்ஙனம் தெரிவிக்கலானேன்"

இவ்வுரையால் தாமோதரஞர் வாய்மை நெஞ்சம் புலப்படுகிறது. ஆஞல் ஏட்டின் இயல்பான வாய்மை போற்றப் பெறவில்ஃ என்பதே ஆகின்றது. இதன் வூஃாவு என்ன ஆகும்! தாமோதரஞர், ஏடுகீளத் திருத்திப் பதிப் பிப்பதற்கு முண்டூழை ஆகிவிடுவார் அல்லரோ? மிக அரிதின் முயன்று அரும்பாடுபட்டுக் குறுந்தொகையைப் பதிப்பித்த அரங்களைர் குறுகிறுர்,

"இந்நூளுள் யான் செய்துள்ள மாறுபாடுகளும் சில உள. அவற்றையெல்லாம் கூறவேண்டிய கடமையையுடை யேளு தலின், 'எஞ்சியவைகளும் பிறவும்' என்னும் தக்ப்பின் கீழ்த் தெரிவித்திருக்கின்றேன். அவற்றுள் இடக்கர்ச சொல் லாகிய குஃ இருடரன் மொழி இந்நூலகத்து ஒன்பதிடத்து வந்திருந்தமையின் அவற்றை அறவொழித்துச் செய்யுளிற் குறைவு தோன்றுவாறு ஏற்ற வற்றை என் சிற்றறிவிற் கேட்டியவாறு சேர்த்து அதற்கேற்ப உரை எழுதியிருப்ப தும் ஒன்று. இங்ஙனம் செய்தமைக்குக் காரணம் பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழுலகிற்குத் தந்த தக்காராகிய ஸ்ரீ மான் சி. கைவை. தாமோதரம் பிள்ளேயவர்கள் கலித் தொகையைகத்து மாற்றிவைத்துக் காட்டிப்போந்த காரண மேயாகும்."

வ. உ. சிதம்பரஞி பதிட்பிலும் இத்துணிவான செய**ல்** மிகப் பலவுண்டு. ''எனது பிரதியில் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹா**ரம் என்**னும் மூ**ன் க**றையும் புரிந்*த* மேணக்குட**ைரி** உரையை ஒருவாறு பூரணமாக்கி அச்சிற்குக் கொடுத்தேன்" **என்**று திருக்குறன் மணக்குடவர் உரைப் பதிப்பு**ரை**யிலே எழுதியுள்ள செய்தி இதனே விளக்கும். இன்னிலே என்பைதைப் பதினெண் கீழ்க் கணக்குள் ஒன் மூகக் கொண்டவர்கள் தாமோதரஞரும், திதம்பரஞரும், தி தம் பரு ஞர்க்கு இன்னிலே என்னும் பெயருள்ள ஏட்டுச்சுவடி ஒன்றை 🏂 மு சொரிணம் பிள்ளே தேடித் தந்தார். அதணே இயற்றியவர் பொய்கையார் என்றும். தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர் எ**ன்**றும், கடவுள் வாழ்த்**துப்** பாடியவர் பார**தம் பாடிய** பெருந்தேவஞர் என்றும் வ. உ. சி. குறிப்பிடுகி*ருர்.* **இந்நூல்** செய்யு**ள்கள்** இள**ம்** பூரணத்தில் இட**ம் பெற்றுள்ளதாக** ஐந்து இடங்களில் குறிப்பிடுகிறோர். ஆனல் இளம் பூரண **ஏட்ட**்ச் சுவடிக**ோ ஆராய்ந்த வையா**புரிப் பிள்*ள*ோ "இவை ய**ீன த்தும் இ**ளம்பூர்ணருரை ஏட்டூப் பிரை**தியி**லும். அச்சுப் பி ரதியிலு பட்காணப்படவில்லே '' பொருளதிகாரத்தில் செய்யுளியல் தவிர ஏண்ய இயல்களுக்குத் தமிழ்நாடு முழுவ திலும் உள்ள ஏட்டுப் பிரதி ஒன்றேயாம். இரண்டோவது ஒரு பிரதி இல்ல் என்பது இங்கே மேனங்கொள்ளைத் தக்கது. பேராசிரியரும் நச்சிறார்க்கினியரும் இந்நூல் எடுத்தாண்ட தாக ஸ்ரீ பிள்ளு பவர்கள் கூறுகிறுருகள். ஆணல் அவர்கள் காட்டும் இரண்டு இடங்களிலும் பூதத்தார் அவையடக்கு எனக் காணப்படுகிறதேயன்றிப் பொய்கையாரைப் பற்றி யேனும் இனனிகு ையைப் பற்றியேனும் ஒன்றும் குறிப்பிடப் பட வில்*லே.* கடைசியாக யாப்பருங்கல விருத்**தி**யில் ஒரு செய் யுள் இன்னிஃயின் கண்ணே உள்ளது எனப் பிள்ளயேவிகள் காட்டுகிறுர்கள் ஆண்டும் அச்செய்யுள் ஒளவையார் பாடியதாகக் கொள்ளக் கிடக்கிண்றது'' என்கி*ருரி*. இக் குறிப்பை நோக்க வ. உ. சி. தாம் விருப்பியவண்ணம் சுவடி களே மோற்றித் தெணிவுடன் பேதிப்பித்தார் என்பைது இவனிப் படுகின்றது. தாமோதரஞர், அரங்கஞர், சிதப்பேரஞர் இவர் **தம் சீரிய ஆக்கப் பணிகளுக்கிடையே இத்திருத்தக்குறை**ற

¹ இலக்கிய மணிமையில், பக். 80 - 1

தலேகாட்டவே செய்கின்றது. ஏட்டின் தூய்மைக்கும் வாய் மைக்கும் இந்நெறி ஏற்றதன்ரும்

இன்னும் சிலர் ஏட்டில் செய்த கேடுகள் எவ்வகையா னும் ஏற்கக்கூடாத கொடுமையுடையனவாம். தாம் தாம் வழிபடும் கடவுளர் வாழ்த்துகளே நூன்முகப்பிலே போட்டுக் கொண்டனர். அந் நூல் எச்சமயம் சார்ந்தது என்பதும் ககுதாராய்ச் செய்தனர். இடை இடையேயும் தம் சமயச் சரர்புக்கு மாறுன கொள்கைகளே மாற்றினர்; உரைநடை யில் இல்லே! செய்யுளிலேயே மாற்றினர்; முன்பின் வரும் பொருள் பற்றியும் கவலைப்பட்டார் அல்லர். அவர் க்கு வேண்டுவதெல்லாம் தாம் விரும்புவது போலத் தாம் படிக் கும் நூலும் இருத்தல்வேண்டும் என்பதே. சமயக்கண்டனங் களும், கண்டணங்களுக்குக்கண்டனங்களும், ஏ சல் களு ம் பெருக வழங்கிய காலத்தின் வேலை! துண்டு வெளியீடுகளும். கண்டனப் பதிப்புகளும் அச்சாகி உலாவந்த பொல்லாத வேளே! அவ்வேளே, பதிப்பிக்கும் ஏடுகளிலும் விளேயாடியது.

பாரதத்தைப் பதிப்பிப்பவர்க்கு அந்நூல் இடையே சிவபெருமானுக்கு ஏற்றம் தரும் பகுதி வரக் காணுக்கால் கண்ணடைப்பது இல்லே. திருக்கை வழக்கத்தைச் செய்வார்! சமண சமயப் பாடலில் சைவத்தார் திருக்கை வைப்பார்! இவ்வாறே பிறர் பிறரும் செய்தனரி! ஏடு என்ன செய்யும்? "எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்! படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்" என்ற நிலேயில் ஏடு என்ன செய்யும்? பாட்டுத்தான் என்ன செய்யும்?

இதனேக்குறித்துச் "சென்னேக்கல்விச்சாலேத் தமிழ்ப் புலமை சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கம் மகாரா ஸ்ரீ தொழு வூரி வேலாயுத முதலியார்" தாம் எழுதிய 'ஏரெழுதுபது-திருக்கை வழக்கம் என்னும் நூலின் முகவுரையில் குறிப்பிடு கிருர்:

"அச்சிடுமுள்ளே ஆனவை பைல; பின்னிட்டால் ஆன அற்றுக்கு வரம்பில்ல். பேடலேப் பெயுர்குளையே மூற்றும்

^{1.} ALAND 1886.

வரம்பழிய மாற்றினர். இராமேசுரப் படலத்தை முற்று மெடுத்தெறிந்தொழிந்தனர்

"அச்சிட்ட பிரதிகளில் ஐயமுற்றுச் சோதிப்பாண் புக்கவழிப் பழைய வேட்டுப்பிரதிகளோடு: மாறுபட்டுக் கேட்டுப் பிரதியாகவே கிடந்திருக்கக் கண் டோம். இச் சிதைவு பாலகாண்டம் அயோத்தியாகாண்டம் ஆரணிய காண்டத்தினும் கிட்கிந்தை காண்டத்தும் சுந்தர காண்டத் தும் மிகுதி இவ்விரண்டினும் உயுத்த காண்டம் பெருங் கேடுற்றது என்செய்வோம்; கடவுள் செய்கை அறியோம்"

"தேயம், பானஷை, நூல், சாதி, சமயம். தரு மே ம், மாதர், திரவியம். குழேவிகள் முதலிய பொருள்களெல்லாம் தம்மது என்று அபிமானித்துக் காக்குந் தஃலை வில்லாவழி இயற்கை திரிந்து கெடும் என்பது யாவருமூனர்ந்தபடி யன்றே"

நிகண்டு நூல்களேப் பதிப்பித்தவர்களும், ஏட்டில் படியெடுத்தவர்களும் விளே யாடிய விளேயாட்டு மிகக் கொடுமையானது. அவர்கள் வைத்ததே வழக்காக இருந் திருக்கிறது என்பதற்கு எண்ணற்ற சான்றுகள் உள்ளன. 'தெய்வப் பெயர்த் தொகுதியும்' 'பண்னிறண்டாம் தொகு தியும்' அவர்களுக்கு ஆட்டக் களங்களாக இருந்திருக்கிண் றன. நிகணடுப பதிப்பு பற்றிய ஒரு முகவுரை, நிகண்டுநூல் பதிப்பைபை பற்றி நாம் நன்றுக அறிந்துகொள்ள வைக்கிண் றது.

"இது புத்தகங்கடோறும் ஒன்றற்கொண்று ஒவ்வாது வழுஉக்களாற் பொதிவுற்றுக் கிடந்தமையால் சல்வழுவுக் சீளப் பல புத்தகங்களேக் கொண்டு கீளந்தும், வேண்டு மிடத்துப் புதுச் சூத்திரங்கள் செய்து உடுக்குறியிட்டுச் சேரீத்தும், பெயர் பிரித்தும் இவ்வாறு எட்டுத் தொகுதி களும் செல்ணேக் கல்விச் சங்கைத்துத் தமிழ்த் தஃமைப் புலமை நடாத்திய தாண்டவராய முதலியாராலும் அவ் வாறே மேலிரண்டு தொகுதிகளும் அவரனுமதிப்படி மேற் படி சங்கத்து வித்துவானுகவிருந்த புது வை பு. நயநப்ப முதலியாராலும் வேழுவறுத்துப் புதுக்கப்பட்டு அக்கல்விச் சங்கத்துப் புத்தகப் பரிபாலகராகிய கொற்றமங்கலம் இராமசாமி பிள்ளோயால் அச்சிடப்பட்டன. மற்றை இரண்டு தொகுதிகளும் பின்னர் வெளிப்படுத்தப்படும்.

இதே நூலில் கொற்றமங்கலம் இராமசாமி பிள்ளோக் தேத் தாண்டவராய முதலியார் எழு இய ஒரு கடிதமும் பதிப்பிடப் பெற்றுள்ளது.

"நாம் அச்சிற் பதிப்பிக்கத் தொடங்கிய சேந்தன்றி வாகரத்தில் ஒன் பான் ரெகு இ தொடங்குவதற்கு முன் எனக்குய்த்த வேறுதேயத் திருக்கையாலும், பிறிது கருமத் தைக் கருத்தினைழ் தீண்ட வொண்ணுக் கருமந் தஃலப்பட லாலும் நான் கருதியவாறு முற்றுவித்தற்கியலாத மற்றைத் தொகுதிகளேயுமொருவாறு புதுக்குவித்துச் சேரித்துப் புத்த கத்தை நிறைத்து வெளிப்படுத்துவீராக வென்றே என் வேண்டுகோள் மேற்கொண்டு அவற்றிவிரண்டாயினும் சேர்த்தமைக்கு மகிழ்வுரு நின்றேன். மறவியால் விடுபட்ட சில பொருள்களுஞ் சொற்களும் பின்னர் சேர்ப்பித்தற் பொருட்டு தான் முற்குறித்திருந்த குறிப்பேடெனக்குக் காணப்பட்டாற் காலந்தாழ்க்காமற் பயன்படுத்துவேன்."

1839-ஆப் ெஸ் ஆகஸ்டு மீ 7 உ விசொகப்பட்டினத்தி லிருந்து தாண்டவரோய முதலியார் எழுதியுள்ளார். இது கல்வி விளக்க அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. பதிப்பு முனறை எப்படியெல்லாம் நடந்தன என்பதை இப் பதிப்பும், கடிதேழும் செவ்விதில் விளக்குகிண்றன அல்லவா! புலகைமை நலம் சிறந்த இவர்கள் தனி நிகண்டே செய்திருக்க லாமே! புதுக்குவித்துச் சேர்க்க வேண்டுவானேன்? என நாம் நிணக்கலாம். ஆனுல் அவர்கள் நிணக்கவில்லேயே!

பாட**ேவறபாடு என்பது உரை** காணு தற்கு முந்திய மூலநூல் நிஃவயிலே ஏற்பட்டுள்ளது. அது பெயர் த்து எழுதுவோரோல் நேரிட்டதாகும் அப்பாடவேறுபாடுகளே உள்ளது உள்ளவாறு குறித்தலால் பெரும்பயன் உண்டு. அத*ே*ன ஆராய்வார் உள்ளத்தில் பதிந்து மூலநூல் ஆசிரியர் கோண்டபாடம் இவ்வகையால் இஃதாக இருக்கும் என்னும் தெளிவு உண்டோக்கு தற்கு தீ துணயாம். ஒன்றுக்கும் உத வாக்கள் என ஒதுக்கிவைக்கப்பெற்ற கல்லே, உயரிய இடத் தில் வைக்கத்தக்க கல்லாகவும் கூடும்! அது, சிற்பியின் கைவண்ணத்தையும் கலே வண்ணத்தையும் பொறுத்தது. அவ்வாறே பாட வேறுபாடெனப் பொருந்தாது தள்ளப் பெற்ற ஒன்று ஆராய்ச்சியால் பொருத்தமானதெனக் கொள்ளத் தக்கதாகலாம். அதற்குச் சான்றுகள் முன்னே யும் கண்டோம்; பின்னேயும் வரும். ஆனுல், பாட வேறு பாடே காட்டாமல் ஒழியின் அவ்வாராய்ச்சிக்கு இடமே இன்றி ஒழியுமன்றே!

சிலப்பதிகார முதலு**டைரை அருப்பதவுரை; ஆவ்வுரைக்** குப் பீன்னே வந்தது அடியாரிக்கு நல்லாருகரை. இரண்டுரை களுக்கும் பாடவேறுபாடுண்டு. அவற்றைக் காட்டு தல் இன்றையமமையாததன் ோ, இனித் நிருக்குறளில் மணக்குடை வர் பாடத்திற்கும் பெரிப்பலழகர் பாடத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இவற்றைத் தெளிவித்தல் கடமையாம். உரையாசி ரிய**ர்க**ளே பாட**்வேறுபாடு காட்**டுதல் வெழக்காக இரு*த்தை*ல ஆராய்வாரு எவரும் அறிவர். சிலப்பதிகார மங்கல வாழ்த் **துப் பாடலில் 'வரு**நிதி பிறர்க் கா**ர்த்து ம**ுசா**த்துவான்** என்பான் என்னும் பகுதிக்கு உரைவரையும் அடியார்க்கு நல்லோர், ''பலர்க்டிகண்றோம் பாடப்; அதற்கு இல்லாராகிய பலரிக்கெண்க" என எழுது இன்றுர். அத‱ அடுத்து வரும் **்பண்டெய்த்த** மொழியிஞர் ஆய**த்**துப் பாராட்டி' என்பைதில் "மொழியிஞல் என்றை பாடமாயி**ன் மடவார் திரள்** நடு**வே** மொழியாலே புகழிஞன் செவ்வேள் என்று இசைசையைப் பரப்ப ஏஃனபோரும் காதன்மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனெனிற் கோவலனென்று பெயர் சொல்லெப்படுவா**ன்** என்றலுமொ**ன்ற**; இப் பொ**ர**ளுக்**குப்** 'போக்கி', - 'போக்க'வென்கே'' என விரித்தெழுது தெருரி. இவ் வாறே இவரும் பரிமேலுமேர், நச்சிஞர்க்கினியர், பேராசி ரியர் முதலிய உரையாசிரியர்களும் ஆங்கோங்குச் சுட்டிச் செல்வர்.

மூல பாடத்தை இருவேறுரையாசிரியர் இருவேறு வகையாகக் கொண்டனர் என்பதை அடியார்க்கு நல்லார் **்வா 7ெராலி கந்தஃலப் பே**ரியற் கிழ**த்**தி' (மீணய. 84) எ**ன்று** கொண்டார். ஆஞல் அவர்க்கு முன்னே உரையாளராகிய அருப்பத உரையாசிரியார், 'பேரிற் கிழத்தி' என்று கொண்டு 'கோவலன் மோது' என எழுதிஞர். அடியார்க்கு நல்லார் இநுநிதிக் கிழவன் முகுகைக்கிழத்தி' என்றை உசரை விரிக்க, நேரிந்தது பாட வேறுபாட்டால் தானே! 'பேரில்' என்பது இல்லத்தளமில் நிற்க. 'பேரியல்' என்பது இல்லத்கைதையுடை யாகு பெய் தழுவிச் செல்லைக் காட்டுகிறுர் அல்லரோ! இவை யெல்லாம் பாட வேறுபாடு காட்டாக்கால் அறிதற்குக் கூடுமோ? இவ்வாருகவும் பேரறிஞர் ஆறுமுக நாவலர் பாட வேறு காட்டு தலே அறவே ஒதுக்கியே பதிப்பித்தார். தேரிந்த ஒன்றைப் பாடமாகக் கொண்டாரே அன்றிப் பிறர் தேர்ச்சிக்கும் உதவுக்கைகயில் பாடவேறு காட்டிஞர் அல்லேர்! சுவடிகளோத் தெள்ளிதின் ஆய்ந்து வெளியிட்ட அப் பெருமை**களூர் பாடவேறுபாடு**ம் காட்டியிருப்ப**ா**ராயின் சில **திருந்திய பாடங்கள்** நமக்குக் கிடை**த்**தி ருக்கக்கூடும். அவர் பதிப்பில் பாட வேறுபா? மேநந்துக்கும் இல்லாகமை குறை போயாம்! ஏனெனில் நாம் எதிர்பார்க்கத் தக்க அருஞ் பெருஞ் செல்வர் அவர்! ஒருவர் அச்சிட்டதைப் பார்த்துப் **்பல** பிரதி ரூபங்க*ு*ளக் கண்டு' ஆராய்ந்து இவளியிட்டது என்றை துவேப்பில் மட்டும் போட்டுவிட்டு அப்படி அப்படியே அச்சிட்டுவிடுவரர் பாட வேறுபாடு காட்டுவரோ? அவ் **வா**றே காட்டின் பாடவேறுபாடு காட்டப் பெற்றது என்று குறிப்பிடும் அளவுக்கு மட்டுமே பயன்படுவதனறி வேறு பயனும் செய்யுமோ?

மாங்குடி கிழார் என்போர் புறம், நற்றிண், குறுந் தொகை, மதுரைக்காஞ்சி ஆகிய பாட்டு தொகை நூல் களால் அறியப்பெறும் புலவர் அவர் பெயரைக்குறிப்பிடும் புறம் 24-ஆம் பாடல் 'மாங்குடி மருதஞர்' என்னும் பாட வேறுபாட்டையும் தருகின்றது இப்பாட வேறுபாட்டால் மாங்குடி கிழாரும், மாங்குடி மருதைஞரும் ஒருவரே என அறிய வாய்ப்பு ஆகின்றது. 'மாங்குடி மேருதன்' என்று பாண் டின் தல்யோலங்கானத்துச் செருவேண்ற நெடுஞ்செழியன் போடுபுகழ் நமக்குப் புலப்படுகின்றது "தஞ்சை மாவட்டத்து மாங்குடி என்னும் ஊரும், அதேன அடுத்துள்ள மருதேனூரும்" 1 ஆராய்ச்சியாளர் விருந்துக்கு இடனுகின்றன இவ்வகை யோல் பாடவேறுபோடு காட்டலின் பயன் இனிது வீளங்கும். இஃது இவ்வாறு அமையை வேடுரு கு மைறையைக்காணலாம். அது பதிப்புக் குற்றமாக மட்டும் குறிக்கப்பெருமல் மூந்தை உழைப்பாளர் பூயற்சியைப் போற்றுத குற்றமுமாம். "மூந் தையோர் சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் சிறந்து வளரீந்த தை'ப் பாராட்டுதல் வழி வழிக்கடமையன்றே!

ஒருபதிப்பு வெளிப்படும்போது அதற்குப் பயன்பட்ட சுவடி சீளக் குறிப்பிடுவது எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அவ்டளவு இன்றியமையாதது அதற்கு முன்னப் பதிட்பு களேக் குறிப்பிடுவது. ஒரு சிறு பகுதியே எனினும்' மூலம் மட்டுமே எனினும் முன்னே வெளிப்பட்ட பதிப்பை ஒளிவு மறைவு இன்றிச் குறிப்பிடுதல் பதிப்பாசிரியார் அறம் ஆகுப். அண்றியும் அது நூல் வரலாற்றுக்கருவியுமாம். இத**்ன நண்** ருகப் போற்றிஞரும் உளர். போற்று தவரும் உளர். இவ் **வ**கையில் டாக்டர் ஐயர் பதிப்பு குறையுடைய**தேயாம்**. கலி **த் 2 தொகை ப**திப்பித்த இவை. அனந்தராமைய**ு** தா மோ தரை ஞர் பதிப்பைக்குறிப்பிடுகிறுர் "ஸ்**ரீமான்** சி வை. தாமோதரம் பிள்ளோயவர்கள் பதிப்பித்த கலித் தொகையை ஊன்றிப்படிக்கும் காலத்தில் பல**விடத்து** மூலமும் உரையும் செய்திகளும் பொருந்தாமை கண்டு பல் வேறு வைழிகளில் மிகமூயன்று அவற்றின் உண்மைகளே அறிந்து அமைத்துக்கொண்டேன்" என்பது அவர் உரை. தம் பதிப்பொன்றை இவளிவர வேண்டியேதற்குரிய காரு ண தீதை விளக்குவதற்காகவேனும் குறிப்பிட்டார் எனலாம்.

வீரசோழியம் தாமோதறஞர் பதிப்பாகும். அதன் மேறு பதிப்பொன்றும் அவரால் கொண்டு வரப்பெற்றது. பின்னர்க்கா. ர.கோவிந்தராசமுதலியார் ஆராய்ச்சியுடன் பேவானந்கர் கழக உழியே வெளிவந்தது. அதன்பின்னர் பவானந்தர்கழகஇசைவுடன் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் சழக வழி வெளிவந்தது. இத்தகைய பெருவரவும் வரலா றும் உடையே வீரசோழியப் பதிப்புகள் சுட்டப்படாது

^{1.} நற்றினே, 120. ஒளவை, சு, துரைசாமிப் பிள்டோ.

ஒழியின், புதிய பதிப்பு வாங்கிக்கற்பாரிக்கு அதற்குழுன்னே உழைத்துக் கொணரிந்த உயர்ந்தோரி முயற்சிகள் மூடு திரையிட்டு ஒழிக்கப்படுதல் உண்மையன்றோ! தாமோதர ஞூர் பதிப்பைப் பவானந்தர் பதிப்பில் குறித்தலும், அவ்விரு வர் பேதிப்பையும் கேழஈப் பதிப்பில் குறித்தலும் சால்பு அவ் வுறு தெறிப்பிடப்பட்டதுடன். பவானந்தர் வரை லா று ம், கா ர. கோவிந்தராச முதலியார் வரலாறும், அவர் எழுதிய **பழைய முகவுரையும் கொண்டு கழகப்** பதிப்பு விளங்கு கிற**து**' இத்தகைய பதிபபுமுறை நன்றியுடன் வரவேற்கத் தக்கதா கும்' இவ்பாறை பழம் பதிப்புகளே அறிந்த அளவும் முயென்றை பெற்றுப் போற்றுதலும், ஆராய்தலுமை, அவற்றைக் தறிப் பிடுதலும் ஆகிய நயத்தகு செயல்களே அதன் பிற்காலப் பதிப்புகளில் செவ்விதிற் காணவாம். இலக்கிய வரலாறு. மொழிவரலாறு, புலவர் வரலாறு ஆகியன எழுதுவார்க்கு இக்குறிப்புகள் தேடிவைத்த திருவாக வி ளங்கி வரு தல் ஓரு தவே!

டு க்டர் ஐயர் பதிப்புக்கு முக்குனே சிந்தாமணியில் சில பகுதிகள் சிலரால் வெளிப்பெழந்தப்பட்டிருந்தன, சிலப் ப**திகார - புகார்**க் காண்டம் வெளியாகி இருந்தது. மணி **மே & ஃ**ல மூலம் முற்றிலும் வெளிவந்**தி**ருந்தது இவற்றைப் பற்றி அவ்வந்நூல் முகவுரைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருத்தல் முறைமையாகும். ஐயர் அவ்வாறு செய்தாரல்லர். ஆனுல், ஐயார் அவற்றை அறியாரி என நிணப்பாரி உளர பின், அவர் **தம் பேர**றி**வு**ப் பெரும் பரப்புக்கும் நிணேவாற்றலுக்கும் குறை நிணேப்பவரே ஆவர். அவர்தம் நிணவாற்றல் 'அவ தானிகள்' என்போர்க்கும் வாய்த்தற்கு அரிய வலிமையினது. . ஆதலால் அறியாமைக் குறை ஐயர்மேல் ஏற்று தல் அடாது. அதேனே வெளிப்படுத்**த அவர் வி**ரும்பவில்*வே! த*மக்குமூன்னே இ**ருவர் ப**திப்பி**த்தார் என்பதை**ச் குட்டுத**்**வத் தே மக்குச் சிறப்பு என்டு,ே தம் பதிப்புக்குப் பெருமை என்டு? அவரி கொள்ளவில்?ல. ஆதலால் போற்றுதும் தூற்றுதும் தூர விட்டார்!

^{1.} அதன் தொடக்ககாலப் பதிப்புகள் இந்நெறியைப் போற்றினவல்ல.

"சேரமான் பெருமாள் நாயஞி செய்த சிலப்பதி காரம்" என்று அச்சாகியதையும், சிந்தாமணியை வெளி யிட்ட பவர்துரையின் கைப்பிரதியையும், மணிமேகலே மூலப் பதிப்பையும் என் சரித்திரத்திலே குறுப்பிடும் ஐயர் அப் பதிப்புகள் அறியார் என்று எவரே கூறமுடியும்? அறித்தும் வெளியிட்டுரைக்க விரும்பீஞர் அல்லர் என்பதே உண்மை யாம் பழுதுபட்ட ஓர் ஒற்றை ஏட்டையும் மறவாது குறிக் கும் ஐயர், இவ்வாறு 'முற்பதிப்பாளர்களே மறை ந்தை து வேண்டைத்தக்கதன்மும்.

நாம் கருதும் கருத்து பலர்க்கும் தோன்றக்கூடியதே. அண்பு நண்பராக இருந்தோரும் சரி. பதிப்புவகையில் குறை கண்டு கூறிஞேரும் சரி இத2ன ஐயர் செவிக்குப்படச் செய் திருத்தல் வேணைடும். அதற்குப் பயன் என்பதுபோலக் குறுந் தொகைப் பதிப்பு வெளிவந்தது

''இனி, இதுணே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தலாம் என்று எண்ணியிருந்தேன். இடையே வாணியம்பாடி ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருத்த தி. சௌ. அரங்கசாமி ஐயங் காரு என்பவர் குறுந்தொகைக்கு உரை எழுதி 1915-ஆம் ் வெறிய திய்யித்து வெளியிட்டனர். அப்பால் குறுந்தொகைக ஆராய்ச்சியில் எனக்கிருந்த ஊக்கட் சிறிது தளர்ந்தது. பிற நூலாராய்ச்சியிற் கருத்தைச் செலுத்தலானேன். பின்பும் சிலர் சில பத்திரிகைகளில் இந்நூ ஃ வெளியிடுவதோகக் கேள்வியுற்றேன. 1933-ஆம் இல புரசபாக்கம் ஸர். எம் னி. டி. மைஹெஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டிதேராகவுள்ள ஹீ**மான் வித்வான்** சோ. அருணுசல தேசிகரவர்கள் குறுந்தொ**கை** மூலத்தை மட்டும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள்.'' என்று துநைத்தொகை முதற்பத்ப்பு முகவுரையில் (12—8—1937 இல்) எழுதிஞர்கள். இக**ற்குமுன் ஏறத்தா**ழ (40 ஆண்டுகள் **பை**ப்புலுகில் திகழ்ந்த ஐயேர். இப்பொழுது இத*்*ன ஏற்றுக் கொண்டமை குறிப்பிடத் தக்கதாம்.

ஐயிர் காலத்துக்குப் பின்னே நிகழ்ந்த நிணேவு விழா ஒன்றில் இதணயும் பிறிதொன்றையும் ஐயிர் வேழி முறையில் வேந்த பதிப்பாசிரியர் லலையாபுரிப் பிள்ள குறிப்பிடுகிறுர்: 1 "ஐயர் பதிப்புப் பற்றிப் பல கண்டேனவ் பீரசுரங்கள் வெளிப்பட்டன. இப்பிரசுரங்களில் தமக்குச் சரி எனத் தோன்றியவற்றைத் தமது பிற்பதிப்புக்களில் உடன்பட்டுக் கொள்ளலாயின ். ஆஞல் ஐயர் ஓரிடத்தேனும் இக்கண்டன வுரைகளால் இத்திருத்தமடைந்தது என்று தெரிவிக்க உ இல்லே. இதுவேயுமன்றி, தமக்கு முண்பு பிறர் பரிசோதித்து வெளியிட்ட பதிப்புக் ஃளப் பற்றியும் பெரும்பாலும் இவர் குறித்ததே இல்லே, உதாரணமாக சீவக சிந்தாமணியை இவர் வெளியிடுவதற்கு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1868-இல் இக்காவியத்தின் நாமகள் இலம்பகத்தை அழ கான முறையிலே கிறந்த முன்னுரையோடு ரெவரெண்ட் பவர் (Rev Bower) என்பவர் பதிப்பித்துள்ளார். இதன் தி தெரிவித்திருந்தால் மி கவும் நலமாயிருக்கும். இங்ஙனம் தெரிவித்திருந்தால் மி கவும் நலமாயிருக்கும். இங்ஙனம் தெரிவித்திலுந்தால் மி கவும் நலமாயிருக்கும். இங்ஙனம்

ஐயர் பதிப்பின்மேல் எழுந்த கண்டனங்களேயும், சாது சேசையா வலியுறுத்திப் பெற்றுக் கொண்டை உறுதி மொழிமையயும் முன்னர்க் கண்டுள்ளோம். அவ்வுறுதி மொழி மையப் பதிப்பிலும் காட்டிஞர் என்றே அமைதி கொள்ள லாம் என் சரித்திரத்தில் கண்டேனங்களில் உண்கைமயான வற்றை ஏற்றுத் திருத்திக் கொண்டதைக் குறிப்பிடுகிறுர் ஆகுல் பதிப்பில் சுட்டுவது இல்லே! அதனேச் சுட்டு தல் வேண்டோ என வெறுத்து விலக்கிஞர் என்றே கொள்ள வேண்டோ என வெறுத்து விலக்கிஞர் என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வேண்டாதவற்றை விரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டா என்பது ஐயர் நோக்கு என அமையலாம், ஆகுல் பதிப்பினேச் சுட்டாமை அவ்வகையினதன்று எனலே சால்பு.

இனி இவர் நூலாய் தலே மைறைவாகச் செய்தமையும், சுவடிகள் எவருக்கும் வழங்க விரும்பாமையையும், பிறர் வழங்குவதையும் விரும்பாமையையும் தெளிவாக அறிந்து கூறுகிருர் வையாபுரிப் பிள்ளே. இக்கு கைற கள்யும் எங்கோ கேருமல் அவர்தம் நிண்வுப் பொழிவிலேயே கூறியுள்ளார்.

^{1,} தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் பக். 295 - 6,

''இவர் தா**ம்** அறிந்த இலக்கிய விஷையங்க*ோ* அச்சில் வெளியிடும்வரை அடக்கமாக வைப்பார் ஆயினர். *தாம்* செய்துவரும் தொண்டுகளிலும் அடக்கத்தையே கைக் கொண்டனர். இவர் இல்லத்திலுள்ள சுவடி நிலேய**த்தை**க் கண்டுகளிக்கும் பேறுகூடக் கவி ரவீந்திரநா**தர்** முதலிய ஒ**ரு** சிலரே பெற்றுள்ளனர். பிறர் கண்களில் படும்படியாக நூல் ஆராய்ச்சி செய்வதை அறவே விட்டுவிட்டனர். அடக்கமாக பிறரால் ஒ**ன்று**ம் காணமுடியோதபடி தேனி**யாக அமைந்த** ஓர் அறையில் தாமும் தேமது சிஷ்யர்களுமிருந்து நோற்பளி சோ தணேயைச் செய்து வரலாயினர். ஆகவே, பெரு**ம்பா**லும் இன்ன காலத்தில் இன்ன நூல் வெளிவரும் என்பது இவர் சிஷ்யர்களுக்கன்றி எனேயோர்களுக்குத் தெரியமாட்டாது. சிஷ்யர்களும் இந்த அடைக்**கத்தையே பெரும்பா** ஜு**ம்** கையாண்டு வந்தனர். எட்டுப் பிரதிகளே அன்றி இவர்கள் படித்துவந்த அச்சுப் புத்தகங்களேக் கூட இரவல் வாங்க முடியாது. ஒருவேளே நூலின் பெரிசோதுகுவையில் தாம் ஈடுபெட் **டிரு**க்கும் சமய**ங்க**ளிலே பிறர் வலிதி**ன்வந்து** தமது **தொண்டு** இடையீடின்றி நிகழ்வதற்குத் தடையாவர் என்ற அச்சத்தி ஞல் இவ்**வடக்கம்** மேற்கொள்ளப் பட்ட**தாகவு**ம் இ**ருத்தல்** கூடும். அல்லது அக்காலத்தில் இவரோடு பழகிய**வர்க**ளி**ல்** சிலர் நேர்மையற்ற நோக்கத்துடன் இவரை அடிக்கடி தொந்தரவு செய்ததன் காரணமாக இந்த அடக்கமுறை கையோளப் பட்டிரைக்கலாம். ஆனுல் திறந்**க ம**ன**த்துடன்** தமது முயற்சியில் பிற† மகிழ்வகைதெக்கண்டு உற்சாகத்துடன் **த**மிழாராய்ச்சி செய்யு**ம் இன்**பம் **எல்**லா**ர்க்கு**ம் எளி**தில்** வாய்ப்பதாகுமா? இல் ஃ. கெல்வியாளர் போல் நெம்பிக்**கை**க கொண்டு அளவளாவுதலின் பகிழ்ச்சியும் எல்லார்க்கும் **வெடைப்பதாகு**மா? இல்**ஃ**ல!''

"இங்ஙனமே, பிரதிகள் தேடிப் பண்டை நூல்களேப் பதிப்பிடுவதில் முயன்றுவரும் அறிஞர்களுக்குப் பிரதிகளே ஈந்து உவக்கும் இன்பமும் எளிதில் கிடைப்பதா? இல்லே. ஐயருக்கு இந்த நல்லூழும் விதிக்கப் படவில்லே. இதனு ம ஒருவருக்கும் இவர் தம்முடமுள்ள பிரதிகளேக் கொடுத்த தில்லே என்பது என்கருத்தல்ல. எனக்குச் சில பிரதிகள் உதவி யிருக்கிறுரிகள் என்பதை நன்றியுடன் பாராட்டுகிறேன். நானும் இவர்களுக்குப் பிர திகள் உதவியுள்ளேன் கேட் போர் தகுதியையும் நோக்கத்தின் தூய்மையையும் மாத்தி ரம் கருதி இவர் பிரதிகள் உதவுவதில்லே விலக்க மடியாத நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால்தான் இவர் உதவுவார். அவ்வாறு தரும் பிரதிகளும் பெரும் பயனற்றனவாகவே இருக்கும். தாம் பல ஆண்டுகளாக அரிதில் தேடிவைத்த பொருளே ஒருவர் கேட்ட உடனே கொடுத்துவிட எளிதில் மனம் வகுமா?"

வீட்டின் முகட்டில் இருக்கும் சிறு வெடிப்பும் கீறலும் வெளியேயிருந்து நோக்குவோர்க்குப் புலப்படுவதில்லே. வீட்டின் உள்ளே புகுவார்க்க பேலப்படும் புறத்தே நின்று பார்க்குப் பார்வைக்கும் அதத்தே புகுந்து பார்க்குப் பார்வைக்கும் அதத்தே புகுந்து பார்க்குப் பார்வைக்கும் மேறுபாடு உண்டு. மிவளியே அணிந்த சட்டைக்கும் உள்ளே அணிந்த உட்சட்டைக்கும் எவ்வளவு வேறு பாடு உண்டு! உட்சட்டை அழுக்காக இருந்தாலும் புறச் சட்டை முறைத்து விடுவது இல்லேயா! அதுபோல் ஊடாடியிருந்து நெருங்கிப் பழகுவார்க்கே ஒவ்வொருவர் உண்மையும் புலப்படும். மற்றைப் பேச்சு எழுத்துகளால் புலப்படா! இதனே அறிஞ் வையாபுரிப் பிள்ளேயின் உரை மெய்ப்பிக்கிறது, இவ்வுரை போலியுரை என்றே, பொருந்தாவுரை எண்றே, இவ்வுரை போலியுரை என்றே, பொருந்தாவுரை எண்றே தூரவிட வேண்டுவதில்லே. ஏனெனில் அவர் நினேவு நாளில் அவர்தம் உழுவலைப்பு-உறவினர்-உடனுய்ந்தோர்மையத்தில் பேசிய உரை. ஆதலின்!

ஏடுகளே மூக் மெடுக்கெல்லாம் தேடித்தேடிக் கண்டு பயன்படுத்திக்கொண்ட ஐயருக்கு விரிவான எண்ணம் இவ வகையில் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். பிறர் பிறர் உதவியாலே செயற்கரியன செய்து முடித்த இச்செம்மலுக்குப் பிறர்க்கு உதவும்பான்மை கட்டாயம் இருந்திருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்திருப்பின் தமிழன்னே இன்னும் எத்துணயோ அணி கலங்களே அணிந்து திருவோலக்கம் கொண்டிருக்க வாய்த் திருக்கும்.

தம் அன்புக்கு உரியவரும், முன்னேப் பதிப்பாசிரிய நும், ஏடுகள் இறவுமல் காப்பதையே நோன் பாகக் கொண்டு பதிப்பித்தவரும் ஆகிய தரமோ தரஞரி தப்பிடம் சிந்தாமணிச் சுவடி வேண்டி வந்ததையும், மறுத்து மறுத் துப் பின்னே தந்ததையும் விடியுமுன்னே சென்று உறுதிப் பிடியாகப் பெற்று வந்ததையும் என் சரித்திரத்தில் ஐயர் விரிவாகக் துறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயிரத்து எண்ணோறு ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட தமிழகத்தைப் பற்றி அரிய நூல் எழுதிய கனகசபைப் பிள்2ளக்குப் பெருங்கதைக் கைகெயழுத்துச் சுவடி வழங்கியதையும், அச்சுவடி வாராதே ஒழிந்**ததை**யு**ம்** அதற்குப்பின் தமக்குச் சுவடிகளே த் தருதலில் அச்சம் உண் டாகியதையும் பெருங்கதை முகவுரையில் குறிப்பிடுகிறுர். சிந்தாமணிப பதிப்புக்கு உதவிய து‱ நீதிபதி கனகசபை முதேலியார், தாமோத_ரஞர்க்கு ஏடு தொ கு த் **த உதவ** நேர்த்ததை ஐயரிடம் உரைக்கும்போது ஐ**யருக்கு உவகை** யுண்டோகவிக்கு; வரவேற்கவும் மன மில் **ஊ**ா**என்பதை** அறியமுடிகின்றது அதே பொழுதில் அனந்தராமையரின் களித்தொகைப் பதிப்புக்கு ஏட்டுச் சுவடிகள் தந்ததுடன், அச்சிடும் வகைக்குப் பொருளுதவியும் செய்ததையும் அறி கின்றேம். ''சுவடிகள் தேடும் யாத்திரையை அப்பொழுது (1880) இதாடங்கினேன்: இன்னும் ஓயவில்ஃ"' என்ற 'என் சரித்தெருத்தில் குறிப்பிடும் ஐயர் பிறர் பேதிப்புக்கு ஏடு உதவாமை குறையேயாம். 'பெரிதால் உலகம் பேணுநரி பலரால்' என்னும் எண்ணத்தால் கலித்பேதாகையை வெளிக் கொணரிந்ததாக அனந்தராமையர் கூறவில்டேயா! அ**து** போல் ஐயரும் எண்ணிப் பல பதிப்புகள் வருதற்கு வாய்ப் புச் செய்திருக்கலாமே என்று எவரும் எண்ணவே செய்விர் தமக்கு மட்டும் எவரும் ஏடு உதவவேண்டும் தாம் எவருக் **கும் உதவ**முடியாது என்பது நன்னேக்க**ன்ற**! ஐயர் பதிப்புக் குத் தாமோதரஞி பல சுவடிகளே வழங்கியுள்ளார். கனக சைபைப் பிள்&ா வழெங்கியுள்ளொர்; இரா. இராகவ ஐயங்காரி உதவியுள்ளார். இன்னும் பதிப்புத்துறையில் பட்டழுந்தி யிருந்தாரும் தாம் மைவத்திருந்த சுவடிகளேப் பெரு வைம யோடும் பெருந்தன்மையோடும் உதவியுள்ளனர்.

^{1.} நல்லுரைக்கோவை 11, 94 - 96.

வையாபுரிப்பின்னே வழங்கிய சுவடிகளும் உண்டு இவற்றை எண்ணிப் பார்க்கும் ஒருவர் தாம் மட்டும் பிறர்க்கு வழங் காதிருக்க வேண்டுமெனின் உள்ளத்தில் 'இறுக்கம்' இருக் கவே வேண்டும் என்பது ஒருதலே ஒருவேளே வையாபுரிப் பின்னே கூறியவாறு ஏமாற்றுவார் ஒரி ரு வர் இருந்திருக்க லாம். எல்லாரையும் அவ்வாறே எண்ணி ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடுவது நன்றன்றும். 'ஈத்துவக்கும் இன்பம்' பொரு ளுக்கு மட்டுமன்றி, ஏட்டுக்கும் பொருந்துவதுதானே! ''வானம் சபாழியுது பூ மி விளேயு து; மன்னவனுக்கேன் காணி'' எனக் கட்டபொம்மன் முழங்கிய முழக்கத்தை அவன் நாட்டு மக்களும் முழங்கியிருந்தால் விளேவு என்ன? ஏடு கொடாத கருமிகளேப் பற்றி வருந்திக்குறம் ஐயர் அவ் வகைகையில் வள்ளைன்மை காட்டாதொழிந்தது பெருமைதரும் செயலைன்றும் என்கே.

இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க இரண்டு செய்திகள் உள. அவற்றுள் ஒன்று வையாபுரிப் பிள்ளோயால் குறிக்கப் பெறு வது. ஐயரிடம் எவரும் எதிர்பார்த்தி நக்கவே இயலாத ஒன்று அது பிறர் பதிப்புக்கு ஏடு தருவாரையும் தராத வாறு தடுக்க முணந்ததாம், 'கொடுப்ப தழுக்கறுக்கும்' தேற்றத் ைதைத் தெள்ளிதின் ஆராய்ந்த ஐயரா இவ்வுறு செய்வார்? எனத் திலைகைப்பே ஏற்படும்.

"தாம் உதவாதது மாத்திரமே அன்றி, பிற பேரறி ஞர்களும் நூ ஃ ப் பதிப்பிடுவோர்க்கு உதவுதல் கூடாது என்று இவர் கடித்துரைத்ததை நான் நண்கு அறிவேண். கம்பர் விலாசம் இராஜகோபாலேயங்கார் அகநானூற்றைப் பதிப்பிட எடுத்துக்கொண்ட பொழுது அவருக்கு ஸே து சமஸ்தான மகாவித்துவான் ரா. ராகவையங்கார் பிரதிகள் கொடுத்துப் பிறவாறும் உதவக்கூடாது என்று இவர் தடை செய்கனர். அக நா னூற்றை ஐயர் தாமே பதிப்பிடக் கருதியிருந்தனர். ஒருவேனே. இக்கருத்து இவரைக் கடுமை உள்ளைத்தாராகச் செய்திருக்கலாம் எனினும் இவ்வகை யான மனப்பான்மைகள் ஐயருக்கு இருந்தமை தமிழ் மக்க ளது துரிப்பாக்கியமே" என்று இத வே க் குறிப்பிடுகிருர் அறிஞ சி வையாபுரியார்.

இக்குறிப்பை உரைக்கும் வையாபுரியார் எத்தகை யூர்? பதிப்புத் துறையில் பட்டறிவு மீக்குர்ந்தவர் அரிய பதிப்புகள் பலவற்றை என்றும் நின்று நிலவப் படைத்தைவர். புறத் திரட்டு, களவியல் காரிகை, சங்க இலக்கியம் மூத லாய அரிய பதிப்புகளேப் பலரும் பாராட்டச் செய்**தவர்.** முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களேப் பதிப்பித்**ததுட**ன் பல்க2லக்கழகத் தமிழகரா தியின் திலைமையாளராக இருந்தி நிறைவேற்றியவர். இவர்தம் ஏடுகள் பலப்பல பதிப்பாளர் களுக்கும் உதவப்பட்டுள்ளன. ஆராய்ந்து படியெடுத்துப் பதிப்பிக்கும் அளவிலும் பெருந்தன் ைமையுடன் வைழங்கப் பட்டுள்ளன இவ்வாறே இரா. இராகவையங்கார் பெருந் தன் மையும் தஃபேல் தாங்கத்தக்கதாம். அரிநின் முயன்று தொகுத்த ஏடு எனினும், ஆராய்ந்து படியெடுத்து அச்சிடும் நிலேயில் வைக்கப்பெற்ற கையெழுத்தப் படி எனினும் அந் நூல் வெளிவருதல் ஒன்றே க**ருதி உதவப்பெற்**ற குறிப்பு**கள்** பல உண்டு. ஆகலின் இவர்கள் பார்வையில் டாக்டர் ஐயர் செயல் குறையெனத் தோன்று தலில் வியப்பில்ஃயென்ரே!

இன் ெஞரு குறிப்பு வருமாறு: ஐயர் பதிப்பித்த நூல் களின் முகவுகரையில் மூன்று வகைப் பெருமக்கள் பட்டியல் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று, ஏடு தந்தவர்கள் பட்டியல்; மற் ெருன்று பொருளு தவியவர்கள் பட்டியல்; இன் ெஞன்று பதிப்பித்தற்குத் துணேயாக இருந்து உதவியவர்கள் பட்டி யல், இப்மூ வகைப் பட்டியல்களுள் முன்னிரண்டு பட்டியல் களுள் இனங்கடந்த ஒரு பெருநிலே மையக்காண முடிகின்றது மூன்று வது பட்டியலில் பெரிதும் அந்நிக் பையக் காண்டைற்கு இயலவில்கே. 1பிற ச் ஏமாற்றிவிடுவர் என்று அவர் அஞ்சித் தம்மு வரையே உடன் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆளுல், இம்முடிபுக்கு வந்ததோ, இம்முறையைச் சிக்கெனக் கொண் டதோ தமிழ் ஐயர் தகுதிக்கு உதவுவதாக இல்கே! அவரி டமே காணற்கியலாத தன்மையைப் பிறரிடம் காண்டிற்கு

அச்சுத் திருத்தம் செய்த சோட சாவ தானம் சுப்பராய செட்டியார் நாமகள் இலம்பகத்தைத் தனியே அச்சுப் போட்டுவிட்டார் என்பது ஐயர் குறிப்பு. ஆணல் அப்பகுதி தெடுங் காலத்துக்கு முன்னரே அச்சில் வந்துதுண்டு, என் சரித்திரம். 832.

எவ்வாறு இயலும் என்னும் எண்ணம் அருப்புதல் இயற்கை! வளேர்ந்தவர்கள் உழிகாட்டியாகத் தேகழவில்லே என்று ல் வழிடுயல்லாம் கல்லும் கருடும் முள்ளும் முடலுமேயார்!

நிறையை நெஞ்சாரப் பாராட்டவேண்டும் குறை யையும் தணிந்து கூறவேண்டும். இரண்டும் வேண்டுவனவே. "பிறர் பிறர் சீரெல்லாம் தூறறிச் சிறுமை புறங்காதீதல்" தனி வாழ்வின் அமைநிக்குத் தக்கது ஆகலாம். ஆஞல் பொது வாழ்வுக்குப் பொருந்தியது ஆகாது." குணம் நாடிக் தேற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளலே" பொது வாழ்வுக்கு நலம் பயக்கும்.

இப்பகுதியில் நிறையும் கண்டோட்; குறையும் கண்டோட். ஆயினும் இவர்கள் செய்த பணியைக் குறைந்து மதிப்போம் அல்லோம். செயற்கரிய செய்த சேயல்வீரர் கள் என்று போற்றிப் புகழ்வோம். இதற்கு முடிவுமைரயாகவையாபுரியார் சாமிநாதையர்க்குக் கூறிய உரையையே கூறலாம். ¹நிறைமதியின் ஒளி, மறுவிஞல் குறைந்துவிடுமா? தேறைகள் அண் த்தும் இவரது அரும்பெருந் தொண்டுகளுக்குமுன் மறைந்து விடுகின்றன.''

^{1,} தமிழ்ச்சுடர் மணிகள் பக். 299

13. செய்யத்தக்கன

பழஞ்சுவடிகளே ஆராய்தல், செவ்விதிற் பதிப்பித்தல் ஆகிய இரண்டு பணிகளும் உடனடியாகச் செய்யத்தக்கண ஆகும். இவை, அரசும், தமிழ்நாட்டுப் பல்கலேக் கழகங்களும் இணேந்து ஆராய்ந்து செய்யத் தக்கனவாம். 'அரசு செய்க' எனப் பல்கலேக் கழகங்கள் வாளா' இருப்பதோ, 'பல்கலேக் கழகங்கள் செய்க' என அரசு புறக்கணிப்பதோ தமிழ் உல குக்குக் கேடு பயப்பதேயாம். அதிலும் குறிப்பாக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையும், பல்கலேக் கழகங்களின் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையும் இவற்றை மடியின்றிச் செயலாற்று தல் வேண்டும்.

> ''குடிசெய்**வார்க் கில்லே பருவம்' ம**டிசெய்*து* மானம் சருதக் கெடும்''

என்பது குடிமைக்கு மட்டுமின்றி, மொழிக்**கும் பொருந்திய** மணி**மொ**ழியேயாம்.

பழஞ்சுவடிப் பயணேக் கிடைக்கும் அளவிவேனும் பழு தின்றிப் பெறுதற்த முதற்கண் இரண்டு குழுக்களே அமைத் தேல் வேண்டும் ஒன்று: பழஞ்சுவடி ஆய்வுக்குழு; மற்றொன்று பதிப்புக்குழு.

பழஞ்சுவடி ஆய்வுக் குழுவின் கடமைகள் சிலவற்றை முறையே காண்போம்:

பழஞ் சுவடிகள் தொகுத்தல் :

இப்பொழுது சுவடிகள் தொகுத்து வைக்கப் பெற் றுள்ள இடங்களாக இருப்பன நான்கே. அவை சென்னே அரசினர் கையெழுத்துச் சுவடி நிஃவயம், தஞ்சை சரசுவதி மகால், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், திருவான்மியூர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிஃவயம் என்பன இன்னும் சில மடங்களிலும் புல கை மயாளர் இல்லங்களிலும், சில அமைப்புகளிலும் உளவாயினும் அவற்றுள்ள சவடிகள் எலைவையென விளங்கத்தக்ககுறிப்புகள் இல்லே; பொதுமைக்கண் பையைப்பெடுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்புடையெனவும் அல்லை.

நாட்டில் உள்ள சுவடிகை செளெல்லாம் தொகுக்கப்பட்டு **விட்டன என்று கூறு உ**தற்கு இல்ஃ இது பழந்**க**மிழ்ச் சு**வ**டி களேயும் மனத்துக்கொண்டு கூறு வதேயாம். சி. வை. தாமோ தரம் பிள்ளேக்குக் கிடையாத கலித்தொகைச் சுவடிகள் இ. வை. அனந்தராமமையா பதிப்புக்குக் கிடைத்துள்ளன. — அரங்களுர் குறுந்தொகைப் பதிப்புக்குக் கிடையாத பல சுவடிகள் டாக்டர் ஐயருக்குக் கிடைத்துள்ளன அவர் பதிப் புக்குக் கிடையொத புறநானூறு, ஐங்குறொநூறு, பதிற்றுப் **பத்**துச் சுவடிகள் ஒளவை தரைசாமிப் பிள்ளோக்குக் கிடைத் தாள்ளேன. இவர்கள் அனுவைர் புதிப்புக்கும் கிடையை 🥦 சுவடி களும் வையாபுரிப் பிள்ளேக்குக் கிடை**த்து**ள்ள**ன. மை**சூர், கேரளப் பகுதிகளிலும் பேழஞ்சேவடிகள் இடைத்தற்குண் மையை அவர் தெரிவிக்கிறுர் இவ்வனேவர் பதிப்புகளுக்கும் எட்டாத குறுந்தொகைச் சுவடி ஒன்று பேராசிரியர் கந்க சாமியார்க்குக் கிடைத்துள்ளது. அச்சுவடியைக் கொண்டு அரங்களுர் குறுந்தொகைப் பதிப்பைச் செப்பப்படுத்திப் பாட வேறுபாடும், ஒப்புமைப் பகுதிகளும் குறிந்துள்ளார். அதன் தேலேப்பில், "இராமசாமிபுரம் 1மூவரையர் வணைகை பாடியை பூண்டியெப்பப்புலவர் ஏடு பொர்த்தைக் தெருத்தியது'' என்று எழுதியுள்ளார். இதன் விளக்கம் மேலே காண்போம்.

இங்குக் கூறியவற்றுல் சுருக்கமாக அறியும் செய்தி ஒன்றேயாம். ஏடு கள் அணத்தும் இன்னும் தொகுக்கப் பெற்றில தொகுத்தற்த இன்னும் வாய்பபு உண்டு என்ப தேயாம். இதனே இக்காலத்திலேனும் தவறவிடாமல் தொகுத்தல் வேண்டுமல்லவா! கண் காணக்கண்டை வளேயா பதியும், இருந்த அடையாளம் குறித்த தகரேர் யாத்திரை யும் ஒழிந்ததை முன்னே கண்டுள்ளோம். புறத் திரட்டில் கட்டப்பெறும் இரும்பல் காஞ்சி, தணைடலகேசி, தகரேர்

இப்படியொரு புலவர் பெயரும், நூலும் இலக்கிய வரலாறுகளிலும் புலவர் வரலாறுகளிலும் இதுகாறும் இடம் பெற்றில.

யாத்திரை, பெரும்பொருள் விளக்கம், முத்தொள்ளாயிரம். வுளோயாபதி, ஆசிரிய மா ஃ. சாந்தி புராணம், நாரதசெரி தை என்பன சில பாடல்கள் கிடைத்த அளவில் ஒழிந்தன கள வியல் கோரிகையோல் அறியப்பெறும் அகத்திண், அரையி கோவை, இன்னிசை மால். ஐந்திணே, கண்டன் அலங்காரம். கிளைவீத் தெளிவு, கிளைவி மாகூ, திளவி விளைக்கப், கோயில் அந்தாதி, சிற்நெட்டகம், தில்ஃவைந்தாதி, நறையூரி அந்தாதி, பல்சந்தமால், மழவை எழுபது, வங்கர் கோலை முதலாயின கோணக்கிடைத்திலை. இன்னும் சிலப்பதிகார **உரை, யாப்பருங்கல விருத்தியு**லரை இவற்றுல் அறியப்பெ**ற்று** நாம் காணும் பேறு வாய்க்காத நூல்கள் மிகப்பல. இவை யெல்லாம் பலங்காலத்தே மறைந்துபோன நூல்கள் அல்ல; இடைக்காலத்தும் பிற்காலத்தும் பதிப்பு முறை வந்த கடைக்காலத்தும் மறைந்தனவே. இவ**ற்றுள்** சில, ஏடுகளே **த்** தொகுத்தலால் கிடைக்கக்கடும். அவ்வாறு எந்நூலேயோ தேடிச் சென்ற இடத்தில் எந்நூலோ அருமையாகக் கிடைத் துள்ளது என்பதை முன்னர் அறிந்துள்ளோம்.

"ஒன்றை நிண்யாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கலாம்" "ஆன்றி அது வரினும் வந்து" எய்தலாம் அல்லவா! ஆதலால் ஆய்வுக் குழுவினர் செய்யவேண்டிய முதற்பணி பட்டி தொட்டிகளிலும். நாடு நகரங்களின் மூலே முடுக்குகளிலும் இருக்கும் ஏட்டுச் சுவடிகளேத் தொகுக்கும் கடமை மேற் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டும் வாய்ப்புகளே பேல் வாம் அரசு வழங்குதல் வேண்டும்.

உ பழஞ்சுவடி பட்டியல் அமைத்தல் :

பழஞ்சுவடி ஆய்வுக் குழுவினர் செய்யத்தக்க இரண் டாவது செயல் இஃதாகும். தாம தொகுத்த நூல்களேப் பட்டியலிட்டு விளக்கத்துடன் குறிப்பெழுதுதல் வேண்டும் ஏட்டின் பெயர், பக்க எண்ணிக்கை, பாடல் முதேலியவற்றின் அளவு, பாடியவர் - உரையெழுதியவர் - படி எடுத்தவர் -பேணிப் போற்றியவர் - வழங்கியுதவியவர் - காலம் ஆகி யனவெல்லாம் அக்குறிப்பில் தவருமல் இடம்பெறச் செய்தல் வேண்டும். மற்றும் தம் தொகுப்புள் இடம்பெருமல் மற்மைறை மற்மைறை அமைப்புகளில் இருக்கும் சுவடிகளின் பட்டியேலும் தொகுத்துக் கொள்ளு தல் வேண்டும். அவ் வமை பட்பினர் பட்டியல் வைத்திருப்பினும், வைக்காதிருப்பினும் பழஞ் சுவடி ஆய்வுக் குழுவினர் ஆங்குச் சென்றை பட்டியல் செய்து கொள்ளு தல் வேண்டும். தொல்காப்பியத்தைப் பற்றியோ. திருக்குறனிப் பற்றியோ எத்தனே சுவடிகள் இந்நாட்டில் உண்டு என்பதை அறு தியிட்டு உரைக்கும் அளவில் அவ் வெண்ணிக்கை தெளிவு செய்யப் பெறு தல் வேண்டும் ஊர வர் பதிவுப் பத்திரங்களின் படிகள் அனுத்தும் பதிவகத்தில் இருக்கின்றன அல்லவா! அவ்வாறு இல்லேயாயினும், எங் கெங்கு எவ் வெச் சுவடிகள் இருக்கின்றன என்னும் விளக்கமேனும் தெரிய வேண்டுவதாம் அதற்குப் பட்டியல் படைத்து வைத்துக் கொள்ளாமல் இயலாதே.

படி எடுத்தல்:

பழஞ்சுவடி ஆய்வுக் குழுவினரின் மூன்றும் கடமை படி எடுத்தலாகும். சுவடிகள் கோலத்தின் வேரம்ப்பட்டு அழிந்துபோதல் இயற்கை. அந்நிலேப்பட்ட சுவடிகளேப் படி பெடுக்காமல் வைத்துவிட்டால் தாமோதரளுர் கூறியது போல, 'கும்பையும் நாராசமுமே' மிஞ்சும்! ஆதலால் படி யெடுப்புப் பணி தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே இருத்த^{ல்} வேண்டும். இன்னேநூ ஃபைப் படிசெயடுக்க இவ்வளவு பணம் அல்லதை இவ்வளவு தவசம் என்று பேசி அதற்கேற்ப எழுதும் கூலி எழுத்தாளர்கள் முன்னே இருந்ததுண்டு சில செல்வர் **கள் அத்த**கையவர்களுக்குக் சுலி தந்**து** படியெடுத்**து வைத்** துப் படிப்பார்க்கு இலவசமாக வழங்கியதும் உண்டு. மங்கல மான விழாக்களின்போது சுவடிக்கொடை கொடுப்பதும் வழக்கத்தில் இருந்தது. இத்தகைய வகையில் கிடைத்த படி கள் செவ்விதி**ன் அமை**ந்திருக்**கும் என்பது அ**ரி தே**போம்.** எழுதுபவரும் தமக்கென எழுதார். எழுதுவிப்பவரும் தமக் கெனக் கருதார். கூலியும் கொடைப் பெருமையுமே அவர் கள் நோக்கங்களாக அமைந்து விடுதலின் படியெடுப்பில் முழு அக்கறையும் செப்பமும் காட்ட இடமில்லா தொழி கின்றன ஆஞல் இவ்வறிஞர்குழு அத்தகையை ன்று. ஆகலின், பிறவிக் கடமை என மகிழ்ந்தும் தெய்வத் திருப்பணி எனத் இதளித்தும் கடமைை புரிவர் எனக் கொள்ளலாம். ஏஇனனில்

அத்தகைகைமையாளரே இடம் பெற்றிருத்தல் பயன்பெடும் ஆகலின். இனி அறிவியல் வளர்ச்சி மீக்கூரீந்த கொலம் இஃது ஆகலின். அதஃன ஒன்றுக்கு மூன்று நொள்கோகத் தட்டச்சிட் டுக் கோப்பாக்கி கைவைத்துக்கொள்ளலும் கூடுவதே. இதற் தெரிய வாய்ப்பும் பழஞ்சுவடி ஆய்வுக்குழுவினேர்க்கு வேண்டு வேதேயாம்.

ச. ஒப்பிட்டு ஆராய்தல்:

ஒப்பிட்டு ஆராய்தல் என்னும் இப்பணி இருகூறு பட்டதாகும் ஒன்று ஏடுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பாட வேறுபாடு காணல். மற்டுருன்று அச்சிட்ட சலடிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பாடவேறுபாடும், இருத்தமும்காணல்

> ''ஏரினும் நன்மும் எருவி**டுதல் கட்டபின்** நீரினும் நன்றத**ை** காப்பு''

எப்பைதுபோல ஒன்றின் ஒன்று உயர்ந்து செல்லும் செயன் கைமையுடையைது பெழஞ்சுவடி ஆய்வுப் பணியாகும். அதில் ஒப் பிட்டு ஆராய்தல் என்பது ஒத்த உள்ளத்தாரும் உணர் வாரும் விரும்பிச் செய்யும் பணியாகும். ஒப்புக்குச் செய்வார் பணி பயண்தருவதாகாது. ஒருவரே பல படிகளே ஒருங்கு வைத்துக்கொண்டு ஆராய்தலும் இடர்ப்பாடுடையேது மட்டு மல்லாமல் செப்பமான பணியும் ஆகாது 'கல்விக்கு இருவர்' என் பது இவ்வகைகயால் மிகக் கருதத்தக்கது. இன்னும் ஏட்டுச் சுவடிகளின் எண்ணைக்கைக்கு ஏற்ப இருவர் என்ற எண்ணும் மாறுபடக் கூடியதாம்.

1''ஒரே சமயத்தில் நாகூந்து மாணுக்கர்கள் ஆளுக்கு ஒரு பிரதி வைத்துக்கொண்டு பாடபேதம் பார்க்குப்போது வேகே மிகவும் வேகமாக தடைபெறும் அதில் சிறி தும் சிரமமே தோன்முது. பகலேஈ இரவோ ஏதாயிசுந்தாலும் சலிப்பின்றி ஆராய்ச்சி செய்து உந்தேன்' என்று ஐயர் எழுதுவது அறியத்தக்கது.

^{1.} என் சரித்திரம் பக், 752,

''திந்தாமணியைப் பரிசோதிக்கையில் நான் படித்த ஒவ்வொரு வரியும் பாட்டும் சரியாக உள்ளன என்றே ஒய் வீல்லாமல் ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவர்பால் ஐயமுற்றுச் சிந்தாமணியில் இராத வேறு நூலி லுள்ள பாட்டொன்றைச் சொல்லிச் சரியாக இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். அவர் சரியென்று மிக்க துணிவாகச் சொன்றூர். அதன்பின் அவரை மெல்ல விலக்கிவிட்டேன்'' என அவரே 1 எழுதுகின்றுர். இதனுல் ஏடு ஒப்பீட்டுப் பார்க்கக் கிடைக் கும் துணேயின் அரு மை பை புலப்படும். அத்துண் நயமாக வாயக்காவிடின் ஏடு தொகுத்தும் ஆவதேன்ன? காதீதும் ஆவதென்ன? ஒப்பிட்டுப் பாரித்தும் படியெடுத்தும் தாம் ஆவதென்ன?

ஒப்பிடுதெற்கு முன்னே செப்பமான ஒரு சுவடியைப் படியெடுத்து வைத்திருத்தல் வேண்டும். அதில் ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால் அறியவரும் பாடவேறுபாடுகள்யைய் திருத்தங் களேயும் குறித்துக்கொண்டு வருதல்வேண்டும் விடுபெற்ற பாடல்களோ, அடிகளோ சில அரிய சுவடிகளால் நிரட்பெப் பெறுதலும் உண்டு. இதுவே பொருந்துவது என்று கொள் ளத்தக்க திருத்தங்களும் விடைக்கக்கூடும். அவற்றை இச் சுவடி வெழியே பெற்றதென்று குறிப்பிடுதலும் வேண்டும் அத்தகையை குறிப்பு மீண்டும் ஆய்வார்க்கும் தூணேயாகும். நூலின் முன்னும் பின்னும். இடை இடையேயும் ஏடு எழுதி யோர்தம் பெயர், எழுதிய காலம், எழுதுவித்தோர் ஆகிய குறிப்புகளேப் பொறித்தலும் உண்டு. அத்தகையவற்றையும் விடாமல் குறித்துக்கொள்ளல் வரலாற்றுக்குப் பயன்தரும். படி எடுத்தல் ஒருவர் செப்பத்தால் கைகூடும். ஆணுல் ஒப் பிட்டுப் பாருத்தல் பலரின் ஒருமித்த நண்டேஞைக்கால் நிறை சூறைவதோம். இதற்கேற்பப் பதிப்புக துழை அமைதல் வேண் **டு**ம் இதுகாறும் கூறிய**வை ஏ**ட்டுச் சுவடிகளே ஒப்பிட்டுக் **காணு தற்கே** இனி அச்சுப் படிகளேக் காணு தற்கும் இந் நிலேமைை ததும். ஆ ஞல் ஆச்சுப்படிகள், ஏட்டுப் படிகளோ ஒப்ப ஒப்பிட்டுக் காணு தலால் பெயனுண்டோ என்று நினேப்

^{1.} சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் பக். 174.

பாரும் உளராகலாம் ஆஞல் பழம்பதிப்புத் தொடர்புடை யார் அவ்வாறு கருதார். முதற் பதிப்புக்கும் ஏடுகளே மீண்டு ஆராய்ந்து வெளியிட்ட மறு பதிப்புக்கும் உள்ள வேறுபாடு களே ஒப்பிட்டுக் கண்டாரும் அவ்வாறு கருதார். ஏடுகளுடன் ஒப்பிட்டுக்காணல் எவ்வளவு முதன் மையானதோ அவ்வளவு முதன் மையானது அச்சிட்ட நூல்களுடன் ஒப்பிட்டுக்காண் பது என்க. இதனே எடுத்துக் காட்டால் விளக்குதல் பயன் படும்; குறுந்தொகையைச் சான்றுகக் கொள்வோம். அதன் 266-ஆம் பாடல்,

> ''நமக்கொன் றுரையு ராயினும் தமக்கொன் றின்னு விரவி னின்றுளோ யாகிய படப்பை வேங்கைக்கு மேறந்தனர் கொல்லோ துறத்தல் வல்லியோர் புள்வாய்த் தூதே''

என அரங்களுர் பேதிப்பில் உள்ளது. அதன் அடிக்கு**றிப்பாக** "இப்பாட்டு ஆறைடியினதாதல் உணர ஒரு பிரதியில் ச, நு**்அடி** களுக்கு இட**் விடப்பட்டி**ருக்கிற**து" எனக் கு**றிப்பிட்டுள் ளார். அவர் பதிப்புக்குப் பின்னே 1930-இல் புரசபாக்கம் டி. என். சேசாசல ஐயரின் கலா நிலேயப் பதிப்பு வெளிவந் தது. அதில் அரங்கஞேர் குறிப்பு கொள்ளப் பெறவில்மே, செய்யுளில் குறையுள்ள சதென்பைத2ன ஒரு வகை யானும் வெளிப்படுத்தாமல் உரையெழுதிச் சென்றனர்.அதன் பிண்னே வந்த அேருணுசல தேசிகர் பதிப்பிலும் (1933) இப் பாடல் இவ்வாறே இருந்தது. சாமிநாகை தயெரின் குறுந் தொகைப் பதிப்பு 1937-இல் வெளிவந்**தது. அது,** ஒன்**பது** சுவடிகள் கொண்டு ஆராய்ந்த பதிப்பு. ஆயினும் அரங்களுரி . குறிப்பு நிர**ம்ப**வில்*வே அரங்க*ளும் ஒரு பி**ர**தியில் இட**ம்** விடப் பெற்றிருந்ததைத்தானே குறிப்பிடுகிருர்.அத்தகைய தொரு பிரதி கொடைத்தால்தானே விடுபட்டது கிட்டும்! இப்பதிப்புகளே மெல்லாம் ஒருங்கு வைத்தாராய்ந்த வையா புரிப் பிள்ளே ஏட்டுச் சுவடிகைநடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோர். அப்பொழுது விடுபெற்ற ஓரடிமையைக் கண்டோர். அவ் வடி, 'மறப்பரும் பே‱ த்தோள் மரீஇ' எப்பைது எேனக் குறிப்பிடு க்றுர். அச்செய்யுளே,

"ந**மக்கொன்** றுரையா ராயினும் தமக்கொன் நின்னை விரவி னின்றுணே யாடிய படப்பை வேங்கைக்கு மேறந்**தனர் கொல்லோ** மேறப்புகும் பணேத்தோள் மரீஇத் துறைத்தல் வல்லியோர் புள்வாய்த் தோதே"

என்றிருத்தல் வேண்டு மென அறிந்தேன்'' என்றை! தறிப்பிடு கொ*ரு*ர்.

துறந்தொகையுள் 11**3**-ஆம் பாட்டு,

"ஊரிக்கும் அணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச் சேய்த்தும் அன்றே சிறுகான் யாறே இரைதேர் வெண்குரு கல்லே தியாவதும் தோன்னைல்போ கின்றுற் பொழிலே யாமெம் கூழைக் கேர்மணம் கொணர்கம் சேறும் ஆண்டும் வருகுவள் பெரும்பே தையே"

என அரங்களை பதிப்பில் உள்ளது. இதே பாடல் 5-ஆம் அடி "கழைக் கெருமண் கொணர்கம் சேறும்" என ஐயர் பதிப்பில் உள்ளது. 'கழைக்கேர் மணங்குறுகம்' 'கழைக் கேரு மணங்குணர்கம்' என் பன பாடவேறுபாடுகளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன அரங்களூர், 'ஏர்மணங் கொணர் கம்' என்பதற்கு, 'அழகிய மணமுள்ள மலரைக் கொள்ள' எனப் பொருள் எழுதிஞர். இராமரத்தினம் ஐயரும் அவ் வாறே எழுதிஞர். சாமிநாதையர், ''கந்தலுககு இட்டுப் பீசையும் பொரு ட்டு எருமண்ணேக் கொணர்வேமாய்'' என்று பொருளும், ''எருமண் என்றது களிமண்ணே கூந்தலி லுள்ள எண்ணெய்ப்பசை சிக்கு மூதலியன போகும் போருட் டுக் களிமண்ணேத் தேய்த்துக் கொண்டு மகளிர் நீராடுதல் வழக்கு; இதனேச் சிற்றூர்களில் இன்றுங்காணலாம்'' என விளைக்கமும்.

> "கூழைபெய் எக்கார்" (குறுந். 372;5) "கூந்தல் நறுமண்" (இபருங். 1,40:28)

^{1.} தமிழ்ச் கடர்மணிகள்,

என்பவற்றைப் பார்க்க என மேற்கோளும் எழுதுகின்றுர். இயற்கையொடு பொருந்தியது என எண்ணுமாறும், பிறரும் கூறியது எனக் கொள்ளுமாறும் ஐயர் உரை, விளக்க, மேற் கோள்கள் அமையக் காணினும் பழஞ்சுவடி ஒன்று அதி லுள்ள தவற்றைத் தெள்ளிதில் காட்டுதலேக் காண்கின்றுர் வையாபுரியார். ''எருமண் கொணரச் செல்வதாகக் கூறு வது. பெருமையன்று; தகுதியும் அற்றது'' என்ற குறிப்பிடு கிறுர். 'எருமணம்' என அஃதிருக்கவேண்டும் எருமணம் -செங்கமுநீர்.

> அரத்த மூற்பலம் செங்குவளே யெருமணம் கல்லா ரமும்செங் கழுநீரும் அதன்பெயார்"

என்பது பிங்கலந்தை. கூந்தலில் முடிவதற்குச் செங்கழுநீரீ கொணரச் செல்வதாகக் குறிப்பதே தைகு இ என்கிருரீ. ''எரிப்பு-சிவப்பு; எருப்பு-சிவப்பு; எரிபு நிறத்தவண்-சிவந்தாண். எர-தெலுங்கு; கண்ணைடம்'' எனச் சொல் விளக்கம் காட்டியும்! நிறுவுகிண்ரூரீ. இப்பொழுது நாம் ஐயர் காட்டிய பாடவேறுபாடுகளே ஊன்றி நோக்குவோமாயின் 'எருமணம்' என்பதை ஏற்போம். 'குழைக்கேருமணம்' என்பதிலுள்ள 'கே' என்பது ஏட்டில் ஒற்றைக் கொம்பு, இரட்டைக் கொம்பு இரண்டேற்கும் போதுக்குறியீடுதானே. அதனே 'கெ' எனவும் படிக்க லாம் அல்லவா! பொருள் புலப்பாடுபாடத்தைச் செவ்வைப் படுத்துகின்றது என்கே இத்திருத்தங்கள் சமாசம் பதிப்பித்தை சங்க இலக்கியப் பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

குறுந்தொகை 372-ஆம் பாடல் இரண்டோம் அடி, "கடுவெளி தொதுத்த நெடு வெண் குப்படை" என்று அரங்கஞிர அதிப்பிலும் ஐயி பதிப்பிலும் உள்ளன இப்பதுதிக்குப் பாட வேறுபாடும் காட்டினர் அல்லி இப்பாடற்குப் பொருள் விளங்காமையால் எழுதவில் னைக் குறிப்பிடு இருர் அரங்கஞிர். ஐயிர், "விரை சேவையுடையை காற்றுக் கூட் டிய உயிர்த்த வெள்ளியே மணற்குவியல்" எனப் பொருள்

^{1,} இலக்கிய நீபம்.

எழுதுகிறுர். 'அடுப்பிவர் பணற்கோடு' என்பதை (குறுந் 248) மேற்கோளும் காட்டுகிறுர். 'நெடுவெண் குப்பை' என் பதற்குக் கான ஃநோக்கி இப்பொருள் கொண்டார் என்றே சொல்லவேண்டியுள்ளது. 'மணற்கோடு' போல 'வெண் **தப்பை' பொருள் தரவில்ஃ. இதற்குரிய** செவ்விய **பாடம்** மூவைரையோர் வண்ணைப் பொடிய பூண்டையைப்பப் புலவர் ஏட்டில் இருக்கக்கண்டை கந்தசாமியார், அரங்கணி குறுந்தொகைப் பதிப்பில் திருத்தியுள்ளார். ''கடுவளி தொகுத்த நெடுமணற் குப்பை" என்பது 1அத்திருத்தம் இவ்வாறு அவ்வோரி ஏட் டிற்கண்டு தொம் பெயின்றை நூலிலே பாடுவேறுபாடும். திருத் **தமும்,** மேற்கோளும், ஒப்பு மையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை மிகப் பலவாம். அவற்றைப் பல்வேறு பதிப்புகளுடன் ஆயுங்கால் பல நல்ல பாடங்கள் கிடைக்கக்கூடும். இத்த கையை நில்**பையில் அ**றிஞர்கள் வைத்துப் பயின்றை நூல்களும் ஏடுகளே போலப் பயன்மிக்கனவாம். மறைமைலையேடிகளாரு பையின்றை நூல்களில் குறிப்புகள் மிக்குளே. ஆகலின் பெதிப்பிட்ட நூல் என்றே அளவில் அமையாது ஏட்டுப் படிகளுடன் ஒப் பிட்டு ஆராய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஆராய்ந்து குறிப்பு கள் எழுதப்பெற்ற நூல்கள் கிடைக்குமாயின் அவற்றையும் பொன்னெபோல் போற்றிப் பயன்கொள்ள வேண்டும். **இன் ெ**ஞன்றையும் இவ்விடைத்தே குறிப்பிடல் வேண்டும். **ஒரு தெ**ருந்திய ஏட்டுச்ச**வ**டியின் பய**ன் அ**ந்த நூ*ஃ*லப் பொறுத்தஅளவில் அமையாது. தொல்காப்பியம், முதலான நூல்களில் மேற்கோளாக அமைந்த பாடல்கள் மிகப்பல. அவெற்றைச் செவ்விய சுவடி கொண்டை ஆராயுங்கால் கிடைக் தம் திருத்தம் மூல நூலுக்குச் சிறப்பளிக்கும்

புறத்திருட்டு என்னும் அருமையொன நோல் முதற்கண் ஏட்டுச் சுவடிகளேக் கொண்டு ஆராய்ந்த பெதிப்பித்தவர் அறிஞரி வவையாபுரிப் பிள்ளே. அப்பதிப்பின் ஆய்வால் பிற நூல் பாடங்கள் இருந்திய சிறப்பிண் விளைக்கியுள்ளார்.

> "ஒர்**த்த கருத்தும் உணர்**வும் உணரா**த** மூரிக்கர்க்கு யா**தும்** மொழியற்க – மூரிக்கன்*றுள்*

^{1.} இத்திருத்தம் இதுகாறும் எப்பதிப்பிலும் இடம் பெறவில்ல,

கொண்டதே கொண்டு விடாளுகும் ஆகாதே உண்டது நீலம் பிற''

என்னும் பழமொழிப் பாட்டு பதிப்புதோறும் வேறுபாடற இவ்வாறே வந்துளது. ஆணில், இதன் பழையவுரை, ''தான் ஓர்த்த கருத்தின்யும் உலகொழுக்கத்திண்யும் அறியாத மூர்க்கர்க்கு'' என்று வருகின்றது உணர்வும் என்பதற்கு உலக ஒழுக்கத்திண்யும் என்று பொருள் கூறப்பட்டதாகல் வேண்டும்! ''ஓர்த்த கருத்தும் உலகு ம் உணராத மூர்க் கர்க்கு'' என்பது இப்போது பிரதிகளால் அறியப்படுகிறது. இது மிகவும் பொருத்தமாயுள்ள தென்பதை அறிஞர்கள் எனிதில் உணர்வார்கள்.'' என்று குறிப்பிடுகிருர். இன்னும்,

> ''மாட**ம் அ**ழிந்தக்கால் மற்**று** மெடுப்பதோரி கூட மரத்திற்குத் துப்பாகும்''

என்னும் பழமொழிப் பாடலேயும் குறிப்பிடுகிருர். இதன் பழையவுரையில் 'மாடம் செய்கையின்றி அழிந்தக்கால் அதன்கண் மரமுதலாயின உறுப்புக்கள் பின்னேயும் எடுப்ப தொரு கூடத்துக்கு உதவும் எனப் பொருள் 'காணப்படு கிறது... பாடமே பிழையாதல் வேண்டும். உண்மையான பாடம்:

'' i மாட மழிந்தக்கால் மற்று மெடுப்பதோர் கூடகா ரத்துக்குத் துப்பாகும்''

என்பதாகும். இதில் ²கூட கா ர ம் என்பது கூடம் எனப் பொருள்படும்" என்கிருர் இத்திருத்தங்கள் புறத்திரட்டுச் சுவடியால் பெற்றவையாகும் இப்பயன்களே நோக்குவார் நாம் குறிப்பிட்ட இருவகை ஆய்வுகளேயும் ஏற்பர் என்பது தெளிவு.

டு பாடவேறுபாடும் திருத்தமும் தொகுத்தல் :

ஏட்டுச் சுவடியொடும் நூற் சுவடியொடும் ஆய்ந்து பாடவேறுபாடுகாண்டலாலும்,திருத்தங்கள்பெறுதலாலும்

^{1,} **மா**டமிடிந்தக்கால், மாடமடிந்தக்கால் என்பன பா, வே.

^{2.} பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய.

பெயடுகைன்ன? அவை அவ்வளகில் அமைதெலும், ஆராயஈமல் விடுதலும் ஓப்பானமைவையே. ஆரைய்ந்த பாடடவேறு பாடு **களும் திருத்தங்களும் நூல் வரிசையில் தனித்தனியே தொகுத்தல் வேண்டும். அதிதொகுப்பு ப**திப்பாளர்க்**கும்**• ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் பயன்படும் வகையில் அச்சிடப்பட வேண்டும். இத்தகைய முயற்சி இந்நூற்முண்டின் தொடக் கைத்தெலேயே மதுரைத் தெமிழ்ச் சங்கத்தில் மேற்கொள்ளப் **பெற்றிருக்கி**றது. உருப்படியான செயலும் செய்**தி**ருக்கி**றது.** பாடலேறுபாடு செந்தமிழ் இதழில் முறையே வெளிப்படுத் தவும் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் இரண் டைக் குறிப்பிடு வோம். ஒன்று இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம் **என்பது. மற்பெருக்று மகாபாரத**ச் செய்யுட் பாடாந்தரம் எ**ன்பது. முன்னது யா**ழ்ப்பாண**ம்**, புள்றைஃக் கட்டுவேன் சி.**கணேசையரால் ஆய்ந்து தரப்**பெற்றது பின்னது சேற்_{றிர}ி இரா. சுப்பிரமணியக் கேவிராயரால் ஆய்ந்து வெளியிடப் பெற்றது.

''இராமாவதாரம் என்பது இராமனுடைய அவதா ரத்⇔தை உணர் த்து வதை கிய ஒரு நூல். இது⇒ாப்பியங் களுள்ளே சிற**ந்ததாகத்** தமிழ்நாட்டு அறிஞ**ிகள் எ**ல்லாரா னு**ம் மதிக்கப்படு உது. இத**ுன்ச் சிலர் மூலபாடமும், சில**ு** மூல பாடத்தோடு உரையுமாகப் பலர் அச்சிட்டிருக்கின்றுர்கள். அச்சிட்ட பிரதிகைவோயும் சில ஏட்டுப் பிரதிகளாயும் ஒரு க் 🥳 **வைத்து ஆ**ராய்ந்**து பார்த்த விடத்து**, ஏட்டுப் பிரதிகளிலே அச்சுப் பிருதிகளிலுள்ள பாடங்களினும் சிறப்பும் பொருட் **பொருத்தமு** முடையனவாய்ப் பலபாடங்கள் காணப்**ப**டு கி**ன்றன. அவற்றுள்**ளே சில கற்போர்க்கு உபயோகமா**கு** மெனக் கருதி இங்கே எழுதப்படுகின்றன" என்னும் முன்னு **ை**ரையுடன் பாலகாண்டம் - நாட்டுப்படலம் மு**தல்** பாடாந் **தரம்** (பாடவேறுபொடு) செவ்விதில் குறிப்பிடப் பெறுகின் றது. பாடவேறுபாட்டின் சிறப்பும் முறையே எடுத்தோத வும் பெறு**கின்**றது. செந்தமிழ் இரண்டாம் தொகுதி பன்னி ரண்டோம் பகுதியில் இதன் தொடக்கம உள்ளது. (1903) ஐ**ந்தாம்** தொகுதியளவும் வெளிவந்துள்ளது.

மகாபாரதச் செய்யுள் பாடாந்தரம் இவ்வாறு தொடங்குகின்றது.

''மகாகவியோகிய வில்லிபுத்தூராழ்வார் இயற்றிய ஐந்தா**ம் வேத**மாகிய **மகாபாரதத்தை**, இத்தமிழ்ச் சங்க**த்** திற்குத் தெமிழ்நாட்டிற் பலவிடங்களிலுமிருத்து வேந் த பதி கோந்து பிரதிகளே உடுகாண்டு பரிசோதித்து இதற்கு முன் னுள்**ள அச்**சுப்பிரதிகளி**ற் காணப்படும் வ**ழு**க்க**ோந்து **பாட** பேதங்களேச் சேர்த்தை அரும்பதவுரையுடன் அச்சிடுவித்துத் தமிழாய்வோரிக்குபகாரமாகும் வண்ணம் புரியவேண்டு மென்று சங்கத்தேன் அக்கிராசஞ்திபதியு**ம் விவேகவிதரண** சிந்தாமணியும் ஆகிய பாலவனத்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைச் சாமித்தேவரவர்கள் நியமித்த வண்ணம் எனது செற்றறிவாலியன்ற மட்டும் பெரிசோதித் தேச்சிடுவித்து வருகிக்றேன். இப்பொழுது பத்தாம் போர்ச்சுருக்கம் அச் சுப்பதிப்பாகி வருகின்றது. பல வெழு உக்க ளு ம் பல பாட பேதங்களும் காணப் படினும்அவற்றில் முக்கியமானவேற்கூறை மட்டும் இச்செந்தமிழ் வாயிலாக வெளியிடத் தொடங்கி னேன். இங்ஙனம் இரா. சுப்பிரமணியக் கேவிராயர்."

மகாபாரதச் செய்யுட் பாடாந்தரம் செந்த மிழ் நான்காம் தொகுதி முதற்பகுதியில் இருந்து கொடங்குகின் றது (1905) இதே தொகுதியில் 'பெரியபுராண அரும்பத விளக்கமும்' தொடக்கமா இன்றது ஏட்டில்கணடை அரும்பத விளக்கம் அது அதஃனை,"பாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலஹூ ஆ று முக நாவலை ரவர்கள் மருகரும் மாணுக்கருமாகிய காலம் கடந்துபோன பிரபல வித்துவான் ெரீமத் பொன்னம்பலப் பிள்ளே அவர்சளின் பெ ்னை யேட்டுப்பிரதி ஒன்று நீண்டே நாளாய் எப்மிடத்துள்ளது. இதைச் செந்தமிழ்ப் ப**த்திரிக்** கையில் வெளியேற்றிஞல் அதன் சேந்தாதார்களிற் சிலருக் கேனும் பெய**ன் பேடும் எ**னக் கேருதிப் பெயர்**த்தெழுத**த் தொடங்கினேம்" என "நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபர் ஜி ச**தாசிவப்பிள்**ு" குறிப்பிட்டுக் காப்புச் செய்யுள் மு**த** லாக எழுதுகின்றுர். இத⊚ுல் பழம் பே ுடமேயன்றிப் பலழைய உரையுப் பெலருப் அறிய வெளிப்படுத்துப் முயற்கியை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் மேற்கொண்டமை தெளிவாம். இம்முயற்சிமையப் பழஞ்சவடி ஆய்வுக் குழுவினர் மேற் கொள்ள வழிவகை காணல் வேண்டும் அவர்கள்கண்டு பதிப்பித்த பாடங்களே மேல்வரும் பதிப்பாளர் அனேவரும் கட்டாயம் ஏற்றுப் போற்று தலும் வேண்டும். ஏனெனில் செந்தமிழிலும் செரி அறிஞர் வையாபுரிப்பின் குறிப்பிலும் செரி, பிறர் பிறர் கட்டுரைகளில் வரைந்தனவும், முகவுமைரை களில் சுட்டியனவும் சரி, புதிப்பாளர்களால் போற்றப் பெற வில்கு. அந்நாள் துறைகள் இந்நாள் களவும் தொடரவே செய்கின்றன ஆதலால் கட்டாயப்படுத்துதல் அல்லாமல் அவரவர் கருதிச் செய்வர் என்பது இந்நாட்டில் காணற்கு அரிதாம் என்க

🖦 பதிப்பாக்கம் செய்தல் :

பதிப்பாக்கம் செய்தல் இருவகையாம். ஒருவகை இதுகாறும் அச்சுக்கு வாராத சுவடிகளே ஆராய்ந்து அச்சுக் குக் கொண்டு வருதல்; மற்றெருவகை அச்சிட்ட அரியநூல் கள் மீண்டும் பதிப்பின்றி அழிந்து ஒழியாவண்ணம் மறு பதிப்புக்குக் கொண்டு வருதல்.

மூன்னதில் இன்னும் எண்ணற்ற சுவடிகள் உள்ளன. சிற்றிலக்கிய வகைகளில் பெயர் தானும் அறியாத பலவற் றைப் பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் பாட்டியல் நூலால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. துனிவிசித்திரம், இலட்சுமி விலாச**ம், கூடக்மா**ஸ், **கு**லோதயமால், சூடாமணி, **தடாக** சிங்கார**ம்**, சடான**னம், ஏ**காங்கிரி, பொய்**ம்**மொழி அலங் காரம், மெய்ம்மொழி அலங்காரம், தெய்வக்கையுறை, ஆண்கூடல். குறியறிசிந்து, தசப்பிரா துற்பவம், புறநாட் டுச் *செய்கை,* தாமரை நோன்பு, வாடாதமாலே, கன**ா**பி **டேகம், நட்சத்**தி**ர மாஃ**ல், மு**ரண்வைஞ்**சி, மஞ்சேரி. மாதி**ரக்** கட்டு, மதனவிசையெம், வச்சிராங்கி, சகத்திராங்கி, அண்டை கோசம். சிந்துமோகினி. உத்தியாபனம். மதன சிங்காரம்_, தமிழ் சொரி சிந்தாமணி, கலியாண சுந்தரம், தனசிங்காரம் விசயவித்தாரம், மானதவம். கானவேட்டம், சுயவரம் **பி**ரிவுசுரம், சமசங்கினும<mark>ம், வேட</mark>ர் வி**னேதம், கன்**னிமய**க்** கம், வசனசம்பிரதாயம், கதைகொழிமாற்று. கற்பண் விலாசம், நதிவிசேடேம், வதேன சந்திரோதயம். திருப்பெயர் பொறி, தேவாங்கசிலோச்சயம், பட்டாபிஷேகம், களவு கன்னி, என்பேனவும் பிறவும் பிற பாட்டியெல்களில் அறியமுடி யாதண சில புதுப்பெயரினா. 96 வ கை ச் சிறு நூல்களேயும்

அடைவு செய்து பிரபந்தத் திரட்டு உரைக்கின் றது. இவ்வாறே பிரபந்த தேபம் என்பதும் 96 வகைச் **சிறுநூல் க**ளேயும் செவ்விதில் விளக்குவதேயாம். **இன்**னும் வெளி வராத நிகண்டு நூல்கள் பல உள்ளன சாமிநாறைதயரி தொகுத்து வைத்துள்ள அரிய சுவடிகளேத் திருந்திய முறை யிற் பதிப்பிப்பதா ுல் செறந்த தமிழறி ஞர்களுக்குப் பலதில முறைக்காலம் உளங்கூர்ந்த வேலே இருந்து கொண்க டே இருக்கும்'' என்று ¹அறிஞர்கள் கூறுவர். அகப்பொருள்விஞ கூவநூல், சண்மைகப்பாட்டியல், சரநூல்,சா மி நா தம், சொற்சேர்வை பொருட்சேர்வை, தனிக்க**வித் தொகுறிகள்** பண்டோரப் பாட்டியல், பாணுற்றுப்படை பாரதி தீப நிகண்டு, வடம*்*ல நிகண்டு, முதலிய**வை தமி**ழ்ச் ச**ொல்** வளத்தைப் பெருக்குதற்கும் கஃ திதிறம் ப**ெருக்குத**ற்**கும்** தக்கை சுவடிகள். இவைை இன்னும் அச்சில் இவளிப்படவில்கு, வீரமாமுனிவர் இயற்றிய கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், தொன்னூல் விளக்கம் ஆகியனவும். வண்ணச்சரபம் தண்ட பாணி அடிகள் அருளிய எழுவகை இலக்கணமும் உவமான சங்கிரகம், இரத்தினச் சுருக்கம். க⊚ுநூல், அருட்பொருள் விளக்க நிகண்டு முதலினவும் கரே ணா ற்கை அரியனவாயின. எடுத்துக் காட்டாக எண்ணிப் பார்த்த அளவில் தோன்றிய நூல்கள் இவையேயன்றித் தொகைப்படுத்தி யுரைத்தன வல்ல. தொகைப்படுத்தி ஆய்ந்து தக்கனவற்றைத் தேர்ந்து பதிப்பாக்கப் பணிபுரிதல் வேண்டும். இல்ஃ யேல் சுவடிகள் மறைந்தொழிந்தவாறே. அச்சிட்ட அரிய நூல்களும் ம⇔றைந் தொழிதற்கும் இடஞ்கிவிடும். இவ்வகைக்காக, அச்சிட்ட நூல்களின் பட்டி ஒன்றும் இவ்வறிஞர் குழுவுக்கு வேண்டிய தாகும். அரிய நூல்களே பெல்லாம் தன்னகத்துக் கொண்ட பெரிய நூல் நிஃயைங்களிலுள்ள சீரிய நூல்களுக்கெல்**லாம்** பட்டியலிட்டு வைத்துக்கொள்ளல் இவர்கள் பணிக்கு உதவி யாகும்.

இனிப் பதிப்புக்குழுவின் பேணிக்கெனத் தேனியே ஓர் அச்சகம் இருத்தல்வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்குழுவினர் ஆய்ந்து

^{1.} தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் பக். 285.

தந்த பாடவேறுபாடு, திருத்தம், சேர்க்கை. நீக்கம் ஆகிய வற்றை நூல் வெரிசையில் சிறுசிறு வெளியீடுகளாக வெளி யிடுதல் ஒருபணி; மற்றுரு பணி, ஆய்வுக் குழுவீனர் வெளி யிடுதற்கெனத் தேர்ந்து வழங்கிய பழஞ் சுவடி நூலியும், பாடவேறுபாடும் திருத்தமும் அமைத்துத்தந்த பழம்பதிப்பு நூலீலயும் பிசைழயின்றி அச்சிட்டுத் தருதல், இங்கு இலக்கண இலக்கியப் பழஞ் சுவடிகளுக்குக் கூறிய குறிப்புகள். செயல் முறைகள் மருத்துவச் சுவடிகள், கல்வெட்டுகள் ஆய்வுக்கும் பெரிதும் பொருந்துவனவேயாம். அவற்றுக்கெனத் தனித் தனி குழு அமைந்து பணியாற்றிஞல் தமிழ் மொழியின் வளம் சிறக்கும். நாம் செய்யும் பயன்மிக்க தொண்டாகவும் அமையும்.

இத்நடைமுறை சில காலங்களுக்கேனும் தொடர்த்து நடைபெறு தல் வேண்டுவதாம். ஆகலின் இசை, நாடகம் முதலியவற்றைத் தனித்துறை எனத் தேர்ந்து பயில்வார்க் குப் பட்டம் தருதலும், பயிற்சியளித்தலும் பல்ககேக் கழகங்களும் அரசும் மேற்கொண்டிருத்தல் போலவே, சுவடிக்கலேயையும் ஒரு பாடமாக்கிப் பயிற்றுவித்தலும், பட்டம் வழங்குதலும் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யின் ஆர் வமும் தேர்ச்சியும் மிக்கார் இத்துறைக்குக் கிடைத்து இனிய தொண்டாற்ற இயலும். 'தமிழ் வாழ்க்' 'ஓங்குக' 'உயர்க' என்பன கேட்க இனிக்கலாம்! சொல்ல இனிக்கலாம்! ஆணுல் உருப்படியான நன்மையைத் தாரா! உருப்படியான நன்மை வழி தேனை ற ஆய் ந்து செயலாற்று தலிலே தான் உள்ளது. 'செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும்'' அல்லவா!

''அருமை யு**டை**த்தென் றசாவாகமை வேண்டும் பெருமை முயற்சி தரும்''

S 2000 i 11 - 1.

இந்தூலீல் குறிக்கப்பெற்ற இலக்கண இலக்கிய நூல் பதிப்புகள்

வேத்திர முதலியார சாமுவேல் பிள்ளே ADDE Broom வே தகிரி முதலியாரி திருவல்லிக்கேணி உரதப்ப மூதலியாரி மழனவை மகாலிஸ்கையேரி வேத்திரி முத்லியார் ருக்கை இராமாநுச் கவிராயர் சேதனப்பட்டு இராமசாமிக் கவிராயர் குறுமுக் நாவலர் ஆராய்ந்து பதிப்பித்தவர் எல்லிஸ் F. W. Ellis J. வாக்கரி புதுலை. நயநப்ப முதலியாரி முகலை. இராமாநாச கவிரோய**ி** கோஞ்சி லட்சுமணை முதலியாரி அம்பலையண கவிராயர் சரவணப் கொருமொள்யோர். விசாகப செருமொள்யோர் அர. இலட்சுமணன் 1860, 1863. 1869 ஆகியை ஆண்டுகளிலும் வவளிவந்துள்ளனு) **திருக்குறன்.** (Tirukkural on Virtue) திருக்குறன் நாலடியார் (நீதிமொழித் தோட்டு) இருக்கு மனதிகார ஸ்வருப சூசகம் திருக்குறன் – மூலமும் உரையும் திருக்குறன் - நாலடியார் மூலம் தொரும்பனட் (உரை) நாலடியார் மூலமும் உரையும் துருக்குறன் மூலமும் உரையும் நாலடியார் மூலமும் உரையும் நாலடியார் மூலமும் உரூரையும் திருக்குறன் - பரிமே. உனரே. கோல்பு யாரி (உரையுடன்) ∰ருக்குறன் (உரையுடன்) தொல்காப்போ நஷ்னூல் திருமுருகாற்றுப் படை தொல் எழுத்து. நச். BT & திருக்கு றள் 1858 1844 1847 1843

1868

1868

UNIT SEED ஆறுமுக நாவவர் சுப்பராய செட்டியாரி இராசகோபால பின்னே து. க. சுப்பராய செட்டியாரி ப. அரங்கசாமி பின்வோ சு. வை. தாமோதரம் பிள்ளே உ. வே. சாமிநாகை கயிர கன்னியப்ப முதலியாரி **தனிவாச ராகவாசாரியாரி** சிந்தாமணி (முகல் ஐந்து இலப்பகங்கள்) சிந்தாமணி - நாமகள் இலப்பைகம் சிலப்பதிகாரம் புகார்க்காண்டம் கலித்தொக்கை. நச் உரையுடன் சொல். சேனுவரையம் தொல். செசல். சேளுவரையம் எழுத் இனங்பூரணம் சிந்தாமணி - நச். உரையைடன் தொல். பொருள் நச். சூனாமணி

2. வே. சோபிநாகு கையிரி சி. வே. தாபோகுரப் பின்கோ 2. வே. சாபிநாகையிரி சி. வை தாமோதுரம் பின்கோ திருமையில் சன்ருகைப் பின்கோ உ. வே. சோபிநாகையிரி

தி. வை. தாமோதரம் பிள்ளே

. வே. சாமிநாதையர்

ஐக்குறநா**று** - (புமைழைய உடைரையுடன்) பதற்றப்பத்தை (புகுழேய உகரையுடுக்)

சிலப்பதிகாரம். அடிபோரிக். அஞிப். புறநானூறு (பறையே உரையோடன்)

தொல் எழுத். நச். ., சொல். .,

10 करती उसक करें

1898

1901

1892

தொல் எழுத் நேச். மணிடுமைக**ு** (மூலம்)

1891

பத்துப்பாட்டு நச். உரையுடன்

1889

1887

இரசு. இராகலையெங்காரி	பின்னத் தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர்	சௌரிப் கொருமாளரங்கை				இரா. இராக்கூலயும் காரி	க திகம்பாம் பின்போ	9. வே. சாமிநான சயர்	ATT REPARENTED TO	AT. MICHELL COROLLINE	கம்பர் விரைசம் தொரசுதோபாலாசாரியாரி	1000000日本年中的本本日本 10年11		THE STATE OF THE S		O STATE OF THE PARTY OF THE PAR	Charles and the second	THE COUNTY OF THE PARTY OF THE		 சேரக்கை அரங்க வேங்கட்டாகவர் 19 ஸ்கோ	இராமு ஆகுவ ஐயர்
அக்கோனுரியூ (பகுமோ உகுமே)	நற்றினே - உரையுடன்	சுதுந்தை சுரை சுடுக்க கள் முடுக்க	தொல். பொருளை நச் (அகைத்திண்ன, புறத்திணேன)	(கனவு, கற்பு, பொருன்)	் போசிரியம்	., செய்நச்.	திருக்குறன். மணக்குடைவருகைர	பரிபாடல். பரிமேலழகர் உரை	பத்துப்பாட்டு மூலம்	தொல். பொருள். இளம்.	அகநானூறு	தொல் தொல். சேன்.	Guesso A	தொல். மூலம்.	கலித் தொகை – (நச். உரையுடன்)	திருக்குறன் மணக்குடுவருளை	தொல் சொல். இளப்பூரணைப்	தொல் எழுத். இளப் பூரணம்	., பொருள் ஆகம். புறம். இனம்.	., சொல். தெய்வச்சியோர்	துழ்தோகை (மூலம் உரை)
1904	1914	1915	9161	9761	1917	1917	1917	1918	1920	1920	1923	1923	1924	1924	1924	1925	1927	1928	1928	1929	1930

	ч —								6 6	n 14	*	⊕ ८	อบ 								
உ. வே. சாமிநாதையி	சோ. அருணைசல ்தங்க ி	வ. உ. சிதம்பதம் பின்ளோ	கையாபுரிப் பின்னே	வை உ. கிதம்பரம் பின்ளோ	உ. வே. சாமிநாகையா	ம். ஆ. நாகமணி	தி. கணே கை உயரி	தி. க <i>ேணை</i> சையி	வையசபுரிப் பீன்ன	மே வி. வேணுகோபாலப் பிகளா	ஒன்னவை க துரைசோயிப்பிஸ்ள	. கே வோகு சையி	ஒன்னை துகைரசாபிப்பீள்ளே	Botton Line of Company	உ. வே சாமிநாகையார் நூல் நிலேய வெளியீடு	பட்டுகாம் ஓதுவாரி	ஒன்வை துரைசோமிப் பிள்ளே	பொ. வே. சோமகத்திரஞி	கு. சுந்தாமுி த்தி	ஓளவை துரைசா பிப்பின்ளே	சை. சி. நூ. கழகம்
	<u>angs Genese</u>	தொக். பொருள். களவு, குற்பு, பிபொருள் இனெய்.	தொக். பொருள். நச் பேரா		து நந்தொகை (உரையுடன்)	தொல். பொருளதிகார மேற்கோள் விளக்க அகராதி.	தொல் எழுத். நச்.				1947-51. புறநானூறு (விளக்கவுமுரை)	1948 தொல் பொருள் நேச்	பதுறைப்பத்து (விளக்கவுரை)	திருக்குறன் உரைவளம்	குள்சமணி - துறிப்புணரு.		33	सिंहता म ம काजी जी ना में अ भ का ए		நற்றினே - விளக்கவுரை	1970 பழந்தமிழ் இலக்களை இலக்கியே நாற்பேறை
1881	1983	1933	1934	1936	1937	1937	1937	1938	1940	1942	1947	1948	1950	1950	1954	1951	1957	1962	1964	1966	1970

8 2007 û u - 2

இடைக்கால பிற்கால இலக்கண இலக்கிய நூல் பதிப்புகள் கால வரிசையின் (திப்பட்டியல் எல்லாப் பதிப்புகளேயும் அடக்கியது அன்று. குறிப்பீட்ட சிலநூற்பதிப்புகளே இடைப் பெற்றாள; வூடுமெடிற்றகு ை உண்டு)

நயனப்ப மூதலியாரி கல்வி விளைக்கச் சங்கம் 9 B B B B B B B B B B B B சரவணப் பெருமோளமு சரவணப் பெருமொளேயா இராமசாமிப் பிள்ளே எச். தோக்கசு (Stokes) நயனப்ப மூதலியாரி சரவணைப் பெருமாளோயரி நயனப்ப முக்லியாரி தாண்டவராய முதலியாரி டு. இராமச்சந்துர கவிராயரி விசாகப் பெருமாளேயரி தாண்டுவராய முதலியாரி தாண்டவராய முதலியாரி இலக்கணச் சுருக்க விரை விடை பரஞ்சோதி திருவினயாடல் கஞ்சைவாணன் கோவை தோயுமானவர் பாடல் சோயுமான**ு**ள் பாடல் இலக்கண விஞ விடை உரிச்சொல் நிகண்டு சூடாமணி நிகண்டு இலக்கண பஞ்சகம் திருக்கோவையாரி நீதிநெறி விளக்கம் Berray Back நன வெல்வபா ச துரகராதி **திவாகரம்**

1839

1836

1841	வாக்குண்டாம், நல்வழி	சரவணப் பெருமாளோயர்
1842	ைநட ்தம்	3
1842	சமுத்தேர விலாசம்	தமிழ் விளக்க அச்சுக்கூடம்
1842	தைடதம்	குமாரசாமி தேசிகர், காஞ்சி
1842	வேத்திரியார் சூடாமணி	வேதகிரி முதலியஈர்
1843	தாயுமானவர் பாடல்	அருணுசல தேசிகர், குழ்வேளுர
1844	கந்தசுவாமியம் நிகண்டு	சுப்பிரமணிய தேசிகரி
1845	நன்னூஸ்	முகவை இராமாநுச் கவிராயர்
1845	திருத்தொண்டர் புராணம் (ஆன்பர் முடிய)	மழ்வை மகாலிங்கையர
1845	திருவாசகம்	இராமசாமி முதலியாரி
1845		சாரம் குமரப்ப முதலியாரி
1846	தமிழ் இலக்கண நூற் சுருக்க வீுை விடை (இரண்டாம் பேதிப்பு)	வதிப்பு) ஜி. யு. வோப்
1847	நன்னூல் விருத்தியுரை	மூகலை இராமாநுச கவிராயர்
1847	இலக்கண நூழ் சுருக்கம்	•
1847	இலக்கணச் சுருக்கம்	
1848	நன் னூல்	ஜோயஸ்; சாமுயல் பிள்ளே
1849	தொகைப் செயர் விளக்கம்	சேதகிரி முதலியாரி
1849	இலக்கண நூலாதாரம்	1多000
1851	யாப்பருங்கலக் காரிகை	வேக்கிரி முதலியார்
1851	நன்னூல்-சங்கர நமச்சிவாயர்	ஆறமுக நாவலர்
1858	பாலபோத இலக்கணம்	விசாகப் பெருமாளேயர்
1853	யாப்பருங்கலக் காரிகை	சந்தரசேகர பண்டி கரி

1853	தமிழ் இலக்கணம்	அருணுசலம் பிள்ள பாள
1853	இலக்கண நூற் சுருக்கம்	நாகர்கோயில்
1855	இலக்கணச் சுருக்க விறை எ	ளிடை வேதக்கண்
1855	திரு வாசகம்	சரவணப் பெருமாளேயர்
1855		
		சந்திரசேகர பண்டிதர்
1855	கணக்கதிகாரம்	அருணைகிரி உபாத்தியாயர்
1857	த ிருவாசக ம்	விசாகப் பெருமாளாயர்
1857	தண்டியலங்காரம் -சுப்பி	ரமணிய
	தேசிகர் உரை	சந்திரசேகர பண்டிதர்
1858	உரிச் இசால் நிகண்டு அற	ணுசலம் சதாசிவம் பிள்ளே
1858	நன்னூல் ஆங்கில விளைக்க	ம் ஜி. யு. போப்பையரி
1859	ை நடதம்	வேதேகிரி முதலியார்
1859	பெரிய புராணம் க	ாஞ்சி சபாபதி முதலியார்
1860	ச துர கராதி	பொன்னம்பல முதலியார்
1860	திருக்கோ வையார்	ஆறுமுக நாவலர்
1860	இலக்கணச் சு ருக்கம். மய	ிலே சவேரிமு த்து ப் பி ள் ள
1861	பெரியபுராணம்	சப ாபதி நாவலர், புரசை
1861	ஆசிரிய நிகண்டு	ஆண்டிப் புலவர்
1863	திருஞானசம்பந்தா தேவ	
	க	ாஞ்சி சபாபதி முதலியார்
1864	ஐந்திலக்கண மூலம்	வீராசாமி முதலியார்
1864	் திருவிசைப்பா, திருப்பல்	ு எ ண்டு
		ாஞ்சி சபாபதி முதலியார்
1864		சவுந்திரநாயகம் பிள்ளோ
1865	நாலாயிரு திவ்வியை பிரபந்	தம் அப்பாவு முதலியார்
1866	திருதாவுக்கரசர் தேவார	
	5	ாஞ்சி சபாபதி மு த லியா <i>ர</i> ்
1867	திருவருட்பா தொழு	வூர் வேலாயுத முதலி பார்
1867	பதார்த்தகுண சிந்தாமன	ofl
		சுப் பிர மணிய ப வா ன ந்த ி
1868	கல்லாடம்	மீ ைட்சி சுந் தரம் பி ள் ளே
1868	பட்டினத்தார் பாடல்	
		சுப்பராயச் செட்டியார்
1868	வில்லிபாரதம் (சபா பரு	மம்) கோவிந் த ப் பிள்∂ள
1868	திரி கடுக ம்	,
Fr	- 23	

1869	திருமந்திரம் (கொ. சண்மு இசுந்தர முதலியார்
1869	யசோதர காவியம்	பாருபேலி நாய ுரி
1869	பதினென்றும் நிரைமு	அறை
		சோட. சுப்பராலச் செட்டியார்
1869	உரிச்சொல் நிகண்(,, ,,
1869	கந்தபுராணம்	ஆறுமுக நோவலர்
1869		rம் வேங்கடாசல முதலியா ர்
1870		திருமுயிலே சுப்பராய முதலியார்
1870		சோட சுப்பராயச் செட்டியார்
1870		. ஈ சி நிவ ாச ராகவாச்சாரியா ர்
1870	யாப்பிலக்கணச் சுறு	
		, காட்டையூர் சாமிநாத தேசிகர்
1872	சிவப்பிரகாச ம்	
1872	கல்லாடம்	புதாவை செப்பராயப் பிள்சீள
1873	பெரியபுராணம்	ஆறுமுக நோவலர்
1874	பட்டினப்பா?்ல	சோட. சுப்பராயச் செட்டியார்
1874	சிந்தாமணி நிகண்(
		(யாழ்ப்பாணம்)
1874	வில்லிபாரத ம்	ஆறுமுக நாவலரி
1875	சிவஞான போதம்	முருகேச முதலியார்
1875	சூடாமணி நி கண் டு	வைத் தியலிங்கம் பி ள் ளோ
1875	அளிச்சந்திர புரா ண	ாம் அருணுசலமுதலியார்
1875	சுந் <i>தரி தேவைஈரப்</i>	கா ஞ்சி சபாபதி முதலியா ர
1875	<i>நைடதம்</i>	சரவணப் பெருமாளேயா
1876	நல்லாப்பி ள்ளோ பா ர	
1877	-	சோட சுப்பராயச் செட்டியார்
1877	பதி இன்றைம் திரு	•
1878	நன் னூல்-ஆங்கில (
1878	நம்பி அகப்பொரு	
		வைத் தியலிங் கம் பி ள்ளோ
1878	தனிப்பாட ல்	ச ந்தி ரசேக ு க விராய ி
1878	அபிதானத் த னிச்	•
		எபாலசாமி நாய கர், கீழ் வே ளூர்
1879	-	க ு. இ ராசகோபா ல பி ள் ள
1879	இலக்கணச் சுருக்க	
1879	இலக்கணேச் சுருக்க	ம் மழ வை மகா லி ங்கைய ரி

1887	யசோதேர காவியம்	பாதபலி நயிஞி
1887	நன்னூல் சங்கரநமச்சி	பாயர் ஆறமுகநாவலர்
1887	பாலகாண்டம் (கம்பர்) இராமசாமி நாயுடு
1888	அமோத்தியா காண்ட	ந் சே <i>சா த்</i> திரி
1888	யாப்பிலக்கண சூசனம்	மு த்துத்தம் பிப்பி ள் ளே
1888	தனிப்பாட ல்	சந்திரைச்தேர கவிராயர்
1888	ஒழிவிலொடுக்கம்	கோயிலூர் ராமசாமி
	~ · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	சு வா மிகள்
1888	கம்பராமாயண ம்	களி த்தலம் துரை சோமி
		மூ ப்ப ரி
1889	மு த்து வீரி யம்	டாக்டர் பழனியாண்டி
1889	இலக்கண விளக்கம்	சி. வேவை. தாமோதரம்பிள்கோ
1889	உரிச் <i>செரல் நிகண்</i> டு	சு. ச தாசிவம் பிள் <i>ள</i>
1889	பாட்டியல்	இயாகராசதேசிகர்
1889	கிட்கிந்தா <i>காண்</i> டம்	வை. மு. சடகோப
	, , ,	ராமா நுசாச்சாரியார்
1890	சீரு — நபிகள ை தா ரப்	காதிரசனும ை ரக்காயர்
	படலம் உணரைகடிலைக ம்	
1890	உரிச் <i>சொல்</i> நிகண்டு	சி வன் பின் ளே
1891	இலக்கண தீபீகை	சேம்சு T. அப்பாபிள்ள
1892	தமிழ் இலக்கணேச்	சீனிவாசமூ தலியார்
	சுருக் கம்	
1893	தஞ்சை வாணன் கோ ன	வை தயனப்பமேதலியார்
1893	ஆசாரக் கோவை	இதன்னை இகசேவரோடி
	_	முதலியார்
1893	தமிழ் இலணக்கச் சிந்த	ாமணி ஞானமணி நாடாச்
1894	சிவரகசியம்	சே. அருணுசல் கண்டு படி
1894	இள்ளுர் பயில் இலக்கண	ரம் மோசூர்
		வேங்கடசாமி ஐயர்
1895	புறப் பொருள் வெண்-	உ. வே. சாமி நாதைய ர்
	வாமா மை	Seni Afrika
1895	குவலயாநந்தம்	முக வை மீஞட்சிசு ந்த ரக் கவிராயரு ம்
	,	கையுரி பிரும் கேரை நாராயணசாத்திரியும்
		கர நாராயணமாததாவும் கருணைந்த சு வ ாமி
1895	கோடுகரக் கோவை	a (1) (00) (1) (1) (1) (1)

1880	நன் னூ ல் - காண் டிகை	ஆறுமுக நாவலர்
1880	நன்னூல்-காண்டிகை	இராசகோபால் பிள்ளே
1880	இலக்கண சிந்தாமணி	ஜகராவ் முதேவியார்
1880	நூலா தாரத்தின் மேலாதார	ம்
	(முத்துசொமி முதேலியார்
1880	திருவி <i>ளோயாட</i> ல் அருப்பேதவுல	n gr
1880	விஃவமு விளைக்கம்	**
1881	வீரசோழியம் சி. கை.	். தாமோதரம் பிள்ள
1881	க ட்ட ோக் கேலித்துறை	11
1882	பிரயோக விலேகம்	ஆறு முக நாவலர்
1882	யாப்பருங்கலக் காரி கைகை	30 0 .
	பரப்பிர	ாம முத்திராட்சரசால்
1883	இறையேறுர்களவியல் சி. லை	1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 -
1883	இலக்கண சூடாமணி	கிருஷ்ண பிள்ளே
1883	சிவஞான போதம் சுபக்கம்	கைலாச பின்வோ
1883	திரிக ுகம் , நீதிமஞ்சரி	
	தருப்பண வரி	ω <i>ε</i>
1884	இலக்கணச் சு ருக்கம்	வரதாச்சாரி
1884	இலக்கணச் சுருக்கம்	சீனிவாச முதலியார்
1884	நன் னூல் ஆங்கில மொழி டெ	
1884	-	தோர் வீராசாடி நாயுடு
1884	பெரியபுதாணம்	ஆறுமுக நாவல்ச
1884	வில்லிபாரதம்	சதாசிவம் பிள்ளோ
1884		்தப்பரநாத கவிராயர்
1885	கூர்மபுராணம் II	,,
1885	சிவஞான போதம் சிற்றுரை	ஆறு முக நாவலர்
1885	ச முத் திர விலாசம் இ ள	சை வித்தியாவிலா சினி
1885	வினேயுருவ விளக்கம்	சீனிவாசாச்சாரி
1885	விருத்தப்பாவியல்	வீரபத்திரமுதலியார்
1886	பஞ்சலட்ணம்மூலம்	இராமசுவாமிகள்
1886	ஏரெழுபது திருக்கை வழக்கம	ம் ஆறுமுகநா வல ர
1886	கம்பர் பால. அயோ த் தியா.	கிரு ஷ்ண சாமி முதலி யார்
1886	இலக்கணச் சு ருக் கப்	தியா <i>க</i> ராசஐ யர்
1886	**	முத்துசாமிமுதலியார்
1887	நல்லாப்பிள்ள போரதம்	தியா கரா சஐய ர்

1896	கூரீமை புராணம்	இதம்பரசாமி உரையுடன்
1896	கம்பராமாயணம்	திருமைபிலே செண்முகப்பிள்ள
1897	முதல் இலக்கணம்	மூனிசாமி நாயுடுவு ம்
		<i>பாரித்தசா</i> ரதி ஐயங்காரு ம்
1897	மெய்கண்டை சரித்திரம்	பூலவை. க லியாண சுந் தர
		மு தலி யாரி
1898	யாப்பிலக்கணச் சுருக்கப்	ை முத்தி சித ம்ப ரைப்பிள்ள
1898	சுந்தரகாண்டம்	இராமநுசபி ன் ளே
1898	பன் னூற்றி ரட்டு	பாண் டித்துரைத்தேவர்
1898	கலிங்கத்துப்பரணி	பெரிதிமோற் கேண்ளூரி
1898	நள வெண்பா	91
1898	நாலாயிர திவ்விய	சீனிவாசராகவாச்
	்பிர பந்தம்	சாரிய ார்
1899	மெய்கண்டை சாத்திரம்	ஆ. இங்காரவேலு
	மூலம்	முதலியார்
1899	யா <i>ப்ப</i> ருங்கலக்காரி கை க	அ. குமாரசோமிபிள்ளோ
1899	நம்பியகப் பொருள்	**
1899	தன் படியலங்க ுரப்	**
1900	வச்சணந்திமாக்ல	சென்னே
1900	ஆரணிய காண்டம்	மு. ரா. கந்தசாமிக்
		கவிராயர்

இணைப்பு 3 சிறப்புப் பெயர் அகராதி

அதநானூறு 264 அச்சுச்சட்டம் 49 அடியோர்க்கு நல்லொர் 10, 19 23, 60, 222, 224 அடையாற 151 அண்ணேசாமி உபாத்தியாயர் அம்மைை ஆண்டியப்ப 85, 88, 223 அண்ணுமலே அரசர் 151 அண்ணைமல் முதலியார் 179 அந்தகக்கவி விருராகவர் 59 அநபாய சோழன் 40

அப்பாசாமி நயிஞி 237 அம்பல வாண கவிராயர் 82, 167, 169, அம்பல வாண தம்பிரான் 169, 226, 270 கிராமணி 88 அழுத் கவி 104 அரங்கசாமிப்பிள்ள 211 அரசியல் மாநாடு 118 அரிச்சந்திரவெண்யா 45

அருணகிரி உபாத்தியாயர் 313 அருணோசல சுவாமி 184 அருணாசலத் தொண்டை மான் 187 அருணுசல தேசிகர் 287, 327 அரும்பதவுரை 100, 224 அருள் நந்தித் தய்பிரான் 181 அனைத்தராமையர் 85, 230. 232 அனந்தாசார்லு 118 ஆசாரக்கோவை 85 அன்படாள் 51 ஆபிரகாம் அருளை**ப்பர் 2**07 ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் 47 ஆரியப்பப் புலவர் 149 ஆவணம் 10 ஆழ்வார் திருநகரி 92 ஆழிப்பேரேல் 21 ஆறுமுக நோவலெர் 134.165. 176, 188, 242, 310, 314, 324 இரதுநோது சேதேபைதி 79 இரத்தினம் 205 இராகவஜையங்கார் இரா. 38, 194, 264, 293, 331, இராகவை ஐயங்கார் மு. 71 இராசகோபாலேயங்காரி 264, 268 இராசகோபாலப்பிள்ளோ 43, 140, 149, 189 இராச கோபாலாச்சாரியார் 147, 148, 150, 214 இராமசாமிப்பிள்ள 322 இராமசாமிப் புலவர் 240 இராமசாமி முதலியார் 127, 183,

இராமரத்திணம் 286 இர**ாமா**நுச கவிராய**ர்** 174, 184 இலக்கணபஞ்சகம் 187 இலக்குமணன் 241. இலட்சுமண க**வி**ரா**ப**ி 9, 244 இலட்சுமண முதலியார் 182 இளங்கோவடிகள் 15, 40 இளம்பூரணர் 67 இனேயதம்பி 238 இறையஞர் களவியல் 23. 55, 59 இன்னில் 85 ஈ**சுவ**ரமூ**ர்த்தியாபின்**ளே 2, 82, 296 உமாபதிசி அனைர் 41 உமாமக்குவேரி 198 உருத்திரங்கண்ணஞர் 54 உருத்திரசன்மன 53 உரைக்கொத்து 181 உலகநாத பிள்ளே 198 ஊரிக்காட்டு வா தி இயார் 36 តាល់លីភ 165 169 170 171 எமுத்தாணி 15-16 சுழுதுபொருள் 9 என் சரித்திரும் 2,58. ஏரெழுபது 57. ஐங்குறுநாறு 92.259 ஐயர்பதிப்பு 326 ളൂമ 9-11 ஓஃ்லச்சுவடி நேரலகம் 110—2 ஓளவையார் 18,51,76 கடல்கோள் 22 **கடிய லாரி** உருத்திரங்கண்ணைஞர் 28

கடைய<u>ந</u>ல்<u>லூ</u>ர் 160 கண்ணெழுத்து 72 கணைக்கதிகாரம் 312 கணேசையேர் 201, 203, 205 கந்தசாமிப்புலவர் 172 கந்தசாமி முதலியார் 184 கந்தசாமியார் 59, 196, 344 கந்தையாபின்ளே 206 கபிலர் 42 கம்பர் 57 கர்னல் காவின் மெக்கென்சி 110, 172 கரிவலம் வந்த நேல்லூர் 33 **க**ருணு**னந்த**சுவாமி 185 கலித் தொகை 9. 228 கலியாண சுந்தரஜயா 226 கவிராசவரோதயன் 56 கழைகப் பதிப்பு 326 கமுதைவிடு தூது 79 களப்பிரேர் 45-6 கறையோன் 26 கன்னியப்ப முதலியார் 189 கேவகசைபைப் பிள்ளோ 256 கணகசபை முதலியார் 86,87 **க**ன க்சுந்**தர**ம்பிள்ள 94, 153, 178, 245 and 312 கால்டுவெல் 61 காளமேகப்புலவர் 16 கிருஷ்ணோயர் 214 கிறித்தவ வே**த**புத்தகம் 49 துடவோசு 10 குண்டைவகேசி 41 குமோரசாமிஐயர் 243 குமாரசாமி முதேஸியார் 294

குழ**ந்தைக்கவி**ராய**ு 7**9 குறுந்தொகை 280 துறுநிலமன்னைர் 60 கூட்டுண்பர்க்கு 48 கூடேலூருகிழார் 53 கேசவமுதலியார் 185 கைந்நிலே 85 கைகொசப்பிள்ளே 230 கொங்குவேள் மாக்கமை 🗩 83,87 கொடுங்குன்றப் புராணம் 198 *கொண்டப்பவா* த்தியார் கொல்லிமல்லே 79 Geniu 58 கோபாலகிருஷ்ணமொச்சாரி யார் 308, 310 கோபால ரதநோதராசானி யார் 198 கோவிந்தசாமி இரட்டியாரி 262 சகசோவந்து? 178 சங்கஇலக்கியம் 299 சங்கச்சாண்டுருர் 52 சங்*கரை* மைச்சிவா யப்பு**லவர**் சண் முகம்பிள்ளே 43, 89, 247 ச**த்**தியமுற்றப்பு**லவர் 25** சதாசிவ பண்டாரத்தார் 47 சந்திரசேகர பண்டிதர் 187 சந்திர**நாத** செட்டியார் 214 ச**பாப**தி மு**தலியார்** 89-91, 165, 213, 214

சரகுவதை மகால் நூல்நிலேயம் 114, 198 சமுபோசி 114 சரவணபவானந்தம்பிள்ளே 124, 193 சரவணப்பெருமாளேயர் 173, 177 சாத்தைனர் 40 சாம்பசிவம் 162 சாடிநொதையேர் 2, 32, 33. 43, 80, 84, 87, 88, 91, 93, 96, 108, 109, 116, 127. 142, 158 162, 212, 224, 242, 248, 251, 259, 269, 287, 291, 295, 306, 325 சாழுவேல்பிள்ளே 187 சாவேரிநாகபின்சு 43 சிங்களமன்னேன் 48 சிதம்பரஉபாத்தியாயர் 172 இதம்பரஞர் வ.உ 153, 177, 319 சிந்தாமணி 14,41,58,209 சிந்தாமணித்தெரிவு 83 சிராமல் அந்காதி 56 சிலப்பதிகாரம் 9, 44,230 சிலி 20 சிவக்கொழுந்து தேசிகர் 172 சிவஞான முனிவர் 41.59 சிவ தருமோத்திரம் 156 சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் 283 சிவராம சதேபிள்ள 290 சிற்ரும்பூர் 43 சிற்றிலக்கியம் 348 சின்னடைஞ்சான் 298 சட்டுக்களி 10

சிவகன் 15 சீனிவாச நாகவாச்சாரி**யாரு** 220 கந்தரபாண்டியளுர் 199 சுந்தரம் பிள்ளோ 90, 157 சுந்துரை மூர்த்தி 199 கப்பராய செட்டியார் 176, 188. 222 கப்பிரமணிய கவிராயர் 38. சுப்பிரமணியம் தேசிகர் 214.315 சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசம் 146 சுப்பிரமணியம் வி. ஐ. 207 சுப்பிரமணியமுதலியார் 297 சுப்பையொடிள்ளா 36. 206. 233 சுவடி 11 சுவடி உதவியோர் 97 சுவடிச் சாவே 13 சுவாமிநாகதேசிகர் 41, 42 சூளாமணி 235 செந்தமிழ் 119,346 செல்வக் கேசவராய முதலி யார் 85,178 செவ்வைச் சூடுவார் 149 சென்*ின*க்கல்விச் **சங்கம்** 112, 171, 174 சேக்கிழார் 15.29,41 சேசையை சாத்திரி 229 சேசையர் 216-217 சேது வேந்தர் 60, 106 சேம்சை பிரின் சேப் 6

சேற்றோர் 107

சேறுவேரையேர் 17, 135 சைவைசித்தாந்த கழகம் 196. 199, 206, 233, 256, 272 304 **சைவைசித்தாந்த சமாசம்** 83,153 சைவைமடம் 60, 107—8 சோமசுந்தரப்புலவர் 206 சோமசுந்தரப்பின்னே 123 ஞானசப்பந்து 56 ஞானப்பிரகாசன் 49, 167 தக்கயாகப்பேரணி 109 தண்டபாணி தேசிகர் 179 தேன்பையலங்காறம் 69 தமிழ்க்கோயில் 2. 3 தமிழ்ச்சொல்லகராதி 38 தமிழ்ப் பொழில் 181 தமிழ்விடுதோது 163 **த**ருமைபுரம் 108,--9, **244** தனைசிங்கமாகு 79 தாண்டைவராய சுவாமிகள் 186 தாண்டவராய முதலியார் 172, 187, 322 தாமோதரம்பின்னோ 31, 74, 87, 137, 140, 159, 188 228, 231, 235, 317, 325, 331.338 தயாகராசச் செட்டியார் 146, 151, 176, 260, திரிகுட ராசப்பக்கவிராயர் தொல்காப்பியம் 4, 6, 13, 36 திருக்குட**ந்தை**ப்புராண**ம்** 146 திருக்குறேன் 49, 135, 166, 181

திருக்கைக்கோட்டி 56-8 திருக்கோணேசுவரர் 56 திருநாராயணேயங்கார் 119 திரு நெல்வேலி 2,36 திரைப்பனந்தாள் 109 திருப்**பா**ற்கடனுத**ன்** கவிராயர் 82,86,244, 297 திருப்பூவணநாதருலா 37 திருமைருகாற்றுப்படை 241 திருவம்பல**த்தின்ன**மு**த**ுரி 82, 84, 88 திருவரங்களுர் 196 திருவனந்தபுரம் 45 திருவாய்மொழி 70 திருவாடு நைறை 44 திருவான் மீயூர் 151 இரு வி.க. 61, 62, 91, 142, 145.153 திருவேங்கட முதலியார் 140 தில்வேக்சிற்றம்பலம் 28, 55 இவாகரம் 15 தினையாத்தமானி 138 துக்காராட்கோஸ்கார் 159 துகைரைசாடி ஐயி 252 தாரைசோமிப்பிள்*ள* ஒள**ைவை.** # 240, 250, 262, 272 **276** தோறுஐயர் 174,210 தெய்வநாயகம்பிள்ளே 176 தேவாரம் 28--30 63, 66, 186, 207 நக்கீரா 42 நச்சிஞர்க்கினியர் 10,42, 306 ந**ம்பியாண்**டோர் நெட்பி 28,**42**

நமச்சிவொயமுதலியார் 195, பாற்கரசேதுபதி 226 232, 246 நயனப்பமுதலியார் 172,182 பிரசித்தப்பத்திரிகை 173 நபிஞேன் அமுதகவி 104 நற்றிணே 273 நன்னைரல் 68 நாகமணி 203 நாராயணசாமிஜயர் 273 நாலடியொர் 15, 49, 181 நிட்டு நைபூதி 165 நீலகேசி 41 இநல்ஃபைப்படிள்ளே 82,296 பூரிக்கோை 52 நேப்பியர் பெரும்களுர் 110 பிபெருங்கதை 24,44,295 பட்டினைப்பாகுல 54 பத்துப்பாட்டு 2, 87, 100, **ப**ொல்லாப்பிள்*ள*யார் 2**8** 241 பதிறைப்பத்தை 44, 269 புள்ளல்துரை 116 பரணர் 42 பார்திமால்கள் நோ 61 பரிபாடல் 92, 291 பன்வைள் 44 **பவர்** எச் 209 304 பழேனியப்பபிள்ள 180 பனம்பாரர் 44 பாகவதம் 149 பாட்டுதொகை 207 பாண்டிக்கவிராயர் 79 பாண்டித்துறைத் தேவர் 37, 47-8 39, 117, 270 பாண்டியன் மோறன் 53 பாராயணம் 58

பாவாணர் 61

பிசி 17 புத்தகம் 14, 15 புறநானூறு 60, 25 I புறப்பொருள் வெண்பாமாலே 44 புள் கோக்காயல் 49 புனல்வா தம் 41 பூண்டியப்பப்புலவர் 344 பூரணசந்துரை நயி⊚ார் 241 போரசிரியர் 93 பொன்றைசாமித்தேவர் 176 பொன்னுசாமிநாட்டார் 179 பொன்னேயன் 265 பொன்னோயாபின்னே 201 மணவிற்க**த்தன் 5**5 முணிமேகலே 58,247 மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கம் 37. 46, 90, 117, 205, 346 பழந்தமிழ் இலக்கியப்பேழை மயிஃசினி வேங்கடசாமி 75 மராட்டிய அரசு 47 மருது போன்படியேர் 107 முலேச்சாலே 188 மழவைமகாலிங்கையோ 140 185, 186 மறைந்**துபோன தமிழ் நூல்கள்** மறைமைவேயைடிகள் 61

> மாசத்தினச்சரிகதை 49, 167 மாட்பைழக்கவிச்சிங்க நாவலர்

59

மான்விடுதாது 79 மி தி இப்பட்ட 3.78 மீருடைசிகந்தரம்பிள்ள 43. 60, 84, 95, 129, 156, 176, 243 மீனுட்சிசுந்தாரைன் 179,240 விசயநகரஅரச 47 முகவூர் கவிரோயர் 107 <u>முத்த</u>ோமிப்பின்*ள* 172 முத்தாப்பிள்ளோ 68 **முத்துரத்**தினமுதலியா**ர்** 122, 286 முத்தையொடின்னே 209,211 முத்தொள்ளாயிரம் 15 முருகேச்செட்டியார் 248 முல்வேப்பாட்டு 99 ழுனியப்பமுதலியார் 188 மூவேர்முதலிகள் 29,30 யாப்பருங்கலவிருத்தி 70 யானேக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை 53 வடிவேலு செட்டியார் 179 வடுகநாத்தேசிகர் 191 வடுகநா**தபண்டா**ரம் 169 வருதணைபாண்டியோர் 33,35

வரதப்பமுதலியார் 177. 192 விக்ஷிசுபுராணம் 45 வைகோயாபதி 41, 108 வாக்கர் 182 வாகனமா∂ல 92 மீனுட்சி தமிழ்க்கல்லூரி 151 விசாகப்பரைமாசுயார் 140, 173 வில்சன் 112 வீரமாழுனிவர் 71,72 வெங்களப்ப நாயகர் 79 வெள்ளோவாரணர் 240 வேங்கடசாமிநாட்டார் 267. 273 வேங்கடாசலம்பின்డு 31, 198 267. 273 வேணுகோபால நாயகர் 179 வேணுகோபாலபின்னே 204 வேதைகிரிமுதலியார் 140, 175 183 வேலப்பபூயன் 104 வேலாயுதமுதலியார் 320 வேலுப்பிள்ள 75 லையொபுரிப்பிள்ள 189,145. 153, 199, 286, 299, 332, 343

அரிமாப் பதிப்பகத்தார் அளிக்கும் நூல்கள்

பாவேந்தர் பிள்ளேத்தமிழ் (புலவர் புலமைப்பித்தன்)	32	00
கரும்பு (குழந்தை மலர்)	4	00
வீணே (குழந்தை மலர்)	4	00
ஊஞ்சல் (குழந்தை மலர்)	4	00
கலியின் நலி வு	4	00
இன்னிசை இருநூறு	6	00
சூரிய விழுதுகள்	4	00
முதுக ஃ ப் பூந்து ண ர்	12	50
நோயின்றி வாழ முடியாதா?	2	25
இயற்கை மரு <u>த்த</u> ுவ அடிப்படை	4	50
இனியசா <i>றுகளு</i> ம் இனிக்கும் பயன் களும்	1	0 0
'புற்றுநோய்' பச்சை உணவால் நலம் பெற்ற வரலாறு	1	25
வாருங்கள் பேசுவோம் உடல்நலம் பற்றி	2	25

